တောင်တွင်းဆရာတော်

ခင်ကြီးဖျော်

၏

ပ ထ မ ဆ ရာ သင် လက် စွဲ

ကဝေသာရကျမ်း။

(ပ)+(ဒု)တွဲ

ဦးဘဟန်-ဒေါ်သိန်း (တူ) မောင်ဘညွန့်

ကျားခေါင်းစာအုပ်ဆိုင်

နံပါတ် ၉၇-၉၉၊ (စီ-ရုံ) ဈေးချို

မန္တလေးမြို့။

Digitized by NLS © Cleantext Technology

မဟာရလော ပ အတုလနာမာ ညာဏာလင်္ကာရ
မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု သွန်းထုမင်းစံ
သံဃနာယက သံဃရာဇာ သာသနာ
ပိုင်ဆရာတော် တောင်တွင်း
ခင်ကြီးပျော်သည့် ရွှေမျှော်နိုင်းညှိ
လောကီအရာ အာသာတောင့်တ
မျိုးလေးဝတို့၏ ဆန္ဒပြည့်စေ ညာဏ်မိုးဖွေအပ်သော

ပ ထ မ ဆ ရာ သင် လက် စွဲ

ကဝေသာရကျမ်း။

ပဉ္စမတွဲ

ဦးဘဟန်-ဒေါ်သိန်း (တူ) မောင်ဘညွန့်
ကျောင်းဒေါင်းစာအုပ်ဆိုင်
နံပါတ် ၉၈-၉၉၊ (ဇီ-ရုံ) ဈေးချို
မန္တလေးမြို့။

နိဒါန်း

စကြာဝဠာ တမျက်နှာကို နံနက်စာခင်း အမှန်မရှေ့ ညာဏ်
ခေလှဖြင့် ဈာန်မွေ ၍ လင်းနိုင်သော မင်းမင်းမုနေ မှာဘက်ကမ်း
ခတ် စွမ်းကုန်တတ်သည့် မြတ်ပဟော့ိုသည် ရွှေရင်နှစ်တူ ပမာ
မခြား မျိုးလေးပါးတို့ကို သနားတော်မူသောကြောင့် ကူးယူ အကျွ
ရာ တန်းဆောင်ထိန်လင်း စိန်အဆင်းကဲ့သို ထင်းထင်းကြီးသာခဲ၍
မဟာနတ္တ (ကဝေသာရ)တနာမဖြင့် (လ)တ်ဆိပ်နှံ့သလို ဝေဘန်
မြွက်ဟ အမိန့်တော်သ–ခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ကား၊

ကျမ်းဦးအာဒိ အစချီ၍ နိဒါနဥယျော ပဲယေဇဂဆေး
ပြရေးအင်္ဂါ လက္ခဏာအပြား ဘမ်းစားနာမ ဝိမုံသအခမ်း စုံစမ်း
တချက် စက်နှင့်တမံ ဝံသံမျိုးရိုး တံခိုးအပြား မျိုးခြားဝေဘန်
ကဝေပုံ ၉–ပါး ဘုတ်သားနွယ်စုန်း ဂမုန်းအညွန့် ဖယ်တွန်းစတ်
ဖြတ် နတ်နိုင်အာဏာပြ ကိစ္စလဆေး လေးကျွန်းတနည်း ဆီမီး
ကွန်းလင်း မြစ်ခြင်းပြီး အ၁၀ ဩသခ ဆင်ကွန်း ဘော်ညွှန်း
အဖြာဖြာ ကုသလာအင္ဂ နပတာပ် အသွယ်သွယ် ကြီးငယ်ဘော်ထုတ်
ကာလသုတ် ကဝေမြောက် ငြမ်းဆောက်ပုံမှီး ရှစသီးနှင့် တနည်း
ဇော်ဂနီ နတ်မှီရှာသူ မှတ်ယူကွဲလွဲ အနဲနဲအခမ်းခမ်း စမ်းရန်သပ်
ရန် ဆောင်စေရန်နှင့် လွတ်ရန်တချက် စောင့်ဆေးဘက်၍ ယွင်း
ကွက်ဒါဏ်ပြန် လှန်ကာနှ်ရုပ်မြုပ် အပင်းထုတ်နှင့် နတ်ရုပ်မြင်သိ
စေဘိတမန် အန်စေအော့စေ ဆေးရွှေလေးကျော် မနော်ဟာရိ ဆေး
သိတခဲ့ အာဏာစွဲနှင့် လုပ်မြဲစေတီ ထိုပြီဘဝ ပဋ္ဌမသက္က ဒေဝရာဇာ
မဟာမြိုင်ဩဒိန္န သမားဂုဏ်ပြ အတန်တန် ဗူးခွဲရန်နှင့်ညာဏ်အတုလ
မီးထုန်းပြု၍ အာဝုဓမိုးကြိုး ဖြတ်ရိုးတထုံး ရုပ်လုံးလှဲနံနှိပ် ထိပ်ပိတ်
လောင်မီးစက် ဖြတ်ချက်နတ်ခေါ နတ်လုံမျှားနှင့် သီးခြားဘော်ပြ
ပီယအနု မီးထွန်းပြုလျက် ဆောင်မှုဂဝံ ညာဏ်တံခွန်ဟု မိုးစွန်မကာ
ဆယ်ပါးပြု၍ဇေယျပထဝီ ဩောင်းကိုးလီဖြင့် နည်းမှီအသင့် နတ်ပင့်

နိဒါန်း

နတ်ကျေး ခေါ်ရေးလာသော ပြဟ္မာသိကြား အကြူးများနှင့် ၉-ပါးဒေဝီ ၁၂-လီနတ်ကြီး ပွားစီးရောက်ရန် မန္တာန်တံဆိပ် ခပ်နှိပ်မယှဉ်း နေမင်းဘ၀ လမင်းတဖြာ ယက္ခာ ၉-ပါး အကြူးများနှင့် ၇-ပါးသုံးဆယ် တွင်းငယ်ပြင်ပ ယက္ခထက်ယက္ခာ မဟာကျွန်းစောင့် မနှောင့်ဘေးရန် မန္တာန်အ၀၀ ကြူးနှိပ်ပြလျက် သတ္တဒေဝီ မဒီမယ်လျ စသည်အပြား နတ်အများနှင့် ဘုရားအမိန့်တော် ထုတ်ဘော်မကျန် မန္တာန်ခပင်း အင်းပေါင်းအချုပ် အဌမုက်နှင့် နောက်ဆုတ်တဖြာ ဖည်လာတခြား ခယားစောက်တတန် စမ္ပာန၀ ၀ဆူန အင်း ခပဘအင်းနှင့် ၉-အင်း ၁၂-အင်း ဗီရင်ခြင်း အဖြာဖြာ ဧသလာမရဏ ဒီပင်္ကလေးချက် ဂြိုဟ်သက်သွင်းရေး ၂၄-ပစ္စယ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သုကိယ္ဘော်ပြ အဇ္ဈာဂေ့ သုံးထွေသရဏဂုံ အလုံးစုံ ရောစုံ အာယုသမိုက် ရှေ့လိုက်နောက်သွား ရထားခရု ပုံပြုသချာ အက္ခရာတို့နှင့် (တရာအလွန် ခုနစ်ဆယ်လောက် - ကျော်မြောက် ခြောက်ပါး)နည်းမျိုးခြား၍ ရေးသားထုံးဘွဲ့တော်မူခဲ့သော(ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၂-ပိုင်းပဌမတွဲနှင့် ၄င်း ၃-တွဲ၏ ၄ ပိုင်း ဒုတိယအုပ်ပါ ဆက်လက်၍ မန္တလေးမြို့ ဈေးချိုတော် ၈၁-ရုံအတွင်း အလယ်တန်း၊ ဆိုင်နံပါတ်(၁၃၁) (၁၃၂)၊ မြန်မာသီရိန် ပိဋကတ် စာအုပ်တိုက်ဆိုင်ရှင် ကိုတုတ်က မူပိုင် ရေဇစ္စတြီပြုလုပ်၍ ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင် ရောင်းချလျက်ရှိပါကြောင်း။

ဤကာဝေသာရကျမ်းနိုက် သိလွယ် မှတ်လွယ်စေရန်
အစဉ်အတိုင်း မာတိကာကို ဘော်ပြ
ထားပေအံ့။

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၁	နိဒါနဥဒယောဇဉ်ကိုပြခြင်း	၁၁
၂	ပယောဂဆေးတို့ကို သိရန်ပြခြင်း	၁၁
၃	သတ္တဒွါရ အစရှိသောဂါထာကိုပြခြင်း	၁၄
၄	ပယောဂတို့ အင်္ဂါလက္ခဏာကိုပြခြင်း	၁၆
၅	ပယောဂအပြားကိုပြခြင်း	၁၇
၆	ပယောဂတို့ ဘမ်းစားနိုင်ကြောင်း	၁၈
၇	စုန်းတို့၏ ခံစားသော အရသာကိုပြခြင်း	၀၉
၈	အမည်သမုတ်သည်ကိုပြခြင်း	၂၂
၉	ပယောဂစမ်းသပ်ရန်ကိုပြခြင်း	၂၃
၁၀	ပယောဂစက်တို့ကိုပြခြင်း	၂၅
၁၁	ပယောဂတို့၏ တမန်တို့ကိုပြခြင်း	၂၆
၁၂	ပယောဂဘမ်းစားကြောင်းပြခြင်း	၂၇
၁၃	ဘီလူးတို့ ဘမ်းစားကြောင်း	၂၈
၁၄	ဓမျဉ်းတိုင်စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၁
၁၅	စုန်းမျိုးတို့ပြခြင်း	၃၁
၁၆	တံခိုးရှိသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၁
၁၇	စုန်းတို့အပြားကိုပြခြင်း	၃၂
၁၈	ကဝေပျံ ၉ ပါးကိုပြခြင်း	၃၃
၁၉	တံခိုးရှိသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၃၃
၂၀	စုန်းဘုဘ်တို့ကို အရုပ်တို့၏လက္ခဏာကိုပြခြင်း	၃၄
၂၁	ဂမုန်းညွန့်တို့ကိုပြခြင်း	၃၆
၂၂	စုန်းနိုင်ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၄၂
၂၃	နတ်နိုင်ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း	၄၄
၂၄	စက်ဖြတ်ဆေးတို့ကိုပြခြင်း	၄၈
၂၅	သမခတို့ အာဏာပြခြင်း	၄၉
၂၆	ကိစ္စဿဓဆေးနည်းကိုပြခြင်း	၄၉

၂၇	လေးကျွန်းဆေးကိုပြုခြင်း	၅၀
၂၈	ဆီမီးတွန်းကိုပြုခြင်း	၅၁
၂၉	မြစ်ခြင်းပြီးဆေးတို့ကိုပြုခြင်း	၅၂
၃၀	တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးဆေး	၅၃
၃၁	မြစ်ခြင်းပြီး စုန်းနိုင်ဆေး	၅၃
၃၂	အရပ်ဘော်ဆေးတို့ကိုပြုခြင်း	၅၃
၃၃	ဆင်ကွန်းဆေးတို့ကိုပြုခြင်း	၅၄
၃၄	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၄
၃၅	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၅
၃၆	တနည်း ဆင်ကွန်းဆေး	၅၅
၃၇	ကုလအင်္ဂွာဆေးတို့ကိုပြုခြင်း	၅၅
၃၈	နပတာပ်ဆေးတို့ကိုပြုခြင်း	၅၆
၃၉	တနည်း နပတတ်ဆေး	၅၆
၄၀	တနည်း နပတတ်ဆေး	၅၇
၄၁	ကာလသုတ်ဆေး	၅၇
၄၂	ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၈
၄၃	တနည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၉
၄၄	တနည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး	၅၉
၄၅	ရွှာသွီးဆေးကိုပြုခြင်း	၅၉
၄၆	တနည်း ဂုဏ်းဆေးကိုပြုခြင်း	၅၉
၄၇	တနည်း ဂုဏ်းဆေးကိုပြုခြင်း	၆၀
၄၈	ဇော်ဂနီဆေးဘော်ခြင်း	၆၀
၄၉	တနည်း ဂုဏ်းဆေးကိုပြုခြင်း	၆၀
၅၀	တနည်း ဂုဏ်းဆေးကိုပြုခြင်း	၆၀
၅၁	ရွှာသူဆေးကိုပြုခြင်း	၆၁
၅၂	တနည်း ရွှာသူဆေးကိုပြုခြင်း	၆၁
၅၃	တနည်း ဂုဏ်း	၆၂
၅၄	တနည်း ဂုဏ်း	၆၂
၅၅	ဆောင်ဆေးကိုပြုခြင်း	၆၃
၅၆	ဆေး... သက်ဖွဲ့ကိုပြုခြင်း	၆၃
၅၇	...ဘာဂသိရန်စမ်းနည်းကိုပြုခြင်း	၆၃

၅၈	သူပြုဆေးကိုပြခြင်း	၆၄
၅၉	တနည်း သူပြုဆေးကိုပြခြင်း	၆၄
၆၀	ပယောဂလွှတ်ရန်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၅
၆၁	ပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၅
၆၂	ပယောဂချစ်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၆
၆၃	တနည်း ပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၆
၆၄	တနည်း ၊ ၎င်း	၆၇
၆၅	ပယောဂစမ်းဆေးကိုပြခြင်း	၆၇
၆၆	ပယောဂတို့ထိတ်လန့်သောဆေးကိုပြခြင်း	၆၇
၆၇	စောင့်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၈
၆၈	ပယောဂမြေပျောက်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၈
၆၉	ဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း	၆၉
၇၀	ဒါတ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၀
၇၁	၎င်းတနည်း	၇၁
၇၂	ပယောဂမြင်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၁
၇၃	တနည်း ၎င်းဆေး	၇၁
၇၄	အပင်ထုတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၁
၇၅	အပင်သတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၆	ပယောဂဒါတ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၇	နတ်တိုက်ဒါတ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၂
၇၈	ရုပ်မျှုပ်ဆေး	၇၃
၇၉	နတ်တိုက်ဒါတ်ပြန်တနည်း	၇၃
၈၀	ပယောဂနိုင်သောအစီအရင်	၇၃
၈၁	တနည်း ၎င်းအစီအရင်	၇၄
၈၂	ပယောဂစမ်းနည်းအစီအရင်	၇၄
၈၃	စုန်းနတ်သိရသောနည်း	၇၄
၈၄	စုန်းနတ်လိုကြည့်ရသောနည်း	၇၅
၈၅	စုန်းအန့်ဆေးကိုပြခြင်း	၇၅
၈၆	မနော်ဟာရီဆေးကိုပြခြင်း	၇၅
၈၇	သီဟဆေးကိုပြခြင်း	၇၆
၈၈	အာဏာစွဲဆေးကိုပြခြင်း	၇၇

၈၉	ဆေးစေတီကိုပြခြင်း	၇၉
၉၀	ပဋ္ဌမအာဘာစွဲကိုပြခြင်း	၈၀
၉၁	ပဋ္ဌမသတ္တဒေဝရာဇာဆေးကြီးကိုပြခြင်း	၈၁
၉၂	နတ်ချစ်ဂန္ဓာရုံဆေးကိုပြခြင်း	၈၂
၉၃	မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၈၃
၉၄	ဂန္ဓာရုံနတ်ဆေးကိုပြခြင်း	၈၄
၉၅	မဟာညဒိန္နဆေးကိုပြခြင်း	၈၅
၉၆	အပင်းပရိယာယ်တို့ကိုပြခြင်း	၈၇
၉၇	ကြိမ်လုံးအစီအရင်ကိုပြခြင်း	၈၈
၉၈	သမားဂုဏ်ကိုပြခြင်း	၈၉
၉၉	ပယောဂမျက်စဉ်းကိုပြခြင်း	၈၉
၁၀၀	ဝယောဇဂန္ဓာကိုပြခြင်း	၈၉
၁၀၁	ဘူးအပြေးကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၂	ဘူးခွဲရန်ကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၃	ပယောဂမီးထွန်းကိုပြခြင်း	၉၀
၁၀၄	စတ်ဖြတ်နည်းကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၅	မိုးကြိုးစက်ဖြတ်ကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၆	နံ့နှိပ်ဆေးကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၇	ရုပ်လုံးလှဲ့ဆေးကိုပြခြင်း	၉၁
၁၀၈	လောင်မီးစက်ကိုဖြတ်နည်း	၉၂
၀၀၉	ရုပ်လုံးလှဲ့ဆေးနည်း	၉၂
၁၁၀	ဘုံဖြူစက်ဖြတ်ဆေး	၉၂
၁၁၁	ပယောဂမျက်စဉ်းကိုပြခြင်း	၉၂
၁၁၂	နတ်လှမ်ဆေးကိုပြခြင်း	၉၃
၁၁၃	အနုမုန်ကူဆေးကိုပြခြင်း	၉၃
၁၁၄	ရုက္ခစိုးစေနည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၅	ပီယမီးထွန်းနည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၆	ပီယဂဝံနည်းကိုပြခြင်း	၉၄
၁၁၇	ပီယ [illegible]တ်ရဲတိုက်နည်း	၉၅
၁၁၈	[illegible]ယောင်ယော်စီရင်နည်း	၉၅
၁၁၉	[illegible]ကြောင်းဧဇယပထဝီမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၉၇

၁၂၀	ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၉၈
၁၂၁	ရွေခြင်းကိုးတန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၉၉
၁၂၂	နတ်ပင့်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၃	နတ်စာကျွေးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၄	လာဘ်ခေါ်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၁၂၅	ဗြဟ္မာသိကြားအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၁
၁၂၆	ဒေဝီ ၉-ပါးအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၁
၁၂၇	နတ်ကြီး ၁၂-ပါးအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၂
၁၂၈	တံဆိပ်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၃
၁၂၉	နေမင်းလမင်းဘီလူး ၉-ပါးအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၀၅
၁၃၀	၃၇-မင်းနတ်တို့၏အမည်ကိုပြခြင်း	၁၀၆
၁၃၁	ပြင် ၃၇-မင်းပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၀၈
၁၃၂	ကျွန်းစောင့်နတ်မင်းကြီးငါးပါးအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၀
၁၃၃	အတွင်း ၇-မင်းပင့်ရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၁
၁၃၄	မင်းဝန်မင်းကြူးရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၂
၁၃၅	ဒေဝီ ၇-ပါးပင့်ရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၃
၁၃၆	ဒေဝီ ၇-ပါးအကြူးမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၄
၁၃၇	မန္တလေးမင်းကြူးရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၆
၁၃၈	မင်္ဂလာရေသွန်းကြူးရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၆
၁၃၉	ရွှေကြာင်မင်းကြူးရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၁၇
၁၄၀	ဝသုန္ဒြေ ၄-ပါးပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၁၇
၁၄၁	အာဋ္ဌာဝတ္ထုအစီအရင်ကိုပြခြင်း	၁၁၈
၁၄၂	ဘုမ္မာဒေဝနတ်ပင့်ရန်ကိုပြခြင်း	၁၁၉
၁၄၃	မြေဘုတ်တွင်းစားပေးမန္တာန်တို့ကိုပြခြင်း	၁၂၀
၁၄၄	ဘုမ္မာဒေဝနတ်မင်းကြီးအကြူးကိုပြခြင်း	၁၂၀
၁၄၅	ဆေးခွံထိမန်းရန်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၆	ဥပသမ္ပဒါမန္တာန်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၇	ပြန်တမ်းအမိန့်တော်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၁၄၈	ဘုရားဝါးဆူအမိန့်တော်ကိုပြခြင်း	၁၂၃

၁၄၉	ရာဇမတ်အစီအရင်ကိုပြခြင်း၊	၁၂၄
၁၅၀	အငွေမှတ်အင်း၊သဘောကိုပြခြင်း၊	၁၂၅
၁၅၁	၎င်း ၁၂–အင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကိုပြခြင်း၊	၁၂၆
၁၅၂	၎င်းအင်းဖည်လာမှတ်အင်း၊ချရန်ကိုပြခြင်း၊	၁၂၆
၁၅၃	၎င်းအင်းခဃားစောက်ဖုံကိုပြခြင်း၊	၁၂၇
၁၅၄	ဖည်လာမှတ်ချနည်းကိုပြခြင်း၊	၁၂၉
၁၅၅	ရုပ်သွင်း–၁၂ အင်းချရန်ကိုပြခြင်း၊	၁၃၀
၁၅၆	၎င်းခဃားစောက်ပုံကိုပြခြင်း၊	၁၃၁
၁၅၇	ဓမ္မာနဝနတ်ချစ်ကိုပြခြင်း၊	၁၃၃
၁၅၈	၎င်း ၉–အင်းကိုပြခြင်း၊	၁၃၃
၁၅၉	၎င်း ၂–အင်းတဲ့ကိုပြခြင်း၊	၁၃၅
၁၆၀	၎င်းအင်းအညွန်းကိုပြခြင်း၊	၁၃၅
၁၆၁	၎င်းအင်းအကျိုးကိုပြခြင်း၊	၁၃၇
၁၆၂	ပေတကင်းသင်းကိုပြခြင်း၊	၁၃၈
၁၆၃	ဓမ္မာနုပဝဆုနသွားခြင်း၊	၁၃၈
၁၆၄	ယတြာလောင်တိုက်ကိုပြခြင်း၊	၁၃၈
၁၆၅	၎င်းဇယားပုံကိုပြခြင်း၊	၁၃၉
၁၆၆	အငွေမှတ်ဂါထာကိုပြခြင်း၊	၁၄၁
၁၆၇	စတုရင်္ဂပတ်ကိုပြခြင်း၊	၁၄၀
၁၆၈	၎င်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၁၄၂
၁၆၉	မရဏသေလာကိုပြခြင်း၊	၁၄၄
၁၇၀	၎င်းခဃားစောက်ကိုပြခြင်း၊	၁၄၆
၁၇၁	ဂြိုဟ်သက်အင်းကိုပြခြင်း၊	၁၄၇
၁၇၂	၄–ကျွန်းအင်းကိုပြခြင်း၊	၁၄၉
၁၇၃	၂၄–ပစ္စည်းအင်းကိုပြခြင်း၊	၁၅၂
၁၇၄	မိတ်ဂြိုဟ်အင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၁၅၂
၁၇၅	သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအင်းကိုပြခြင်း၊	၁၅၅
၁၇၆	သုကိတ္တိမဓအင်းကိုပြခြင်း၊	၁၅၆
၁၇၇	အဇ္ဈတဂ္ဂေအင်းပြခြင်း၊	၁၅၇
၁၇၈	သရဏဂုဏ်အင်းပြခြင်း၊	၁၅၈
၁၇၉	အဓယုသမိုက်အင်းပြခြင်း၊	၁၅၈

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ နိဒါနုဒ္ဒေသစဉ်

ကုဝေသာမရ အာဒိအတ္တော၊ သတ္တံဗတုလံဘဝေယျ၊ တံပယောဂံမရဏန္တိ၊ နဒ္ဓေတံသုဇလိတ္တာယ၊ ၊ကဝေသာရေ၊ ကာဝေသာရကျမ်း၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ အာဒိ၊ အစမှ၍၊သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးသောပယောဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပယောဂံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောပယောဂသည်၊ ဗဟုလံ၊ ဘန်ဆင်းခြင်းသဘောများ၏၊ သုဇလိတ္တာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှာ၊ ညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ပယောဂကို၊ နဉ္စ၊ မသိမူကား၊ သောဇနာ၊ ဆိုသူနာသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝေရာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊

၂။ ပယောဂဆေးတို့ကို သိမြင်ရန်ပြခြင်း

အနာရှိးနိဒါန်း ပယောဂနိဒါန်းကို မကျွမ်းကျင် မသိမမြင်ကြဘဲ စွပ်စွဲမိချလျှင် မကောင်းမှုဝသီဝိပါက်ကမှီသည်ဟု နို့သဏ်ခံတပည့် ပညာဝိဇ္ဇာဆရာနှင့် ဆရာဇီဝကတို့ မိန့်သောကြောင့် သမားတို့အား အနာရှိးနိဒါန်း ပယောဂနိဒါန်းကို ဆောင်အပ်၏၊ အနာရှိးနှင့် ပယောဂတို့ကို မသိဘဲလျက် အမည်မှည့်၍ လက်ဆေးစင်ပဏ္ဏာလာဘ်သပ္ပကာတို့ကို စားသောသူသည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသောနိုးခြင်းတို့၌ ဝစီဘေဒခိုးခြင်းသို့ ရောက်၏ဟု နို့သက်ခံတပည့် ပညာဝိဇ္ဇ

ဆရာတို့ မိန့်ဆိုသောကြောင့် သမားတို့အား အသိအမြင်လိုချေသည်၊ ဆရာကိုသာမှီ၍လည်း သမားတို့ကျေးဇူးကို ခံသည်၊ ဤကျေးဇူးကိုသိမှ ပစ္စုပ္ပာန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုး ဖြစ်သည်ဟုနို့သက်ခံတပည့် ပညာဒီဗ္ဗဆရာတို့ မိန့်ဆိုသောကြောင့် ဆေးနှင့်အသက်ကို မွေးလိုသော သမားတို့သည် နှလုံးသွင်းထိုက်လှပေသည်၊

သမားတို့အား လောကဝတ်ပျူငှာ၊ဆရာတို့၏မျက်နှာပန်း၊ သွေးတိုးခန်းကို ပြဆိုအံ့သတည်း။ ။ယောက်ျား လက်ယာမိန်းမလက်ဝဲ သတိစွဲ၊ လက်မအရင်းအဆစ်တွင် ကြွပ်ကြွပ်ကိုင်၍ စမ်းသပ်က တွက်တွက်ဝေါ်ဝေါ် အတွင်းကတိုးလျှင် အနီးလူပြု ဖြစ်သည်၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အဝေးလူပြုဖြစ်သည်၊ အလယ်အဆစ်တွင် စမ်းသပ်မှု အတွင်းကတိုးလျှင် အတွင်းတိုက် ဖြစ်သည်၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အပြင်တိုက်ဖြစ်သည်၊ ၎င်း၏အဖျားအဆစ်ကို စမ်းသပ်မှု၊ အတွင်းကတိုးလျှင် တောသူတို့တိုက်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် အဝေးကတိုက်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ လက်မထိပ်ဖျားတိုးလျှင်ဆေးမရှိ၊ မရှင်နိုင်ရာ၊ လက်မနှင့်လက်ညှိုးအကြားတွင် စမ်းကြည့်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် စုန်းဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် ရွာသူတို့ဘမ်းစားရာ၏၊ အကြားအဖျားက တိုးလျှင် ဆင်ကွန်းဖြစ်ရာ၏၊ လက်ဝါးပြင်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဇော်ဂနီ စုန်းဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ဘက်တိုးလျှင် ဇော်ဂနီ နတ်ဘမ်းစားရာ၏။ လက်ညှိုး၊ အရင်းအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် အိမ်တွင်းနတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် ပြင်နတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ အလယ်အဆစ်တွင် စမ်းသပ် အတွင်းကတိုးလျှင် ဘိုးဘွား၊မိဘတို့ရှိသေကိုင်းညွတ် ကိုးကွယ်သော နတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ကတိုးသော် အပဖြစ်သော နတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ အဖျားအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းက တိုးလျှင် ရွာနတ် ဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် တောစောင့်နတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ လက်ညှိုး ထိပ်ဖျားကိုစမ်းသပ်၊၎င်းထိပ်ဖျားကတိုးသော် သစ်ပင်စောင့်နတ် ဘမ်းစားရာ၏၊ လက်ဖျား၊လက်လည်အဖျားကအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးသော် ကဝေစုန်း ဘမ်းစားရာ၏၊ ပြင်ဘက်က တိုးသော် ကဝေနတ်ဘမ်းစားရာ၏၊ လက်လည် အလည်ဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းက

တိုးလျှင် မိန်းမနပဒတ် ညိုးလေရာ၏၊ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် ယောက်ျားနပဒတ်ညိုးလေရာ၏၊ လက်လည် အရင်းဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းက တိုးလျှင် အတွင်းနတ် အိမ်အိုးအဝတ် တန်ဆာကို လို၍ဖြစ်ရာ၏၊ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် ပြင်နတ်အိမ်အိုး အဝတ်ကန်းဆာကို လို၍ဖြစ်ရာ၏၊ အဖျားအဆစ်ကို စမ်းသပ် အတွင်းကတိုးလျှင် မိရိုးဖလာနတ် မိန်းမညိုးရာ၏၊ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် မိရိုးဖလာနတ် ယောက်ျား ညိုးရာ၏၊ လက်လည် ထိပ်ဖျားသာ တိုးလျှင် ဆေးကု၍မရ၊ သေတတ်ရာ၏၊ လက်သူကြွယ် အရင်းအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်းတည်းနှိုက် သွေးနာ သော်ဖြစ် တို့ရာ၏၊ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် အပေါ် သွေးနာသော် ဖြစ်တို့ရာ၏၊ အလည်အဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်း တည်းနှိုက် သွေးပျက် အနာဖြစ်တို့ရာ၏၊ အဖျားအဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းက တိုးလျှင် အသွားအလာ အထိုင်မသင့်၍ အနာဖြစ်တို့ရာ၏၊ လက်သူကြွယ်ထိပ်ကတိုးလျှင် ဆေးကု၍မရရာသေတို့ရာ၏၊ လက်သန်း အရင်း အဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊အတွင်းကတိုးလျှင် တစ္ဆေရှိတို့ရာ၏၊ပြင်က တိုးလျှင် ဖုတ်ပြိတ္တာ ဘီလူးတို့ဖြစ်တို့ရာ၏၊ အလည်ဆစ်ကို စမ်းသပ်၊ အတွင်းက တိုးလျှ ဂြိုဟ်စီးခြင်း ဖြစ်တို့ရာ၏၊ ပြင်ဘက်ကတိုးလျှင် နှလာ ပါဒရက်နာဖြစ်တို့ရာ၏၊အဖျားထိပ်ကိုစမ်းသပ်၊အတွင်းကတိုး သော် ကမ္မဇရုပ် ချုပ်ဘို့ရာ အနာ မဟုတ်ချေ၊ ပြင်ဘက်က တိုးလျှင် လွတ်လွယ်ခြင်း ဖြစ်တို့ရာ၏၊ လက်သန်းထိပ်ကတိုးလျှင် တာရှေမှ လွတ်လိမ့်မည်၊ သေစရာ အကြောင်းမဟုတ်၊ လက်သူကြွယ်နှင့် သက်သန်းအကြားကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းကတိုးလျှင် ဝမ်းတွင်းနာ သေစရာ အကြောင်းမမြင်၊ လက်ကောက်ဝတ် အဆစ်ကိုစမ်းသပ်၊ အတွင်းက ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် ယတရာယာယ်ကို လိုသည်ထင်၏၊ ပြင်က ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် အလှူကောင်းမှုများကို ပြုစုလို၏၊လက်ရုံး အလည်တွင်း ပြင်းပြစွာ တိုးလျှင် ပကတိနတ် ဘမ်းစားတို့ရာ၏၊ လက်မောင်းအလည်တွင် ပြင်းပြစွာတိုးလျှင် အနာရှိး သက်သက်ပင် ဖြစ်ရာ၏၊ လည်တိုင် လက်ယာဘက်က ပြင်းပြစွာခုန်၍ တလျှောက် တည်းနေခဲ့လျှင် ဆယ်ရက်အတွင်းသာ ခံရချေမည်၊ ကြာမှကြာမှ ခုန်ခဲ့လျှင် သုံးရက်အတွင်းသာ ခံရချေမည်၊ ပြင်းပြစွာ တန့်၍ ခုန်ခဲ့ သော် ခုနစ်ရက် အတွင်းသာ ခံရချေမည်၊ ပြင်းပြစွာ လက်ဝဲဘက်

က ခုန်လျှင် ရှည်ကြာစွာ အနာမဖြစ်နိုင်၊ တန့်၍ တန့်၍ခုန်လျှင် လရှည်မှပင် လွတ်လိမ့်မည် ထင်၏၊ ကြာမှကြာမှခုန်လျှင် ရက်ရှည်မှ ပင်လျှင် လွတ်တို့ရာ၏။

ပြင်းပြစွာ အနာဖြစ်သောအခါ၊ တက်၍နေသောအခါ၊ မှုန်းတည့်သောအခါ၊ နေဝင်ချိန်ခါ၊ နေဝင်ကျော်တခါ၊ သန်းခေါင်လေးခါ၊ နေထွက်ချိန်ခါ၊ သွေးကိုစမ်းသဖြင့် သမားတို့သည် မဟောအပ်ကုန်၊ ၊သွေးတိုးလက္ခဏာ၏ အခြင်းအရာကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်း၊ သမာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်း၊ ဒိသာပါမောက္ခဇီဝက ပညာဒိဗ္ဗရသေ့ ဇော်ဂီတို့သည် မသုံးဆောင်သည်ဟူ မယုံကြည် မရှိအပ်၊ သုံးဆောင်ကြောင်းကို နောက်နိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့။

၃။ ကစ္စေသာရကျမ်းနိုက် သတ္တဒွယအစရှိသည် ဝါထာကိုပြခြင်း

သတ္တဒွယကစ္စေအာဒိ၊ ကမ္ဘာတို့၏တန်းဆာ ဖြစ်ကုန်သော ပယောဂအပြား ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ သုဇာတာ-ဇော်ဂျီဆရာတို့သည် ပြအပ်ကုန်၏၊ ၊ပြခြင်းအကြောင်းကား၊ ကမ္ဘာတို့၏ တန်းဆာဖြစ်သော အဦးအစ ပဌမကပ်နိုက် စကြာဝဠာတံတိုင်းတွင် နွား မတန်းပမာဏရှိသော အက္ခရာတို့သည် ထင်ရှားစွာ တည်သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုအက္ခရာတို့သည် ဟီန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏၊ ထိုသုံးပါးပြားရာတို့ကို အသီးသီးစိတ်ယှဉ်၍ မိစ္ဆာဇီဝ၊ သမာဇီဝဟူ၍ အထူးထူးသော အခြင်းအရာနိုက် ရသေ့ပုံ၊ ဇော်ဂျီပုံ တို့သည် အထူးထူးသော အက္ခရာတို့တွင် အသီးသီး ယူခဲ့ပြီးလျှင် လိုရာလိုရာယှဉ်၍ အနာမှထွက်မြောက်ရာ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှာ သုဇာဝတာမည်သော ဇော်ဂျီပုံသည် သူနာတို့ကို ကရုဏာ မေတ္တာ ရှေ့ထားခြင်းစိတ်နှင့်ယှဉ်၍ ပညတ်လေသည်။

ပယောဂနှင့် ဆေးသမား နှစ်ပါးတူကြကုန်၏၊ တူဟန်ကား ဆေးသမားတို့ကို ပယောဂတို့ကစ၍ သေကြောင်းကြံသဖြင့် ဘမ်းစားတတ်[illegible]ည်း ရှိချေသည်၊ ပယောဂတို့ကို ဆေးသမားတို့က [illegible]၍ဘမ်းခြင်းလည်းရှိ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြသောအကြောင်း၊

အရာသည် ဖြစ်လျက်နှင့် တယောက်ကိုတယောက် မျက်နှာငဲ့သဖြင့် ဆေးသမားကြောင့် ပယောဂတို့ ကျေးဇူးခံစားရသည် ဖြစ်၏၊ ပယောဂကြောင့် ဆေးသမားတို့ ကျေးဇူးကို ခံစားရသည်ဖြစ်၏၊ အဘယ်ကြောင့် ကျေးဇူးကိုခံစားရပါဘိသနည်း ဟူမူကား နတ်ဆိပ်ချ၍ ဈေးကိုမြောက်စေခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ဆွဲချည်ခြင်း၊ ကွမ်းမန်းတိုက်ခြင်း၊ ဆေးစက်သွင်းခြင်း၊ မီးထွန်းခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ကို စီရင်၍ ပယောဂတို့ကို ခေါ်ဝေါ်လျက် အစာကျွေးမွေးခြင်း၊ တို့ကြောင့် ပယောဂတို့ကို အကျွမ်းဝင်၍ သူနာကို ချမ်းသာခြင်းလည်း ရှိ၏၊ မချမ်းသာခြင်းလည်းရှိ၏၊ ထိုသို့ တပေါင်းတရုက်တည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပယောဂသည် ဆေးသမား၊ ဆေးသမားသည် ပယောဂ အညမညဟုဆိုအပ်သော စကားသည် မိစ္ဆာဇီဝစကားပင်တည်းဟု ညွှဲယံ၍ ကောင်းစွာထင်လျား သိနားလည်အပ်၏၊ မိစ္ဆာဇီဝသည်ကား ဆိုလျှင် သူတပါးတို့အသက်ကို အသက်ဟူမထင် အဆုံးစီရင်၍ အဆုပ်၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကတ်၊ အသည်း၊ အအူ အစ ရှိသည်တို့ကို စားခြင်းကြောင့် မိစ္ဆာဇီဝတို့၏ စိတ်နှင့် သမာဆန္ဒ ညီမျှခြင်း မရှိဖြစ်သတည်း၊ သမာဇီဝ ဟူသည်တို့ကား သူနာတို့၌ ဆေးကုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆေးပေးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ သူနာတို့၌ဆေးကုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆေးပေးသွင်းခြင်း၌၊ သူနာတို့နှိုက် ပယောဂအစရှိသည်တို့ကို ပျောက်ပလွင့်ပါးနိုင်သော ဆေးကိုသာ သုံးဆောင်စေကုန်၏၊ ဥပမာဆိုသည်ရှိသော် တတိုင်းပြည်လုံးကို အစိုးရသောမင်းသည် ခိုးသူမုဒိန်း၊ တန္တပြည့်သူပြည်သားတို့၏ ညောင့်သဘွယ်ဖြစ်သော သူတို့ကို တရားသဖြင့်စီရင်၍ သုတ်သင်သကဲ့သို့ များစွာသော သူတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို စွမ်းဆောင်အပ်၏၊ တယောက်တည်းသာ ပျက်စေ၍ အများသတ္တဝါတို့ မပျက်မစီးစေရာ မကောင်းသော အယူဝါဒကို ပယ်ဖြောက်၍ ကောင်းသော အယူဝါဒကို တည်စေရာ၏၊ မှုဆိုးကောင်းစုန်းနှင့် နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ ပာင်ဒိမ့်တလိမ့်စုန်းနှင့် မကောင်းသောသူတို့ကို သတ္တဒွါယကဝေအာဒိစကားအစိပ္ပာယ်ဟူ၍ ညွှဲယံ၍ ကောင်းစွာထင်လျား မှတ်သားခြင်းပြုရာသတည်း။

၄။ ကဝေမြောက်သောပယောဂတို့၏အင်္ဂါ လက္ခဏာကိုပြခြင်း

သမင်မတို့၏ မျက်နှာမျက်စိနှင့်တူ၏၊ မျက်မိမျက်နှာ အလွန်ရှင်ခြင်းရှိ၏၊ ဦးခေါင်းလည်း မငြိမ်စသက်လှုပ်လဲသည်၊ အိပ်သည့်အခါ ကျောပွတ်သည်၊ မျက်နှာလည်း ရဲတင်းသည်၊ အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်းမရှိ၊ မိမိသွားသောအခါ ကျော်မိနင်းမိသမျှကို မိမိအဆိပ်အတောက် လွှမ်းခဲ့မိ၍ ဥပါဒ်ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်း၊ မျက်စောင်းထိုးခြင်း၊ မျက်တောင်မခတ်ကြည့်ခြင်းတို့ကို အလေ့အထပြုတတ်ကုန်၏၊ ထိုကဝေမြောက်မှတပါး ကြွင်းကုန်သောပယောဂတို့ကို အစဉ်မှတ်သားရာ၏၊ ကဝေမြောက် ပယောဂမျိုးတို့ကား အထူးထူးအပြားပြားသော ပညာတို့ကို တတ်ကုန်၏၊ တတ်ကြောင်းကား ဤသို့သိရာ၏၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်းအတတ်၊ မောက်လုံးစုန်း၏အတတ်၊ ခေါင်းစုန်းအတတ်၊ ခြေစုန်းအတတ်၊ ဤငါးမျိုးသောအတတ်တို့နှင့်တကွ တောင်သူကြီးတို့အတတ်၊ မှဆိုးအတတ်၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း အတတ်၊ မောက်ပြားစုန်း အတတ်၊ မောက်လုံးစုန်းအတတ်၊ ခေါင်းစုန်းအတတ်၊ ခြေစုန်းအတတ်၊ ကိုယ်စုန်းအတတ်၊ ဤခြောက်မျိုးသော စုန်းတို့၏အတတ်၊ မုဆိုးတို့၏အတတ်၊ တံငါတို့၏အတတ် အစရှိသည်တို့ကို တတ်သောသူတို့၏ နှလုံးအစွမ်းကို သိတတ် မြင်တတ်၏၊

ပယောဂအမှောင့်တို့သည် ဇော်ဂနီသို့မှီရမှသာ ဖြစ်သည်၊ ဇော်ဂနီကို မမှီမပူးရသော် မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ ဇော်ဂနီကိုမမှီမပူးရသော် သမ်းခြင်း၊ ဝေခြင်း၊ ငိုခြင်း၊ ရယ်ခြင်း အစရှိသော အထွေထွေသော အကြောင်းတို့ မရှိနိုင်ကုန်၊ မှီရမှသာလျှင် ဤအကြောင်းတို့ ရှိနိုင်ကုန်၏၊ ဤကား ဇော်ဂနီကို အမှီပြုနည်းတည်း၊

နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ခြေစုန်း ဤခုနစ်မျိုးကုန်သော စုန်းတို့သည် တယောက်၏ကျေးဇူးကို တယောက်လိုက်၍ခံစားကြကုန်သည်၊ တယောက်၏ ကျေးဇူးကို တယောက်လိုက်၍ ခံစားကြကုန်၏၊ ကျေးဇူးကို ခံ [illegible]ကြသည်ကိုကား ဤသို့သိအပ်၏၊ နတ်ကဝေမြောက်တို့၏ ကျေးဇူးကို အိမ့်တလိမ့်စုန်းက ခံစားသည်၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း

ကျေးဇူးကို မောက်ပြားစုန်း ခံစားသည်၊ မောက်ပြားစုန်းကျေးဇူးကို မောက်လုံးစုန်း ခံစားသည်၊ မောက်လုံးစုန်း ကျေးဇူးကို ခေါင်းစုန်းသာ ခံစားသည်၊ ခေါင်းစုန်း ကျေးဇူးကို ခြေစုန်းကခံစားသည်၊ ခြေစုန်းကျေးဇူးကို ကိုယ်စုန်းကခံစားသည်၊ ဤသို့လျှင် သုဇာတာ အမည်ရှိသော ဇော်ဂျီဆရာဆိုသောကြောင့် ၇-မျိုးသော စုန်းတို့ကို အကြီး အငယ် အရွယ် အလက် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ခံစားကြကြောင်းကို သိအပ်၏၊

၅။ ပယောဂအပြား ခုနစ်ပါးတို့ကို ခွဲခြမ်း ဝေဘန်၍ပြခြင်း၊

ခြေစုန်းလည်းတပါး၊ ခေါင်းစုန်းလည်းတပါး၊ ကိုယ်စုန်းလည်း တပါး၊ မောက်လုံးစုန်းလည်းတပါး၊ မောက်ပြားစုန်းလည်းတပါး၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်းလည်းတပါး၊ ကဝေမြော့က်စုန်းလည်းတပါး၊ အားဖြင့် စုန်းမျိုး ၇-မျိုး အပြားရှိသတည်း၊

ထိုစုန်းမျိုး ၇-ပါးတို့တွင် ခြေစုန်းသည် အသီးအပွင့်တို့ကို သာစားသည်၊ ကိုယ်စုန်းသည် မစင်ချေးချေးထိကိုသာ စားသည်၊ ခေါင်းစုန်းကား သစ်သီးမှည့် အချိုအချဉ်ကိုသာ စားသည်၊ မောက်လုံး စုန်းကား အသွေးအသား အရေကိုသာ စားသည်၊ မောက်ပြားစုန်းကား အသဲအမြစ် အူကိုသာစားသည်၊ အိမ့်တလိမ့် စုန်းကား အဆိမ့်အအိမ့် အကြော်အလှော်ကိုသာ စားသည်၊ ကဝေ မြော့က်စုန်းကား လူတို့၏ အသား အသွေး အရိုးကိုစားတတ်သည်၊ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း ဤစုန်း သုံးဦးတို့ကား ရေကို မကြောက်တတ်၊ အမောက်မရှိခြင်းကြောင့် ငုပ်၍လည်းနေနိုင်၏၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြော့က် စုန်း ဤလေးဦးသော စုန်းတို့သည် ရေကို အလွန်တရာ ကြောက် တတ်၏၊ ငုပ်၍လည်းမနေနိုင်၊ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း ဤငါးဦးသော စုန်းအမျိုးတို့အား ကိုးကွယ်ရာနတ် အထူးကို မရရှိခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင်ဘမ်းစား မှသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ကုန်၏၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြော့က်စုန်း

တို့မှာကား မြောက်ဘက်ကတော်၊ ဦးရှုနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်အထူးကို ကိုးကွယ်ရရှိခြင်းကြောင့် ကိုယ်တိုင်မဘမ်းစား၊ မြောက်ဘက်ကတော်၊ ဦးရှုနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့ကိုသာ စေလွှတ်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း ဤသုံးဦးသော စုန်းတို့မှာကား သေကြေအောင် မဘမ်းစားနိုင်ကုန်၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်း ဤလေးဦးသော စုန်းတို့သည် သူတပါးအသက်ကို လတ်ဘလော သေကြေပျက်စီးအောင် ကြံနိုင်ကုန်၏။

၆။ ပယောဂခုနစ်ပါးတို့သည် အမှီတကဲရှိမှ အမ်းစားနိုင်သည်ကို ပြခြင်း

ခြေစုန်းသည် ခြေကိုသော်၎င်း၊ ခြေရာကိုသော်၎င်း၊ တခုခု ကိုင်ရမှသာ ဘမ်းစားနိုင်၏၊ ကိုယ်စုန်းသည် ခြေရာ အရိပ်ကို၎င်း၊ ကိုယ်ကိုသော်၎င်း ကိုင်ရမှ ထိရမှသာ ဘမ်းစားနိုင်၏၊ ခေါင်းစုန်းသည် ခြေရာကို၎င်း၊ အရိပ်ကို၎င်း ထိရမှသာလျှင် ဘမ်းစားနိုင်၏၊ မောက်လုံးစုန်းနှင့်၊ မောက်ပြားစုန်းတို့သည်ကား၊ မြင်ရ၊ ထိရ၊ နမ်းရ၊ ရှုပ်ရမှသာလျှင် ဘမ်းစားနိုင်၏၊ အိမ်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်းတို့သည် အမည်ကို သိမှသာ စေပါးခိုင်းခဲ့၍ ဘမ်းစားနိုင်၏။

ခြေစုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း ဤငါးယောက်သော စုန်းတို့သည် ဝမ်းနာအောင်၊ ဝမ်းယောင်အောင်၊ ခေါင်းခဲအောင်၊ ခေါင်းကိုက်အောင်၊ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲအောင်၊ ပူလောင်အောင်၊ ချမ်းအေးအောင်၊ ထိတ်လန့်အောင်၊ အစာမစားရအောင်၊ ဝမ်းလုံးတက်အောင်၊ ခြေတဇတောက်အောင်၊ အသားအရေ ခန်းအောင်၊ တကျည်းထအောင်၊ ပန်းဟိုက်အောင်၊ တတွေတွေ တဝေဝေရှိအောင် တတ်နိုင်ကုန်၏။

အိမ်တလိမ့်စုန်းမှာကား ၎င်း ငါးယောက်သော စုန်းတို့၏ အတတ်နှင့်တကွသော တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ဝင်သကဲ့သို့ တုန်ရည်အောင် တသမ်းသမ်း တဝေဝေ ရယ်လိုရယ်၊ ငိုလိုငို၊ ရှင်လိုရှင်၊ ညီုလိုညီု ရှိအောင်၊ ခြေလက်ကို တကျင်လျှိုသကဲ့သို့ရှိအောင်၊ သွေးယောင်

လေယောင် ကြို့ထိုးလေအောင်၊ လင်နှင့်မယား မသင့်မတင့်လေအောင်၊ စိတ်မာန်ဒေါသကြီးသဖြင့် ကွဲလေအောင်၊ ကိုယ်ကိုရိုက်ပုတ်လေအောင်၊ အပင်းကိုဝင်လေအောင် သွတ်နိုင်ကုန်၏၊ ကဝေမြောက်စုန်းသည်ကား ငါးယောက်သော စုန်းအမျိုး အတတ်တို့နှင့်တကွ အိမ့်တလိမ့်စုန်းအတတ်ပါ လိပ်ပျာကိုယ်ကကွာအောင်၊ ရူးသွပ်လေအောင်၊ ဟစ်အော်လေအောင်၊ မျက်စိတကြောင်ကြောင်နှင့် ခြေလက်အင်္ဂါတို့ သေလေအောင်၊ အထွေထွေ အပြားပြား များစွာဖြစ်လေအောင်၊ အစာထည့်ကျွေးမွေးသမျှကို စားလေတော့ဟုပေး၍ နွေး၊ ဝက်၊ ကြောင်၊ ငှက်၊ အိမ်ခြောင်၊ ခြင်၊ ကြွက်၊ ယင်၊ နကြယ်၊ ပိတုန်း၊ တောသူ၊ တစ္ဆေ၊ ဘုတ်၊ အနောက်ကတော်၊ မြောက်ဘက်ရှင်မ၊ ဇော်ဂနီ၊ ဦးရှုနတ်တို့ကို ကဝေမြောက်စုန်းတို့က စေခိုင်းခန့်ထားနိုင်သည်၊

ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း၊ မောက်လုံးစုန်း၊ မောက်ပြားစုန်း၊ ဤငါးဦးသော စုန်းတို့ကို ဆေးကောင်းက နိုင်လေ၏၊ ထိုငါးဦးသော စုန်းတို့သည်လည်း လူရိပ်ကိုနင်းမိမှ၊ သူနာကို ဆေးသမားက စကားပြောရမှသာလျှင် ဆေးကို ဖျက်ဆီးနိုင်လေတော့သည်၊

အိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ကဝေမြောက်စုန်း ဤနှစ်ဦးသော စုန်းတို့မှာကား ဆေးပင် ကောင်းငြားသော်လည်း တိုက်၍မလိုက်နိုင် မထိနိုင်၊ စေပါးခိုင်းခံ့သော သူတို့က ဖျက်ဆီးစေသည်၊ ထိုစေပါးခိုင်းခံ့သောသူတို့ ပြောဆိုလာလျှင်လည်း ထဘီကိုဖြန့်လျက်ဝတ်၍ ဦးရှုတိုင်မှ လက်ပြ၍ကလျှင်၊ ကြမ်းတွင်းပေါက်သို့ ခေါင်းစောက်ထိုးနေလျှင်၊ အိမ်ရိပ်ကိုနင်းလျှင် ဆေးပင် ကောင်းသော်လည်း ပျက်လေသည်၊

၇။ ခုနစ်ပါးသော စုန်းတို့၏ ခံစားသော အရသာကို ပြခြင်း၊

ဤစုန်းခုနစ်ပါးတို့တွင် ကဝေမြောက်စုန်းသည်ကား၊ လူတို့၏ အသားကိုစား၍ အမွှေးအကျိုင်ကို စားတတ်၏၊ ထိုအမွှေးအကျိုင်နှင့်

တူသော အာရုံကိုပြုလျက် ခံစား၊တတ်ချေသည်၊ မောင်းပြားစုန်း ကား အသည်း၊အူအကို စား၊တတ်သည်၊ မြေကလိုးစုန်းကား အရေ အသားကို စား၊တတ်ချေသည်၊ ခေါင်းစုန်းကား အုန်းသီး၊ ထန်းသီး နှင့်တူသောဦးခေါင်းနှိုက် အရေအသားရှိသမျှ ဦးနှောက်ကိုသာ စား တတ်သည်။ ကိုယ်စုန်းကား ခြေကစလျက် ဝမ်းပြင်နှိုက် တည်ရှိသော အဆီအခဲ သွေးသားတို့ကို စား၏၊ ခြေစုန်းမှာကား ပန်းပွင့်နှင့် တူသော အအူအသည်းလွှာကိုသာ စား၊တတ်ချေသည်။

ကဝေမြောက်သောစုန်းသည် ရှေးဦး၊အစပထမနှိုက် ဝက်၊ခွေး တို့ကို စေ၏၊ အပင်၊သွင်းခြင်း၊ သွေးကိုမြှောက်ခြင်း၊ လိပ်ပျာကို ယူခြင်း၊ အထွေထွေ အပြားပြား ဖြစ်စိမ့်သောငှာ လက်နက်ကို အပ်ခြင်းကြောင့် စက်အရှိန်နှင့်ပင် သွား၊ရချေသည်၊ ထို ဝက်၊ ခွေး တို့ကို စက်ရစ်ပတ်သဖြင့် မသွား၊တတ်ရှိ၏၊ စက်ရစ်ပတ်ရာ အနှာ ဖြစ်တတ်၏၊ ထိုခွေးဝက်တို့၏ နေရာကား လှေကားသုံးထစ်ခံအောက် တွင် အတွင်းသို့ ဦးခေါင်းပြု၏၊ ထို့ကြောင့် ပူခြင်း ချမ်းခြင်းရှိ၏၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ပြင်းစွာရှိ၏၊ကိုတ်အခါ ရာဟုအခါတို့၌နှိုက်သာ စွဲခြင်း ကို ပြုနိုင်ကုန်၏၊ ဇော်ဂနီ၊မြောက်သော အိမ်စာလိမ့်စုန်းတို့ စေခိုင်း ခြင်းသည်ကား အများပင်ရှိ၏၊ မြောက်ခရီးနှိုက်သော်၎င်း၊ အနောက် ခရီးနှိုက်သော်၎င်း၊ နတ်သုံးပါးဟို့ လက်နက်အပ်သော စက်အရှိန်နှင့် ကျွန်ုပ်သွားရလေကုန်၏၊ ထိုနတ်သုံးပါးတို့သည် စက်ရစ်သဖြင့် စက်ရစ်ရာအရပ်သည် အိမ်အနောက်၊ အိမ်မြောက်၊ သူနှာ အိပ်ရာ အောက်နှိုက် စက်ကျ၏၊ကိုတ်အခါ ရာဟုအခါတို့၌နှိုက်သာ စွဲခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်၏။

ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့ ဘမ်း၊စား၊ဟန်ကား တကိုယ်လုံး တုံလှုပ်၏၊ ဇုန်းနတ်နှစ်ပါးတို့သည် ဘူးသွင်း၊တတ်၏၊ ဘူးသွင်းခြင်း လက္ခဏာကား ဤသို့ သိရာ၏၊ သွေး၊ရောင် တလိုက်တသန့်၊သန်း တစေ့စေ့ ရှိခြင်း၊ ကိုယ်တွင်းဘူး တည်သဖြင့် ငိုတုံရယ်တုံ ပြုလျက် ဦးလှည်မငြိမ်ရှိခြင်း၊ အချို့လည်း နတ်ယောင်ဖြစ်ခြင်း၊ စား၊သောက် မကောင်း နှံခေါင်းနှိုက် ပေါက်ဝဲဘိုးထိုးကဲ့ အပင်ကဲ့သို့ ထင်အောင် တည်စေခြင်း၊ အထက်သတ္တုမှ နှင်ပြည်သို့ ရင်းဆော၊သက္ကာန်ရှိခြင်း၊ ပူတုံ ချမ်းတုံ ရှိခြင်း၊ အဆင်၊မလှသော သူတို့၏ အရောင်ထင်ခြင်း၊ ဘောခွ အိမ်မှုကျူး လေခြင်း၊ ပန်းကိုတ်သို့၊နှမ်း ရှိခြင်း၊ ဦးရှော့တိုင်ရှာကား၊

အိမ်ခေါင်တိုင်၊ မဟာဂီရိအိုးအစရှိသည်တို့တွင် စက်ထားထတ်ချေသည်၊ ကဝေနတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့၏ အတတ်တွ သိလင့်ကုနိုးရှုသတည်း၊

ယောကျ်ားစုန်းကားလက်ယာနှိုက်တည်၏၊မိန်းမစုန်းမှုကား လက်ဝဲနှိုက် တည်၏၊ အနီအဝါ အစရှိသည်တို့သည် များပြား၏၊ ဝင်းဝင်းရွှေရွှေ စိမ်းစိမ်းရွှေရွှေတို့၏ တည်ရာအရပ်၌ လှုပ်သဖြင့် ရှင်ပျော်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိခြင်း၊ ညဥ့် အိပ်၍မပျော် တကြောင်ကြောင်ရှိခြင်း၊ ဤကား ကဝေနတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းတည်း၊

ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ့်ဘလိမ့်စုန်း ထိုနှစ်ပါးသော စုန်းတို့သည် ထဘီကို စောက်ထိုး ပြောင်းပြန်လှန်၍ ၃ ထပ် ဝတ်လျက် တဖန် ထောင်လိုက်ဝတ်ပြန်၏၊ ထိုသို့ ဝတ်ပြီးသည့်နောက်နှိုးဖီ ဆေးသမားကို မေးမြန်းဟန်၊ မီးယူဟန်ပြု၏၊ စကားဘက်ိသော် ဆေးပျက်၏၊ ဤနှစ်ယောက်သော စုန်းတို့သည်လည်း ကိုယ်တိုင် ဘမ်းစား၏၊ အထက်စတ် ၃၀ အောက် ၃၀ လွှတ်ခြင်းကြောင့် ဆေးပျက်ချေသည်၊ ဆေးပျက်သောကြောင့် ဆေးကို တိုက်လျက်နှင့် မသိနိုင်၊ တိုဖ်လျှင်လည်း နတ်တို့သည် ခုခံလေသောကြောင့် ဆေးမထိနိုင်၊ ၅ ယောက်သော စုန်းတို့သည် နှစ်ယောက်သော စုန်းတို့၏ အစေအပါးတည်း၊ ထိုနှစ်ယောက်သော စုန်းတို့သည် သခမည္ဍမဟုတ်ချေပါ၊ ဇော်ဂနီနတ်ကို သတ်နိုင်သော ဆေးမှ ဖြစ်၏၊ စထ်ချုပ်စော်ဖြတ် ဇော်ဂနီနတ်တို့ကို အချုပ်အသတ်ဆေးကို အထက် ဆိုခဲ့သော ၅ ယောက်သော စုန်းဟူသည်ကား မောက်ပြားစုန်း၊ မောဖီလုံးစုန်း၊ ခြေစုန်း၊ ကိုယ်စုန်း၊ ခေါင်းစုန်း ဤငါးယောက်တို့ပင်တည်း၊ ထိုစုန်းတို့သည်ကား ကိုယ်တိုင် ဘမ်းစားရ၏၊ လက္ခဏာသော်ကား ခေါင်းခဲခြင်း၊ ဝမ်းနာခြင်း၊ မလှုပ်ချင်ရှိခြင်း၊ နွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပူဆောင့်လိုက်လှဲခြင်း၊ ခြေညောင်းခြင်း၊ လက်ခြေထုံခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ထွစ်ကိုယ်လုံးထိုးခြင်း၊ တထိတ်ထိတ် လန့်လန့်ရှိခြင်း၊ ငိုယောင် ရယ်ယောင်ရှိခြင်း၊ တခါတခါ ပျို့အန်ခြင်း၊ တခါတခါ ဝမ်းသက်ခြင်း၊ သွားပျက်ခြင်း၊ လေပျက်ခြင်း၊ မေ့သွားလွန်ခြင်း၊ ငယ်လှန်ခြင်း၊ မျက်စိပြူးတူး မျက်ဆံပြူးတူးရှိခြင်း၊ ကျောကော့ခြင်း၊ လျှာထုတ်ခြင်း၊ နတ်လိုစကားဆိုခြင်း၊ လက်နှင့်နှုတ်သီးကို အစားအစာမဝင်ရအောင် ဟန့်ဆီးထား၊

ခြင်း၊ မုန်းအောင်ပြုခြင်း၊ လင်မယားမကွာကွာအောင်ပြုခြင်း၊ စိတ်မာန်ဒေါသ ကြီးအောင်ပြုခြင်း၊ စိတ်လေလွင့်အောင်ပြုခြင်း၊ သတ်ပုတ် ခိုက်ရန် ဖြစ်အောင်ပြုခြင်း၊ အမိအမယ်-ဘုရအောင်ပြုခြင်း၊ လည်ကုတ်ကို ချိုးခြင်း၊ လျှာခိုင်အောင်ပြုခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောကို ချိုးခြင်း၊ ပါဒရက်သဏ္ဍာန် အထွေထွေထင်အောင်ပြုခြင်း၊ သတိမေ့လျော့အောင် အစရှိသဖြင့် ဘမ်းဟတ်သည်၊ ဆေးတိုက်သော အခါ ၅-ပါးသောစုန်းတို့ ခုခံတိုက်ခိုက်လေသည်၊ ၅-ပါးသော စုန်းတို့၏လက္ခဏာကို ကောင်းစွာမှတ်အပ်၏၊

ဂ။ ပယောဂတို့ကိုအသီးအသီးအမည်မည့်၍ သမုတ်သည်ကိုပြခြင်း

ပယောဂအပေါင်းတို့တွင် ခြေစုန်းကိုရွာသူဟု သမုတ်သည်၊ ကိုယ်စုန်းကား ဆင်ကွန်းဟု သမုတ်လေသည်၊ ခေါင်းစုန်းကား နပဒတ်ဟု သမုတ်လေသည်၊ မောက်လုံးကို ကိုယ်စုန်းဟု သမုတ်လေသည်၊ မောဏ်ပြားကို ရွာ၏သမီးဟု သမုတ်လေသည်၊ အိမ့်တလိမ့်ကို ဇော်ဂနီဟု သမုတ်လေသည်၊ ကဝေမြှောက်ကို ကဝေမြှောက်ပင်ဟု သမုတ်လေသည်၊ ဤသမုတ်ခေါ်ဝေါ်သော အပြား ခုနစ်ပါးကို ပယောဂဆရာတို့သိအောင် အားထုတ်ရာသတည်း။

သူ့ဝမ်းတွင်းကို မုဆိုးဟုသမုတ်လေသည်၊ မှော်ဝင်ကို တငေါ ဟု သမုတ်လေသည်၊ ဤသမုတ်သော အခြင်းအရာကိုလည်း သိမှ ပယောဂဆရာတို့နိုင်ရန် အကြောင်းထင်သည်၊

ဘီလူး၊ သဘက်၊ ဥပါကို တောသူဟု သမုတ်လေသည်၊ တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာကို ဘုတ်ဟုသမုတ်လေသည်၊ သူရဲအပေါင်းကို နတ်စိမ်း၊ နတ်ဝါးဟု သမုတ်လေသည်၊ ဤသမုတ်ခြင်းသုံးပါးကိုလည်း သိမှ ပယောဂဆေးကို သမားတို့နားလည်မည်၊ တပါးသောအတတ်ကို စုန်းမျိုး ၇-ပါးအတတ်မှာပင်သွင်း၍ ပြလေတော့သည်။ ပယောဂဆရာနိုက်၊ [illegible] အစဉ်အဆက် ဆောင်ရွက်ကြသည်မှာ ရွာသူဆေး၊ ဆင်ကွန်း[illegible]၊ [illegible]ပဒတ်ဆေး၊ စုန်းဆေး၊ ရွာသမီးဆေး၊ ဇော်ဂနီဆေး၊ ကဝေမြှောက်ဆေး၊ သူပြုဆေး၊ ဘုတ်ဆေး၊ နတ်စိမ်းဆေး၊

နတ်ဝါးဆေး ဂျီဆေးတဆဲ့တပါးသော ဆေးအပိုင်းအခြားရှိသည် များကို သမားတို့သိလေအပ်ကုန်၏၊ ၎င်းဆေးတဆဲ့တပါးတို့သည် နောက်နိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့သတည်း။

၃။ ပယောဂတို့ကိုစမ်းသပ်ရန် နည်းကိုပြခြင်း

စထုံပတ္တ ကလျာဏီပင်ကိုဖြစ်စေ ပဥ္စပတ္တကလျာဏီပင်ကိုဖြစ် စေ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတွင် အရှင်ဆေးမင်းသည် တိတ်-နိမိတ်ကို ပြစေ သတည်းဟု ဆန်ပန်း၊ ကွမ်းဆေး၊ လဘက်တို့နှင့်ပူဇော်၍ယူ၊ သူနာ ကိုပေး၊ တစိမ့်စိမ့်ဝါးစေ၊ အနာရိုးသွေးနာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘယ်သို့မှ မရှိ၊ ပယောဂ သူတပါးတို့ပြုသည်မှန်လျှင် ချို၏၊ စုန်းဘမ်းစား လျှင်ခါး၏၊ နတ်ဘမ်းစားခဲ့လျှင်ဆိမ့်၏၊ တောသူ တစ္ဆေဘုတ်ငှက် ဘမ်းစားခဲ့လျှင်ချဉ်၏၊ ဂြိုဟ်မာတရာဘမ်းစားခဲ့လျှင်ဖန်၏၊ သေမည့် အနာမှန်ခဲ့လျှင်အေ့၏၊ ရှေးရှေးသော ဆရာသမား အစဉ်အဆက် တို့ လက်သုံးပြုတော်မူကြကြောင်းကို ယုံကြည်အပ်၏။

အရှိ၊ ကျွန်းကြီးလေးဖြာ ကျွန်းငယ် ၂ထောင်အလယ်ခေါင် ချက်မတိုင်ထိပ် သုဓာသည်းရင်း သိကြားမင်း၏ အာဏာကား၊ အရွှံ့ဇဂ္ဂ မမရက္ခန္တု၊ မစုတ်ဖရောင်းတကျပ်ကို ဆီမီးငါးတိုင်လုပ်၏၊ ယခင်ကမန္တာန်နှင့် နတ်မွှေ့မှာ တဆဲ့ငါးအုပ်စုတ်၊ မှန်လှအောင် စုတ်ရမည်၊ ကြေးစင်လင်ပန်းကိုဖြူစင်လှအောင် ပွတ်၊လင်ပန်းလေး မျက်နှာသည်၊ လှအောင်တတိုင်စီကပ် လင်ပန်းလည်ခေါင်တွင် စုံ စုံ ရှိအောင် ပြုပြီးလျှင် ဖယောင်းကိုကပ်၊ တင်းတိမ်ကို လေမဝင်နိုင် အောင်ကာ ဖြူစင်လှစွာသောပုဆိုးနှင့် အတန်တန်စစ်၍ လင်ပန်း ပြည့်အောင်ထည့် ကြက်မနက်မဥတင်းကို အစင်ဖြစ်အောင် တဘက် တချက် အကောင်လိုက် ဆီမီးတိုင်ဝင်ရုံဘောက်လျက်ထား၊ အလက် က ဖယောင်းမန္တရားကိုမန်း၍ ကြက်ဥကိုခွဲခွဲပွတ်၍သုတ်၊ အလည် ခေါင်ဆီမီးတိုင်ကို စွန်းလိုက်ပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင်ကိုမီးညှို့ အူအူ ဟောက်အောင်ညှိလေ၊ ရတနာသုံးပါးကြည်ညိုသော သူ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို လေးမျက်နှာနိုက်နေ၍ ကြည့်စေရမည်၊ ဂျီမျှကို

မရခဲ့သော် ငြိမ်ဆိမ် မှုန်ကန်သောသူငယ်ကို ကြည့်စေ၊ ပကတိ အနာရိုး သွေးရိုးမှုန်သော် အထူးမထင်နိုင်ရာ၊ အရိုးပင်ရှိငြားသော်လည်း အခဲအပျင်မြင်လေရာ၏၊ ချွဲ၊ သွေး၊ ပြည်၊ သလိပ်နာ မှုန်ခဲ့လျှင် အပြင်အပြားကိုမြင်ရာ၏၊ ရုပ်ထား၊ နံထား၊ အင်းထားဖြစ်ခဲ့သော် ရှိရာအရုပ်ကိုမြင်ရာ၏၊ လူပြုဖြစ်ခဲ့လျှင် လူအဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရုပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ စုန်းဘမ်းစားဖြစ်ခဲ့လျှင် စုန်းအဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရုပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ နတ်ဘမ်းဖြစ်ခဲ့လျှင် နတ်အဆင်းနှင့် နတ်အိုး၊ နတ်ဝင်၊ နတ်ဆင်းတု၊ နတ်၏နေရာအရုပ်နှင့်တကွမြင်နိုင်၏၊ တောသူ၊ ဘီလူး၊ သဘက်၊ ဥပါဖြစ်ခဲ့လျှင် သူတို့၏အဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရုပ်ကို မြင်နိုင်၏၊ ဘုတ်-အပ မြေဘမ်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ခွေးဝက်တို့၏အဆင်းနှင့်တကွ နေရာအရုပ်ကိုမြင်နိုင်၏၊ ဆီမီးမထွန်းမည့်ခင် တတိုင် ငွေနှစ်မတ်စီတင်စေ၊ မရှိသောသူတို့ကို ဖယောင်းတတိုင် ငွေတမတ်စီ တင်စေရမည်၊ နဲနဲမှုမရှိသော သူတို့ကို ဆေးသမားက စိုက်၍တင်စေရမည်၊

တနည်းတုံ၊ ၊အိုဇမ္ဗူဒီပါ ကျယ်စွာပတ်ကုံး၊ တောလုံး နှံမျှ အနန္တတည်း၊ ရှိသည့်နတ်ဆောင်း ငြိုဟ်အပေါင်းတို့ ကောင်းသောမင်္ဂလာ ကောင်းချမ်းသာကို ရှာစေသတည်း၊ (အရှုံဟေိဟေိ ဘုဠ္ဌာဟိဘုဠ္ဌာဟိ) ကွမ်းခုနစ်ရာ လထ်ဘက်ခုနစ်ထျုပ်၊ ဆီ-ဆန် နှမ်းလှော်ပြုလျှော် ယခင်ရွာနတ်ခေါ် မန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ်မန်း၊ ပျားသွန် ဖယောင်း ငါးမတ်စီချိန်၍ ဆီမီးလေးတိုင်ထွန်း၊ ယခင်မန္တာန်ကို လည်း ခုနစ်အုပ်မန်း လင်ပန်းတွင် ဆန်ကိုပုံလှအောင်ထည့်လျက် ဆန်ပေါ်တွင် လက်ဘက်ကိုထည့်၊ ကြက်မပြေဥတင်းကို စင်ကြယ်အောင်ဆေးဘောက်၍ အရေကိုသွန်ဘိ၊ မဆစ်ဆီကို ခုနစ်အုပ်မန်းလျက် ကြက်ဥကိုသုတ်၍ လက်ဘက်ပေါ်တွင်ထည့်၊ လင်ပန်းလေးမျက်နှာ ဆီမီးတိုင်ကိုစိုက်လျှော်မီးညှိ၊ ရှေးကအတိုင်း လူရှာ၍ကြည့်စေရာ၏ ဆိုခဲ့သည်မြင်တို့ရာ၏၊ ၊ဆီ-ဆန် လထ်ဘက်ကား၊ စီရင်သော သမားတို့၏ အဘိုးသဇဖြစ်လေသည်၊ လောဘကို လိုက်သဖြင့် သမားတို့က ကြေး တင်ဟူ၍ မဆိုကောင်းဟူပေ၊

ဘာပါးဟုံ၊ ၊အရှုံဘုမ္မဒေဝါ မုံ၊ ဖါရကူန္တု၊ အရှုံအာကာသဒေဝါ၊ မုံ၊ ပါရကူန္တု၊ အရှုံရုက္ခဒေဝါ၊ မုံ၊ ပါရကူန္တု၊

မဆစ်ဆိုင်ါ၊မတ်သား၊ကိုမန်းလျက် အိုးသိန်းလက်စက် ဆီမီးခွက်တွင်ထည့်ပြီးသော် အောင်ချည်ကိုမီးစာပြု၍ လင်ပန်းတွင် ဆန်ကိုမိုလှစွာထည့်၊ ဆန်ကို အထက်ကမန္တာန်ကိုမန်း၍ လက်ဘက်ကိုတင်လေ၊ လက်ဘက်ပေါ်တွင် ဆီခွက်တင်လျက် ဆီမီးညှိထွန်းရာ၏၊ ဆီမီးခွက်တွင် ဆီကိုလက်မသည်းတွင်ပွတ်၊ ရွှဲရွှဲလိမ်း၊ ဆီမီးတောက်ကို တည့်တည့် လက်မသည်းကို ထောင်ကြည့်ရမူ သူတပါးကိုအကြည့်ခိုင်းစေ၊ သွေးရိုးအနာရိုးမှန်ကဲ့လျှင် အထူးလက်သည် မှာမထင်နိုင်၊ ပယောဂဖြစ်ခဲ့သော် ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းအတိုင်းတို့သည် မချွတ်ထင်လေရာ၏၊

ဘီမီးထွန်းကြည့်၊ဆီမီးထွန်းကြွက်ဥကြည့်၊ ဆီမီးထွန်းလက်မသည်းကြည့်များကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်း သမ္မာဒိဋ္ဌိရသေ့လေးသောင်းနှင့်တကွ ဒိသာပါမောက္ခ၊ ဇီဝက၊ ပညာဒိပ္ပ ရသေ့ဇော်ဂီတို့ကား မသုံးဆောင်သောကြောင့် မယုံကြည်အပ်သည်လည်း၊ တကြောင်း၊ ၊ထိုရသေ့ရှစ်သောင်း၊ ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာဇီဝက၊ ပညာဒိပ္ပရသေ့ ဇော်ဂျီတို့သည်ကား သူနာကိုဖြစ်စေ၊ သူငယ်ကိုဖြစ်စေ၊ နတ်ဆိပ်ချ၍ နတ်မိစ္ဆာကို ပူးစေပြီးလျှင် မေးကိုလည်းခပ်၏၊ ပက်၍ယုံကြည်အပ်၏၊ ယုံကြည်အပ်သော်လည်း စမ်းဆေးမြစ်ကို တူးရခြင်းကြောင့် နတ်ဆိပ်ချ၍ မေးနည်းကို မပြလိုက်ပေ၊

၁၀။ ပယောဂတို့၏ အခိုးဖြစ်သော စက်ကိုပြခြင်း

လူတို့အမှတ်သကေ်တပြုအပ်သောလသည် တနှစ်လျှင် ၁၂ လရှိ၏၊ အစိပ်အားဖြင့် မာသတလတွင် အဘိတ်နေ့ လေးသီတင်းလပြည့်နေ့-လကွယ်နေ့နှိုက် အရောင်အဝါ ထွန်းတောက်သော အခိုးဖြင့်ဖြစ်စေသော စက်သည် ၂၀ တည်း၊ ရုပ်ကား ယခင်ပါသော အခိုးဖြစ်သော စက်ဟုဆိုသော ကာယလက္ခဏာနှင့်ပင် ထင်သော စက်သည် ခွေး- ကြောင်- ဝက်- ကြက်- ပင့်ကူ- အိမ်တတ်တူ- ယင်မဘဲရိုင်း- ယင်- နကြယ်- ယုန်ရုပ်- ကာယလက္ခဏာနှင့်တကွ ပါသော စက်ပင်တည်း၊ ထိုအခိုးဖြင့်ဖြစ်သော စက်သည်ကား မြေကြီးမှစ၍ သစ်မြစ်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ခေါက်မျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ရွက်

မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ညှို့မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်သီးမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ သစ်ဖုမျိုး၌လည်းကောင်း၊ သစ်ဥမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ရေမြစ်သောင်မျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ၎င်းစက်မျိုးကား နတ်ဇာဝေ မြောက်စုန်း၊ အိမ်ဘလိမ့်စုန်း၊ ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်သည် နှစ်ပါးသောစုန်းတို့၏ တံခိုးဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ သုဇာတာဒေဝီ ပြန်ဆိုခြင်းကြောင့် ဤအရာတွင် အခိုးနှင့်သာဖြစ်သော စက် ၂၀ သည်ကား အဘယ်ကြောင့် အခိုးဖြစ်သည်ဟူ၍ သုဒိပ္ပရှင်ရသေ့က ငါ့အား ပြဦးလော့ဟု သုဇာတာဒေဝီပျံကို မေးသတည်း၊ ဤစက် ၂၀ တို့သည်ကား နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ အိမ်ဘလိမ့်စုန်း၊ ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်တို့သည် လပြည့်နေ့၊ လကွယ်နေ့၊ အဘိတ်နေ့တို့ဖြင့် သွားလာကြကုန်၏၊ သွားလာသော ခရီးနှိုက်လည်း မိမိတို့ နှင်းမိလေလျှင် နှင်းမိသမျှတို့သည် မိမိတို့ အခိုးအငွေ့ သင့်သဖြင့် အသီးအသီး စုန်း ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အခိုးဖြင့်ဖြစ်သော စက်ကို ဆိုလေသည်၊

၁၁။ ပယောဂတို့၏ တမာန် အပြားကိုခြင်း၊

ပယောဂတို့၏ တမာန်တို့သည် အဘယ်နည်းဟူမူကား နတ်ကဝေမြောက်သော စုန်း၊ အိမ်ဘလိမ့်စုန်းတို့သည် အထူးထူး အပြားပြားသော နတ်တို့ကိုပင် ကိုးကွယ်ရခြင်းသဘော လက္ခဏာရှိ၏၊ ကဝေနတ်၊ ဇော်ဂနီနတ်၊ နဲခရုနတ်၊ မြောက်ဘက်ကတော်၊အနောက်မိဖုရားတို့ကို အစိုးဖြင့်ဖြစ်သော နတ်တို့သည် ခစားကြကုန်၏၊ ။ တမာန်ဟူသည်ကား ဤသို့သိရာ၏၊ ၁၀ ါးစုန်း၊ သစ်စုန်း၊ ရေစုန်း၊ မြေစုန်း၊ တီစုန်း၊ သဘက်စုန်း၊ ဘီလူးစုန်း၊ တစ္ဆေစုန်း၊ တောသူစုန်း၊ နတ်စုန်းအားဖြင့် ဤဆယ်ပါးသော စုန်းတို့သည် နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ ဇော်ဂနီစုန်း၊ အိမ်ဘလိမ့်စုန်းတို့၏ အခိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ထိုဆယ်ပါးသော စုန်းတို့ကား အပင်းသေ၊ အပင်းရှင်၊ အပင်းပျံ၊ အပင်းချောက်၊ အပင်းကတ်တို့ကိုသာ သွင်းဘတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိ၏၊ ငါးယောက်သော စုန်းတို့နှင့် တူသောသဘော လက္ခဏာ ရှိကုန်၏၊ နတ်ပင်းတို့ သဘော လက္ခဏာကား၊ လပြည့်

လက္ခယ် အဘိတ်သတင်းနေ့ ခုနစ်ပါးသော စုန်းတို့၏ အနိုးဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော နတ်ဝင်တို့သည် ငိုတုံရယ်တုံ ပြု၏၊ ရှင်မြူးကုန်၏၊ စုန်းဝင်ဖြစ်၏၊ ဤကား စုန်းဆယ်ပါး ဖြစ်သတည်း၊၊ ဘုတ်-တစ္ဆေ၊ နတ်စိမ်း ၎င်းသုံးပါးတို့ကား အမွေးအကျိုင် အညှော်အသင်း အနံ့ ကိုသာ ခံစားခြင်းအလေ့အမူ ရှိ၏၊ ဆေးကောင်းလျှင် ဆေး၏ အငွေ့ကို မခံ၊ ထွက်ပြေးတတ်၏၊ စုန်းသုတ်သည် နှစ်ပါးကား ဘု အောင် ဘမ်းခြင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏၊ ဆေးဝင်အောင်တိုက်သွင်း သော်လည်း မထွက်၊ ဘုတ်ရေနတ်ရေတို့ကို စွဲခစသော အလေ့အမူ အရာ ရှိခြင်းကြောင့် သေကြေနိုင်အောင် ဘမ်းစားနိုင်လေတော့ သည်၊ သွေးဘုတ်ငါးပါးတို့သည် အဘွင်းဘုတ်ဖြစ်သည်၊ သစ်သီးစုန်း၊ သစ်ရွက်စုန်း၊ ရေစုန်း၊ မြေစုန်းသည် ၄-ပါးသော စုန်းတို့သည် အနိုးဖြင့်ဖြစ်သောစက်ဟူ၍ သုဒိပ္ပရှင်ရသေ့၊ သုဇာတာဇော်ဂျီတို့ မိန့်ဆိုတော်မူလေ့သည်၊

၁၂။ ပယောဂနှင့်နတ်ပူးပေါင်း၍ ဘမ်းစားသည်ကိုပြခြင်း

တပါးသောသူ၏လိပ်ပြာကို ခွာစေသော် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ပူပန်မှတ်သိတ်ခြင်းဖြစ်၏၊ တနေ့တခြား သတိမေ့လျော့ခြင်း၊ ကျော ပူ၏၊ ခေါင်းချွေးထွက်၏၊ ခြေလက်ယောင်ဘော၏၊ ခေါင်းငိုက်စိုက် ပြုသဖြင့် မျက်စိခင်၏၊ ခြေဖျားလက်ဖျား ပူတုံတော့ရှိ၏၊ ပါဒရက် ယောင်ဆောင်၍ ဘမ်းတတ်လေ့ရှိ၏၊ ၊စုန်းနှင့်နတ် လိမ်လည် သဖြင့် အရှုးတိုက်ဟန်ကား၊ ဤသို့သိရာ၏၊ ၊နတ်စင်မှာ လိပ်ပျာ ကို ထားခြင်းကြောင့် ပန်းနံ့သာပန်၍ ရယ်တုံငိုတုံ ဟစ်အော် ရှင်ပြခြင်း၊၊ သီချင်းသီလျက် တခါတခါလျှာသေ၍ စကားမဆို မေ့ လျော့ခြင်းရှိ၏၊ နတ်ကဝေမြောက်စုန်း၊ ဇော်ဂနီနတ် နှစ်ပါးလည် ဆယ်၍ ဘမ်းဟန်ကား၊ ၊အိပ်ခိုက်နေခိုက်ကို ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်၍ လိပ်ပျာကိုယူ၍ ငါးယောက်သော စုန်းတို့ကို အပ်သော ကြောင့် ကိုယ်ပူသည်၊ နှလုံးပူသည်၊ နှလုံးတုသည်၊ နှလုံးခုံသည်၊ တုတုရည်ရည် အိပ်၍မပျော်၊ စားမသော်မကောင်း၊၊စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း၊

ဆေးစားသောက်သော် ပျောက်တုံပေါ်တုံ ရှိ၏။ သိတင်းငွေမျှ၊ တွင် အော့အန်လေသည်။ ဦးရှုဘိုင်ကို ရှိခိုးလေသည်။ အထွေထွေ ပြုလေသည်။ ။ခေါင်းစုန်း တိုက်ဟန်ကား၊ နတ်စေနတ်တိုက်၊ ရုပ်ထား၊ နံ့ထား၊ ဆူးတိုက်၊ ညှော်င့်တိုက်၊ ခြေရာတိုက်၊ လက်နက်တိုက်၊ မြွေတိုက်၊ ကင်းတိုက်၊ ခွေးတိုက်၊ ကျွဲတိုက်၊ နွားတိုက်၊ နတ်စေနတ်တိုက်တို့ကို ပြုဘတ်လေသည်။

၁၃။ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ဖမ်းသော လက္ခဏာကိုပြခြင်း

ဘီလူးမသား၊ နှစ်ယောက်သည် သူငယ်တို့နှိုက်လည်း၊ ကောင်း၊ လူကြီး၊ တို့နှိုက်လည်းကောင်း၊ ဘီလူးမသည် ဘမ်းစားခြင်းအကြောင်းကား၊ ။ခါးစောင်နှစ်ဘက်ကို ခြေနှင့်ကန်ပြီးလျှင် ပါးချိပ်ကို တဘက်တချက် လက်နှင့်တွန်းလျက် လည်ချောင်းသွေးကို စုတ်တတ်လေသည်။ ဘီလူးမသား နှစ်ယောက်သည်ကား နောက်ဆက်တွင် နောက်ကျောသွေးကို စုတ်တတ်လေသည်။ လက္ခဏာသဘောကား၊ ကျောကော့သဖြင့် ငိုခြင်း၊ မျက်ဖြူလန်ခြင်း၊ မျက်ဖြူဆိုက်ခြင်း၊ လူးလဲခြင်း၊ ကိုယ်ပူသဖြင့် ရေငတ်သောကြောင့် ဘန်များခြင်း၊ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းပြင် တုံတုံ ရည်ရည် ရှိခြင်း၊ ထမင်းအဟာရ မစားနိုင်၊ နို့ကို မစို့နိုင်ခြင်း၊ ၎င်းဘီလူးမ အဘမ်းလွန်သော်၊ တကိုယ်လုံး ဖျော့တော့ရှိခြင်း၊ အချို့သောဆရာတို့သည် အသမုခိဟု ဆိုကြကုန်၏။ မြေဘီလူး ဘမ်းစားခြင်း လက္ခဏာ သဘောသည် အများပင်ရှိ၏။ အများရှိခြင်းကြောင့် ဘမ်းစားခြင်း အရပ်ကို ခွဲချမ်း၍ဝေဘန်၍ မထားပြီ။ ။အချို့ကား လီင်ကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား ခြေဘနောင့်သွေးကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား ခကောက်ကွေး သွေးကို စုတ်တတ်သည်။ အချို့ကား လက်ကောက်ဝတ်သွေးကို စုတ်တတ်ချေသည်။ အချို့ကား ချိုင်းကသွေးကို စုတ်တတ်ချေသည်။ ဤမျှသာ ကွဲလွဲ၏။ စုန်း ဆယ်ပါးတည်း ဟူ၍ သိအပ်ရာ၏။ ၎င်း၏လက္ခဏာကား၊ ။မုဆိုးရုပ်၊ မုဆိုးတို့၏ အဝတ်တန်ဆာဆင်လျက် စဉ်းသွားဘွင် ဆေးသုတ်လေ၏၊ လက်လှုပ်

တွင် ပအက္ခရာကိုထား၏၊ ဒူးတွင် ကအက္ခရာထားလေ၏၊ လေးညို့တွင် စန္ဒသုခိ အာဝရံဟုထား၏၊ အယောင်ကား၊ သူတော်ယောင်၊ အရောင်တထွေထွေနှင့် ကိတ်လက်တွင်ထားလေတော့သည်၊ အသမာသကြိမ်တွင် ထားလေတော့သည်၊ သာရိတအခါတွင် ထားလေတော့သည်၊ ရက္ခဘုတ်–၁၀ပါးတို့သည် အစဉ်လိုက်သဖြင့် သတ်၏၊ သစ်စုန်းနှင့် ဘုတ်နားပင်း၊ တိစုန်းမြေဘုတ်၊ မြေစုန်းနှင့် ဘုတ်သစ်ဘီလူး၊ ဘီလူးစုန်းနှင့်ဘုတ် နောက်လှန်၊ ရေစုန်းနှင့်ဘုတ်အော့၊ သဘက်စုန်းနှင့်ဘီလူး၊ တောသူနှင့်ဘုတ် အသည်းကြီးတစ္ဆေနှင့်ဘုတ်အပြင်ဘမ်း၊ နတ်စုန်းနှင့် ချတ်တက်၊ ဤစုန်းဘုတ်တို့ထားသောစတ်တို့ကား၊ ခြေမချားနိုက်ရင်း၊ ခြေမျက်စိခြေဖမိုးနိုက်ရင်း၊ ခြေဖနောင့်ကျော၊ ခြေသလုံးကျော၊ တင်သားတို့နိုက်ရင်း၊ ဒူးဆစ်–ပေါင်သား–မောင်းသားတို့နိုက်ရင်း၊ ခါး–နို့၊ ဆီးစ၊ ပေါင်ချုံ၊ ခေါင်းတွင်းနိုက်ရင်း၊ ဖရုံဆွဲတင်ပါးနိုက်ရင်း၊ ရင်ညွန့်မေးဖျားနိုက်ရင်း၊ ချိုင်းတွင်း၊ နို့အုံ၊ လက်ပြင်နိုက်ရင်း၊ ကုတ်ကျော၊ နောက်ဆက်၊ နဖူး၊ နားရင်းနိုက်ရင်း၊ လည်ချောင်း ညှပ်ရိုး နိုက် ရင်း၊ တထောင်ဆစ် လက်ဆစ်နိုက်ရင်း၊ အတွင်းမှာဖြစ်စေ ပြင်မှာဖြစ်စေ အပင်းရှိ၏၊ အပင်း၏သဏ္ဌာန်လည်းရှိ၏၊ အသံသြသြရှိ၏၊ မေးဆက်အောက်တွင်ရှိ၏၊ စကားမပြောဘဲ နေတတ်၏၊ ဘုတ်နားပင်းကား၊ ပါးစပ်ဟဟနှင့်နေတတ်၏၊ မြေဘုတ်ကား တဆွေ့ဆွေ့ခုန်ခြင်းပြုတတ်၏၊ ဝက်တို့စားသကဲ့သို့ စပ်စပ်မည်အောင် ပြုတတ်၏၊ ဘုတ်သစ်ဘီလူးကား၊ တချက်တည်းတက်သဖြင့် သေကြေတတ်၏၊ သေသောအခါနိုက်လည်း သူသေ၏အဆင်းမှာ ညိုညိုရှိ၏၊ ဘုတ်အော့ကား၊ အောက်သို့လေစုန်ခြင်းမရှိ၊ အထက်သို့သာ တအော့အော့ အန်တတ်ချေသည်၊ ဘုတ်သစ်ဘီလူးကား၊ ရင်ထည်းနိုက်ပြည့်၍ တချက်တည်းတက်သဖြင့် သေကြေတတ်သည်၊ နောက်သို့လန်သဖြင့်လည်း လဲတတ်ချေသည်၊ သစ်တိတို့ကား၊ တဘောင်ဘောင်နှင့် အသံမဆိပ်အောင် စကားပြောတတ်၏၊ တစာစာအိပ်ချင်ယောင်ပြု၏၊ ဘုတ်အပြင်ဘမ်းကား၊ အထက်ပြင်သို့ တက်သဖြင့်လည်းစေခြင်း၊ ဘုတ်အသည်းကြီးကား၊ လက်ခြေလှုပ်ခြင်း၊ တလှုပ်လှုပ်နှင့် နေ့ရက်ရှည်ကြာစွာနေတတ်ခြင်းရှိ၏၊ သစ်မြစ်တားကား၊ ခြေလက်ဆောင့်ခြင်း၊ ရယ်မောလျက်နေတတ်ခြင်းရှိ၏၊ ဤဆယ်ပါးသည်

ကား။ တန်ဆောင်မုန်း၊ နတ်တော်၊ ပြာသို၊ ဤ ၃-လများနိုက်သာ စွဲတတ်၏၊ ။ဤစကားနိုက် အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည် စုန်းဘုတ်ဟု အမည်မှည့်ဆိုကြကုန်၏။ ။သစ်ပင် နိမ့်မြင့်သစ်ရွက်ဆင့်ဟူ၊ သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူ၏။ ဤအရာကို သုဇာတာ ဇော်ဂျီပြသေး၏။ ပြခြင်းအကြောင်းကား။ သစ်ပင်၏အရင်းနိုက် မြေဘီလူးနေခြင်းပြ၏။ သစ်ပင်၏အလည်နိုက်ကား ရုက္ခစိုးဘီလူးတို့နေခြင်းပြ၏။ သစ်ပင်၏အရွက်နိုက်ကား၊ သာခပတ္တနတ်ဘီလူးတို့ နေခြင်းပြ၏။ ဘမ်းစားခြင်းလက္ခဏာ သဘောကား၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဦးလည်မထူနိုင်ခြင်းရှိ၏။ မျက်လုံးနီ၏၊ အပူပြင်းပြစွာပူ၏၊ ရေကိုအဘန်ဘန်သောက်၏၊ အော့အန်ခြင်းများ၏၊ မျက်စိမဖွင့် တမှေးမှေးနေတတ်၏၊ အသားအရေတို့သည် အလွန်နာကျင်ခြင်းရှိတတ်၍ အထွေထွေ ပြောဆိုရရှိတတ်၏၊ အဖုတ်အကင်ကိုစားလို၏၊ စားပြီးလျှင် ငါသွားတော့အံ့ဟူ၍ဆိုတတ်၏။ ဤအရာတွင် ဆေးပင်ဆောင်ငြားသော်လည်း၊ သတ်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်ဟူ၊ သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူ၏။ အချို့တို့ကား သစ်ဘီလူးဟူ၍ဆိုကြကုန်၏။ ။အာကာသစိုးနတ်သည် နေနှင့် တပြိုင်နက်ထွက်၏။ သူရောင်အဆင်းနှင့် တူ၏၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ၏ဟူ၊ သုဇာတာ ဇော်ဂျီဆိုသော်ကြောင့်၊ အာကာသစိုးနတ် အဘယ်ကဲ့သို့ နေကြောင်းကိုဟော်၍ ပြဆိုဦးလောဟု သုဒ္ဓိဗ္ဗရှင်ရသေ့ ဆိုတော်မူခြင်းကြောင့် နေကြောင်းအား၊ နေမင်းကရှေ့သို့ လွန်သဖြင့်သွား၏။ အာကာသစိုးနတ်သည် နေနောက်က သူရောင်အဆင်းနှင့်တကွပါ၏၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာသော အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ရှိ၏၊ ဤကာလကား၊ ဝသန္တဥတုဟူ၍ဆိုလေသည်၊ ။လက္ခဏာ သဘောကား။ အနုပ်ခဲကျောက်ခဲပစ် မိုးကျိုးလောင်မီးပစ် သစ်ငုတ်ဝါးငုတ်တို့သည် အလိုလိုသွားကြကုန်၏၊ သစ်ခွန်ဝါးခွန်တို့သည်လည်း အလိုလိုဖြင့်သာလျှင် သွားကြကုန်၏၊ သူရောင် ပုဏ္ဏကတို့သည်လည်း သွားခြင်းပြုကြကုန်၏၊ စုန်းမျိုး ၇-ပါးတို့သည်လည်း၊ ပျော်ရွှင်းမြူးထူး၍ကခုန်ကြကုန်၏၊ ။ဤအရာနိုက် သုဇာတာဇော်ဂျီသည်ကား၊ အာကာသစိုးနတ်ဟူ၍ဆိုသတည်း။ သုဒ္ဓိဗ္ဗ ရှင်ရသေ့သည်ကား၊ ကဝေမြောက်နတ်ဟူ ဆို၏၊ စက်မျိုး-၇ ပါးကို ဆိုခဲ့လေပြီ။

၁၄။ ကဝေမြောက်စုန်းအိမ့်တလိမ့်စုန်းမျိုးတို့တွင် စမည်းတိုင်စုန်း ၆ မျိုးကို ညွှန်ကြားပြဆိုခြင်း

၁။ မြေချဉ်ကိုစားသောစုန်း၊ ၂။ မြေစပ်ကိုစားသောစုန်း၊ ၃။ မြေပုပ်ကိုစားသော စုန်း၊ ၄။ မြေအဖန်ကို စားသော စုန်း၊ ၅။ မြေအညိုကို စားသော စုန်း၊ ၆။ မြေအခါးကိုစားသောစုန်း၊ ဤစုန်း၊ ၆–မျိုးတို့သည် အမောက်ရှိသည်ဟူ၍ မဆိုကုန်၏။ ထို့ကြောင့် စမျည်းတိုင်စုန်း ၆–မျိုးဟူ၍ မှတ်လင့်ကုန်၏။

၁၅။ စုန်းမျိုး ခြောက်ပါ၊ ဆယ်ပါ၊ စသည်တို့ကိုပြုခြင်း

စုန်းနားပင်း၊ စုန်းကျောက်ခဲ၊ စုန်းလေပွေ၊ စုန်းဥတစ်လုံး၊ စုန်းဘီလူး၊ စုန်းနဂါးစက်၊ ဤစုန်းမျိုး ၆ မျိုးတို့သည် အလွန်တန်ခိုးကြီးကြကုန်၏။ အမောက် သုံးဆယ်စီရှိကြကုန်၏၊ နားနားရှပ်ကိုလည်း သုံးဆယ်စီ ဘန်ဆင်း နိုင်ကြကုန်၏။ ထိပ်လယ်နှိုက် အမောတ်ရှိသော သူကြွယ်စုန်း၊ နားလယ်၌ အမောက်ရှိသော စုန်းသူကောင်း၊ ရင်နှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းဖုတ်၊ နံစောင်နှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းမာတယာ၊ နှာဖျားနှိုတ် အမောက်ရှိသော စုန်းတွတ်သို၊ ခြေဖျားနှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းကြက်တက်၊ မီးညောင်း၌ အမောက်ရှိသော စုန်းသိုးစုတ်၊ ချက်နှိုက် အမောက်ရှိသော စုန်းခအာင်း၊ ဝမ်းနှိုက်အမောက်ရှိသော စုန်းပန်းဝါပျောက်၊ ဘလုံးသားတွင် အမောက်ရှိသော စုန်းသမယ၊ ထိပ်လယ်၌ အမောက်ရှိသော စုန်းကဝေ၊ မေးဖျား၌အမောက်ရှိသော စုန်းညီနောင်၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည် အသီးအသီး မိမိစွမ်းနိုင်သလောက် တန်ခိုန်းရှိကြကုန်သတည်း။

၁၆။ ကမ္ဘဇိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိသောစုန်းမျိုးကိုကိုပြခြင်း

အမောက်ကားမရှိ၍ စက်ဝင်းလေးခုစီရှိသော ကဝေမည်သော စုန်းမျိုး၊ ရနီမည်သော စုန်းမျိုး၊ ရဝါမည်သော စုန်းမျိုး၊ ပိတ်တုမည်သော စုန်းမျိုး၊ ဤလေးပါးသော စုန်းမျိုးတို့သည်

တန်ခိုးကြွယ်ဝ အလွန်ကြီးကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုလေးမျိုးသော စုန်းအမည်တို့ကို ပယောဂဆရာ သိမှသာလျှင် ကုသရန် လွယ်လင့်တကူ ပျောလ်နိုင် ကင်းနိုင်ကြမည်ဖြစ်၍ အလေးဂရုအမှတ်ပြုရာသတည်း။

၁၇၊ စုန်းမျိုးတို့အပြားကိုပြခြင်း

မှော်ဝင်စုန်း၊ ၊စုန်းမှော်စုန်။ ၊နတ်စုန်း ၊မှော်စုံစုန်း၊ ၊ဘီလူးစုန်း၊ ၊သိုးမှော်စုန်း၊ ၊မှော်ပါစုန်း၊ ၊မှော်သိမ်းစုန်း၊ ၊မှော်စင်စုန်း၊ ၊ဤစုန်းမျိုး ကိုးပါး တို့သည် နာနာရုပ်ကို အရာအသောင် အသိမ်းအသန်းမက ဘန်ဆင်းနိုင်ကြကုန်၏။

တနည်းကား၊ ၊သွေးစုန်း၊ လေစုန်း၊ ဆေးစုန်း၊ မိလာတလာစုန်း၊ ၊လက်တောက်သော်လက်စုန်း၊ ခြေတောက်သော် ခြေစုန်း၊ အမောက် သုံးဆင့်ရှိသော စုန်းဟူ၍ စုန်းမျိုး ခုနစ်ပါးတည်း၊ ၊ကဝေစုန်း၊ ခြေစုန်း၊ လက်စုန်း၊ မှော်ဝင်စုန်း၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်း၊ ဇော်ဂနီစုန်း၊ သားတားစုန်း ဟူ၍လည်း၊ စုန်းမျိုးခုနစ်ပါး ပြားသတည်း။ ၊အစုစုပေါင်း စုန်းမျိုး ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးကို သေချာစွာ မှတ်သားပြီးမှ အချုပ်စကားအားဖြင့် မြေခြောက်ပါးကို စွဲ၍ဖြစ်သော စုန်းခြောက်ပါး၊ ၊အမောက် သုံးဆယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နာနာရုပ် သုံးဆယ်စီ ဘန်ဆင်းနိုင်သော တန်းခိုးကြီးသော စုန်းမျိုးခြောက်ပါး၊ နားလယ်နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ နှာဖျားနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ မေးဖျားနှိုက် အမောက် ရောက်သောစုန်း၊ ဦးခေါင်းနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ နံတောင်နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ဝမ်းနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ချက်နှိုက် အမောက် ရောက်သောစုန်း၊ ရင်နှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ မီးညောင်းနှိုက်အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ခြေခေါင်းနှိုက် အမောက်ရောက်သောစုန်း၊ ခြေဖျားနှိုက် အမောက် ရောက်သောစုန်း၊ သလုံးသားနှိုက် အမောက်

ရောဏီသောစုန်း ဟူ၍ စုန်းမျိုး တဆယ့်နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ။ အမောက်ကားမရှိ၊ စက်ဝန်းလေးခုစီရှိသော စုန်းမျိုးလေးပါး။ ။ အမောဏ် စက်ဝန်းကားမရှိ၍ နာနာရုပ် အရာအထောင်အသောင်းကို ဘန်ဆင်းနိုင်သော စုန်းမျိုးကိုးပါး။ ။ခါးနှိက် ရဲဘန်ရဲဘန် အမောက်ရောက်သောစုန်း ကဝေမျိုးကိုးပါး။ ။လက်ဝဲ နားနှိက် အမောက် စီရရီရှိသော အခြားသော စုန်းတို့ထက် တန်းခိုးကြီးသော စုန်းမျိုးခြောက်ပါး။ ။ကဝေ အိမ်တလိမ့်စသော စုန်းမျိုး ၇-ပါး၊ ပေါင်း ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတည်း။ ။ဤစုန်းအပြားတို့ကို ပယောဂဆရာ ပြုလုပ်လိုသူတို့သည် နားလည်စေရမည်၊ ဆရာအထံ၌ အာဏာယူပြီးလျှင် သီလဖြူစင်စေ၊ သစ္စာလည်းရှိစေ၊ သို့မှ မိမိအာဏာ တည်ကြည်လိမ့်သတည်း၊

၁၈။ ကဝေပျ ကိုးပါး တို့ကိုပြခြင်း

မြင်းကဝေ၊ ။နတ်ကဝေ၊ ။ရက္ခိုက်ကဝေ၊ ။နရကဝေ၊ ။ဘီလူးကဝေ၊ ။နဂါးကဝေ၊ ။ဂန္ဓုန်ကဝေ၊ ။ဆင်ကဝေတို့သည် ရဲဘန်ရဲဘန် ခါးနှိတ် အမောက် ရှိကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤကဝေပျကိုးပါးကိုလည်း ပယောဂဆရာ၊ ဆေးဆရာတို့သည် နားလည်စိမ့်သောငှာ သေချာစွာ ဘော်ပြလိုက်သည်။

၁၉။ တန်းခိုးဣဒ္ဓိကြီးသော စုန်းတို့ကိုပြခြင်း

ဟဲဘူးစုန်း။ ။စုန်းဘီလူး။ ။မှော်နှာခေါင်းစုန်း။ ။ပြန်ဟာစုန်း။ ။နောဏ်သိုးစုန်း။ ။ကျားစုန်းတို့သည် လက်ဝဲနားနှိက် စီရရီအမောဏ်ရှိသောကြောင့် အခြားသောစုန်းတို့ထက် ထက်မြက်၏၊ ။ဤစုန်းမျိုးတို့ကို ကျွမ်းကျင်လိမ့်မှာအောင် အဘန်ဘန် ကြည့်ရှုမှတ်သားလင့်ကုန်၊

၂၉။ ၁၀-ပါးသော စုန်းဘုတ်တို့၏ အရှုးတိုက်ဟန် လက္ခဏာကိုပြခြင်း

စုန်းဆယ်ပါး၊ ဘုတ်ဆယ်ပါးတို့၏ အရှုးတိုက်ဟန်လက္ခဏာသဘောတို့တွင် သစ်စုန်းနှင့် ဘုတ်အရှူးတိုက်ခြင်း လက္ခဏာကား၊ သစ်ပင်ရိတ်တွင် နတ်စက်ထားတတ်ချေသည်၊ တောသို့သွားသဖြင့် သစ်ခက်သစ်ညွန့် သစ်သီး သစ်ပင်ယော်တို့ကို တောတည်းနိုက် စားလေဟန် အမူအရာ၊ ဆွတ်သဖြင့် ယူလေဟန် အမူအရာ၊ ပရပ်မနေသွားတတ်၏၊ တငါစုန်းနှင့် နားပင်းအရှူးတိုက်ဟန်ကား တောင်ပို့တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်၊ ခေါ်ယောင်၊ စကားပြောယောင်၊ ဆိုမြည်တမ်းယောင်သော၍ လိုက်အံ့လောဟူ၍မေး၏၊ နားမကြားချင်ယောင်ပြုတတ်ချေ၏၊ အသံလည်း အယောင်ပြုကတတ်၏၊ တီစုန်းနှင့်မြေဘုတ် အရှူးတိုက်လက္ခဏာသဘောကား၊ သစ်မြစ်အကျားတို့တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်၊မြေတွင် လူးလဲတတ်၏၊ မြောက်နှင့်တူစွာ အထအကိုင်အမူအရာပြုတတ်၏။ မရပ်မနေသွားလာတတ်၏၊ လက် ပန်း ပေါက်ခတ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ တသွင်သွင်ရယ်မောခြင်းကို ပြုတတ်၏။ မြေစုန်းနှင့်ဘုတ်ဘီလူး အရှူးတိုက်ဟန် သဘောလက္ခဏာကား၊ သစ်ပင်တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေ၏၊ ဆွမ်းသင်ပုတ် တင်ယောင်ပြုတတ်၏၊ လူတို့ကိုမြင်သည်ရှိသော် ရှိခိုးတတ်၏၊ မြေကိုလည်း ကြွက်တို့ကဲ့သို့ ရက်ခြင်းပြုတတ်၏၊ ရေစုန်းနှင့် ဘုတ်အစေ့အရှူးတိုက်ဟန် သဘောလက္ခဏာ၊ တွင်းဆိုးကျင်းဆိုးတို့နိုက် စက်ကိုထားခြင်း ပြုတတ်ချေ၏။ တောင်ချောင်းကမ်းနားသို့ လှည့်လည်သွားလာချေတတ်၏၊ ခြေဆစ်-ဒူးဆစ်တို့နိုက်လည်း ဘောဘောယောင်ယောင် ရှိတတ်၏၊ ယောင်သောအခါလည်း ခရီးကို မသွားမလာရှိတတ်၏၊ အထွေထွေသောစကားကို ပြောဆိုတတ်၏၊ လက်ကိုရှက်လျက်(က)တတ်၏၊ တပျို့ပျို့ အော့အံတတ်၏၊ ဘီလူးစုန်းနှင့် ဘုတ်နောက်လှန် အရှူးတိုက်ဟန်သဘောလက္ခဏာကား၊ နတ်ကြီးဦးရှူးတွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်၊ သစ်ပင်ကို ရှိခိုးတတ်၏၊ အစားအစာကို မစားမသောက်ဘဲ နေတတ်၏၊ မိမိသွားနှင့်အံစောင်ကို ကြိတ်ခဲတတ်၏၊ လက်ကိုရှက်လျက်၊(က)တတ်၏၊ ပန်းနံ့သာကို ပန်လျက် ပြေးတတ်ချေ၏၊သဘက် စုန်းနှင့် မြေဘုတ်တီတို့ အရှူး

တိုက်ဟန်ကား၊ သဘော လက္ခဏာ သစ်ရွက်တွင် စက်ကို ထားတတ်ချေ၏၊ အတွေ့ထွေ့သောစကားကို ဆိုတတ်၏၊ တီးတိုးတီးတိုး ဆိုတတ်၏၊ ဆုတ်ဘိဆုတ်ဘိဆိုတတ်၏။ လာလာသွားကြစို့ဟူ၍ ဆိုမည်ကန်းတတ်၏။ တစ္ဆေစုန်းနှင့် ဘုတ်အပြင်းဘမ်း အရှုးတိုက်ဟန်သဘောလက္ခဏာကား၊ လမ်းဆုံးတွင် စက်ကိုထားတတ်၏၊ ခေါင်းကိုက်ခဲတတ်၏၊ ခွေးကို ခေါ်သောအဟန်ကို ပြုတတ်၏၊ ထိုင်ချည်ထချည် ငုံ့ချည်လျှိုးချည် ပြုတတ်ချေ၏။ တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့် လူကို ကြောက်ရွံ့သောတောခွေးကဲ့သို့ ရှိတတ်၏၊ ။ဒေတာသူစုန်းနှင့် ဘုတ်အသည်းကြီး အရူးတိုက်ဟန်သဘောလက္ခဏာကား၊ သစ်ပင်ရင်းတွင် စက်ကို ထားတတ်ချေသည်။ သစ်ငုတ်နှိုက်လည်း စက်ကိုထားတတ်ချေ၏၊ ထို့ကြောင့်ရကား အတွေ့ထွေ့ လှေလှော်ဟန်၊ ထင်းခွေဟန်၊ တောသွားဟန် ပြုတတ်ချေ၏။ တမှေးမှေး အိပ်ပျော်လေဟန်ပြုတတ်၏၊ နတ်စုန်းနှင့် ဘုတ်ပျက်တို့ အရူးတိုက်ဟန် လက္ခဏာသဘောကား၊ တောနက်ကြီးအိုးတွင် ၎င်း၊ နတ်အိမ်တွင် ၎င်း စက်ကို ထားတတ်ချေသည်၊ ရယ်ဒမာလျက်၊ ပန်းနံ့သာပန်လျက် (က)တတ်၏၊ ရင်တီးလက်ခတ်ပြုတတ်ချေ၏၊ လူကိုမြင်လျှင် တံတွေးနှင့်ထွေးတတ်၏၊ ဆံပင်ကိုလည်း မိမိလက်နှင့်နှုတ်တတ်၏၊ ရုံခါရုံခါ သူရောင်အဆင်းကဲ့သို ခေါ်လာသည်ဟူ၍လည်း ပြောဆိုတတ်၏၊ ။ ဤကား–စုန်း ဆယ်ပါး၊ ဘုတ်ဆယ်ပါး၊ တို့၏ အရူးတိုက်ခြင်း အကြောင်းတည်း။

၎င်းအရူးတိုက်ခြင်း၊အကြောင်းသည်၊ ဝသန္တဥတုနှိုက်စွဲသော သူတို့ကို အတတ်ကျူ ယူမှတ်ရာ၏၊

ဤဘွင် ပဒယာဂတို့ကို အသီးသီးခွဲခြမ်း၍

ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး

၉–တွဲ ပဌမပိုင်းပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၁။ ဂမုန်းညွန့်တို့ကို ပြခြင်း

၁။ ဂမုန်းနီသည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ ပြာလဲ့လဲ့နှင့် ပင်ရင်းနီ၏၊ နန္ဒင်းတက်၊ နန္ဒင်းတောင့်ကဲ့သို့ရှိခြင်း၊ ထုံးရေစင်သော် နီ၏၊ သို့မှ ဂမုန်းနီ မှန်၏၊ ဟင်းသပတားကဲ့သို့ နီမြန်းမှသာ စစ်သည်၊ သုံးလိုသော် သဗ္ဗရောဂ အစိမ်းဘုတ်ဘဲ့ွေ-ဘီလူးတို့ကို နိုင်နင်း၏၊ ဂဝံရုပ်ထု၍ဆောင်၊ ရှိန်းဆာယာမြောက်၏၊

၂။ ဂမုန်းဖြူ စစ်မစစ် သိလိုမူ ၎င်းအရွက်ကား နန္ဒင်းရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ အမြစ်သည် ဖြူ၏၊ တနှစ်တခါ တခြားနေရာသို့ ရွေ့ပြောင်း၍ ပေါက်တတ်၏၊ ထိုဂမုန်းကို ဂမုန်းလည် ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြကုန်၏၊ အဖြူစစ်လျှင် နေရာမမြဲ၊ ရွေ့မြဲမမွှာ ဖြစ်၏၊

၃။ ဂမုန်းနက်သည်ကား နန္ဒင်းဥ-နန္ဒင်းရွက်ကဲ့သို့ နက်၏၊ ကျောက်မီးသွေးကဲ့သို့ ရှိတတ်၏၊ သို့မှသာလျှင် စစ်သည်။ ကိုယ်တွင် လိမ်းကျံသော် ရှိန်းဆာယာပြီးစီး၏၊ ဂဝံထု၍ဆောင်မူ ရှိန်းဆာယာ အောင်မြင်၏၊ ကျား-မိကျောင်း-ခွေး-ဝက်-ဘင်း မြွေတို့ မကိုက်ဝံ့ကုန်၊ အမှုံ့ပြုလျက် ကြေးခပ်ပြာကို ထိပ်လင်းအောင် တို့၍ခပ်၊ ရေနံတွင် ၇-မီးသွန်း၊ သုဝဏ္ဏခမ္မအစစ် ဖြစ်၏၊

၄။ ဂမုန်း ခတ္တာသည်ကား ဂမုန်း ကတိုးရွက်ကဲ့သို့ အရွက်အနား လဏီတလုံးလုံးရေးရေးနီ၏၊ မြေမြင့်ပြာသာဒ် ရောက်တတ်၏။ ကျောက်လည်း ပေါက်တတ်၏၊ ခေါင်းကြက်ဥခန့် ပမာဏ ရှိ၏၊

၅။ ဂမုန်းကတိုး၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကား အရွက်လဏီဝါး ပမာဏခန့် ရှည်ရှည်ဝန်းဝန်း ရှိ၏၊ မြေနှင့် တထွာ တမိုက်ခန့် ပေါက်တတ်သည်၊ အသုံးပြုရန်ကား ငွေတ္တီသျှိုတွင် ဆောင်၊ အောင်မြင်တတ်၏၊

၆။ ဂမုန်းဝတ်လာသည်ကား ဝမ်းနီ၍ ကျောကမဲ၏၊ ဝက်တို့ ချစ်ခင်တတ်၏။

၇။ ဂမုန်းခွေးလာသည်ကား အရွက် လက်မပမာဏခန့် ရှိ၏။ မြေတွင် ပြာသာဒ်ရောက်၏၊ ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အသွင် ပြာပြာ စိမ်းစိမ်းညိုညိုလည်း ရှိ၏၊ ခွေးတို့သည် ချစ်ခင်တတ်ကုန်၏။

၈။ ဂမုန်းနွားလာသည်ကား ဝမ်းနီလျက် အကြောကညို၏။ ညိုမောင်းတွင်လည်း အဖြူပြောက်ပေါ်၍ ထင်၏၊ ဂ-ပါးခဲသော ဂမုန်းတို့သည် ဆိပ်ဖူးရွက်သဏ္ဌာန်တူ၏၊ အဥသာ ကွဲလွဲကြကုန်၏။

၉။ ဂမုန်းကြက်လာသည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်တူ၏။ ပြာပြာစိမ်းစိမ်း အရောင်ရှိ၏၊ ပြာလွှဲလွဲလည်း စာတစောင်က ဆိုလေသည်၊ ကြက်တို့ ချစ်ခင်တတ်ကုန်၏။

၁၀။ ဂမုန်းပြောက်ငယ်သည်ကား ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်တူ၏၊ မြေတွင် ပြာသာဒ်ရောက်၏၊ အရွက်မှာလည်း ညွှင်းပြောက်ကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

၁၁။ ဂမုန်းပြောက်ကြီးသည်ကား နနွင်းပင်သဏ္ဌာန် တူ၏။ ညိုမောင်းတွင်လည်း အဖြူညွှင်းပြောက် ရှိလေ၏။

၁၂။ ဂမုန်းရှင် သူငယ်သည်ကား ဆေးတလုံးပင်ကဲ့သို့ ပမာတူ၏။ ငှက်ပျောရွက်ကဲ့သို့ အဖျားက တိတိဝန်းဝန်းရှိ၏၊ အရွက်နီမြန်း၏၊ ခေါင်းမှာ ငှက်ပျောခေါင်း–ပိန်းခေါင်းကဲ့သို့ ရှိမှ ဂမုန်းရှင်သူငယ်စစ်သည်။ အမှုန့်ပြုလျက် ဘင်ကိုဖြူး၍ထိုး၊ နွားချေး ရေမှာ ဆယ်မီးစွေအောင် သွန်၊ ဘင်ဖြူ၏၊ ဒါန်ကိုဖြူး၍ထိုး၊ ဒါန် သေရာ၏။

၁၃။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား နနွင်းပင်သဏ္ဌာန် အရွက်နီမြန်း၏၊ ပြာပြာစိမ်းစိမ်း ညွှင်းပျောက် သေးသေးလည်းရှိ၏၊ အရွက်လည်း ထူ၏။ အရွက်ဖျားမှာလည်း စိမ်း၏၊ အသုံးပြုရန်မှာ ဣတ္ထိသဗ္ဗညျု ပြီး၏၊ ဆောင်သောအခါ စားသောဒဏ်ပြန်၊ ထမင်းဟင်းလျာတွင် သူ တထူး မကောင်းဆေးခပ်လျက်ပေးလျှင် ၎င်းဂမုန်းရစ် အမှုန့်ကို ထည့်၊ ၎င်းထမင်းဟင်းလျာကို နနွင်းသားကဲ့သို့ဝါမှစားလေ၊ မသေ နိုင်ပြီ၊ မသေစေသောဆေးဟူသမျှကို နိုင်နင်းနိုင်၏၊ ကျွားမြွေများ လည်း မကိုက်ဝံ့ပြီ။

၁၄။ ဂမုန်းလိပ်မွေ့သည်ကား၊ ဇရစ်မဟောရာ ပိန်းတို့နှင့်တူ၏၊ အပင်ခတ်သေးသေး၊ အရွက်မှာတချစ်တည်းရှိ၏၊ အမြစ်မှာ တလုံးတည်းရှိ၏၊ အရိုးကိုဆိပ်၍ကြည့်လျှင် နို့ရေကဲ့သို့ ထွက်လာ၏၊

၁၅။ ဂမုန်းလိပ်မထွားသည်ကား၊ ဆိပ်ဖူးရွက် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်တူ၏၊ ကုက္ကုလည်းရှိ၏၊ အရွက်ရော်၍ကျလျှင် အညွန့်အပင်ပါရော်၍ကျသည်၊ အမြစ်ခေါ်သည်၊ ထမင်းဟင်းယှဉ်တွင် အမှုန့်ပြု၍ကျွေးလေ၊ စားမိလျှင် ကျွန်မပြေးနိုင်ပြီ၊ ဣတ္ထိသျှိုလည်းကောင်းလှ၏။

၁၆၊ ဂမုန်းဆိပ်နာသည်ကား၊ ခတ္တာရွက် ကဲ့သို့ ကျောခုံကျော့၊ အမြစ်မှာ တမာမြစ်နှင့် သဏ္ဌာန်တူ၏၊

၁၇၊ ဂမုန်းသဃ်ာဇင်သည်ကား၊ ဇလတ္တာပင်ပုံသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ အမြစ် လုံးလုံး နေ၏၊

၁၈၊ ဂမုန်းလိပ်လာသည်ကား၊ ဆိပ်ဖူးရွက်ကဲ့သို့ အတွင်း၊ ဝမ်းက အပြောက်ရှိ၏။ အမြစ်တွင်လည်း အပေါက် အပေါက်ရှိ၏၊

၁၉၊ ဂမုန်းဝေါသဇင်သည်ကား၊သူတထူးတို့နှိုတ် ဒဏ်ပြန်ကောင်းလှ၏၊

ဆိုခဲ့ပြီးသည့် ဂမုန်းမျိုးတို့ကို အစဉ်မှန်အောင် စုယူပြီးလျှင် သုံးရသောအကျိုးမှာ၊ ရာဇသဗ္ဗသျှို၊ ပြီးနိုင်သည်၊ ခြသေ့်-သစ်ကျား-ဆင်-မြင်း-ကျွဲ-နွား-မိကျောင်း-ဝံ-ဘီလူး-ဘစ္ဆေ- ရွက္ခဘုမ္မဋ္ဌစသော-နတ်ပြိတ္တာ-စုန်းပြိတ္တာ-တို့ကို နိုင်ရန် အကြောင်းရှိ၏၊

၂၀။ ဂမုန်းဆင်ကာလကဏ္ဍိသည်ကား၊ ဆေးဘလုံး ရွက်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ အရွက်နီမြန်း၏၊ အရွက်ကျောမှာ စိမ်း၏၊ ဘဲစးကဲ့သို့ခေါင်းတွင် အထက်က သရက်ကင်းနှင့် တူ၏၊

၂၁၊ ဂမုန်းလူ ကာလ ကဏ္ဍိသည်ကား၊ အရွက်မှာ ကြက်သွန်ဖြူရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ ခေါင်းတွင် လုံ့ရာကဲ့သို့ ကြက်ခြေအရာလည်းရှိ၏၊

၂၂၊ ဂမုန်းမြင်းကာလ ကဏ္ဍိသည်ကား၊ အရိုးအရွက်အကျော နီးမြန်း၏၊ အရွက်မှာ တဘက်တစိမ်း၏၊ တဘက်ကား

သရက်ကင်းနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏။ ဤဂမုန်းတို့သည် ရာဇဝတ္ထုသို့ ဓနကိုလည်း ဖြူစေခြင်းအကြောင်းရှိ၏။

၂၃။ ဂမုန်းမသည်ကား၊ ရွှေသား၏သဏ္ဍာန်ရှိ၏၊ ကြောင်ပန်း ရှားဇောင်းပင်တွင် ရောက်တတ်၏။

၂၄။ ဂမုန်းကြက်တောင်ဇင်သည်ကား၊ ကြက်ကဲ့သို့ အရင်းစိစိ အဖျားဖွားဖွားရှိ၏၊ အရွက်မှာ စိမ်းပြာပြာ စုစုရှိတတ်၏၊ အမြစ်ခြေခေါင်းကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၏၊ အရွက်အဖျားက ခတ်ချွန်ချွန်ရှိ၏။

၂၅။ ဂမုန်းသဘော်ဇင်သည်ကား၊ ဆေးတလုံးပင်နှင့် တူ၏၊ တပင်လုံးအရိုးကို ဆိပ်သည်ရှိသော် နို့ရေကဲ့သို့ အဖြူအနီ ရှိ၏၊

၂၆။ ဂမုန်းစမ္ဗာဥသည်ကား၊ နွားမျက်ရင်းရွက် ကဲ့သို့ အစေးတို့ထွက်၏၊ သဏ္ဍာန်တူ၏၊ အရွက်ခတ်ထူထူ အရိုးစိမ်းစိမ်းနှင့် အမြစ်စုစုလုံးလုံး နေတတ်၏၊

၂၇။ ဂမုန်းကြက်တောင်သည်ကား၊ ကြက်တောင်နှင့် တသဝေမကွာ အရွက်ချွန်းချွန်းရှိ၏၊ ခေါင်းတလုံးတည်း၊ ရှစ်ရှားသီး ငွေသီးကဲ့သို့ ရှိ၏၊

၂၈။ ဂမုန်းကြက်ခေါင်းကား၊ အရွက်ကြက်တောင်သဏ္ဍာန် ကြက်တောင်စည်ကဲ့သို့ သွယ်သွယ် နီကျင်ကျင် ရှိ၏၊

၂၉။ ဂမုန်းလက်ညှိုး သည်ကား လက်ညှိုး၊ ပုံသဏ္ဍာန်၊ သွယ်သွယ်သပ်သပ်ရှိ၏၊ အရွက်ကားမရှိ၊ ကျောက်သစ်ပင်တို့တွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏၊

၃၀။ ဂမုန်းကြက်မီးသည်ကား ကြက်မီးနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏၊ သွယ်သွယ်သပ်သပ်လည်းရှိ၏၊ အရွက်ကားမရှိ၊ ကျောက်သစ်ပင်တို့တွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏၊

၃၁။ ဂမုန်းကျီးခြေသည်ကား အပင်ခပ်သေးသေး ကျီးတို့၏ ခြေသဏ္ဍာန် အခက်နှစ်ခုရှိ၏၊ အပင်စောက်မှာ တမိုက်ဘည်သြူသာ ရှိ၏၊ အင်တိုင်းတောတို့တွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏၊

၃၂။ ဂမုန်းကျေးခြေသည်ကား ကျေးတို့၏ ခြေသဏ္ဍာန် ရှိ၏၊ သွယ်သွယ်လည်း ရှိ၏၊ ကျောက်များတွင် ပေါက်ရောက်တတ်၏၊

၃၃၊ ဂမုန်းသံဆက် သည်ကား လက်ဆက်လည်း ဆိုကြကုန်၏၊ သံဆက်နှင့် တသဝေမကွာတူ၏၊ အမြစ်ထွေးထွေး ရှုပ်ရှုပ်ရှိ၏၊ အရွက်ကားမရှိ၊ အရွက်ခံပင်ကဲ့သို့ အဖြူအနီနှစ်ပါးရှိ၏၊

၃၄၊ ဂမုန်းကျောက်ငို သည်ကား ကြောင်သို ဟူ၍လည်း တချို့ဆိုကြကုန်၏၊

၃၅၊ ဂမုန်းကိုယ်ရံကြီး သည်ကား ခတ္တာပင်နှင့် သဏ္ဍာန်တူ၏၊ အရွက်မှာ ဆပ်သွားရွက်ကဲ့သို့ကြီး၏၊ ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူခန့် ပမာဏရှိ၏၊ ။သည်အစင်ဂမုန်း၊ ဂမုန်းကျောက်ငို၊ ဂမုန်းကျောက်မီး၊ ဂမုန်းကိုယ်ရံကြီး၊ ဂမုန်းခတ္တာ၊ ဂမုန်းကျောက်ထိပ်၊ ဂမုန်းမြွေ၊ ဂမုန်းဆိပ်နို့၊ ၎င်းဂမုန်းမျိုးတို့သည်ကား ဒန်ကိုဖြူစေနိုင်၏၊

၃၆၊ ဂမုန်းရန်မီးသည်ကား ခတ္တာရွက်နှယ်တွင် သေးသေး မြှင်မြှင်ရှိ၏၊ အပင်မကိုလည်း အပင်ငယ်များက ဝတ်ရံကြကုန်၏၊ တခါတခါနိုက် တချို့သာပတ်ကြကုန်၏၊

၃၇၊ ဂမုန်းရန်လွှတ်သည်ကား ရန်းမီးနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏၊ တချို့တဝက်သာရံသည်၊ တချို့တဝက်ကြွင်းသည်၊ တရံတခါလည်းရှိ၏၊ ရန်လွှတ်ကိုသိလိုမူ သစ်သားကို ဝန်းခြံပတ်လည် စိုက်၍ထား၊ တနှစ်လည်လျှင် ပြင်ဘက်မှာသာ ပေါက်ကုန်၏၊ သို့မှ စစ်သည်၊ သုံးလတကြိမ်၊ ခုနစ်လတကြိမ်လည်း၍ ပေါက်၏၊ ရန်လွှတ်စစ်လှ ချေသော် ရန်သူဝိုင်းမိသော်လည်း ထောင်သောင်းဗိုယ်ပါ စစ်သည် တို့လက်တွင်းက လွှတ်ထွက်နိုင်၏၊

၃၈၊ ဂမုန်းခတ္တာဖြူမှာ ခတ္တာပင်ကိုဆိုလိုသည်၊

၃၉၊ ဂမုန်းခတ္တာရွှေ သည်ကား ခတ္တာပင်နှယ်တွင် နနွင်းသားသို့တူ၏၊ နာကိုဖြူစေနိုင်၏၊ ကန့်ချုပ်နီ၊ စွန်နီလက်သဲ၊ ဆိပ်ချေး၊ သရက်ကောင်းနှင့် ခုနစ်ရက်စိမ်၊ စိမ်ပြီးမှ အမှုန့်ပြုလျက် အရောင်အောင် ထိုးရမူ ၎င်းအထက်က စိမ်ရေတွင် အဘန်များစွာသွန်လျှင် နာကိုသိစေနိုင်၏၊

၄၀၊ ဂမုန်းခတ္တာကြောင်သည်ကား ပင်ရင်းက နီမြန်းခြင်းရှိ၏၊

၄၁၊ ဂမုန်းခတ္တာနီသည်ကား အပင်က အပွင့်မှာ ဟင်းသပဒါးကဲ့သို့ နီခြင်းရှိသည်တွင် ကျမ်းတစောင်တွင်ဆိုလေသည်၊ အမြစ်

ကား ဖြူ၏၊ စမ်း၍ကြည့်လိုမူ ကြိတ်ပြီးလျှင် သစ္စေးတွင်ခပ်၊ ငှင်းခါစွေးဖြူ၏၊ ဂမုန်းအဘော်ရှိမှသာနေ၏၊ တပါးတည်းရှိခဲ့မူ မနေဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏၊ ကျမ်းတစောင်က ခိုသည်မှာကား အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် ဒန်တွင် ဖြူးကာဖြူးကာထိုး၊ ငွေမစစ်ငွေ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏၊ နာကို ငြုတ်ပျံတလုံးနှင့်ကြိတ်၍ လိမ်းရမူ ထွက်၍လာရ၏၊ ဦးရည်သွေးနာနှင့် ဆိုင်သမျှကို အတုမရှိကောင်းလှ၏ဟု ဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော် မူကြကုန်၏၊

၄၂၊ ဂမုန်းနကျေးမီး သည်ကား ကျေးတို့၏ သဏ္ဌာန်နှင့် အရွက်ထူ၏၊ ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူကဲ့သို့လည်းရှိ၏၊ ဆင်သမား၊ နွားသမား၊ မြင်းသမာတို့ကို တံထွေးနှင့်တင်ရမူ လွတ်ကင်း နိုင်၏ဟု ဆရာတို့ဆိုကြကုန်၏၊

၄၃၊ ဂမုန်းလဝန်း သည်ကား အပင်ရင်း နီကျုံကျုံရှိ၏၊ အရွက်မှာကား ခတ္တာရွက်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ ခေါင်း ကြက်သွန်ဖြူ ကဲ့သို့လည်း ရှိ၏၊ လေ့ခါးရင်းတွင် စိုက်ထားရမူ၊ လာဘ်သပ္ပာယ တိုးတတ်ဝင်ရောက်တက်၏၊ ဘုတ်ပြင်းဘမ်းဌားမူ နိုင်စေနိုင်၏၊ မြွေကိုက်ခဲ့မူ တံထွေးထွေးပြီးလျှင်ပွတ် လွတ်ကင်း၏၊ ဤဆွဲသျှိုပြမှာလည်း ပြီးစီးနိုင်၏၊ လဝန်းရုန်မီးကြက်သွတ်တို့သည်ကား၊ စုန်းတို့ကို ဒဏ်မြန်ရ၏၊

၄၄၊ ဂမုန်းလဝန်းသည် ခေါင်းကြက်သွန်ဖြူကဲ့သို့ရှိ၏၊ အရွက်ကား ဟန်ကော်ပိတ်တောက်ရွက်ပုံသဏ္ဌာန် အချို့ကလည်း ခတ္တာခတောက်ရွက် ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟုဆိုကြကုန်၏၊ တမိုက်တညှိုသခုရှိ၏၊ အမြစ်သည် အဥလုံးရှားရှားရှိ၏၊ အညွန့်ထွက်တိုင်း အဆစ်တွင် အမြစ်ရောက်၏၊ အပင်အညွန့်တိုင်းသွက်၏၊ အညွန့်ထွက်တိုင်းလည်း အမြစ်ရောက်၏၊

၄၅၊ ဂမုန်းနီ၊ ဂမုန်းရစ်၊ ဂမုန်းကဘိုး၊ ဂမုန်းသိပ်မှထွား၊ ဂမုန်းလဝန်း၊ ဂမုန်းပြာသာဒ်၊ ဤဂမုန်းတို့သည် ပီယသိဒ္ဓိပြီး၏၊

၄၆၊ ဂမုန်းသဘော်ကာလကဏ္ဍိ၊ ဂမုန်းလူကာလကဏ္ဍိ၊ မြင်းကာလကဏ္ဍိ၊ ဆင်ကာလကဏ္ဍိ၊ ဤဂမုန်းမျိုးတို့သည် သဗ္ဗရာဇဘုတ္တသျှိုသုံးပါးပြီးဆုံးတိုင်ရောက်၏၊

၄၇၊ ဂမုန်းခတ္တာ ရွှေသည်ကား၊ မိကျောင်းသည်းခြေ၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊ ကြောင်လျှာမြစ်၊ ဤဆေးသုံးပါးနှင့် ကြိတ်

ပြီးလျှင် ကြေးနီတွင်ပစ်၊ ရေနံနှင့်ဆေးတို့ဖျော်ပြီးလျှင်သွန်၊ သုဝဏ္ဏ အစစ်ဖြစ်၏။ ဂန္ဓမာလာကရှိပြီး၏။

၄၈၊ သစ်တက်လင်းနေသော်ကား နားပင်းလျှင် သွေး၍ ဝါဂွမ်းနှင့်ညှစ်ချ၍ ကြပ်ရမူကောင်းစွာ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ နွားနက်မှာတွယ်သည့်မွှား၊ ရှဉ့်သွေးကြက်နက်သွေးနှင့်ကြိတ်၊ တစ်တီတူးဟောင်ကို စုတီတန်ကိုလုပ်လျက် နွားနက်မွေးကို စုက်သွားလုပ်ပြီးလျှင် ခြေမကြိုးနှင့်စည်း၊ အမည်ကို နတ်အိုးတွင်ရေးရမည်၊

၂၂။ စုန်းပယောဂတို့ကိုနိုင်ရာသော ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း

၄၉၊ ဂမုန်းသူတော် ရောင်သည် စမျဉ်၊ တိုင့်စုန်းတို့ကို ကောင်းစွာနိုင်နင်းနှိုင်၏။

၅၀၊ ဂမုန်းနီသည်ကား စုန်းနားပင်းကို နှိပ်နင်းနှိုင်၏။

၅၁၊ ဂမုန်းနက်သည်ကား စုန်းဥတလုံးကို ကောင်းစွာ နှိပ်နင်းနှိုင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၅၂။ ဂမုန်းကတိုးသည်ကား စုန်းလေပွေကိုနှိပ်နင်းနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ရောက်၏။

၅၃၊ ဂမုန်းခတ္တာသည်ကား စုန်းဘီလူးကို ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်နှိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊

၅၄၊ ဂမုန်းခတက်သည်ကား စုန်းနဂါးကို နှိပ်နင်းနှိုင်ခြင်း၊ အကြောင်းရှိ၏။

၅၅၊ ဂမုန်းခွေးလာသည်ကား စုန်းသူကောင်းကို နှိပ်ကွပ် နှိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၅၆၊ ဂမုန်းနွားလာသည်ကား၊ စုန်းသူကြွယ်ကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအကြောင်းသို့ရောက်၏။

၅၇၊ ဂမုန်းပြာသာဒ်သည်ကား စုန်းဘုတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်နှိုင်၏။

၅၈၊ ဂမုန်းပြောက်ကြီးသည်ကား စုန်းမစ္ဆာယာကို နှိပ် ကွပ်နိုင်ခြင်း၊ အကြောင်းရှိ၏။

၅၉။ ဂမုန်းပြောက်ငယ်သည်ကား၊ စုန်းဘွတ်သိုကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၀။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား စုန်းသိုးစုတ်ကို ကောင်းစွာ နှိပ်နင်းနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၁။ ဂမုန်းလိပ်မထွားသည်ကား စုန်းညီနောင်ကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၂။ ဂမုန်းလိပ်မေ့သည်ကား စုန်းအောင်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၃။ ဂမုန်းဆိပ်နွားသည်ကား စုန်းပုဝါပျောက်ကို ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း နှိပ်စက်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၄။ ဂမုန်းသိဒ္ဓါသည်ကား စုန်းပုဝါနီကို ကောင်းစွာ နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၅။ ဂမုန်းသဃ်ာဇင်သည်ကား၊ စုန်းပဝေဏီကိုကောင်းစွာ နိုင်နင်းခြင်းရှိ၏။

၆၆။ ဂမုန်းကြက်ငိုသည်ကား စုန်းပုဝါပြိတ္တာကို မပြတ် နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၆၇။ ဂမုန်းရန်မီးသည်ကား မှော်စုန်းများကို ကောင်းစွာ နှိပ်စက်နိုင်၏။

၆၈။ ဂမုန်းရန်လွှတ်သည်ကား မှော်ဝင်စုန်းကိုကောင်းစွာ မပြတ် နှိပ်စက်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၆၉။ ဂမုန်းကိုရန်ကြီးသည်ကား မှော်ဘီလူးစုန်းတို့ကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၀။ ဂမုန်းခတ္တာဖြူသည်ကား စုန်းမှော်သိန်ကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။

၇၁။ ဂမုန်းခတ္တာရွှေသည်ကား ပြင်ကဝေကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၂။ ဂမုန်းဆိပ်နို့သည်ကား အိမ့်တလိမ့်စုန်းကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၃။ ဂမုန်းလဝန်းသည်ကား ဘီလူးကဝေကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၇၄၊ ဂမုန်းကြက်သွေးသည်ကား နဂါးဇွာဝေကိုကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၇၅၊ ဂမုန်းညွှေ့လာ သည်ကား ကဝေမြောက် စုန်းကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

ဤသို့လျှင် စုန်းပယောဂတို့အား နိုင်နင်းနိုင်သော ဂမုန်းတို့ကို ရှာဖွေစည်းပေါင်း၍ ပယောဂဟူသမျှကို ကုသကြကုန်၊

၂၃။ နတ်တို့ကို နိုင်ရသော ဂမုန်းတို့ကိုပြခြင်း

၇၆၊ ဂမုန်းသဇင်သည်ကား မှော်နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင် ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၇၇၊ ဂမုန်းရွှေရောင်သည်ကား ကျွားနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၇၈၊ ဂမုန်းဇီဝါသည်ကား ဖုတ်နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၇၉၊ ဂမုန်းသောဝသည်ကား ငန်းနတ်ကိုကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၀၊ ဂမုန်းနဂါးသည်ကား သိုးနတ်ကိုကောင်းစွာနိုင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၁၊ ဂမုန်းဆင်စွယ်သည်ကား သိုးမွှန်နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၂၊ ဂမုန်းမြင်းသာသည်ကား မိုးနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင် ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၃၊ ဂမုန်း အင်ကြင်းသည်ကား မြောက်ဘက် ရှင်မကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၄၊ ဂမုန်း လက်ဆက်သည်ကား အနောက် မိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၅၊ ဂမုန်းဘယောင်းပန်းသည်ကား မိုးညှင်း မိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊

၈၆။ ဂမုန်းဖြူသည်ကား စလေမိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၇။ ဂမုန်းနက်သည်ကား၊ တောင်အုမင်းကြီး နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၈။ ဂမုန်းကတိုးသည်ကား၊ ရခိုင်မိဖုရားကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၈၉။ ဂမုန်းရစ်သည်ကား၊ ထီးဖြူဆောင်းနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၀။ ဂမုန်းပြောက်သည်ကား၊ တောင်မကြီးနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၁။ ဂမုန်း ကျီးခြေသည်ကား၊ မင်းကျော်စွာ နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၂။ ဂမုန်းသဃ်ဇင်သည်ကား၊ မင်းစစ်သည်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၃။ ဂမုန်းပြသာဒ်သည်ကား၊ ရှင်မင်းခေါင်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၄။ ဂမုန်းသိကြား သည်ကား၊ ကိုးမြို့သခင်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၅။ ဂမုန်းကာလ ကဏ္ဍ သည်ကား၊ ရွှေလင်ပန်းနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၆။ ဂမုန်းရန်လွတ်သည်ကား၊ တောင်တော်ရှင်မနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၇။ ဂမုန်းလဝန်းသည်ကား၊ ဇလွန်မှော်နတ်ကိုကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၈။ ဂမုန်းကြက်ညွန်းသည်ကား၊ မဟာဂီရိနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၉၉။ ဂမုန်းနာဂထာသည်ကား၊ အနောက်မိဖုရားနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၀။ ဂမုန်း နာဂနီသည်ကား၊ အောင်စွာမကြီး နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၁။ ဂမုန်း နာဂရွှေသည်ကား၊ စလေမိဖုရား နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၂။ ဂမုန်းနာဂသိန်သည်ကား၊ ကျူစွာနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၃။ ဂမုန်း နာဂမသည်ကား၊ မေခ်ဘုင် မိဖုရားနတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၄။ ဂမုန်းနာဂမှိုင်းသည်ကား၊ ပုပ္ပါးမောင်တော်-နှမ တော်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၅။ ဂမုန်းနာဂနက် သည်ကား၊ မြင်းဖြူရှင် နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၆။ ဂမုန်း နာဂမှိုင်းသည်ကား၊ ရှင်မင်းခေါင် နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၇။ ဂမုန်း နာဂထေ သည်ကား၊ ရှင်တော်မ နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁၀၈။ ဂမုန်းကြက်သူငယ်သည်ကား၊ အတွင်းဦးရှ ပြင်ဦးရှ ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၀၉။ ဂမုန်းညှော်လာ သည်ကား မဟာဂီရိ ဘိုးတော်နတ် ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၀။ ဂမုန်းကတိုးသည်ကား၊ နဂါးနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၁။ ဂမုန်းလိပ်လာသည်ကား၊ ငါးစီးရှင်နတ်ကို ကောင်း စွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၂။ ဂမုန်းဆိပ်နို့သည်ကား၊ ဂဠုန်နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၃။ ဂမုန်းခြံထွက်သည်ကား၊ တစီးရှင်နတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၄။ ဂမုန်းတောင်စွန်ဖြူသည်ကား၊ ဆယ်စီးရှင် နတ်ကို ကောင်းစွာနိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

၁၁၅။ ဂမုန်းဘီလူးသည်ကား မာတာရာနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။

၁၁၆၊ ဂမုန်းဥတလုံးသည်ကား နတ်နှားပင်းကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊

၁၁၇၊ ဂမုန်းတင်သည်ကား ဥဘူလုံးနတ်ကို ကောင်းစွာ နိုင်ခြင်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊

ဤနတ်နိုင်ဂမုန်းတို့ကို ပေါင်း၍ကြိတ်ပြီးလျှင် တဝက်ခွဲလျက် တဝက်တွင် ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ လင်းနေ၊ ဆိပ်ဖူး၊ စစ်တိုးနှော၊ သာသနာငါးထောင်ဆေးနှော၊ အမတေပေါင်း၊ စွယ်ပေါင်း ရွှေဆိုင်းနှောလျက်ကြိတ်၊ နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကတိုးစွက်၍ နံ့သာဆီတို့နှင့် ဖုန်းပြီးလျှင် ကြိတ်ပြီးသည်ကာလ ဆေးကိုတောင့်လျက်တား၊ စုန်းဘမ်းနတ်ဘမ်းရှိခဲ့မူငင်းဆေးကိုထိပ်တွင်စေ-တဘက်တချက်ပိတ်၍ ထိုး၊ သည်-၃ လုံးစီထိုးလေ၊ စုန်းမျိုး နတ်မျိုးတို့ကို နိုင်ခြင်းအကြောင်းရှိ၏၊

ဤဆေးထိုးမိလျှင် စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ သူပြု-လူပြု-တစ္ဆေတိုက်၊ အင်းတိုက်၊ ရုပ်ထား၊ နံ့ထား၊ ခရုပိတ်၊ ကြိတ်လိပ်သော၊ ခြေရာကောက် အစရှိသော အပြုပြဟူသမျှ မကပ်မရှောက်နိုင်ပြီ၊

ဤသည်လျှင် စုန်းနိုင်သောဂမုန်း၊ နတ်နိုင်သောဂမုန်းတို့ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၊ ဒုတိယကဏ္ဍသည် နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၄။ ပဓယောဂစက်ပြုတ်ဆေးစသည် ကိုပြခြင်း

ဒဟာသကိုင်းပျံ၊ ကျုတ်ပျံ၊ ရှားစောင်းကြီးပျံ ဤဆေး၃-ပါးကို ပွဲနှတ်ယကာတင်လျက် တူးပြီးလျှင် ထည့်ရမည်။ ယူသော်အခါ လှူနည်းကို နောက်ထင်ရှားစွာဖြစ်လတ္တံ့။ သမ္ဗာရာစေ့၊ လင်းလေးဆုံတွင်းကစင်၍ ကျသည့်ဆန် ၇-စေ့၊ ဆီးဖြူစေ့၊ ရှိန္နီးနို၊ ပိတ်ချင်း၊ နွားမြေရင်း၊ ငရုပ်၊ ပိုဏ်ဆိုး၊ ကွန်ဆိုး၊ ဝက်ချေး၊ ဆင်ချေး၊ ဝဏ်မုံညှင်း၊ ပကိုင်း ၇-ကျော၊ ဣဿရမူလီ၊ ဖြောက်ဆိပ် ၇-ရွက်၊ ဆိတ်ဖူးရွက် ၇-ရွက်၊ အုပ်သျှစ်ရွက် ၇-ရွက်၊ နှတ်ချို့ရွက် ၇-ရွက်၊ သဏ်ရင်းကြီးရွက် ၇-ရွက်၊ တောရှောက်မြစ်၊ သင်းဝင်မြစ်၊ ပြေရှင်၊ ငစိုင်ရှင်၊ ဆင်စွယ်ပြာ၊ ကျွဲချိုပြာ၊ နနွင်း၃၊ ဒေါင်းဦးစွန်း၊ ကြွက်ဆူရိုးနီစေ့၊ ယမ်း၊ လက်ထုပ်ကြီးမြစ်၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ တပဆေးပို၊ ဇော်ဂျီအုပ်ထုပ်၊ ရိုးတုံချောင်းချား၊ ခြောက်လှဲ၊ သမင်စာနီဖြူ၊ ဆင်သမန္နယ်၊ ကြာဘက်ကြီး၊ ကြာဘက်ငယ်၊ ဆေးပုလဲ၊ ပညာလကာ၊ ဆိတ်နံကြီး၊ ဆိတ်နံငယ်၊ အောင်မဲဖြူ၊ မြန်ပေါင်း-၃၀၊ ကျီးပေါင်း ၃၀ ဖရုံပွင့်ဝက်ဆန် ၇-ချောင်း။ ဤဆေးအားလုံးကိုပေါင်းလျက် အိုးတွင်ထည့်။ အန္တာပိတ်၊ ၇-ရက်စေ့အောင် ဝင်းကာပြီးလျှင်ထားဝင်းတိုင်တို့ကား တစ္ဆူးဝါး ၄-တိုင်၊ ထဘီရပ်စောက်တာ၍ ၇-ရက်စေ့သောအခါ ပွဲနှတ်ယကာ ကြက်ဖိုမ သေဖိုသေမနှင့် ဝင်းကာလျက်၊ နတ်ခေါ်မန္တာန်နှင့် ၃ခေါက်ကျူး၍ယူလေ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိမ္မခတ်သော်ရေနှင့် ကြိတ်အတောင့်ပြု၍ထား။ အဝကိုးပါးကို သိမ်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းဆေးပေါင်းကိုကျင်ငယ်ရေ၊ ရွှံ့အိုင်ရေ၊ ဝတ်စားကျ[illegible]းရေ၊ အရက်ရေ၊ ၎င်းရေလေးပါးနှင့်ဖျော်၊ လင်းတဦးခေါင်း[illegible]ကိုက်၍ မျက်စင်းလည်းပြု၍ခပ်၊ ဆေးတောင့်ကိုပင် နှ[illegible]နှပ်အာပင်းရှိပြ[illegible]သော်လည်း ဤဆေးတောင့်တွင် ဆေး

ဒါန်း တန္ဒနိုထည့်ပြီးလျှင်တိုက်၊ စုန်းဗူးတုတ်သောဆေးသည်ကား ဗူးခါးသီးတကျပ်၊ ကျက်ဆူရိုးနီစေ့ကို အညက်ကြိတ်၍တိုက်။ ဆေးအမည်ကား လောင်တိုက်စကော်ချုပ်ဆေးတည်း။ မှိုင်းခံလျက် ချုပ်လျှင်လည်း ပြီးတို့ရာ၏။

ဥုံထိခဲထဲအဲသီရိသွားဟ၊ ဂျဗော်ဂနီ စက်ချုပ်မန္တာန်ကို ပေါင်း နေချည်ကို အတွင်းကြိုးကျစ်လျက် ၂၅-အုပ်စုတ်လေ။ လည်တွင် ခိမ္မချည် ချည်လေပြီးမှ လောင်တိုက်စက်ချုပ်ဆေးကို မျက်စဉ်းခပ်၊ အကုန်ပျောထိလိုသော် အိုမ်လုံးရဲဆေးကိုခပ်၊ ၎င်းဆေး ရှေ့နှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့ ။

၂၅။ သွားတို့အာဏာပြဆေးကိုပြခြင်း

ဘီလူးတံ့ထွေး၊ မိန်းမဥတုသွေး၊ ၎င်း ၂-ပါးကိုပေါင်း၍ ကြိတ်၊ သွားနှဖူးတွင်ကွက်လေ။ သူနာ၏လက်ကို ကိုင်လျက်မေး၊ ပယောဂမှန်က ခိုက်ခိုက်တုံလာလိမ့်မည်၊ သည်ဆေးကို မျက်စဉ်း ပြု၍ခပ်၊ ပြီးမှ စက်ဖြတ်ရမည့်ဆေးကား သစ်ခေါင်းခွပျံ၊ဆေးပဲဆိပ်၊ ဟင်းသပဒါး၊ ၎င်းအမျှစီစု၊ ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင်တိုက်၊ စက်ဖြတ် ဆေးသွားတို့အနား မကူသဆောင်အပ်ရာ၏၊

တနည်းစက်ဖြတ်ဆေးကား

ခွေးချေးဆန်၊	လင်းလောစုန်း၊
ဠဿရမူလီ၊	ဇလပ်နီ၊
ဗူးခါးမြစ်၊	တဇွက်မြစ်၊

၎င်းအားလုံးကို ၅ လီမူးပျံ၍စု။ အယက်နှင့်ကြိတ်၊ ငါးမူး မှန်လှအောင်ချိန်လျက် တခါတည်းအကုန်ဘိုက်လေကုန်။

၂၆။ ကွိစ္စလဆေးဘော်နည်းစသည်ကိုပြခြင်း

ပံသုကူလိပ်သည်းခြေ၊ မြွေဟောက်သည်းခြေ၊ လင်းတသည်းခြေ၊ သင်းချိုင်းကလူရိုး၊ ဠဿရမူလီရွက် ၇-ရွက်၊ ထခင်း ၇-ခစေ့၊ မြင်း

ကစော့ညွန့် ၇-ညွန့်၊ ၎င်းတို့ကိုညက်စွာကြိတ်။ အခဘောင့်ပြုလုပ်၍ ထား။ ၊မျက်စဉ်းကြိတ်သည့်အရေကား၊ ကိုယ်ဝန်ရေနှင့်ကြိတ်၊ ပံသုကူလင်းတန္နတ်သီး၊ လင်းတအနီပါးပျဉ်း၊ လင်းမွေ့ခေါင်း ငရုပ်စေ့၊ တောနတ်ပန်း၊ တောနတ်အိုး၊ အိမ်နတ်အိုး၊ လမ်းဆုံမြေ ပွဲလည်မြေ၊ ရေအိမ်အိုးအခွန်၊ ရေလုံအိုးကွဲ၊ ၎င်းဆေးအားလုံးကို အမျှစီရု။ ညက်စွာကြိတ်၍ဖြူး။ ဘားပြုတ်ဝမ်းတွင်းသို့သွတ်၊ ဘားပြုတ်ကိုခြေမကြိုး လက်မကြိုးနှင့်ချည်၊ တစပုဆိုးခင်းလျက် ၃ တံစည်းတား၊ တလားသင်းချိုင်းပဥ္စမြည်းတိုင်၊ မြင်းစဂုံနီ၊ ထင်းကာ။ ဆီးသား၊ ဘိတုန်းကြွက်ဆူရိုးနီ၊ စည်း ၃-တန့်သား၍သဂြိုဟ်ကြိတ်သောအခါ ထားလေးစင်းဝင်းလေးထပ်၊ နှီးခေါက်ဖြာခင်း၊ ဖြင်အပေါ်တွင် ကျောက်ပြင်ခင်း၊ ကျောက်ပြင်ပေါ်ရွှေငွေ ကွမ်းလဘ်ဘက် လေးယောင့် ဆန်ပန်းလေးခုတွင် ကျောက်ပြင်ဦးက ထမင်းတပွဲ၊ မုန့်ကြော်၊ ငါးကြော်နှင့် တင်လျက်ကြိတ်၊ အယက်လည်းကောင်းစေ၊ နှစ်ရွှေးတိုက်၊ တရွှေးတိုက်၊ ငါးရွှေးတိုက်၊ ခွက်တား သီသခွန်နှင့်တိုက်တို့ရာ၏။

၂၇။ လေးကျွန်းဆေး စသည်တို့ကိုပြခြင်း

မြင့်မိုရ်ထိပ်မှန်ကင်းကိုအစ လေးရွှေးတည်၍ ခုံလောက်ကိုင်လေ၊ကျွန်းဦးသစ်ထိပ်ကို လေးရွှေးစိ တိုက်လေ၊ လေးကျွန်းဆုံသည့်မြေ၊ ခရီးဆုံသည့်မြေ လေးရွှေးစီ၊ မြင်းမိုရ်အောက် ငရဲအိုးအသည်မြေပျာမီးသွေး လေးရွှေးစီ၊ ငရဲထိမ်းကိုင်သည့် ခရင်း၊ တစူးဝါးလေးရွှေး၊ စတုစစ်ခွေးရှာမှျ ၄ ရွှေး၊ ငုရုပ်ပျံလေးရွှေး၊ နရွဲပျံ လေးရွှေး၊ နတ်အိုးကွဲ လေးရွှေး၊ ဆိပ်ဖလူးလေးရွှေး၊ ဆိပ်ဖူးလေးရွှေး၊ ဆိပ်နကြီးလေးရွှေး၊ ကြွက်မွေးပျံ လေးရွှေး၊ ၎င်းနူတ်သီးလေးရွှေး၊ ခွေးနက်ခြေသီးဖြား ၄ ရွှေး၊ တောကြွက်တက် လေးရွှေး၊ မြင်းရူးစွယ် လေးရွှေး၊ ဝက်သူငယ်ခွာတက် လေးရွှေး၊ လိပ်ကျောက်ဆူး လေးရွှေး။ မိကျောင်းလက်သီး လေးရွှေး၊ ကျားလက်သီး လေးရွှေး၊ ၎င်း ၃၂ ပါးသောဆေးကို သန်းခေါင်အခါတွင် စုပြီးမှ ငရဲအိုးအလည်တွင် ကျောက်ပြင်တင်၍ ဆန်ပန်းကွမ်း လတ်ဘက်တင်လျက်

ဆီးမီးထွန်း၍ရှု၊ ဆီမီးထွန်း၍ကြိုတ်၊ ဆီမီးကို ၇ ထပ်သစ်ရမည်၊ ညခြင်းပြီးစေ၊ အာရုံမကူးစေနှင့်၊ ငင်းဆေးအကျိုးကား၊ တငါ အတတ်၊ တောင်သူကြီးအတတ်၊ စုန်းမျိုး ၇ မျိုးအတတ်၊ ရုပ်ထား နံ့ထား၊ သူရောင်သေ၊ ဆံချ-ခြေရာနှက် ခြေရာဖြတ်၊ သံဘမ်းရိတ် ဘမ်း၊ သစ်တက်အတိုက်မျိုးကိုပင် လျက်စေ နမ်းစေ၊ အရေးကြီး လျှင် အရက်နှင့် တခွေးတိုက် ၂ ခွေးတိုက်၊ သုံးခါစေ အောင် တိုက်ပြီးလျှင်ကျွေး၊ လေးလုံး အလေးတိုက်လေ၊ လေးကျွန်းမထကို တိုက်သောအခါ ဆီမီးထွန်း၍တိုက်၊ သေစေလိုသော် သန်းခေါင် အခါတွင်တိုက်၊ တမျိုးလုံး ပျက်စီးသေးပျောက်စေလိုသော် ကိတ် အခါ ရာဟုအခါတွင်တိုက်။ သိကြားမင်းအုပ်ဆောင်းကို ခွဲပြု လေ၊ စုန်းမျိုး ၇ ပါးတို့နှင့် စုန်းမျိုး ၇ ပါးတို့စက်၊ စုန်းနှင့်နတ် လိမ်လည်၍ထားသောစက် ဤစက်လက္ခဏာ သဘောကို ဆိုခဲ့ပြီး သော နည်းအတိုင်းပင်၊

၂၈။ စက်ငါးပါးကို ဆီမီးထွန်းသည်ကို ပြခြင်း၊

ဥုံသဗ္ဗမမ္မပါလသာရအဇသော၊ ၊အသတ်ဂါထာ၊

ဥုံသဗ္ဗမမ္မပါလသာရဂေါနယေစပေသ၊ ၊အတတ်ဂါထာ၊

ကျီးမနားထမ်းရွက်အတွင်း သည်ဂါထာ အသတ်အတတ်ကို မှန်အောင် စနေနေ့တွင်ရေး၊ လိုသောအခါ သူနာသက်စေ့ ချည် မျှင်ကို မီးစာပြုလုပ်၍ နာသူတလံပြည့် ချည်မျှင်သက်စေ့ အဖုံး ထည့်လေ၊ ဘယောင်းနှစ်ကျပ်နှစ်မတ်ဖြစ်စေ၊ ငါးကျပ်ဖြစ်စေ ဆီမီး ခွက်ကား ရေလုံအိုးကွဲတွင် ဇော်ဂနီရုပ်ဦးချဟန် စနေမီးသွေးနှင့် ရေး၊ မီးပေါ်တွင် တောနှမ်း ငါ့မှဲ့ကြီးပင်ကို လက်ပြန်နှုတ်လျက် အရုပ်ပေါ်တွင် ထပ်၍ရေး၊ ထိုအရုပ်ပေါ်တွင် ဘယောင်းနှစ်ကျပ် နှစ်မတ်ကို မြဲလှအောင် စိုက်၍ထွန်းပြီးလျှင် သူနာကို သုံးပတ်လှည့် လည်၍ ထပ်ထပ်ကြည့်စေ၊ ပြီးမှ ခေါင်းရင်းတွင် ထွန်းလျက်ထားရ မည်၊ ထွန်းပြီးမှ ခြေရင်းကထွန်းရမည်၊ အားလုံးပြီးသည်နှင့် တပြိုင် နက် ပြေးစေလိုလျှင် တနင်္ဂနွေနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ စနေနံ ဘုရားသုံးဆူ

ခြေတော်ကို ရေဆေး၍ထည့်၊ စက်ရှိသည်မှန်က ကျွန်း၏၊ မရှိလျှင် မကျွန်း၊ ၊စက်ဖြတ် ဆီမီးတွန်းကာလသုတ်ဆေး ဘော်နည်းကား နဂါးမောက်တရွေး၊ နဂါးချက်လေးရွေး၊ ကြာဘက်ကြီးလေးရွေး၊ ကြာဘက်ငယ်လေးရွေး၊ ဘက်ယားကြီးလေးရွေး၊ ဘက်ယားငယ် လေးရွေး၊ မဟာဂီရိအို ကွဲလေးရွေး၊ မဟာဘိန်မြစ်လေးရွေး၊ မဟာ ဂီရိနတ်အိုးတိုင်ရှင် ၄ ရွေး၊ အစိမ်းသေခေါင်၊ ခုံ ၄ ရွေး၊ ရှိ ပျံ ၄ ရွေး၊ ဘုရားပိန်းနဲတိုင် ၄ ရွေး၊ ရေလုံအိုးကွဲ ၄ ရွေး၊ ပိတောက်မှို ၄ ရွေး၊ ပုံနရိပ်ကြာ ၄ ရွေး၊ ရှူးပျံ ၄ ရွေး၊ ကြက်ဆူရိုးနီမြစ် ၄ ရွေး၊ တံခွန်-ကြက်လျှာ ၄ ရွေးစီ၊ တံဆောင်မှန်းတိုင်ပြာ ၄ ရွေး၊ သယ်ကြမ်း မြေလေးရွေး၊ ညောင်ပျံလေးရွေး၊ ကျုပ်ပျံလေးရွေးစီ၊ ရှိန်းခို လေးရွေး၊ နရွဲပျံလေးရွေး၊ သူရဲပြူယောင်းမ-လေးရွေး၊ တောင် ဇလပ်နီလေးရွေး၊ ဘုမ္မရာဇာလေးရွေး၊ ဥပသကာလေးရွေး၊ ပညာ လက်ာ လေးရွေး၊ တောင်ပွိုည့်န် လေးရွေး၊ လက်ကတုံးချေး လေးရွေး၊ လှေခါးချေးလေးရွေး၊ ဆုံချေးလေးရွေး၊ ကျည်ပွေ့ချေး လေးရွေး၊ လက်သည်းဆေးမင်း၊ တပူခုနစ်ချောင်း၊ ၊ ရင်းနောက် ဆေးမှာ နှစ်မတ်စီကာလသုတ် ဆေးမှာနေခြင်းဖြိုးစေ၊ မြေသန့်ပြန့် ရာမှာ ကြိတ်လေး ရသေ့လေးယောက် လေးထောင့် စောင့်စေ၊ ရသေ့ဦးခေါင်းပေါ် ဆီမီး ထွန်းလေ၊ ကွမ်း လက်ဘက် အမွှေး အကြိုင် ပူဇော်လေ၊ တိုက်သောအခါ နဂါးဦးခေါင်း ခွက်နှင့် တိုက်၊ ခြောက်ရွေးကစလျက် ဆယ်ရွေးတိုင်အောင် တိုက်ရမည်၊ စုန်းမျိုးခုနစ်မျိုးအတတ်၊ ကဝေမြှောက်သောစုန်း၊ မုဆိုးအတတ် ခေါင်းစုန်းနှင့်၊ ကဝေအတတ် အိမ့်တလိမ့်စုန်းနှင့်၊ တောင်သူကြီး အတတ် အတိုက်မျိုးဟူသမျှကို နိုင်၏။

၂၉။ ဂယော့ဂတို့ကိုနိုင်သော ဆေး-မြစ်ခြင်း ဖြိုးကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးလကွယ်နေ့ ကြုံသောနေ့တွင် မယားသိန်ကို ဆီမီး လေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ရွှေ

ငွေတင်၍တူး၊ ငရုပ်-ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ အရက်နှင့် ကြိတ်၊ အကုန်တိုက်လေ။ ထိုနည်းတော်၍ တနေ့သုံး၊ကြိမ်စေ့အောင်တိုက်၊ စုန်းဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၀။ တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးစုန်းနိုင် ဆေးကိုပြခြင်း

ရှမ်းရက်ပြဿဒါး ကြုံသောနေ့တွင် ကြာပုတ္တရိတ်ကို ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတင်လျက်တူး၊ ငရုတ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ အယက်၊ ရေနွေး ရရာနှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင် ကျောက်ဘက်လျက်နေစေ၍ လူကောင်းကို အကုန်တိုက်၊ ထိုနည်းအတူ ၃-ကြိမ်စေ့အောင်တိုက်ရမူ စုန်းဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၁။ တနည်း မြစ်ခြင်းပြီးစုန်းနိုင်သောဆေးကိုပြခြင်း

ပြဿဒါး သမားဖြူကြုံသော လက္ခယ်နေ့တွင် စောင်ခြမ်းပျံကို ရွှေ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား တင်လျက် နေဝင်သောအခါ တူးရမည်။ ငရုပ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ ရေကျက်၊ အယက်၊ တစက်လက်ပြန်ရေ ၎င်းရေသုံးပါးကို ရရာနှင့်ကြိတ်ရမည်။ သူနာကို ရင်ခွင်တွင်ထား၍ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ခွက်ကို နောက်လှန်လျက်ချလိုက်ရမည်။ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။ ဆောင်ဆေးလက်ဖွဲ့မှာ ရှေ့ရှာသူပိုင်းနှိုက် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

၃၂။ အရုပ်ဘော်ဆေးစသည်ပြခြင်း

ရေနုတ်မျက်လုံး၊ နဂါးပါးပျည်း၊ နတ်ကျားကြီးမျက်လုံး၊ အာဠာဝကမျက်လုံး၊ တံငါးကြမ်းစင်၊ မုဆိုးကြမ်းစင်၊ တောင်သူကြမ်းစင်၊ ရေထဲတွင် ထောင်လျက်မျောသည့် သစ်သား၊ စုန်းမျိုးခုနစ်မျိုးဟူ၍ ယမုတ်လျက်ယူ၊ ၎င်းအားလုံးကို သုံးပဲစီ၊ ပေါင်း-အားလုံး အလေး။ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မစင်၊ ကိုယ်ဝန်ရေနှင့် ခုနစ်ထပ်ကြိတ်လျက် အမှုန့်ပြု၊ ခြေကစ၍ ခေါင်း

တိုင်အောင်မှုတ်၊ သင်းတို့ အရုပ်နှင့်တကွကြ၍၊ သုံးနှစ်မြုပ်သော အရုပ်ဖြစ်စေကာမူ ပေါ်ရသည်ဟူ၍ သုဒ္ဓိဗ္ဗျင်ရသေ့ဆို၏၊ အရုပ်ဖော်ဆေး၊

ထိုတွင်တိုက်ဆေးပြုလိုလျှင် ငုင်းတွင် ပျံ့ပေါင်၊ ၃၀-ထည့်လျှက်တိုက်၊ တိုက်ဆေးပြုသည်တွင် မဟာဂါနက်ထည့်၊ မာလိကာလည်းထည့်၍ ဝမ်းနှုတ်ဆေးပြု၊ မျက်စင်းဆေးပြုလိုသော် မာလိကာကိုယပ်၍ ထိုအရာကို လင်းတစားကျွင်း၊ အရက်နှင့် ကြိတ်လျက်မျက်စင်းခပ်၊ စုန်းမျက်လုံးကန်း၏၊ မယုံသော် စုန်းစာကျွေးသည့်ခွေးကိုဘမ်း၍ခပ်၊ စုန်းမျက်လုံးကန်း၏ အိပ်ဘင်ပါက အဖန်တလဲလဲကြည့်လေမူ သူနာသည်ဆေးကို ဖျက်တတ်သည်၊ ဖျက်ကြောင်းကား၊ လက်ဝါးခြင်း ပွတ်သည်၊ စဖိုလယ်ပျာကိုယူ၍ လတ်ဝါးတွင်ပွက်လျက် မီးသွေးနှင့် ကျောက်ပြင်တွင် အရုပ်ရေးသည်၊မိမိဝတ်သော ခါးကျိုးကိုလှည့်သည်၊ဆံထုံးဖြေသည်၊မိမိအစ်ါဇာတ်ကို လက်ဝါးနှင့်ပွတ်သည်၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ဆေးပျက်ခြင်းအကြောင်းတည်း၊

၃၃၊ ဆင်ကွန်းဆေးစသည်တို့ကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးရက်ဖြစ်စေ၊ ရှမ်းရက်ဖြစ်စေ၊ တရက်ရက်ကြုံလျှင်ကုန့်ချုပ်ဖြူကို ဆန်ဘလင်ပန်း၊ ငါးပိငါးကျပ်၊ ဆားငါးကျပ်၊ ဆီငါးကျပ်နှင့်ပူဖော်၍ တူးရမည်၊ ဆေးမြစ်ကိုယူပြီးလျှင် ဆန် ဆား၊ ငါးပိကိုတွင်းထဲကိုထည့်၊ မဖို့နှင့်ထားကဲ့၊ ငရုပ်နိုင်းခြင်း၊ အရက်နှင့် ကြိတ်ရမည်၊ တမတ်သားချိန်၍တိုက်၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၃၄၊ တနည်းဆင်ကွန်းဆေးကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးရက်၊ ရှမ်းရက်၊ သမားညီရက်၊ တရက်ရက်ကြုံလျှင် ရွှေငွေ လက်စွပ် ပုတီး လေးမျက်နှာတင်၍ သံသပ်ပင်ကိုတူးအတက်မပေါ် ်နိုင်အောင်ယူ၊ ဆေးတမတ်၊ ငရုပ်ခုနစ်လုံး၊အယက်ရရာနှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင်းကျောဆာ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း၊

ဘက်လျက်နေစေ၊ ကြိတ်သရွေ့ ဆေးကုန်အောင် လူကောင်းကို တိုက်၊ ၎င်းအတိုင်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်တိုက်၊ နေ့ခြင်းတိုက်လေ၊ မညန့်လျှင် ဆင်ကွန်းကို မရိုးပေနှင့်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၅။ တနည်းလည်း ဆင်ကွန်းဆေးကိုပြခြင်း

သမားဖြူရက်၊ သမားညိုရက်၊ စနေ-အင်္ဂါလကွယ်နေ့တွင် တောမဲပင်ကို ရွှေငွေပုံတီးလက်စွပ် လေးမျက်နှာ ဆန်ပန်းကွမ်း ဆေးလက်ဘက်တင်၍ တူးရမည်၊ ငရုပ်တလုံး ဆေးတမတ်၊ သူနာကို ရင်ခွင်နှိုက်ပိုက်လျက် လေးစုတစု လူကောင်းကိုတိုက်၊ ၎င်းနည်းတူ နေ့ခြင်းကုန်အောင် တိုက်လေ၊ မညန့်လျှင် ဆင်ကွန်းကို မရိုးလေနှင့် ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၃၆။ တနည်းတုံ ၎င်းဆင်ကွန်းဆေးကိုပြခြင်း

သမားဖြူရက်၊ သမားညိုရက်၊ရက်ကာန်းကြုံသောလကွယ် နေ့တွင် ကွမ်းဆေး လက်ဘက် ဆီမီးပူဇော်၍ လက်ပြန်နေလျက် တအောင့်တည်းပါအောင် ရွှေတံတိုင်းပင်ကို နှုတ်ရမည်၊ ငရုပ်တလုံး ဆေးတလုံးတမတ်၊ တစက်ရေနှင့်ကြိတ်၊ ထက်ဝက်မှန်လှအောင်ခွဲ၊ တဝက်ကို သူနာအားတိုက်၊ တဝက်ကို တိုက်သူကသောက်ရမည်၊ ဆေးကူခွက်လှည့်လျက်သောက်၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏၊ ဆောင်လက်ဖွဲ့မှာ နောက်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

၃၇။ ကုလအဋ္ဌာမည်သောဆေးဖော်နည်းကိုပြခြင်း

သမန်းကျားနက်၊ ကန့်ကျုပ်နက်၊ မဟာဂါနက်၊ကျွန်းနက် ကန့်ကူဆံနက်၊ သန္တာန်နက်၊ ပျံပေါင်းသုံးဆယ်၊ တိုက်ပေါင်း၊ သုံးဆယ်၊ခုနစ်ရွာ သင်းချိုင်းကလူရိုး၊ ရွာလယ်အမဲရိုး၊ ရွာလယ်ကျီပွေ့၊ တံဘားဦးမြေ၊ သုံးရွေးစီပေါင်း၍ ညက်စွာကြိတ်၊ ဘီလူးမဝမ်းတွင်းသို့သွတ်၊ စနေသမီး သဂြိုဟ်သည့် ထင်းကုလားနှင့်

သင်္ဂြိုဟ်သည့်အတိုင်း မပျက်မကွက်ရအောင် အားလုံးရစေရမည်။ ၎င်းကို ညက်စွာကြိတ်၊ အရက်ကောင်းဖောင်းနှင့်တိုက်၊ ခွက်မှာ ဘီလူးမဦးခေါင်းကို ခွက်ပြု၍ ကျားမုတ်ဆိတ် တပင်အလေးတိုက်၊ နတ်ကဝေမြောက်စုန်းနှင့် မုဆိုးအတတ်၊ ခေါင်းစုန်းနှင့် တငါ အတတ်၊ အိမ့်တလှိမ့် စုန်းနှင့် တောင်သူအတတ်၊ ၎င်းမှတပါး အတိုက်မျိုးဟူသမျှကိုပင် နိုင်၏။

ဆိုခဲ့ပြီးသော စက်ဖြတ်ဆေးစုတွင် ကြိုက်နှစ်သက်ရာကောက် ၍ မီးထွန်းလျက် တိုက်လေ၊ ၎င်းနှင့်မှ မချမ်းသာသော် လေးကျွန်း ဆေးကို ဆီမီးထွန်းလျက် တိုက်၊ ထိုမှတပါး ဆိုခဲ့ပြီးသော စက် ဖြတ် မျက်စဉ်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ကောက်၍ မျက်စဉ်းခပ်လေ၊ ပြီးမှ ကာလသုတ်ဆေးကို တိုက်ရမည်။

၃၀။ နပတပ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

တနင်္ဂနွေ- အင်္ဂါရက်ကာန်း ကြုံသောနေ့တွင် ရွှေငွေပုတီး၊ လက်ဝပ်လက်စား၊တင်၍ ဆီမီးပန်းပေါက်ပေါက်တို့ ပူဇော်ပြီးလျှင် မျက်နှာပန်းပင်ကို တူး၊ ဆေးမြစ် တချမ်းကို ဆေးမြစ်ယူရာတွင် ဆက်ခဲ့လေ၊ တချမ်းကိုယူခဲ့၍ ဆေးတမတ်၊ ငရုပ်တလုံး အရက်နှင့် ကြိတ်၊ သုံးစုမှန်လှမအောင်ချိန်၊ တစုကိုတိုက်၊ ထိုနည်းနှင်နှင် နေ့ခြင်း ကုန်အောင် တိုက်စေလ၊ နပတပ်ဆေးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၃၉။ တနည်း-နပတပ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

တနင်္ဂနွေနေ့ ရက်ကာန်း ကြုံသော လကွယ်နေ့နိုက် ရွှေငွေ လက်စွပ် ထေးမျက်နှာတင်၍ ဆန်ပန်းလက်ဘက်တင်လျက် ပူဇော် ပြီးလျှင် သစွာပန်းဥကို တူး၊ ငရုပ်တလုံး ဆေးတမတ် အယက် တစက် လင်းနို့ရေ တခုခု ရရာရေနှင့်ကြိတ်၊ အကုန်ဖျော်၊ သူနာ ကို လူကောင်းကျောကဖက်လျက် နေစေပြီးလျှင် လူကောင်းကို လက်ပြန်ကိုင်စေလ၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၄၀။ တနည်းလည်း နပတပ်ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း၊

တနင်္ဂနွေ ရက်ကာန်း ကြုံသော လက္ခယ်နေ့နိုက် ဆီမီး လေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ရွှေငွေပုတီးတင်၍ မွန်းတဲ့မတ်မတ်တွင်စ၍ ရှင့်မတက်ကြီး၊ကို တူး ရမည်၊ ငရုပ်တလုံး ဆေးဘမတ် အယက်နှင့်ကြိတ်၊ လေးစုမှန်အောင် ခွဲ၍ထား၊ ဘုန္နာကို ရင်ခွင်ယက်ပိုက်လျက် လူကောင်းကို အယတီ နှင့် ခွက်ချင်းပြီးအောင်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏၊ ၊ဆောင် ဆေးလက်ဖွဲ့မှာ နောက်နိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့သတည်း၊

၄၁။ ကာလသုတ် ဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း ,

နဂါးပါးမျဉ်းလေးရွေး၊ နဂါးမြီးဖျားလျှော့ရွေး၊နဂါးချက် လေးရွေး၊ ရှားပင်ပျိုမြစ် လေးရွေး၊ တောင်သူကြီးစပါး လေးရွေး၊ လယ်စပါးအလိုကျွေခလေးပါး၊ ယာသူတို့ကြဲသည့် နထိစပါး လေး ရွေး၊ ကျူဘ်ပျံ၊ ရှားပျံ၊ လက်ပံပျံ၊ နတ်ယကာပွဲနှင့် ယူရမည်၊ အိမ်မခေါင်ချေးလေးရွေး၊ လှေခါးသုံးထစ် အောက်ကမြေ လေး ရွေး၊ အစိမ်းသေ ခေါင်းခွံ လေးရွေး၊ လေးကျွန်းခမြ လေးရွေး၊ အထိဘရှိသည့်မြေ လေးရွေး၊ အထိကရ တောင်ဘို့မြေ လေးရွေး၊ အထိဘရနတ်ကြီးအောက်က မြေလေးရွေး၊ အထိကရ လယ်ကြမ်း မြေလေးရွေး၊ ခနောက်စိမ်းလေးရွေး၊ ရှိန်းခိုလေးရွေး၊ ဆေးဖါနို့ လေးရွေး၊ အထိကရသစ်ငုတ်ကြီးမြစ်လေးရွေး၊ တံတားဦးမြေ လေး ရွေး၊ လမ်းဆုံမြေ လေးရွေး၊ ကန့်လေးရွေး၊ ကြက်ဥတစ်လစ်သေ လေးရွေး၊ ခွေးချေးလေးရွေး၊ ရထားဝင်ရိုးတစ်လစ်ကြိုးလေးရွေး၊ စမြင်းတိုင်လေးရွေး၊ ခုနစ်ရွာက သင်းချိုင်းလူရိုးလေးရွေး၊ ခုနစ် ရွာ သိမ်မြေ လေးရွေးစီ၊ ခုနစ်ရက်သား ကျင်ငယ်စွန့်ရာမြေ လေး ရွေး၊ ခုနစ်ရက်သားစီးသည့် ဘိနပ်စုတ် လေးရွေး၊ ခုနစ်ရက်သား ဆောင်းသော ခမောက်စုတ်လေးရွေးစီ၊ ခုနစ်ရက်သား စားသည့် တပူဖတ် လေးရွေးစီ၊ မီးနေ့ထမီ လေးရွေး၊ ကျွားခေါင်းလေးရွေး၊ နွားတင်ကျ လေးရွေး၊ နွားတင်အုံချေး လေးရွေး၊ နွားမြီးသုတ် လေးရွေး၊ ကုန္နီသည်အိပ်စုတ်လေးရွေး၊ မုဆိုး လေးဒူးမြား လေး

ရွှေ၊ မုဆိုးလေးဖြား လေးရွှေ၊ လေးနောက်ဖြား၊ လွှေးရွှေ၊ ဇလပ်နီလေးရွှေ၊ ပုဏ္ဏာရိပ်လေးရွှေ၊ တံဆောင်းတိုင်ဖြားလေးရွှေ၊ မိုးကြိုးပစ်သစ်သား လေးရွှေ၊ ခေါ်ဆိုးလေးရွှေ၊ ရေလုံအိုး လေးရွှေ၊ ခုံပင်လယ်တိုင်ဖြား လေးရွှေ၊ ကုန်သည်တူကွဲ လေးရွှေ၊ ပိုက်စုတ်ကွန်စုတ် လေးရွှေစီ၊ စမုံနက်၊ သူငယ်ချက်တပဲ၊ ဤဆေးအားလုံးကိုပေါင်း၍ ဆယ်စုပြု၊ တစုအလေး တောင်ပို့မြေ၊ တစုအလေး ငရုပ်ပျ၊ တစုအလေး ကန္တာခိုမြစ်၊ တစုအလေး ကျွဲကိုက်ခဲလျက် ကျွဲစားသည့်အမဲ၊ တစုအလေး ကြောင်စားသည့်ထမင်း၊ တစုအလေး စုန်းစားသည့်ထမင်း ထည့်လေ၊ ဤကာလသုတ်ဆေးကို မှန်အောင်စု၊ အသက်မရှိသော ရေသေ့လေးပါး အလည်တွင်ကြိတ်၊ ကွမ်း လက်ဘက် ပန်းပွေါက်ပေါက် တံဆောင်ထီး ပူဇော်လေ၊ နဂါးဦးခေါင်းခွက်နှင့်တိုက်၊ ခြောက်ရွှေးတစ၍ ဆယ်ရွှေးတိုင်အောင် တိုက်လေ၊ စုန်းမျိုးခုနစ်မျိုး အတတ်၊ နတ်ကဝေမြောက်သော စုန်းနှင့် မုဆိုးအတတ်၊ ခေါင်းစုန်းနှင့် တငါအတတ်၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်းနှင့် တောင်သူကြီးအတတ်၊ နတ်စုန်းတိုက် တောင်သူတိုက်၊ ကုန်သည်တိုက်၊ ရွာသူတိုက်၊ ကျွဲတိုက်၊ သစ်တိုက်၊ ကြောင်တိုက်၊ ခွေးတိုက်၊ မြွေတိုက်၊ ကင်းတိုက်၊ တောင်တက်တိုက်၊ အတိုက်မျိုး၊ အဖျက်မျိုး၊ အာယုစန်းလွန် ဂြိုဟ်မကောင်းနှင့် စက်ထိသမျှတို့ ခံနိုင် ပြေပျောက်သတည်း၊

၄၂။ ကဝေမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကိုပြခြင်း

မိုးနို့ပျံကို တနင်းလာနေ့က လေးထောင့် တာဝ္ဝါးစိုဖြ၍ ဝင်းသုံးထပ်ကာ၊ ဆီမီးလေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ရွှေရည်ငွေရည် ပူဇော်ခဲ့၍ အင်္ဂါနေ့ နေဝန်းပေါ်မှ တူးရမည်၊ တူးရာကို ရွှေရည်ငွေရည် သွန်းလောင်းခဲ့၊ ငရုပ်တလုံး၊ ဆေး ၅-မူး၊ အယက်နှင့်ကြိတ်၊ အကုန်တိုက်လေ၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏။

ခြင်းနှင့်တိုက်လေ၊ သူနာကို လူကောင်းကျောက ဘက်၍နေစေရမည်၊ ငါးမူးချိန်ပြီးလျှင် လူကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၄၇။ တနည်းလည်း ရှာသမီးဆေးဖော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေပြဿဒါးကြုံသောနေ့တွင် ခင်ပုတ်ချည်မင်ကို နုပ်နုပ်စင်း၍ မီးနှင့်တိုက်၊ တနင်္ဂနွေပြဿဒါးကြုံသောနေ့မှ ရွှေငွေကျောက်သံ၂တွင်မြားထားလုံ့တို့ကို လေးမျက်နှာတင်လျှက် ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ငှက်ပျောလေးဘီးစီတင်၍ နေဝင်ကိုတူး၊ ရေပ်နိုင်းခြင်း၊ အယက်နှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်ထားပြီးလျှင် ငါးမူးချိန်၍ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၄၈။ ဇော်ဂနီဆေးဖော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါလကွယ်ကြုံသောနေ့တို့တွင် ကုံကြိုပင်ကြီးအောက် ပေါက်ရောက်သော ကုက္ကိုပြင်ငယ်ကို ရေလုံအိုးကွဲစွပ်၍ထား၊ တစပုဆိုး အပေါ်တာမိုးလော်၊ ပြဿဒါးကြုံသောနေ့မှ ထမင်း၊ မုန့်ကြော်၊ ငါးကြော်၊ ကွမ်းလက်ဘက်၊ ငွေတင်၍ ဖင်းရေနှင့်ပင် တိုက်လေ၊ မြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၄၉။ တနည်းဇော်ဂနီဆေးဖော်နည်းကိုပြခြင်း

အင်္ဂါ စနေလကွယ်နေ့ကြုံသောနေ့တွင် ရှာ၊ပျံကို မီးလေးတိုင်၊ ပန်းလေးခက်၊ ကွမ်းလေးရာ၊ လက်ဘက်လေးထုပ်၊ ထဘီပုဆိုး ကောင်းစွာဘင်၍တူး၊ ရေပ်နိုင်းခြင်း၊ အယက်တောင်းနှင့်ကြိတ်၊ အယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်တင်ထား၍ ငါးမူးချိန် မှန်မှန်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၄၃၊ တနည်း ကဇဝမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကို ပြခြင်း

ကလိမ်ပင်ကို ဖြတ်လျက် ရေလုံအိုး လည်ပင်းနှင့်စွပ်၊ ရပ်စောက်ထဘီ အုပ်လျက်ထား၊ အင်္ဂါနေ့နေဝန်းပေါ်လျှင် ရွှေရည် ငွေရည် ပန်းပေါက်ပေါက် ကွမ်း ဆေး လက်ဘက်တင်၍ တူးရမည်၊ ရှေပ်ခုနစ်လုံး၊ ဆေးငါးမူးကို အယက်နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် တိုက်၊ သူနာကို လူကောင်း ကျောက ဘက်လျက် နေစေရမည်၊ လူကောင်းကို ရင်၊ဆေးအကုန်တိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၄၄။ တနည်းလည်း ကဝေမြောက်စုန်းဆေး ဘော်နည်းကိုပြခြင်း

တနင်းလာနေ့က စစ်သိန်ပြန်ကို မိန်းမ ဝတ်စားတန်ဆာ စုံလင်အောင် ဝတ်စား၍ထား၊ ချည်ဝင်နှင့် ၃-ထပ်ရံ၊ ရွှေရည် ငွေရည် ပူဇော်ခဲ့ရမည်၊ အင်္ဂါနေ့ နေထွက်မှ တူးရမည်၊ နေဝန်း ပေါ်မှ ဖြတ်၍ယူ၊ ရှေပ် ၇-လုံး၊ ဆေးငါးမူး၊ အယက်နှင့် ကြိတ် ပြီးလျှင် တိုက်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်ထား၍ ခွက်ကိုနောက်လှန်၍ ချ၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊ ၊ဆောင်ဆေးလက်ဖွဲ့မှာ နောက်နိုက် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း၊

၄၅။ ရှာသမီးဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

ပြဿဒါးကြုံသောနေ့ရက်တွင်၊ ပြည့်ဇင်ပျံကို ဆန်တခွက် ချက်သည့်ထမင်း၊ မုန့်ဆဲ့ငါးရှက်၊ တွမ်းဆဲ့ငါးရှာ၊ ရွှေငွေထားလှုံ တင်၍ နေဝန်းပေါ်လျှင်တူး။ ရှေပ်နိုင်းခြင်း အယက်နှင့်ကြိတ် ငါးမူးစီအယက်နှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင်တိုက်။ ရှာသမီးဆေးမြစ်ခြင်း၊

၄၆။ တနည်းရှာသမီးဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း၊

ပြဿဒါးကြုံသော လကွယ်နေ့တွင် ခံစပ်ပင်ကိုစီး၍ မီးတိုက်၊ ပြဿဒါးကြုံသေစနေ့မှ ရွှေငွေထားလှုံတင်၍ တူးရမည်၊ ရှေပ်နိုင်း

၅၀။ တနည်းလည်း ဇော်ဂနီဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

စနေ လက္ခယ်ကြုံသောနေ့တွင်မရိုးပုံကို လက်ဘက်ဟင်၍တူးရမည်၊ ငရုပ်နိုင်းခြင်း အယက်ကောင်းနှင့်ကြိတ်၊ လူနာကို လူကောင်းကျောက ဘက်လျက်နေစေ၊ ငါးမူးချိန်မှနှီမှန်နှင့် လူကောင်းကိုတိုက်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်းပြီး၏၊

၅၁။ ရွာသူဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

စနေအင်္ဂါ လက္ခယ်ကြုံသောနေ့၌ နေဝန်းပေါ်လျှင် တချက်တည်းနှင့် ပြတ်အောင် ခရမ်းကစော့ပင်ကိုမှန်း၊ မတ်မတ်တည့်သောအခါမှ ကွမ်းလက်ဘက်၊ မုန့်ဖြူ၊ ထမင်းဖြူ ပူဇော်လျက်တူး၊ အမြစ်တချောင်းကို မပြတ်စေနှင့်ဦး၊ နေဝင်လျှင် ချီပင့်ပါမည်ဟူ၍ ဆိုလျက် ပြန်လာကဲ့ရမည်၊ နေဝင်သောအခါ တအောင့်တည်းနှုတ်လေ၊ မြေဝင်ဟူသမျှကိုဖြတ်လျက် ယူခဲ့ရမည်၊ အရေးကြီးလှမှ သဒ္ဒ လတ်တဆစ်လောက်ကို ငရုပ်နိုင်းခြင်းနှင့် အယက်ဘက်စပ်ကြိတ်၊ သုံးစုစုလျက် တစုကို အယက်ကောင်းနှင့်တိုက်လေ၊ မည့်သော် တစုကိုထပ်၍တိုက်၊ ဤသို့မည့်သော် တစုကိုထပ်၍တိုက်၊ မည့်သော် ရွာသူကို မရိုးသေနှင့်၊ ကိုယ်မှုဖြစ်မှ တခါတည်း တိုက်ရာ၏၊ ဆေးမြစ်ခြင်းပြီးသတည်း၊

၅၂။ တနည်း ရွာသူဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

ပြဿဒါး၊စနေ လက္ခယ်နေ့ ကြုံသောနေ့တွင် အောင်မဲ့ဖြူပင်ကို နေဝန်းပေါ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် တချက်တည်း ပြတ်အောင်ဖြတ်၊ ရပ်စောင့် ထဘီအုပ်လျက် ထားခဲ့လေ၊ နေ့ဆီတရက်နေဝန်းပေါ်မှ ကွမ်း ၁၇–ရာ၊ပန်း ၁၇–ညွန့်၊ပေါက်ပေါက် ၁၇ပွင့်၊ မုန့် ၁၇–ရှဘ်ပူဇော်ပြီးမှတူးလေ၊ တချက်တည်းပါအောင် နေ့ဆီပြန်နှုတ်၊ ပူဇော်သည့် ကွမ်း ပန်း၊ မုန့်ပေါက်ပေါက်တို့ကို တွင်းထဲသို့

သွတ်၍ ဖိုကဲ့ရမည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ကို လက်တဆစ်၊ တနင်းလာနေ့ကို လက်နှစ်ဆစ်၊ အင်္ဂါနေ့ကို လက်သုံးဆစ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ကို လက်လေးဆစ်၊ ကြာသပတေးနေ့ကို လက်ငါးဆစ်၊ သောက်ကြာနေ့ကို လက်ခြောက်ဆစ်၊ စနေနေ့ကို လက်ခုနစ်ဆစ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မွန်းလွဲကို လက်ရှစ်ဆစ်၊ ငရုပ်တလုံး အယက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ရေနွေးနှင့်ဖြစ်စေ တခုခု ရောနှင့် ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင်း ကျောကဘက်လျက် နေစေရမည်၊ လူကောင်းကိုတိုက်၊ ခွက်ကိုနောက်လှံ၍ လူနာပေါ် သို့ချပစ်ရမည်၊ မည်လျှင် ရွာသူကို မရှိးလေနှင့်၊ ဆေးကူးမြစ်ခြင်း ပြီး၏၊

၅၃။ တနည်းဟုံရွာသူဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါလကွယ်ကြုံသောနေ့တွင် နွားငုတ်ပင်ကို တလှုင်း တပျက် လှည်းပြီးလျှင် ဆေးမှန်ကို ၁ ရက်နေ့ နေ့ဝန်းပေါ်လျှင် ချီပင့်ပါမည်ဆိုကဲ့၍ ဘိတ်မန်ပြီးမှ ဆေးပင်ခလေးထောင့် လူနေသာ အောင် တဂုံးဝါးစိုက်လျက် ချည်မြှင်နှင့် ရင်းအပင်ကိုကာ၍ထားကဲ့ ရမည်၊ မိုးသောက်ရောက်သောအခါတွင် ဆန်တခွက်ချက် ထမင်း၊ ဆီဆမ်း နှမ်းဆားလှော်ဖြူး၍ ပူဇော်ပြီးလျှင် တပင်လုံး ကုန်အောင် တူးရမည်၊ ဆေးဒါန်း၊ ငရုပ် ၇ လုံး၊ အယက်ရေနွေး၊ တစက် လက်ပြန်ရေ တခုခု ရောရေနှင့်ကြိတ်၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်တင်၍ ထား၊ လူကောင်းကို ကြိတ်သမျှ ကုန်စင်အောင်တိုက်၊ ရင်ခွင်ပိုက် ဆေးမြစ်ခြင်း ပြီးသတည်း၊

၅၄။ တနည်းတုံရွာသူဆေးဘော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါလမကွယ်မီ ညည့်ဦးက ဇင်ရွှေးဖြူကို အပင်ရင်းက ကြပ်ကြပ်ဖြတ်၊ ဆေးမွှန်းကို နက်ဖြန် နေမွန်းတည့်မှ ချီပင့်ပါမည် ဟူ၍ဆိုလျက် နွားစငုတ်ပင်နည်း တူစွာပူဇော်၍ ကျွဲအချိန် ပူဇော် ပါမည်၊ ... ဘပါး မကြွပါနှင့်ဟု ပန်းပေါက်ပေါက်ကတော့ပြီးမှ ... ... ထောင့်တွင် အပ်တစင်းစီ နှက်ခဲ့ပြီးလျှင် လကွယ်နေ့

မွန်းဘည့်မှာ နွားစငုတ်ပင်နည်းအတိုင်း တူး၊ ပူဇော်ပြီးလျှင် တူး ဖော်လေး ဆေးတကျပ်၊ ငရုပ်တလုံး ရရာရေနှင့်ကြိတ်၊ ၄ စုမှန်လှ အောင်စု၊ တစုကို အမှန်ချိန်လျက် သူနာကိုတိုက်၊ တစုကိုတိုက်သူပင် သောက်ရာ၏ ထိုနည်းတူစွာ ဆေးလေးစုကုန်အောင်တိုက်၊ ခွက် လှည့်သောက်စေ မြစ်ခြင်းပြီးသတည်း။

၅၅။ ဆောင်ဆေးဖော်နည်းကို ပြခြင်း

စနေအင်္ဂါ လကွယ် ပြဿဒါးနေ့တွင် ထိကရုံးပင်ကို ကွမ်း၊ လက်ဘက် ဆန်ပန်းပူဇော်ပြီ လျှင်တူး၊ ယောက်ျားကို လက်ယာ လက်ညှိုးနှင့် တိုင်း၍ (၇) ဆစ်ဆောင် မိန်းမကို လက်ဝဲလက်ညှိုး နှင့်တိုင်းပြီးလျှင် (၇)ဆစ်ဆောင်၊ လူကြီးလူငယ်တို့ ကိုယ်နှင့်မြဲစေ၊ ရှာသူအဖရှိသော စုန်းမျိုးတို့သည်မတာမ်းဝံ့ကုန်၊ ။ဤကားဆောင် ဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၅၆။ ပယောဂ ဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ပြခြင်း

အရှိဇေယျတု၊ ဇေယျတု၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဓမ္မေ၊ သံဃေ၊အဟံ၀န္ဒာမိ၊ ငွေပြားတွင် ဤဂါထာကို(၃)ကြောင်းစေ အောင် ပြီးသစွာ ရေး၍ လက်ဖွဲ့လုပ်လျက်ဆောင်၊ ပယောဂဟူသမျှတို့ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အိမ်အောက် ကြိုးတမ်းအောက်ကိုရှောင်၊ လက်ဖွဲ့အကျိုး (၁၀၀၀) ပြီး၏။

၅၇။ ပယောဂ မှန်မမှန်ကို သိရာသည်ကိုပြခြင်း

သူနာတို့၌ကိုတ် မီးညောင်းခါးဆစ် မခနမသာ တရှိန်ရှိန် ပူသော် ရှာသူဟူ၍ သိရာ၏၊ မီးညောင်းခါးကျိုးပူလျက် ချွေးတပြိုက် ပြိုက်ထွက်လျှင် ဆင်ကွန်းဟူ၍ သိရာ၏။ မီးညောင်းဆီးစ နှစ်ချက်

ပူလျှင် နပတပ်ဟူ၍ သိရာ၏၊ မီးညောင်းဆီးစ နှစ်ချက်ပူ၍ ချွေး၊ တပြိုက်ပြိုက်ထွက်လျှင် စုန်းဟူ၍ သိရာ၏၊ ဆီးစ ရင်ပတ် ပူလျက် ကိုယ်လုံးလျှော် ရှာသမီး ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဆီးစ ရင်ပတ် ပူလျက် ကိုယ်၌ ချွေးတပြိုက်ပြိုက် ထွက်လျှင် ဇော်ဂနီ ဟူ၍ သိရာ၏၊ မီးညောင်း ရင်ပတ်ခါးချိုးနဖူး လေးချက် ချွေးမထွက်ဘဲ ပူလျှင် အရေလှုပ်လျှင် ကဝေမြောက်စုန်း ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဤအပိုင်းအခြား လေးပါးကို သမားတို့ မှတ်ကုန်ရာ၏။

၅၈။ သူပြုဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

သုံးပန်လှကို အင်္ဂါလပြည့်နေ့ကြုံမူ၊ တနင်းလာနေ့ကဆိုခဲ့ပြီး သော အတိုင်းဆေးပင်ကို ပူဇော်ဘိတ်မန္တ၍ထား၊ အင်္ဂါနေ့ နေ ဝန်းပေါ်မှ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ဆေးပင်ကိုမြောက်က နေလျက် တူးလှော၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်းပင် ဆေးမြစ်ကိုဖြတ်၊ ရွှေးနည်း မြေဘို့လေ၊ ရွှေးနည်း ရေပ် (၇) လုံး ဆေးတမူးသား၊ ရရာရေနှင့် ကြိတ်၊ သူနာကို လူကောင်းကျောက ကြပ်ကြပ်ဘက်လျက် နေ စေ၊ တစူးဝါးကျည်တောက်ပျံခွက်နှင့် လူကောင်းကိုတိုက်လေ၊ ခွက်ကို နောက်လှန်၍ချလိုက်၊ သူနာက အောင်စေ၊ ဆေးတိုက် သူက ဟိန်းချစေ၊ ဆေးမတိုက်မီက သင်၍ထား၊ သူပြုဆေးမြစ်ခြင်း ပြီး၏။

၅၉။ တနည်းသူပြုဆေးဘော်နည်းကိုပြခြင်း

နရွဲပင်ပျိုကို စနေပြဿဒါး လပြည့်ကြုံသောနေ့ကို သောက် ကြာနေ့က ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအတိုင်း ဆေးပင်ကို ပူဇော်ပြီးလျှင် ထား၊ စနေနေ့ နေဝန်းပေါ်မှ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း၊ မြောက် အရပ်က နေစေ၍ တူးရမည်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည့် နည်းအတိုင်း ဖြတ်၊ ဆက်၍ မြေဘို့မြဲဘို့လေ၊ ရေပ် (၇) လုံး၊ ဆေးတမူး၊ ရွှေးစီရင်

သည့်အတိုင်း စီရင်ပြီးလျှင် ကြိတ်လေ၊ သူနာကို ရင်ခွင်ထက်တင်၍ တိုက်မြဲခွက်နှင့်တိုက်၊ ရှေးနည်းပင် နှစ်ယောက်တူဆိုလေ၊ သူပြု ဆေးမြစ်ခြင်းပြီး၏။

၆၀။ ပယောဂဟူသမျှလွှတ်ကင်းရန် အစီရင်ကိုပြခြင်း

ပျံပေါင်း (၃၀)ပြည့်အောင်စု၊ ကြိတ်ပေါင်း (၃၀) ပြည့်အောင်စု၊ လင်းလေ၊ သစ်တက်လင်းလေ၊ လင်းလေစုန်း၊ တစပျဉ်၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက်တောင်ပို့ညွန့် ဆယ်ရွာလယ်မြေနှိုက် စိုက်သောပုပ္ဖကြယ်တိုင်၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက်ရှိသော တောနတ်စင် အနီးလမ်း၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက် စိုက်သောတစူးဝါး၊ ဆယ်ရွာမြေနှိုက် ရှိသော သင်းချိုင်းက လူဦးခေါင်းခွန်ငါးမူ စီးပေါင်း၊ သဘောစေ့ပျက်၊ ပုံးရည်နှင့်ကြိတ်၊ အညက်ပြု၍လှမ်း၊ သကြံတက်သည့်နေ့ လူကြီး လူငယ် ခေါင်းဆေးလေ၊ ပယောဂ ဟူသမျှတို့ရှင်း၏။ စန်းလွန်း မခိုင်၍ယိုင်သော်၊ ဇာတာယိုယွင်းသော်၊ ရွှေရည်ငွေရည်နှင့် ဂဟပတိအရပ်မှာ နေဝင်ယိဘရောတွင် ခေါင်းဆေးရာ၏။ မကောင်းဟူသမျှ ပျောက်ပရာ၏။

၆၁။ တနည်းပယောဂဆောင်ဆေးကိုပြခြင်း

လူဆွဲကြိုးချ၍ သေသောသစ်ပင်ကို လူကောင် ရှိခိုက်တွင် လူသေးစားကြူး၊ သစ်ဘီလူး၊ လူနှင့်ပူဇော်လေပြီ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်လီ ဘေးအတိ၊ အရှိလိုက်၍ခွင်း၊ ဆေးမင်း ကြူးစေ သတည်း ဟူ၍ လူမရှိလျှင် နှုတ်မြွက်လျက်ဆို၊ လူရှိက စိတ်ကာ အောက်မေ့လေ၊ အသက်အောင့်လျက်ယူ၊ ၎င်းကို အသက်အောင့် လျက်ဖြတ်၊ ယူကောင် မရှိလျှင် မယူနှင့်၊ ပယောဂ ဟူသမျှကို ယောကျ်ားသော် လကျ်ာ၊ မိန်းမသော် လက်ဝဲ လက်တဆစ်တိုင်း၍ ငရုပ်တလုံးနှင့် သာဆောင်၊ ပယောဂနှင့်တကွ၊ အပင်းဟူသမျှကို အောင်လိုလျှင် လက်တဆစ်တွင် အရင်းက စူးနှင့်ပွတ်၍ ငရုပ်

(၇) လုံး သွတ်၍ ဆောင်လေ၊ ဆေးကိုမဆောင်မိ၍ ပယောဂကို ကုတ္တုစ္ဆရှိသော် ဆေးမြစ်ကို ဆိတ်၍ သွားကြားထိုးလေ၊ မထိုးလျှင်လည်း ငရုပ် တခြမ်းနှင့် သွေးလျက် တိုက်လေ၊ သူတပါး ပယောဂအဘမ်းကို ကုသလိုလျှင် ငရုပ်နိုင်းခြင်းနှင့် တပဲသား တိုက်လေ၊ အပင်းကို တိုက်လို ကုလိုသော် တိုက်ဆေးတွင် ဝဿဝရော နိုင်းခြင်းထည့်၍ တိုက်ရာ၏။

၆၂။ ပယောဂတို့ ချစ်စေတတ်သောဆေးကိုပြခြင်း

ဘယောင်းမှာစစ်လှစေ၊ နကြယ်အိမ်မြေစစ်လှစေ၊ လေးကျွန်းလုံးမြေစစ်လှစေ၊ စမုံမျိုးငါးပါးစုံစေ၊ နံ့သာမျိုးငါးပါးစုံစေ၊ ဆေးအားလုံးအမျှ မှုန်မှုန်ချိန်၊ နံ့သာရေသွတ်လျက်ကြိတ်၊ မြတ်စွာဘုရားရှေ့တော်တွင် ဂုဏ်တော် ၉-ပါးကို သုံးခေါက်စုတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေကို ဂ-ခေါက်စုတ်၊ ဘမူးမှုန်မှုန်ဆောင်၊ မြင်လေသမျှ ပယောဂတို့ ဝုံမတ်ချစ်ခင်လေရာ၏။

ပီယသိဒ္ဓိအခက်းဖြစ်သော ဆဋ္ဌမဏ္ဍကျ္ဘ ရင်းအဆက် ဒုတိယ တွဲတွင် ထင်ရှားစွာပါလိမ့်မည်။

၆၃။ တနည်း ပယောဂဆေးကို ပြခြင်း

ကြုတ်မြစ်ကို ခွေးသေကောင်တွင်သွတ်လျက် တလလှောက်ထားပြီးမှယူ၍ အငွေ့အနံ့ မပြယ်ရအောင် လုံစွာထားရမည်။ ပယောဂမျိုးပင်မတတ်နိုင်၊ ကျင်ငယ်ရေနှင့် သွေး၍ မျက်နှာကို တောက်၊ ငရုပ်ဘတ်၍ကြိတ်၊ သူငယ်တွင် ပုဆိုးစနှင့်ထုတ်လျက်ဆောင်စေရမူ ပယောဂဟူသမျှကိုပင် မဖြစ်နိုင်၊ လူကြီးလူငယ် ငရုပ်နိုင်းခြင်းနှင့်ကြိတ်၍ နေသွေ့စွာလှမ်း၊ တမူးမှုန်မှုန်ဆောင်၊ ပယောဂဟူသမျှပင်မတတ်နိုင်။ သူတပါးအား ကုသလိုလျှင် ငရုပ် ၇-လုံး၊ ဆေးတမူးအယက်နှင့်တိုက်၊ ရင်းမဆ နှင့်ပင် ဝဿဝရော အတောင်တတ်လျက် ဝမ်းနှုတ်ရာ၏။

၆၄။ **တနည်း ပယောဂတို့ ဆောင်ဆေးကို ပြခြင်း**

အလုံထားသော လူကောင်တွင် တပျက်မြစ်ကို ၁၂-သစ် မှန်မှန်ဖြတ်လျက် အပုတ်ရေ ဝင်အောင်ထည့်လိုက်၊ သင်္ဂြိုဟ်သော အခါမှ နုတ်၍ယူ၊ ရေပ်နိုင်းခြင်းနှင့်ကြိတ်၊ အမြဲဆောင်လေ၊ ပယောဂ အပင်းကုက္ကုဋ္ဌ မရှိလေနှင့်၊ အပင်းဟူသမျှကိုပင် ဝဿဝရောနိုင်းခြင်းနှင့် တိုက်ရာ၏၊ အမှောင့်ပယောဂ ဟူသမျှကိုပင် ရေပ် ၇-လုံး၊ ထွန်ခို ၃-ပိုင်၊ တပိုင်း၊ ဆေးတမတ်၊ အယက်နှင့်ကြိတ်လျက် တိုက်ရာ၏၊

၆၅။ **ပယောဂ စမ်းဆေးကိုပြခြင်း**

ဒဟတ်သကိုင်းမြစ်ကို နွားနက်သေးနှင့် ကြိတ်လျက်ထား၊ သွေ့မှအမှုန့်ပြု၊ ဟစ္စုဝါးကြုတ်နှင့် ထည့်၊ ကုက္ကုဋ္ဌရှိသော အစာ ဟူသမျှကို လက်သုံးချောင်းနှင့် အသက်အောင့်လျက်ဖြူး၊ ကွမ်းတရာညက်ကြာ၍ အထူးဖြစ်၍ သိသာလိမ့်မည်၊ ဖြူး၍စစ်ဆေးနည်းကို သမားကောင်းပြုလိုသော သူတို့သည် သေချာစွာ မချွတ်မလွဲ စီရင်ရာ၏၊

၆၆။ **ပယောဂတို့ ထိတ်လန့်မစတတ်သော အစီရင်ကို ပြခြင်း**

ဥုံ ဗုဒ္ဓစိတ္တ၊ သုညံသတ္တြုံ သွား၊ဟ၊ ၊သေသေချာချာ မမှားမလွဲရအောင် ဆိတ်ညိမ်သောအရပ်နှိုက်သွား၊ ကိုမွေးနေ့တွင်ရေးစေ၊ ရေးသောသူကိုလည်း ဆုလာတ် ပေးရမည်၊ နေ့ရက် သန့်လှစေ၊ မရေးမီကာလလည်း ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုစွာ ပူဇော်လေ၊ ပယောဂဟူသမျှသည် အသံကြားကာမျှနှင့်လည်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့၏။ အိမ်အောက် ကြိုးတမ်း လက်ကသုံး လှေခါးတံတား အောက်ကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်၊ စုန်းပယောဂတို့ အလိုလို ထိတ်လန့်ရ၏၊

၆၇။ သူတပါးအပြုကို မစောင့်တတ်သော ဆေးကိုပြခြင်း

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် လူချမ်းသာကို ရှာပေဘူးသည့် ကျေးဇူးအရှင် မွေးကြိုင်ပျံ့စွာ ပန်းနံ့သာနှင့် ပူဇော်ပါ၏၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ပြီး ဆီမီးနှင့်ပူဇော်ပါ၏၊ လင်ပန်းဖြူစင် မှုံကြော်တင်လျက် လတ်ဘက်ဆီဆမ်း နှမ်းဖြူနှမ်းလှော် ပူဇော်ပါ၏။ ရတနာရွှေငွေ လက်စွပ်တန်းဆာ ပူဇော်ပါ၏။ လေညှီးဆေးမွှန် လျှင်လျှင်ဧး ညောင်းလည်းဆေးမွှန် လျှင်လျှင်ညောင်း။ ။ဤသို့ ဘိတ်မာန်ပြီး ထားရမည်၊ တနင်းလာနေ့ နေဝန်းပေါ်လျှင် ဆေးပင်မြောက်က နေလျက် သံသတ်ပင်ပျိုက်တူး၊ အရှေ့အရပ်သို့သွားသော အမြစ်ကို တစူးဝါး တဆဲ့နှစ်သစ်တိုင်း၍ အစာမထွက်ရအောင် ဆောက်နှင့် တည့်တည့်ဖြတ်၊ တစူးဝါးကို ဆက်ပြီးလျှင် ထားခဲ့ရမည်၊ အပေါ်မြေကို အထဲ၊ အယဲမြေကို အပေါ်တို့၍ယူ၊ ငရုပ်တစ်လုံး၊ ဆေးတမူးသားနှင့် ကြိတ်၊ ရောရေနှင့်တိုက်၊ ငရုပ်ငါးလုံးငါးမူး အယက်နှင့်ကြိတ်၊ ကျောက်ပြင် လေးထောင့်တင်၊ လှမ်းရာမှာဆန်ပန်းတင်၊ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်ပြီးမှ ခါးတောင်းကြိုက်လျက် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်၍ကြိတ်၊ ဆေးမညက်သရွေ့ကို ထလျက်မနေနှင့်၊ ညတ်လျှင် ငါးလုံးညီမျှအောင်လုံး၊ ညီညာစွာချိန်၍ ခွဲထားလေ၊ ချိန်၍မှန်လျှင် တစ်လုံးစီလှမ်း၊ လှမ်းသောအခါ ဆေးလုံးပေါ်တွင် ဆီးခက်အုပ်၊ ဆီးခက်ပေါ်တွင် ကွန်အုပ်၊ သွေ့လှအောင်လှမ်း၊ သွေ့လှမှ ကိုယ်တွင်ဆောင်၊ သူစမ်း၍ထိသော် တလုံးကိုမျိုလေ၊ မမျိုနိုင်သော် လက်မှာ ကြပ်ကြပ်ဆုပ်မိစေ၊ ပြေးသွားလေ၏။ ။ဤအစီရင်ကို ကောင်းစွာစီရင်ရာ၏။

၆၈။ ပယောဂပြေပျောက်နိုင်သော ဆေးကိုပြခြင်း

ဘယောင်းမွဲ၊ လင်းတမစင်၊ ကျီးမစင်၊ ကြက်မနတ်မမစင်၊ ခွေးမစင်၊ တောက်တဲ့မစင်၊ လင်းနို့မစင်၊ ပိုးဟပ်မစင်၊ တစပုဆိုး၊ လင်းလပ်ပုဆိုး၊ မီးနေထဘီ၊ ခြေမကြိုး၊ လက်မကြိုး၊ ဆွဲကြိုး၊ ဆွဲရိုး၊ လင်းတတောင်၊ ကြက်တောင်၊ ငှက်ကြီးတောင်၊ လူအချင်း၊

ရှောမွေးအသား၊ စုတုပေါင်းရှုလှော်၊ တဝက်ခန့် ကန့်တိုက်၊ ကန့်တိုက်တဝက်ကို ဆေးဒန်း၊ ဆေးဒန်းတဝက်ကို ယမ်း၊ ယမ်းတဝက်ကို ပွဲရက်။ ပွဲရက်တဝက်ကို လင်းလေ၊ လင်းလေတဝက် ကြက်သွန်ဖြူ။ ကြက်သွန်ဖြူတဝက် ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်နီတဝက် ရှိန်းခို၊ ရှိန်းခိုတဝက် ဆိပ်ဖူး၊ ဆိပ်ဖူးတဝက် ပြင်နတ်ဖူး၊ အတွင်းနတ်ဖူး ရေနှင့်ကြိတ်၊ အသေ့လှမ်း၍ထား၊ သေ့မှ ပုန်းရည်နှင့် ဖျော်၍ ယံဒုန္ဒိမိတ္တံ အဝမဂ်ကလဉ္စလးဝိနာသမေန္တု။ ဟူ၍ ဂုဏ်ဂါထာနှင့် ဘုရားရှေ့တော်တွင် ၃၇-အုပ်စုပ်၊ ကျိုးငှက် ဘုတ် အစရှိသော ပဓယာဂဟူသမျှပင် ဆေးအငွေ့သင့်မခံနိုင် ပြေပျောက်၏၊ ကုလားကုာကာ၊ ပုံးရည်နှင့်ဖျော်၍ တစပုဆိုးနှင့်နယ်၍ နေသေ့စွာလှမ်း၊ ၃-လုံးတင် ကြိုးကျစ်လျက် မီးညှိ၊ သူနာကို သုံးပါတ်လှည့် မခံနိုင်၊ ပဓယာဂဟူ သိအပ်ရာ၏၊ သာမညပဓယာဂ မဆိုထား၊ အခေါင့်ထားသော ဥစ္စာစောင့်မျှမခံနိုင်၊ ပြေပျောက်ရ လေတော့သည်၊

၆၉။ ဆောင်ဆေးစသည်ကိုပြခြင်း

ထီး ၄-စင်း၊	အိုး ၄-လုံး၊
တိုင် ၄-တိုင်၊	စွယ် ၄-ချောင်း၊
ကြိုး ၄-စင်း၊	ပွံ့ ၄-ပါး၊
တံခွန် ၄-ဆူ၊	

ထီးလေးစင်း ဟူသည်ကား၊ ကျုပ်မိုး၊ ပျဉ်းမိုး၊ ရွှားမိုး၊ ပိတ်တောက်မိုးကို ဆိုသည်၊ ၊တိုင်လေးတိုင် ဟူသည်ကား ငှက်ချေးခံတိုင်၊ စမြင်းတိုင်၊ ဘုရားပိန်းနဲတိုင်၊ သိမ်သမုတ်သည့် ပံနက်သဲတိုင်ကို ဆိုသည်၊ ၊တံခွန်းလေးဆူ ဟူသည်ကား ဘုရားတံခွန်၊ ရထားတံခွန်၊ သိမ်တံခွန်၊ သင်းချိုင်းတံခွန်ကို ဆိုသည်၊ ၊အိုးလေးလုံး ဟူသည်ကား အတွင်းနတ်အိုး၊ ပြင်နတ်အိုး၊ ရေလုံအိုး၊ ပဉ္စင်းခံသည့် ပရိတ်တော်အိုးကို ဆိုသည်၊ ၊ကြိုးလေးစင်း ဟူသည်ကား ခြေမကြိုး၊ လက်မကြိုး၊ သေဘွဲ့မှုကြိုး၊ ငှက်ချေးခံကြိုးကို ဆိုသည်၊

စွယ်လေးချောင်း ဟူသည်ကား ဆင်စွယ်၊ ကျားစွယ်၊ မိကျောင်းစွယ်၊ ဝက်စွယ်ကို ဆိုသည်။ ။ပျံလေးပါး ဟူသည်ကား မိုးနံပျံ၊ ကြွေပ်ပျံ၊ ရှားပျံ နရွဲပျံကို ဆိုသည်။ ။ဤဆေးအားလုံး လေးရွေးစီ အမျှချိန်လျက် အားလုံး အလေးရေပ်ကောင်း၊ အယက်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေးကို ဆီးကင်းခန့်မျှ လုံး၍ထား၊ ကောင်းစွာ ကြေပ်တွင်းသို့ သွင်းရမည်။ ရန်သူရှိလျှင် ဆေးသုံးလုံးကို တစ္ဈဝါးကျည်တောက်နှင့်ထား၊ ရန်သူရှိသည်မှန်လျှင် ဆေးနှစ်လုံးကို လက်ဝါးတွင်ထား၊ ဆေးတလုံးကို ခံတွင်းတွင် ကိုက်၍ထား၊ ဆေးလုံးကွဲမှု ရန်သူသည် လည်း၏၊ ဝါး၍မျိုမှု တအိမ်လုံး သေကြေပျက်စီး၏၊ မသေစေလိုသော် ဆန်ဆေးရေနှင့် သွေး၍ စွန့်ပါလေ၊ ရုပ်လုံးလှဲ ဆေးနည်းတည်း၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဝိဇ္ဇာ စရဏကို ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်တော်မူကြပါ။ ။ရင်းဆေးကို နေသွေ့အောင် သုံးရက်လှမ်းပါ။

ဆေးကြိတ်သောအခါတွင် ပွဲနတ်ရကာစုံစေ၊ ရေလည်တွင် စဉ်ဆောက်၍ ကြိတ်ရမည်။ ပွဲလေးယောင့်မှာ တကျပ်စီဘင်၊ ပွဲမမှာ သုံးကျပ်တင်၊ ပွဲမစုံခဲ့လျှင် ဆရာကို ထိဘတ်၏၊ မထိဘူးဟူ၍လည်း မထင်မမှတ်လေနှင့်၊ သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယှဉ်စေရန် သတိဆောင်ထိုက်သည်။

၇၀။ စုန့်၊နှစ်ဝက်ပြန်ရေချိုးဆေးကို ပြုခြင်း

အတွင်းနတ်ပန်း၊ ပြင်နတ်ပန်း၊ အတွင်းနတ်အိုး၊ ပြင်နတ်အိုး၊ သေဆွဲသစ်ပင်၊ ရေလုံအိုး၊ စမြည်းတိုင်၊ ခေါစုတ်၊ ဘုရားအင်္ဂတေ၊ ဥနဲရွက်၊ ဖျောက်ဆိတ်ရွက်၊ ခုနစ်ရက်သားနံ့ ရေး၍ ထည့်လေ၊ သူပြုရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ဆေး နတ်ဘမ်း၊ စုန်းဘမ်းပြုမှု၊ သားရေ ခံလျက်ရေချိုးရာ၏၊ ချိုးပြီးသည့် ရေကို ၇ ရက်တည့်တည့်၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ပြန်၍ချိုး၊ လမ်းဆုံတွင် ဆီး သား၊ထင်းနှင့် မီးတိုက်ရာ၏၊ နတ်စုန်းတို့ ..နိုင် မယှိုင်နိုင် ဖြစ်၏။

၇၀။ စုန်းဖွက်ပြန်ဆေးကို ပြခြင်း

မြွေဟောက်ခေါင်း ခုနစ်လွှာ၊ လုလင်ကျော် ခုနစ်လွှာ၊ သိမ်သခွန် ခုနစ်လွှာ၊ ငရုပ်စေ့ ခုနစ်စေ့၊ ၎င်းတို့ကို အယက်နှင့် ကြိတ်လေ၊ အယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ ထို၏ လည်း၏၊ စုန်းတို့ မနေနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေကုန်၏။

၇၂။ စုန်းပယောဂတို့ကို မြင်နိုင်သည့် ဆေးကို ပြခြင်း

ဒဟာသကိုင်းမြစ်ကို နွားနက် ကျင်ငယ်ရေနှင့် သွေးပြီးလျှင် ကွင်းကြည့်၊ အမှောက်ကို မြင်နိုင်၏။ စမ်းလိုသောအခါ သမ္ဘာရာ ရေနှင့်သွေးလျက် ပွိလာသည်ကိုလူး၊ သင်းပွိလာသည့်အရာ မူလ မမှန်မူ အထူးထူး အထွေထွေ လုပ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်တတ်ကုန်၏။

၇၃။ တနည်း စုန်းပယောဂတို့ကို မြင်နိုင်သည့်ဆေးကို ပြခြင်း

ဇလပ်နီ၊ လင်းတမျက်စိတဘက်၊ ခွေးလည်စုပ်အိုး၊ ခြမ်း၊ ခဝါ ဖွတ်သည့်ပျဉ်တွင် အမျှပြု၍ကြိတ်၊ ကျောက်ပြင်ထည့် ဆေးကို အလယ်တွင်ဝိုင်း၍သွေး၊ လက်နှင့် မျက်စိတဘက်ကို လက်ပြန်ကွက် ၍ကြည့် မြင်၏။

၇၄။ စုန်းပယောဂတို့၏ အပင်းထုတ်ဆေးကိုပြခြင်း

သံသတ် ပင်ပျိုကို နှစ်သစ်အပြောင်းတွင် အကျနေ့ အကြပ် နေ့ အတက်နေ့များကိုတူး၍ထား၊ အကျနေ့ ဆေးပင်ကို မီးပုံပြီး လျှင် တိုက်၊ အတက်နေ့အကြပ်နေ့ သူနာဘို့ဆို၍ ရေချမ်းတအိုးသွန်း၊ သူပြုအိုးဆိုလျက် ရေနွေးတအိုးသွန်း၊ တချက်တည်းပြတ်အောင် ဖြတ် လျက် ငရုပ်နိုင်းခြင်း၊ ကနစိုတခြမ်း ထည့်၍ အယက်နှင့်တိုက်၊ အပင်းဟူသမျှ ကျ၏။ ၊၃၂ ထိန်ထိန်ဝါဝါ ညည့်အခါလာသည့်

ခေါ်ဖြာငါသို့ချင်း၊ ခေါ်ဖြာငါသို့ကပ်။ ။ဤဂါထာကို စုန်၊ ပယောဂလာအံ့ဟု သက်ာမကင်းရှိခဲ့သော်၊ စုန်းမကိုကြည့်ပြီးလျှင် ခုနစ်ကြိမ်ရွတ်၊ ချစ်သနား၏။ ဥုံ ကျားကျား လာလာ၊ ညောင် ညောင်သွားဟ။ ။ဤဂါထာသည် ပယောဂဆေးဟူသမျှ ကြိတ် သောအခါတွင် တရံမပြတ်၊ မန်းရသောဂါထာဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ ပယောဂဆရာတို့ သတိပြု ဆောင်ရွက်ရာ၏၊

၇၅။ တန်ညံ၊ စုန်းပယောဂတို့၏ အပင်းသတ်ဆေးကို ပြခြင်း

သံသတ်ပင်ပျိုကို မိန်းမတို့ ခုနစ်ရက်စေ့အောင် ကျင်ငယ်ရေနှင့် စွန့်စေရမည်။ ခုနစ်ရက်စေ လျှင် ဆန့် ပန်း ကွမ်း လက်ဘက်နှင့် ပူဇော်၍ယူ၊ ရေနွေးနှင့်သွေး၍ အပင်းရှိရာတွင် လိမ်း၊ လေ၊ အပင်း ရှိရာအရပ်ကိုမသိလျှင် တကိုယ်လုံးလိမ်းရမည်။ ။ခွဲပင်၊ ပြင်ပင်း၊ အသားပင်း၊ သွေးပင်း၊ ဤအပင်းလေးပါးမှ ကြွင်းသောအပင်းတို့ကို သတ်ရာ၏၊ အသဏ်ထက်ဆုံးသတ်၍ ထားပြားသော် အပင်းကြောင့် လူမသေနိုင်ပြီ။

၇၆။ စုန်းပယောဂတို့ ဒဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ ဖက်ရားကြီး၊ ပိတောက်မှို၊ ငါးရွေးစီဟင် ကနခိုလေးစိတ်တစိတ်ထည့်၊ အယက်နှင့်ညက်စွာကြိတ်၊ ၎င်းအယက် နှင့်ပင် တိုက်လေ၊ စုန်းပယောဂတို့ မနေနိုင်ကြပြီ၊ ပြေးကုန်ရာ၏။

၇၇။ နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

ရေလုံအိုးကွဲ၊ မဟာတာ၊ ဥပါသကာ၊ မဟာဂီရိအိုးကွဲ၊ မဟာဂီရိတိုင် အထွတ်ဖျား၊ တောင်မင်းကြီးဂူးကွဲ၊ ပြင်နတ်ဗူးကွဲ၊ ကျားခြေးတွင် ပါသည့်အရိုး၊ လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ ငရုပ်နိုင်းခြင်းနှင့် ကြိတ်၊ အယက်နှင့်တိုက်လေ၊ နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေး။

၇၈။ စုန်းပယောဂတို့၏ ရုပ်မြှုပ်ဆေး စသည်တို့ကိုပြခြင်း

ရန်သူ၏ခြေရာကို ယူပြီးလျှင် မြေဘယောင်းနှင့်ရော၍ အရုပ်လုပ်၊ ဆူးခုနှစ်မည်ထိုး၊ ကြက်ကြောက်ကိုခွဲ၍ အောင်ချည်ခုနှစ်ပတ်ရစ် တစူးဝါးတစို့ ကိုပြုလျက် ထိပ်တိုင်အောင်ထိုး၊ လမ်းဆုံမှာဖြစ်စေ သစ်ပင်ကြီးရင်းတွင်ဖြစ်စေ တွင်းတူး၍မြှုပ်၊ ဖွဲ့တဆုပ် ဝါခေ တဆုပ် အောက်မှာခံ၍ ရေတမှုတ်သွန်၊ ပြန်၍မကြည့်ပါလေနှင့်၊ ရုပ်မြှုပ်စီရင်နည်းတည်း။

၇၉။ တနည်း နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေးကိုပြခြင်း

ဥပါသကာ၊ ကန့်ချုပ်နီ၊ ပိတောက်မှို၊ ပိတ်ချင်း၊ ရေလုံအိုးကွဲ၊ ငရုပ်တရွေးစီဘော်၍ မဟာကာတလှာ၊ ထည့်၊ ညက်လှအောင်ကြိတ်၊ အယက်နှင့်တိုက်လေ၊ နတ်တိုက်ဒဏ်ပြန်ဆေးတည်း။

၈၀။ စုန်းပယောဂတို့ကိုနိုင်နင်းသော အစီရင်ကိုပြခြင်း

ဉုံစကြာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗာပတ်ကုံး ကျွန်းလုံးနှံ့မျှ အနန္တတည်း၊ အုမ္မရက္ခာ အာကာသစိုး တံခိုးကြီးစွာ စန္ဒာပရမီသွာ မဟာပိန်းနဲ ခပဲရက္ခ ဂုမ္ဘာန်စသား နတ်များအပေါင်း နတ်ထောင်သောင်းတို့ ကောင်းသောမင်္ဂလာ ကောင်းသော စည်းစိမ်းချမ်းသာ ပေးစိမ့်သောငှာ ခိပ္ပ သာဓုတိခိပ္ပ သာဓုတိ ဇေဟိဘုဉ္ဇာဟိ အလောင်းငှာရှင်စားစေချင်၏၊ ၊ကွမ်းလက်ဘက် ခုနစ်အုပ်မန်း၍တင်ရမည်၊ ၊စခဲ၊ တော်ခေါ်ပြီးလျှင် မိမိတို့လိုရာအကြောင်းကို ပြောကြားလေကုန်၊

၇၁။ စုန်းပယောဂတို့နိုင်သော အစီရင်ကိုပြခြင်း၊

ကြက်မောက်မြစ်၊ ဖရုံခါးမြစ်၊ သဖန်းမြစ် ဤသုံးပါးကို တပဲစီစု၊ ထိုသုံးပါးအလေး ငရုပ်၊အယက်ကောင်းကောင်းနှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းအယက်နှင့်ပင်တိုက်၊ စုန်းလာ၍ တောင်းပန်ခယပြောဆိုလိမ့်မည်၊ ။ဤနည်းအစီအရင်ကိုလည်း ပယောဂဆရာတို့သည် ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်ရာသတည်း။

ဤပယောဂနှင့်စပ်သော အကြောင်းတို့သည် သတ္တမကဏ္ဍ ဖြစ်သော ၎င်းအဆက် ဒုတိယတွဲနှိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့။

၇၂။ စုန်းပယောဂတို့ဖမ်းနည်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ဥုံပုဒ္ဓဝုတ်၊ ဓမ္မဝုတ်၊ သံဃဝုတ်၊ ချုပ်ဆရာချုပ်၊ ထိုနနှင့်ကို ခုနစ်အုပ်မန်း၍ လျက်စေရမည်၊ စုန်းဖြစ်လျှင်ခါး၏၊ နတ်ဖြစ်လျှင် ချို၏၊ ။ဤအစီအရင်ကိုလည်း ပယောဂဆရာပြုလုပ်သူတို့သည် စုန်းနှင့်နတ်ခွဲခြမ်း၍ သိရာသောအကြောင်းကို နည်းနှစကျကျ မှတ်သားလေ့လာရာ၏။

၇၃။ တနည်း စုန်းတို့ကိုသိရာသော အစီရင်ကိုပြခြင်း

ငရုပ်ကောင်းတလုံး၊ နဖာချေး၊ ငရုပ်လုံးခန့် လက်သည်း၊ ခြေသည်း၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ ရှောမွေးသား၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ ကွဲသား၊ ငရုပ်လုံးခန့်၊ ခွေးသား၊ ငရုပ်လုံးခန့် သိတ္တနဂါးစက်ကို ဘီလူး၊ တံထွေးနှင့် နယ်လျက်ကြိတ်၊ သွေ့လှေအောင်လှမ်း၊ ယောက်ကျား သုတ်သွေးနှင့် ညတ်လှအောင်ကြိတ်၊ သွေ့အောင်လှမ်း၊ မိန်းမ ရာသီဥတုသွေးနှင့် ညက်လှအောင်ကြိတ်၊ သွေ့အောင်လှမ်း၊ မျက်စင်၊တောင့်ပြုလုပ်၍ထား၊ သုံးလိုသောအခါတွင် ကျွင်ငယ်ရေနှင့်

သွေး၍ မျက်စင်းပြုလုပ်၍ခတ်။ ပယောဂမှန်လျှင် ကိုယ်တွင် အမှီရှိသမျှ ကုန်စင်အောင်ပြောလိမ့်မည်။ မျက်စင်းခပ်လျက် မေးနည်းများကို အနာပိုင်း၌ ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ကြက်စုပ်အရေနှင့်မရှီးသာ။ ခုနစ်သစ်ပျဉ်အဖျားကို ပလုပ်ကျက်၊ ခေါင်းညှိုးနှင့်စည်း၊ တီတီတောင်ဆိတ်တုန်းမိတ်ကွင်း၊ ညင်းမညင်းနှင့်၊ မယ်မင်းကတော် မူလေလေ့၊ သီချင်းဆိုပြီးလျှင် တီးလေ စုန်းစာထွ၍ (က)လာလိမ့်မည်။

၈၄။ စုန်းပယောဂတို့ကိုကြည့်ဆေးကိုပြခြင်း၊

ဒဟာသကိုင်းမြင်ကို နွားမနက် ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကွက်လျက်ကြည့်၊ နဘူးစုံတွင်မှနီကူ၊ ကြက်မောက်ကဲ့သို့ မြင်လိမ့် ထင်လိမ့်မည်။ သို့တမူလည်း ၎င်းကြည့်ဆေးကို သတ္တနဂါးစက်၊ ဆေးအခံရှိမှ အထက်ကဆေးကို ကြည့်ပါလေကုန်။

၈၅။ စုန်းပယောဂတို့ အန်ဆေးကိုပြခြင်း

ဆေးလေပွေ၊ ခွေးအန်ပတ်မြက်၊ ခွေးချေးဆန်၊ ကြက်ဆူစေ့၊ အမျှစီ အမှုန့်ပြုလျက်ကြိတ်၊ ဟင်းများတွင် ခပ်၍ပေးလေ၊ စုန်းမှန်က အန်၍လာလိမ့်မည်။ သို့တမူလည်း ၎င်းနည်းကို အထက်ကဆိုခဲ့သော ဆောင်ဆေးရှိမှသာလျှင် ပေးရ၏။ နောက်၌ ရှန်ညှိုးပြုတတ်၏။

၈၆။ မနောဟရှိဓေဝိနတ်ဆေးကိုပြခြင်း၊

ပတောက်မှို၊ ဇလပ်နီမြစ်၊ ငှက်ဟ...ရမူလီမြစ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်ကြာမြစ်၊ စပါးကြီးချက်ညှိ၊ ကျားလျှာ၊ နံ့သာငါးပါး၊ကတိုး၊ ဘုမ္မသိမ်၊အမျှစီ၊ မင်းမဟာဂီရိရေနှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် အရိပ်တွင် သွေ့လှအောင်လှမ်းလေ၊၎င်း၏ အစုတ်မန္တာန်ကား။ ။ဥုံဗုဒ္ဓကရဏီယ်၊ရွှေစက်နှင့်တို့ ရှေးကဝါသနာ တတ်သောပညာမနေသာ၊ ဟယ် ဇော်ဂနီ၊

ကပ်ဆရာကပ်၊ ဥုံမှမ္ဘက်ရဏီယံ၊ ရွှေစက်နှင့်တို့၊ ရှေးကဝါသနခ တတ်သောပညာ မနေသာ ဟယ် ဇော်ဂနီ၊ ကပ်ဆရာကပ်၊ ဥုံသံဃံ ကရဏီယံ၊ ရွှေစက်နှင့်တို့၊ ရှေးကဝါသနာ၊ တတ်သောပညာ မနေ သာ၊ ဟယ် ဇော်ဂနီ ၊ ကပ်ဆရာကပ်၊ ချဉ်းဆရာချဉ်း၊ ဤမန္တာန် နှင့် သုံးဆဲ့ခုနှစ်အုပ် စုတ်လေ၊တရွာသွားလေသော်နူတ်ခမ်းဖျား၊ နှာဖျား၊ နားဖျား၊ လက်ဖျားတို့ကို သုတ်၍သွား၊ မီးမဖွားနိုင် သော် နဖူးမှာကူ၊ ဆေးသမားတို့ အတွေးအခေါ်မရနိုင်လျှင် မင်းမဟာဂီရိရေနှင့် မျက်လုံးကို ကွက်၊ ချုပ်လျက်ထားရမည်၊ ထင်ရှားအောင် ပြောရ၏၊ ပြီးလျှင် ရေနှင့်ဆေး၍ပစ်ပါ၊ စုန်း နတ်တို့ ထင်ရှားအောင် သိလိုမူ၊ ခွေးစားကျင်းရေနှင့် တိုက်လေ၊ ဆူးငြောင့်စူးမူ အပေါ်ကကွက်၊ ထွက်၍လာ၏၊ ဤဆေး၏အမည် ကား၊ မနောဟရိနတ်ဆေးတူ ခေါ်ဆိုကြ၏၊ ၊ရာဇာသဗ္ဗသျှိုလို့ လျှင် ငုင်းဆေး အတနိုင်ငယ်ခွဲ၍ ဂမုန်းနက်၊ ကတိုးစစ်များကို ဘက် ၍ကြိတ်၊ ဆေးစုတ်မန္တာန်ကား၊ ၊ဥုံနေမင်းရင်ခွင် လမင်းဝင် ရင်ခွင်ပိုက်ထုတ် အုပ်စေသော်၊ ဥုံရာဇာသဗ္ဗတောသမဏ်၊ နတ်ကြီး ရှေ့တွင် ပွဲကျင်း၍ တထောင်စုတ်ရမည်၊ သုံးလိုသောသူ၏ ကိုယ် တွင် ကွက်၍လိမ်းလေ၊ ခပ်လေအလောင်းမှာ အဦးကိုပယ်၊ အသည်တွင်သွင်း၊ လျှာဝတ်ပန်းနှင့် မန်းလေ၊ စွက်လေ၊ခပ်ရန်ဆေး တွင် လောင်းလျက် ခပ်တို့ရာ၏၊

ဂ၇။ သီဟဆေးကြီးကိုပြခြင်း

ဘုရားပိန်းနဲတိုင်၊ ဣသဲရမ္မုလီအမြစ်၊ သီသခွံ၊မြောက်ခေါင်း ခွံ၊ ရေလုံအိုးကွဲ၊ လမ်းဆုံတွင်ပစ်သည့်ခေါ၊ လင်းလပ်ပုဆိုး၊ ထီးဖြူ ပုဆိုး၊ သိမ်ဝင်ဆန်၊ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ၊ ခွေးချေးဆန်၊ ခွေး အန်ပတ်မြက်၊ ပုဏ္ဏရိက်၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ မိုးကြိုးပစ်သည့် သစ် သား၊ ဘက်ယားကြီး၊ ဘက်ယားငယ်၊ နတ်တိုက်ရှင်၊ နတ်အုန်း၊ မယားသိမ်မြစ်၊ ဆင်အန်၊ မြင်းသွား၊ဘုရားအင်္ဂတော၊အတွင်းနတ်ဗူး၊ ပြင်နတ်ဗူး၊ ဖြူးထွား၊ လိပ်ရင်ဘတ်၊ လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ အမဲတံစို့၊

ငါးတံစို့၊ တံတစ်းဦးနှစ်ဘက်မြေ၊ လမ်းဆုံမြေ၊ ပိုက်ဆိုး၊ ကူနီဆိုး၊ ယုန်ရိုး၊ တပူဘတ်၊ ၎င်းအားလုံးကို ခုနစ်အိမ်ကပုန်းရေနှင့်ကြိတ်၊ လေ။

စုန်းနှင့် နက်က ဘမ်းကြခေါ်ငင်၊ ကိုယ်တွင်လိပ်ပြာ၊ နတ်မှာထားပေး ပူထွေပြင်းပြ၊ မှန်လွဲကမူ၊ ပူဆာမီးသွင်၊ ထမင်းမဝင်၊ နာကျင်စပ်ရှိန်း၊ မိန်းမူိုင်တုံဘိ သတိမဟည်၊ သွေးမလည်လျှင်၊ ဆေးမည်သိဟ ကြီးတေဇကို တိုက်ကလည်းကြေ နမ်းလျှင်ပြေ၏၊ တစေ့ထွနာမှာ မွေးစွာ ဖုန်းမသိမ် နှိုင်းချိန်မွေးညက် ကတိုးဘက်၍ တချက်နှာနှပ် မှတ်လေအမျာ၊ တလုံးအားကို ထွာထွားမှန်ချေ ဆီနှင့်မွေ၍ လိမ်းလေကိုယ်လုံး ဆေးတလုံးကို ပုန်းရေ အယက် လျှော်ရာဘက်၍ ဖျော်လျက်တိုက်ပါ၊ ထိုအနာသည် ကြမ္မာကိုးလေ မရှိးပေနှင့် ကဝေဒဝ ရှာစုန်းမတို ပြုကြလုပ်ကြံ ဆေးမှတ်မှန် ကာ၊ ဘယ်ရန်မထိ မသိကိုယ်မှာ မလာအလျှင်း ဘေးမျိုးကင်း၏၊ အပင်၊ အတိ ကိုယ်တွင်းရှိလည်း မှဘ်သိကုန်ကြ ဆေးသီဟကို ခဏ ဖျော်သောက် ကျလေမြောက်၏၊ နောက်ကိုတဝ သူဏစလျှင် ကြေမွပျက်စီး ကြံတိုင်းပြီးသည်၊ ၊ဆေးကြီးသီဟအစွမ်းတည်း၊ ၊ ဤတွင် သီဟဆေးကြီး၊ ဘော်နည်းနှင့် အသုံးပြုနည်းတို့ကို မိတ်လင် စုံအောင် ဘော်ပြခြင်းတည်း။

၈၈၊ အဋ္ဌာဝဲဆေးကြီးကိုပြခြင်း၊

ပျံပေါင်း	၃၀	ကြိတ်ပေါင်း	၃၀
ကြီးပေါင်း	၃၀	သိုက်ပေါင်း	၃၀
ပြတ်ပေါင်း	၃၀	တိုက်ပေါင်း	၃၀

သမိုင်းကြီးလေးပါ၊ တပါး ၃၀-စီ၊ သမိုင်းလေးပါ၊ ဟူသော်ကား၊ ကြီးပေါင်းပွင့်သမိုင်း၊ ပျားတန်သမိုင်း၊ အထက်ကောင်းထင် ပိုးအိမ်သမိုင်း၊ အောက်ကောင်းကင် ပိုးအိမ်သမိုင်း၊ ထည့်၊ ထိုနှစ်ပုံသော ဆေးရိုးကြီးကို မတည်လျက် သစ်ထိပ်၊ သစ်တံချောင်း၊ သစ်တံစို၊ သစ်ဘီလူး သစ်လေးပါးကိုလောင်း၊ ပဌမ ဆေးကြီး

ဖြစ်၏၊ ဤစာဆဲ့လေးပုံဆေးကို တကျပ်စီစုပြီးလျှင် စစ်တုံ၊ ဆိပ်ဖူး၊ လင်းလေ၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ ထိုငါးပါးသော ဆေးကို ငါးကျပ်စီ လောင်း၊ အောင်မဲဖြူမြစ်၊ သပျက်ကြီးမြစ်၊ ချွေးငယ်မြစ် ထိုသုံးပါးကို ခါချဉ်အုံတွင် ခုနစ်ရက်စေ့အောင်သွတ်၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ယူလာခဲ့ရမည်၊ လူသဂြိုဟ်ရာ သင်းချိုင်းမှာမြှုပ်၍မဟာခံပြီးလျှင် ၎င်းသုံးပါးကို တကျပ်စီလောင်း၊ မုဆိုးမဆုံပေါင်း၊ စိဝ်ဆိုးဆဲ၊ မုဆိုးမ ဝါကြီးအီလိမ်ကို မရရအောင်ယူ၍ ဆပ်ပွတ်သည့် ယန္တရားတွင် ကြည်မှေ့ပေါင်း၊ ညှတ်ဆုံ အားလုံးရအောင်ခိုးလျက်ယူ၊ ဤဆေးစုမှာ အတန်လောင်းပြီးလျှင် ၎င်းဆေးအားလုံးကို ညဖက်ရွာကြိတ်၊ ညက်လျှင် စေတီငါးဆူပြုလုပ်ပြီးလျှင် နေ့နက္ခတ်ကောင်းသည့်နေ့ကို ဘုရားတန်ခိုးကြီး ရှေ့တော်သို့သွားပြီးလျှင် ဆီမီးငါးတိုင်၊ သင်ပုတ်ငါးပွဲ၊ ညောင်ရေအိုးငါးလုံး၊ ပရိတ်ပန်း ခုနစ်မည်စိုက်လျက် သာသနာငါးထောင်အတွင်း လိုအပ်သောဆုကို ပြည့်စေသတည်း၊ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန် ပါရမီပြုလျက် ဆီမီးငါးတိုင်၊ ဆွမ်း၊ သင်ပုတ် ရေချမ်း လှူပြီးလျှင် ၎င်းစေတီငါးဆူကို လျှောက်ပတ်စွာ ဘုရားရှေ့တော်တွင်ထား၍ ဣတိပိသော၊ သွာက္ခာတော၊ သုပ္ပဋိပန္နော အားတော်ဆယ်ပါး၊ ညာဏ်တော်ဆယ်ပါး၊ လူငါးယောက် သချာစွာ ၅၀-ပြည့်အောင် ရွတ်ပြီးလျှင် နတ်ပွဲကို ကောင်းမွန်စွာ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ကြိတ်မလေး နတ်ကြီးရုပ်လုပ် အာဋာနာဋိယသုတ်ကိုရွတ် နတ်ပူဇော်လေ၊ ဂါထာကိုများစွာရွတ်၍ ပူဇော်ရမည်၊ ပြီးလျှင် လိုအပ်သောဆုကို ပြောဆိုတိုင်တာမ်းလိုက်ရမည်၊ ပြီးမှ နတ်ပင့်ခေါ်မန္တာန်ကြီးများနှင့်ခေါ်၍ ကျွေးမွေးပြီးလျှင် စတုလောကပါလာ၊ သမာဒေဝ၊ သာသနာ ငါးထောင်စောင့်သည့် နတ်မင်းကြီးတို့ အမိန့်တော်၊ ကောဏ္ဍသန်၊ ဂေါဏာဂုဏ်၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ ဘုရားသခင်တို့က သစ္စာနှင့်တကွ အမိန့်တော်မြွက် ရှိသည်၊ ငါဆရာ (မည်) ဖုတ်(မည်) ဟူ၍ နတ်အမိန့်တော်မြွက်ကို သုံးခေါက်ဘတ်ရွတ်လျက် ၎င်းနတ်ဘုတ်တွင် အပ်ပြီးလျှင် ကြိတ်ပြန်၍ အဖျားဝန်းဝန်းလုပ်၊ စမ္ဗာနဝနတ် အာကာအင်းကိုချ၍ ကောင်းစွာထား၊ အာကာဖွဲ့အမှုတွင် လိုအပ်သမျှကို သုံးစေ၊ ဆွေး ၁၀ နတ်အာကာအင်းကို ရေးနိုက်ထင်ရှားလတ္တံ့၊

၇၉။ ဆေးတီဆင်နည်း အစီရင်ကို ပြခြင်း

ကာလေးပါ။ ဆင်ဆယ်စီး၊ ထီးဆယ်စင်း၊ မင်းတပါးနှဖူးချေး၊ ရင်ဘတ်ချေး၊ ချက်ချေး၊ လက်ရုံးနှစ်ဘက်ချေး၊ ခြေသလုံးချေး၊ ဘဝါးလယ်ချေး၊ လျှာချေး၊ ခုနစ်ရက်သစ်းတံပူဘပ်၊ နဘ်ဝင်ခုနစ်ယောက်ပန်သည့်ပန်း၊ ဘုရားခုနစ်ဆူတင်သည့်ပန်း၊ ခုနစ်ရွာသင်းချိုင်းမီးသွေး၊ ခုနစ်ရွာ မြင်းတိုင်၊ ခုနစ်ရွာ လမ်းဆုံမြေ၊ နတ်ကြီးခုနစ်ဌာနမြေ၊ မြို့လေးထောင့်မြေ၊ တောင်ပို့ ခုနစ်ညွန့်၊ မောင်းရှေ့စွန်း၊ နောက်စွန်း၊ လူသဂြိုဟ်သောအခါ တလားရှေ့စွန်း၊ နောက်စွန်း၊ အင်တိုင်းပိုးနီ၊ ဇလပ်ဖြူစေ့၊ ပဲစိပ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်တောင်လုံးကျော်၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊ မြွေဟောက်သည်းခြေ၊ ခွေးသည်းခြေ၊ နွားသည်းခြေ၊ ဆိတ်သည်းခြေ၊ ကြက်မနက်သည်းခြေ၊ လင်းတသည်းခြေ၊ နက်ပေါင်း ခုနစ်ပါး၊ စွယ်ပေါင်း ခုနစ်ပါး၊ ဆူပေါင်းသုံးဆယ်၊ ကြပ်ပျို၊ နရွဲပျို၊ ရှာပျို၊ လက်ပံပျို၊ သစ်ခေါက်ခွံပျို၊ ငရန့်ပတူပျို၊ ရင်းနှောင်းပျို၊ မိုးနံပျို၊ မှန်နီကြီပေါင်း၊ ရှောက်ကြီပေါင်း၊ ဗောဓိကြီပေါင်း၊ အုပ်နဲ့ကြီပေါင်း၊ မရိုးကြီပေါင်း၊ လက်ပံကြီပေါင်း၊ သည်ဆေးဆယ်မိုင် တစိုင်မှန်မှန်၊ ငရုပ်ကောင်းထည့် တောအရုပ်မှာ ဝင်းကိုးထပ်ရံ နန်းဆောက်၍ ရာဇမှတ်ကာ လေးမျက်နှာမှာ ထားလေးစင်း၊ သေနတ်လေးလက်၊ ကြက်ဖြူလေးကောင်ရံပြီးလျှင် ကျောက်ပျဉ်ခင်း၍ထား၊ ဤသို့လျှင် ကြက်ဘိုမ၊ သောဘိုမ၊ မုန့်နီမုန့်ဖြူ၊ ဆီမီးတိုင် ဂြိုဟ်စေ့ထွန်း၊ ဆေးကို သစ်ခွရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ထိုဆေးကြိတ်ပြီးလျှင် ဟောက်တဲ့ ပစပ်ကို သွတ်၍ထား၊ ဘားပြွတ်ကို ငှင်းတောက်တဲ့ သွတ်၊ ငှင်းဘားပြွတ်ကို ကြက်တောင်ပြန်ကို ကျောကခွဲပြီးလျှင် သွတ်၊ ပျဉ်တလားနှင့် လူတို့ကဲ့သို့ စီရင်လေ၊ ဤနည်းတူအောင် စီရင်၍ ပျဉ်ထဲသို့သွင်း၊ နန်းအဆောင်မတွင် ထားလျက် သင်းဂြိုဟ်ရမည်၊ မြို့လေးထောင့်မြေကို လူရုပ်လုပ်လေ၊ တဆယ်စီလုပ်၊ တမျက်နှာ တဆယ်ထား၊ လူလေးယောက် လေးမျက်နှာကထား၊ ထား လှံ သေနတ် အစုံနှင့် အသင့်စောင့်၍နေစေ၊ ထိုဆေးသင်းဂြိုဟ်၍ပြီးလျှင် မြင်ကလူ လေးယောတ် ခါးတောင်းကြိုက်လျက် သေနတ်နှင့်ပစ်လေ၊ လူ၏မြို့ကို တိုက်၍အောင်ပြီ၊ ရန်သူတို့ကိုနိုင်ပြီဟူ၍၊ တခါတည်း အရုပ်ကို ထား

နှင့်ခုတ်၊ သေနတ်နှင့်ပတ်၍ ထိုဆေးကိုယူ၊ နန်းနှင့်တကွ အလုံးစုံကို မီးတိုက်ခဲ့၊ ထိုသို့လျှင် ဆေး၏ဆင်ရိုးတည်း၊ ဤဆေးကို ဝကြက်မ်းတည်းမှ ဘော်၍ကြိတ်၊ ကြက်ကို သင်းချိုင်းမီးတိုက်ရာမှာပစ်ခဲ့လေ၊ ဆေးညက်၍ ဘုရားထုလုပ်သည်ကာလ အမျှားဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆောင်သူခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ ဆံပင်၊ ကိုယ်ချေးထည့်၍ဆောင်၊ ဘုရားရုပ်တု၊ ညီညွတ်ချောမွတ် ထုလုပ်ပြီးသျှင် မန္တာန်တထောင် ရုတ်ဥုံအိမ် အိမ်အတိုက်တပ်လျှင် မပြတ်ဒေဝါ ဖြဟ္မာသကြား၊ နဂါးဂဠုန်၊ ပြင်းတုန် ဂဝံပတေ၊ ရသေ့ရှစ်သောင်း၊ အပေါင်းများစွာငါ့ဆရာ၊ အသူရာနှင့် သကြား၊ စစ်ထိုးသွားသည်ဆုပ်၊ ဗုဒ္ဓကာ၊ ဓမ္မကာ၊ သင်္ဃာသိ၏၊ ခရီးမသာနှင့် ကျမ္မာဟုန်းစုန်း၊ တိုက်ဆရာတိုက်၊ လိုက်ဆရာလိုက်၊ ရုတ်ပြီးလျှင် အနေကဇာတင်၊ ကမ္မဝါဘတ်ညတ်သွင်း၊ ရွှေသရွေးသရိုးလှပစေ နံကိုသွင်း၍ ရေးလိုက် အကျိုးကို မဆိုပြီ၊ ရှိသေစွာ ဆောင်လေ၊

၄၀။ ပထမ အာဏာစွဲဆေးကို လှောင်းရန် ဆေးကိုပြခြင်း၊

ယခင်က ပထမအာဏာစွဲဆေးကို တန်ရုံသင့်ရုံယူ၍လောင်း၊ ပြန်ရမည်ဆေးကား၊ ၊ပိုးဟင်ပျံ ခုနစ်လေး၊ ပိုးနသံ ခုနစ်ခုလ၊ ကြွက်စုတ်၊ ဘားပြုတ်၊ လင်းနို့၊ လွင်းတရင်သား၊ ပါးပျဉ်းသား၊ နှုတ်သီးဖျား၊ တီတီဘွတ် သည်းခြေ၊ လိပ်ကျောက်ဆူး ဖြူဆူး၊ အမဲတစို့၊ ငါးတစို့၊ ငါးညှပ်၊ ခွေးချေး၊ ဆွဲသေသား၊ ရှောမွေး၊ လက်ပြင်ရိုး၊ ဥတုသွေး၊ ထိုဆေးစုံကိုလောင်း၍ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ နတ်စက်၊ စုန်းစက် ပြတ်စေလိုမူ၊ ကြောက်စေလိုမူ ကိုးရွာသင်းချိုင်းသံကို ထားလုပ်၍ တစူးဝါးကို ထားရိုးတပ်၊ ထားရိုးတွင် ၎င်းဆေးကိုသွင်း၊ ရှိန်းခိုပိတ်၍ထားလေ၊ အလိုရှိသောအခါ ထားနှင့်မိုး၊ နတ်တစ္ဆေ အစရှိသည်တို့ကို ပူးဆိုလျှင် ပူးလာ၏၊ ခွာဆိုလျှင်လည်း ခွာ၏၊ နတ်ဝင်သည့်အခိုက်တွင် ဆင်းဟဲ့ဆိုလျှင် ဆင်း၏။ ၃၇ မင်းဆင်း-မဝင်နှင့်ဟဲ့ ဆိုလျှင်လည်း ဆင်းရ၏၊ ဤ ပထမ အာဏာစွဲ ဆေးမကို ဝါး၍မှုတ်သော်၊ နတ်စုန်းတစ္ဆေ မြေဘုတ် မှင်စာတို့ ဘမ်းသော်လည်း ပြေးခွာရ၏၊ သူငယ်ငိုသော်

ဆေးကို နှမ်းစေ့ခန့်ဝါး၍ ထိပ်ကိုထွေး၊ အငိုတိတ်၏။ ရှာကို ကျား၀င်လျှင် လက်တွင် ဆေးကို ဆုပ်၍ သုံးပတ်လှည့်လည်သောအခါ မိဖြူ၊ နှင့်တောကိုသိမ်းဆို၍လှည့်၊ မဝင်ဝန့်ပြီ၊ တောအရပ် တောစခမ်းကြုံမူ အိပ်သည့်သစ်ပင်မှာ ဆေးအိပ်နှင့်ဆေးကို ခေါင်းရင်းက ဆွဲပြီးလျှင် ထားလေ၊ ခြသေ့-သစ်ကျား-ဆင်အစ ရှိသည်တို့သည် မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကုန်၊ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၏၊ ၎င်း သရေပင်းကို စေခိုင်းလိုလျှင် ပထမအာဏာစွဲဆေးကျမ်းတွင် ဘုရားပိန်းနဲကိုင် ရေလုံအိုးကွဲ၊ ဘုရားအင်္ဂတော၊ဘုရားလုပ်မြေ၊အစိမ်းသေလူရိုး၊ရှာနတ်ကြီးအိုး၊ ခြေမကြိုး၊ လက်မကြိုး၊သူရဲပြုသည့်ယောင်းမ၊ ဘုရားတံခွန်၊ ကြက်လျှာ၊ ကြာဘက်ကြီး၊ ကြာဘက်ငယ်၊ ရှားမြစ်၊ ရှာလယ်မြေ၊ ဘားပြုတ် ပက်လက်သေ၊ မဟာဂီရိတိုင်ရှင်၊ တံဆောင်မုန်းလ တူးသည့် နဂါးမောက်၊ ကုလားနက်သွေး၊ ပိတောက်မှို၊ ဘက်ယာကြီး၊ ဘက်ယာငယ်၊ ၎င်းဆေး အားလုံးကို အမှုပေါင်း၍ ကြိတ်လေ၊ ။မန္တာန်ကား၊ ဥုံယင်မမသို၊ ယင်ဘိုမရှိင်း၊ ယင်မမနေ၊ ငါ့ရန်သူ ခွဲလေစေ၊ နှင့်အတတ်ကား အလယ်မရောက်၊ အလတ်တွင်တကာ။ ငါအတတ်ကား ဝရဇိန်လက်နက် သိကြားစက်၊ သွားဆရာသွား၊ ဝင်ဆရာဝင်။ ။သေစွဲမှု ပုဆိုးဖြစ်စေ၊ ထဘီဖြစ်စေ၊ မင်လုပ်၍ ကျားကိုက်သရေတွင် သည်မန္တာန်ကို တကြောင်းတည်းရေး၊ ရေးရမည် စုတ်တန်ကား၊ သေဆွဲမှုချသည့်သစ်သားကို စုတ်တန်ပြု၍ရေးလေ၊ သရေတွင် ဆေးကိုလူး၍ နတ်သူရဲသစ်ပင်မှာ ပွဲနတ်ယကာ အစုံနှင့် ခုနစ်အုပ်မန္တိုး၍ လက်ညှိုးညွှန်ခဲ့ အပြီးသို့တိုင်၏။

၉၀။ ပထမသက္ကဒေဝရာဇာဆေးကြီးကိုပြခြင်း

နှံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ အကျော်၊ စမွှာ၊ ကရမက်၊ ကြာမျိုး ငါးပါး၊ ဝတ်ဆံ၊ ပိုးညက်ပွင့်၊ သရဖီပွင့်၊ ခရားပွင့်၊ ကံ့ကော်ပွင့်၊ ဂုံကမံ၊ ပန်းဥ၊ ကံ့ပလူ၊ ဥပါသကာ၊ ရိုးတုံ၊ ချောင်းခြာ၊၊ကတိုး၊ ဖုံးမသိမ်၊ သစ်ကျပိုး၊ တွင်းနက်ကြီး၊ တွင်းနက်ငယ်၊ ပဲနှံ့သာ၊ ၎င်း ဆေးစုကို မနမ်းမရှူစေရ၊ သန့်ပြန့်စွာ ၎င်းဆေးတွင် လောင်း၊

ဆေးကာ၁း တဆဲ နှစ်ရာသီ ပန်းပေါင်း၊ ညွန့်ပေါင်း၊ ညွန့်ပေါင်းမှာ ပန်းညွန့်ပေါင်းကိုယူ၊ ကြီးပေါင်းမှာ ပန်းကြီးပေါင်း ခုနစ်ပါးမြင် ကြီးပေါင်းသုံးဆယ်ထည့်၊ လောဘန်း ကတိုး၊ ဆတ်သွားဖူး၊ ငုင်း ဆေးတို့ကို မှန်မှန်စုံအောင် စုပြီးလျှင် ကြိတ်ရမည်မှာ ရွှေဘယောင်း တိုင်၊ ငွေဘယောင်းတိုင်၊ လေးတိုင်စီလုပ်လျက်၊ မုံ့အမဲ ယိုချဉ် သနပ်၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊ ကြံသကာ၊ အုန်းသီးဆန်၊ အုန်းရည်၊ ပေါက်ပေါက်ပန်း၊ မွှေးပေါင်းတို့နှင့် လေးပွဲစီပြင်၍ သတင်းနေ့ ကို သန့်ပြန့်ရာ အရပ်တွင်ကြိတ်လေ၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် ဘန်ရုံခြေ၍ သိဒ္ဓိဘင်၊ မကြိတ်မီ နတ်ခေါ်ရမည်မှာ။ ယာနီတ ဘူဘာနီ၊ အကြိမ်များစွာ ခေါ်လေ၊ ခေါ်ပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာတရားတော် ကို သံဃာတော်တို့ တောစေ၍ ထိုပွဲတွင် ဆေးကြိတ်၊ လူဆား ဆရာတို့လည်း ငါးပါးသီလကို ခံယူစေ၍ တရားတော်ကိုနာပြီးမှ ဣတိအာယသုံ့ဂါထာကို နာနာဘောဇနံ့ဘုဉ္ဇာဟိ ထည့်၍ခေါ် ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို ကျွေးမွေးပြီးမှ ဆေးကို ညက်လှစွာကြိတ်၊ ကြိတ် ပြီးလျှင်သိကြားမင်း အရုပ်လုပ်၍ထား၊ မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်သည့်နေ ရာအရပ်တွင် ထားပြီးမှ၊ ခြောင်ဇေယျပထဝီ၊ တကျိတ်ရှစ်ပါး ဂါထာကို တရာ့ရှစ်အုပ်ရွတ်လျက် သိကြားမင်းကို လက်အုပ်မိုး၍ ပူဇော်လေ၊ ထိုသို့ပြီးမှ ဝိတိဒုက္ခဂါထာများစွာ ရွင်၍ ဆုတောင်း လေ၊ ပြီးလျှင်ကြိတ်ပြန်၍ နေ့ဝန်းလဝန်းတို့ကဲ့သို့ ဝိုင်းဝိုင်းလုပ်၍ အဌာရသအင်းကိုချ၊ ရွှေကြုပ် ငွေကြုပ်တို့နှင့် သန့်ပြန့်စွာ မွှေး ပေါင်းထုံ၍ ထားလေ၊ အဌာရသ အင်းချပုံ အစရှိသည်တို့သည် ဤကမ္ဘဝသာရကျမ်း အင်းပိုင်းဘွင် များစွာ ထင်ရှားလတ္တံ့၊

၉၂။ နတ်ချစ်ဂန္ဓာရုံဆေးကိုပြုခြင်း

ကာလကူဋ်၊ ဂမုန်းနီ၊ နံ့သာဖြူ၊ အကျော်၊ စမွာ၊ ဆာရမက်၊ ဥပသကာနီဖြူ၊ ပန်းဥ၊ ပန်းနု၊ ပမ္ပ၊ ပန်းရင်း၊ ပန်းညို၊ အသာ၁း ငေါ်ဒေဝ တာကုံ့ပလူ၊ ပဲနံ့သာ၊ ရွှေးမြက်ပါး၊ ရှိန်ခိုး၊ နန္တရုပ်၊ စမွာယ်ဆီနှင်းဆီ၊ နံ့သာဆီ၊ ကြာမျိုးငါးပါးဝတ်ဆန်၊ စန္ဒကူးဖြူ၊ သရဖီဝတ်ဆန်၊ ပုံးညက်ဝတ်ဆန်၊ ပစ္စည်းရွှေ၊ ပန်းပေါင်း -၃၀၊

မင်းပေါင်း-၃၀၊ ဂမုန်းခပေါင်း-၃၀၊ တွင်းနက်၊ ကတိုး၊ ဂမုန်းကြက်သွေး၊ ဂမုန်းခြံ၀င် ဂမုန်းလ၀န်း၊ ဂုံဂမုံ၊ ကမည်းစဉ်၊ ငရုတ်ဆေးပေါင်းကို အမှုန့်စီမှုန်မှုန်စုံပြီးလျှင် ဆေးတပါး-၃ဆ၊ နံ့သာဖြူသည့် နံ့သာနီဂါးဆ စန္ဒကူးနီငါးဆထည့်၍ ဆေးကိုကြိတ်သောအခါတွင် နေ့နက္ခတ် ခပေါတ်ကောင်းစေ၊ အမြိတ္တစုတ် နတ်လည်းကြိုက်စေ၊ ပွဲခင်းကျင်းလျှက်၊ ဆိမီး ၄-တိုင်ထွန်း၍ ရွှေရည်ငွေရည်၊ နဝရတ် ၉-ပါးရည်၊ နံ့သာ ၅-ပါးရည်တို့နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေးကို ပုဝါအုပ်၍ အရိပ်တွင်လှမ်းလေ၊ သုံးနည်းမှာ ရှေးနိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့။

၉၃။ မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကြီးကိုပြခြင်း

နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ ကတိုး၊ ဖုံးမသိမ်၊ ဇလပ်နီ၊ ပုဏ္ဏရိပ်၊ သဘော်ကြဇုံ၊ ကျားလျှာ၊ ဂမုန်းကြက်သွေး၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊ ငရုတ်စပါးကြီးချက်ညို၊ ပိခတောက်မှို၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးကို အမှုန့်စီစုံပြီးလျှင် ကြိတ်သည်ကာလ ဖြာသင်းဖြူခင်း၍ ဝင်း-တင်းတိမ်သုံးထပ်ကာ၊ ချည်မျှင်သုံးထပ်ကာ၊ ကျောက်ပျဉ်အောက်က ထဘီခင်း၊ မိန်းမ သန့်စွာဟန်းဆာ စုံလင်စွာခင်း၊ ခြေကျဉ်း၊ လက်ကောက်၊ ဘီး၊ မှန်၊ ပုတီး၊ လက်စွပ်၊ အစုံခင်း၊ ပွဲနတ်ယကာမှာ အဆိမ့်၊ အချိုတင်၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် အဘောင့်ဖြူ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်အုပ်စုတ်၊ ။စုတ်ရန် မန္တာန်ကား၊ ။ဥုံအာကာသေ၊ ဒေဝတာ-ဒေဝတာ။ ။နှိုန်နှိုန်၊ ထွန်းပေဆရာထွန်းပေ၊ သက်ပေဆရာသက်ပေ၊ လျှင်ပေဆရာလျှင်ပေ၊ လာခပေဆရာလာပေ၊ ကပ်ပေဆရာကပ်ပေ၊ ။ငရုတ်ဂါထာနှင့်သုံးဆဲ့ခုနစ်အုပ်စုတ်ပြီးလျှင်ငရုတ်ဆေးကို ကလာပ်ပေါ်တွင်တင်၍ ခေါင်းပေါင်းနှင့်ကလာပ်ကို တိုင်မှာချည်လျက် ကြူး ။ကြူးရမည့်မန္တာန်ကား၊ ။ဥုံဆံထုံးတော်သခင်၊ ပန်းပေါင်းငယ်ဆင်သည်၊ ဆံပင်ဆံထုံး။ အုပ်ရှစ်လုံးမျှပန်းမျိုးစုံစီ၊ သရဖီအင်ကြင်း၊ ပျဉ်းနှင့်ပိတ်တောက်၊ ပေါက်နှင့်ရင့်မာ၊ မာလာဆန်းထူး၊ လေမိုးကြူးမျှ၊ ပန်းထူးပန်းမွန်၊ ဂေါ်သဇင်ကို၊ လေးသွယ်ချ၍၊ သုံးပန်လှခေါ်တွင်၊ ရွှေဘုရင်နှင့်၊ ရွှေ

စစ်သင့်ရှူမညီး၊ သမီးတော်ပုလှု၊ နံ့ခရက၊ စံဘုရင်သွေး၊ သိကြား သွေးကို၊ ရွှေပုခက်ကယ်နှင့်ကြူး၏လေး၊ ကြူး၏လေး၊ လေညီ လျှင်လျှင်ဧ။ အိုးလည်းလျှင်လျှင်အိုး။ ။ရွှေနံ့သာပျိဝါဘယ်ဆေး ကို ပျောကြောင်းလွှဲ၊ သာသနာတော်ငါးထောင်ကျော်၊ ကမ္ဘာ ဆေးမြတ်ကို ပျော်ကြောင်းလွှဲ၊ လေညီးလျှင်လျှင်ဧ၊ ခုနစ်ခါကြူး၊ စနေနေ့မှာကြိတ်။ လူဝင်လူထွက်မရှိစေနှင့်၊ ရေင်သံမြိုင် ကြူငယ် လေး၊ ရှိလျှင်အကြောင်းဟူသမျှကို ထိုးလည်းထိုး၊ လိမ်းလည်း လိမ်းလေ၊ ။မဟာမြိုင်နတ်ဆေးကြီးကို ညာဏ်ရှိသမျှသုံးကြပါလေ အကျိုးကိုမဆိုပြီ။

၉၄။ ဂန္ဓာရုံနတ်ချစ်ဆေးရိုးကြီး ကိုပြခြင်း

ကာလဏ္ဍဏ္ဍ°-ဂမုန်းနီ၊ သစ်ကျပိုး၊ ဥပဲသကာ၊ ပဲနံ့သာ၊ ကမ္ဘလူ၊ ဆပ်သွားဖူး၊ ပုံးညက်ဝတ်ဆန်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ဆန်၊ သရဖီ ဝတ်ဆန်၊ ပိတောက်မှို၊ ကတိုးစစ်၊ ၎င်းဆေးများကို အမျှစီစုပြီး လျှင် ကြိတ်သော့အခါ ငှက်ပျော ၄-ဘီး၊ အုန်း ၄-လုံး၊ လက်ဘက် ၄-ထုပ်၊ ကွမ်း ၄-ဘနှီတော့၊ ဆေးရင်းနည်း၊ ပန်း ၄-ပွင့်၊ ဆန် ၄-ပြည်၊ ငွေ ၄-ကျပ်၊ ကြေး ၄-ခဲ၊ ထမင်း၊ ငါး၊ မုံ့အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲစုံစေ၊ ငွေမီးတိုင်နှစ်တိုင်၊ ပေါက်ပေါက် ဆန်ပန်း၊ ဖျင်ဖြူ ဖျင်နီခင်း ဝင်းပြူတင်းကာ နတ်အများကိုခေါ်၍ ကျွေးမွေးပြီး လျှင် ကြိတ်လေ၊ မင်းမဟာဂီရိရေနှင့် ကြိတ်ရမည်၊ မင်း-ဟာဂီရိရေ နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ထွက်သူ မဝင်စေနှင့်၊ ဝင်သူ မထွက်စေနှင့်၊ ညက်လျှင်အပြားပြုလျက် လှမ်းပြီးမှ ဘုရားရှေ့တော်တွင် ရေတာ ကောင်း၊ ဆွမ်းသင်ပုတ်နှင့် တက်အားသမျှစုတ်၊ နတ်ကြီးရှေ့မှာ လည်းစုတ်၊ ။စုတ်ရမည့်မန္တာန်ကား၊ ။ဥုံ-စစ်ကဲအချီ၊ မင်းမဟာ ဂီရိ၊ ပျံချီတူကွ၊ မောင်နှမတို့၊ စရှ်လှည့်လည်၊ တောင်တော်ပုပ္ပါ၊ မဝေးမှန်ညာ၊ ရှိကျိုင်းသွားနှင့်၊ တခြားရသာ၊ မည်သာခေါ်မှန်း၊ မြောက်ကျွန်းကတော်၊ ခေါ်သည့်မိန်း၊ ရွှေမင်းတဲက အလှမှန်စွာ၊ မင်းစေသူငွဲ၊ အလောင်းချမ်းသာ၊ ကျော်စွာတွင်ခြင်း၊ တန်ခိုးပြင်း သည်၊ ဘွားရင်းမည်တော်၊ နောက်ပေါ်မှန်ငြား၊ တောင်ဖလားလုံး ကို၊ အုပ်ချုပ်စားသည့် ရှင်သာညီနေခင်၊ တန်ခိုးဆောင်သည့်၊ မင်း

ခေါင်ရှင်သား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့၊ ဖြူတွားဆန်ရင်း၊ ပွဲတော်ကျင်းက၊ ငြိမ့်စွာ ယခုစားတော်မူ၊ ဂြိုဟ်မကောင်းကို၊ ပြောင်းတော်မူခဲ့၊ ရန်သူအမှန်၊ မကောင်းကြံသည်၊ လန်လေစေသား၊ ရှင်နတ်များတို့၊ ဆေးပေါင်းများစွာ၊ လူတကာကို၊ မေတ္တာ ငြိမ်းဆေး၊ ပေးတော်မူကြောင်း၊ သြောင်းပိယဝါယေ ပိယေစိတ္တ ဟေဟေ၊ ချဉ်းဆရာချဉ်း၊ ကပ်ဆရာကပ်၊ တထောင်စုတ်၊ တထောင်မှမစုတ်နိုင်လျှင် တတ်နိုင်သလောက် စုတ်ပါလေ။ လူနာတို့နိုက်၊ သက်ာမကင်းခဲ့လျှင်၊ မင်းမဟာဂီရိရှေနှင့် လိမ်းလည်းလိမ်း၊ တောက်လည်းတောက်၊ နဖူးတွင် မှန်ကူ၊ အစွဲအဘမ်းရှိခဲ့မူ၊ သူနာနိုက် ဘမ်းကြောင်းကို ပူးလျက် ပြောလိမ့်မည်၊ ပကတိလူတို့မှာလည်း လိမ်းကျံသမျှသွားလျှင် မြင်မြင်သမျှလူမှစ၍ နတ်အပေါင်းတို့သည် ချစ်ခင် စုံမက်ရာ၏၊ ကိုယ်ကိုမကွာစောင်မ၏၊ ။ရာဇသဗ္ဗ ဣတ္ထိသျှိ၊ သုံးပါးကို လည်းကောင်း၏၊ လူနာတို့နိုက်ပူးပြီးလျှင် ပြောဆိုလျှင် ရိုးရာနတ်ကြီးနတ်မင်းကြီးတို့ ဖြစ်လင့်ကစား လိုရာကိုမေးမြန်းရာ ကုန်သတည်း။ ။ အကျိုးကိုမဆိုပြီ၊ ညာဏ်ရှိသမျှ သုံးဆောင်ကြပါစေသတည်း။

ဤတွင် ဂန္ဓာရုံနတ်ဆေးရင်းကြီး ပြီး၏။

၉၅၊ မဟာဒြဗ်ိန္ဒဆေးရိုးဘွဲ့ကို ပြခြင်း

အိပ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာသုဒဿနဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ကြိတ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာ ဝိမောက္ခ ပုဂ်ဝ ဆေးရိုးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ပန်းပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာသာဂယ ဆေးရိုကြီးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ပန်းသွန်း၊ ပန်းရင်း၊ ပန်းဥ၊ ကံ ပလူ၊ မြတ်လေးပွင့်၊ သရဖီပွင့်၊ အုပ်သျှစ်ပွင့်၊ မဲရိုင်းပွင့်၊ ကုက္ကိုပွင့်၊ လင်းလေပွင့်၊စမွာ၊ ကရမက်၊ အကျော်၊ နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ ဆေးတလုံး၊ နနွင်းဥကတိုး၊ ဖုံးမသိမ်၊ ချင်းချောက်၊ ကုံကုမံ၊ ၎င်းများကို မန္ဓာဂီရိတောင်ထိပ်နိုက် သီတင်း၊ သုံးနေတော်မူသော ရှင်ရသေ့သည် ပဉ္စရူပအားဖြင့် ငါးပါးသောအကြောင်းဟူ၍ တွေးချင့်ရေတွက်တော် မူလေသည်၊ ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးကို ခုနစ်လပေါင်းစုတော်မူ၍ သုံးလပတ်လုံး၊ ကြိတ်တော်မူရသည်၊ ညက်သည့်

ရှိသော် သုံးလ၊ ငါးလ၊ စုတ်နှူးတော်မူ၍ ဆေးရိုးကြီး ခြောက်ပါး ကို ဘွဲ့တော်တံဆိပ် ခပ်တော်မူလေသည်။ သမိုင်းပေါင်း သုံးဆယ်ကို မဟာဩဒိန္န ဆေးရိုးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ကြိပေါင်းသုံးဆယ် ကို မဟာသုဒဿန ဆေးဟူ၍ ဘွဲ့တော်မူလေသည်၊ ဤခြောက်ပါး သော ဆေးရိုးကြီးကို ပေါင်းမိလျှင် ကောင်းမွန်စွာ စုတ်နှူးရမည်း သို့မှ ထိုးသူ၊ ခံသူတို့သည် စတုဓာတုယော၊ လေးပါးသောသတ္တ နှိုက် တည်ကြည်သော် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရုပ်ပြစ်ရှစ် ပါးတို့မှ လွတ်ကင်း၍ ချမ်းသာပြီးလျှင် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းသည် အရင်းရှိ၏ဟု မိန့်ဆိုတော်မူလေသတည်း။

မဟာဝိမလဩဒိန္န ဆေးရိုးကြီးကား ရာဇဂ္ဂတ္တိ၊ သဗ္ဗရို သုံး ပါးကို၊ အသက်ထက်ဆုံး သွားစေလိုမူ အားလက်ရှိစေလိုမူ သုံးစုစု၊ တစုနှင့်ဘက်လေ၊ သွားရော၏ ညှိမစေလိုမူ နန်းတွင်းမီးဖြူဟူသော ဆေးရိုးကိုနှော၊ နန်းတွင်းမီးဖြူ ဟူသည်ကွား ခဲမဖြူတည်း၊ မြန် မာလိုမူ အသက်တထောင်၊ ကာမဂုဏ်ကိုနိုင်ခန့်စေလိုမူ ကာမဝသိ ဝရော၊ ဆေးရိုးကြီးကိုနှော၊ ကြိုက်စေလိုမူ ယန္တယားစေ၏ဖြတ်ကို နှော၊ ယင်မ၊ မဲရိုင်း၊ ယင်ပျော၊ ယင်ကောင်၊ ယင်းဖျော့မြစ်၊ ၎င်း လေးပါးကို ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆေးရိုးကြီးခြောက်ပါးတွင် ဖြည့် စွက်လောင်းသဖြင့် ထိုးနှံ့ရမူ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံချော် ချောက်ချား တွေ့ဝေခြင်း ရှိတတ်ချေသည်၊ ဤလေးပါးသည် လူသာမန်တို့နှင့် မထိုက်တန်ချေ။ သမာဓိဂသိသတ္တာနှင့် စောင့်သောသူ သမာဓိ တရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ဂတိနှစ်ပါးကို တွေးတောဆသေစသူ၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ သူတော်သူမြတ် ပညာရှိ ခပ်သိမ်းတို့ မှတ်သားဆင်ခြင်ရာသတည်း။

အထက်က ပြဆိုသောလေးပါးကိုနှောသဖြင့် ထိုးနှံ့သည် ရှိသော် မကောင်းသော ကမ္မဇရုပ်၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ဝိပါက် မကောင်း သောအကျိုးတရား ပျံ့ပွားစိမ့်သောငှာ ဆောက်တည်ကြိုးစား သောသူတို့သည် ၎င်းလေးပါးကိုနှောသဖြင့် ထိုးနှံ့ခဲ့ပါမူ အပါယ် လေးပါး၊ အဝီစိအဆုံးနှိုက် အလျားယူဇနာ ကိုးသောင်း၊ အဝန်း ယူဇနာ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်၊ အစောက်ယူဇနာ ကုဋေကိုးရာ ရှိသော ငရဲ ဝင်းငရဲနှိုက် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ပြင်းပြစွာ ခံရ [illegible] သူသည် ခံရဘူးသနည်းဟူငြားအံ့၊ ကန္ဒမည်သော

တောင်ထိပ်နှိုက် သီတင်းသုံးနေသောစရသေ့အား ကောသမ္ဗီမင်း၏ သမီးတော်ကို စေတုတ္တရာမင်းသားသည် မကောင်းကျိုးတရားကို စွဲလမ်းသဖြင့် ပြစ်မှားလိုသောကြောင့် ရှင်ရသေ့ကို ရွှေစင်တသိန်း ပေးလျှက် တောင်းလျှောက်လေ၏၊ ရှင်ရသေ့သည် မကောင်းကျိုးကို စိတ်တရားကို မဆင်ခြင်ဘဲလျက် ၎င်းဆေးကိုရောသဖြင့် ထိုးနှံ့သည်ရှိသော် ကောသမ္ဗီမင်း၏သမီးတော်ကို တည့်တည်းဖြင့်သာ ရလေ၏၊ စေတုတ္တရာမင်းသားသည် ပင်လယ်တွင်းနှိုက် ခြေနှင့် လက်ကို သံကြိုးဖြင့် ဘွဲ့ရစ်တုတ်နှောင်လျက် ရေတွင်ပစ်ချလေ၏၊ အရိန္ဒမမင်းဆရာသည် ခန္ဓာဆုံးလေလျှင် အပါယ်လေးပါးအဝင်ဖြစ်သော အဝီစိငရဲနှိုက် နောက်ကပြဆိုကဲ့သည်အတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရဘူးလေသည်ဟူ၍ ရှေးဆရာတို့ မိန့်မှာတော်မူလေ၏၊ ထို့ကြောင့် နောင်လာနောက်သား တပည့်များတို့ ကြိုးစားလျက် မှတ်သားနာယူစေကုန်ရာသတည်း။

ဤကား ဆေးရိုးတွဲ့ကိုပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော နည်းတည်း။

၉၆။ နတ်စုန်းတိုက် စသော အပင်းပရိယာယ်တို့ကို ပြခြင်း

တခွေ့ အပင်းကို စေခိုင်းလိုမူ ပထမအာဏာ ဆေးမတွင် ရထား အိမ်မျှောင်၊ ကြွက်မနက် မျက်လုံး၊ စမြင်းတိုင် ခြောက်ချောင်း၊ တံစူးဝါး၊ ရေလုံအိုး၊ ရှောမွေးလက်ညှိုး၊ စနေမီးသွေး၊ လူရိုးလျှော၊ နတ်ကနားတိုင် ၎င်းဆေးစုကို အမျှစီပေါင်း လောင်း၍ ကြိတ်၊ ၊စုတ်ရမည့်မန္တာန်ကား၊ ၊ဥုံဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းသာယာဒ တွင်၊ နေထချင်သည်၊ နတ်တွင်နတ်ရူး၊ နတ်ဘီလူးတို့၊ ထူးတွင် လည်းအောင်၊ နတ်အပေါင်းတို့၊ သောင်းသောင်းကြိုးစား၊ ရှင် နတ်များတို့၊ သွားသော်အကြောင်း၊ သံညှောင်းသစသာ၊ ကျွန်ုပ် မှာမှာ၊ မွေးကျေးပါ၏၊ လျှင်ရွှာမနေ၊ ခုပင်ချေ၏၊ မနေခုပက်၊ အဂ္ဂိလျှံဝါ၊ ရှာဇာနတ်တို့၊ ပို့လည်း ဆရာပို့၊ တိုက်လည်း ဆရာ တိုက်၊ လိုက်လည်း ဆရာလိုက်၊ ၊မိုးကြိုးပစ်သည့် တန်းရွှေ့တွင် ၎င်းမန္တာန်ကို တကြောင်းတည်းရေး၊ ရေးသောအခါနှိုက် အောင် ချည်ခု မျှင်ဝင်းကြာ ပွဲနတ်ယကာနှင့် အရှင်နတ်ကြီးများကို ကျွန်ုပ်

အရိုအသေ မွေးကျွေးပါသည်၊ မစခိုင်းတိုင်းသွားပါဆို၍ရေး။ ။ ရေးရမည့် ကညစ်သည်ကား သင်းချိုင်းသံနှင့်ရေး။ ပွဲနတ်ယကာနှင့် စာခွေကို ဆေသုတ်၍ ရေနံ့ပတူကို လျှင်လျှင်သွား၍ သတီပါချေ ဟူ၍၊ ဤမန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ်မန်းလျက် လက်ညှိုးညွှန်လျှင် အပြီး သို့တိုင်၏သတည်း။

အပင်း တစ္ဆေတိုက်လိုမူ ပထမအာကာတွဲ ဆေးမတွင် နှာ ခေါင်းကထွက်သော ထမင်းခုနစ်လုံး၊ ဘုန်းကြီးအလောင်းမှာ ခြုံ သည့် သင်္ကန်းကြီး၊ ငှက်ချေးခံကြီး၊ တလားကြီး နှုတ်သီးဖျား၊ ရထားလွှန်ပြုတ်၊ တစ္ဆေပစ်သည့် ထမင်း၊ ၎င်းဆေး အားလုံးကို အမှုစီပေါင်းလျက်ကြိတ်၊ ကြိတ်သောအခါတွင် ထမင်းတစလောင်း၊ ငါးပိတကောင်နှင့် ဘုတ်ကစ္ဆေ နာနာဘာဝတို့ကို ငါအစာ မွေး ကျွေးမည်၊ ငါစေခိုင်းတိုင်း သွားကြပါကုန်ဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင် ကြိတ်။ ။မန္တာန်ကား ဥုံထိန်ထိန်ဝါဝါ၊ ဝါဝါဝင်းဝင်း ငါ့ ဖြူမင်း၊ ငါ့မင်းမနေ၊ ငါ့ရန်သူကို သွင်းလေစေ။ ။ဥုံတစ္ဆေ ဘီလူး၊ ငါ့တောမူး၊ ယက္ခပုဏ္ဏက၊ ဥပါမိစ္ဆာ၊ လာဆရာလာ၊ ရှူးဆရာရှူး၊ သွတ်ဆရာသွတ်။ ။ခေါ်ခွက်တွင် ထမင်းခုနစ်ဆုတ် ဆေးသုတ်လျက်ထည့်။ သစ်ပင်ရင်းတွင် ဤမန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ် မန်းလျက် ငါ့ရန်သူ လျင်စွာသွား၍ သွင်းပါချေဟူ၍ ဆိုပြီးလျှင် လက်ညှိုးညွှန်၊ အပြီးသို့တိုင်၏။ ။ဤတိုတမူလည်း ပယောဂဆရာ တို့သည် ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။

၉၇။ ပယောဂတို့၏ ကြိမ်လုံးအစီအရင်ကို ပြခြင်း

ဝါးပုံကိုယူ၍ နှစ်တောင်ပြည့် တစူးဝါးလုပ်၍ထို၊ တစူး ဝါးကို လင်းတပနီအူစုပ် သည်အပေါ်တွင် ခွေ အူစုပ်၊ ၎င်းအပေါ် တွင် ဖယောင်းပုဆိုးရစ်၊ လင်းတ တကောင်လုံးကို အကျမ်းမီးနှင့် ဘုတ်၊ သစွေးနှင့် စယနယ်၊ သားရိုးလုံ ၍ မံ။ ။အစုတ်မန္တာန် ကား ။အရှုံတပင်တိုင်နှင့်၊ ရိုပ်မြိုင်စိုးသည် တခိုးကြီးစွ၊ ဟယ် ဒေဝ၊ ငါ့ရန်သူ၊ ခုမူမကြာ၊ နှိပ်နင်းပါလေ့၊ မကြာထောင်း ယောင်း၊ မင်းစေကောင်း၊ လျင်ကြောင်းသိဒ္ဓိတိုက်၊ လျင်ကြောင်း

သိဒ္ဓိလိုက်။ ။ခုနစ်အုပ်စုတ်ပါလေ။ ။အကျိုးကား ရက္ခစိုးရှိရာ သစ်ပင်ကိုရိုက်မှု တပင်လုံး တုံလှုပ်ချောက်ချား၏။ သူနာကို စုန်းဘမ်းမှု မိုးလျှင်အော်၏၊ ရိုက်လျှင်ပြေး၏၊ ရေစိမ်လျှက်တိုက် ဒဏ်ပြန်၏။ ။ကျိုကြိမ်လုံးအစီအရင်ကို ကောင်းမွန်စွာ စီရင်ရသတည်း။

၉၈။ သမားဂုဏ်ပြနည်း အကြောင်း

သင်းလိပ်ဆီ၊ မြွေပွေးဆီ၊ သင်းငွေချပ်ဆီ၊ အိမ်မြှောင်ဥ၊ စနေမီးသွေးဒေါ ထီပြု၊ ထဘီကိုသုတ်– ကျွတ်၏၊ မန်ကျည်းရွက်ကို သုတ်၊ ပတုန်းဖြစ်၍ ပျံ၏။ ကြိုးကိုသုတ် မြွေရှင်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ရှိ၏။

၉၉။ ပယောဂတို့၏ မျက်စဉ်းနည်းကို ပြခြင်း

၁။ ရှောသားတကျပ်၊ ပဲစိတ်တကျပ်၊ ငရုပ်တကျပ် ၎င်းကို အညက်ကြိတ်လျက် မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည့်လေကုန်။

၂။ တနည်း။ ကနခို၊ နတ်ဆွဲရိုးဆွဲကြိုး၊ မိန်းမရာသီဥတုသွေး၊ ငရုပ်၊ ၎င်းဆေးအမျိုးကို ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၍ မျက်စဉ်းခပ်လေ။

၃။ တနည်း။ ခွေးလျှာ၊ လင်းတသည်းခြေ လူ၏အသား၊ ငရုပ်၊ ၎င်းဆေးကို အမျိုးပြုလျက် ကျင်ငယ်ရေနှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် မျက်စဉ်းပြု၍ခပ်လေ။

၁၀၀။ ပယောဂတို့၏နှာနှပ်ဆေးကိုပြခြင်း

၁။ ဗူးခါး၊ ဘားပြုတ်အကျမ်း၊ နှစ်ပါးအလေး၊ ငရုပ်၊ ၎င်းဆေးကို အမှုန့်ပြုပြီးလျှင် နှာနှပ်ကြပါလေ။

၂။ တနည်း။ ဆင်အံ၊ မြင်းသွား၊ ကျွဲဘုတ်၊ ခရုသင်း၊ ပန်းမ၊ သီသခွံ၊ တြိကတုပ်သုံးပါး၊ ဇာတိပ္ဖိုလ်၊ လေးညှင်း၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ ၎င်းဆေးအမျိုးပြုပြီးလျှင် ပယောဂတို့အား နှာနှပ်ခြင်းကို ပြုကြကုန်။

၁၀၁။ ပယောဂတို့ဘူးအပြားကိုပြခြင်း

ပယောဂတို့ ဘူးသွင်းနည်းသည် ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ခုနစ်ပါးတို့ဟူသော်ကား မြေဘူး၊အရွှေဘူး၊ အရိဘူး၊ငွေဘူး၊သွေးဘူး၊ အစိမ်းဘူး၊ ရေဘူးအားဖြင့် ခုနစ်ပါးရှိ၏၊ ထိုဘူးတို့ကို ကုသရာသောဆေးကား ဤသို့သိအပ်ရာ၏၊ ကျားနံရွက်၊ လင်းဘပါး၊ ပျဉ်း၊ စနေမီးသွေး၊ မဟာကာကြီး ၎င်းဆေး ၄-ပါးကို အမျှစီ စုပြီးလျှင် ညက်စွာကြိတ်၊ ပါစေ့ခန့် မျိုစေရမည်၊ တပွက်ပွက်အန်၏၊ အောက်ကိုဆင်းလိုမူ ကနုတ်ိုအစွယ်တတ်၍ ပေးလေကုန်၊

၁၀၂။ ပယောဂတို့၏ဘူးခွဲစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဗူးခါးမြစ်၊ ဖရုံခါးမြစ်၊ ခွေးချေးဆန်၊ ခွေးအံဘတ်မြက်၊ ဆနုတန် ခုနစ်ချောင်း ခုနစ်လွှာစီ၊တံပူအော့ပတ်ခုနစ်ချောင်း၊ ခုနစ်လွှာ၊ မောက္ခိတောတမူး၊ ၎င်းဆေးခုနစ်ပါးနှင့်ခွဲလေ၊၎င်းမှဘူးမကွဲလိုလျှင် ဘုရားမှာတင်သည့်ပန်း၊၎င်းထမင်း၊ မုန့်၊ လက်ဘက်၊ကွမ်း၊ တံခွန်၊ ကြက်လျှာလောင်းလေရာ၏။ ဘူးခွဲနည်းတည်း။

၁၀၃။ ပယောဂရှာသူတို့၏ မီးထွန်းနည်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

တောခွေ့ယေမြစ်ကို စနေအင်္ဂါနေ့ကို တထွာပြည့်းတူး၍ယူ၊ သံဆက်ခဲ့ လောင်းဆေးသည်ကား မြွေဟောက် မြွေလက်ပတ်တခုခုရော၊ အမြီးခေါင်းမပြတ်စေနှင့် အညက်ကြိတ်ပြီးလျှင်လောင်း၊ ဆီမီးခွက်တွင်ခပ်၊ မီးဇာမှာ တစပုဆိုးဖြစ်စေ၊ သင်္ကန်းကြီးနား ဖြစ်စေ လုပ်ရမည်၊ သူနာခေါင်းရင်းတာ ၁၊ ခြေရင်းက ၁-ထွန်း၊ ဘမ်းစားသည့် စုန်းမအိမ်မှာ မြွေထင်လျက် ပြေးသွားလေ၏၊

၁၀၄။ ကဝေစက်ပြုတ် ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

သမင်ကျော၊ ကိုက်ခရေ၊ လူဝမ်းတွင်းကရသည့်အပင်း၊ လူရိုး၊ လင်းလေ၊ မိဿလင်၊ ငရုပ်၊ သမင်ရေကို သင့်ရုံလှော်ပြီးလျှင် ညက်စွာကြိတ်လျက်တိုက်၊ သွားရာကို မပြတ်ဆောင်စေ၊ ကဝေစက် ပြုတ်ဆေးကျော်၊

၁၀၅။ မိုးကြိုးစက်ပြုတ်ဆေးအစီအရင်ကိုပြခြင်း

တစပုဆိုး၊ မြေဘခယောင်း၊ ပုဇွန်ဆိပ်ခေါင်း၊ မျှော့စွဲပက်ကျို၊ ခရုမဆန်း၊ မိန်းမရှေ့ပြန်နှင့် ၃-မတ်ခန့် တိုက်ရမူ မိုးကြိုးစက်သည် တခဏခြင်းပြုတ်၍ ကျ၏၊

၁၀၆၊ စက်ပြုတ်နှိုပ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ခွေးပါးရေ၊ လင်းနို့၊ ကြွက်စုတ်၊ လင်းရင်သား၊ ဆွဲသား၊ ၎င်း ၅-ပါးကို အညက်ကြိတ်ပြီးလျှင် ရေပြန်နှင့်တိုက်တို့ရာ၏၊ တောတီလည်းတောက်ရာ၏၊

၁၀၇။ ရှပ်လုံးလဲ ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ဆွဲခေါင်းခံ့တမူး၊ သစ္စာပန်း တမူး၊ ဘုရားအင်္ဂတေ တမူး၊ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲတမူး၊ အယက်နှင့်ညက်စွာကြိတ်၊ တပဲ တမူး၊ တမတ်တိုက်၊ မွဲစေလိုလျှင် မဟာဂါ ခုနစ်လွှာ ထည့်၍တိုက်၊ အိမ်မျှောင်၊ ၎င်းအလေး၊ အိမ်လုံးချမ်းသာ၊ ၎င်းအလေး ငရုတ်၊ ကနခို၊ အစွယ်တတ်၍ လူအားကိုကြည့်ပြီးလျှင် တိုက်ခွေးခနောက် စိမ်၊ လိပ်ကျောက်မီး၊ ဘုရားရင်တော်ကန္တေ၊ အားလုံး အလေး ငရုပ်ကောင်းတရွေး၊ နှစ်ရွေး၊ သုံးရွေး၊ လေးရွေးတိုက်၊ သမ္ဘာရှ ရည်ပြန်နှင့် အရေးကြီးလျှင် တိုက်ပါလေ၊ သို့သော် ဆင်ခြင်၍ အကုသိုလ် မဘက်ရအောင် ကြံဆောင် စေကုန်သတည်း။

၁၀၈။ လောင်မီးစက်ဖြတ် ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆွဲသား၊ ရှောသား၊ ကျွဲချေးပိုး၊ လူအချင်း၊ မီးခနထဘီ၊ လင်းတသား၊ လိပ်တိုက်ခေါင်း၊ ပုဏ္ဏရိတ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး ကြွက်စုက်သား၊ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး၊ အလေးတိုက်၊ အိမ့်တလိမ့်စုန်းစက်ဖြတ်ကို လျှင်လျှားရနိုင်သတည်း၊

၁၀၉။ ရုပ်လုံးလဲ့ဆေ ပြင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆိပ်ဖူး၊ လင်းလေ၊ ကြက်သွန်နီ၊ ထနောင်းမြစ်၊ ဉာဏ်ရမူလီမြစ်၊ ကျင်-၅ ပါး၊ စမုံမျိုး ၅-ပါး၊ ရှိန်းခိုး၊ လူရွှေသား၊သီသစ္စီ၊ ခိုချေး၊ ဘားပြုတ်၊ ဆေးဒါန်း၊ ကန့်၊ အားလုံးအလေး၊ ငရုပ်၊ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ သုံးရွေး၊ လေးရွေး။ တပဲ၊ သူနာကိုကြည့်၍ တိုက်လေ။

၁၁၀။ ဘွဲ့ဖြူစက်ဖြတ်ဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခွေးရူးလျှာ၊ မြင်းနှတ်လျှာ၊ ဆွဲလျှာ၊ ကြွက်စုတ်သွေး၊ ဈေးချေး၊ တောပိတုန်း၊ လူချင်း၊ ရေပေါ်သစ်သား၊ သနိုးခုနစ်ကောင်၊ ကြမ်းပိုးခုနစ်ကောင်၊ ခွေးသွေးနှင့်ကြိတ်၊ သင်းချိုင်းမှာ နှတ်ပွဲယကာနှင့် ကောင်းမွန်စွာကြိတ်၊ ကျောက်ပြင်ကျောက်သွား၊ မယူခဲ့နှင့်၊ သင်းချိုင်းမှာမြုပ်လေ၊ နမ်းသာနမ်းလေ၊ မလျက်လေနှင့်။ တမူးစီလုံး၍ထား၊ သူနာကိုကြည့်၍ တမူးတန်သည်၊ တပဲဘန်သည်၊ တခွေးတန်သည်ယူ၍ ဆင်ခြင်၍တိုက်၊ လိမ်းလည်းလိမ်း၊ ဘွဲ့ဖြူစက်ပြတ်၏။

၁၁၁။ ပဓယာဂတို့၏ မျက်စဉ်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ရွှေတံတိုင်းမြစ်၊ ခနောက်စိမ်း သံလိုက်၊ လိပ်မကျောက်ဆူး၊ မဟာတာ၊ စပါးကြီးသည်းခြေ၊ အားလုံးအလေးရှပ် ကြိတ်သော

အခါ ကျောက်ပြင်မှာ ဟိုတိလင်း၊ ကျောက်သွေးမှာ ဟိတေလင်း၊ ရေး။ ကျင်ငယ်ရေနှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းရေနှင့် လေးရွေးခန့်၊ ခြောက်ရွေးခန့်တိုက်၊

ဆဲ့ကောင်၊ ၎င်းအလေး၊ မြွေရေလဲ၊ မဟာဆာ၊ ငရုပ်ဖွဲ့ အလေး ချည်ထည့်လေ၊ ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းအရေနှင့် တမူး၊ တမတ်၊ တပဲတိုက်၊ လူချေးဘုန်း၊ ဆင်ချေး၊ ဝဿဝရွှေ၊ ချေးတုန်းနှင့် နိုင်းချင်း တမူး တမတ်ဇ ဘူငယ်မချက်၊ ပညာလကာ၊ မဟာကာ၊ ပုဏ္ဏရိတ်၊ အညီအမျှ နှစ်ရွေးစီစုံ၊ စမ္ပာနဝ ထွက်အင်၊ ခံလျက်ကြိတ်၊ လူအားကို ကြည့်ပြီးလျှင်တိုက်၊ ခွေးချေး၊ သံလိုက်၊ လူရိုး၊ ၎င်းဆေ၊ အမျှစီစုလျက် ရေပြန်နှင့်ကြိတ်၊ ၎င်းရေနှင့်တိုက်၊ ချက်ကိုလည်းအုံ ရမည်၊ ၊မျက်စင်းလည်းရ၏၊

၁၁၂။ နှုတ်လျှန်ဆေး၊ အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ဆေးပဲဆိတ်တကျပ်၊ ပုဏ္ဏရိတ်တကျပ်၊ ရှောသားတကျပ်၊ ငရုပ်တကျပ်၊ ၎င်းလေးပါးကို ရေပြန်နှင့် ကြိတ်ပြီးလျှင် ၎င်းရေနှင့်ပင် ပက်လေ၊ ၊နှုတ်တို့ချစ်ခင်၍ ပူးကပ်ခြင်းတို့ကို မပူးတွယ်နိုင်ပြီ၊ ၊

၁၁၃။ အနုမှန်ကူလိမ်းဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ပရုပ်၊ ဖုံးမှသိန်၊ ကတိုး၊ ကုံကုမံ၊ ပန်းဥ၊ ဥပသကာ၊ ဇာနံ့ပလူ၊ အမျှစီစု၊ အားလုံးအလေး၊ ကျောက်သလင်းစစ်ကဲ မရနိုင်လျှင် ဆီမွှေးနှင့်ပင်ကြိတ်၊ ကြိတ်၍ပြီးလျှင် ထမင်း၊ မုန့်၊ ငါး၊ အကျော်၊ အလှော်၊ ငှက်ပျော၊ အုန်း၊ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ဆွမ်း သင်ပုတ် တင်လျက် ဘုရားရှေ့တော်တွင် စုတ်ရမည်၊ ၊စုတ်ရမည့်ဂါထာကား၊ ။ဥုံ သဗ္ဗဒေဝါ သရက္ခာစ၊ ဘူတာပရိတ္တာစ၊ ဇော်ဂနီပရိတ္တာစ၊ ဥုံ ဒေဝါဒေဝါကညာ၊ နာနာဝဒေဝါဝရှာဝရုံ၊ သဗ္ဗေသဗ္ဗံသာမိသိန္နေသိန္နေ၊ ၊ဤဂါထာနှင့် တထောင်စုတ်လေ။

သန့်ပြန့်ကောင်း၊မှန်စွာ ထားရမည်၊ လိုသောအခါ ၎င်းဂါထာနှင့် ဆေးကို ခုနစ်အုပ်နှို၊ပြီးလျှင် နဖူးတည့်တည့်တွင် မှန်ကူး ကိုယ်ကိုယ် လည်း လိမ်းလေ၊ အလိုရှိတိုင်းပြီးနိုင်၏၊

၁၁၄။ အနုံရှက္ခစိုးခေနည်း၊ အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ခေါတွင် ထမင်းတင်၊ အကျော် အလှော် အညှော်ထည့်ပြီး လျှင် ငွေငါးမတ်ထည့်လျက် အထိကရ နတ်ရဲသစ်ပင်တွင် ခေါကို ထား၊ ခေါအောက်တွင် ယခင်ကငွေငါးမတ်ကိုလည်း မြှုပ်လေ၊ သစ်ပင်ကို ခြေနှင့်ကျောက်ကန်လျက်ခေါ်ရမည်။ ၊မန္တာန်ကား၊ ဥုံယက္ခနီ ယက္ခဲဒေဟိဟေိ၊ ၊ခုနစ်အုပ်မန်းလျက်တဖန်ခေါ်ရမည့် မန္တာန်ကား၊ ၊ဥုံယက္ခဒေဝတာ သွားဟု၊ ဤမန္တာန်ကို ခုနစ်အုပ် မန်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်းရာ၏။ ဆရာနတ်မြတ်ရှက္ခစို၊ မင်းထံ ခိုကိုးပါသည်ဆိုပြီးလျှင် လာရမည်၊ ညမှလိုသူအိမ်ကိုသွား၊ မနေနိုင်၊ ငို၍လိုက်လာ၏၊

၁၁၅၊ ပီယမီးထွန်းနည်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ဥုံဗုဒ္ဓဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဥုံဓမ္မဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဥုံသံဃ ဂုဏံ ပီယံဟောတု၊ ဟေိဟေိ၊ ၊ဤဂါထာစွကို သင်္ဘောစက္ကူတွင် ပန်း၊ပေါင်း၊မင်း၊ပေါင်းတို့နှင့်ရေး ဘုန်းကြီးမျက်နှာ သွမ်းဘယောင်း ငါးမတ်၊ ၎င်းမန္တာန်ကိုပင် တယောင်စုတ်လေ၊ လိုသောသူ အဝတ် အစားကို မီးစာပြု၍ နတ်စင်ရှေ့တွင်ထွန်း၊ မနေနိုင်လာရ၏၊ ၊ ဤကား ပီယမီးထွန်းတည်း၊

၁၁၆။ ပီယဆောင်ဂဓံနည်း၊ အစီအရင်ကိုပြခြင်း

မိန်း[illegible]ယ်ဝန်ဆောင်နှင့် သေသည့် လက်ပြန်ရိုးကို ဂဓံသေး ပိုက် နို့ ဗိ [illegible]န်ဘူစွာထား၊ ၊စုတ်ရမည့်မန္တာန်သည်ကား၊ ဥုံ ဗုဒ္ဓ၊ [illegible] ဂုရှု၊ ကာစတုံရသွား၊ဟယျကပ်၊ ၊ဤမန္တာန်နှင့်

တထောင်စုတ်လေ၊ ဥုံ ရသေ့ရှစ်သောင်း၊ ဆရာကောင်းတို့ပညာ၊ ထ ဆရာ-ထ ကြွ ဆရာ-ကြွ၊ ၊ဤမန္တာန်နှင့် ခုနစ်အုပ်မန်းပြီးလျှင် နှိုးရမည်၊ ဂဝံထိပ်ပေါ်မှာ တနုဝ်နေနံရေ၊ လက်နှစ်ဘက်မှာ တနင်းလာနံရေး၊ နှာခေါင်းပေါ်မှာ အင်္ဂါနံရေ၊ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံရေး၊ ဝမ်းမှာ ကြာသပတေးနံရေး၊ ဖမိုးပေါ်မှာ သောကြာနံရေ၊ မီးညောင်းပေါ်မှာ စနေနံရေး၊ နတ်ရဲရှာတွင် စုတ်လွှေ၊ အဝတ်ပုဆိုးပုဝါများတွင် ချည်နှောင်ပြီးသထာလ ဆောင်လေ၊ ရှိုသုံးပါးလည်းကောင်း၏၊ ငုံ၍မောင်းနှင်လျှင် ဟစ်လျှင် ကြားသမျှ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် လန့်ထိတ်ကြကုန်၏၊ ပုဆိုးစွန်းနားတွင်ထုပ်လျက် မိမိအိမ်သို့တက်လျက် မျက်နှာကိုမြင်ရုံမျှနှင့် နှုတ်ဆက်စကားပြော၏၊ အပါးသုံးဆယ်ပြီးစွမ်းနိုင်၏၊ အရေးကြီးလျှင်ငုံ၊ သေနတ်၊ ဓား၊ လေး၊ ဟုဖိတ္တို မမှန်မထိနိုင်ပြီ၊ ဤကာစ၊၊ ပီယဂဝ္ဇီရစ်နည်းတည်း၊၊

၁၁၇။ ပီယနတ်ရဲတိုက်နည်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ဥုံတဏှာကပ်၊ သိမ်လကပ်၊ မရယိုင်ကပ်၊ သီရိသည့် ရာဇာဂ္ဂုစက္ကတောလေ၊ ဥစက္ကဇောလေ၊ ဥုံဆေးစုပုစ္ဆာအတ္တိသွာဒဟ၊ ၊ တစူးဝါးကိုယူ၍ ထိုသူ၏နံမည်ကိုရေး၊ ဝါးခြမ်းတထွာသာယူ၊ မန္တာန်နှင့်ခုနစ်အုပ်မန်း၊၊ နတ်ရဲရာသစ်ပင်မှာ ထမင်းတဆုတ်၊ ရေတမှုတ်နှင့်တင်၊ ညဦးကသွန်း၍ထား၊၊ မည်သူ ငါ့အိမ်ကို ပို့လာရမည်ဟုဆိုလေ၊ မိုးသောက်လျှင် ထားသည့် ဝါးကိုယူ၊ တခြားသစ်ပင်မှာ ထားပြန်၊ ဤကဲ့သို့ သုံးရက်စေ့လျှင် ချစ်သော သူသည် မိမိနေအိမ်သို့လာရောက်လိမ့်သတည်း၊၊

၁၁၈။ ပီယဇွင်ယော်အစီအရင်နည်းကိုပြခြင်း

ကြယ်ပျံသည့်အရပ်ကို ခေါင်းပေါင်းဖြစ်စေ၊ ပုဝါဖြစ်စေ တခါပျံလျှင် တထုံး၊ နှစ်ခါပျံလျှင် နှစ်ထုံး၊ မှန်လှအောင်ထုံးပြီးလျှင် ဇင်ယော်ရှိရာ သောင်ပေါ်တွင် ၎င်းခေါင်းပေါင်းနှစ်ထုံးကို မြုပ်ပြီးထားခဲ့ရမည်၊ ဇင်ယော်သည် အတောင်နှစ်ဘက်ရှတ်၍ ကျ

လစလိမ့်မည်၊ ကျလာသည်ကာလ မိန်းမကိုယ်ဝန်နှင့် သေသည့် ဆံပင်ကိုယူပြီးလျှင် တလားဖုံးဖြင်နှင့် ရောလျက် လေးညှို့ကျစ်ရမည်။ စမြင်းတိုင်ကိုလေးတိုင်လုပ်လျက် တံစူးဝါးများပြု၍ ဇင်ယော်ပစ်။ ရလျှင် ရေလုံအိုးတွင် ဇင်ယော်ကောင်ကိုထည့်ပြီးလျှင် သင်းချိုင်းတွင် အကျမ်းလှော်၊ ပြာကိုယူပြီးလျှင် ခုနစ်အိမ်က နို့ရေနှင့် စရနယ်လျက် ဇင်ယော်လုပ်ပြီးမှ အလျင်က လေးနှင့်ပင် ထပ်၍ပစ်၊ တလား ကောင်းမွန်စွာပြုလုပ်ပြီးလျှင် အလှူအတန်း ကွမ်းဆေး၊ လက်ဘက်၊ ဖျင်အစုံအလင်နှင့် သရဏဂုံတင်ပြီးလျှင် ရွှေဇင်ယော်တော်သူမောင် ဆောင်လျှင်ပြီး၊ မီးလျှင်လောင်ဟုဆိုပြီးမှ မီးတင်၍ ရှို့၊ ရသမျှပြာကိုယူခဲ့၍အိုးထိန်းလက်စက်မြေကို ညောင်ရေအိုးလုပ်၊ ယခင်ပြာကို ထည့်လောင်း၊ ဆေးကား နံ့သာဆီ ငါးမတ်၊ နှင်းဆီ ငါးမတ်၊ စမွာယ်ဆီငါးမတ်၊ ကတိုးစစ်ငါးပဲ၊ ဓာန့်ပလူဝ်ငါးမတ်၊ ကြက်စာကောက်ငါးမတ်၊ သူရူးပန်သည့် ပန်းငါးမတ်၊ နတ်ဝင်ပန်သည့် ပန်းငါးမတ်၊ အရူးသေသည့်ဆံပင်၊ လေပွေတိုက်၍မါသည့် သစ်ရွက်၊ ဆင်မှုံ၊ ကျားနို့၊ လူနို့၊ ပေါင်တွင်းချေး၊ ခုနစ်ရက်သားနံ့ကို ညောင်ရေအိုးတွင် ရေးလျက် နတ်ရဲသည့် သစ်ပင်တွင် ဆန့်ပန်းပေါက်ပေါက်နှင့် တိုင်တန်းပြောဆိုပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့တော်တွင် ၎င်းဆေးအားလုံးကိုနှောလျက်ကြိုဘ်၊ ကြိုတ်သည်ကာလတွင် အယက်တပေါင်အိုးနှင့် ပွဲနတ်ယကာတင်ပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့၊ တနင်းလာသားတို့ကို ကြိတ်စေရာ၏၊ ဤသို့ကြိတ်စေပြီးလျှင် ညောင်ရေအိုးတွင်ထည့်လျက် ဝမ်းပိုးနှင့်သေသည့် တနင်္ဂနွေသဖီး သင်းချိုင်းတွင်မြှုပ်၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင်လည်ခြင်း၊ နံနက်စောစောသွားလျက် ယူရမည်၊ သွား၍ယူပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့တော်တွင် တဆောင်စုတ်၊ အမှုမျိုးကိုဆောင်၊ ကြံတိုင်းမြောက်၏ဟူ၍ ဆုတောင်းလျက် ယူရမည်၊ ဆုတောင်းလျက် ယူပြီးလျှင် ကိုယ်တွင်မပြတ်ဆောင်၊ ရာဇသဗ္ဗ-ဣတ္ထိသျှို့သုံးပါးတို့သည် အပြီးသို့တိုင်၏၊ ကျမ်းလေးမည်စိုးခြင်းကြောင့် အထူးမဆိုပြီ။

ဤဘွင် ပယောဂ၏အနှစ်သာရနှင့်ပြည့်စုံစွာသော ဆေးကိုပြရာပြကြော . ဝေဘန်ရာဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်သော ကဝေသာရကျမ်း၏ ဆေး ိုင်းတတိယဏ္ဍပြီး၏၊

မန္တာန်ပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁၁၈။ ပဋိညာဉ်စကားကိုပြခြင်း၊

ဤဇာဝေသာရကျမ်းနှိုက် ယခင်က ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပဌမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စုန်း၏အပြား၊ ဆေးဂမုန်းညွှန်းအပြား၊ နတ်ဆေးတို့၏အပြား၊ ထိုအပြားတို့ကို အသီးသီး ဝေဘန်ခန့်သတ်၍ တခန်း တကန့်စီ ပိုင်းခြားစီရင်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ယခုအခါနှိုက် စုန်းပယောဂ တို့ကို ဝင်စေ၊ ထွက်စေ၊ စေတလုံးရ ဆေးမကူဘဲ တခဏခြင်း ပြီးစေနိုင်သော ဂါထာမန္တရားတို့ကို သီးခြားကွက်သန့်လျက် တခန်း တကန့်စီ ပြပေအံ့သတည်း။

၁၁၉။ ဩင်းဇေယျ ပထမမန္တာန်တော်ကို ပြခြင်း၊

၁။ ဩင်းဇေယျပထဝီ သဗ္ဗအနေဇာ၊ အန္တရာယာယံ ဇေယျပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ဇေယျပရိမဟေသယော။

၂။ ဇေယျတုရောဟရိဒေဝါ၊ ဇေယျဗြဟ္မာအဋ္ဌမင်္ဂ္ဂါ၊ ဇေယျနာဝေါစဝိရုဋ္ဌော၊ ဝိရုပက္ခောစဓန္ဒိမာ။

၃။ ဝိဋ္ဌန္တေ့စဝိနတေယောစ၊ ကုဝေရောဝရုဏောပိ၊ အဂ္ဂိဝါရ ကာဝဝတ္တိုန္နော၊ ကုမာရောစတုပါလကော။

၄။ အဋ္ဌာရသမဟာဒေဝါ၊ သိတာစပသိဒ္ဓိတော၊ အသီတိ အဂ္ဂသာဝကော၊ သဗ္ဗဇေယျဘဝန္တုမေ။

၅။ ဇေယျာဓမ္မော၊ ဇေယျာသံဃော၊ ဒသဗလော ဇေယျဓော၊ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဇေယျသုခိဘဝန္တုမေ။

၆၊ နရာဒေဝါဒိပြဟ္မဏော၊ ယက္ခနာဂေါဒိပိရေဒ္ဓေ၊ တေပိ ဗိသွေ့ပီယံမယှံ၊ မုတ္တောမမေဝသိန္နေဟံ။

၇။ ဗုဒ္ဓါပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ အရဟာအဂ္ဂသာဝကာစ၊ သဗ္ဗေက ရောန္တုမေမေတ္တံ၊ သဗ္ဗေတိဋ္ဌန္တုမတ္တကေ။

၈။ တာသံမေတ္တ နုဘာဝေန၊ သဗ္ဗရောဂါ သုခိဟောန္တု၊ သဗ္ဗဘယာဝိနသန္တု၊ သဗ္ဗေနသန္တုပဒ္ဒဝါ။

၉။ ဣမသ္မိံစက္ကဝါဠေစ၊ အနန္တပါဏိနောဗဟူ၊ အနန္တ စက္ကဝါဠေသု၊ အနန္တပါဏိနောဗဟူ။

၁၀။ ဣမေသတ္တာအဝေရာစ၊ အညမညံပိယံဘဝ၊ ဣမေ သတ္တာအဝေရာစ၊ အညမညံသုခံဘဝံ။

၁၁။ အနရိယာတိရစ္ဆနေ့ဝါ၊ ပေတောအသုရဓောယမေစ၊ ဣမေသဗ္ဗေယဒါသတ္တာ၊ ဒုက္ခာမုစ္စန္တုတတ္တကာ။

၁၂။ အသင်္ကောဋ္ဌိဇလဇာစ၊ နဝကောဋ္ဌိထလဇာစ၊ သံသေ တဇောပပါတိကော၊ ဒီဃာယုကောဘဝန္တုတေ။

၁၃။ ဥဒ္ဓံယာဝ ဘဝဂ္ဂါစ၊ အဓောယာဝ အဝီစိတော၊ သမန္တာစက္ကဝါဠေသု၊ ယေသတ္တာပထဝီစရာ။

၁၄။ အဗျာပဇ္ဇာနိဝေရာစ၊ နိဒုက္ခာစနုပဒ္ဒဝါ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု၊ သဟာသဗ္ဗေဟိဉာတိဘိ။ ။ကျား ခြောင်း၊ ဇေယျပထဝီပဋ္ဌာန်တော်ကြီးတည်း။

၁၂၀။ ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါး စသော မန္တာန်တော်ကိုပြခြင်း

ဌာနာဋ္ဌာနေ ဟိဝိပါကေ၊ မဂ္ဂေသဗ္ဗတ္ထဂါမိနံ၊ နာနာဓာတု လောကမှိ၊ အဓိမုတ္တိရာဇာနံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသေဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသဝက္ခ ယာ၊ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ မံရက္ခန္တု၊ သဗ္ဗေဝေရဝိနဿန္တု။ ။ဉာဏ် တော်ဆယ်ပါး မန္တာန်တော်။

ကာလဝကဗ္ဗုဂင်္ဂေယျံ၊ ပရန္တရတမ္ဗိဂ်လံ၊ ဂန္ဓာလာဟေမဝ၊ ဥပေါသထဆဒ္ဒန္တာနံ၊ ဗုဒ္ဓဿဒသဗလံ၊ မံရက္ခန္တု၊ သဗ္ဗဘယံဝိန ဿန္တု။ ။အားတော်ဆယ်ပါးမန္တာန်တော်။

မိမိကို ဘီယောနှော့လျက်၊ မိမိတို့၏ မူလပရိဂါယ အာယု အစဉ်အတိုင်း ရှေ့လျက်ထွားရာ၏။

ဥုံ တနတန၊ မဟာတန၊ သဗ္ဗတန၊ ဣတ္ထိတန၊ ကမ္မတန၊ ပုရိသတန တနကြီး၊ တနငယ်၊ စင်ကြယ်သွားဟ။ ။တနခြေမန္တာန်။

ဥုံ ဗုဒ္ဓံသိဒ္ဓိ၊ ဓမ္မံသိဒ္ဓိ၊ သံဃံသိဒ္ဓိ၊ အာစရိယက်ဆရာထက်။ ။သိဒ္ဓိတင်မန္တာန်။

ဥုံ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ၊ ဂန္ဓာန သောနုတ္တရာမဟိဒ္ဓိကာ၊ ပိ သာ စေနိဒ္ဓမိတ္တာန၊ ဗြဟ္မစာလမဒေသယျုံ။ ။သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ ဂါထာ တော် မီးတိုင်ခံအင်းဆန်း။

ဩောင်း အသကီတရာရှည်စေ၊ လက်ဖျားတဝေါင်ဥသျှောင် ပါးနား၊ နှုတ်ဖျားလျှာတ၊ စောင့်ထသူရသဒီ၊ အညီမယွင်း၊ မြတ်ခြင်းနှလုံး၊ မြဲသုံးမကွာ၊ ပညာနှင့်ညာဏ်၊ ပင်္ဂပွာန်သည်၊ မလပ်မချာ လိုရာသမျှ၊ တတိုင်းရသည်၊ မြင်ကဲမတ္တာ၊ လူတကာလည်း ကြင်နာဆပ္ပာ၊ ငါ့အသံကို၊ တရံကြားက၊ သားနှင့်အတူ၊ ညီမူတမျှ၊ နမအလား၊ ချစ်သနား၍၊ စီးပွားငါ့ကို ဆောင်ပါလော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ တည်စေသော။ ။ဩောင်း သဗ္ဗ မေနိစ္စံ၊ မဟာလာဘံ၊ ဟေိဟေိ၊ မမသန္တိကေ၊ အာဂတာဥပေန္တု၊ သွားဟယ် ယျှကပ်။ ။သူရသဒီနတ်စေမန္တာန်၊ အလိုရှိရာမှာ ထားလျက်စေလေ။ ။ဥုံ အကျော်စေဝပသထ။ ။ကြိမ်လုံးမှာထည့်လေ။ ။ ရမထာကြိမ်လုံးမှာ ဒေဒေ-လေးလုံးလေးမျက်နှာက ရံလေကုန်။

၁၂၁။ ဩောင်း၊ ၉-တန်မန္တာန်ဂါထာတော် ကြီးကို ပြခြင်း

၁။ ဩောင်းဟေဟေတိသျှတ္တိ။
၂။ ဩောင်းသဗ္ဗဓုဝံအရံသွားဟ။
၃။ ဩောင်းဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနှောခွာတိ။
၄။ ဩောင်းဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနှောခွာ။
၅။ ဩောင်းသံဃံသရဏံဂစ္ဆာမဟေတာနေ့ခွာ။
၆။ ဩောင်းသိဂ်ီရံဝါရဖ္ဖံ၊ လူမမြဲစေသွားတုံ။

၇၊ ပြောင်းပတ္တံနေစသွားဟုံ၊
၈၊ ပြောင်းအဝတ္တံဝတ္တီတိရိပိရိသွားရှုံ၊
၉၊ ပြောင်းဥ]နာသြနာမနိသွားရှုံရှုံ၊
ဤသည်ကား-ပြောင်းကိုးတန် မန္တာန်တော်ကြီးတည်း။

၁၂၂။ နတ်ပင့်ခေါ် မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း၊

ဣတိ အယံသမာရက္ခ ဒေဝါပီယံမမ၊ ချုပ်ဦးဆရာချုပ်၊ ဈာပ်ဆရာကပ်၊ ၊ပြောင်း၊ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များအပေါင်းတို့၊ အတိသရည္ဘာညာဏ်ဒေဝဝရာဝရ်၊ သဗ္ဗသတ္တာသမံ သာမိသိန္နေသိန္နေ နာနာဘောဇနာဘုဥ္စဟိ၊ ဘုဥ္စဟိ၊ ၊နတ်ခေါ် နတ်ကျွေးမန္တာန်ကြီးတည်း။

၁၂၃။ နတ်စာကျွေးမန္တာန်ကြီးကိုပြခြင်း၊

ဣတိအာ ယသ္မာရက္ခဒေဝါ၊ ပီယံမမ၊ ချုပ်ဦးဆရာချုပ်၊ ဈာပ်ဆရာဈာပ်၊ ၊ပြောင်း ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များအပေါင်းတို့၊ အတိသရည္ဘာ ညာဏ်၊ ဒေဝဝရာဝရ်၊ သာမံသာမိ သိန္နေ သိန္နေ၊ ဘုဥ္စဟိ၊ ဘုဥ္စဟိ၊ ၊နတ်စာကျွေး နတ်ခေါ် မန္တာန်ကြီးတည်း။

၁၂၄၊ ဝိတဒုက္ခဆာဘိခေါ် မန္တာန်ကြီးကို ပြခြင်း၊

ဝိတဒုက္ခာသောကာ ရောဂါ၊ အဘာယာဒိ တုပ္ပဒ္ဒဝါ၊ သကုဏာ သုသုပိနာစ၊ သဗ္ဗေဘယာ ဒူရမနာ၊ ဝိနဿန္တု အသေသတော၊ နာနာလာဘာ ခန်ရသော၊ ခိဏာဇနပိယနစ္ဆန္တာ၊ အာယုဒီဃံ သတံ သုခံ၊ သဗ္ဗတ္ထဥ္ဟုဝရာဝရ်၊ ၊သဗ္ဗသတ္တာရှိ ဝိနာသနံ၊ သဗ္ဗဘယံ ဝိနဿန္တု၊ ၊လိုအပ်သောဆန္ဒကို ပြည့်စုံစေတတ်သော လာဘ်ခေါ် မန္တာန်ကြီးတည်း။

၁၂၅၊ ပြဟ္မာ့မင်း သိကြားမင်း အကြို မန္တာန်တော်ကို ပြခြင်း၊

ဥပရိမာ ကောင်းကင်ချာဝယ် တေဇာဖြိုးမောက် ကြာ၊ စိုင်းကြောက်မှု ထက်အောက် မင်းရှင် ဘုရင်သနင်း နတ်မင်း ဆယ်မည် ဘုံမှီဝေဟတ် စံလတ်ဗျပ်ထ တိလောကဟူ ကြီးလှ ပြဟ္မာ ဝူန္နာသက္က ဒေဝနှစ်ပါး ညာထားလက်ျာ သုဇာတာနှင့် သုံးဖြာမဟော လေးဒေထွသက်ထား မင်းဖျားမှုတုန် ဝိသကြုံမှ ဇဝန မင်း ထန်ပြင်းစွာဘိ မာတလိဟု ကျော်ဘိဂုဏ်လှိုင် ကြံခိုင်ဒေဝီ ပြဟ္မာ့နတ်သား မင်းဆယ်ပါးတို့ တုဗြားဘက်ကင်း သောင်းတွင်း နှံ့သိ မိပတိတည့် မှန်ဘိထင်ရှား ဘက်လွတ်ဌြားသည့် ဆယ်ပါး ကြွင့်နှီး ဘုန်းပွင့်လန်းသည် တူမှန်းဆပွား ကျွန်ုပ်အားကို သနား ကြည်ဖြူ မတော်မူလော ဆုယူမြဲမှန် သစ္စာပန်လျက် ကဏ္ဍုသန့်ဘုံ ကောဏာဂုံက ကဿပနှင့် ဂေါတမမြတ် ပွင့်လတ် နောင်လာ မေတ္တေယျာဟု သုံးဖြာလောက နိုင်းမမျှသား ဗုဒ္ဓါးဆူ ထွတ်ဘုန်း လူကို ကြည်ဖြူစေနာ ကိုးကွယ်ပါ၏၊ မချာနေ့ည မေတ္တာမျှလျက် ဒေဝသနင်း နတ်မင်းဘုန်းလူ မတော်မူလော ဆုယူမေတ္တာ ပန် သစ္စာကြောင့် များစွာကောင်းကျိုး ဘုန်းမိုးရွာသွန်း ရှုသက်လွန် အောင် ဆုမွန်ရည်တိုင်း ကြံမဆိုင်းသည်၊ ၊မြင်တိုင်းဘန်တော်မူ စေသော၊

၁၂၆။ ဒေဝီကိုးပါးအကြို၊ မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း၊

နေ့ဝန်းစကြာ၊ လှည့်လကျ်ာဖြင့်၊ အာကာသလမ်း၊ ယုဂန္ဓ နန်းဝယ်၊ ပဘ်သန်းရစ်ခွေ၊ သုံးဒေထွဝိဓိ၊ ခရီးည ိလျက်၊ ကျွန်းရှိ လေးမည်၊ နှစ်ထောင်တည်လတ်၊ ကျွန်းမြတ်ကျွန်းငယ်၊ ရှစ်သွယ် မျှောင်ဆိပ်၊ ရေနိမိတ်နှင့်၊ ဘောရိပ်တောင်တည်၊ မြစရှည်စောင့် တတ်၊ မလင်ကုန်းကျဉ်း၊ ဒိုင်အင်းနိမ့်ဝှမ်း၊ တောင်ကမ်းတောခို၊ လူကိုချစ်စိတ်၊ အောင်နိမိတ်နှင့်၊ ဘိသိက်ပေးတတ်၊ နတ်မြတ်ပြဟ္မာ၊ ကမ္ဘာတည့်တည့်၊ စောင့်သည့်ဒေဝါ၊ သာသနာတူ၊ မြို့ရွာပိုင်ချုပ်၊ ဇနပုဒ်နှင့်၊ အတ္တတိမြေခြား၊ လူများသတ္တဝါ၊ ဘွယ်မှုစမလတ်၊

စောင့်ကြပ်နေကုန်၏ ပန်းနှုန်တသီး၊ နတ်မင်းကြီးက၊ စသည်မလွတ်၊ မိုးရပ်ကောင်းကင်၊ ဘုန်းလျှင်ဘုန်းစည်၊ အပြည်ပြည်ဘည့်၊ တည်တည့်၊ သမစဆန္ဒ၊ ပြုကြစမြဲ၊ နတ်ခပဲတို့၊ စွဲလောမှတ်နေ၊ နတ်နန်းမြေက၊ မဟေဒေဝီ၊ ခုနစ်လီကို၊ စဉ်စည်မပြတ်၊ ဆရာအပ်၍၊ ကပ်လျက်ရှိပြီ၊ ဒေဝီကိုးပါး၊ ယုဂန်ခါးနိုက်၊ နောက်ပါးပြာသာဒ်၊ စိုးလပ်ကိုစီ၊ ဆောင်သိင်္ဂိက၊ ကြွချီခဲ့ပါ၊ မာတာညှိမြ၊ ဟိရိန္ဒမှန်၊ ဣရန္ဒသီ၊ ဟံချိန္ဒဘိ၊ မဏိရောင်ထွေ၊ မေခလာမှ သီတခေါင်မှတ်၊ ဗိသုရုပ်နှင့်၊ ထူးမြတ်မာယာ၊ ဖြူပြာဇေဝီ၊ ဇာဂရီလ၊ ထွန်းပဒေဝီ၊ ဗျာဂရီဟု၊ ဇာရဝတီ၊ သိင်္ဂီအသင်း၊ မိမင်းကိုးဖြာ၊ နတ်သူဇာတို့၊ ကိုယ်မှာရောက်စိမ့်၊ နတ်သံလိုမ့်လျက်၊ မိန့်ဆိုမကွာ၊ ကိုးကွယ်ပါသည်၊ လိပ်ပြာလျှင်မြန်၊ ရောက်စေမှန်၏၊ အပ်နှံယခု၊ တောင်းဆုပေးကုန်၊ ရန်ဘယ်ကြုံလည်း၊ ကမ္ဘာမှာမှာ၊ နတ်ဆေးများနှင့်၊ တိုက်ငြာတွန်းလှုံ၊အသံမကြာ၊ ရန်သူများလည်း၊ ပြေးသွားကြစေ၊ ကြိုက်သရေတို့၊ ဆေးအကျိုးကို၊ ဘိုးဘွားမိမင်း၊ ခမင်းတသုံ မလှည့်ကုန်၊

၁၂၇၊ နတ်ကြီးတသဲ နှစ်ပါးအကြူးမ ထွာနှံ ဖောင်ကြီးကိုပြခြင်း၊

တသစ်ရိပ်သာ ကမ္ဘလာနှင့် ဒေဝရာတီ သိရာနီက သဟာသီ ရောင် အမြင့်ဆောင်လျက် ရွှေတောင်ရာဇေ ဂိရိဘွေဝယ် လေးထွေ ရောင်စို မြင့်မိုရ်လည်ရွာ စောင့်စည်းလာသည် တေဇာလွှမ်းပတ် ဒဋ္ဌရဋ္ဌဟူ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုး ထူးဝိသေသ စောင်မစေချင် ဘောင်ခွင်လကျာ ကြည်ဝှန်ဆူ ဝိရုဋ္ဌဲတွင် နတ်ဘုရင်တည့် နောက်ခွင်ပစ္ဆိမာ ရပ်မျက်နှာနိုက် နဂအပေါင်း ဝတ်သောင်းဇမ္ဗူ ဝိရူပက္ခ မြောက်ရပ် ဆမ္မ ကုမ္ဘဏ်ရမင်း စိုးပိုင်ခြင်းဖြင့် ထံဖုင်းညွှတ်ခ ယက္ခဂူမ္ဘာန် နတ်မှန်စုံပူး မင်းလေးဦးနှင့် ကွန့်မြူးတူညီ ပရမီသံ တကန်ရောင်ဘိတ် ပရမီသ ဇေ ကွင်မှီ ပရမီသွာ မဟာပိန်းနဲ့ ရန်ရှဲဘဖြာ အာဠာဝက အာဏာမင်း ကြီးဘိရဲထုံတ် မန္ဒီယိဟ သိဟရာဇာ-တေဇာရောင်မျိုး ... နတ်ဦးပုံ ချီကြူးသာယာ-ရှိပန်းပါ၏ ဗြဟ္မာမော်ကွန်း ညွှာဘာ

ညွှန်း၍ ရိုက်မှန်းထိနိုးဆူ ပွင့်တော်မူသည် လေးဆူဘုရား တန်းခိုးအာဃကြောင့် တဆဲ့နှစ်ပါးမင်း ကိုယ်တိုင်ဆင်း၍ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ကောင်းကြီးပြုသည်၊ ဇေယျာတည့်သံကြူး သာပြန်ပြူး။

၁၂၈။ တံဆိပ်မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ-အပ္ပမေယျ-တောက်ပလျှံထိန် ပြင်းရှိန်အရောင် ယုဂန်တောင်မှာ လေးရောင်ဒီပ နိုင်းမမျှသည့် ဓမ္မရေဇ တိုက်ကျေးရသာ ဒေသနာ၏ အာဏာတော်ထွန်း သပြေကျွန်းတွင် ရာဝန်းနှစ်ထောင် ကျွန်းမြဘောင်နိုက် ဂုဏ်ရောင်ထွန်းပေါ် အာဏာတော်မြတ် ထက်ရပ်မဟာ ပြဟ္မာနှစ်ဆယ် ဘုံဝယ်စံစား ဝတိန်ဖျား ဝယ် သိကြားနတ်မင်း အမင်းမင်းတို့ ပတိစင်းခရာ ယာမာတုသီ ဘုံမှိသာဘိ နရတိက ပရမည်ရ နိမ္မိတနှင့် ဝသဝတ္တီ ငါးလီဘုံရပ် အောက်ထပ်ဆင်းလစ် မဟာရာဇ်မှ မနုဿဘုံ လုံးစုံမဆွ ယက္ခဂုမ္ဘာန် ခွန်ဆံဆက်လတ် ဒဋ္ဌရဋ္ဌ ဒေဝစိုးယူ ဝိရူဠက နာဂခွန်ယူ ဝိရူပက္ခ ယက္ခခွန်သ ကုဝေရနှင့် ဒေဝရှစ်ပါး နှစ်ပါးနေလ ယက္ခကိုးဦး ကွန်မြူးငါးလီ ကပဿီလေး ရှုရေးဝိဇ္ဇာ သချာလေးဆယ် စွန်းကယ်တပါး ဆဲ့နှစ်ပါးတော့ ခေါ်ပြားဇော်ဂျီ ဆဲ့နှစ်လီကို ဘုန်းမိုရသေ ဂူမှေဒေဝီ စဉ်စီဆဲ့လေး ရပ်ကျေးကိုးလီ ဒေဝီမိမယ် တသျှယ်မှောင်မင်း မကြွင်းမကျန် သူစံပမ ဂေါပတံဆိပ် ညာနှိပ်စစ် ဗဝရန်နှိပ် ဗဟိဒ္ဓဟု နာဂမာလာ မဟာဒေဝီ စန္ဒိဝမ လေးဝနတ်မင်း ရန်ဆာင်၊ နှိပ် တံဆိပ်ဗန္ဓု ခေါ်မူဒေဝ သုပဏ္ဏနှင့် ဒေဝရန်နှိပ် သူရိန္ဒဇော ကျော်ဇောဆဲ့နှစ်ပါး လှထွားသူရပ် ပိဋ္ဌကတ်ကို စောင့်လတ်ဒေဝီ တလီအုံသြော နာဂေါယက္ခ ဒေဝဋ္ဌာသိ နှံ့သိတင့်မော အမန္တာဘာတ နတ်လှရာဇာ တဖြာဒေဝ ဗဟိဒ္ဓဟု နာဂရာဇာ အင်းမှာစောင့်ထ သုပဏ္ဏနှင့် နတ်လှနှစ်ဆယ် တသျှယ်ဘုမ္မ မင်းနှစ်ဝဏ္ဏ စသည်အကုန်လုံးစုံနတ်ပေါင်း သောင်းဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်းရိပ်အပေါ် တံဆိပ်တော်ခံ တမည့်မှန်၍ လေးတန်နာမ ဗဝဂုဏ်မှန် အာဏာသံနှင့် လျှင်မြန်စွာမနေ ဇမ္ဗူမြေတွင် ခေါ်တွေ့ယက္ခ နတ်ဒေဝနှင့် ရာဇဒေဝီ မဟေသီက စထအာဏာ ရွှေဗျာဒိပ်မျှော် တံဆိပ်တော်ကို ဘူးမျှော်ညွှတ်ခ

လာရောက်ကြလော မြစ်မငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါး၊ရာ ခဂ်လာငယ် လေးသွယ်စိုးကဲ ပိုင်မြဲဒီပ ရံဆက္ကျန်းငယ် နတ်၁ယ်စောင့်မှူ အောင် စေမှုနှင့် ယခုရောက်စေ မဟေသရ ဘေသရနှင့် ပဋ္ဌမံခေါ် ကျော် သည်အတူ သရဘူဝင် နတ်လျှင်အပေါင်း ကျော်သောင်း၊ကြခ်းမူ အာဘူသရ၊ ဒေဝမကျုန်၊ သုမ္ပန္တရ၊ ကျမ်းလှနတ်ရှိ၊ အာဒိကပ္ပ၊ မင်းကိုးဝံနှင့်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ မဟာသုတ်လှ၊ သမယနက်၊ ကျမ်းမြတ် ဟော၁ချိ၊ ဆဒိသာထွက်၊ ဇေက်အာဋ္ဌာ၊ သုတ်မှာနတ်ပေါင်း၊ တကြောင်းကျမ်းလွတ်၊ မချွက်ဝိဇ္ဇာ၊ နတ်မှာရသေ၊ တောမေ့ဂုမ္ဘိ၊ ဇော်ဂျီမကြွင်း၊ တောင်မင်းစိုးချိ၊ တပသီနတ်၊ တူးမြတ်စကြာ၊ ဝဠ္ဌာ သေခင်းတိုက်၊ ပျော်ပိုက်ဒေပါ၊ ဘုမ္မာရက္ခ၊ အာကာသနှင့်၊ စောင့် ထမ္ဘိုနေ၊ ဂါမေနိဂုံ၊ အုပ်ဘုံးမနေ၊ တော၁တောင်ခြေနှင့်၊ ရေမြေ အောက်ထပ်၊ ပိုးလပ်သူရာ၊ လူမှာပိုင်ခြင်း၊ အမင်းမင်းက၊ စသည် မတ်ပေါင်း၊ မှူးပေါင်းပတ်ခြံ၊ ရွှေရံအများ၊ ယောက်ကျားမိန်းမ၊ အောင်ပမိတ်ရန်၊ ခတ်မှန်မကြွင်း၊ ရက်မင်းသတ္တာ၊ ရှစ်ဝအောက် ဂြိုဟ်၊ ထက်ဂြိုဟ်ရှစ်ဝ၊ သတ္တာဘိသ၊ စိုးထတာရာ၊ နတ်မှာခေါ်ကြ၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းမှာချလမ်၊ သူရဇ္ဇက၊ စသည်ဂဏန်း၊ ထူးဆန်း ဗေဒင်၊ စောင့်ချင်နဝမျာ၊ ယုံမှားမိစ္ဆာ၊ တဖြာဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မသံဃာ၊ ပြဟ္မာသက္က၊ ဒေဝယက္ခ၊ သတ္တကဝေ၊ လေးတွေကျာက၊ လေးဝ ကျော်ညီ၊ ဇော်ဂနီနတ်၊ ကိုးရပ်စုန်းမျိုး၊ ရေရိုးသတ္တ၊ တစ္ဆေတလိ၊ မာဂရိက၊ စသည်ကျော်ခသောင်း၊ မင်းပေါင်းသုံးဆယ်၊ စွန်းဝယ် ခုနှစ်၊ မလစ်အတူ၊ မင်းမူခေါ်ခြင်း၊ တသင်းရေရင်၊ ဖုတ်လျှင် အပေါင်း၊ မြေပေါင်းတသင်း၊ မျောက်မင်းရှင်မ၊ လာရောက်ကြ၍၊ ဒေဝဒေဝါ၊ နတ်တကာနှင့်၊ ဆရာညစ်ဆိုး၊ လိပ်ပျာမျိုးပါ၊ မက္ခာဋ္ဌတ္တိ၊ ပုရိသတို၊ စောင့်ထလိပ်ပျာ၊ ရွှေဗျာဒိတ်ပွဲ၊ ကံဆိပ် တော်စွဲလျှင်၊ အောင်ပွဲဆုယူ၊ တပည့်မူကား၊ မတူသစ္စာ၊ မက္ခာ သီလ၊ ကြီးထအာဏာ ဂုဏ်ခတဇာကြောင့်၊ သမာနတ်ကုန်၊ လုံးစုံ မစ၊ အောက်ကမိစ္ဆာ၊ မသမာနတ်၊ ကြွာတ်ဖြတ်ယန့်တုံ၊ မှုကုန် ပိုင်ဘိ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်လည်း၊ လူနတ်ပြဟ္မာ၊ သဏ္ဌာဝါ ခေါ်၊ ကိုး၇ က်တော်၏၊ တေဇော်အာဏာ၊ မနေသာ၍၊ ဒေဝါ နတ်မင်း၊ အပေါင်းမင်းတို့၊ ချက်ချင်းယခု ရောက်စေသော်၊ ။နတ် ကြီးတမဲ နှစ်ပါး မှော်ပြီးလျှင်၊ ခြေစောင့်ဘိလူး မှော်အပ်ပြီးမှသစ

တံဆိပ်တော်ကိုခပ်လျက် အပ်ရသည်။ ရှေ့နောက်လွဲမည် အလွန်စိုးခြင်းကြောင့်၊ မှာလိုက်သည်၊

၁၂၉။ မနေမင်း လမင်း ဘီလူးကိုးပါးအာ၊ ကြူ၊ရန်မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း၊

ပတ္တမြားစိန်ကြောင်၊ ညီးညီးပြောင်သည်၊ မြရောင်ထိုးရှက်၊ ပြိုးပြိုးပြတ်တည့်၊ ကိုးမြက်ရည်လျှံ၊ ချယ်စီမံ့သား၊ ဃဉ်ပျံရထား၊ စက်နယားကို၊ ကြွားကြွားဟန်လှ၊ မြင်းပျံဘ၍၊ မိုး၀မြင့်လယ်၊ မူဝံ့ကြွယ်ကို၊ ရှေ့ငယ်တန့်ပြ၊ မြက်ရမ်းဆသို့၊ ထွန်းပကြေငြာ၊ ယူဇနာ၀ယ်၊ ငါးဆယ်အုံ့ငြား၊ ဖာလ်ရဘားနှင့်၊ နတ်သားရံဆာ၊ ကိုယ်တိုင်လာ၍၊ စကြာနင်းသွား၊ လေယဉ်ဖျားတိုင်၊ ကျော်ကြားရျှသာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ ၊ကမ္ဘာ့တန်ဆာ၊ ဖြစ်ထိုက်ရာသည့်၊ မျာ၊စွာချယ်ဘာလ်၊ ဗိမာန်အတိ၊ ရဲရဲငြိမ့်၊ လှတ်ကွေးကွေး၊ ယုန်ရေးတံဆိပ်၊ ခပ်နှိပ်စကြာ၊ ယူဇနာဖြိုး၊ လေ၊ဆဲ့ကိုးတည့်၊ တံခိုးရှိသည်၊ ကြီးဘိရောင်ဖြာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ ၊နေမှန်၊ လမှန်၊ သောတာပန်စစ်၊ ဇာန်ဖြစ်ထ၊ နတ်ဒေဝနှင့်၊ တက္ကအတူ၊ ဝေဘူတောင်ရှ၊ ယက္ခရာဇာ၊ သီတာကွေ့ရပ်၊ နေလပ်ရန်နှိပ် မဒ္ဒရိပ်မင်း၊ နတ်မင်းရာဇာ၊ ဟေမဝနောက်စု၊ တောင်ပုလုစံ၊ နတ်မှန်ယက္ခ၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ ဟေမဝသတောင်၊ စိုးဆောင်ပိုင်သ၊ နဂရာဇာနှ၊ ပင်မှာပေါ်မိ၊ ကြော်တိနောက်မြောက်၊ အုံ့လောက်တင့်မော၊ သြပဿက၊ တောင်လှူဂူနေ၊ ခေါ်ထွေမင်းစော၊ နာဂေါယက္ခ၊ ဓညဝတီ၊ မဟီဏာမ်ရပ်၊ တည်လင်ပန်း၀ါ၊ တောင်မှာတင့်မော၊ ဒလီဒွေါမင်း၊ သတင်းယော်မြို့၊ ရစ်ဆို့တောင်ညို၊ ပျော်လိုဂူရ၊ ဗလ ရာဇာ၊ တောင်မှာ မြင့်မြူး၊ စန္ဒကူးထိပ်၊ ဂူရိပ်ပျံ့ပြော၊ မာဃောယက္ခ၊ ဟေမဝန္တာ၊ မြောက်မှာ ပပ္ပဒ၊ သေလာရ၏၊ စန္ဒဂူလိုဏ်၊ ရိပ်မြိုင် သာလှ၊ ဟိန္ဒရာဇာ မင်းမှာဒေဝ၊ ယက္ခကိုးပါး၊ နှစ်ပါးနေလ၊ သက်ဆင်းကြွ၍၊ မ–ပါစေကြောင်း၊ ဆုယူတောင်း၏၊ ဂိုဏ်ပေါင်းကိုးဖြာ၊ စိန္တေယျာဟု၊ သစ္စာလေးဦး၊ ဆွတ်ခူးလေးဆူ၊ ထိပ်မူပန်ရွက်၊ မပျက်သစ္စာ၊ ကိုယ်မှာစောင့်ခြင်း၊ မယှင်းသီလ၊ ဒါနမဝေး၊ လှူရေးပြုရ၊ ကုသလ၏၊ ဒီဋ္ဌ

မျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်အောင်၊ ကြံဆောင်မသွေ၊ ပေး ပေယခု၊ ကျွန်ုပ်ပြုသည်၊ အောင်ဆုပေးပါ၊ နတ်ဒေဝါတို့၊ လျှင်စွာ ချက်ချင်း-မစေသော်၊ ကြိုတွား၊ နေ့မင်း-လမင်း၊ ဘီလူးကိုးပါး ကြူးရန် မန္တာန်တော်ကြီး၊ ၎င်းမန္တာန်တော်ကြီး၏အကျိုးကိုမဆိုပြီ ပညာရှိတိုင်း သုံးကြစေသတည်း။

၁၃၀။ ၃၇-မင်းနတ်တို့၏အမည်ကို ပြခြင်း၊ တကောင်းမြို့ နတ်ဖြစ်မင်း

၁။ မဟာဂီရိနတ်၊
၂။ နှမတော်တောင်ကြီးရှင်နတ်၊
၃။ ရွှေနပေနတ်၊
၄။ သားတော်တောင်နတ်မင်းကြီးနတ်၊
၅။ ညီတော်တောင်မင်းကြီးနတ်၊
၆။ သုံးပန်လှမငွေးလှနတ်၊
၇။ သမီးရှင်နဲမိနတ်၊

ပေါင်း ၇-ပါးတည်း။

ပန်းယမြို့နတ် ဖြစ်မင်း၊

၁။ ပွန်းယမြို့ရှင်ဘုရင်ငါးစီးရှင်နတ်၊
၂။ မောင်ပိုးတူနတ်၊

ပေါင်း နှစ်ပါးတည်း။

အဝမြို့နတ်ဖြစ်မင်း၊

၁။ အောင်ပင်လှယ်ငါးစီးရှင်နတ်၊
၂။ ဘုရင်မင်းတရာဇ္ဈာနတ်၊
၃။ ရွှေနော်ရထာနတ်၊
၄။ မင်းရဲအောင်ထင်နတ်၊
၅။ မောင်မင်းဖြူနတ်၊

၆။ အနောက်မိဖုရားနတ်၊
၇။ ထီးဖြူစောင့်နတ်၊
၈။ ထီးဖြူဆောင်းနတ်၊
၉။ ပရိမ္မခင်းခေါင်နတ်၊
၁၀။ ဒါနိုးမောင်နတ်၊

ပေါင်း ဆယ်ပါးတည်း။

တောင်မျှို့နတ်ဖြစ်မင်း

၁။ ဘုရင်ခေါင်မာရ်တော်နတ်၊
၂။ ဘုရင်မင်းခေါင်နတ်၊
၃။ ဘုရင်မင်းခေါင်သံတော်ခံနတ်၊
၄။ ဘုရင်ရွှေထီးမင်းတရားကြီးနတ်၊

ပေါင်းလေးပါးတည်း။

အဝမြို့ နတ်ဖြစ်မင်း

၁။ ပေါက်ကံမြို့ရှင်ဘော်နတ်၊
၂။ ပုခန်းကြီးမောင်မင်းကျော်နတ်၊
၃။ မင်းအောင်စွာနတ်၊
၄။ မန္တလေးဘိုးတော်နတ်၊
၅။ ရွှေပိုးမင်းအငယ်နတ်၊
၆။ ပုဏ္ဏေမမိဖုရားမယ်ကုံးနတ်၊
၇။ ညီမမယ်ကွနတ်၊
၈။ မယ်တော်ရွှေစကားနတ်၊
၉။ သားမြင်းဖြူရှင် ရွှေစစ်သင်နတ်၊
၁၀။ ညောင်ခြင်းအိုနတ်၊
၁၁။ ပေါက်ကန့်မြို့ပြည်စိုးနတ်၊
၁၂။ ကျောင်းတကာနတ်၊
၁၃။ ဂရိဘုဥ္ဇင်းမယ်ပြည်ရွှန်းရှင်ဘုရင်နတ်၊
၁၄။ ဘိုးတော်သိကြားမင်းနတ်၊

ပေါင်းတကျိပ်လေးပါးတည်း။

စုစုပေါင်း ၃၇-မင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၃၁။ မြင်း ၃၇ မင်းနတ် ပင့်ခေါ်ရန်မန္တာန်ကိုပြခြင်း၊ တစ္ဆေကဝ္ဇစ်းမြို့နတ်ပင့်ရန်လင်္ကာ

ဆေကျမဋ္ဌု သိမ်းပိုက်ယူသား ရိပ်ဖြူစက်ရှင် ဖြန့်မိုးဆင် လျှတ် ကြာသက်နှီးရုံ လေးငုံညွန့်ညှော်က ပွင့်သည့်နောက်ဝယ် ထွန်းတောက်တည်ရာ ဇမ္ဗူချာနိုက် မိန့်ဗျာဒိတ်လိုက် နိမိတ်သိုက်နှင့် တိုက်ရိုက်ခပ်ဘိ ညီစေညီသို့ သိရိခေတ္တ မြောက်မှပုဂံ ရှေ့ရန် ခပ်ကိုင်းမြင့်ဆိုင်းပန်းယ၊ စစ်ကိုင်းစသား ရွှေဝနန်းပေါ် ရတနာသိယ် ရွှန်းပြည်စသည် တည်ထတောင်ငူ မြို့ပူကေတု ထိုပြည်စုံနှိုက် ဖြစ်မှုမမြင် ညာခွင့်မြောက်စောင်း မြို့ကကောင်းကို နန်းကြောင်း စိုက်ထူ ဖြန့်ထီးဖြူနှင့် ဇမ္ဗူဒီပ မင်းခဇဟ နာမထင်ရှား လူထွတ် ထားလျှင် တိုင်းကားမြန်ယူ၊ စိုးတော်မူနောက် မိုးအောက်မြေပြင် ကျော်ထင်ဘုန်းမီး၊ ရိပ်ထီးဖြူလွှ အစိုးရသည့် မင်းလှမြတ်၏ သက်မှတ်ရာဇာ လက်ထက်မှာနိုက် ကြေငြာထင်ရှား နတ်မင်းဖျား နှင့် ပုပ္ပားထက်မှာ ရွှေမျက်နှာက ညီမထွေးဖြူ ကိုယ်မူသွယ်လှ သုံးပန်လှ၏၊ သက်မှအသွင် ရှင်နဲ့မိနတ် သမီးမြတ်နှင့် ဝင်းပတ် ဝါဝါ မဟာဂီရိ ကျော်သည့်ထင်ရှား နတ်မင်းဖျား၏ ညာထား ချစ်ဆွေ ရွှေနပေနှင့် သက်စေအကြီး သားကြီးမောင်ညို ခေါင်ဆို တောင်မင်း မြောက်မင်းမောင်ဖြူ ကောင်းကြီးယူ၍ ကြည်ဖြူ ခုနစ်ပါး ကြွရောက်သားလော။

ပန်းယမြို့နတ်ဖြစ်မင်းကိုပင့်လင်္ကာ။ ။ရွှေသားပုရ ဝိဇယ ပြည် ပန်းယပြည် စက်ချီရောင်ညီး ဘုန်းနေမီးသို့ ငါးစီးရှင်နှင့် မြို့လျှင်မကွဲ ဖြစ်မြဲနတ်မူ မောင်ဘိုးတူဟု နက်မူနှစ်ပါး ကြွရောက် ငြားလော။

အငမြို့နတ်ဖြစ်မင်းကို ပင့်ခေါ်ရန်လင်္ကာ။ ။တိုင်းကား ရွှေဝ ပြည်မပန်နက် ရွှေနန်းထက်တွင် ဘက်မမှိသည့် သီဟသူဟူ ဆင်ဖြူသခင် ငါးစီးရှင်နတ် သောင်းမြတ်ဇမ္ဗူ ထိန်ဆူထင်ရှား မင်းတရားနတ် ရှုမှတ်မျက်မျှော် ရွှေနော်ရထာ ပွင့်လျှာလောင်းနတ် ခေါ်မှတ်အတူ ရှင်မင်းဖြူက စသည့်ရင်ညှောက် အနောက်မိဖုရား ဆောင်ငြားထီးဖြူ မည်မူခေါ်ကြ ပရိမ္ဘတု သားလှမင်းခေါင်

ဂုဏ်ရောင်ဖြိုးမောက် ကြောက်စပွတ်မင်း၊ သားရင်း၊ ဘုရှင်ဒါန်းစေခရှင်နတ် ဖိုးလတ်ကူနက် အောင်ချက်အင်း၊ ဝ ဒေဝဆယ်ပါး ကြွရောက်ကြွားသော၊

တောင်ငူမြို့နတ် ဖြစ်မင်းကိုပင့်ရန် လင်္ကာ၊ ၊တည်ထားစိုးခဲ့ နှစ်ဆဲ နှစ်မည် ကေတုပြည်ကို ဆက်ရှည်ဖြန့်စိုး ရိပ်ဖြူမိုးသည့် တခိုးစက်ရှင် ဘုရင်မင်းခေါင် ရန်အောင်စိုးဆက် မြောက်ဘက်ရှင်မခေါ်ကြမယ်တော် ပျော်သည်ရပ်ပိုင်း ညိုမှိုင်းမှိုင်းနှင့် တိုင်၊ ရွှေပြည်ငယ် ဆက်ရှည်နွယ်ရိုး ရိပ်ဖြူမိုးကဲ့ ကြွင်နှင်းဘွဲ့သည် နှစ်ဆဲ နှစ်ဆူ ပြည်တောင်ငူကို ခွန်ယူစိုးသည် နောက်မိုးနတ်ရှင် ဘုရင်မင်းခေါင် ဘုန်းရောင်ထိန်လင်း ထန်ပြင်းထိန်ထိန် ထောင့်သန်းလိမ့်သည် ကိုးသိမ်းသခင် နတ်ဘုရင်နှင့် ပြည်တွင်ညိုမှိုင်း ကေတုတိုင်းနှင့် တလိုင်းရိုက်ရာ ဝပြောစွာသည့် ဟံသာပြည်ကို စက်ခြည်ဖြန့်စိုး ရိပ်ဖြူမိုးလျက် တန်းခိုးပြိုင်ညီ ရွှေထီမင်းဖျား မင်းတရားနတ် နောက်ထပ်ရိပ်ဖြူ မြို့တောင်ငူကို ခွန်ယူစိုးသည့် ကိုးသိမ်းရှင်၏ မှတ်တွင်ထင်ပေါ် သံဖော်ခံနတ် လေးပါးနတ်တူ ရိပ်ဖြူလျှမ်းလျှမ်း၊ ဇင်းမယ်နန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးယူ ပိုင်တော်မူသည့် နတ်မူထွတ်တင် ရှန်းဘုရင်ခေါ် ပြည်ကျော်ဇာရေစ် ကြွသစ်ရောက်ပါ နတ်ဒေဝါတို့။

မြို့ကားပုဂံ နတ်မှန်ရှင်တော် ပြည်ကျော်ပုဂံ နန်းစံရိပ်ဖြူ ဖြန့်ထီးဖြူနှင့် ဇမ္ဗူရွှေပင် သပြေတွင်တည့် ပင်ရုက္ခမှာ ဩဇကြိုင်ရှန်း၊ ရွှေခွန်းတော်ပါ၊ မင်းလေးပါးနှင့် မတ်ကားခြံရံ ဘွဲ့ခံရာဇာ မဟာသိရိ နယပတိစေသူ လှိုင်ကျူပျံ့ကျော် ဘုန်းတော့ဘွဲ့ခံ ပြည်ရွှေဂံ၏ မျက်မှန်ပတ္တမြား ထွတ်ဖျားနတ်တူ လောင်းစည်သူနှင့် ဇမ္ဗူမှန်ကင်း၊ စက်တော်ရင်း၊ က နတ်မင်းမောင်ကျော် မူတော်ကုန်စွာ ထမ်းရွက်ပါသည် အောင်စွာနတ်မင်း၊ တသင်၊ ဘိုး၊ အော်ခေါ်သည့်မန္တလေး၊ ပြန့်မွေးပန်းကုံး မယ်ကုန်းမယ်ကွ ညီမနှစ်ဖြာ တူသာပျော်ပါး စကားရွှေလျှော် ပုပ္ပါးပေါ်က မယ်တော်ဒါလီ နောင်ညီနှစ်ပါး ထင်ရှားလက်ရုံး ရွှေပုံးသူမောင် ပွဲတိုင်းအောင်နှင့် လူဘောင်ထင်ပေါ် မယ်တော်မြတ်ဖျား၊ ရွှေစကားနှင့် သားကား နတ်ရှင် မြင်းဖြူရှင်နှင့် ခေါ်တွင်သနစ် ရွှေစစ်သင်မင်း၊ ကျော်သတင်းနှင့် နတ်မင်းခေါ်ဆို ညောင်ခြင်းအိုဟူ မှိုင်းညိုရွှေဂံ နတ်

မှန်ဆယ်ပါး ကြွရောက်ပြားလော မနားလျှင်စွာ ပြင်မှာပေါင်း ထား၊ နတ်ဏာ၊သုံးဆယ် ခုနစ်သွယ်မင်း တင်ခြင်းပွဲမှာ ဖြူစွာ ထမင်း၊ ကောက်ညှင်းမှုန့်ဖြူ နီဖြူမခြား ယိုကားသုံးမယ် သီ၊ဝယ် သုံးပါး ငါးဏားခေါင်းစုံ အမြီးစုံနှင့် တင်တုံ့ပန်းပါ မီးမှာကိုယ်စီ တတိုင်စီထည့် ရေကြည်နှံ့သာ ကျေးမွေးပါသည် နောက်ပါခေါ် မှတ် မရပ်မနေ ဆောင်လေမှုကုန် လုံးစုံစကား မှတ်သားနာကြ နတ်ဒေဝတို့ စောင်မကြပါ ကျွန်ုပ်မှာမူ ကြည်ဖြူကျေးရ ကုသလ ကို မြတ်ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်လိုဘ၀ သံသရာနှိုက် တည်တာသန္ဓေ တိဟိုက်နေ၍ မသေ့စွဲမှန် ဤလူ့ထံနှိုက် ဘောက်ပြန်မရှိ မြင်သိ မမျှော် သုံးဘော်ရပ်သူ နတ်နှင့်လူကို ဆုယူဘော်ထ မြတ်ကုန်ကြ သား ဖလသမာ ငါးဖြာညေယျ ဓမ္မအယူ နှလုံးဖြူလျက် လျှင်မူ မကြာ မဟာဖြူဟွာ သတ္တဝါသာ ဘုံသိမ္ပလည်း လွဲရမည်ရှိ သတိ ပါရမီ အစဉ်မှီသား ဘုရားရှင်စော ဖြည့်သောပါရမီ သုံးဆယ်စီ လျှင် ပြည့်ညီအမှန် စွန့်ဟန်ငါးပါး တရားအကျင့် အဆင့်ဆင့်ကို ပွား၊မြင့်လေအောင် ဆောင်သည့်မေတ္တာ ဘာဝနာနှင့် ရှစ်ဖြာမဂ္ဂင် အရှင်တို့အား မြဲမှတ်ထား၍ သုံးပါးထွင်ချာ ဓမ္မတွေယျာဈ မြတ် စွာဘုရား ထင်ရှား ကံ့ကော် ပလ္လင်မကျော်ဝယ် ပွင့်တော်မူခါ လက်ဦးစွာလျှင် ဇိနမြတ်စွ ဗုဒ္ဓမြတ်လျှောင်း ဒေ၊ကြောင်းဗျာဒိတ် တံဆိပ်မိန့်ကာ သံသာရင့်ယူ မိန့်တော်မူငြာ၊ ငါ့ချစ်သားတု သနား ကြည်ဖြူ မခစသော်။

ပြင်သုံးဆဲ့ခုနစ်မင်း၊ နတ်ပင့်ပြီး၏။

၁၃၂။ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းစောင့်နတ်မင်းကြီး ငါးပါးအကြူး မန္တာန်တော်ကိုပြခြင်း

အာဒိဏာပွေ- မိုးရေပျက်ပြုံး-စဆုံးကမ္ဘာ-ပေါ်လာရောက်ဦး ကျွန်ုပ် ကြီး အုံ ရှေးဦးပြုပွါ ကျွန်းဒီပါဒိပ် အောင်နိမိတ်တည် နေသည်ကာမှာ မဟာကပ္ပိန် ကျော်ရှိန်နေခင့်မြတ် နေရပ်သာလှ ဆပ္ပင်နွှာ မည်သာတသီး နတ်မင်းကြီးနှင့် တောင်တည်းရပ်ဘို

လက်ျာဆို့တည့် လူတို့အမှတ် စောင့်ပေတတ်သည့် ဏပွနဒ္ဒါ-မြောက်မှာတမူ-မြေငူကျွန်းဖျား နေပြေးမှန်လှ-ဇေယျာကပ္ပ မည်ရအမှန် ကျွန်းရံထိပ်ဗေ့- လယ်မဇ္ဈေနိုက် မကွေမကွာ- ကောင်းစွာကြည့်ရှု- ကောင်းအောင်ပြုသည် ရဇေယျာကပ် မည်မှတ်ဒေဝါ နတ်ငါ၊ဖြာတို့ ကျွန်မှာယခု ဇေယျဘုဖြင့် အောင်ဆုလည်းခံ အသမ္ဘိန္နခတ္တိယနွယ် မျိုးကောင်းကြွယ်သည့် လေးသွယ်ဗလဒ္ဓိ ပတ်မီမြေမိုးတန်းခိုးလွတ်လတ် ရောင်မြှတ်ခြောက်သွယ် ဘဝဂ်ကယ်သည့် ဘုန်းကြွယ်လေးဆူ မြတ်သူအံ့ရော လေးဖြာဘုရား ထားပျာဒိတ်တော်မြွက်ဟဘော်၍ ကျင့်သော်သစ္စာ အောင်ချာတံဆိပ် မြရိပ်စိုးစံလေးတန်သစ္စာ ကျွန်ုပ်မှာလျှင် ရောက်လာစွဲကပ် အပြီးအပ်၍ ခံလတ်သရော် လေးဘော်နတ်ကြီး ဆော်တီးအောင်စည် ရုပ်ငါးမည်နှင့်ပွဲလည်ကျင့်ခံ ဘိသိက်သံနှင့် ဆုမွန်ပေးကာတ် နတ်ငါးရပ်တို့ လာလတ်ကြရလေ ယာ်ကူနိုပေတည့်၊ ။ဧရေယခု ကြုံးလှည့် ကြုံးလှည့်ကူနိ၊

ဧရေကြုံးကာ သမာဒေဝ ကမ္ဘာ့တန်းဆာ ဧအောင်ချာတံဆိပ် အောင်နိမိတ်နှင့် ဘိသိက်သွန်းလောင်း ကျွန်ုပ်တောင်းသည်မိုးဒေါင်းနတ်မြတ် စောင့်ကြပ်ကြပါ လာပါလှည့်လား ကျွန်ုပ်အားကို နတ်ပါးနတ်ဆေး နှံ့ခကျူးတော့မည် သွင်းသည်ခန္ဓာ ကိုယ်နိုက်မှာလည်း တသက်လျှာသို့ ရှင်းမချိဘဲ စောင့်ခနေမြဲကူန် မေတ္တာဟုဖြင့် မြူမှုံမကပ် မအပ်မရာ ရောဂါဥပါဒ် ကင်းလွတ်စေကြောင်း၊ လက်နက်မဟင်းလည်း၊ မျက်စောင်းမရိပ် စိတ်မကြည်သ၀ မလာစေလို မရောက်ဆိုက် ထိုထိုနတ်မြတ် ဥပါဒ်ကင်းဝေ၊ ဘေးလွှဲမဲ့ဆုံ (မ)စေကူနိ၊

၁၃၃။ အတွင်း သုံးဆဲ့ခုနစ်မင်း ပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

အောင်ဇေယျာတု အောင်ဆုမင်္ဂလာ ဤကမ္ဘာတွင် မြတ်စွာလေးဆူ ပွင့်တော်မူပြီး နတ်ကြီးဖြဟ္မာ သတ္တဝါကို အချာမှန်စောင်းမင်းမင်းတကာ နိုင်းရာမဲ့တွန် တုံကဲလွန်သည် ဘဝဂ္ဂ သဗ္ဗညုတ္တု

စတုဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မောသံဃာ ရတနာကို ပန္နနာမာန ဦး၊ဖြင့်ချလျက် မြအလျှံဝေ ကျွန်း၊သပြေတွင် ဖနတချင်သည် နတ်ရှင်ဒေဝါ မင်း၊ တကာနှင့် ငါး‌ပြာကြန်ညီ ဒေဝီအများ သင်္ဂြိုဟ်အား၊ကို ဘုရား တေဇော် အာနုဘော်နှင့် ခေါ်သည်ရောက်စေ မလာနေသူ ရှိဘိ မူလည်း ကုဝေရနတ် ဒွေရဌ်နှင့် ကျွန်းမြတ်ဇမ္ဗူ စို၊ယူဝေဝါ နောက်မှာနာဂ ပိုင်သတမူ ဝိရူပက္ခ ဝိရူဠ္ဌနှင့် လောကပါလှာ မင်း၊လေးဖြာကို ငါသာမမှား တိုင်ပကြား၊လိမ့် ဘုရားမြတ်မွန် ဓမ္မ ခန်နှင့် အရဟန္တ သုံး၀ပန်ဆင် ယခုတင်မည် အမြင်မကြာ ရောက် ကြပါလော့၊

ဆရာမိန့်ခွန်း ညွှန်း၊ခဲ့သည်အတိုင်း၊ မဆုတ်ဆိုင်းနှင့် မှိုင်းမ ကိုယ်တွင် စောင့်ချင်နိစ္စ မြဲကုန်ကြသည် သတ္တဘာဂ သူရဿတီ ယက္ခိမဟာ ဗလိရာဇာ ဝါမနုသူရ ဇလသဘျာ ဂရုပါက ယောဂ တနှင့် ကလျာဏကဖြာ နန္ဒာဒေဝီ နရိန္ဒာဒေဝီ မဟာပိဿနို၊ တန်း၊ခိုးကြီးစွာ မိန္ဒရာဇာ သခက္ကာဒေဝီ တလီရောင်ဖြာ မင်္ဂလာ သည် ကိန္နရီရက္ခ ထိုမှစန္ဒီ ကျော်သည်စန္ဒာ ခုနစ်ဖြာနှင့်၊ ၊မဟာ ဒေဝီ ဣရန္ဒသီ ဣရန္ဒဒီ မဏိမေခလာ သူရဿတီ မာယာဒေဝီ ဇာဂရီ ပြာဂရီ ဒေဝီကိုးပါ၊ မင်း၊မိဖြားဆည်း ငါးဦး၊တလီ သူရဿတီ စန္ဒီပရမီသူ မဟာပိန်းနဲ လွန်ကဲကျော်စွ ဒေါ်ရဝိန္ဒ ဟူသမျှနှင့် ထက္ကပေါင်းရုံး သုံး၊ကျိပ်သုံးတို့ ပေါင်းရုံးအကုန် ရောက်ကြတု လော့ လိုးစုံစကား ဆိုသည်များကို ထောင်နား၊နာကြ အချအချိ အလှီအဆဲ့ အွန္တဲအင်္ဂ ခုံပင်ထက်ချပ် မရပ်မနေ ပြကြလေလော့ တေဇော်တံခိုး ဘောဘိုးမတိမ် နန်းအိမ်ဘုံရ နတ်ဒေဝတို့ လောက ထွဋ်တင် ဘုရားရှင်ကို ဦးတင်ရိုကြိုး လက်စုံမိုးလျက်၊ ၊တန်ခိုး ထင်ထင် ပြလင့်ကုန်၊ ၊ကျကား အတွင်းသုံးဆဲ့ခုနစ်မင်း၊ ပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးတည်း၊

၁၃၄။ မင်း၀န်မင်းကြူးရန် မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

သ္ဂဋ်~ား၊ခေါင်နှိမ် ရောင်ရှိန်လျှံညီး စက်နေမီးသို့ သီ၊သီ၊ ထင်ပေါ် နေ့ခင်တော်ညီရင်း ဆောင်းတွင်း ခေါ်ဆို တောင်ညို မင်း၊ဝန် ဘာလွန်စိန်းမြ ခသလာရဟု နာ့မတွင်ပြီး ထောင်တည်၊

ဘဆူ လှိုင်မူခေါ်ကြ နန္ဒမုဠ္ဌု ဇမ္ဗူသောင်းတို့၏ ထိန်ရှိ၏ကျော်ကြား၍၊ နတ်သားဘွဲ့သ ဗလသိဒ္ဓိ သောင်းသိဘုန်းရောင် ယာမျှောင်ရွှေလက် သံလျက်စိန်ထား ထမ်းပြောကိုင်ကာ ဘယ်မှာရွှေသား၊ အင်းကာ၊ ဖြစ်တော် လက်တော်နှိပ်ယာ၊ ပျံသူ့၊ နတ်မောင် လက်ရုံး ထောင်လျက် ရန်ပေါင်းပယ်လွှင့် တန်ခိုးတင့်သည် နတ်ရှင်နှင်းသီ ကောသီမျက်ရှု ရွှေရုပ်ထုသို့ လှမူမမှိ သိဂြိမမှောင် ရွှေရောင်အဆင်း မင်းဝန်မင်းဟု သောင်းတွင်၊ ကြေဖြာ ဝိဇ္ဇာနောင်လတ် ကျွန်းမြတ် ဇမ္ဗူ ဘက်သူပြိုင်ရှား သက်ဆင်းပြားလော၊

၁၃၅။ ဒေဝီခုနစ်ပါး ပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

သြောင်း၊ နမောတာ့ ဇီနေခမ္မ သံဃသုံးဖြာ ရတနာကို ဝန္ဒနာမှာန ဦး၊ နှိမ့်သလျက် တင်ထထိပ်မှာ မကွာကိုးကွယ် လွန်တင့်တယ်သည့် အံ့ဘွယ်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား၊ ၊ကိုယ်စားတော်မှာ ကိုးကွယ်ပါသည့် သမာဓိတိ ကောင်းဘိအယူ ကြည်ဖြူရှင်လတ် ဆရာမြတ်၏ တပည့်အရှင်း လေညှင်းပြန့်ကြိုင် ယန့်လှိုင်သည့် မဏ္ဍိုင်ထိပ်ဗန့်၊ ရှင်လန်းညွတ်ခ ဦးနှိမ်သသည့် ကိုးဝရောင်ဖြာ သာသနာ၏ ထိန်ဝါ တောထိလင်း အတွမ်း၊ မှာလျှင် ကြုံလာခဲ့သည့် ရင်နှဲ့ဟုံ့ချီ နတ်ဒေဝီ ဂသီနတ်ဖြာ၊ စောင့်နေနားလျက် ပျော်ပါ၊ စေခြင်း နတ်မိခင်ငယ် သီမြင့်နှံ့စပ်- သတ္တဘာဂ တိုဒဒဝက စသည်ဒေဝစ် ခုနစ်မိမယ် တသွယ်ကိုး၊ ရပ် မိသူရည့်နှင့် နတ်စန္ဒိမေ ပရမေသွာ မဟာဒေဝီ လေးလို နတ်မင်း၊ ကျေးချင်းစုံညီ ပြိုပြိုသသ နား၊ ဝ နား၊ ခေါင် ထင်မြင် အောင်လျှင် ကြံဆောင်ပြသ သွန်ပင်ပ၊ ၊ဒေဝတွင်ဘိ သမာဓိနှင့် သိသည့်အလျှင် လျှောက်ဦးတင်သည် လျှင်လျှင်မေတ္တာ မကွာနေ့ည တင်ပို့သည် သဗ္ဗေသတ္တာ အနိစ္စ- ဒုက္ခ- အနတ္တဈာ- အဝေရာပောန္တု ကြည့်ရှုပဲ့မှာ ဒိန္နရာဟု ဦးစွာမိခင် ရှိဦး၊ တင်သည် အလျှင်ရော၏ စေကုန်သတည်း၊ ၊သြောင်း ဒေဝါ တိဋ္ဌတု တိဋ္ဌတု အိုမိန္နရာဒေဝီ ချစ်ညီညီမ ခုနစ်ဝန္နပ်မြခံစွာင်း မြဲစောင့်လျှင်းလော သံညှင်းသံမြ တခွန်း၊ ဟ ပိယဝါစ၊ တရာသတ်လုံး ညွတ်ခရုံးသည် ရှင်ပြုံး၊ မယ်တို့ ခလှည့်ခလှည့်ကုန်၊ ၊ဉ ် မိန္ဒဒေဝီ သဏ္ဍောဒေဝီ

မဏိမေခလာဒေဝီ ကိန္နရဒေဝီ ရက္ခဒေဝီ စန္ဒဒေဝီ စန္ဒာဒေဝီ သဏ်ပေ ဆရာသက်ပေ၊ ။အို ကိန္နရာဒေဝီ လှသိင်္ဂီတို့ နှစ်လို အကုန် လာပါတုံလော မွေးထုံမာလာ ဂန္ဓမ လှ ဒေဝကုဏ္ဍာ စန္ဒာရက္ခ တောင်လှဟေမာ ရွှေမှာမြဂူ ဘဲလ်ဂူရောင်ကြွား ပတ္တမြား ဂူ ငွေဂူမိုးကြိုး ပန်းမျိုးကြိုင်ထွာ ဂူလိုဏ်သာကူ မကြာခဏ သက် လျှည့်ကုန်၊ ။ဒေဝီခုနစ်ပါးပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးကည်း။

၁၃၆။ ဒေဝီခုနစ်ပါးအကြူး မန္တာန်တော်ကြီးကို ပြခြင်း။

တောင်ဂန္ဓမာ သီလာစန္ဒ ရံခလေးဆိုင် လိုဏ်နန္ဒမူ မြင့်ရွှေဂူငယ် မဥ္ဇူမာလာ နိုင်သီတာကို ကြိုင်ထွာရွှေဝဝယ် လေယူဆွတ်သား ညွှာညွှတ်ခကြွစဲ ပန်းမိုးကြဲလျက် ငွေသဲသခ်ါ မင်ရင်းမှာမူ မြတ်ထွာ ဗုဒ္ဓ ဝစွေကတို့ အရည်ေ၊ ကိန်းစက်ရာတည့် ဂန္ဓမာဟု သာသည် ဌာန ထိုတောင်လှနိုက် ဒေသမကွာ ဟေမာလက စန္ဒရက္ခာ ဆေလာ သဘာ တောင်ထိုမျှနိုဏ် စိမ်းမြရွှေဂူ ရောင်မူမိလ္လာ ပျော်ရှာ ကုန်ကြ၊ ဒေဝမှန်ကူ ထွတ်ဘုန်းလူ ရွှေမူလုံကြွား ပတ္တမြားရောင် လင်းပြောင် တောက်ဖြာ မိန္ဒရာမေ မြူတေညွှန့်ဖြိုး တန်ခိုးကြီးမား ခြောက်ပါး ဖြစ်လှင့် ရှုတိုင်းတင့်သည် ကောခင်းခြင့်သိင်္ဂါ မဟာဒေဝီ မြရီပြာသာဒ် မြင့်လတ်ဘုံပျံ့ ရွှေရံပေါင်းခ စမ္ပါယ်သသည် ထွန်းပလျှံညီ မဟေ သီ၊ ။မဟီသမြေ ရေနဝဒတ် ဘောင်ကျွန်းမြတ်မှာ မဏ္ဍာပ် မင်းဖျား မိဖုရားတူ ထွတ်ထားဥက္ကာ၌ သောင်းရပ်ကျော်စော သကြောဒေဝီ ဝန်းချီမြမြ ရွှေခသွးခသည့် တောက်ပရောင်ဖြာ မယ်ဒေဝါ၊ ။ရှစ်ဖြာဝန်းရံ ကာဒါန်ခင့္ဓရှက် ရွှေယီးချော်လား မကိုဋ်ဖျားသို့ လှထွားမဟော ရွှေဇမ္ဗူမြဲ ပင်ကိုယ်နွဲ့သွယ် နဂိုခတော်လှ ရူပစန္ဒီ ဆေ့ကြီးရောင်ဖြာ မင်္ဂလာ၊ ။ငါးဖြာကြွန်ညီ သိင်္ဂီရောင်ထွေ ရွှေဇမ္ဗူရောင် ပုံသွန်းလစ်သို့ နေမြစ်သာကိ ဇမ္ဗူဒီတွင် ပလ္လင်ကြွခံ ရွှေဘုံပျံဝယ် ရွှေရုံညွှတ်ခ တင့်ရှန်းပသည့် ဒေဝဟန်ချီ ကိန္နရီ၊ ။ နီရောင်လျှံပ ကမ္ဘာ့ကြက်သရေ မင်ခိုးချွေသား နေမှန်ရဝိ ထွန်းလျှံ ညီသို့ ကြီးဘိရောင်ဝါ တန်ခိုးဖြာသည် ယူရာဟန်ပြင် ကေရှင်ကော မောက် ဆံမြိတ်ခေါက်နှင့် ဖက်အောက်မူရှု ဖြန့်ထီးဖြူနှင့် ကမ္ဘူ

နောက်ဆွံ့ယ် ကြာရိပ်လှယ်၌ စမ္ပါယ်စံရွှေ သမုဒ္ဒနေသို့ ဣန္ဒြေရှာ မှုတ္တန်လှနှင့် ရှကွှမဟော အောင်မြေဆီမင် စုတ်ရေးထင်ခဲ့ လသွင် လင်းဖြာ မယ်ဒေဝါ၊ ၊ငွေလွှာရောင်ခ စန္ဒာလသို့ ထွန်းပ ရောင်ကြွား ဝတ္တမြားဝန်း ယုန်မင်းထွန်းသို့ ဝန်းပြိုလင်းဖြာ ပြစ်မျိုး ကွာသည် ငွေလွှာဝတ်ဆင် ရွှေမထင်ဘဲ ကေရှင်ထုံးမတ် ရုံးမဘတ် သည့် ဆံမြတ်ကေသာ မြားဥ္စာမှာ မှုရှားတော်ပို ရင်နဂိုရ်နှင့် ကြည်ညို မျက်နှာ သော်တာလသွင် ရောင်ရှင်ထွန်းညီ စန္ဒီမည်သာ ဒေပ ၊ တွင်မှီ မဟေသီ၊ ၊သိဟဂဇာ အမရာမှာ ငွေသခ်ီ ါစစ် လကျ်ာ ရှစ်တူ ရောင်ရှိန်လူသည် ဇမ္ဗူဒိပ လှသည်ရောင်မှီ ဒေဝီစန္ဒာ မယ် ဒေဝါ၊ ၊လေးဖြာမည်ရ စိန္တေယျတူ လောကမျက်ရှု သဗ္ဗညု အား သာ၊သမင်ယုန် အလုံးစုံတို့ မြူးစုန်ပျော်ရှု ဘွဲ့မည်သာသည့် မိဂဒါဝုန် ထုံနံ့လှိုင်သည့် မြိုင်ရဂုံမှာ အာရုံကင်းစေ မဂ်လမ်းခွေသို့ ငါ၊ထွေတွင်ချဏ် ပဥ္စဝဂ်ကို မပျဆ်မှန်ရှာ သုံးဖြာမကိုင် အမြိုက် ရေဇ တိုက်ကျွေးတော်မူ သယမ္ဘူကို ဆယ်ဆူဖြန့်မို၊ လက်စုံမိုးရ ကုသလကို မျှလိုသည်မူ မယ်တို့ရှုပ မျှားလှရောဂါ ငါးဖြာရန်သူ ဆယ်ဆူဘေးဇဏ် ရှစ်တန်အပြစ် ကင်းလစ်ပယ်ရှား နှစ်ဆဲ့ငါးနှင့် ဘေးများ၊ဝေးကွာ ဒါဏ်မှာဒသ ဒွတ္တိံသဏ စသည့်ကြမ္မာ ရံခါ မညီ နုစုတ်ဆ မရှုကိုဝယ် လွတ်ပယ်ပျောက်လွင့် ရန်ဖြင့်ကင်းကွာ သွာ၊လေကာနိုက် မေတ္တာသတ်မျှ လာဘလာဘ်မိုး စုံပြည့်ဖြိုးလျှက် တန်ခိုးတောက်ထိန် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာစစ် ရတုံလစ်၍ နေမြစ်ဂင်္ဂါန် ရောင်တူ့ကျွားမင်၊ မန်တင်းခြေသီ့ ဆင်ဝေ ဗုဒ္ဓ ကြွက်လှပူမင်၊ ထန်ပြင်းနာဂ မိန်းမ ယောကျ်ား ထွတ်ဖျားမဟာ ရာဇာမင်းစစ် စောစစ်နန်းညွှဲ့ လကျ်ာတော်မှီ မဟေသီလျှင် မြင်က စုံမက် သား၀မ်းဆွက်သို့ မပျက်မေတ္တာ မာယက္ခန္ဒ ဒေဝကျော် သောင်း နတ်မင်းပေါင်းလည်း ကောင်းခြင်းစောင်မ လိုက်ကာယခု အောင်ဆုပေးလတ် ကိုယ်စောင့်နတ်ဏ စသည်အညီ ဒေဝီခုနှစ် ထပ်ရစ်ကိုးပါ၊ မိမင်းများလည်၊ သနားထုံခဲ့ သုံးလိုတဟန် ဝေယနှန်ဘုံရ နတ်ထိုမှုလည်း စောင်မမေတ္တာ လိုရာအောင်ဆု ယခုလျှင်ဆော ပေးစေသော်။ ၊

၁၃၇။ မန္တလေးမင်းကြိုးရန်မန္တ္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

ဇေယျ ပူရ နဂရမည် နေဇက်မိုဒေသ ပစ္ဆိမ၏ ရံခမူးမြစ် လှည့်ရစ် တံခွေ ဟောင်ရှေပြန့်မှူး မန္တလေးတည့် ကြွေးအံ့ ဗျ ဒိတ် တောင်ထိပ်စေတီ ရွှေးမှိုသိဟ မန္ဒသေလာ ရွှေသ ၊ လိုက်စံ စိန်ပုံသံလျက် ရွှေလက်ညာထမ်း ထူးဆန်းသုံးဆယ် ရှစ်သွယ်ရောင်ပြာ မင်္ဂလာအင်း ပေွ့ခြင်းရင်မှာ ပိုက်ခါလက်ဝဲ ရှန်ရှုပွဲအောင် ဘုန်းရောင်ပယ်ခွင်း မင်းညီမန္ဒ-ဗ ယသိဂ္ဂီ နေ၁င် ညီအထွေး မန္တလေးမင်း၊ အဆင်းချွဲသွေး လှရေးနုနယ် နတ်ဝယ် ကျော်ခြင်း သော၁င်းတွင်းမရှိ နှံ့သည့်ကြေငြာ နတ်ဝိဇ္ဇာ ဒီပါ ကြော်ငြား ယော၁ကျားတံခွန် လူလွန်တိုင်းသိ သက်ဆင်းဘိလော မြဘိသစ္စာ ပန်ကာကြိုးမြောက် ကျွန်ုပ်လျှောက်အံ့ ဝိမော၁က္ခဆို မင်္ဂိုလ်သနင်း သုံးလူမင်းကို မယှင်းကြည်လင် ထိပ်ထက်တင်လျက် လေးအင်ပြဟ္မစိုရ် တရားကိုယ်လည်း ယှင်းယိုမမှာ၊ လွန်ဆပ္ပာ၊ လျက် ငါးပါးသီတင်း စောင့်မြဲခြင်းဖြင့် နတ်မင်းဘုန်းလူ သိတော် မူလော ဆုယူမေတ္တာ ပန်သစ္စာကြောင့် ဒေဝါပရမေ သိကြွာ၊ ဆွဲသည် စွဲရေကိုယ်တိုင်မစေသော၊ ။

၁၃၈။ ၊မင်္ဂလာရေသွန်းကြိုးရန်မန္တ္တာန် တော်ကြီးကိုပြခြင်း၊

မင်္ဂလာကြက်သရေ-အောင်မြင်စေအံ့ ရင်ခွင်လက်ျာ ဇနီန္ဒ တို့ ကိုးရာစုံမှတ် ယခုနတ်တွင် ရေမြတ်နေဇာ ညာလက်ယာဖြင့် ကိုင်ကာမြှောက်ပေ နတ်ပန်းရေကို အောင်ဇေယျတု ချီးသွန်း၊မြို့ လျက် သာနုသာရံ မျှော်မကုန်နိုင်သည် ပဒုမ္မာခိုင် ပွင့်သုံးဆိုင်ကို စွဲကိုင်လက်ဝဲ ကောင်းစွာမြဲမှတ် ဝတီလဲထဘီ ရွှေနီဘယက် ပြိုးပြက်ကျော၁က်စီ ဂီဝါနားဒွေ၁င်း၊ လျှံမောင်းဆံတိုး ပြည်ဖြိုး၊ စုံလင် ကောင်းစွာဆင်သည် မိခင်ဟ္မရီ နတ်ဒေဝီ၊ ၊အညီတိုးပွား၊ ကျွန်ုပ်အားကို ဘေးသားရံဘန် ပါပရနီကို မကျန်စေရ ကင်းပ လွတ်အောင် နတ်မြတ်မိခင် ဘန်စီရင်ကြောင်း၊ မကောင်းတသာ

ဂြိုဟ်တကာလည်း မလာစေကြောင်း နတ်ရေလောင်း၍ ကောင်းနိမိတ်သံ ခြံရံပေကုန် ပန်းပဒုံသို့ လှနှိန့်နှစ်မြို့လျက် ရှည်အသက်ဝယ် မပျက်သီလ စောင့်ထမြဲမြဲ လှူရန်ကောင်းမှု ပြုလိုပါကြောင်း ကျွန်ုပ်တောင်းသည်၊ ။လျှင်ကြောင်း ယရှုပြည့်စေသော်။ ။ဤသည်ကား မင်္ဂလာရေသွန်း အကြူးမန္တာန်တော်ကြီးတည်း။

၁၃၉။ ။ရွှေကြင်မင်းကြူးမန္တာန်တော်ကြီး ကိုပြခြင်း

ကျွန်းကားလကျာ ဇီပါမြေပေါ် ဘုန်းတော်တောက်လှင်၊ တန်ခိုးပြင်းသည့် ညီမင်းရွှေကျင် အင်းလျှင်ဗေဒမိ ပက္ခိသုံး၊ဆယ် စွန်းဝယ်နှုနစ် မြှော်လစ်လက်ယာ ရောင်ဖြာလက်ဝဲ ထမ်း၊မြဲစိန်ခတ် သံလျက် ရောင်ရှင် တောင်လျှင်, မည်သ ပပ္ပတဟူ သဿမုက္ခိ မြင့်ဘိရွှေကျွင် ဂူလျှင်မည်သာ နန္ဒမဠူ ရွှေဂူစံနေ ခေါ်ထွေနတ်လှ ခန္ဓပလ နောင်လှပန်းညို ရန်ဆိုပယ်လွင့် နောင်မင့်ဒါလီ ဆင်းဆိနံ့ဖြန်း နန်းလုံးကြေသိ ရွှေပြည်မျက်ချယ် နောင်ငယ်ဗေဝ ဆင်းလှသကီလျာ နတ်ဝိဇ္ဇာ။ ။ရွှေကျင်မင်းအကြူး မန္တာန်တော်ကြီးတည်း။

၁၄၀။ ။ဝသုန္ဒြီလေးပါးပင့်ရန် မန္တာန်တော် ကြီး၊ကိုပြခြင်း

ဝသုန္ဒြီလေးပါးပွဲကား ဖက်ခွက်-၄-ခု မီးလေးတိုင်ညှိထွန်း၊ ပူဇော်ပြီးလျှင် ပင့်ရမည်၊ ၎င်းပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကား။ ။ ပြည့်လျှင်းရော ရေသီတာဖြင့် သချာ အနက် ချင့်တွက်ရေကောင်း စောင့်ရှစ်သောင်းတွင် ပန်းညောင်းရှုလောကီ ထိုရေအောက်နိုဏ် ဖြိုးမောက်လျှပ၊ ဇောတပထဝီ မြေမဟီထကီ ဝဇီရာညှော်င် ကိုးမျက်နှောင်သား ဘုံဆောင်ပြသာဒ် မြင့်လတ်သချာ ယူဇနာဆဲ့နှစ် မြက်ဆစ်စီမြှာ ရတနာခုနစ် ရောင်မျိုးလှစ်သစ၊ သစ်သစ်ကျယ်စွာ မြေပြင်မှာဆည်၊ တရှောင်ါ၊

ဆယ် တိရစ္ဆာဝယ်နှိုက် မပွါယ်စဇာဝါ တင့်ဖြိုးသာသ၊ မျှစ၊စုခ နှတီပေါင်၊ ရှစ်သောင်၊လေ့းထောင် အဖုံဆောင်လျက် ဘုန်းခေါင် ဘွင်ထ ဝသုန္ဒြာဟု နာမစဉ်ရှည် မင်းလေးတည်ကား၊ ထူးလည် စံကာ တူရိယာနှင့် ငါးဖြာငြိမ့်လေ၊ ပဥ္စင်ကျေးလျက် ပြန့်မွှေးလှိုင် စွာ မလ္လာပန်းမန် ရေကန်ဥယျာဉ် ကြည်လင်နှစ်လို နတ်တို့ဘွယ်ရာ စုံအစုံပြင့် ရောင်ဝါကြွားကြွား ဝတ်စားကိုယ်ဝယ် ကောင်းကျင် သယ်နှိုက် ကြွယ်သောက်ရှုးသို့ ယှင်းမချို့သား မှိုင်းညို့ပြုံရှိ ဟေသာလှ မြေဇာတထက် စိုးရမှန်စွာ နတ်ဒေဝါ၊ ကြွပါမည့် ခြောင်း မေတ္တာလောင်း၍ ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပင့်ခေါ်ပါ၏ ဘိုးဖြာဂုဏ စိန္တေယျှဟု ဗုဒ္ဓဆုယူ ကျွန်ုပ်မူကား၊ ကြည်ဖြူဟောထား၊ နမှားသီလ ဒါနမကွာ ဘာဝနာပေါင်း ဈာင့်ကြောင်းတရား မြတ်ဆတ်ပါးကို ဖြည့်ငြားအားထုတ် မယုတ်ပြုလို ဤကုသိုလ်စု ထိုကောင်းမှုကို ဖြည့်ရှုပေကောင်း ဆုတောင်းသာခု နုမေဒနာ မကျာရင်းမှ နိစ္စမပြီး သွန်း၍ချီးသည်။ ကောင်းချီးသက်သေတည် ခံဝသော်၊ သုံဝန္ဒြီလေးပါးရောက်လျှင် ရေစက်ချ၍အမျှပေးဝေ ပါလေ၊

၁၅၁။ အာဠဝကအစီအရင်နှင့်မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြုခြင်း

ကြီးလေးပါးကို ဒသသုံးထွေ စွန်းတွေ့သုံး၍ ထိုဗျည်းစုမှာ ယူရပါလျှင် ပထမကြီးမင်း ဇော်ဒိသာ ရပ်မျက်နှာကသွင်း ဒုတိယ ကြီးမင်းကို နဒီရသာ ရပ်မျက်နှာကသွင်း တတိယကြီးမင်းကို အဂ္ဂိဒိ သာ ရပ်မျက်နှာကသွင်း စတုတ္ထကြီးမင်းကို ပါရပ္ပဒိသာ ရပ်မျက် နှာကသွင်း ယခင်စာရံ လေးတန်ကြီးမင်း ရင်းနည်းသွင်းလေ ကုန်၊ မနုဿတ္တာ လယ်မစုံကိုလည်းထည့် ဇလေး၍ချက်မှာ လေး မျက်နှာက ရံခါမှောက်ခံထည့် အစီအရင်ကား၊ ရမထကြိမ်တွင် ၍အရံအတိုင်၊ အင်းဆံသွင်းပြီးလျှင် အင်းပေါ်က ဘီလူး ဆောင့်ချောင့်ထိုင်ဟန် သံလျက်လက်ျာ ရမထာလက်ဝဲ ကိုင်ဟန်ရေ ပြီးလျှင်၊ အရံမန္တာန်တော်ကြီးကား၊ ဉုံစတုဒိသာ သီလဝန္တာ ယက္ခိတဗ္ဗာခီဏသဝါ- ယက္ခဗျက္ခာမဟိ သာစ- ဟတ္ထိစေရာနံ

သီဟာဒီပိဒူရေကတော၊ ၊ငုင်းမန္တ်ာနိုက်ို မြင်ထာရဲ့လေ၊ ၊အစုတ် မန္တာန်တော်ကား၊၊ ၊ဥုံစိစိတုတ္တအာဠှာဝက ပြုဆရာပြု-ထင်ဆရာ ထင်၊ ၊စိရင်ရေးသားပြီးလျှင်သစ်စေး ဟသ်္ပဒါ၊သရိုးကိုင် တနချေး တနရေးပြန် သဒ္ဒိတင်ပြီးလျှင် မြင်ရဲအတွင်း၊ရဲ ဘီလူးနှင့် ဘုရားရှေ့ တော်တွင် သင်ပုတ်ရေချမ်း ပန်းခေါက်ပေါက်တခေထာင်စုတ် နတ် ရှေ့တွင် ကွမ်း၊လက်ဘက်နှင့်တင်၍စုတ် အကျိုးကား သစ်ကျား ဆင်မြင့်၊ ခိုးသူရန်သူ မမြင်စံ့ကုန် ရန်သူတွေ့သော်လှည်၊ ကြိမ်နှင့် မြေကို ရိုက်နှက် သုကိုမရှုံသင်ကာဒရှိခဲ့သော် ခါးတွင်အဝတ်တနှိုးဆာ ကိုရိုက်လေ သုဒေါက်သုကျော့ာတွင်ထင်၏၊ ၊ဥုံတနတန မဟာ တန-တနအပေါင်၊-ရှစ်ခသောင်းဆရာ ခြေပါကုန်လှည့်၊ ၊ခုနစ်အုပ် ရွှတ်လေ၊ ၊ဥုံဗုဒ္ဓသိဒ္ဓိ- ဓမ္မသိဒ္ဓိ- သံဃသိဒ္ဓိ- အာစာရ- ဆက်ရှု ဆဏ်၊ ၊ခုနစ်အုပ်ရွှတ်ရာ၏၊

၁၄၂။ ဘုမ္မာဒေဝနတ်ပင့်ရန် မန္တာန်တော်ကြီးကိုပြခြင်း

ဆေးကြိတ်သောအခါ သီဟဠပြည်-သုသာန်နိုက် စောင့်နေ သော လက်ဝဲဥတ္တရာဘုမ္မာဒေဝ- နတ်မင်းကြီးကိုပင့်မူ ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းကြီး၏ ရာဇမတ်ပြင်က- ကံတော့ပွဲတခု ဘက်ခွက်နှစ်ခု မီးတိုင်နှစ်တိုင် အုန်းတလုံး ရေတဖလား ပသ-ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ပင့်ရာ၏၊

ပင့်ရန် မန္တာန် တော်ကား၊ ၊ဇမ္ဗူဒီပေ သခေပြုမြေရောင် တောင်ဒက္ခိဏာ ရံခကျွန်းငယ် လေ၊သွယ်သဏ္ဍ စိန္တေ့ယျတို့ မိန့်ဟ ဗျာဒိတ် တံဆိပ်ခပ်ရာ သြဇာဗိုပ နှုံးရာဝေဟု သီဟဠပြည် ခေါ်သည် ရာမာ လေ၊ဖြာမည်သ ပြည်ပုရဠ် စောင့်ထသုသာန် ဗိမာန်ရွှေရောင် မြဆောင်ပြာသဒ် တောင်မှတ် ငါးဆယ် စွန်းကယ် သုံး၊ဒေထောင် လျှပ်ရောင်ပေါ်ထွန်း၊ မြေအဝှန်းတွင် ပျော်လွန်းစံရာ ဘုမ္မာလဏ်စွဲ နတ်ရဲယက္ခ ကြီးလှတန်းခိုး၊ ထက်မိုးအာဏာ ဒီပါဇမ္ဗူ ရှင်လူနတ်မျှ သိကုန်ကြ၏၊ သောင်းမြသပြေ ထိပ်ခေဘွဲ့ဘိုင်မှ နဂရနှင့် ဂါမနိဂုံး အုပ်ဖုံ၊သုသာန် သင်းချိုင်းမှန်က တဝတည်းပင် ဘုတ်လျှင်အခေပါင်း စုန်းပေါင်၊တစ္ဆေ ဏထေ့သဘက် မေ့၊ရှက်မိစ္ဆာ ပြည်မှာကိုးချင်း

နတ်မင်းသုံးဆယ် စွန်းကယ်ခုနစ် ဂဲကျော်ထသစ်မိစ္ဆာ နတ်မဒ္ဒဝါကြ ညွှတ်ခါကြိုးရ တန်းခိုးပသည့် ဥတ္တရာဘုမ္မာ ဒေဝါနတ်မင်း ကိုင်ခြင်းဒိုင်းစက် နှစ်ဘက်ဝဲယာ ညာမှာလုံသား အောက်စိုက်ငြားလျက် ယောကျ်ားစွမ်းအင် နတ်ရှင်တန်ခိုး မြေကလျှိုး၍ ဘုတ်မျိုးဝင်ကစ ကြွရောက်ပါလော။

ဘုရားနတ်မင်း တင်ခြင်းပွဲမှာ ဖြူစွာထမင်း ကောက်ညှင်းထည့်ပါ မုန့်မှာဖြူနီ စုံစီထင်ရှား ယိုသုံးပါးနှင့် ပန်းကားခလေးမည် အုန်းရည်ရေဇ ဆန်ချည်ထွေးက ပြန့်မွှေးလှိုင်စွာ ကွမ်းရာလက်ဘက် ချိုမြက်ရသာ သီးမှာလွှေးပွါး မီးကားနှစ်တိုင် ရှင်ပြိုင်စိုက်ခါ များစွာနတ်များ ထံပါးရှေ့တွင် ကျွမ်းဝင်သောက်စား ကျုပ်ကျေးငြာ၏ မင်းဖျားစီးထွေ ဗိုလ်ခြေခပဲ့ သူရဲနောက်ပါ ဆင်စာမြင်းကျွေး ဘုဉ်းစာပေး၏ နတ်လေးနတ်မွှား မတရားသူ အယူမကောင်း မိစ္ဆာပေါင်းတို့ ကောင်းကောင်းမနေ ဖျက်ဆီးပေမူ လေးထွေစောင့်က လှည့်ထစောင့်နေ နတ်ဘုန်းဝေ။

တခေတ္တကျုပ်မူ လွန်ကြည်ဖြူ၍ စွဲယူဘက်ပွား မမှားနိစ္စဒါနသီလာ ဘာဝနာနှင့် မေတ္တာဆင့်လောင်း သူတော်ကောင်းတို့ ကျင့်ကြောင်းတရား မြတ်ဆယ်ပါးကို အားထုတ်ရသား မျှားလှ ထိုထို ဤကုသိုလ်ကြောင့် ပြုလိုသည်မူ နတ်မင်းရှေလာ သာဓုသာဓု နုမောဒနာ ရည်မန္တာဖြင့် သွင်းခါနေ့ည နိစ္စမှား မေတ္တာပွား၏ မင်းကားဘုမ္မ နတ်ယက္ခသည်။ ။စောင့်ကြခစောင့်၍ နေစေသော။ ။လက်ဝဲဘုမ္မာဒေဝ နတ်ပင့်နည်းတည်း။

၁၄၉။ မြေဆွတ်တွင်းစာပေး မန္တာန်ကိုပြုခြင်း၊

ဥုံမြေထဲမနေ မြေပေါ်နေ ဒွေးချေမယ်လျှ မြေဘုတ်ဘိုးနှင့် မြေဘုတ်မ စားသင့်သည့်ထမင်း ကြက်သားဟင်းနှင့် မြေမင်းမှားတော်ခေါ်၏တည်း။ စားဟဲ့ဆိုလျှင် မစားလျှင် နင့်အူထုံးကို ထားမတုံးနှင့် ခုပ်လိမ့်မည်၊ စားဟဲ့ဆိုလျှင် မစားလျှင် နင့်ဆံတုံးကို ထားမတုံးနှင့် ခုပ်လိမ့်မည်၊ ဟေိဘတ္တာမဘွာဇနံ ဘုဉ္စာဟိ ဘုဉ္စာဟိ၊

ဆန်ဆောခဖြစ်စေ၊ ခေါက်လက်ဖြစ်စေ၊ ထမင်းတပန်း၊ ထွန်ပြစ၊၊ ကြက်ခေါင်း၊၊ ကြက်အူ၊ တောင်ဘန်ရိုးနှစ်ဘဏ်၊ ခြေတောက်ရိုးနှစ်ဘက် အစိမ်း၊ထည့်။ လှေခါးရင်းမှာ ခေါမြုပ်လေခက်အောင်ကျင်းတူး၊ ရင်းကျင်းနား၊မှာ ခေါချ၊ သူနာခြေခေါပေါ်မှာထား၊ ထုံးနနွင်း ခုံညင်းခန့်ဖျော်လျက် မြေဇာခုနစ်ပင်နှင့် အနာပေါ်ကို သတ်၍ အထက်က မန္တာန်နှင့် သုံးခေါက်မန်း၊၊ ၊ရင်၊ ခေါကျင်၊ချ၊ အထက်မြေအောက်မြေ လှန်၍ချလေ၊ ၊မြေဘုတ်တွင်၊စာပေ၊နည်းတည်း၊၊

၁၄၄၊ ဘုမ္မာဒေဝ နတ်မင်းကြီးအကြံ့၊ မန္တာန်တော်ကို ပြခြင်း၊

ယုဂ်ဣသိန် ဣရဝိန်ဟု နေမိန္ဒရ မည်ရသညာ ခုနစ်ပြာတွင် သီတာရစ်လည် လှဲ့လှဲ့ကြည်သား မြရည်ရှောင်တင့် တောင်မင့်ဣသိန် စောက်ထိုန်ခြေရင်း ရွှေခင်းမျက်နှာ မဟာဒဘုမ္မ နိမိတ္တဏ္ဍ ဒီပ သေခင်းတွင်၊ ကြော်ခြင်းလိုက်ဆူ ဇမ္ဗူနွံသိ မြင့်ဘိဗိမာန် ဝေယာန်ပြာသဒ် ကြာရပ်ပလ္လင် တုံဥကင်ဝယ် စံပယ်စံနေ သက်ဝေစိမ်းလှဲ့ မြရည်လှဲ့သို့ ယိမ်းနွဲ့ဟန်ယူ နတ်မူဒေဝ ယက္ခစန္ဒီ မြရည်အဆင်း မိမင်းဒေဝီ မဟောသီနှင့် အောဒက်မိုလကျာ ဂန္ဓလာဟု နာမာကျော်တုံ ဆူးရစ်ခြုံက အကုန်ဆွဲငင် လုသင်တောဇ နတ်လုခေါင်၊လောင်၊ ဘုတ်ပေါင်းဘုရင် စုန်းလျှင်းမကျင်း ကို၊ခြင်းလေးလီ ဇော်ဂနီနတ် လေးရပ်ကာဓာ ပြင်ကနတ်ပေါင်၊ ဝတ်ညောင်းတုတ်ပြတ် ရှေ့ဘွဲ့ သတ်သည် နတ်မြတ်ဘုမ္မ သက္ကအဒကျော် နတ်ဘုန်းမော် ဇော်ရော် ပန်ထွာ ကျွန်ုပ်မှာကျား မေတ္တာပို့သ ဆွေးဝသတ္တ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ ဂေါတမ၏ မြွက်ဟတရား ဟောကြားမွှာ မြတ်သံဃာဟူ သရဏဂုဏ် သုံးပါးစုံကို ကြက်ရုံးဆံထိုး ဤအကျိုး၊ကြောင့် တနိုး၊နိုး၊ အာဏာ လွှမ်းမိုး၊ဖြဒသား မင်းဖျားမျက်ဖျော် ရှုမြော်တိုးပွား၊ မေတ္တာထား၍ ထင်ရှားမှန်စွာ စောင်မပါလော ရာကျော်သဏ်ရှည် စည်းစိမ် တည့်လျက် တိုးတက် ကောင်းကြီး၊ ကြံတိုင်းပြီး၊အောင် စောင့်တည်းနတ်မှန် ရှေ့ညာဏ်ညွှန်သည်၊ ၊မြဲလွန်ဘန်ဆင်၊မစေသော၊

၁၄၅။ ဆေးခွက်ကို မန်းရန် မန္တာန်ကို ပြခြင်း

သုစိပမဂေါ ရုမန္တာ ပဥ္စမတာဒေဝေါ။ ပီယံဟောတု။ နိုသိပ္ပံ ဝါဒဒန္တုမေး ။သဋ္ဌာပေး မြဲပေး နတ်ကြီးငါးပါး ရောက်လာလျှင် လူရဿတိကစလျက် ကြူးရမည်။

၁၄၆။ ဥပသမ္ပဒဉာတ်ဟူသော မန္တာန်တော်ကို ပြခြင်း

သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော၊ အယံနာဂေါ၊ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပမ္ပဒါ ပေခေါ၊ ရှိ သုဒ္ဓေါ၊ အန္တရာယိ ကေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစီဝရံ၊ နာဂေါ၊ သံဃံဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ယဒိသံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဧသာဉတ္တိ။ ။ဉာတ်ပြီး၏။

သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော၊ အယံနာဂေါ၊ အာယသ္မတော၊ တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါ ပေခေါ၊ ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိ ကေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ပရိပုဏ္ဏဿပတ္တစီဝရံ၊ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ၊ နာဂဿဥပသမ္ပဒါ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေ နသောတုဏှဿ၊ ယဿနက္ခမတိ၊ သောဘာသေယျ။ ။ဒုတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ၊ လ။ တတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။ လ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သံဃေန နာဂေါ၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန ခမတိ၊ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှီ၊ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။ ။သုံး ခေါက်ရွတ်၊ သိမ်မှာသုံးခေါက်ရွတ်ဖျသွင်း။ ပြီးလျှင် ဒမ္တာသုတ် တော်တထောင် ရွတ်ရာ၏။

၁၄၇။ ပြန်ဘိမ်းအမိန့်တော်ကြီးကို ပြခြင်း

ကိုးပါးဆေး- တဆဲ့နှစ်ပါးဆေး၊ ဒေဝီဆေး၊ ဝိဇ္ဇာဆေး တို့ကို ကြိတ်ပြီးလျှင် ပြန်ဆိုရန် အမိန့်တော် မန္တာန်ကြီးကား ။ သတ္တသင်္ခါရ သြဏာသဟု လောကသုံးပါးတို့တွင် အတုမရှိ ပရိ နာယက ရာဇာထက်ရာဇာ ဒေဝါထက်ဒေဝါ ပြဟ္မာထက်ပြဟ္မာ

ရဟန္တာတို့၏ အဓိပတိ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မတော်မူ၍ ပတ္တမြား တမွှတ် အထွတ်တကူ လောကထိပ်ပန် လေးတန်သစ္စာ ရှစ်ဖြာမဂ္ဂ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆုံးဆန်ဗွာန် ကောန်ကူးမြောက်တော်မူပြီး၍ အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံး ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာထွတ်ထား တရားမင်းမြတ်သည် ထားတော်မူခဲ့ သော သာသနာတော်မြတ် နှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်လျှင် သီကြား မင်းသည် သာသနာတော် နှစ်ထောင့်ငါးရာကို ထပ်မံကြည့်ရှုခည့် ဖြစ်၍ ဇာတိအာဏာ မဟာဝိသယခေတ်အတွင်း များလှသတ္တဝါ သစ္စာမှန်ဖြောင့် မြဲစောင့်တရား ကျင့်သူအားကို နတ်များအပေါင်း တို့ စောင်းကျောင်း စောင်ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၄၈။ ဘုရားငါးဆူ အမိန့်တော်ကြီးကိုပြခြင်း။

ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ စကားတော်ကို ထုတ်ဆောင်ဒေသနာ အာဏာတော်မြတ် ဖြင့် ဘတ်ကြားငါပြန်မည်၊ သတ္တရတနာသီတာ လေးဖြာဒီပ ရာဇ ဥဿျှောင် ကျွန်းမြအောင်တွင် တောတောင်ရေမြေ ရှိလေသမျှ ရက္ခ ဘုမ္မာ အာကာကိုစိုး တန်ခိုးကြီးခြင်း နတ်မင်း နတ်သိုးနှင့်တကွ ကာကနီလေးလီ ဇော်ဂနီခလးတွေ့ တစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူး မိစ္ဆာ မသမာလျှင် နားနာကြကုန်၊ သုံးဘုံလူတွင် ဘက်မမြင်သည် သင်တို့ ဆရာ ငါတို့ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ တိခလာကရာဇာ မိန့်မှာပိုင်းခြား ထားတော်မူခဲ့သည့် နှုမစ၍ ပြည်ပေသာလီ လိစ္ဆဝီဘိုင်း၊ အရှိင်း သူဘက် သုံးချပ်သော ဘေးဒါဏ်တို့ကို ညီဘော် အာနန္ဒာအား၊ သင်ကြား၊ပြ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို ပျော်ပျော်ဆွတ်ဖြန်းလျှင် အကြမ်းသူရဲ ပြေးလွဲကြေပျောက် ကြောက်ရွံ့လန့်ပုံး သေဆုံးမတတ် မိစ္ဆာခုနတ်တို့ ပြေးလယ်ဘူးကြလေပြီ၊ သောတိနေဌ ၊ မာရ်နတ် သား၊လည်း များသောစစ်သည် ဝန်းလည်ရန်အောင် မုံသောက် ပြောင်နှင့် တမထောင်လက်ရုံး ချိမ့်အုံးသန့်စင် မြတ်ပလ္လင်ကို လိုချင် မိငြား လုမိမှား၍ စက်ချားရဟတ် မရပ်မတည် မိမိပြည်သို့ ပြန်လည် ထွက်ပြေး သေဘေးရောက်လုနီးချေပြီ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးတန် ရောင်လျှံ

ခြောက်သွယ် သုံးဆယ်လက္ခဏာ ရာဇာဓိပတိ မုနိတ္ထင္ရွတင် ဘုရား ရှင်ကို စိတ်တွင်မလျော် ယသော်မောင်ရင်း မျိုးချင်းမပြတ် ဒေဝဒတ် လည်း မလျောက်ပတ်ကြွ ူးလွန် မကောင်းဝန်ကြောင့် အလွန်အုံ့အဲ မြေကြခွဲလျက် ငရဲထို့ရွာပါလေပြီ၊ ရတနာသုံးရပ် ဆည်းကပ်မှန်စွာ သမာစာရ ရှိသမျှသူ အယူဘောက်ပြားလျက် ဆယ်ပါးသော ဒုစရိုက်ကို လိုလိုက်လေ့လာ သတ္တဝါအား ဘုရားအလိုတော် မရှိ၊ သတိမတိမ်း ကတိမ်းကပါး မဘုရားပြုကျင့်လျှင် စုတိခြား မမှား မလွဲ ငရဲသို့ကျရလိမ့်မည်၊ ကက္ကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ ဂေါ တမ၊ အရိမေတ္တေယျ၊ ဘုရားငါးဆူ အမိန့်တော်၊

၁၄၉၊ ပွဲခင်းရာဇမတ် အစီအရင်ကိုပြခြင်း၊

ရာဇမတ်သုံးမျက်နှာချ၊ အလည် ပိတ်ဖြူ သုံးတောင်၊ ရှ နီ သုံးတောင် ဖြန့်လျက်ခင်း၊ ၎င်းအပေါ်တွင် ဖက်ခွက် ဘခွက်လျှင် ကောက်ညှင်းဆန်ရင်း ထပင်းထည့်၊ ၎င်းနောက် ယိုသုံးမည်၊ မုန့် နှစ်မျိုး၊ သစ်သီးသုံးမျိုး၊ ကွမ်းရာဘရာ၊ လက်ဘက်ထုပ် တထုပ်၊ ပန်းသုံးမျိုးထည့်၊ ၎င်းနည်း ၁၂၀၊ ဖက်ခွက်မှာပြည့်အောင်ခင်း၍ ရာဇမှတ် ထောင့်အတွင်းတွင် ငှက်ပျောဘီးကြမ်း လေးပွဲခင်း၊ ထီး ငါးစင်းကို ဘုရားရဟန္တာပွဲမှာ နံဘေးက ကပ်လျက် စိုက်ထားရ မည်၊ ရာဇမတ်လေးမျက်နှာ၊ ကြက်လျှာ ဆယ်တိုင်စီစိုက်၊ လေး ထောင့်မှာ တံခွန်ကုက္ကား၊ မုလေးပွားစိုက်၊ အပေါ်က မျက်နှာ ကြက် ဖွဲ့လေး ကြက်ကာ၊ ပွဲခင်း ရာဇမတ်ကွာရန်နည်းအစီအရင် တည်း၊

ကဝေသာရကျမ်းနိုက် မန္တာန်အပိုင်းကိုပြရာဖြစ်သော စတုတ္ထကဏ္ဍပြီး၏၊

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊

၁၅၀။ အင်္ဂမုက်အင်း၏သဘောလက္ခဏာကိုပြခြင်း

ဝရမေဓာ ပညာအထူး ကျေးဇူးကြီးမြတ် အတုလွတ်တို့ ကြည်ညွတ်မြှက်နိုး ကောင်းကျိုးမျှားဘွေ ထားခဲ့ခဲ့သော၊ တွက်ရေဆုံးဆ အနန္တဟု ကြီးလှကျိုးဆက် ကောင်းညွန့်တက်ဘို့ ခါရက်သိဒ္ဓိ ဇေယံခေါင်ထွဋ် ရပ်သိရိတွင် မဏိမေခလာ အာကာသစိုး မြောက်ချီးကိုးမှ ကျွမ်း၊ရင်း၊ပငေဟိ ဂဗ္ဘီရစစ် အနှစ်သာရ ဇိနဂုဏ်ထူး ချီးကြူးမဂ်လာ စိန္တာမဏိ ဟေမိတ္တံ ရွှတ်သံပြီးစွာ ဩဇာပြန့်ပြူး ကြည်ညွတ်နူးမျှ ကျေးဇူးတော်ကို ပြဆိုကြောင်း ဆဲ့နှစ်အင်းဖြင့် တအင်းကိုးကွက် မပျက်ကိုးမှီ ညီဌစစတုရန်း မယွန်းမတိမ် မပိန်မကောက် မပေါက်မကာန်း မသန်း၊မခွေ ဂဏန်းနေလည်း မှန်စေထားရပ် ဇက်နှင့်အငွ်လည်၊ မပြတ်မခွေ မတ်လှစေရှင့်၊ ဒွေ၊နေဗျည်းက စတုစသည် ကျစေပေါ်ရပ် စေ့စပ်စွာလှ သတ္တဘရိနရတိသို့ ရှိစေ်စေ့ငု ခြောက်ခုအင်္ဂ နရတိမှာ သေံညာသို့ ကျွမ်းလာအမြဲ မှတ်ယူစွဲမှ ဆင့်ကဲမယွင်း ဆဲ့နှစ်အင်းတည်၊ လောင်းမင်းတကာ စဉ်လာစေ့ငု မြတ်နိုးပြုသည် တေုအစ ပဌမအင်း ကိုးခြင်း၊ ဆဲ့နှစ် တွက်စစ်မလွတ် ခရပတ်ခွေ အင်း၊ချက်သေသော် ရှာနေသခ်ျာ တရာရှစ်အုပ် ဂုဏ်ပေါင်းချုပ်မျှ သရှုပ်ပဌမ နည်းကျွသေ ခွေ စွဲယူနေဖြင့် ဆန်းထွေဒုဘိယ အငွမဂ္ဂင် စည်ပင်တိုး၊လေ ပွား၊လေမှန်လှ ဒွါဒသတွင် ကေ မှန်မှု တခုရှုပ်ဘိ နည်းမှီဘော်ပြသိကောင်း၊လှ၏၊ဒွါဒသကျော် မိန့်တော်ဘွေထုတ် အင်္ဂမုက်မှု သရုပ်အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကြူး၊မဆုံး သမိုင်းကုံလည်း စာလုံး၊ခပ်ရှည် ပွား၊တေစ္စမည်တည့် လျံခြည်တောက်ပြောင် ဝေဘူတေ၁င်ဝယ် အရောင်ထွန်း၊မြတ် ဇောတရတ်ကို မိုးနတ်လူနွ သက္ကစွတ္ထု သူဇာသည်၊ပင် နတ်ရှင်မြတ်လေး ယူ၍ပေးသို့ အရေး၊တမျှ မှတ်သား၊ရမ္မမနသိဒ္ဓိ ထိုပြီတဝ ကာယသိဒ္ဓိ ဒုက္ခိလျှံ၏ ကျော်သဲအုံသွောက်ကြံတိုင်းမြောက်၍ ထွန်း၊တောက်တေဇာ ကောင်း၊ညွှန်းဖြစ်သည်၊ ၊ သေစ္စင်၊ချာဇမ္ဗူလုံ၊ဝယ်တည်။

၁၅၁။ ။အဋ္ဌမုက် ၁၂-အင်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြခြင်း

အဋ္ဌမုက်မည်ခြင်းသည်ကား၊ စတုဓာတု စတုဓာတုဟိ ဓာတ်လေးပါးကိုအရင်းမူလပြုခြင်း၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့နှင့် ရောခန္ဒာခြင်း၊ ဒွါဒရာသီ အစဉ်အတိုင်း နှုတ်ခြင်းဖြင့် အပြီးသို့ရောက်စေခြင်းသာလျှင်တည်း၊ ရှေးရှေးသော ပညာရှိတို့သည် ရှို့ဝှက်သေဒအမှုဖြစ်၍ အစကအဆုံးတိုင်အောင် သွန်သင်ညွှန်ပြခြင်း မရှိလေသည်၊ အလိုရှိရာ စတုတ္ထအင်းကိုသဒလျှင် အဋ္ဌမုက်အင်းဟူ၍ သမုတ်လေသည်၊ အင်းကိုအင်းချင်း၊ ဓာတာကိုဓာတာချင်းထပ်လျက် စီရင်ကုန်ရာ၏၊ ဤအင်းအရအတိုင်း အရပ်ကိုကား၊ အရပ်ချင်းထပ်၍ နှစ်အင်းလုံး ဤကဲ့သို့ချ၊ မိတ္တယောဂဂါထာ ပေါ်မိတ္တံ အဖုံ၊ အထဲ နှစ်ခုလုံးကိုပင် ရုံလျက် စီရင်ရာတွင် ဓာတာအတိုင်းသွတ်လျက် စီရင်ခြင်းသည် သိရှိသမ္မတ္တနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်း ဆရာအစဉ်အဆက်ထားသည့်နည်းကို အမှီပြု၍ ခုနစ်ရက်သား သုံးဆောင်ရမည်၊ ပဌမလျှင် ပဌမ အင်းချင်း ဒုတိယလျှင်ဒုတိယအင်းချင်း နှစ်လုံးကိုထပ်၍ နည်းတူစီရင်ကုန်သတည်း။

၁၅၂။ ။အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက်တဆဲ့နှစ်အင်းချရန် အကြောင်းကိုပြခြင်း

အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက်၊ တဆဲ့နှစ်အင်းကို ဓာတ်လေးပါးအရင်း အစပြုပြီးလျှင် ရှစ်ခုစီထုတ်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌမုက်ဖီလာမုက် တဆဲ့နှစ်အင်းဖြစ်သည်၊ယိုတဆဲ့ နှစ်အင်းကို ဤသို့စီရင်၍ချအပ်ရာ၏။ ။ပဌမအင်းကိုလိုလျှင် ဓာတ်လေးပါးကိုဘည် ၁၂-ခုတိုး၍ချလေ အင်းကိုးဘပ်ဖြစ်၏၊ ၁၀၈-တွင်းအောင်မြင်၏၊ ။ဒုတိယအင်းသည်ကား ၁၂-တည်၊ ၁၁-ခုတိုး ။တတိယအင်းသည်ကား၊ ၂၀-တည်၊ ၁၀-တိုး၊ ။စတုတ္ထအင်းကား၊ ၂၈-ခုတည် ၉-ခုတိုး၊ ။ပဥ္စမအင်းသည်ကား ၃၆ ခုတည် ၈ ခုတိုး၊ ။ဆဋ္ဌမအင်းသည်ကား ၄၄ ခုတည် ၇ ခုတိုး၊ သတ္တမအင်းသည်ကား ၅၂ တည် ၆ ခုတိုး၊ ။အဋ္ဌမအင်းသည်ကား ၆၀ တည် ၅ ခုတိုး၊ ။နဝမအင်းသည်ကား ၆၈ ခုတည် ၄ ခုတိုး၊ ။ဒသမအင်းသည်ကား၊ ၇၆ ခုတည် ၃ ခုတိုး၊ ။ကောဒသမအင်းသည်ကား ၈၄ ခုတည် ၂ ခုတိုး၊ ။ဒွါဒသမအင်းသည်ကား၊ ၉၂ ခုတည်

၇ ခုတိုး၊ ။ဤသို့လျှင် ထိုကိန်းအတိုင်း တည်လျက် တိုးလေ၊ တခု ယုတ်စီပြု၍ ၁၂ အင်းစီရင်ကုန်ရာ၏၊

ဤအင်း၊ တအင်း၊ တအင်းလျှင် ၉ ထပ်ပြုလျက် အင်း ၉ ထပ်တွင် တနင်္ဂနွေအိမ်က အစတခုသက် စီသွားလေ၊ တနင်္ဂနွေအိမ်ကချည်း အစဉ်အတိုင်းတည်လေ၊ အဋ္ဌလှက် တကွင်းကွင်းသော် တိုးကာတိုးကာ ပတ်မိအောင် အစဉ်အတိုင်းလောင်းကာ လောင်းကာပြုလျက်ချအပ်၏၊ အင်း ၉ ကွက်ကို ခရုပတ်လက်ျာရစ်လှည့်ပြီးလျှင် သွားအပ်၏၊ ဤကဲ့သို့ တဆဲ့နှစ်အင်းလုံး ၁၀၈ တွင် အောင်မြင်၏။ တဆဲ့နှစ်အင်းကို ခေါတ်လေးပါးကို အရင်းပြုလျက်တည်တအင်းလျှင် ၈ ခုစီတိုး ဒွါဒသရာသီကျဘွင် ၁ ခုစီယုတ်၍ တိုးကာတိုးကာချအပ်၏၊ ။၎င်းထွက်အစင်အကျယ်အောက်နိူတ်ဆိုလတံသောဇယျာ၊ပုံကိုကြည့်ရှု၍သိအပ်၏၊

၁၅၃။ ။အဋ္ဌမုက် တဆဲ့နှစ်အင်း၏ဇယား စောက်ပုံကိုပြခြင်း။

(ပဌမအင်းပုံ)

၄	၁၇	၃၀
၉၅	၁၀၈	၄၃
၈၂	၆၉	၅၆

(ဒုတိယအင်းပုံ)

၁၂	၂၄	၃၆
၉၆	၁၀၈	၄၈
၈၄	၇၂	၆၀

(တတိယအင်းပုံ)

၂၀	၃၁	၄၂
၉၇	၁၀၈	၅၃
၈၆	၇၅	၆၄

(စတုတ္ထအင်းပုံ)

၂၈	၃၈	၄၈
၉၈	၁၀၈	၅၈
၈၈	၇၈	၆၈

(ပဉ္စမအင်းပုံ)

၃၆	၄၅	၅၄
၉၉	၁၀၈	၆၃
၉၀	၈၁	၇၂

(ဆဋ္ဌမအင်းပုံ)

၄၄	၅၂	၆၀
၁၀	၁၀၈	၆၈
၉၂	၈၄	၇၆

(သတ္တမအင်းပုံ)

၅၂	၅၉	၆၆
၁၀၁	၁၀၈	၇၃
၉၄	၈၇	၈၀

(အဋ္ဌမအင်းပုံ)

၆၀	၆၆	၇၂
၁၀၂	၁၀၈	၇၈
၉၆	၉၀	၈၄

(နဝမအင်းပုံ)

၆၈	၇၃	၇၈
၁၀၃	၁၀၈	၈၃
၉၈	၉၃	၈၈

(ဒသမအင်းပုံ)

၇၆	၈၀	၈၄
၁၀၄	၁၀၈	၈၈
၁၀၀	၉၆	၉၂

(ကောဒသအင်းပုံ)		
၈၄	၈၇	၉၀
၁၀၅	၁၀၈	၉၃
၁၀၂	၉၉	၉၆

(ဒွါဒသမအင်းပုံ)		
၉၂	၉၄	၉၆
၁၀၆	၁၀၈	၉၈
၁၀၄	၁၀၂	၁၀၀

၁၅၄။ အင်္ဂမုက်ဖီလာမုက်ဆေးလေးထောင့်ကန် ချနည်းကိုပြခြင်း

အင်္ဂမုက် ဖီလာမုက် ၁၂-အင်းကို လေးထောင့်ကန်ချလိုမူ အင်းကွက် အလျားအနံ ၁၃-ကွက်စီချ၊ ကောင်းစေလိုလျှင် မိတ်ဂြိုဟ်ကိုယှဉ်စေ၊ မကောင်းစေလိုမူ ရန်ဂြိုဟ်ကိုယှဉ်လေ၊ လေးထောင့် ဆန် တနည်းလိုမူ ၁၂-ကွက်စီချပြီးလျှင် မိတ်ဂြိုဟ်နှင့်ယှဉ်ရာ၏၊

အင်္ဂမုက် ဖီလာမုက် ၁၂-အင်း၊၊ စတုရင်္ဂပတ် ၁၂-အင်းကို တကွက်တည်း ချလိုမူ တိုင် ၃၆-တိုင်ထူပြီးလျှင် စက်ဝန်း ၅၂-ထပ် ပြုလျက် အလည်နှိုက် ဇာတာနေရန် ၁၂-ကွက်ပြု၊ ကောင်းစေလို မူ မိတ်ဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ်စေရမည်၊ မကောင်းစေလိုမူ ရန်ဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ် စေရာ၏၊ အင်းကို အင်းချင်း၊၊ ဇာတာချင်းထပ်လိုမူ စက်ဝန်းရှစ် ထပ်၊ တိုင် ၃၆-တိုင်ထူပြီးလျှင် အလယ်တွင် ဇာတာအိမ် ၁၂-ကွက် ခပ်၊ အင်္ဂမုက်ဖီလာမုက် ၁၂-အင်းကို ဤကဲ့သို့ချည်းစီရင်ရာ၏၊ အသည်တွင် လိုသူတဘက်သား၊ဇာတာထည့်၊ ငါတို့ဇာတာကိုလည်း ၎င်းအပြင်ကထည့်လေ၊အပြင်ကိုအလိုရှိမူ အင်းတည်းကို မိတ်ဂြိုဟ်နှင့်

ယှဉ်စေ၊ ဇာတာဗဟိုရ်အလည်တွင် အရုပ်ချင်းနံချင်းထပ်၍ စီရင်ရာ၏၊ ။ဤကား၊ ကောင်းကျိုးကိုပြုစီရင်ခြင်းနည်းတည်း။

တဘာန် မကောင်းကျိုးကိုစီရင်လိုမူ စတိဝန်း ၉-ထပ်၊ တိုင် ၃၆-တိုင်ထူ၊ အလည်တွင် ချင့်အရုပ်ကိုထည့်၊ အရုပ်တွင် ချင့်နံထည့်လေ၊ ဒွါဒသလက်စွင် ချင့်ဓာတ်ထည့်၊ ရင်းအပြင် ရန်သူသည် တနင်္ဂနွေသားဖြစ်လင့်က တနင်္ဂနွေအင်း၊ တနင်္လာသားဖြစ်လင့်က တနင်္လာအင်းကိုထည့်လေ၊ ဤကဲ့သို့ ၇-ချဏ်သားကို အင်းအသီးသီးထည့်၍ ရန်ဂြိုဟ်နှင့်ယှဉ်လျက် စီရင်ကုန်ရာ၏။

၁၅၅။ အရုပ်သွတ်-နံသွတ်-၁၂-အင်းချရန် အကြောင်းကိုပြခြင်း

ရုပ်သွတ်၍ စီရင်လိုလျှင် ပဌမအင်းမှာ ၁၇-ခုတည် ၁၂-ခုတိုး၊ အင်းကိုးထပ်ဖြစ်၏၊ တခွင်ကို ၁-ခုစီတိုးပြီးလျှင်ချ၊ အင်းကိုးထပ်ဖြစ်၏၊ အလည်ကွက်လွတ်၏၊ ၁၀၈-တွင်အောင်မြင်၏၊ ။ ဒုတိယအင်း ၂၄-တည် ၁၁-ခုတိုး၊ ။တတိယအင်း၊ ၃၁-တည် ၁၀-တိုး၊ ။စတုတ္ထအင်း ၃၈-ခုတည် ၉-ခုတိုး၊ ။ပဥ္စမအင်း ၄၅-ခုတည် ၈-ခုတိုး၊ ။ဆဋ္ဌမအင်း ၅၂-ခုတည် ၇-ခုတိုး၊ ။ သတ္တမအင်း ၅၉-ခုတည် ၆-ခုတိုး၊ ။အဋ္ဌမအင်း ၆၆-ခုတည် ၅-ခုတိုး၊ ။နဝမအင်း ၇၃-ခုတည် ၄-ခုတိုး၊ ။ဒသမအင်း ၈၀-တည် ၃-ခုတိုး၊ ။ဧကာဒသမအင်း ၈၇-ခုတည် ၂-ခုတိုး၊ ။ ဒွါဒသမအင်း ၉၄-တည် ၁-ခုတိုး၊ ။ဤသို့အစည်အတိုင်းချ၍ ၁၂-အင်းဖြစ်၏၊ ထို ၁၂-အင်းတို့သည်ကား၊ ၁၀၈-တွင်ချည်း အောင်မြင်၏၊ အလျင်က အဋ္ဌမုက်စီရင်သောနည်းအတိုင်း စီရင်၍ချလေ၊ အလည်ကွက်အင်းလွတ်နှိုက်၊ နံအရုပ်ကိုသွတ်လျက် စီရင်ရာ၏၊ ။ရင်းထက် အစင်အကြယ်ကိုလိုမူ အောက်နှိုက်ဆိုလတ္တံ့သော ဇယားပုံကိုကြည့်ရှု၍ သိရာ၏၊

၁၅၆။ ရုပ်သွတ်နံ့သွတ် ၁၂-အင်းခယားစောက် ပုံကိုပြခြင်း၊

(ပဌမအင်းပုံ)

၁၇	၃၀	၄၃
၁၀၈	နံ	၅၆
၉၅	၈၂	၆၉

(ဒုတိယအင်းပုံ)

၂၄	၃၆	၄၈
၁၀၈	နံ	၆၀
၉၆	၈၂	၇၂

(တတိယအင်းပုံ)

၃၁	၄၂	၅၄
၁၀၈	နံ	၆၄
၉၇	၈၆	၇၅

(စတုတ္ထအင်းပုံ)

၃၈	၄၉	၅၈
၁၀၈	နံ	၆၈
၉၈	၈၈	၇၈

(ပဉ္စမအင်းပုံ)

၄၅	၅၄	၆၃
၁၀၈	နံ	၇၂
၉၉	၉၁	၈၁

(ဆဋ္ဌမအင်းပုံ)

၅၂	၆၀	၆၈
၁၀၈	နံ	၇၆
၁၀၀	၉၂	၄၈

(သတ္တမအင်းပုံ)

၅၉	၉၆	၇၃
၁၀၈	နံ	၈၀
၁၀၁	၉၄	၈၇

(အဋ္ဌမအင်းပုံ)

၆၆	၇၂	၇၈
၁၀၈	နံ	၈၄
၁၀၂	၉၆	၉၀

(နဝမအင်းပုံ)

၇၃	၇၈	၈၃
၁၀၈	နံ	၈၈
၁၀၃	၉၈	၉၃

(ဒသမအင်းပုံ)

၈၀	၈၄	၈၈
၁၀၈	နံ	၉၂
၁၀၂	၉၈	၉၄

(ဧကာဒသမအင်းပုံ)

၈၇	၉၀	၉၃
၁၀၈	နံ	၉၆
၁၀၅	၁၀၂	၉၉

(ဒွါဒသမအင်းပုံ)

၉၄	၉၆	၉၈
၁၀၈	နံ	၁၀၀
၁၀၆	၁၀၄	၁၀၂

အဌမှတ်–၁၂ အင်း၊ အလည်ကွက်တွင် နံဖြစ်စေ၊ရုပ်ဖြစ်စေ သွတ်၍ စီရင်ကုန်ရာ၏။

၁၂၇။ စမ္ပါန၀နတ်ချစ်ဆေးကိုပြခြင်း

၉	၁၆	၁၁
၁၄	၁၂	၁၀
၁၃	၈	၁၅

ဤစမ္ပါန၀ နတ်ချစ်အင်းကို ရင်မှာထိုး၊နဖူး–ရင်ဘတ်–လက်ယာ နှစ်ဘက် ကျောလယ်၊ခါးဆစ်၊ ၎င်းနေရာတို့နှိုက်၊ သူညကိုးလုံးစီ ထိုးရာ၏၊ နတ်ချစ်အနုပံ့ကို သာသနာ–၅၀၀၀ အနုပစ်ထိုးနည်းထိုးရာ၏။

၁၂၈။ စမ္ပါန၀–၉ တွဲအင်းကြီးကိုပြခြင်း

အောက်နှိုက်ပြအပ်သော၊ စမ္ပါန၀–၉ အင်းကို သူရဿတီ ပန်းမှော်၊ ကုမ်းမှော်၊ မီးထွန်းမှော်၊ နှားကြပ်မှော်၊ အစရှိသော သူရဿတီနှင့် စပ်လျှင်းသမျှကို သုံးရာ၏၊ ၎င်းအင်းကို စက္ကူပေတို့တွင် အင်းချပြီးလျှင် မီးနှင့်ပြာချလျက်၊ ၎င်းပြာကို သောက်ရသည်ရှိသော်၊ သူရဿတီနတ်သမီးသည်၊ အမြဲကိုယ်နှင့်မကွာ၊နေကြောင်းများကို၊ အထူးထူးသော လောကီကျမ်းတို့တွင် ထင်ရှားစွာပြကုန်၏၊ ၊တို့ ကြောင့်၊ မြဲလည်းမြဲ၏၊မိမိပြောဟောတိုင်းလည်း၊ နတ်တို့၏စကားကဲ့သို့ ထင်ရှားကုန်၏။

ဧမ္ပါနဝ ၉-တွဲအင်းကြီးပုံ

၂	၉	၄	၇	၅	၇	၄	၉	၂
၉	၄	၇	၅	၃	၅	၇	၄	၉
၄	၇	၅	၃	၆	၃	၅	၇	၄
၇	၅	၃	၆	၁	၈	၃	၅	၇
၅	၃	၆	၁	၈	၁	၆	၃	၅
၄	၇	၅	၃	၆	၀	၅	၇	၄
၉	၄	၇	၅	၃	၅	၇	၄	၉
၂	၉	၄	၇	၅	၇	၄	၉	၂
၇	၅	၃	၂	၁	၆	၁	၅	၇

ဤဧမ္ပါနဝအင်း-၉ တွဲကို အထက်ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ထ[illegible] ဉာဏ်မှီသမျှသုံးစွဲပါမူ၊ အကျိုးထူးတရားများစွာ ခံစားခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏။

၁၅၉။ စမ္ပါနဝနှစ်အင်းတွဲကိုပြခြင်း

(စမ္ပါနဝ-ဝင်အင်းပုံ)

၄	၃	၂
၁	၈	၇
၅	၉	၆

(စမ္ပါနဝ-ထွက်အင်းပုံ)

၂	၉	၄
၇	၈	၇
၆	၉	၅

ဤပြအပ်သော စမ္ပါနဝထွက်အင်းကိုအသုံးပြုရန်နည်းသည်၊ နောက်နှိုက် ထင်ရှားလတ္တံ့သတည်း၊

၁၆၀၊ စမ္ပါနဝအင်း၏အညွှန်းကိုပြခြင်း

စမ္ပါနဝအင်း၏အကျိုးတို့မှာ ပဌမဝင်အင်း၏အကျိုးကား၊ ကသီ၊မသီးသောသစ်ပင်ကို သီးစေနိုင်၏၊သား၊မရှိသောမိန်းမတို့ကို သားရစေတတ်၏၊ ၎င်းပဌမထွက်အင်းကား၊ အသီးသီးသောသစ်ပင်တို့ကို မသီးစေနိုင်၊သားများ၊စွာရှိသောမိန်းမတို့ သားမရှိစေနိုင်မအောင် တတ်နိုင်၏၊

ဒုတိယဝင်အင်းကား၊ မင်းအမတ်လူကြီးမိဘတို့အား ကြည်ညိုစေတတ်၏၊ ၎င်းတတိယထွက်အင်းကား၊ မင်းဘေးစိုးဒဏ်၊ အန္တရာယ်ရန်မန်အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ကိုယ်ကာယနှိုက်၊ မကပ်မထိ မညိမစွမ်းနိုင်ကုန်၊

တတိယဝင်အင်းကား၊ ကုန်ကိုရစေလိုလျှင်၊ ၎င်းအင်းကို အမြဲမကွာ ကိုယ်ဝယ် ဆောင်ရာ၏၊ လဝတ် သပွဲကာနှင့်လည်း

ပြည့်စုံခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်တတ်၏။ ၊ ၎င်း၊ တတိယထွက် အင်းကား၊ ကုန်ကိုစွန့်စေလိုလျှင် ၎င်းအင်းကို ရေစိမ်၍ပတ်ဖြန်းရာ၏၊ နို့မထွက်သောမိန်းမတို့ကို နို့အလျှင်ထွက်စေတတ်၏၊ ဆီမထွက်သော ဆီဆုံကိုလည်း ဆီထွက်စေတတ်၏။

စတုတ္ထဝင်အင်းကား၊ ရန်သူပုံတို့ ဝင်ရောက်လျှင် အန္တိမဆာယာ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ မေ့ခလျှော့ စေတတ်၏၊ တန့်စေတတ်၏၊ ၎င်း၊ ထွက်အင်းကား၊ ရန်သူပုံတို့ဝင်သော်၊ တဘက်ရန်က ဘ[illegible]နိုင်ကိုင်မမိလိုက်၍ ဟစ်အော်ကျော်ညာလျှင် ပြိုပျက်စေတတ်၏၊ ရန်လွတ်အင်းတည်း သမုတ်လျက် ရှေးဆရာ့ဆရာတို့ အမည်ပေးကြကုန်၏။

ပဥ္စမဝင်အင်းကား၊ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် မိမိကိုမြင်လျှင်မျှနှင့်ပင် ချစ်ခင်သနားတတ်၏၊ ၎င်း၊ ထွက်အင်းကား၊ ရန်သူတို့သည် မေတ္တာမျှလျက် ရှန်ပြေညီမ်၊ စေကုန်၏။

ဆဋ္ဌမဝင်အင်း၊ ၎င်းထွက်အင်းတို့ကား၊ အလုံးစုံသောသျှုံ အပေါင်းတို့သည် အပြီးအဆုံးသို့တိုင် ရောက်စေတတ်၏။

သတ္တမဝင်အင်းတို့ကား၊ ရေနိုက်ဖြစ်ကုန်သော နဂါးဘေး၊ မိကျောင်းဘေး၊ လဘိုင်ဘေး၊ လိပ်ကျောက်စသော ရေသတ္တဝါဟူသမျှတို့သည် မိမိအား ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း ဖြစ်စေတတ်၏၊ ၎င်း၊ ထွက်အင်းကား၊ အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော ရေနေသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်သို့မရောက်၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ လှေသင်္ဘောနှင့် သွားငြားသော်လည်း၊ လေမုန်တိုင်း၊ လှိုင်းထပိုး တံစူးသစ်ငုတ်တို့သည် မထိမညိရအောင် တားပေတတ်၏။

အဋ္ဌမဝင်အင်းကား၊ လူနတ်နဂါး၊ သိကြားဗြဟ္မာ၊ အသူရာ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဘုမ္မာရုက္ခာ၊ အာကာသစိုး၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ စသောလူအပေါင်းတို့သည် ချစ်ကြည် လေးမြတ်ကြကုန်၏၊ ၎င်းထွက် အင်းကား အထက်ဆိုသူတို့သည် မုန်းထား ညှိုးစူ ငြားသော်လည်း၊ အညှိုးပြု

ခြင်းငှာ မပြုစေနိုင်၊ အမျက်ထွက်လင့်ကစား၊ ပြေလျှော့ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။

နဝမအင်းကား၊ ထာ၊-တုတ်-လေး-လှံကန့်-မြှား-သေနတ် အမြောက်၊ စိန်ပြောင်း၊ မိုးကြိုး၊လောင်မီးတို့သည် အပြီးသို့ရောက် တတ်၏။ ၎င်းထွက်အင်းကား၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာတို့သည် ကိုယ်ဝယ်မရောက် ပြောက်လွှင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်၏။ ။ဤ ကား၊ စမ္ပါနဝ ကိုးအင်း၏ အကျိုးအပြစ်တို့ကို ပြကြောင်း ဖြစ် သော စကားအစဉ်တည်း။

၁၆၁။ ၎င်းစမ္ပါန့ဝအင်း၏ အကျိုးဆက်

ဓတေဇကြီးစွာ အင်းတကာတွင် စမ္ပါနဝ မှတ်ကုန်ကြလော့ ဂုဏ်ကြီးလှ အခေါင်တိုင်၏ အခိုင်မည်မျှ မသိကြလျှင် ကေတမူ အယူမှားစွာ နတ်မိစ္ဆာတို့ ရှိရှာခဲ့ညား၊ ဟန်ဆီးတစ၏၊ ဒွေးကား ရာဇာ မင်းတကာတို့ မေတ္တာဝှန်ဖြိုး ကိုယ်သားမျိုးသို့ ရောင်းစိုး ဝယ်ရာ ကုန်စည်မှာမူ တွေ့ယူလော၊ ကြီးထုလာဘ မင်းဘောစသည် တောမှကျားမြွေ ကင်းစေလို့မူ စတုမှန်စွာ ချလေပါလော့၊ ပဉ္စာ တမူ ဗိုလ်လူများစွာ စစ်မျက်နှာဝယ် ကင်းစွာဘေးပေါင်း အောင် လိမ့်ရှောင်းအံ့၊ တကြောင်းတခု ခြောက်ခုဗျူဂ သစ်ကျားစသာ၊ တောင်မှရှောင်ခွာ ဝေးလေရာ၏၊ နဝ ပြိုင်ဘော် လှေလှည်းသော်မူ တေဇော်မှန်လှ သတ္တချလော၊ ပီယဒသီနာ လူတကာတို့ မေတ္တာ ရှိကြောင်း၊ ရှစ်ခုလေစင်းလော၊ တကြောင်းဆိုမှ ချလော ၆-ခု ပြစ်မှု လေးမြှား ဘောက်ပြားသေနတ် မိုးကြိုးပြစ်လည်း ရစ်စစ်လွှတ်ရာ အောင်ကြောင်းရှာသည်၊ ။စမ္ပါနဝအကျိုးတည်း။

၁၆၂။ ။ပေတ- ကင်း- သင်း- ဝက်နင်း- ခွါပြန်- တန်-လှန်-မ-အာ နှင့်တကယ်လား ထောင့်ကိုက်သွားလေ။ ။အလျား-အနံ- ၅-ကွက်စီရေးပြီးလျှင် ထောင့်ကွက်ကိုလွှတ်၍ ၎င်းအက္ခရာ ဂဏန်းအတိုင်း ပြန်ကိုက်ချလေ။ ထောင့်လေးထောင့် အလယ် ၅-ကွက်လွှတ်၍ ၎င်းအလွှတ်ကွက်တွင် မလိုသူနံထည့်ပြီးလျှင် စီရင်ရာ၏ အကျိုးကိုမဆိုပြီ၊ မကောင်းသောအစီအရင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လျှို့ဝှက်အပ်၏။

၁၆၃။ စမ္ပါနဝအင်း၏ဝမနသွားခြင်းကိုပြခြင်း

စမ္ပါနဝအင်းကို အက္ခရာဖြင့် ဝမနသမသွား၊ ဖိလသွား ဆိုသည်ကား၊ သမသတ်တည် တည်တွတ်ချဟု ဆိုလိုသည်။ ။သမသတ်တည် တည်တွတ်ဆိုသည်ကား ပဋိပါဒအစဉ် အတိုင်းချရမည် ဆိုလိုသည်။ ။ဤအလိုကား အက္ခရာအင်း၏ သချာစေ စစ်ကြောင်းတည်း။ စမ္ပါနဝအင်း၏အက္ခရာ၊ ဝမနသမသွား၊ ဖိလာချသော နည်းသည်ကား၊ အညီအညွတ်ချသည်ကိုဆိုလိုသတည်း။ အညီအညွတ် သမသတ်ကား၊ ပဋိပါတိအစဉ်သင့်၊ အဖုံးအပိတ် ကနိမ့်အမြင့် ချည်းကိုဆိုသည်၊ အင်းဖိုအင်းမအလိုကား၊ ထွက်သောအင်းလည်း ထွက်၏၊ ဝင်သောအင်းလည်း ဝင်၏၊ အက္ခရာသာသချာကြောင်း တည်း။ ။ဤသို့လည်း ဝမနသမသွားနည်းကိုလည်း သိအပ်ရာ၏။

၁၆၄။ ယတြာလောင်တိုက်ကြီး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ယတြာလောင်တိုက်ကြီးအင်းပုံကား၊ အလျားအနံ ၃-ကွက် စီပြုပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေသားကို မကောင်းပြုလိုအံ့၊ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံး အသက်ကိုတည်း၊ တနင်္ဂနွေအသက်နှင့်နှုတ် နှုတ်ကြွင်းကို တနင်္ဂနွေတွင်

ချ နှုတ်ကြွင်းကိုတည် တနင်းလ္ာအသက်နှင့်နှုတ် နှုတ်ကြွင်း၊ တနင်္၊ လာအိမ်တွင်ချ၊ထိုကဲ့သို့ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးကို မိမိ မိမိတို့အသက်နှင့်နှုတ်ခါ နှုတ်ခါပြုလုပ်၍ချလေ၊ အင်းအစသတ်လျှင် ဆုံးမြဲအလည်အကွက် လှပ်၍ ကျန်၏၊ ဤကဲ့သို့စုနစ်ရက်သားလည်း၊ ချင်းတို့နံရှိရာအရပ်က အစပြုလျက် နှုတ်ခါ နှုတ်ခါချလေ၊ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးအစဉ်အတိုင်းနှုတ်၍ ချအပ်၏၊ ဤအင်းကို အိုးသိမ်၊လက်စက်မီးခွက်တွင် ချရှိုရာအင်းကို ယူ၊ အင်းကွက်လည်တွင်ချင်း၊ အမည်ကိုထည့်၊ ဘယောင်းတိုင်ကို အလည်ပေါ်တွင်စိုက်လျက် ဆီမီးထွန်း ချင်းနံဘုရားရှာ၍ထွန်း၊ ဆီမီးကျွန်းအောင်ထွန်းလျှင် မကောင်းကျိုးဖြစ်၏၊ မကောင်းလုပ်သူ ဒဏ်မပြန်နိုင်၊ အဖြေသည်းမရှိ၊ ဆင်ခြင်၍ပြုပါကုန်၊ ၊ငှင်၊ထက် အစင်အကြွယ်ကိုယူလိုမူ အောက်အင်းဇောက်ဇယျားကိုသိအပ်၊

၁၆၅။ ယတြာစလောင်တိုက်ကြီး၊အင်းဇယား ပုံကိုပြခြင်း

(တနင်္ဂနွေသားတို့)

၁၀၂	၈၇	၇၉
၀	နံ	၆၂
၂၃	၃၃	၅၂

(တနင်္လာသားတို့)

၈	၉၃	၈၅
၆	နံ	၆၈
၂၇	၃၉	၅၈

(အင်္ဂါသားတို့)

၁၅	၀	၁၀၀
၂၁	နံ	၈၃
၄၂	၅၄	၇၃

(ဗုဒ္ဓဟူးသားတို့)

၂၃	၈	၀
၂၉	နံ	၉၁
၅၀	၆၂	၈၁

(ကြာသပတေးသားတို့)

၅၀	၃၅	၂၇
၅၆	နံ	၁၀
၇၇	၈၉	၀

(သောကြာသားတို့)

၈၁	၆၆	၅၈
၈၇	နံ	၄၁
၀	၂၁	၃၉

(စနေသားတို့)

၄၁	၂၅	၁၇
၄၆	နံ	၀
၆၇	၇၉	၉၈

(ရာဟုသားတို့)

၆၉	၅၄	၄၆
၇၅	နံ	၂၉
၉၆	၀	၁၉

၁၆၆၊ အင္ဂမုက် ၁၂ အင်း၏အချ ဂါထာကိုပြခြင်း

ဂါထာ၊ ၊အဘိတျာအဂ္ဂိနေရာတုရာဟု ရာတုပြုပွဲစစန္ဒိမာ အင်္ဂါနံ့နရတိရာတုရာဟု ဗုဒ္ဓသဲဥတ္တာရေ ဂုရုသာဒက္ခိဏေရာဟု ရာဟု သောကြဿ ပစ္ဆိမေ အဿာနိဝါရပွေရာဟု ရာဟုစသေနွေဒိသေ၊

အနက်ကာ၊၊ ၊အဘိတျာ၊ တနင်္ဂနွေဖီလာ အရှေ့တောင် ထောင့်က ၂၀ ရ တည်၍၊ တနင်းလာဖီလာ အရှေ့က ၃၇ တည်၊ အင်္ဂါဖီလာ အနေနောက်တောင်ထောင့်က ၆၁ ခုတည်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖီလာ မြောက်က ၅၆ ခုတည်၊ ကြာသပတေးဖီလာတောင်က ၆၄ ခုတည်၊ သောကြာဖီလာ အနောက်က ၇၂ ခုတည်၊ စနေဖီလာ အနောက် မြောက်ထောင့်က ၈၂ ခုတည်၊ ရာဟုဖီလာ အရှေ့မြောက်ထောင့် က ၉၁ ခုတည်၍ မြင်းသွားချရာ၏။ ကိန်းကို အလည်တွင် ၁၀၈ ကစလျက် အင္ဂမုက် ခြင်းသွားချလေ၊ အင်းသား တောင်မြောက် အရှေ့အနောက် ၃ ကွက်စီ၊ တအင်းလျှင် ၉ ကွက် ကိုးအင်း ပတ်ဆည် တကွက်စီချ၊ မိတ်ဂိုဟ်ပြုလျက် ထည့်သည်၊ အင္ဂမုက် မြင်းသွားချ၊ မန္တရားကို ရံ့ဝှ၏၊ ဂဠုန်စောင်းယာ၊ ကျစ်းကာ၊ လက်ပံ၊ ခြသေ့်နံကား၊ လှစံဘက်သန်၊ မှန်းသည့်တရုံ၊ ဆင်နံ့သဘီး အညှီတချက်၊ ကြက်ကားဝအောင်၊ ကောင်းသည့်အထူး၊ ပူးတော အင်းကြောင်၊ ကောင်းခြင်းလှစံ၊ ခူတံနဂါး၊ ထားသည့်မှန်စွာ ယတြာ လည်းမှန်း၊ ကြိုရန်းနှင့် စတုရန်းသည်၊ ၊ကောင်းလွန်ကျမ်းလာ စကားတည်။

၁၆၇။ စတုရင်ပတ် အင်းချနည်းကိုပြခြင်း

စတုရင့်ပတ် အင်းချလိုလျှင် ၉ ကွက် ၉ ခွင် စီရင်ပြီး၍ အောက်အစဉ် ၅ ကွက် ရေ၊ ရေရာက အစပြုပြီးလျှင် ယက်ျာရင် တစ်နှစ်အစဉ်အတိုင်၊ မြင်းသွားရော ၆ ကလွန်မှ ၇ ခုကို ပြန်၏

လက်ဝဲရစ် မြင်းခွာသွားလေ ၁၀ တွင် အောင်လေ၏၊ အလှယ်ကွက်လွတ်၏။ တနင်္ဂနွေသို့ အကောင်းလိုမူ တနင်္ဂနွေကစ၍ ဂြိုဟ်ရှစ်လုံး အစဉ်အတိုင်း ဂြိုဟ်စဉ်ချမလေ၊ တနင်္ဂနွေသို့ မကောင်းကျိုးကိုလိုမူ တနင်္ဂနွေကစ၍ ဂြိုဟ်ကို နောက်ဆုတ်ချလေ၊ ၇ ရက်သားတို့ကို လိုသောနေ့က အစပြု၍ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးကို ဂြိုဟ်စဉ်ဂြိုဟ်ပြန်ကိုရှုလျက် စီရင်ရာ၏။

ဤကား စတုရင်္ဂပတ် အင်းချနည်းတည်း။

၁၆၈။ စတုရင်္ဂပတ်အင်း၏ စီရင်ရန်ကိုပြခြင်း

အကျော်စေဝ နေမှရသည့် အဋ္ဌဂြိုဟ် ဂြိုဟ်ရှစ်ဖြာနှင့် သင်္ချာပွဲထ သိကြားကျောက်စာတိုင် စွဲကိုင်မှတ်မူ စတုရင်္ဂပတ် ထိုအင်းရပ်နိုင်ငံ ဘတ္တရာဆတ် တချက်ချင်းရှု သင်္ချာဘော်ဆို နဂို အလာ ထူမှာအမြန် မှန်မှတ်တုံမြို့ ထိုသို့ပြန်လတ် အရုပ်ရုဂ်တွင် အစီရင်ကား ကိုယ်တွင်ကောင်းလို မြို့ကိုရပ်ရွာ ကျောင်းအိမ်မှာလျှင် စည်ပင်သာယာ ငြိမ်းချမ်းပါအောင် ဆောင်ခါလိုမူ နဂိုရ်ယူလော့ သူ့ကိုအမှန် ဆုတ်၍ပြန်ခစ စီရင်လေမူ ယူခလပြန်ရာ ပြန်အင်းသာတည့် အမှာအင်းတွင် အဘာပင်တည့် တည်လျက်သေချာ မှတ်ယူရာ၏။ သို့မှထမူ ပြန်စေဟူလင့် ကြံတုံချင်မူ ထိုနည်းယူမှ မတူထူးခြား မကွဲပြားရ တမဇသာ အဘာမှာကား များစွာယူချင် နှစ်ချက်ပင်တည့်၊ မိခင်ချစ်ထွေ တို့အဘောကြောင့် ပြင်စေတွသားမှာ ရှစ်ခုဖြာလျက် ပွားများတက်၍ ဆောင်ရွက်စရာ ဆိုးကောင်းသာလျှင် ဖေါ်ထုံချင်၍ စီရင်ပညာ ပဏ္ဍိတာတို့ သည်မှစသည်တွင် သည့်လျှင်သည်ကို သည်သို့လိုတု နဂိုရ်ထုံးမှီ သင်ရှီးညီအောင် စွဲဆောင်မှတ်ခစ ပြခဲ့ပေအံ့၊ နည်းလေသည့်သာ မမှတ်ပါနှင့်၊ ရိပ်ခါပြလျှင် အကျယ်မြင်လော ယူဝင်ဝမ်းမှာ သွင်းထားပါက

လိုသမျှကို တတ်ပြစီရင် ဖြစ်သည်ပင်တည်း၊ သည်တွင်တမူ ထုံးယူစရာ ပြခဲ့မှာအို၊ ယေချခစုံလင် မဒိုလျှင်မူ တတ်သည့်သူနှင့် နံယူတော်ရာ သစ်ပင်မှာလည်း ချရာသို့ပင် မိတ်လျှင်ခေါ်စစ် အမြစ်ညွှန့်တော် ယူသော်သစ်သား ကောင်းသည်များကို ချထားနဂိုရ် အင်းလျှင်ဆို၏၊ သည်အင်းကိုလည်း သစ်ဆိုရာမှတ် ပဥ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်မြင်သော် ခင်းမလျော်ချေ ပျောက်ပြေးစေခြင်း တို့ကိုဆင်သော် သစ်တွင်မလွှတ် ပဥ္စပွတ်က အစရေမှတ် ဆပွတ်ရက်မှာ အပြီးသာမှတ် တလတ်မည်ဆို သစ်ကိုရအောင် ယူဆောင်ကုန်ကြ နှစ်ချက်ရစေ အသေအချာ မူဟောင်းစာတွင် မှတ်ရာတခမ်း တရီရန်းနှင့် စတုရန်းကို ဆင်စေဆို၏၊ သို့ကိုတမူ ရန်သစ်ဟူလျှင် မယူလေရာ ရှိရင်းသာတည့်၊ ဆရာရှေ့က မြွက်မှာပြသည် သိကြမချွတ် ပဥ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်ရှောင်ခန်း တရိရန်းနှင့် စတုရန်းကို နှစ်လိုဆောင်ရန် ဖြစ်ကျိမှန်ငြား မှန်ခဲ့ထား၏၊ ယူငြားသစ်ကို မသင့်လိုပေ အိုးထိမ်းမြေကို ရလိုယူမှ အင်းချစေလာက်အောင် လုပ်ဆောင်ကြလေ တထွေတကြောင်း၊ ဆင်ခေါင်းမြင်းမှာ အုပ်ခွန်သာလျှင် သည်နည်းဆင်ဟူ မြင်းဆင်ရိုင်းစွာ မရင်ပါလည်း၊ ဆင်ရာသည်လျှင် မြင်လျှင်ရိုင်းရေ ဆင်မှာထိုလျှင် ထားချင်နည်းနာ မူဟောင်းစာနှိုက် အမှာဆင့်ပွား ဆိုရာများနှင့် မှတ်သားအစဉ် လူတွင်အမှန် တတန့်ယူဆ ဆောင်လိုကြမူ သုဝဏ္ဏရဇာတာ သလွှဲမှာလျှင် ချစီရင်လော၊ တည်ချင်ဘုရား တံခါးတိုင်ဆောက် ထပ်လောက်မြို့ပြ ကျောင်းအိမ်စသည့် မိဘ ကုံးကွယ် နတ်ဝယ်စင်အိမ် ဆောင်ချိန်အခါ အဆင်းမှာကား ရှည်ကြာစည်ပင် ကောင်းလိုလျှင်မူ သလွဲဖြူတွင် ချစီရင်၍ အုဋ္ဌိတွင် သွင်းငြား လုံအောင်ထားလေ တထွေသည်မှာ ထိုသို့လာမူ ထိုသူကို ပြန်စေလိုလျှင်၊ အအုပ်အင်းတွင် ချမြဲခြင်တည်း။ ရက်တွင် အမှတ် ပဥ္စပွတ်က စီရင်စလပ် ဆပွတ်ရမှတ် အပြီးသတ်တွေ့ ခြံသို့ မြေလည်း ခံစေအမှန် စီရင်ဘန်၍ ယူဟန်သည်မှတ် ပဥ္စပွတ်နှင့် ဆပွတ်ကိုဖျက် ရှောင်ယျက်မကွာ ဆွဲကာလည်ထား၊ မြှုပ်ငြားသင့် ထွေ မလာပေတည့် လာစေလိုမူ ရွေးယူရက်မှာ တော်လှစွာနှင့် ဝင်လာနက္ခတ် ကမ္ဘတ် နနံ အမှန်တော်စွာ အင်းအဆောနှင့် သစ်မှာ တမူ အတော်ယူ၍ နည်းတူချထွေ လာရောက်ပေလိမ့် မှတ်ဂေ ယတြာ ကျမ်းဟောင်းစာနှိုက် ဘွေရှာကြည့်မူ ဆောင်ယူစရာ အဖြာ

ဖြာလျှင် မွန်းဖြင်ထွေလာ များသေးပါ၏၊ သည်မှာတမူ မှတ်ယူ စိမ့်ငှာ အကြဉ်းသာတည့်၊ လက်ာဘော်ပြ ရိပ်ခါဟသည် သိကြ ခြင်းရာ တွေ့သာအမှန် မှတ်ပန်သေချာ ကျမ်းရင်းတည်း။

၁၆၉။ မရဏာသေလာအင်း၏ စီရင်ပုံကိုပြခြင်း

မရဏာသေလာအင်းသွားခြင်း နည်းသည်ကား၊ တနင်္ဂနွေ အရပ်က တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်တည်၊ လက်ျာရစ် မိမိဂြိုဟ်သက်အတိုင်း တိုးလျက် အငွေမှုက်သွားနည်း၊ သွားရာ၏၊ အလယ်ကွက်တွင်လွတ်၍ နေစေရမည်၊ ၁၀၈-ခုတွင် အောင်မြင်၏၊ ထိုအလယ်ကွက်တွင် လည်း တနင်္ဂနွေနံသွတ်၊ တနင်္ဂနွေ မရဏာသေလာ အင်းတည်း။ ထို နည်းကို မှီသဖြင့်လည်း တနင်းလာစသော အင်းတို့ကို မိမိတို့အရပ် အစပြုလျက် ထိုထိုသောဂြိုဟ်တို့၏ အကွက်အတိုင်း တိုး၍သွားရာ၏။ အင်းကွက်မှာကား၊ အလျား အနံ ၃-ကွက်စီသာတည်း။ မရဏာ သေလာအင်းကိုကား ပရိဝါရအာယုစသည်များသောကြောင့် အင်း အပြားသည် ၆၄-ပါးပြားသတည်း။ မရဏာသေသာအင်းအချုပ် ကား သေန်အရပ်က ဂြိုဟ်သက် ၁၀၈-ခုတည်း။ အထက်သွား နည်းပင်လျှင်သွားလေ၊ အလယ်ကွက်သာ လပ်စေရမည်၊ ထိုအလယ် မှာ အမည်သွတ်လေ၊ မရဏာသေလာအင်း၏ အအုပ်ကား စနေ အရပ် ရာဟု အရပ်တို့ကိုသာ အလိုရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ မရဏာ သေလာအင်းတို့ကို ၇-တောင်ကွာခြားသော အရပ်ကမြှုပ်ရမှု တနေ့လျှင် တတောင်သွား၏၊ ရှေ့၏ဟူရှေးပညာရှိ ဆရာမြတ်တို့ သည် မိန့်မှာအပ်ကုန်၏၊ ဖီလာမှုက်သွားခြင်းကား အင်္ဂါအရပ်က တည် ကိန်းတည်၊ ထိုတည်ကိန်းတွင်မှ အငွေမှုတ် နည်းကိုးလျက် လက်ဝဲရစ်မြင်းခွာသွားလေ၊ မြင်းဆုံးလျှင် အတွင်းမှာပင်သေစေ၊ တည်ကိန်းတိုးကိန်းမှာ အငွေမှုတ်နည်းပင်တည်း။ ကိန်းအရပ်နှင့် အသွားသာခြားသည်၊ ဖီလာမှုက်အင်းလည်း ၁၂-အင်းပင်ပြားလေ သည်၊ အငွေမှုက်အင်းမှာ ကောင်းကျိုးကို သေန်အရပ်ကတည်လျက်

ပါပန့်သက်၊ စောင့်နေလျက်၊ လေးချက်ထောင့်နေစေ၊ ၊ ပါပရှိရာ၊ မြင်ပြန်ခါ၊ လေးခါ ဖေမှုနေ၊ ၊တစ်ဆဲ့ ခုနစ်၊ ဘေ့ ကလှစ်၊ စီစစ်မြင်ပြန်ပေ၊ ၊ခုနှ-တြင်း၊ မှန်မယွင်း၊ မြဲခြင်း လွန်သေချွေ၊ ၊အင်းအလျားအနံ ၅-ကွက်စီ၊ ၊ငင်းထက် အစင် အကြွယ်ကိုလိုမူ၊ အောက်ဇယားပုံကို ကြည့်အပ်၏။

ပါပဂြိုဟ်အင်းဇယားပုံ

ငင်း ပါပဂြိုဟ်စောင့် အင်းကို သုံးရန်မှာ၊ ၊အမှုခပ်သိမ်း အောင်ရာ၏၊ ရာဇသဗ္ဗကတ္တိသျှ°တို့ကို ပြီးစီး၏၊ ၊ငင်းပြင် ပယောဂနှင့် စပ်လျင်းသော အရာမျာ၊ နှိုက်လည်း မ်မိတို့ဉာဏ်ရှိသလောက်နိုင်းထောက် ဆင်ခြင်လျက်၊ ငင်း ပါဂြိုဟ်စောင့် အင်းကို အသုံးပြုရာ၏၊

၁	၇	၈	၇၂	၉
၇၂	၄	၁	၈	၇
၇	၈	၇၂	၄	၈
၁	၁	၇	၈	၇၂
၈	၇၂	၄	၁	၇

(စနေသားတို့)

၆၇	၇၃	၉၁
၆၂	၀	၁၁၇
၄၁	၂၉	၁၀

(ရာဟုသားတို့)

၃၉	၁၄	၆၂
၃၃	၇	၃၉
၁၂	၁၀၇	၇၉

၎င်း၏ စီရင်ပုံကို နောက်ကပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆင်ခြင် နှိုင်း၊ ထောက်၍ စီရင်ကုန်ရာသတည်း။

၁၇၀။ ဂြိုဟ်သက် အင်းချရန်အကြောင်းကို ပြခြင်း

အုပ်သာရာပန၀ စက္ကာအုပ်-အင်းကွက်မှာ၊အလျားအနံ-၅ ကွက်-၉-အင်း၊ ၎င်းနည်း။ တနင်္ဂနွေသားဆောင်လိုမူ၊ ။အုပ်တာ စ၍ချလေ၊ ထောင့်မှာ တနင်္ဂနွေ နံနေစေ၊ လေးထောင့်မှ၊ ၎င်း၊ တနင်္ဂနွေနွေစေ၊ရှုနစ်ရက်သားတို့ကို၊ ဤကဲ့သို့ချလျက် ဆောင်လေ၊ အုပ်သရာ ပန၀စက္ကာ အုပ်နှင့်လှည့်၍ ချလေ၊ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်လျှင် အုပ်ကစ၍ သောကြာသားဖြစ်လျှင် သာတစ၍၊ ဗုဒ္ဓဟူး သား၊ဖြစ်လျှင် ယာကစ၍၊ ဤနည်းအတူ လက်ာအတိုင်း၊ချအပ်၏၊ ပါပဂြိုဟ်သက် ဆောင့်နေလျက်၊ လေးချက်ထောင့်နေစေ၊ ပါပရှိရာ မြင်ပြန်ပါ-၅-ခါစေ့မှနေ၊ ၊ရှုနစ်ဆဲ့နှစ်၊လယ်ကလှစ်၊စီစစ် မြင် ပြန်ပြီလေ၊ ။၀၀၇-ခွင်း၊ မှန်မယွင်း၊၊ မြဲခြင်းလွန်သေချေ၊ ၊ အင်း၊အလျား၊အနံ-၅-ကွက်စီချအပ်ရာ၏၊

၁၇၀။ မရဏသေလာအင်း၏ချုပ်ပုံဃား စောက်အင်းကိုပြခြင်း

(တနင်္ဂနွေသားတို့)

၆	၂၁	၂၉
၁၀၈	၁	၄၆
၈၇	၇၅	၅၆

(တနင်္လာသားတို့)

၁၀၈	၁၅	၂၃
၁၀၂	၂	၄၀
၈၁	၆၉	၅၀

(အင်္ဂါသားတို့)

၉၃	၁၀၈	၈
၈၇	၃	၂၅
၆၆	၅၄	၃၅

(ဗုဒ္ဓဟူးသားတို့)

၈၅	၁၀၀	၁၀၈
၇၉	၃	၁၇
၅၈	၄၄	၇၂

(ကြာသပတေးသားတို့)

၅၈	၇၃	၈၁
၅၂	၆	၉၈
၃၁	၁၉	၁၀၈

(သောကြာသားတို့)

၂၇	၂၄	၅၀
၂၁	၆	၆၇
၁၀၈	၉၆	၇၇

လကျာ်ရစ်ခရှပတ်ဝင်၍ အတွင်းမှာချည်၊ သေစေရမည်၊ ဖိလစ္စမုက် ကောင်းကျိုးမှာလည်း ဖိလာကန့်လန့် လက်ဝဲရစ် မြင်းခွာသွား၍ မြင်းအဆုံးအစွန်းမှာ ဝင်လျက်သေစေသည်၊ ဖိလာမုက်တို့ကား၊ အင္ဂမုက်ကို မှီလျက်ဖြစ်ကုန်၏၊ အဆုံး၊ အပြန်အလှန် အကွယ် အကာနှင့် အဖြိုကိုလိုလျှင်လည်း လက်ဝဲရစ်တို့၍ချလေ၊ စည်းစိမ်သုခသိန္ဒေဟာကို လိုမူကား လက်ဝဲတို့၍ချလေ၊ မကောင်းကျိုး ရှပ်၍ သွား၏၊ မကောင်းကျိုးဖြစ်၍ ထင်ရှားမပြခဲ့ပြီ၊ အင္ဂမုက်ဖိလာမုက်တို့ကိုယူခြင်းကား၊ အင္ဂမုက်မှာသေန်ကတည်း၊ တို့မြဲတိုင်းတို့။ လကျာ်ရစ်ခရှပတ်ဝင်၍ အတွင်းမှာသေသည်၊ ဖိလာမုက်မှာကား၊ အဂ္ဂိအရပ်ကတည် ဖိလာကန့်လန့်မြင်းသွားသည်၊ မြင်းဆုံးမှ အတွင်း ဝင်လျက် သေစေသည်၊ အဂ္ဂိအရပ်ဆိုသည်ကား အဂ္ဂိအရပ်ပင်တည်း။

၁၇၂။ ဇမ္ဗူဒီပါ လေးကျွန်းအင်းကြီးကို ပြခြင်း

အရှေ့ကျွန်းဘို့

ပြု	ပွါ	ဒိ	ပါ	ရ	ကွာ	ဓဒ	ဝါ
သ	ငွဲ	ဓဒ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ပြု	ပွါ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ရာ	ဇာ
အ	ဓဝ	ရာ	ဟော	န္တိ	သု	ခိ့	တာ
ပြု	ပွါ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇ	နာ
သု	ဓိ	တာ	ဟော	တု	ဓဇ	ယျ	တု
သ	ငွဲ	ဓဒ	ဝါ	ပ	သံ	သ	နော
အာ	ယု	ဒိ	ယော	သု	ခါ	ဘ	ဝ

အနေ့ဒက်ကျွနိုးဘို

အ	မြ	ဒိ	ပါ	ရ	က္ခာ	ဒေ	ဝါ
သ	ပ္ဗေ	ဓေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
အ	မြ	ဒိ	ပါ	ဗ	တု	ရာ	ဇာ
အ	ဝေ	ရာ	ဟော	န္တိ	သု	ခိ	တာ
အ	မြ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇ	နာ
သု	ဒိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တု
သ	ပ္ဗေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	ဒ္ဓိ
အာ	ယု	ဒီ	ဃာ	သု	ခါ	ဘ	ဝ

မြောက်ကျွန်းဘို့

ဥ	ဩ	ဒိ	ပါ	ရ	ကွာ	ဒေ	ဝါ
သ	ဗ္ဗေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ဥ	ဩ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ရာ	ဇာ
အ	ဝေ	ရာ	ဟော	န္တု	သု	ခိ	တာ
အ	မြ	ဒိ	ပါ	ဗ	ဟု	ဇ	နာ
သု	ခိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တုံ
သ	ဗ္ဗေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	န္တိ
အာ	ယု	ဒီ	ဃာ	သု	ခါ	ဘ	ဝ

တောင်ကျွန်းဘို့

ဇ	မ္ဗူ	ဒိ	ပါ	ရ	ကွာ	ဒေ	ဝါ
သ	ဗ္ဗေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သိ	တာ
ဇ	မ္ဗူ	ဒိ	ပါ	ဗ	တု	ရာ	ဇာ
အ	ဝေ	ရာ	ဟော	န္တု	သု	ခိ	တာ
ဇ	မ္ဗူ	ဒိ	ပါ	ဗ	တု	ဇ	နာ
သု	ခိ	တာ	ဟော	တု	ဇေ	ယျ	တုံ
သ	ဗ္ဗေ	ဒေ	ဝါ	ပ	သံ	သ	န္တော
အာ	ယု	ဒီ	ဃာ	သု	ခါ	ဘ	ဝ

ထိုလေးကျွန်း အင်းတို့၏ အကျိုးအစီအရင်ကား ရွှေပြား ငွေပြားတို့နှိုက် စီရင်ပြီးလျှင် အရှေ့ အနောက် မြောက် တောင် အစဉ်အတိုင်း ထပ်လျက်လိပ်၍ ဆောင်ကြကုန်၊ စုန်း ဘုတ် ဘီလူးကို နိုင်လိုလျှင် လက်ျာခါးတွင်ဆောင်၊ ရန်သူအောင်စေလိုလျှင် လက်ျာ လက်မောင်းတွင် ဆောင်၊ ရင်းအင်းနှင့် သစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်မူ နတ်တို့ မနေနိုင်၊ ဆင်း၍ပြေးရလေ၏၊ သဗ္ဗကာရကာ အမှုခပ်သိမ်း တို့နှင့် လျော်ရာမှာ ပင့်ဆောင်ကြပါကုန်၊ အကျိုးအနန္တပြီး၏။

၁၇၃၊ နှစ်ဆဲ့လေးပစ္စည်းကို ပြခြင်း

၁	၁၄	၉	၂၀	၃
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၆
၁၃	၈	၈	၄	၂၁
၁၈	၂၃	၆	၁၀	၀၆
၇	၁၂	၁၇	၂၂	၅

ရင်းနှစ်ဆဲ့လေး ပစ္စည်းအင်းကို စုန်း ပယောဂ ဘီလူးရဲ့နတ်ရဲ့သစ်ပင်၊ အိမ်ပျက် ရာပျက်ကျောင်းကန်ပျက်အချောက်အလှန့် ရှိသောနေရာ၊ စုန်းပယောဂတို့ ဝင်ရောက် ကပ်သောအခါတို့၌ စီရင်ရာ၏။

၁၇၄။ မိတ်ဂြိုဟ်အင်း၏ အစီအရင်ကို ပြခြင်း

	၁၅	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၄	၁[illegible]	
၁[illegible]	၂၄	၃၆	၀၈	၁၅	၀၈	၃၆	၂၄	၁၅
၂၄	၃၆	၁၈	၃၆	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆	၂၄
၃၆	၀၈	၃၆	၂၄	၃၆	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆
၀၈	၁၅	၂၄	၃၆	နံ	၁၅	၂၄	၃၆	၁၈
၃၆	၁၈	၃၆	၂၄	၁၅	၂၄	၃၆	၀၈	၃၆
၂၀	၃၆	၀၈	၃၆	၂၄	၃၆	၁၈	၃၆	၂၄
၁၅	၂၀	၁၆	၀၈	၃၆	၀၈	၃၆	၄	၁၅
	၁[illegible]	၂၄	၃၆	၀[illegible]	၃၆	၂၄	၁၅	

အဋ္ဌမုက်အင်း သိခြင်းအစ ပဌမကာ၊ ဤသို့တည်း၊ အဋ္ဌမုက်မှတ်၊ အင်းမြွက်သိခြင်း၊ ထင်လင်းအစ၊ စတုအဋ္ဌ၊ လောင်းဆဲ့တခါ၊ မှန်စွာအင်းမူလ၊ ၊မူလတည်ခါ၊ အင်းမှာလောင်းပါဒွါဒသ၊ ၊တစ်ဆုစီသာ၊ ရှုတ်ဘို့ပါ၊ သုံးပါးအင်းဇီဝ၊ ၊အင်းသုံးကာ၊ ၊သိခြင်းအစ၊ ပဌမကား၊ တေဇဂုဏ်ရည် ပွားစည်ချွေရံ၊ သုဝဏ္ဏနှင့်၊ ပုတ္တံမီဘရ၊ ပြည့်စုံလှလျက်၊ ဓနကြွယ်ဖြိုး၊ ရွှေတိုင်းတိုး၍ လာဘ်မျိုးရောက်လာ၊ မိုးသို့ရွာသည်၊ ၊ကောအင်းအကျိုးတည်း၊

ဒုတိယအင်း အကျိုးကား၊ ၊များခြင်းရွှေငွေ ဥစ္စာတော်နှင့်၊ ဆန်ရေစပါး၊ ကျွန်ကျွဲနွားလည်း၊ တိုးပွားသည်သာ၊ အင်းတေဇာကြောင့်၊ စိုးမနှောင့်လည်၊ စောင့်၏စည်းစိမ်မပြတ်တည်း၊

တထွေထိုမှ၊ တတိယမူ၊ သုခချမ်းသာ၊ ကြီးကျယ်စွာလျက်၊ ဥစ္စာကျေးငွေ၊ ရွှေငွေပွားစည်၊ စည်းစိမ်တည်သည်၊ ၊သက်ရှည်မမှားကြွယ်ရာတည်း၊

လေးမည်စယ၊ စတုတ္ထ၏၊ တေဇလျှံမြူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနိုက်၊ ညွှန်နုပုံသွန်၊ ဘယောင်းမှန်ကို၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ စစ်ပြီးခါမှ၊ ဖြူစွာနုထွား၊ လေးထောင့်ပျားလျက်၊ ရေးထားသောချာ၊ အင်းချီပါ၍၊ ဘယောင်းချက်မှ၊ မုဒ္ဒသီးသီး၊ ရှေ့ဆီးနောက်ပင့်၊ ဆောင်သဖြင့်လျှင်၊ လိုပုံယင်တို့၊ မြင်ခါခဏ၊ သိန္ဒေဟနှင့်၊ ပီယမေတ္တာ၊ ကရုဏာလျှင်၊ လိုရာမတ၊ တက်ဖြိုးကြွလိမ့်၊ ဓနရွှေငွေ၊ မိုးသို့ရွေသည်၊ ထင်လေလာဘ်မျိုးများထွန်းတည်း၊

ကြာသပတေးပဥ္စ အင်းလှတေဇာ၊ အကျိုးမှာလည်း၊ တရာအကျယ်၊ နံ့ငယ်အများ၊ အကျိုးများ၏၊ တိုးငြားကြွက်သရေ၊ ဆံရေစပါး၊ အကျိုးများသည်၊ ၊စီးပွားကြီးကျယ် တိုး၏တည်း၊

ခြောက်ပါးအင်းမှာ၊ မဟာသာနှင့်၊ ဂေါဏခြံတွင်း၊ ထောချင်းကျာ၊ များဖြင်စီးပွား၊ စည်ပင်များသည်၊ ကြွယ်ငြစေတည်း၊

ထိုပြီးသတ္တ၊ အင်းတော်ဇကား၊ စိတ်ကအကြံ၊ ပြီးစီးမှန်လျှင်၊ ဓနံလာဘ၊ ပြည့်စုံကြ၏၊

အဋ္ဌရှစ်အင်း အကျိုးတွင်လည်း၊ ထိန်လွင်လျှံပြောင်၊ ကြယ်များဘောင်တွင်၊ လရောင်ပစ္စန်း၊ သော်ဘာထွန်းသို့၊ ရံဝန်းခြွေရွေ၊ များဗိုလ်ခြေနှင့်၊ ပေါ်ထွေစည်ပင်၊ ကျော်ဇောထင်သည်၊ ၊ဂုဏ်အင်အတိုင်းမသိတည်း။

ထိုမှတခါ၊ ကိုးအင်းမှာကား၊ အိမ်ရာကျောင်းကန်၊ ဌာနမှန်တွင်၊ ထားရံသေချာ၊ လေးမျက်နှာကို၊ နှံ့ပါလေးထောင့်၊ အမြဲစောင့်ကာ၊ မမှောင့်ရောဂါ နတ်မိစ္ဆာနှင့်၊ ပြိတ္တာတစ္ဆေ၊ ကဝေမြောက်စုန်း၊ ပြောက်ပျက်ပြုံး၍၊ အိမ်လုံးချမ်းသာ၊ ဘေးမျိုးကွာသည်၊ ၊ချမ်းသာသုခ၊ ဆရာတည်း။

ဆယ်ဖြာမရှင်း၊ ဒသအင်းကား၊ ကြီးခြင်းတော်ဇာ၊ အကျိုးမှာမူ ချမ်းသာစည်းစိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ခွေ့ရံ၊ ပြည့်ကုန်တာ်လျက်၊ သုခံလာဘ လွန်ကြွယ်ဝလိမ့်၊

ဒသကော၊ ဆဲ့တဖြာ၏၊ တေဇာတန်ခိုး၊ အင်းအကျိုးကား၊ အားမျိုးပြည့်ဝ၊ ဣတ္ထိယသို့၊ ပုတ္တရတနာ၊ ခ်ိတရာကို၊ မှန်စွာမုချ၊ ဘေနက္ကလျှင်၊ ၊ရတု မချွတ်မယွင်းတည်း။

ဆဲ့နှစ်လုံးအင်း၊ လျှံဝင်းတေဇာ၊ အကျိုးမှာကား၊ ဝေရာပဋ္ဌ၊ သောဋ္ဌသနှင့်၊ ဒသဗ္ဗာ၊ ဘေးဘယာလျှင်၊ စင်ကွာသန့်ရှင်း၊ ဥပါဒ်ကင်းသည်၊ ၊အင်းမြတ်တန်ခိုးတေဇဂတည်း၊ ၊ဤသည်ကား မိဘ်ဂိုဟ်အင်း အစီအရင်ဖြစ်သောနည်းတည်း၊

၁၇၅။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအင်းကို ပြခြင်း

ဝင်အင်း

	သု	နု	ဒ္ဒိ	လ	
သ	ဟိ	ဇာ	ဝ	သော	ကာ
နိ	န္တာ	ယျံ	နု	မ	ဏ္ဏ
မ	ဓေ	ဒ္ဓ	ဟ္မ	ပိ	နု
ဂ	စေ	ရာ	တ္တာ	ဘု	ပြ
	ပိ	မ္မိ	သာ	ဏ္ဏ	

ထွက်အင်း

	ယျံ	ပြ	သာ	ဒ္ဓိ	
ဝ	စေ	ဂ	သ	နု	ပိ
မ	ဟ္မ	သု	ဘု	သော	ဓေ
နိ	ဏ္ဏ	ရာ	န္တာ	ကာ	တ္တာ
ဇာ	ဟိ	ဒ္ဓ	နု	တ	နု
	ဏ္ဏ	လ	ဒ္ဒိ	မိ	

၎င်း ဝင်အင်း ထွက်အင်းတို့၏ အင်းဆန် ဂါထာကား သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဂန္တာန၊ သောစနုတ္တရမဟိဒ္ဒိကာ၊ ပိသာစေနိဒ္ဓါ၊ မိတ္တာန ပြဟ္မဇာလမဓေယျံ။ ၎င်းဂါထာအတိုင်းအင်းဆန်ပြု၍ အထွက် အဝင်ကို ဆင်ခြင်၍သင်ရာ၏။

၁၇၆။ သုကိတ္တိမာအင်း အစီအရင်ကို ပြခြင်း

ဝင်အင်းပုံ

	သု	ဇရာ	ဂ	ဝါ	
မ္ဘိ	ဘာ	ရော	ကိ	သု	တော
မာ	ဂ	တော	အ	ရော	တ္တိ
သုံ	သ	ဝ	သ	ယ	သိ
ဘာ	သိ	ဂါ	မိ	မာ	ကေ
	စေ	သု	သ	လ	

ထွက်အင်းပုံ

	တော	ဖကာ	သ	သု	
ကိ	သိ	ဘ	မ္ဘိ	ရော	ယ
သုံ	သ	သု	မာ	သုံ	သ
မာ	တ္တိ	ဝါ	စာ	တော	ရော
ရော	ဘာ	ပ	သိ	အ	မိ
	လ	ဝါ	ဂ	စေ	

ဇင်းသုကိတ္တိမာ ထွက်အင်း-ဝင်အင်းတို့၏ဂါထာကား။ ။ သုကိတ္တိမာ သုဘာစာဇရော၊ သုသီလဝါသုဘာဂတော၊ ယသသိ မာဝစေမိရော၊ ကေသရောဝါအသမ္ဘိတော။ ဤဂါထာအတိုင်း

ထွက်အင်း၊ ဝင်အင်း၊ အင်းဆံပြုလျက် ထွက်ဝင်ကို ဆင်ခြင်၍ သွတ်သွင်းရာ၏။

ထိုထွက်အင်းဝင်အင်းလေးပါးတို့ကို မှော်သွင်း နတ်ထိန်း ပြုလုပ်သောအခါ တစ္ဆေမြေဘုတ်မွေးသောအခါ ပယောဂတို့ကို နိုင်နင်းလိုသောအခါ အစရှိသော လက်ဝဲအစီအရင်တို့နှိုက် ရဲရင့်တည်ကြည်စေရန်ဆေး မကျောက်ပျဉ်တို့နှိုက်ချ၍ သုံးအပ်ကုန်၏၊ အစီအရင်လည်းမြဲစွဲ၏။

မြို့ရွာလေးထောင့်တို့နှိုက် မြှုပ်သဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ ဘေးရှင်းခြင်း၊ ကပ်သုံးပါးငြိမ်ခြင်းစသော အကျိုးတို့ကိုပြီးစေနိုင်တတ်၏ဟူ ရှေးရသေ့ ရှစ်သောင်း ဆရာတောင်းတို့ ချီးမွမ်းတော်မူကြကုန်၏။

၁၇၇။ အဋ္ဌတဂ္ဂေအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ငရင်းအင်း၏အင်းဆံဂါထာကား အဋ္ဌဘဂ္ဂေပါနုဒပတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သံဃံဘည့်၍ အစကအဆုံးတိုင်အောင် အင်းဆံ သွတ်သွင်းရာ၏။ ဤအင်းအကျိုးကို ဆိုသည့်ရှိသော် ပယောဂနှင့် စပ်ဆိုင်သော အရောဂါနတို့နှိုက် အတိုင်းမသိ အဆုံးပြုနိုင်သည်၊ ပယောဂအရာပြုလုပ်သူတို့သည် မိမိတို့ဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက် ဆင်ခြင်၍ စီရင်ရာ၏၊ ဤဒွိ ၇-ကွက်အင်းချ၍ မြင်းသွားလေ၊

၁၇၈။ သရဏဂုံအင်း၏အစီအရင်ကိုကိုပြခြင်း

ငရင်းအင်းဆံကား၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသံဃံထည့်၍ဆို၊ ငရင်းအင်းကို မြင်းသွားသွတ်၍စီရင်ရာ၏။ အကျိုးကိုမဆိုပြီ အနန္တညီး၊ အင်းကား ၅-ကွက်ချရမည်၊

၁၇၉။ အာယုသမိုက်အင်း အစီအရင်ကိုပြခြင်း

ပ-က-ဝ-ဘ-တာ-ကာ၊ ပိပိ-ပိပိ-ထ-ကာ-ဓမ္မံဟူသော ဂါထာနှင့်ငရင်း၄-ကွက်တွင် ပေါင်းလဲ့စောင်ပြီးလျှင် ဂ-ခုက စ၍ချ၊ အစဉ်အတိုင်း ချသွားလေ၊ ဂ-ခုအကျိုးကား လယ်ယာတွင် ထားသော် ရေမခမ်းနိုင်၊ ကိုယ်တွင်ငရင်း၊ ဥစ္စာတွင်ငရင်း၊ ဆောင်ရသော် ချပ်သိမ်းသော ... ပြည့်စုံ၏၊ ...

အကျိုးကား၊ ဥယျာဉ်၊ လယ်ယာနိုက်ထားလျှင် အသီးအနှံကောင်း၏၊ ၁၀-ခု၏အကျိုးသည် ကား ဘဏ္ဍာတော် ကျီကျတွင်ထားသော် ကြွက်မစားနိုင်၊ နို့မတွက်သောမိန်းမကို နို့ထွက်ရ၏၊ ၁၁-ခု၏ အကျိုးကား လယ်ယာတွင်ထားမူ သူခိုးမခိုးနိုင်ပြီ၊ ၁၂-ခု၏အကျိုးကား အိမ်တွင်းထားမူ စပါးဆန်ရေ ပေါ်များ၏၊ လမ်းမှာထားမူ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားတို့ လမ်းလွဲရ၏၊ ကိုယ်တွင် ဆောင်မူ သျှုံပြီး၏၊ ၁၃-ခု၏အကျိုးကား၊ ကုန်စွန်တတ်၏၊ အိမ်တွင်ထားမူ စပါးဆန်ရေ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာပေါများ၏၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား လမ်းလွဲရ၏၊ ၁၄-ခုအကျိုးကား ခြေမြောက်၏၊ ခရီးသွားမူ မပင်ပန်းနိုင်၏၊ ၁၆ ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မူ ဈေးရှုန်းဆင်း၏၊ ၁၇ ခု၏အကျိုးကား ဘောင်းထုပ်တွင်ဆောင်မူ အလိုရှိရာ ဆုတောင်းပြည့်စုံ၏၊ စည်းစိမ်းချမ်းသာများ၏၊ သားမရသော မိန်းမတို့ဆောင်မူ သစူးရလွယ်၏၊ ၁၈ ခု၏အကျိုး၊ ၁၉ ခု၏ အကျိုးတို့ကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မူ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ လယ်ယာတွင်ထားမူ အသီးအနှံကောင်း၏၊ သူတထူးတို့ ဖျက်၍ မပျက်နိုင်၊ အဖျက်မျိုးဟူသမျှကိုနိုင်၏၊ ၂၀ အကျိုးကား သားမရသောသူဝတ်သော် သားရ၏၊ စိတ်နှလုံးသာယာ၏၊ ၂၁ ခု၏ အကျိုးကား စပါးပိုတွင်ထားမူ ကြွက်မစားဝံ့၊ ရေတွင်စိမ်လျက် သောက်ရမူ သားဖွား၏၊ ၂၂ ခု၏အကျိုးကား အားရှိသော မိန်းမကို ဆီစိမ်၍ လိမ်းရမူ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၏၊ ၂၃ ခု၏ အကျိုးကား၊ အိမ်မိုးခေါင်တွင် ချုပ်၍ထားမူ ရန်ကင်း၏၊ ခဲမကြေး နီတို့နိုက်ချ၊ ဘောင်းထုပ်တွင်ထားလျက် ဆောင်မူ ရန်သမျှတို့ မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကုန်၊ ၂၄-ခု၏အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မူ ရန် ခပ်သိမ်းတို့ကိုအောင်၏၊ ၂၅-ခု၏ အကျိုးကား ဘောင်းထုပ်တွင် ဆောင်၊ သူခပ်သိမ်းကိုနိုင်၏၊ စုန်းပယောဂတို့ မကပ်မချဉ်းဝံ့၊ ၂၆-ခု၏ အကျိုးကား လည်တွင် ဆောင်သော် အသံသာယာ၏၊ ၂၇-ခု၏အကျိုးကား ဆီဆုံတွင်ထားမူ ဆီမထွက်နိုင်၊ ၂၈-ခု၏ အကျိုးကား၊ ကိုယ်တွင်ထားမူ အများချစ်၏၊ အိမ်တွင်ထားမူ အနာ အဖျားကင်း၏၊ ၂၉-ခု၏အကျိုးကား ကိုက်တွင်ထားမူ အနှောင် အဖွဲ့ လွတ်၏၊ ၃၀-အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ထားမူ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်ကြည်၏၊ ငြိုဟ်စီး၊ ငြိုဟ်နင်း လွတ်၏၊ ၃၁-ခု၏ အကျိုးကား၊

ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု ဟန္တရာယ်ကင်း၏၊ ၃၂-၏အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်၏၊ ၃၃-ခု၏အကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု ဘေးရန်ကင်း၏၊ ၃၄-ခု၏အကျိုးကား အသီးသီး၏၊ ၃၅-ခုအကျိုးကား ၃၄-ခုအကျိုးနှင့်တကွ မီးဘေး၊ မင်းဘေး၊ ခိုးသူဘေး၊ အနာဘေးတို့မှ ကင်း၏၊ ၃၆-ခုအကျိုးကား သား မရသော မိန်းမဆောင်မှု သားရ၏၊ ရှုးသောသူတို့ဆောင်မှု အရှုး ပျောက်၏၊ ၃၇-ခုအကျိုးကား ဦးခေါင်းထက်ဆောင်မှု အလိုပြည့် စုံ၏၊ ၃၈-ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု ရတနာ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ၃၉-ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု အခြံအရံနှင့်ပြည့် စုံ၏၊ ၄၀-အကျိုးကား အိမ်တွင်ထားမှု သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်ကြည် လေးမြတ်၏၊ ၄၁-ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှုကြံတိုင်းပြီး၏၊ ၄၂-ခုအကျိုးကား ကြံတိုင်းအထမြောက်၏၊ ၄၃-ခုအကျိုးကား ကိုယ်တွင်ဆောင်မှု သူပြု၍မဖြစ်နိုင်၊ ၄၄-ခုအကျိုးကား၊ ကိုယ်တွင် ဆောင်မှု အဝဲအယားမျိုးလွတ်၏၊ ၄၅-ခုအကျိုးကား သံပူကိုကိုင် မပူ၊ လည်တွင် ဆောင်မှု အသံ သာယာ၏၊ ၄၆-ခုအကျိုးကား ကျီတွင်ထားမှု ကြွက်မစားဝံ့၊ ၄၇-ခုအကျိုးကား ဖိုတွင်ထားသော် အရေမဖြစ်နိုင်၊ ၄၈-ခုအကျိုးကား နွားခြံတွင်ထားမှု နွားပွား များ၏၊ ၄၉-ခုကား သျှိပြီး၏၊ ၅၀-ကား ရန်ကိုနိုင်၏၊ ၅၁-ခု ကား အိမ်တွင်ထားမှု ရတနာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ၅၂-ခုကား ပျောက် ပြီးသောဥစ္စာ ပြန်ရတတ်၏၊ သူခပ်သိမ်းတို့ချစ်၏၊ ၅၃-ခု အကျိုး ကား၊ ကိုယ်တွင် ဆောင်မှု ပစ္စယာဂတို့ မဘမ်းစားနိုင်၊ ၅၄-ခု အကျိုးကား သူငယ်လည်တွင်ဆွဲမှု အန္တရာယ်ကင်း၏၊ ၅၅-ခုအကျိုး ကား၊ ကိုယ်တွင်ထားသော် သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်၏၊ ၅၆-က-၇၈-ခု တိုင်အကျိုးကား အတိုင်းမသိ ကြီးကျယ်လှ၏၊ ဤတွင်ကား အခယု ယမိုက်၏အကျိုးကို ဆိုရာဆိုကြောင်း စကားတည်း၊

ကာဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၌ အင်းကိုပြဆိုရာ
ဖြစ်သော အင်္ဂကဝေသာရ ပဌမပိုင်းပြီး၏။
ဤတွင်၍ ပဌမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ-ပဥ္စမ-ငါးပိုင်း၊
ငါးကဏ္ဍကတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော
ကာဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး၊ အပြီးသို့
ရောက်သတည်း။

မှတ်ထားချက်

ဥင်းစာအုပ် ၅-တွဲ၏ အဆက်ဖြစ်သော ဒုတိယစာအုပ် ၄-တွဲတွင်၊

၁။ ပီယသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

၂။ ကာယသိဒ္ဓိ သတ္တမကဏ္ဍ၊

၃။ နေသိဒ္ဓိ အဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

၄။ ဇေယျသိဒ္ဓိ နဝမကဏ္ဍ၊

ဥင်၊ ၄-ပိုင်း၊ ၄-ကဏ္ဍတို့ဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ပါရှိပါသဖြင့် ဆက်လက်ကြည့်ရှုရန် သတိပေးနှိုးဆော်လိုက်ပါကြောင်း။

တောင်တွင်းဆရာတော်

ခင်ကြီးဖျော်

၏

ပထမ ဆရာ သင် လက် စွဲ

ကဝေသာရကျမ်း။

ဒုတိယ တွဲ

ဦးဘဟန်-ဒေါ်သိန်း (တူ) မောင်ဘညွန့်

ကျားခေါင်းစာအုပ်ဆိုင်

နံပါတ် ၉၈-၉၉၊ (စိ-ရုံ) ဈေးချို

မန္တလေးမြို့။

F19B

နိဒါန်း

စတုကပွဲ တွက်ကိန်းနေတွင် သုံးထွေမေဃ နိစ္စလဖြင့် လောကဓမ္မတာ ဖြစ်ပျက်ရာကား ပြဟ္မာပထမ ဒုတိယနှင့် တတိယ မှန် သုံးဘုံချာန်ကို သုံးတန်ဖျက်ချေ မီး-ရေ-လေဟု မသေ့ကတိ ပြဋ္ဌာန်းရှိသော အာဒိပဌမ သံဝဋ္ဋမှ ကပ္ပသုံးတန် ပြုန်းခဲ့တျန်သည် နိယံ့မချွတ် တည်မြဲမှတ်သော ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာ ကပ်ဦးစွာဝယ် အာဘဿရ ဝိမာနဖြင့် ဘုံမှဗြဟ္မာ များဖြင်စွာလျှင် ကြွမ္မာလျှောပြွတ် ဥပပါတ် ရှု လူ့ရပ်ဘုံသူ ကပ်ဦးလူတို့ မှောင်မြူမပြယ် ကိုယ်ရောင်ကွယ်ဆ ထွန်းအယ်ယောင်လု ရဝိန္ဒုကို ရှုလိုကုန်ကြ လင့်မျှော်အသကဲ့သို့ ပထမဒေါ်ပိုင်း အလျှိုင်းမကျယ် ဓိပ္ပါယ်မခက် လွန်နှုန်းနှစ်သက်သဖြင့် နေ့စဉ်ဆက်သေသ လေးကဏ္ဍဟု သာရကာဝေ ကျမ်းမြတ်တော်၏ ရှေးထုံးမှည်းသတ် မှဘတ်ခပ်အောင် ကြည့်မှတ်လိုသူ ခပ်သိမ်း လူတို့၏ ကြည်ဖြူဆန္ဒ အာသီသကြောင့် ဒုတိယ၄ပိုင်း သမိုင်း မော်ကွန်း၊ အစဉ်ထွန်းလျက် ပြည်ညွှန်းသဓေ်ပ နိဒါနဥယျာဉ် သဘောအမြွက် ဖော်ထုတ်ချက်တို့ကား။

(၁) ဆောင်ရွက်သမျှ ကိစ္စသီးသီး လိုဘိုင်းပြီး၍ အံ့ချီး မဆုံး ကြိုးသို့ထုံးလျက် ပန်းကုံးအသွင် ချစ်ခင်ရှေ့စဘိ မြတ်ဘုန်း ရှိဟု သီဝလီမန္တန် စီရင်ရန်နှင့် သဏ္ဍာန်ရုပ်ပွား ဆောင်ထားနံ့သင့် ပုံဖြင့်သေချာ အက္ခရာပြုသ ဒေါင်းမ-ဒေါင်းဖို စိတ်လိုကိုယ်ရောက် ရွှတ်မြောက်ဥဒေ အခပေတယံ ပီယံပီယ သူ့ဝရှေ့ကျေး ချစ်ဆေး တရပ် သူရသတီ ဒေဝီမယ်လျှ သုံဝဏ္ဏဂဟေ ရွှေငွေရောစု သူမနု၏ အောင်ဆုတဖြာ မဟာသုခ လိမ်းသ ဝ-ကွက် ဖနယာင်းချက်နှင့် လဆီဖတ်မှော်မိုး အာရုံအာရမ္မဏ်ဇာ လိုသမျှအရာ လွယ်ကာသိဒ္ဓိ သျှိုတိုင်ဘိသေ ပီယသိဒ္ဓိ ဆင့်မကဏ္ဍ၊

နိဒါန်း

(၂) နက္ခတ်ထွဏ်ဝင် တွင်းပြင်ဘဏ်ကန်း၊ စန်းယှဉ်မိတ္တူ ကြည့်ရှုသချာ အက္ခရာရေးပြီး စိတ်ပုတီးနှင့် အပြီးတိုင်မြောက် လူခြောက်ရှောမွေ့၊ လေးထောင့်ဆင့်နေ ပဒေသာရ စသည့်အင်းပုံ မန္တန်စုံတို့ဖြင့် " ဥုံသြောင်းသြ " နှိမ်နည်းနင်းနည်း ဖြင့်ပြီးသိပ္ပ ကာယသိဒ္ဓိအခဏ်းကို ပြဆိုအပ်သောသတ္တမကဏ္ဍ၊

(၃) လက်ယာအောင်မြေ သိင်္ဂီရွှေနှင့် ဓာတ်နေဓာတ်ထား၊ ပြဒါးသုတ ပြာကတခဏ်း၊ သံလမ်းတဖြာ မဟာမဖော တက်လေ တိုင်းတို၊ ဖြိုးလေတိုင်းမှောက် ထွက်ရပ်ပေါက်သဖြင့် မြိုင်စအောက် သမိ၊ သူယောင်သီးတို့နှင့် မညီးဖျော်ဖြေ ကမ္ဘာကြွေလည်း မကျေ အာယု ချစ်သက်စုနှင့် လိုဆုဘတူ ပန်ဆင်ယူလျက် နိဗ္ဗုအမတ ရည်ညွှန်း၍သနိုင်သော နေသိဒ္ဓိအခန်း အဋ္ဌမကဏ္ဍ၊

(၄) သုနာပရန် တမ္ဗဒီပ မြန်မာ့ကျွန်းဘော့ ဘူရပ်မြေတွင် ရွှေငွေဇာစတိ နဂ္ဂကျောက်သန် အမှန်ရထိုက် ဗုဒ္ဓသိုက်ဟု သမိုဏ် လမ်းညွှန် တောင်စွန်မခပ် ကျောင်းကင်ရပ်ကို ပြာသာဒ်မစီး၊ သိဒ္ဓိ ပြီးလျက် ကောင်းကြီးကျေညာ ဒေဝါနက်လေ၊ နတ်တို့ပေးသော နတ်ဆေးနတ်ဝါး ပုံမခြားပဲ ပြထားသချာ ဝဲယာဖြန့်ညီ ဂူဒ္ဓိမယ နည်းစုံခသော ဇေယျသိဒ္ဓိအခဏ်း နဝမကဏ္ဍ၊

ဤ ၄-ကဏ္ဍတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်၊ ဒုတိယစာအုပ်ကို မှူရှင်မောင်ဘဟန် ဈေးချို(စီ-ရုံ) နံပါတ် ၉၀-၉၉မှ ဆက်လက်၍ ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင် အပ်သတည်း။

မာတိကာ

ဏဝေသစရက္ချမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း ဒုတိယတွဲ
မှစတီဏာ ကောက်နုတ်ချက်

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၁၇၇	ဆင်္ဂမဏာဏ္ဍ၏ ဥပဒေသ	၉
၁၇၈	ရှင်သီဝလိ ကိုးကွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၀
၁၇၉	ရှင်သီဝလိမန္တန်တော်ကိုပြခြင်း	၁၁
၁၈၀	ဆင်မဒ္ဒန်စွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၂
၁၈၁	ရှင်သီဝလိ လက်ဖွဲ့ကို နံ့သင့်စီရင်နည်း	၁၃
၁၈၂	ဒေါင်းဖို-ဒေါင်းမစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၄
၁၈၃	ကျေးဖို-ကျေးမစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၅
၁၈၄	သူရဿတီအစ်အရင်ကိုပြခြင်း	၁၆
၁၈၅	သုဝဏ္ဏဂဟောစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၇
၁၈၆	သုမနေမင်း၏ ပီယသျှိစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၁၈
၁၈၇	မဟာသုခုမ အစီအရင်ကိုပြခြင်း	၁၉
၁၈၈	အနုလိမ်းဆေးကိုပြခြင်း	၁၉
၁၈၉	လျှောမွေးလက်ညှိုးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၀
၁၉၀	ဖယောင်းချက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၀
၁၉၁	နံ့သင့်ပီယသိဒ္ဓိအင်းကိုပြခြင်း	၂၁
၁၉၂	နံ့သာငါးပါးမှော်ကိုပြခြင်း	၂၂
၁၉၃	အနုလက်ဖွဲ့စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၂
၁၉၄	အနုဆောင်ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၅	အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၆	အနုလိမ်းဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၃
၁၉၇	အနုလက်သတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၄
၁၉၈	အနုမျက်ကွင်းဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၄
၁၉၉	ယက်ဘက်မှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း	၂၅

မာတိကာ

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၀၀	လက်ဘက်မန်းဂါထာကိုပြခြင်း၊	၂၅
၂၀၁	ထုံးမန်းဂါထာကိုပြခြင်း	၂၆
၂၀၂	ဘုရားမှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း၊	၂၆
၂၀၃	ဝ-လေးလုံးပိတ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၂၇
၂၀၄	အနုမီးထွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၈
၂၀၅	အနုလက်စွပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၂၈
၂၀၆	အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၂၉
၂၀၇	အနုတောဆီဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၂၉
၂၀၈	အနုသုတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၀
၂၀၉	အနုနတ်သမီးဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၀
၂၁၀	အနုလွှင့်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၁
၂၁၁	အနုရုက္ခစိုးစေနည်း၊ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၁
၂၁၂	အနုမီးတွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၁
၂၁၃	အနုနတ်ရဲတိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၂
၂၁၄	အနုလက်ဝါးပြဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၂
၂၁၅	အနုနတ်တိုက်ဖုဘ်တိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၂
၂၁၆	ဂီရိမင်္ဂလာထုံသင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၃
၂၁၇	အနုနဖူးလိမ်းဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၃၃
၂၁၈	ပေတလူဆေးကြီးကိုပြခြင်း	၃၄
၂၁၉	တနည်းပေတလူဆေးကြီးကို အကျယ်ပြခြင်း	၃၄
၂၂၀	အနုကုန်တိုက်မန္တန်ကိုပြခြင်း၊	၃၇
၂၂၁	တနည်းပီယပန္တန်ကိုပြခြင်း၊	၃၇
၂၂၂	ပီယမန်းဆေးလိပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၃၇

ဆဋ္ဌမကဏ္ဍမာတိကာပြီး၏။

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၂၃	နက္ခတ်ထွက်ဝင်စသည်တို့ကိုပြခြင်း၊	၃၉
၂၂၄	တဘာဏီကာန်းစသော့လက်ကိုပြခြင်း၊	၄၂
၂၂၅	ဥပါဒ် မိတ္တူ စသည်တို့ကိုရွေးခြင်း	၄၂
၂၂၆	ကာယသိဒ္ဓိပုတီးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၃
၂၂၇	ဒုတ်ဆောင်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၆
၂၂၈	ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၆
၂၂၉	ဆောင်ခေါစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၇
၂၃၀	တနည်းဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၇
၂၃၁	လူခြောက်ရှောမွှေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၈
၂၃၂	လက်ဖျံ ရှီးကိုဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၄၉
၂၃၃	ခွေးမဟောင်သောဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၀
၂၃၄	သိဒ္ဓိလက်ဖွဲ့သုံးပါးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၅၀
၂၃၅	လေးထောင့်ဆင်နေပဒေသာအင်းကိုပြခြင်း၊	၅၁
၂၃၆	မွှေရှင်တော်ဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၂
၂၃၇	သုတ္တန်ကျမ်းလာဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၂
၂၃၈	ခိုးသူဖမ်းမင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၅၃
၂၃၉	ဘုရားအမိန့်တော်ကြီးကိုပြခြင်း၊	၅၄
၂၄၀	အကွယ်အကာစစ်ဌာမဏိဂါထာတော်ကြီးကိုပြခြင်း၊	၅၅
၂၄၁	သက်တန့်နာလူးရန် ရေမန်း၊ ဆီမန်း၊ ဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၆
၂၄၂	ရင်ဘတ်နာ ဆားမန်းဂါထာကိုပြခြင်း	၅၆
၂၄၃	အပင်ကျ ရေမန်း၊ ဆီမန်းတို့ကိုပြခြင်း၊	၅၆
၂၄၄	အပင်ကျ ဆီမန်းဂါထာကိုပြခြင်း	၅၇
၂၄၅	စုန်း၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေပူးသော် တိုက်ရန်ရေမန်း ဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၇
၂၄၆	အစာမန်းဂါထာကိုပြခြင်း၊	၅၇
၂၄၇	ဝိဇ္ဇာမိုရ်ရှင်ပျံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊	၅၈

ဦးရေနံပါတ်	အကြောင်းအရာ	နံပါတ်
၂၄၈	ကာမယသိဒ္ဓိအင်းညွှန်းစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၅၉
၂၄၉	ဝေံအစိန္တိယာ ဂါထာကိုပြခြင်း	၆၀
၂၅၀	စမဂါထာကိုပြခြင်း	၆၀
၂၅၁	ပါပအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၁
၂၅၂	ယဿာနုဘာဝတော စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၂
၂၅၃	အဌမုတ်အင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၅
၂၅၄	ဇမ္ဗူတုံအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၈
၂၅၅	မိတ်အင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၆၈
၂၅၆	အမင်္ဂလာအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၇၀
၂၅၇	စမ္ဗာနုဝအင်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း	၇၃

သတ္တမကဏ္ဍ မာတိကာပြီး၏။

၂၅၈	လက်ယာအရောင်မြေလမ်းကိုပြခြင်း	၇၈
၂၅၉	ဆရာအောင်ကြီးလုပ်ထုံးကိုပြခြင်း	၈၇
၂၆၀	တြိနေတြဲလုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း	၉၄

အဋ္ဌမကဏ္ဍ မာတိကာပြီး၏။

၂၆၁	ဆေးမျိုးကျောက်မျိုးတို့၏သိုက်ကိုပြခြင်း	၁၁၁

နဝမကဏ္ဍ မာတိကာ ပြီး၏။

ဤတွင် ဓာဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း ဒုတိယတွဲ မာတိကာပြီး၏။

စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁၇၇။ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍ၏ ဥပဒေသ

ဤကဝေသာရကျမ်းကြီး၌ ပဌမ-ဒုတိယ-တတိယ-စတုတ္ထ ပဉ္စမဟူသော ငါးပိုင်း ငါးကဏ္ဍတို့တွင် အနုလောမအစဉ်အားဖြင့် စုန်းတို့အပြား၊ ဆေးဂမုန်းညွန်းအပြား၊ နတ်ဆေးတို့၏အပြား၊ မန္တန် မန္တယားတို့၏အပြား၊ အင်္ဂါဝေသာရဟူသော အင်းအိုင် အစီအရင်အပြားတို့ကို အသီးသီး ဝေဘန်ကန့်သတ်၍ တကန့်စီ တကန့်စီ ပိုင်းခြားစီရင် ရိုက်နှိပ်ပြီးသည့် ၅-ပိုင်း ပထမတွဲအဆုံး၌ ပြဆိုလတ္တံ့သော ဤ ၄-ပိုင်း ဒုတိယတွဲ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍတွင် (ပီယသိဒ္ဓိ ကဝေသာရ) မည်သော အနုပီယအခန်းသည် ထင်ရှားလတ္တံ့။

ဏာမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီး ဖြစ်တော်မူသော မဟာသာဝတာ အသီတိဝင် အရှင်မထေရ်တို့အနက် ဘဝဂ်တိုင်သူ၊ ကြည်ဖြူရွှင်ပြ၊ ပီယအရာ၊ ပဋ္ဌနာရည်မှတ်၊ ပြည့်စုံလတ်သဖြင့်၊ မြင့်မြတ်သော မဟာလာဘ တေဒဂ္ဂ ရာထူးကိုရတော်မူသော ရှင်သီဝလိပုဂ္ဂိုလ်၏ ပါရမီတော်နှင့် နှိုင်းစာလျှင် ဤဆဋ္ဌမကဏ္ဍ ကာဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၄-ပိုင်း၊ ဒုတိယတွဲ၌ ပြဆိုလတ္တံ့သော ပီယသိဒ္ဓိ ကာဝေသာရသည် ပန်းကို ထုပ်အပ်သော ပေါက်ဘက်၏ ယန့်ကဲ့သို့ ယန့်မပြယ် ရှိယောင်တကားဟူသော ဥပဒေသကို မှတ်အပ်၏။

၁၇၈။ ရှင်သီဝလိ-ကိုးကွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

မေတ္တာပေမ, တဏှာပေမ နှစ်ပါးတို့တွင် ဘုန်း၊ ကောင်း၊ လာဘ်ကောင်း၊ ရရှိခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာမှစ၍ သားကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊ သည် မေတ္တာပေမမည်၏။ ဝိသဘာဂ-သဘာဂတို့၏ ဓမ္မတာဖြင့် တပ်နှစ်သက်သောစိတ် ရွှေရှုလျက် ချစ်ခြင်းသည် တဏှာပေမမည်၏၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် မေတ္တာပေမကို အလိုရှိ၍ စီရင်ကုန်မူ ခုနစ်ရက် သား၊ တို့၏ နံသင့်အား၊ လျော်သော သစ်သားတို့ကို ရွေးချယ်စီစစ်၍ စီရင်ကုန်ရာသည်။ နံသင့်သစ်သားတို့ကား တနင်္ဂနွေသား၊ သမီး၊ ဖို့-ကုက္ကို၊ တနင်းလာ သားသမီးဖို့-ပြည်ညောင်၊ အင်္ဂါသားသမီးဖို့-ချယား၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ သမီးဖို့-သပြေ၊ ကြာသပတေး သား၊ သမီးဖို့-သဖန်း၊ သောကြာ သား၊ သမီးဖို့-အုတ်နှဲ၊ စနေသား၊ သမီးဖို့-မအူ၊ ဤသစ်တို့ကို နေ့နံအားလျော်စွာ ဆိုလတ္တံ့သော အစီအရင်တို့ဖြင့် စီရင်ကုန်ရာသည်။

တကျော့ပေမကို အလိုရှိ၍ စီရင်ရာ၌ မည်သည့်နေ့သား–နေ့သမီးမဆို ဆင်မာန်စွယ်ကို စီရင်ရာသည်၊ ဆင်မာန်စွယ်တို့၏ ပကတိသဘောကား၊ ပျော်မြူးကုန်သော ဆင်အပေါင်းတို့တွင် စိတ်၏ ခက်ထန်ခြင်းအားဖြင့် တံစုန်းသစ်ငုတ် သစ်ပင်တို့ကို တိုးဝှေ့သောအခါ လတ်ဆတ်စွာ ကျိုးပြက်လေသောအစွယ်ကို ဆင်မာန်စွယ်ဟု သိအပ်၏၊ ထိုမာန်စွယ်သည် ရေ၌ချသည်ရှိသော် သွေးချင်းချင်းနီ သကဲ့သို့ ရေနှင့်တကွ အစွယ်ရောင်တို့သည် နီမြန်းသော အဆင်းရှိကုန်၏၊ ထိုသို့မှလျှင် ဆင်စွယ်ကို ယူသောအခါ ရေပကတိပင် နီမြန်းခြင်းမရှိဘဲတည်၏၊ ဤအစွယ်ကို ဆင်မာန်စွယ်ဟု သမုတ်အပ်၏၊

စီရင်အံ့သောအခါ နံ့သင့်သစ်သားကို အလိုရှိ၍စီရင်မှု မိမိတို့၏ နံ့အားလျော်စွာ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ ခါးပန်း၊ တောင်ဝှေး စသော ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ ရပ်တော်မူဟန် ပြုသစွာ ထုလုပ်လေ၊ ထုလုပ်ပြီးသောအခါ နံ့သာငါးပါး ရေတို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းဖူးဇော်လျှင် ဆိုလတ္တံ့သော မန္တာန်တို့ဖြင့် ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်လျက် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကုန်ရာ၏၊

၁၇၉။ ရှင်သီဝလိမန္တန်တော်ကိုပြခြင်း

၁။ သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ ယပ္ပလာဘံ ဘဝိဿတိ၊ တေရဿ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဟောန္တု ပိယံ မမ၊

၂။ သီဝလိစ မဟာဝိရော၊ ယေစ ပဿန္တု မံပိယံ၊ တေစ ပဿန္တု ပရမံ၊ ဇနပဒံပူဇယန္တု၊

၃။ သီဝလိစ မဟာနာမံ၊ ဣန္ဒာ ဒေဝါ သဗြဟ္မကာ၊ မနုဿပုရိသော ဣတ္ထိ၊ မဟာလာဘံ ဘဝိဿတိ၊

၄။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ မမ သီသေ ဌပေတွာန၊ ဇမ္ဗူဒီပ မဏ္ဍလေ၊ ဇယော မန္တာသုခါဝဟာ၊

၅။ သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ နာနာ ဒေဝီ ဝရံဝရံ၊ ဣဒံပိ ပူဇိတံ မေသီ၊ မဟာသုခံ ဘဝိဿတိ၊

၆၊ ဂဏ္ဍဒတ္တ နရာတိတ္တိ၊ အနာမယ္ဟ ဘဝေစေဝ၊ တဝ ရုက္ခေရာဇဓိတာ၊ သဗ္ဗေကောဓ်ဝိနဿန္တု၊

၇၊ သီဝလိစ မဟာနာမံ၊ သဗ္ဗလာဘံ ဘဝိဿတိ၊ ထေရဿ အစန္နဘာစဝေန သဒါ ဟောန္တု ပိယံ ံမမ၊

၈၊ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ယေယေ ပဿန္တု မံပိယံ၊ တေစ ပဿန္တု ပရမံ၊ ဇနပဒံ ပူဇယန္တု၊

၉၊ သီဝလိစ မဟာလာဘော၊ မမသိသေ ဌပေတွာန၊ မန္တတေဇဗေယော မန္တံ၊ အဟံဝန္ဒာမိ သဗ္ဗဒါ၊

၁၀၊ သီဝလိစ မဟာထေရော၊ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတော၊ သောဝမဟော ပစ္စယာဒီနံ၊ ပဟာလာဘံ ဣရော တုမေ၊

၎င်းဆယ်ဂါထာတို့ကို အာဂုံအရကျက်၍ ပူဇော်ကိုးကွယ် သည့်နေ့မှစလျက် နေ့စဉ်မပျက် ရွတ်ဘတ်ရှိခိုး ပူဇော်လေ၊ ဆွမ်း ပန်းပေါက်ပေါက် စသော သက္ကာရတို့ဖြင့်လည်း တတ်အားရှိသမျှ နေ့စဉ်ပူဇော်လေ၊ အကျိုးကား- မကောင်းကျိုးအပေါင်း ပျောက် ၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာ တိုးတက်အံ့၊ ဘုန်းကောင်း လာဘ် ကောင်းပေးအံ့၊ သွားလေရာရာ ရိသေစွာဆောင်၊ အလိုရှိသမျှ ပြီးစီး၏၊ တရားတပေါင် အောင်အောင်အံ့၊ မင်းရွှေစိုးမှောက် ဆောင် သားကဲ့သို့ ချစ်အံ့၊ ကုန်ရောင်း ကုန်ဝယ်ဆောင်၊ အဆွေ ခင်ပွန်းကဲ့သို့ စွဲမြဲစွာ ချစ်အံ့၊ အတိုင်းမသိသော မေတ္တာပေမကို ဖြစ်စေလိမ့်သတည်း။

၁၇၀။ ဆင်မာန်စွယ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆင်မာန်စွယ်ကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့် ရှင်သီဝလိ ရုပ်တုတော်ထု၍ အခါကောင်း နက္ခတ်ကောင်း ရွေးချယ်ပြီးလျှင် သိဒ္ဓိတင်ရမည်၊ သိဒ္ဓိတင်ရန် မန္တာန်ကား- ဥုံသိဒ္ဓိသိဒ္ဓိ မဟာသိဒ္ဓိ [illegible] အရဟန္တာ မြတ်ဆ[illegible] ထက်သရာကတိ၊ ၎င်းမ[illegible] ၁၀၀ [illegible]တ်ပြီး[illegible] သိဒ္ဓိတင်ရမည်၊ သိဒ္ဓိ[illegible]

ရက္ခိပတ်လုံး ငါးပါးသော သီလမတော်မြတ်ကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းလျက် နောက်၌ ပြဆိုခဲ့သော သီဝလိဂါထာ ၁၀-ဂါထာတို့ကို တတ်အားသမျှ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ရှိခိုးပူဇော်ရမည်၊

၄၉-ရက် ပြေ့သောအခါ ထီး တန်ခွန် မျက်နှာကြက် ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက် ဆွမ်းတော် ပန်းတော် ရေချမ်း၊မီးတိုင် အစုံအလင်တို့နှင့် တတ်အားသမျှ ဘိတ်မန္တကာပြု၍ အနေကဇာတင်ရမည်၊ (အနေကဇာ ဆိုသော် ဘုရားကဲ့သို့ တင်ရမည်မဟုတ်) ဆိုအပ်ပြီးသော သိဒ္ဓိတင်မန္တာန်ဖြင့် ထပ်မံ၍ ၁၀၀၀-စုတ်ခြင်း၊၊ သီဝလိဂါထာ ၁၀-ဂါထာတို့ကို တတ်အားသမျှ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းတို့ကိုပြုလျက် ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသော အပြီးသို့ရောက်၏၊ ဆောင်အံ့သော အစီအရင်မှာ အပါယ် ငရဲဘေးမှ တားမြစ်ခြင်း၊ အကျိုးငှာ (ပေယျာလ) ထားအပ်၏၊ တကျာပေမ အစီအရင်ဖြစ်၍လည်း လွယ်လင့်တကူပြီးမြောက်နိုင်၏၊ ဤသည်လျှင် ဆင်မဒန်စွယ် စီရင်နည်း၊တည်း၊၊

၁၈၁။ ရှင်သီဝလိဆက်ဘွဲ့ကို နံသင့်စီရင်နည်း

ရှင် သီ ဝ လိ ပုံ တော် ကို ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွ အပြည့်အစုံ ပြီးသစွာရေး၍ လက်ဘွဲ့ထိုးရမည်မှာ တနင်္ဂနွေ-ခဲမ၊ တနင်္လာ- ခဲပုတ်၊ အင်္ဂါ- ခဲမဖြူ၊ ဗုဒ္ဓဟူး-ကြေးဝါ၊ ကြာသပတေး-ကြင် သီး ကြေး၊၊ သောကြာ-ကြေးနီ၊ စနေ-ကြေးဖြူ၊ ၎င်းတို့ကို နံအားလျော်စွာ အပြားခပ်၍ ရုပ်ပုံတော်ကို ရေးရမည်၊ ဘေးပတ်လည် တလည်း ပဌမဂါထာ ဖြစ်သော သီဝလိစ မဟာလာဘံ၊ သဗ္ဗလာဘံ ဘာဝီ ဃတိ ထေရဿ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဟောန္တု ပိယံမမ၊ ၊

F 20 A

ဟူသော မန္တန်တော်ကို ပခုံးတော်စွန်းကစ၍ လက်ျာရစ် တော်မိ အောင်ရေးရမည်၊ ၎င်းရေးပြီးသောအခါ အရံဂါထာနှင့် တထောင် စုတ်၊ စုတ်ရမည့်မှာ ဘုရားတန်ခိုးကြီး၊ နတ်ရဲသစ်ပင်၊ လမ်းလေးခွ၊ နတ်ကွန်း၊ ရေဆိပ်၊ တံတားဦး၊ တောကြီးမျက်မဲ၊ ခုနစ်ဌာန ၁၀၀၀-စီစုတ်လေ့၊ ဆောင်သောအခါ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တော ကြီးမျက်မဲ အရပ်မှာပင် အလိုရှိရာ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို တောင့်တ ကြရကုန်၏၊ ရသော်လည်း ၎င်းဘောဇဉ်တို့ကို တောင်စောင့်နတ် တို့အား ပူဇော်ကန်တော့ ကုန်ရာသည်၊ ကန်တော့ပြီးလျှင် မိမိလို အပ်သောဆုကို တောင်းရာ၏၊ အရှင်နတ်မြတ်တို့ အလိုတော်ရှိ သုံးဆောင်ကုန်၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း ကြည့်ရှုစောင်မတော်မူကုန်ဟု ဆုတောင်းပြီးလျှင် အောင်ပြီဟူ၍မှတ်၊ သန့်ပြန့်စွာထား အလိုရှိရာ ဆောင်လျှင် သူခပ်သိမ်းတို့ သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကုန်၏၊ လှူအပ်ရာကို တောင်းသော်လည်း ချစ်ကြည်ညိုစွာ ပေးသနားကုန်၏၊ မည်မျှ မည်၍ အကိုးထိုက် သော်လည်း ပေးလိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ရှောင့်ရဲကုန်သောစိတ်ကို ရှေ့ရှုကုန်ရာသည်၊ ၊ဤကား ရှင်သီဝလိ နံသင့် လက်ဘွဲ့စီရင်နည်းတည်း၊

၁၈၂၊ ဒေါင်းဖို ဒေါင်းမ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဒေါင်းဖို ဒေါင်းမ စီရင်ရန်မှာ စနေဆန်းသောလ လဆန်း၊ တရက် စနေနေ့ နေဝန်းပေါ်သောအခါ ရွှေပြားတွင် နေတခြမ်း ပေါ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဒေါင်းဖိုရုပ်ကို ရေးရမည်၊ ရေးပြီးလျှင် ဥဒေတယံ ဂါထာကို ဥုံ မထည့်ဘဲ ကဒထောင်စုတ်စေ၊ ဒေါင်းမကို လည်း ၎င်းအတူ ၎င်းနေ့ နေဝင်ခါနီး နေတခြမ်းအဝင်မှာ ရွှေ ပြားတွင် ရေးရမည်၊ ရေးပြီးလျှင် အပေတယံကို ၁၀၀၀-စုတ် စေပြီးကာလ ဒေါင်းဖို လက်ဘွဲ့မှာ ကြိုးနီ၊ ဒေါင်းမ လက်ဘွဲ့မှာ ကြိုးစိမ်းခွဲ၍ထားရမည်၊ အရံဂါထာတို့ကား...ဥုံဟော်ဂစ္ဆနီယျကပ်၊ ဒေါင်းဖိုမှာရံ၊ ဥုံဟော်ဂစ္ဆနီယျကပ်၊ ဒေါင်းမမှာရံ၊ အရပ်ကို ပြီသ လှစွာရေး၍စီရင်၊ အစုတ်မန္တာန်ကို ပြီသစွာရွတ်၍ တထောင်စီစုတ် ရွှေကြုတ်နှင့်ထား၊ ၊မင်းစိုးရာဇာတို့ရှေ့သို့သွားသော် ဒေါင်းဖို

ရုပ်ကို ကြုတ်တွင်ထည့်၍ဆောင်၊ သစ်းကဲ့သို့ချစ်၏။ သဗ္ဗဇူတ္တိကို လိုသော် ဒေါင်းမရုပ်ကိုဆောင် အပြီးတိုင်၏၊ အလိုရှိရာ ခဲ့ထွင်၍ သုံးသော်ကစ၊၊ ၊အဘိုး အဓိုင်းမသိထိုက်၏၊

ဒေါင်းဖိုရုပ် ဒေါင်းမရုပ်

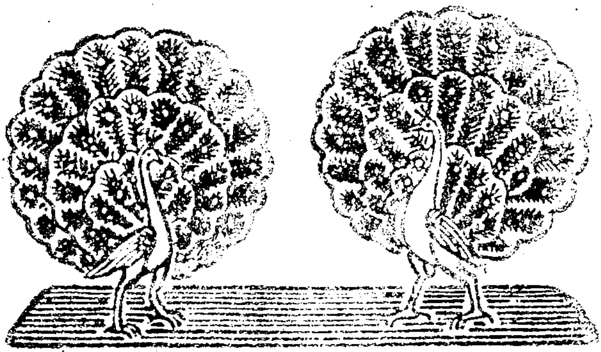

ရှင်းရုပ်ပုံအတိုင်း ပြီသစွာရေးသား၍စီရင်လေ။

၁၈၃၊ ကျေးဖို ကျေးမ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ကျေးဖို ကျေးမ စီရင်နည်းမှာ တနင်းလာနေ့ တနင်းလာဆန်းသော့လ၊ လဆန်းတရက် တနင်းလာနေ့ ငွေပြားတွင် စီရင်ရာ၏၊ နံနက် နေဝန်းပေါ် နေတခြမ်းထွက်လျှင် ကျေးရုပ်ကိုစီရင်ရာ၏၊ စုတ်အံ့သော မန္တာန်ကား– ဥုံပီယဝါယေ ပိယေယသွားဟုံ ၎င်းမန္တန်နှင့် ၁၀၀၀-စုတ်၊ ထိုအတူ ကျေးမရုပ်ကို စီရင်သောအခါ ညနေ နေဝင်ကာနီး၊ နေတခြမ်း အဝင်တွင် ၎င်းမန္တာန်နှင့်ပင် တထောင်စုတ်၊ ကြိုးသီရန်မှာ ကြေးဖိုကို ကြိုးနီ၊ ကျေးမကို ကြိုးစိမ်း သီ၍ထားရာသည်၊ ကြုတ်တွင်ထည့်၍ထား၊၊ အလိုရှိရာဆောင်၊ ရာဇသဗ္ဗကိုလိုသော် အရုပ် ၂ ခုလုံးကို ရောစပ်၍ဆောင်၊ ဇူတ္တိကို လိုသော် ကျေးဖိုရုပ်ကိုခွဲ၍ သီခြားဆောင် အလိုရှိတိုင်းပြည့်စုံရာ၏၊ ခပ်သိမ်းသော အမျိုးသားတို့သည် ဤသို့သော အစီအရင်ကိုရသဖြင့် ကောင်းမြတ်သော ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံရာ၏၊

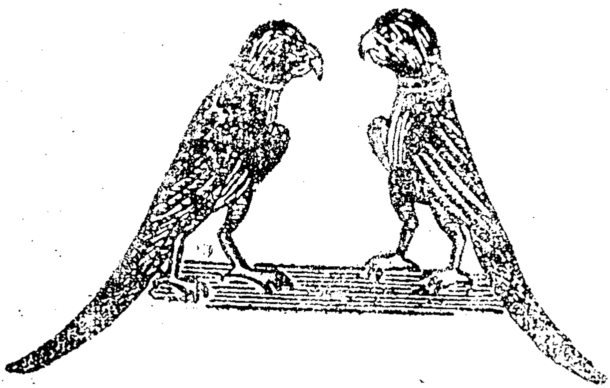

အရံဂါထာနှင့် အစုတ်ဂါထာ နှစ်ဦးလုံးပင် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

၁၈၄။ သူရဿတီ အစီအရင်ကိုပြခြင်း။

သူရဿတီ အစီအရင်မှာ နက္ခတ်ခပတိ ကောင်းသောနေ့မှာ ဖယောင်း ၂–ဘိုင်၊ ပွဲ ၂–ပွဲ အချိုအချဉ်ထည့်၊ သက်သတ်မပါရ၊ ပန်းမန်–ဆံဆု–ပုတီး–လက်ကောက်၊ ဆံဘီး–ဆံကျင်၊ ထမီအင်္ကျီ၊ ပုဝါ၊ ဘီး–မှန်၊ ကျောက်ပျဉ်–သနပ်ခါး အပြည့်အစုံ ပြင်ဆင်၍ထား၊ ရေမိုးသန့်စင်စွာ ချိုးပြီးလျှင် ဋ္ဌင်းရုပ်ပုံကို အရံနှင့်တကွ ရွှေပြား ငွေပြားတို့တွင် ရေး၍စီရင်ရာသည်၊ သူရဿတီရုပ်ကို ရေးသောအခါ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်မဏ္ဍုတ်၊ ဒူးကိုညွှတ်လျက် ထောက်ထားလေဟန် ဘနောင့်တင်ပါးတို့ကို ထိစေ၍ရေး၊ မြတ်ဘက်ကို လည်ဝယ်သိုင်းဆင်ဟန် ထည့်၍ရေးရမည်။

အရံဂါထာကား–ဥုံ သိရီကြက်သရေ၊ တနွေထဲကို သုံးပါးတွေ့၊ သပြေရာဇာ၊ နတ်ဒေဝါ၊ ဆရာငါသို့မ၊ ဥုံတြ မြတ်ရှင်စော အမိန့်တော် သဗ္ဗသိနေဟံ ပိယံမမ။ ၎င်းဂါထာကို ရံ၍ စီရင်ရမည်၊ ၎င်းဂါထာကိုပင် ၁၀၀၀–ပြည့်အောင်စုတ်၍ စီရင်လေ။ ဆောင်ထားရသော် သေမည့်အမှုကိုပင်ဖြစ်စေ မျက်နှာကိုမြင်က

ချစ်ခင်သနစေးသဖြင့် လွှတ်အံ့၊ မရေတွက်နိုင်သော ပိယသိဒ္ဓိအပေါင်း၊ နှင့် ပြည့်စုံလေအံ့၊ ၃၀-ခုသောအပါ၏ အပြီးတိုင်ခြင်းကိုလည်း၊ ရောက်၏၊

အထက်ပါ အမှုအတိုင်၊ ပြီသစ္စာရေးသစ်း၍ အံရံဂါထာ ကိုလည်း၊ ရံ၍စီရင်လေ၊

၁၈၅၊ သုဝဏ္ဏဂဟော စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ရွှေပြား၊ကိုပြုစ်စေ၊ ငွေပြားကိုပြုစ်စေ အပြား၊ ၂-ခု ခပ်၍ တခုမှာ မိန်းမရုပ် အင်္ဂါအစုံအလင်နှင့် ပြီသစ္စာရေး၊ တခုမှာ ယောကျ်ားရုပ် အင်္ဂါအစုံအလင်နှင့် ပြီသစ္စာရေး၊ ရေးသောအခါ မတ်ရပ်ဟန် ရေးရမည်။ မိမိအရုပ်နှင့်မျှသော နှုံးတံပွကို အလယ် တွင်စိုင်း၍ မတ်တပ်စိုက်၊ အရုပ်၏တပြန်မျှ တချောင်းနှင့်တချောင်း၊ ဝေါးစေ၊ အလယ်ငါးပိုင်းတွင် ရေးသားပြီး၊ အရုပ် ၂-ခုကို ပျား၊ ဘယောင်းနှင့် ကပ်၍သား၊ တဘက်တချက် အမြင့်အနိမ့် ညီညွတ် စေ၊ ပြီးသောအခါ မန္တာန်ကိုစုပ်ရမည်၊ စုပ်အံ့သော မန္တာန်ကား- ဥုံ-သူရဿတီ-မစန္ဒီ စန္ဒိမယ်လျ-နတ်မိန်းမ၊ ငါ၏အာဏာစစေလော့ ပါ၊ ဆရာ့မြတ်၏အာဏာတည်း၊ ဩဇာင်း အသက်တရာ အနာမရှိ

မြင်လိုဘိသည် ပြောင်းအိငါသို့ ညွတ်စေလော။ ၊ငင်းမန္တန်နှင့် ၃၇-အုပ် စုပ်ရမည်၊ အောင်မြင်လျှင် ညွတ်၍လာပြီမှတ်၊ ကပ်လျှင် အောင်မြင်၏၊ မကပ်သေးလျှင် ထပ်၍စုပ်၊ အောင်သောအခါ အရုပ် ၂-ခု ကပ်၍လာလိမ့်မည်၊ ၎င်းအခါ ဆရာကနေရာမပျက် တခါတည်း၊ အဆောတလျှင်ယူ၍ မိန်းမရုပ်ကိုအောက်က ယောကျ်ား ရုပ်ကို အပေါ်ကထားပြီးလျှင် လိပ် အပြီးတိုင်၏၊ ရာဇကိုလိုသော် ၎င်း၊လက်ဘွဲ့ကို ဆီတွင်စိမ်၍ မျက်နှာကိုလိမ်း၊ ဣတ္ထိကိုလိုသော် ရင် တွင်လိမ်း၊ သမ္ဘသျှ ိကိုလိုသော် မောင်း၊ရင်းတွင်လိမ်း၊ ဆောင်သမျှ မှစ အပြီး၊တိုင်၏၊ လက်ဘွဲ့ကိုကား အထူးဆိုဖွယ်မရှိ၊ သျှ ိ-၃၀ တိုင်မြောက်၏၊

၁၈၆၊ သုခနုမင်း၏ ဝီယသျှ ိစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

မိုးကြိုး၊ပစ် သစ်သား၊ကိုယူ၍ ဒူ၊လေ၊လှုပ်၊ မိုးကြိုး၊ပစ်ဝါး၊ ကို လေး၊ကိုင်း၊လုပ်ပြီး၊လျှင် ပရိတ်တော်ချည်ကို ကြိုး၊ကျစ်၍စီရင်၊ ယောကျ်ားဘက်ကြိုး၊ထိပ်တွင် ဥုံဇုံကွပကွာ ဒေဝါမှိုင်း၊ဟူသော အက္ခရာ ကို မိုင်း၊ကိုင်စက္ကူတွင် ရေး၍ဆွဲ၊ လက်ဝဲဘက်ကြိုး၊ထိပ်တွင် ဥုံ-ကွကွပက္ခဒေဝါမှိုင်း ဟူသော အက္ခရာကို မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရေး၍ ဆွဲရမည်၊ ၎င်း၊လေး၊ကို သိဒ္ဓိတင်ရန်မန္တာန်ကား၊ ဩောင်း သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ဇေယျသိဒ္ဓိ၊ မဟာခနေ ထဟိဆရာထက်၊ သိဒ္ဓိရာကျော် သက် ဆရာသတ်၊ ၎င်း၊မန္တာန်နှင့် သိဒ္ဓိတင်ပြီးသောအခါ စုပ်အုံသေ၊မန္တန် တာ၊ ဥုံပထဝီဇေယျသုန္ဒြိ၊ သဗ္ဗခနု မဟာခနေ၊ ဇေယျာ ဇေယျ သုခနုံ၊ ၊၎င်း၊ဂါထာနှင့် ခရီးဆုံ၊ ရေဆိပ်၊ သုသာန်မြေ ၃ ဌာန စေ့အောင် တထောင်စီစုပ်လေ၊ ပြီးသောအခါ တန်ခိုးကြီးသော နတ်ကွန်း၊ကိုသွား၍ အရှင်နတ်မြတ်၊ သုခနုဟူသည် အကျွန်ုပ်တည်း၊ အကျွန်ုပ်၏လေးကို ပူဇော်ပါ၏တုဆို၍ ပေးအပ်ထေ၊ ပွဲနတ်ယကာ အချို့အချဉ်တို့ကိုလည်း ဆက်သလေ၊ အလိုရှိရာဆုကိုလည်း တောင်း ဆိုလေ၊ လေးကိုတင်၍ မန္တာန်ကို ရွတ်လိုက်လျှင် အလိုအလျောက် ပြုတ်၍ကျလိမ့်မည်၊ ဤမျှတည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်အပ်သော အစီ အရင်သည် အောင်ပြီဟူ၍မှတ်၊ နတ်မြတ်သည် ငါအား လေးကို ပြန်၍ပေးတော်မူသည်ဟု အမှတ်ထား၊ပြီးလျှင် ရိုသေစွာ တောင်း၊ပန် ၍ လေးကိုယူခဲ့၊ ၊အလိုရှိသောအခါ သုခနုငါ၊ ဘုန်း၊ရောင်ပြာ၊

ရာဇစကေရာင့် အာကာသသောဝ်၊ ၎င်းကဲ့သို့ ရွတ်ဆို ကြိမ်းပပြီးလျှင် အလိုရှိရာကိုပစ်လေ၊ အပြီးတိုင်၏၊ ရန်ကိုပြေလိုသော်၎င်း၊ ပီယကို လိုသော်၎င်း၊ အလိုရှိရာကို ရည်မှတ်၍ ပစ်အပ်လေ၏။

၁၈၇။ မဟာသုခုမအစီအရင်ကိုပြခြင်း

ကျီးရှပ်သဏ္ဍာန်တကြောင်းဆွဲ အင်းလိမ်ရေးပြီးလျှင် ရွှေပြား ငွေပြား၊ သတ္တုမျှားတို့တွင် စီရင်ရာသည်၊ အင်းဆံ သွတ်ရန်မှာ က ယ-ဏ-ဋ ကြီး ၄-လုံး၊ အက္ခရာပင် ဖြစ်၏၊ ဦးခေါင်းကစ၍ လက်ဝဲ ယက်၍ အတောင်ပံ အမြီး ဤ ၄-ဌာနတို့၌ ကြီး ၄-လုံး၊ အက္ခရာကို သွတ်၍ စီရင်ရာသည်။ စုပ်အံ့သော မန္တန်ကား၊ ဥုံ မင်းမြတ်ပွဲတော်— စားတော်ခေါ်၊ စားတော်ငါသို့ ရောက်စေသောဝ်၊ ။ဤမန္တန်ဖြင့် ၁၀၀၀-စုပ်၊ စုပ်ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းက စ၍လိပ်၊ လိပ်ပြီးသောအခါ ၎င်းမန္တန်နှင့်ပင် ၁၀၀၀- စုပ်ပြန် အပြီးတိုင်၏၊ ထမင်းစားသောအခါ စားဦးကိုယူ၍ ထမင်းချွန်စ်ဆုပ် ယူ၊ ၎င်းလက်ဖွဲ့နှင့် တပွဲသန့်သန့် ပြင်၍ထား၊ နတ်သုဒ္ဓါတို့သည် ရောက်ကုန်၏၊ ၎င်းအနံ့ကို မွှေးကာမျှဖြင့် မည်သူမဆို မနေနိုင် အောင် တောင့်တ၊ တောင်းရမ်းကုန်၏၊ အလိုအတိုင်း ပြည့်စုံ၏၊ ပီယသိဒ္ဓိ အပြီးတိုင်၏။

၁၈၈။ အနုလိမ်းဆေးကိုပြခြင်း၊

ကတိုးစစ်၊ ကြောင်ဏကို၊၊ တွင်းနက်ကတိုး၊ သက်ရင်းကတိုး ကွမ်းကတို၊၊ ကတိုးငါးပါးကို အမျှစီစု၊ ကန်တော့ပွဲ၊ ထမင်းပွဲ၊ ဆီမီးလေးတိုင်၊ ဝင်းရာဇမတ်၊ မိန်းမထဘီ အင်္ကျီ၊ လက်ကောက် လက်ကျပ်၊ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်၊ အပြည့်အစုံ ခင်းကျင်း၍ ရေမိုး သန့်စင်စွာ ချိုးပြီးလျှင် စုပ်ရခည့်မန္တန်ကား၊— ဥုံသူရဿတီ ပီယံ မမ၊ ဩြောင်းသူရဿတီ၊ အလွန်လှဘိ၊ သိရိမြတ်လှ၊ ထွန်းပညီစင်- မှဲ့သခင်၊ သက်ပေဆရာ သက်ပေ၊ ပြပေဆရာ ပြပေ၊ ဥုံ ငါက စေလျှင်၊ နှုတ်ချေသံသာ၊ ဆောင်လျှင်းပါ၊ လူပင်ဖျက်လည်း၊ မပျက်

စေနှင့်၊ ကြိုး၍ဆောင်၊ အောင်စေသတည်း။ ။ရင်းမန္တန်နှင့် ၃၇-အုပ်စုတ်၊ ဆေးညှက်သောအခါ အန္တိုးမန္တန်ကား ဥုံ နှုတ်ခမ်းဖြူစင် ဖယောင်းထင်သည်၊ ရှင်လှည့်သော၊ နှမဖြူစင် တို့ကိုမြင်၊ ရှင်လှည့်သော၊ ချစ်ခင်သနား၊ မဆိုအားလည်း၊ စကားတုံ့ပြန်ဆိုလှည့်သော။ ။ရင်းမန္တန်နှင့် ၃၇-အုပ် နှိုးလေ၊ အလိုရှိရာသို့သွားလျှင် နဖူးဆံစကို လိမ်၍သုတ်လျက် သွားလေ၊ လေညာကစကားပြောလျှင် အပြီးတိုင်၏။

၁၈၉။ လျှော့မွှေးလက်ညှိုး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

လျှော့မွှေးလက်ညှိုးကို ပုဆိုးဖြူ ၇ ထပ်နှင့်ထုပ်၊ သွားနှင့်ကိုက်၍ယူပြီးလျှင် အမွှေးအကြိုင် ပန်းနံ့သာရည်နှင့်လူး၍ နတ်ကြီးရှေ့တွင် မန္တန်ကို စုပ်ရမည်။ စုပ်ရမည့်မန္တန်ကား ဥုံ စန္ဒီ မဟာစန္ဒီဒေဝီ သတ္တက္ကု ဟာရှကီ။ ။ရင်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုပ်၊ ပြီးလျှင်အသက်သွင်းလေ၊ အသက်သွင်း မန္တန်ကား- ဥုံ ငမူငမူ ဝင်ဆရာခင် ဥုံရက္ခဆဲဒေဝတာ၊ ဝင်ဆရာဝင် အက္ကဘယ် ဝင်ကုန်ဆရာဝင်ကုန်။ ။ရင်းမန္တန်နှင့် အသက်သွင်း၊ ဝင်သောအခါ စေတိုင်းရ၏၊ ရင်းပွဲအတွင်းပင် လက်ညှိုးညွှန်၍စမ်းလေ၊ အသက်ဝင်လျှင် အပြီးတိုင်၏၊ အသက်မဝင်သေးလျှင် ထပ်မံ၍ အသက် သွင်းရမည်၊ လက်ညှိုးညွှန်တိုင်း ပြီးစီး၏။

၁၉၀။ ဖယောင်းချက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကတိုး၊ ဖုံးမသိန်၊ ဆေးကင်းဖိုမ၊ ကာလကဏ္ဍီရိမ၊ သမီစံပါဖိုမ၊ထိကရုံး ၃ ပါး၊ ဂမုံးလမိုင်း၊ ဂမုံးသိုက်ညွှန်း၊ ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်း၊ ဂမုံးပေါင်း၊ ကိုးကုမံ၊ အန်ဘတ်၊ ကက္ကူကမျည်း၊ ကြက်စာကောတ်၊ လျှော့မွှေးလက်ညှိုး၊ စမွယ်ဆီ၊ နှင်းဆီ၊ နံ့သာဆီ၊ မဆစ်ဆီ၊ ဂမုံးကတိုး၊ ကန့်ဘလူ၊ သည့်ဆေးစုကို အမျှစီပေါင်း၊ မြေဖယောင်း၊မစုတ်ဖယောင်း၊ ဘုရားတန်ခိုးကြီးတွင် ထွန်းသည့်ဖယောင်း၊ ဖယောင်းအစုံးလုံးကို ရော၍စ... လျှင် အိုးထိန်... မြကို ခွက်လုပ်၍ချက်၊ သမလျှင် အဖေး...

ဝေံအစိန္တိယာ အင်းကို ဖ ယောင်းတွင်ချချက်ပြန်၊ဤသို့ သမရုံသမ္မရုံ ၃၇-ကြိမ်ခေစ့အောင် အင်းကိုချ၊ မီးပြု၍ အရည်ဖြစ်လျှင် အအေးခံ၍ အင်းချလေ၊ ပြီးလျှင် ခုနစ်ရက်သားနို့ လောင်းဆေးကား၊ ပန်းအိ၊ ပန်းမှောက်ခုံ၊ ပန်းညို၊ ပန်းရင်း၊ ပန်းမ၊ ပန်းသွန်၊ပန်းနု၊ ဤပန်းတို့ကိုလောင်း၊ ကတိုး၊ ဖုံးမသိမ်လည်း ထပ်၍လောင်းပြန်း နံ့သာရေပက်၊ ထပ်၍ချက်၊ ပြီးလျှင် စုပ်အုံခသာမန္တန်ကား– ဥုံ လေးကျွန်းပတ်လည်၊ ရောင်ခြည်ထွန်း၏၊ ရှင်နေမင်းနှင့် ရှင်လမင်းကား၊ မင်းစေစေပါတည်း၊ လေမုန်တိုင်း ပြိုင်မျှနိုင်းလည်း၊ မနိုင်း အောင်မြင်၊ အောင်မြင်သော်၊ မင်းလုချစ်မြဲ ချစ်စေသော်၊ မင်းလှ အောင်မြဲ အောင်စေသော်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ဘုရား၊တန်ခိုးကြီး၊ရှေ့မှာ ၃၇-အုပ်စုပ်လေ၊ ပြီးသောအခါ ရွှေကြုတ် ငွေကြုတ်တို့တွင်ထား၊ အလိုရှိသောအခါ နဖူးဆံစတွင် လိမ်းသ၍သွား၊ ရာဇသဗ္ဗလ္လတ္ထိ အပြီးတိုင်၏။

၁၉၁။ နို့သင့် ပီယသိဒ္ဓိအင်းကိုပြခြင်း

နန္ဒစ်ပါးကိုရော၍တည်၊ တနင်္ဂနွေရှိရာလှ စ၍ ချရမည်။ ချပုံအား တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာကိုပြအံ့၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် ၆-နှစ် တနင်္လာ ဂြိုဟ်သက် ၁၅-နှစ်၊ ၂-ခုပေါင်းသော် ၂၁-ဖြစ်၏။ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၃၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၅။ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၇၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၂၉၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုဘိုး ၃၁၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၃၃၊ ၎င်းတွင် ၂-ခုတိုး ၃၅ ကိုးကွက်အင်း ပွတ်မိ၏၊ ရထားသွားသွားလေ အလယ်ကွက်မှာ ၁-၆၊ ၎င်းအတိုင်း နို့ကိုသွတ်၊ ၎င်းတနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာချပုံ အစီအရင်ကား ဤသို့တည်း။

၂၁	၂၃	၂၅
၃၆	၁-၆	၂၇
၃၃	၃၁	၂၉

ဤ ပြအပ်သော ပုံမှာ တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာ၏ ပုံဖြစ်သည်၊ ဤနည်းနည်းနှင့် တနင်္ဂနွေနှင့် အင်္ဂါဖြစ်လျှင် တနင်္ဂနွေ ၆-နှစ်၊ အင်္ဂါ ၈-နှစ်၊ ပေါင်း ၁၄ ရ၏၊ ၁၄-ကစ၍ လကျာ်ရစ် အင်းဆံပြု၍ နေ့-လ ၂-ပါး ၂ခုတိုးလျက်သွားလေ၊

အလယ်ကွက်မှစ တနင်္ဂနွေနံ ၁၊ တနင်္လာ ၂၊ ၎င်းဂဏန်း ၂ ပါးကိုထည့်လေ၊ ၊ထို့အတူ တနင်္လာနှင့် အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ မည်သည့် နေ့သာ၊ နေ့သမီးမဆို နံနှစ်ပါးကိုရော၍ ပဌမကွက်မှာချ၊ လက်ျာရစ်ရထား သွားချည်းသွားလေ၊ အလယ်ကွက်မှာ နံနှစ်ပါးကို ထည့်လေ၊ ၊အိုးထိန်းလထီ စက်မြေကို ဆီမီးခွက်လုပ်၍ချ၊ လိုသူ၏အဝကီစ၊ မိမိ၏ အဝတ်စ ၂ ခု ကို ပေါင်းစင်၍ မီးစာလုပ် မီးထွန်းလေ၊ မြစ်ကူး ချောင်းခြားမနေနိုင်၊ လာရောက်သောဟူ၏။

၁၉၂။ နံ့သာငါးပါးမှော်ကိုပြခြင်း၊

နံ့သာငါးပါးရေကို တလာမယ်ခန့် အရေရအောင် မပြစ်မကျဲယူ၊ ဦးဇမ္ဗူပါ၊ ကျွန်းသာယာကလာသည့်နတ်ကြီး၊ နတ်မင်းကြီး၊ မင်းဆရာ၊ အလျဉ်းလာ၏၊ ရတနာဆင်မြင်း၊ ဗိုလ်သင်းပင်း၊ နတ်မင်းမနေ၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းတွင်နေနှင့်စေ။ ဦး ဒေဝါဒေဝါ မှိုင်းဆရာမှိုင်း။ ၊၎င်းမန္တန်နှင့် ၃၇ အုပ်စုပ်၊ ရက်ပေါင်း ၄၀ အတွင်း နေ့စဉ် မန္တန်ကိုစုပ်၍ နေ့စဉ်လျက်ရမည်၊ ရက်ပေါင်း ၄၀ စေ့သောအခါ၊ ၎င်းနံ့သာကို ကုန်စေရမည်၊ ၊ နံ့သာမှော်ကို အောင်၏၊ အလိုရှိတိုင်းပြောဆိုက ချစ်မြတ်နိုး၍ အကျိုးခပ်သိမ်း ပြီးစီးတုန်၏၊ ၊

၁၉၃၊ အနုလက်ဘွဲ့စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ထူမသေတွင်ထည့်သည့် ကာတ့်ခင္ဝေကို အပြားခပ်၍ ဦး အိပ်ပျော် ရာဇာ၊ မာတာပီတုမနုံသမနုက်၊ ကတေ့တော့ထမထုတ့် သွားဟာ၊ ၎င်းဂါထာကို သုံးကြောင်းရေး၊ ရေးသောအခါ နတ်ရဲသော ညောင်ပင်အောက်တွင် ရေးလေ၊ စုပ်သောအခါကာလလည်း ၎င်းသစ်ပင်အောက်တွင်စုပ်၊ စုပ်သောအခါကာလလည်း ပွဲနတ်ယကာ စုံစေရမည်၊ နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေး၍စုပ်၊ ဖါးထောင်ပြည့်သော

အခါ နတ်သစ်ပင့်ပေါ်က ဆင်း၍လာလိမ့်မည်၊ အကျိုးကိုဆိုသော်၊ ရှိန်းဆာဇယာ အိပ်မွေ့ အပြီးတိုင်၏၊ ထပ်မံ၍ ငါးထောင်ပြည့်အောင် ပင် ခေါင်းမြီးခြုံ၍ စုပ်လေ၊ ရာဇသတ္တအပြီးတိုင်၏၊ ဉာဏ်ရှိ သလောက် အကျယ်သုံးလေ၊ ။

၁၉၄၊ အနုဆောင် ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ဥုံ ဗုဒ္ဓံမမွံသံဃံ၊နမောကုရုကာဘုံသွားဟယျကပ်၊ ကိုယ်ဝန် ရှိသော မိန်းမသေအရိုးကိုယူ၍ ဂဝံသားပိုက်နို့ စို့ဟန်ထု၍ ၎င်း မန္တန်နှင့် တထောင်စုပ်လေ၊ အနှိုးဂါထာဤ။ ဥုံ ရှုသေ ရှစ်သောင်း၊ ဆရာကောင်းပညာ၊ ထဆရာထ၊ ကြွဆရာကြွ ၎င်း မန္တန်နှင့် ခုနစ်ဆုပ် မန်း၍ စီရင်လေ၊ ဂဝံရုပ် ထိပ်ပေါ်မှာ တနင်္ဂနွေနံ့ရေး၊ လက်နှစ်ဘက်ပေါ်မှာ တနင်းလာနံ့ရေး၊နှာခေါင်း ပေါ်မှာ အင်္ဂါနံ့ရေး၊ ရင်ပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ရေး၊ ဝမ်းပေါ်မှာ ကြာသပတေးနံ့ရေး၊ ဖမိုးမှာ သောကြာနံ့ရေး၊ မီးညှောင်းမှာ စနေနံ့ရေး၊ နတ်ရဲသောသစ်ပင်မှာစုပ်လေ၊ အဝတ်ပုဆိုး ဝုဝါ များတွင်ချည်၍ ဆောင်လေ၊ သျှုံသုံးပါးကိုလည်းကောင်းသည်၊ ပုဆိုးစတွင်ထုပ်၍ မင်းဆိမ်ပေါ်သို့သွားသော်၊ မျက်နှာကို မြင်လျှင် မြင်ခြင်း၊ ဆီး၍နှုတ်ဆက်၏၊ ငုံ၍ဟာစ်အော် ကြိမ်းမောင်းသော အခါလည်း၊ ကြားသမျှရန်သူ ထိတ်လန့်လေ၏၊ အပါး ၃၀ ကောင်း လှ၏၊ အရေးကြီးလျှင်ငုံ၊ သေနတ်၊ ဒါး၊ လေး၊ ခဲ၊ မြှားမမှန်နိုင် အလိုရှိတိုင်းသုံးလေ၊ အပြီးတိုင်ကောင်းလှ၏။

၁၉၅၊ အနုမှန်ကူဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

မိကျောင်းသည်းခြေ၊ နွားနက်သည်းခြေ၊ ဆိတ်သည်းခြေ၊ ကြွက်မနက်မသည်းခြေ၊ ဘားဘောင်းစေ့၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ဘူး ခါးသီး၊ ၎င်းဆေးများကို စုပေါင်း၍ဖျော်လေ၊ ဖျော်၍ပြီးလျှင် အဝတ်ပုဆိုးတွင်လူး၍ နေပူမှာလှန်း၊ ပျားရည်နှင့်ရောသော ဆီခွက်

တွင်ထည့်၍ မင်ခံလေ၊ အလိုရှိသောအခါ လက်နှင့်ယူ၍ နဖူးတွင် မှန်ကူလေ၊ အလိုရှိသောအခါ စေ့စေ့ကြည့်လေ၊ အမိနှင့်နှစ်မသာ လွတ်စေရမည်၊ ကောင်းလှ၏၊ ဋ္ဌတ္တိသျှိ၊

၁၉၆၊ အနုလိမ်းဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

အင်္ဂိရသ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဓညော ရညော မနုဿဒေဝ ါနံ ပီယံ ဟောန္တုပီယံမမ၊ ၊သရဖီဝစ္ဆံ၊ ကံ့ကော်ဝစ္ဆံ၊ ကြာမျိုး ငါးပါး ဝစ္ဆံ၊ မြတ်လေးပွင့်၊ အကျော်၊ ဂံ့ဂမံ၊ နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်၊ တန့်ဘလူ၊ ကတိုး၊ နနွင်းနက်၊ ကာလတက္ကူ ဝင်းဆေးများပေါင်း၍ ကြိတ်ပြီး လျှင် တောင့်၍ထား၊ အပေါ်ကပြခဲ့သော မန္တန်တော်နှင့် တထောင် စုပ်လေ၊ စုပ်၍ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ရေချမ်းနှင့်ဖျော်၍ လိမ်းလေ၊ လူကြီး လူငယ် ယောကျ်ား မိန်းမ မြင်မြင်သမျှ ချစ်ခင် ကြင်နာ ဂရုဏာရှိ၏၊ ၊ဋ္ဌတ္တိသဗ္ဗသျှု၊

၁၉၇၊ အနုလက်သတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

မဟာဂီရိစင်တွင်ရေးသည့် ဆေးဒါန်း၊ ရေမျောသည့်သစ်စုံ၊ မသာဆိုင်၊တီးရာ ကွာ၍ကျသော ပတ်စာ၊ လေပွေဘွင် သွင့်၍ သွားသော သစ်ရွက် ဝင်းဆေးများကိုကြိတ်၍ တံခွန်ဖျားပေါ်မှာ လွှိုလည့် မိန်းမရုပ်ကိုရေး၍ အမည်နံကိုသွင်း၍ ညကို ငါ့ထံသို့ လာ၍ယူ၊ လက်သတ်၍ သုံးခွန်းစေ့အောင်မှာ အလိုရှိသောမိန်းမ အိမ်သို့လာလိမ့်မည်၊ မိမိအလိုဆန္ဒပြည့်စုံလျှင် ဗောဓိညောင်မြစ်နှင့် ဖျက်လေ၊ အပြီးတိုင်ကောင်း၏၊

၁၉၈၊ အနုမျက်ကွင်းဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

စရည်းခုနစ်ညွန့်၊ ဇီးခုနစ်ညွန့်၊ မယားကြီးခုနစ်ညွန့်၊ မယား သိန် ခုနစ်ညွန့်၊ ကတိုး၊ ဘုံးမယိမ်၊ ပန်းဆွဲလဲ ဝင်းဆေး ၇ မျိုးကို ညကိစ္စာ ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ တင်၍ကြိတ်၊ နတ်ရဲသောယစ်ပင်တွင်

ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဝင်ကွင်ဖြစ်စေ ဂုင်းမန္တန်နှင့်စုတ်၊ စုတ်ရမည့်မန္တန်ကား ဥုံ ပြုစ်ပြစ် သဗ္ဗစဲ တထ ယံ တာလုပညာယန္တ ရက္ခရာဇာ မှိုင်း ဆရာမှိုင်း၊ ဥုံ ဗြဟ္မာ စိတ္တရာယ ဗဟုန် ဗဟုန် သွားဟယ်ကျပ်၊ ဂုင်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်ခလ အလိုရှိသောအခါ ညာကမိုးရေနှင့် သွေးပြီးလျှင် မျက်စိနှစ်ဘက်မှ ကွယ်ဆိ၍ထား အပြီးတိုင်ကေစင်း၏။

၁၉၉။ လာဘ်မှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း

ဥုံ အစိန္တေယျ အဇိန္တေယျ ကောဏ္ဍသန် ကောဏဂုံ ကဿပ ဂေါတမ အရိမေတ္တယျ ဘုရားငါးဆူ သတ္တော်ပင် ဇော်ဝင် ဈာန် ဝင်၊ မဟာဝဿဝရော ဗောဓိကတံ၊ ဉာဏ်တော် ခြောက်ပါး အိုဘုရား အိုတရား၊ အိုသံဃာ အရေတော်ဆား၊ ရွှေစင်အလား၊ ဦးခေါင်းတော်ကား မြင့်မိုရ်တောင်၊ မျက်လုံးတော်ထား ပုလဲ အဆင်၊၊ သွားတော်ကား ဝရဇိန်၊ လည်ပင်းတော်ကား သံခဲ၊ ခြေတော်နှစ်ချောင်းကား ဗောဓိညောင်တော် အမြစ်တည်း၊ အို ဘုရားရှင့် ပညာတော် ထိုး၍မပေါက် စုတ်၍မပြဲ ဆွဲ၍မနိုင် ကိုင်၍ မဖြစ် ပစ်၍မမှန် အရဟံ ခံဆရာခံ ကွယ်ဆရာကွယ်၊ ဤဂါထာနှင့် လာဘ် ၂၅ ကျပ်၊ ၁၅ ကျပ်ကို ဘုရားတင်၊ ကျန် ၁၀ ကို မိမိ သက်စေ ဘုရားရှေ့တော်တွင်စုတ်၍ ၇ ရက်အတွင်း ကုန်အောင် စားသောက်ရမည်၊ လာဘ်မှော်အောင်လျှင် ရာဇသဗ္ဗဂုဏ္ဍသျှုံ ပြီး၏၊

၂၀၀။ လာဘ်မန်း ဂါထာကိုပြခြင်း

ဥုံ ဗုဒ္ဓေါ ဇာတရူပေါချုပ်၊ ဥုံ ဓမ္မော ဇာတရူပေါချုပ်၊ ဥုံ သံဃော ဇာတရူပေါချုပ်၊ ချုပ်ဆရာချုပ် သွားဟ၊ ၊လာဘ် ကို ၇ အုပ်မှန်း၍စား။ ပီယသျှုံ၊

၂၀၁။ ထုံးမနိုးဂါထာကိုပြခြင်း၊

ဥုံ သြေ့သြေ့ဘတ် သနပ်ပတ် သြေ့သွစ်းဟ၊ ထုံးရွှေမတ် နှမ်းဆိတမတ် ဖျော်ပြီးလျှင် အထက်ဂါထာနှင့်မန်း၍ လက်ဝါးတွင် ပွတ်ပြီးလျှင် ဥုံဗုဒ္ဓါနစတော ဝင်ဆရာဝင်၊ ဥုံခမ္မောနာထော ဝပ်ဆရာဝပ် ပွတ်၍သွင်း လက်ဝါးပြပီယည်း၊

၂၀၂။ ဘုရားမှော်သွင်းနည်းကိုပြခြင်း၊

၁။ ဣတိပိ သော၁ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ ဿမ္ပန္နော သုဂတော လောကဏ၊

၂။ ဣဘဒ္ဒေါမ္ပိတိ ရဝိန္ဒော၁ပိ ဟံဇ္ဇာဒ သူသော သစ ဂဘမ္မာရတော ဂသဏဃော၁စ ါမ္ဗုသတ္တ၊

၃။ ဣန္ဒော၁စသဘပိ ဂဏဒ္ဓေါဟံ ဘလော၁မ္ပဇ္ဇာ၁မ္ပဝဝါထိသု ရမ္ဗုရသော၁တော သဝိသက၊

၄။ ဣဏမ္မာသော၁ဒန္နော၁ဒ္ဓေါ ဝါတော၁စဟံ တိသသဘသုံ ဝိဘ ဃော၁ရ သပိမ္ပမ္ဗုဂ ဂဇ္ဇာ၁ရဏ၊

၅။ ဣခတာ၁သုမ္ပဏစ ဝမ္ဗုဟံ ဘဂသော၁တိလော ဂန္ဒော၁သ ရဇ္ဇာ၁ဒ္ဓေါသ သရဝါဘပိတ္တ၊

၆။ ဣမ္ဗုလွှာ၁သတောမ္မာဂ ဘုသုဟံန္ဒော၁ ရမ္ဗဘသဝါဏ ဂရဘစသော၁ဇ္ဇာ၁ပိ ဝိတိဒ္ဓေါက၊

၇။ ဣသသလော၁မ္ဗုသု ဝဇ္ဇာ၁လော၁ဟံ ဏပိသန္နော၁ ဂဝိ တော ရရတိမ္မာ၁မ္ဗုဘဒ္ဒေါဂဘစက၊

၈။ ဣဇ္ဇာ၁ဂမ္ပသလော ဝိဘုသဟံ တောဒ္ဓါသော၁ဏရ ဂမ္ဗုပိရ ဘုသစ ဝါန္နော၁မာက၊

၉။ ဣဘရသဇ္ဇာ၁သဂတိ ဂဟုံမ္ဗုစမ္ပဘော၁ ပိဝါသဒ္ဓေါ ရန္ဒော၁ လော၁သော၁သမ္မာ၁ဝိဏသုက၊

၁၀။ ဣတိပိသော၁ ဿဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော သုဂတော လော၁ဏ၊

ငှင်းအကွက်ရှုတော်မြတ်ကို မှိုင်းခိုင်စက္ကူတွင် ခဲတံနှင့် ၁၀-ချောင်းရေး၍ ပြာချ၊ ဇက်သား၊ သုံးဆယ်သားကို ဆီငါးကျပ်၊ ငြုတ်၊ ကြက်သွန် သင့်အောင်ထည့်၍ ဆီပြန်ချက်ပါ၊ ဇီးသား၊ ထင်းကို စားမည့်သူ တခေတာင်ခတောင်၍ သုံးချောင်းဖြတ်၊ သုံးတောင် ဖြစ်၏၊ ငှင်းသုံးတောင်တွင် တတောင်လျှင် သုံးစိတ်စီခွဲ၍ ဆိုက်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝက်သားကိုမြင်ပြီးလျှင် အိုးသစ်မှာထည့်၊ ဂါထာပြာကိုလည်းထည့်၊ ဇီးသားရောင်းမနှင့်မွှေ၊ ဂါထာ ၉ ပုဒ်ကို မိမိသတိစေ ရွတ်ပြီးလျှင် ရာဇမတ်အတွင်း၌ချက်၊ ကျက်သော အခါ ထမင်းလွတ် ကုန်အောင် စားပါလေ၊ ငှင်းမှော်ကိုသုံးစားရသော အကျိုးကား၊ ပထဝီဥဒ္ဓ ဘာဏသဒ္ဒေ၀ါ ရာဇာ ရတ္တိ အနုရှိန်းနှင့်တကွ ဆာယာများကိုပင် ကေစင်းလှ၏၊ ရာဇကို လိုသော် မိမိကိုယ်ကို ငုံ့လျှိုးဟန်ပြု၍သွား၊ ရတ္တိကိုလိုသော် ပြုံးရယ်၍သွား၊ သဗ္ဗကိုလိုသော် လက်ပိုက်ဟန်ပြု၍သွား၊ အလိုခပ်သိမ်းကို ပြည့်စုံစေ၏၊ ရန်အောင်၏၊ ခရီးလျှင်၏၊ ရေမနစ်နိုင်၊ ကောင်းကင်သို့ပင် ဆောင်နိုင်၏၊ နတ်မြတ်အပေါင်းတို့ ချစ်ခင်၏၊ ငါးပါးသီလ မြဲစေရမည်၊ သီလမတည်လျှင် မှော်ပေါက်၏၊ သတိပြု၍ဆင်ခြင်း

၂၀၃။ ဝလေးလုံးပိတ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

၁။ ဝဏ္ဏတေန၊ ဝဏ္ဏတော ဘာသိပရော၊ ရှဘောနဝ၊ ပထမ၊
၂။ ဝဏ္ဏဇော၀ရံ ဌာနေ ခေနတော၀ရံ သပ္ပနဝ၊ ဒုတိယ၊
၃။ ဝံပဏ္ဏာနိနေန ဘဟိသပ္ပနဝ။ တတိယ၊
၄။ ဝကပ္ပိတော၊ နုလိမ္ပခန္ဓာ၊ ဝသိဘသိနဝ၊ စတုတ္ထ၊

ဝ-၄ လုံးပိတ်၊ တံဆိပ်တော်အကွက်ရာ၊ ကမ္မည်းစာကို မကွာ ရှည်လျက်၊ ညှနံနက်လျှင်၊ ရွတ်တို့ချင်က၊ လူဘွင်ထင်ရှား၊ စည်းစိမ်များ၏၊ လေး၊ မြား၊ သေနတ်၊ ပစ်ခတ်သောခါ၊ လက်နှင့်သာ လျှင်၊ လျှင်စွာရစ်ဦး၊ မီးမကူးဘည်း၊ အထူးဘို့ပြင်၊ ပန်းသစ်ပင်ကို လက်တွင်ကိုင်ဆုပ်၊ ၇-အုပ်ပင်၊ ရွတ်တို့ချင်လျက်၊ ၃-ချဏီဖနောင့်၊ ခြေဖြင့်ဆောင့်က၊ ညှိုး၍ကျလိမ့်၊ နောက်မှတဖန်၊ လမ်းခွဲပြန်မူ၊

ပန်သောသူမှာ၊ ရန်ဟူသမျှ၊ ရှောင်ရှားရ၏။ ထိုမှတချက်၊ တံခါး၊ ရွက်ကို၊ ရွတ်လျက် ပုတ်ခါ၊ သော့သေတ္တာနှင့်၊ မှတ်ပါမယွင်း။ ခြေကျင်းကြိုးထိပ်၊ လက်ဖြင့်နှိပ်က၊ ပွင့်ကြစမြဲ၊ အိမ်ထဲတည့်တည့်၊ မီးထွန်းရှိမူ၊ ကြည့်၍ရွတ်လေ၊ မီးငြိမ်းပေလိမ့်၊ တတွေငြုပ်၊ ရှေ့ငုပ် မှန်ငြား။ မန်း၍စားက၊ သေနတ်မှားလို့၊ တန္တေခံသည်၊ ရှင်ပျို ရသေ့ဝညာတည်း။

ပျားရှေ့ ၇-ကျပ်၊ နှမ်းဆီ ၇-ကျပ်၊ ပေါက်ပေါက် ၃၇-ပွင့်၊ ဆောင်းစွစရောစပ်၍ ဘုရားရှေ့တော်တွင် အထထိပြုထားသော မန္တရားနှင့် ခြေစင်းထပ်၍ ၃၇-အုပ်စုတ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်း၊ စိဋ္ဌာန်သစ္စာပြု၍ စားလေ။ အကျိုးကား လက်ာ၌ပါဝင်သော စကားတို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

၂၀၄။ အနုမီးထွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥုံ နယေပရုံယုတ္တေ၊ နယေပရုံယုတ္တေ။ ငင်းဂါထာကိုပင် ဖယောင်းတိုင်အပေါ်ထ တစ်ကြောင်းတည်းရေး၍ နံ့ပီတ်ပြီးလျှင် ငင်းဂါထာကိုပင် သလူ၊ စက္ကူ၊ ကျီးမနား ထန်းရွက်တွင် လုပ်၊ မီးစာမှစ ကိုယ်အဝတ်စ၊ လိုသူအဝတ်စ ထည့်ပြီးလျှင် နံတဘက် တချက် ပိတ်၍လိပ်၊ နတ်စင်ရှေ့မှာ ၃၇-အုပ်စုတ်၊ လဘက် ဆီ ဆန် နှင့်တိုင်ကြခလေ၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားမှာ ထီးကို လက်ယာ၊ ယမာကို လက်ဝဲတင်၍ထွန်း။ ဂါထာကိုပင် သုံးဆယ့်ခုနစ်အုပ် ထပ်၍စုတ်၊ စုတ်၍ပြီးလျှင် ဘုရားရှေ့မှာပင် ပူဇော်လေ၊ အလိုရှိ၍ ခေါ်လျှင် အိမ်သို့လာရသောဟူ၏။

၂၀၅။ အနုလက်ဝွပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥုံမဂ္ဂတစု မဂ္ဂရာဇာသွားဟဲ့ ယျကပ်၊ မျောက်မတန်ဆောကို လှီး၍ လက်နှင့်တန်ရုံ တုတ်ကိုလုပ်၊ တုတ်တွင်စွပ်၊ နေပူလှမ်းပြီးလျှင် အောင်ချဉ်ရစ်၍ ရွှေခုနစ်ထပ်ချ၊ ပွဲနတ်ယာ ခင်းကျင်း၍ အပေါ်

က ပြခဲ့သော မန္တန်နှင့် တထောင်စုံဟ်။ ။ဥုံမက္ကဋပိစိတ် သွားဟဲ့ ယျကပ်။ ။ငင်းမန္တန်နှင့်လည်း တထောင်စုတ်လေ့၊ မင်းအိမ်ကို တဏ်၍သွားသော် လက်ညှိုးတွင်ဝတ် အလျင်မန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ လက်ညှိုးညွှန်ဟန် အမှတ်မထင်ပြု၊ မိန်းမကို လိုသော် အပါးသို့ ရောဏ်လျှင် နောက်ကမန္တန်ကို ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ လက်ညှိုးညွှန်ပြီး စကားပြောလေ။ ရာဇဗ္လတ္တိသို့သုံးပါး ကောင်း၏။

၂၀၆။ အနုမှန်ကူလို့မိးဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ကတိုး၊ ပရုပ်၊ ဘုံးမသိမ်၊ ပန်းဥ၊ ကုံကုမံ၊ ဥပသကာ၊ ကန့်ပလူ၊ သည်ဆေးခုနစ်ပါးလုံးကို အမျှစီစုံ၊ အားလုံး အလေး ပင်လယ် ရေမြှုပ်ကဲလေ၊ အားလုံး အလေး ကျောက်သလင်းစစ်ကဲ၊ စမွှါယိ ဆီနှင့်ကြိတ်၊ မရလျှင် ဆီမွှေးနှင့် ကြိတ်လေ၊ ပြီးလျှင် ထမင်း မုန့် ငါး အကျော်အလှော် ငှက်ပျော အုန်း ခင်းကျင်းပြီးလျှင် ဆွမ်းသင်ပုတ်တင်၍ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့မှာ တထောင်စုတ်၊ စုတ်အံ့သောမန္တန်ကား ဥုံ သဗ္ဗဒေဝါသရက္ခာစ၊ ဘူတာပရိတ္တာစ၊ ဇော်ဂနီပရိတ္တာစ၊ ဥုံ ဒေဝါဒေဝါကညာ၊ နာနာဒေဝါဝရှာရုံ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗမံသာသိန္ဒေသိန္ဒေ၊ ။ငင်းမန္တန်နှင့် တထောင် စုတ်လေ၊ သန့်ရှင်းသော နေရာမှာထား လို့သောအခါ ဆေးကို ငင်းမန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ နဖူးမှာမှန်ကူ၊ ကိုယ်မှာလည်း လိမ်း၍ထား၊ အလို အတိုင်း ပြည့်စုံ၏။

၂၀၇၊ အနံ့တောက်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

နတ်ဝင်ပန်သောပန်း၊ ပြည့်တန်ဆာမပန်သောပန်း၊ အရှုး ဝန်သောပန်း၊ အရူးဆုံပင်၊ အရူးစားသောအနံဖတ်၊ ဆင်အထက်မုန့် အောက်မုန့်၊ ဂမုန်းကြက်လာ၊ မြင်းမုန်၊ လူမုန့်၊ လူကာလကဏ္ဍ သံလိုဏ်ကြီး၊ ပဒိုင်းခတ္တာ၊ အရှေ့သို့သွားသောအမြစ်ကို တန်ဆူးဝါး လဏ်နှစ်သစ်တိုင်း၍ တစ်ချက်တည်းပြတ်အောင်ဖြတ်၊ ဆေးမြစ်နေရာ

ကို တံစူးဝါးဆက်ခဲ့ အဖေပါမြေအထဲ အထဲမြေကိုအပေါ်ဖို့ခဲ့ ပဒိုင်၊ ခတ္တာမြစ်ကို တံစူးဝါး ကျည်ဘောက်ပြု၍ထည့်၊ ကျင်ငယ် ရေနှင့်စိမ်၊ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ဖော်၍ကြိတ်၊ ကျောက်ပျဉ် လေး ထောင့်တွင် စမွှန်ဝအင်းကိုချ၊ ပိတန်မှာလည်း ငုင်းအင်းကိုချ၊ ကျောက်ပျဉ်လေးထောင့်တွင် ငွေငါးကျပ်တင် အုန်းငှက်ပျောပွဲ နတ်ယကာ စုံလင်စွာနှင့် သူရဿတီကို ပူဇော်လေ၊ တနင်းလာနေ့ကို တိုင်ကြားလေ၊ အင်္ဂါနေ့ နေဝန်းပေါ်ကို အရှေ့စူးစူးကို မျက်နှာ လှည့်၍ နှင်းရေနှင့်ဆွတ်ဖျန်း၍ ကြိတ်လေ၊ အစုတ်မန္တန်ကား ။ ဥုံသဗ္ဗော ရာဇာ ဒေဝါ နမိန္ဒော၊ ။ငုင်းမန္တန်နှင့် တထောင် စုတ်လေ၊ ကတိုး ယင်ဖိုတကောင် ယင်မတကောင် အမှုန့်ပြု၍ ထားပြီးလျှင် နှောလေ၊ ဆေးစုတ်၍ပြီးသောအခါကာလ လူမေး လျှင် စကားမပြောနှင့်၊ ပြောချင်လျှင် ဆေးကိုချ၍ပြော၊ လိုသော အခါ လက်ညှိုးဖျားတွင် တင်၍ဆောင်၊ တံထွေးနှင့်နယ် လက်ပြန် တောက်၊ ကိုယ်အလိုရှိသောအခါခေါ်လေ လိုက်၍လာသောဟူ၏၊

၂၀၈။ အနုသုတ်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ချိုးလည်ပြေကိသည်းခြေ၊ တင်ကျည်းသည်းခြေ၊ ဗျိုင်း သည်းခြေ၊ ကြက်အနီသည်းခြေ၊ ကြက်မကိုခေါ်သည့်အစာ၊ နွား နက်တွင်တွယ်သည့် မှားသွေး၊ ပန်းပေါင်း၊ မင်းပေါင်း၊ ဂမုန်း ပေါင်း၊ အကျော်စံပါအရမက် အမျှစီစု၍ကြိတ်၊ အမှုန့်ပြု၍ထား၊ အစုတ်မန္တန်ကား၊ ။ဥုံနေဂင်၊ လမင်၊ သိကြားမင်း၊ ဟေိဟေိ တပ်၊ ။ငုင်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်လေ၊ ရာဇာကိုအလိုရှိလျှင် နှာခေါင်းပေါ်ကိုသုတ်၊ မင်းအိမ်သို့သွားသောအခါ နှုတ်ခမ်းတွင် သုတ်၍သွား၊ ဣတ္ထိကို အလိုရှိလျှင် လက်ဖဝါးတွင် သုတ်၍ပွတ်၊ အံ့ဩဖွယ်သုံးပါးကောင်း၏၊ ။

၂၀၉၊ အနုနတ်သမီးနှာဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ဥုံကွမ်းရိုးကားမကျ ဖော့ကဲရေကကျ၊ တဟဟ၊ ထဆရာထ ကြွဆရာကြွ၊ နံ့သာနီ၊ နံ့သာဖြူ၊ ကတိုး၊ ဆေးကမျဉ်း၊ ဝတ်ဆံ

ထင်းကလာ၊မှို့ ကြောင်နံ့သာသို့ ဖျံသို့ ငင်းဆေးခုနစ်ပါးကိုညက် စွာကြိတ်၍ အလိုကြ၍ ကျည်တောက်တွင် ထည့်ပြီးလျှင် အပေါ်က ပြခဲ့သည့် မန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်နှိုး၍ နှစရှုံ့ဒလ၊ အနံ့သွားသလေစက် ချစ်ကြ၏။

၂၁၀။ အနုလွှင့်ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဆောင်သူ၏ရင်သွေး၊ သံလိုက်၊ ပိတုန်းလုသည်ပန်း၊ ဆင် အထတ်မုန့် အစက်မုန့်၊ ကြက်ကောက်စာ၊ သမားစန္ဒာ၊ အရှေ့သို့ သွားသော ပဒိုင်းခတ္တာမြစ်ကို စနေ၊ အင်္ဂါနေ့ကို ဆန် ပန်း ပေါက်ပေါက်နှစ့် ပူဇော်ပြီးလျှင် အင်္ဂါဆစ်နှင့်တိုင်း၍ ဖြတ်ပြီးယူ၊ ငင်းဆေးကိုအမှုစီ ပြု၍စု ပြီးလျှင် စုတ်ရမည့်မန္တန်ကား၊ ။ ဥုံ အမိသည့်ရသာရုံ၊ ။ဘုရားတပွဲ၊ နတ်တပွဲ၊ ဇော်ဂျီတပွဲ၊ သူရဿတီဘပွဲ၊ ဆရာလုပ်သည့်ရှုဏ ပွဲတင်၍ မြောက်မျက်နှာ၀ကို တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားကိုသွား၍ ဖိုတ်လေးဂူတ္တိမှာဇသဗ္ဗ အပြီး တိုင်၏။

၂၁၁။ အနုရက္ခရိုးစေနည်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

ဥုံယက္ခနီ ယက္ခနီဏကွာ ဟေိဟေိ၊ ။ခေါ်တွင် ထမင်း တင်၍ အကြော်အလျော် ထည့်ပြီးလျှင် အထိကရ နတ်ရဲသေး သစ်ပင်တွင် ခေါ်ကိုထား၊ ။ခေါ်အစက် ငွေငါးမတ်မြှုပ်ခဲ့၍ သစ်ပင် ကို ခြေနှင့်ကျော်ပြီးလျှင် အပေါ်ကပြခဲ့သော မန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ် မန်း၍ခေါ်၊ ။ဥုံရက္ခတဒေ၀တာ သွားဟား ။ငင်းမန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်မန်း၍ ချုပ်ပြီးလျှင် လိုရာဆုကိုတောင်းစေ၊ ဆရာ့ နတ် မြတ် ရက္ခစီ၊ တန်ခိုးတို့ပါသည် ဆို၍သာ၊ ညအခါကာဏ လု သောသူ အိမ်ကိုသွား၍ ခေါ်လေ၊ လိုက်၍လာသောဟူ၏။

၂၁၂။ အနုမိုးထွန်းစီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

သဘော်စက္ကူပေါ်တွင် ပန်းပေါင်း၊ မှင်ပေါင်းနှင့်ရေး ရေးရမည့် ဂါထာကား၊ ။ဥုံဗုဒ္ဓါဂုဏ်ပီယံဟောတုံဥုံမိမ္မဂုဏ်ပီပ

ဟောတု၊ ဥုံသံဃံဂုဏ္ဏံပီယံဟောတု၊ ဖေဟိဖေဟိ၊ ၊ရေး၍ပြီးလျှင် ဘုန်း၊ကြီးမျတ်နှာလွှမ်း၊ ဖခယောင်းငါးမတ်မန်း၍ ၎င်းဂါထာနှင့်ပင် တထောင်စုတ်လေ။ နတ်စင်ရှေ့မှာ လိုသူအဝတ်စကိုယူ၍ မီးစာပြု၊ မီးထွန်း၊လေ၊ ကိုယ်ကြံသမျှအောင်၏၊ ။

၂၁၃၊ အန္နနတ်ရဲတိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

တစ္ဆူ၊ဝါးကိုယူ၊ လိုသူနံအမည်ကိုရေး၊ ဝါးခြမ်း၊ တထွာသာ ယူလေ၊ ၊စုတ်ရမည့်မန္တန်ကား၊ ၊ဥုံတတ္တကပ်၊ သိခ်ံသကပ်၊ မရယိုင်ဆပ်၊ သီရိသဘ်ရာဇာ ဣစက္ကတောလေ၊ ဥစက္ကတောလေ၊ ဥုံ ဆေးစုပတ္တအတ္တိသွာ၊ဟ၊ ၊၎င်းမန္တန်နှင့်မန်း၍ နတ်ရဲသော သစ်ပင်မှာ ထမင်းတဆုပ် ရေတမှုတ်တင်၊ သွန်း၍ ညဉ်း၊ကထား၊ မည်သူကို ငါ့အိမ်သို့ ပို့လာရမည် ဆို၍မှာ၊ မိုးသင်းသောအခါ ထားခဲ့သော ဝါးကိုယူ၍ တခြားသစ်ပင်မှာပြောင်း၍ သုံး၊ရက် စေ့အောင်ထား၊ သုံး၊ရက်စေ့သောအခါ ကိုယ်မှာခဲ့သော မိန်း၊မ အိမ်သို့လာလိမ့်သော ဟူ၏၊ ။

၂၁၄၊ အနုထက်ဝါးပြွ ဆေးစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

အခါကောင်း၊ နက္ခတ်ခါးပတ်အဝင်ကြိမ်သည့်နေ့ကို ဆင်း၊တ အူခမှ၊၊ ရွှေမွှေးသည်းခြေ၊ စခနမီးသွေး၊ ၎င်းဆေးသုံး၊ပါ၊ကို

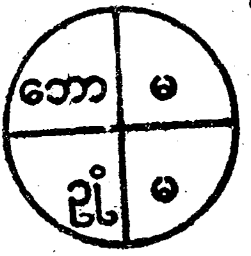

ရော၍ကြိတ်၊ ပြီးသောအခါ ၎င်း၊ဆေး၊ကို ရေနှင့်ဖျော်၍ စက်ဝန်း၊ကို လက်ဝါး၊တွင် သုတ်၊ ပြီးသောအခါ ကိုယ်အလိုရှိလျှင် ဟေ ဆို၍ လိုသူကိုပြ၊ လိုက်၍လာသော ဟူ၏၊ ။

၂၁၅၊ အနုနတ်တိုက်ဖုတ်တိုက်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ခေါသုံးခွက်ကိုလုပ်၊ အခွက်တခါမန်း၊၊ သုံးခွက်စေ့အောင် မန်း၊၊ မန်း၊ရမည့်ဂါထာကား၊၊ ၊ဥုံဖုတ္တဖုတ္တ မဟာဖုတ္တ သရုပ္ပဖုတ္တ၊

ဖွတ်ဖုတ္တာ ဟောဟော အာဂန္တုကြ၊ ဒေဝတာ ဟောဟော မန်း၍ပြီးလျှင် ထမင်းကိုယူ၍ သုံးဆုပ် ဆုပ်၊ တဆုပ် တထောင်မန်း သုံးဆုပ် သုံးထောင်စေ အောင်မန်း၊ ခေါက်ကြည့်၍မန်း၊ နတ်နှင့် ဖုတ်ကို လက်နှင့်တီး၍ နတ်ရဲ့သော သစ်ပင်မှာ ခေါ်၍တိုက်၊ နတ်တိုက် ဖုတ်တိုက် ကြိုက်သောသူ၊ ဥစ္စာကို ခိုးသောသူ၊ တရားဘက်ပြိုင် သောသူ တို့ကို ငါဖြေမှုပြေ ဆို၍ စိတ်ရှိတိုင်းတိုက်၊ အမှုကိစ္စ မပြတ်သေးလျှင် အစာကျွေးထားလေး ။

၂၁၆။ ဂိရိမဂ်လှာထုံသင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ကကိုးဘစု ပရှပ်နှစ်စု၊ အုပ်ရှစ်ပွင့် သုံးစု၊ ဇာဒိပ္ပိုလ်၊ လေးညှင်း လေးစု၊ သင်းပင်ပေါက်ဖြူ ငါးစု၊ ထင်းရူး ခြေခါဏီစု၊ ပန်းဥ ခုနစ်စု၊ ဂမုန်းပေါင်၊ ရှစ်စု၊ ဖာလာကိုးစု၊ အကျော်ဆယ်စု၊ ဒန့်စကူး တဆယ့်တစ်စု၊ နွားမြေရင်း တဆယ့်နှစ်စု၊ ပန်းညို တဆယ့်သုံးစု၊ ပစ္စည်းတဆယ့်လေးစု ဤဆေးစုကို ပေါင်း၍ ကြိတ် ပြီးလျှင် စုတ်ရမည့် မန္တန်ကား ဥုံကိဿတိဿဇာဇ၊ ဥုံဆေးစု ပုပ္ပတ္တသွာ၊ တဲယျ၊ ၊ငှင်းမန္တန်နှင့် ခုနစ်ခါစုတ်ပြီးလျှင် သန့်သေစ နေရာမှာထား၊ အလိုရှိသောအခါ နှိုးရမည့် မန္တန်ကား၊ ၊ဥုံ ပါရိမစရိပမ်ာလဂုဏ လထဝါမာနိ ဥပစာဥပစာ၊ ဥုံ ပညတ်ဿန၊ ဥုံ ဆေးစုပုပ္ပတ္တသွား ဟဲယျ၊ ၊ငှင်းမန္တန်နှင့် ခုနစ်အုပ်နှိုးလေ၊ အကျိုးခံစားရသောသူကား လူတကာတို့၏ ပူဇော်ရာ ဖြစ်သော မြင်မြင်သမျှသောသူတို့ ချစ်မေတ္တာရှိ၏၊ အသက်ရှည်၏၊ ဘုန်းကြီး ၏၊ အန္တရာယ်ကင်း၏၊

၂၁၇။ အနုနဖူးလိမ်းဆေး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

မိကျောင်းသည်းခြေ၊ ဆိတ်သည်းခြေ၊ နွားသည်းခြေ၊ ကြက် သည်းခြေကိုယူ၊ ပူးခါးသီး၊ သပွတ်သီး၊ သခွါးသီး၊ ဖယောင်းစေး အရည်ကိုယူ၊ အိုးသန့်သန့်တွင် သုတ်၍ လှမ်းပြီးလျှင် ဆီမီးစာပြု၍ ဘုရားရှေ့မှာ တနေ့ထား၊ အလိုရှိသောအခါ အတန်ယူ၍ နဖူး ပေါ်မှာထည့်၊ ယိုသောသူရှိရာသို့သွား၊ စေ့စေ့ကြည့်လျှင် အလိုရှိ တိုင်း အောင်၏၊

၂၁၈။ ပေတလူဆေးကြီးကို အကျယ်ပြခြင်း

ဇာဒိပ္ပိုလ်၊ လေးညှင်း၊ စမုံမျိုးငါးပါး၊ ကရဝေးရွက်၊ တွန့်ပလူ၊ သိန္ဓော၊ အိပ်မွှေသီး၊ ပဒါး၊ ကလောသီး၊ ချည်းသီး၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ ပဒေါက်မှို၊ နွယ်ချို၊ ကျန့်ဟင်း၊ ဇလပ်အနီ၊ ဇလပ်အဖြူ၊ ဇော်ဂျီဦးထုပ်၊ ကျူဇူ၊ တောင်လုံးကျော်၊ သစ်ကျပိုး၊ တောရှောက်၊ တနခိုစေ့၊ သက်ရင်းကြီး၊ မဟာဂါ၊ ကျန်စစ်၊ ကြာဘက်ကြီး၊ ကြာဘက်ငယ်၊ တောကျက်သဟင်း၊ သီသခွန်၊ တြိကဋုတ်သုံးပါး၊ ရှိန်းခို၊ စပါးကြီး သည်းခြေ၊ စပါးကြီး ချက်ကြိုးအစုံ၊ နံ့သာငါးပါး၊ ကတိုး၊ ပရုပ်၊ ဖုန်းမသိမ်၊ ပန်းညိုကြီး၊ ပုဏ္ဏရိပ်၊ ဣသရမူလီ၊ ဂမုန်းပေါင်း၊ ပျံပေါင်း၊ ကြီးပေါင်း၊ သမဏ၊ တပတေး၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ လက်ထုပ်ကြီး၊ အော်လဲ၊ ဝန်အူ၊ ငုရွှေမြစ်၊ ပိတ်သင်ရှုပ်မြစ်၊ သုံးပန်လှ၊ စတုခါး၊ ဇင်ရွှေဖြူ၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ ဆပ်ပြာ၊ နွားမြေရင်း၊ ကမာရွတ်၊ ယင်ပြား၊ နနွင်းဥ၊ ကဇော်ပင်လုံး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ပဲဆိတ်ဖြူ၊ ပဲဆိတ်အနီ၊ ဗုဒ္ဓသရဏ အမြစ်၊ ၎င်းဆေးများကို အမျှစီမှ၍ စနေ-အင်္ဂါ မွန်းတည့်သော အခါကာလ ခါးလေးစင်း၊ လုံးလေးချောင်း၊ ဖြင်ဖြူ-ဖြင်နီ၊ နှီးခေါ်၊ ကွမ်းဆေး စုံလင်စွာနှင့် ကြိတ်လေ၊ ကြိတ်ပြီးလျှင် တနှီခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်မှာ ဆွမ်းသင်ပုဒ် ရေချမ်း စုံလင်စွာနှင့်တင်၍ မန္တန်တထောင် ရွတ်လေ၊ ရွတ်ရမည့် မန္တန်ကား။ ။ဥုံ အာကာသေ အာကာသေ။ ချဉ်းဆရာချဉ်း ကပ်ဆရာကပ်၊ သွားဟါ၊ အကျိုးကို နောက်ဆက်ဆေးကြီး၌ ပြဆိုအံ့။

၂၁၉။ တနည်း ပေတလူဆေးကြီးကို အကျယ်ကိုပြခြင်း

ဇာဒိပ္ပိုလ်၊ လေးညှင်း၊ ကရဝေးရွက်၊ စမုံမျိုးငါးပါး၊ ကန့်ပလူ၊ အိပ်မွှေသီး၊ ပြဒါး၊ ကလောသီး၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်တိုက်၊ သစ်ဆွဲလဲ၊ ဘွားဘက်၊ ဗုဒ္ဓသရဏ၊ နွယ်ချို၊ ကျန့်ဟင်း၊ ဇလပ်ဖြူ၊ ဇလပ်နီ၊ ဇလပ်ကျား၊ သဘော်စကျူဇူ၊ ဇော်ဂျီဦးထုပ်၊ တောင်လုံးကျော်၊ သစ်ကျပိုး၊ တောရှောက်၊ ကနခိုစေ့၊ သက်ရင်းကြီး၊

သက်ရင်းကတိုး၊ ကြံ့ဘက်ကြီး၊ ကြံ့ဘက်ငယ်၊ တေစကြက်သခွား၊ ဟင်း၊ ဘိသခွန်၊ လင်းတရင်သား၊ စပါးကြီးခြေ၊ စပါးကြီးချဉ်၊ နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ကတိုး၊ ဘုမ္မသိမ်၊ ပရုပ်၊ ပန်းညို၊ ရှိန်းခိုး၊ ပုဏ္ဏရိတ်၊ ဂူဃရမ္မလီ၊ ဂမုံးပေါင်း၊ သမကတပဆေး၊ ပိတောက်မှို၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ လက်ထုပ်ကြီး၊ လက်ထုပ်သိမ်၊ အော်လှဲ၊ ဆေးဝင်ရိုး၊ ငုရွှေ၊ ပိဘ်သင်းဖော်၊ သုံးပန်လှ၊ ဇင်ရွှေးဖြူ၊ ဇင်ရွှေးနီ၊ ဘုမ္မရာဇာ၊ ကပ္ပိုလ်၊ နွားမြေရင်း၊ တမာရွက်၊ နနွင်းဥ၊ ကသစ်ပျိုမြစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ပိစိပ်ဖြူ၊ ကပ်မျိုးငါးပါး၊ ကြက်ဆူရိုးနီ၊ သစ်ဆိမ့်၊ လင်းနေ၊ လင်းနေစုံး၊ ဆိတ်ဖူး၊ ဆိတ်ဖလူး၊ သစ်စိမ့်ဆံ၊ ကလိမ်ဆံ၊ စောင်ချမ်းသီး၊ သစ်ကြီးရင့်မာ၊ ဘိန်းနွဲ့၊ မြင်းခေါင်းနွယ်ရောင်၊ ဥဘို၊ အုပ်ရှစ်၊ သင်းဝင်ပေါက်ဖြူ၊ ရှင်ပါကူ၊ ရှင်ဓာတ်နွယ်ဦး၊ မဏိညွယ်၊ ဥပသဏ္ဍာ၊ ဖြောက်ဆိပ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်၊ ဆေးဇင်ပိန္နဲ၊ ဘုရားတန်နိုးကြီး၊ ပန်း၊ အတွင်းနတ်ပန်း၊ ပြင်နတ်ပန်း၊ အတွင်းနတ်အိုးကွဲ၊ ပြင်နတ်အိုးကွဲ၊ ၎င်းဆေးများကို အမှုန့်ပြု၍ထား။ ဆေး၏အကျိုးကား အပင်ရှိသောသူမှာ ပေတလူဆေးရင်း၊ ဆပ်ကြို့ရစ်၊ ရှိန်းခိုး ၎င်းဆေးသုံးပါးကို ပေါင်းပြီးလျှင် ပုန်းရည်နှင့်ကြိတ်၊ ထိပ်တွလူး၍ချ၊ ချက်တွင်ရပ်၊ ခြေဖျားကလူး၊ အပေါ်ကိုပင့်၍ဆွဲ၊ ချဉ်နစ်းသို့ကျလျှင် ရပ်စေ၊ ပြီးလျှင် ဝမ်းထဲသို့ တမူးတန်သည် တပဲတန်သည် တိုက်၊ အရိုးအပင်ဟူသမျှကျ၏၊ ပျံ့ပေါင်းသုံးဆယ်၊ ဂမုံးပေါင်းသုံးဆယ်၊ မိုက်ပေါင်းသုံးဆယ်၊ ၎င်းဆေးသုံးပါးကို ပေတလူဆေးရင်း အမျှ စပ်၍ကြိတ်၊ အလိုရှိရာသုံး၊ ကောင်း၏၊ မင်းကို လိုလားသော် ဂမုံးပေါင်းသုံးဆယ်၊ ပန်းပေါင်းသုံးဆယ်၊ တတိုး–နှင်းဆီ ပေတလူ ဆေးရင်းကြံ့ထည့်၍ ဒေါနရေနှင့်ကြိတ်ပြီးလျှင် ဆီနှင့်ဖျော်၍ နားသွယ်–နားရင်း– နားနေစက်ဆံ– မုတ်ဆိတ်၊ ရင်–လျှာရှားကိုသုတ်၊ မျက်စိကိုလည်း ကွင်း၍သွား။ အမှုဟူသမျှ အောင်၏။ နတ်ဆေးတိုက်လိုသော်– ပုဏ္ဏရိပ်၊ ဂူဃရမ္မလီမြစ်၊ ဋွင်းတရင်အုပ်သား၊ မီးနေထဘီ၊ အပြင်နတ်အိုးကွဲ၊ အတွင်းနတ်အိုးကွဲ၊ ထင်းကုလားမှို၊ စမြင်းတိုင် ၆–ချောင်း၊ ပေတလူဆေး ၁ ကျပ်၊ သက်ရင်းကြီး ၁–ကျပ်၊ ငြုပ်ကောင်း ၁–ကျပ်၊ ကမ္ဘရာရေနှင့် ကြိတ်၍ထား။ အထက်ကလူး၍ချ၊ စုန်းပယောဂကိုလိုသော်– ဇလပ်နီမြစ်၊ ပုဏ္ဏရိပ်မြစ်၊ စစ်တိုလင်းနေ၊ မြေစုန်း၊ သစ်စုန်း၊

ဠာသား မူလီမြစ်၊ စဝက်မြိုင်၊ ဒန့်စကူးနီ၊ ဒန့်စကူးဖြူ၊ ပေတလူ ဆေးကြီးနှင့် အမျှစီစု၊ ၎င်းအလေး ငြုတ်ပြန်ကဲ၍ကြိတ်၊ ကြိတ်သောအခါ– သုဇံပမဂေါ၊ ။၃၇–အုပ် ရွတ်ပြီးမှကြိတ်လေး ကြိတ်ပြီးလျှင် စုတ်ရန် မန္တန်ကား– ဥုံ ကရုခတ သုရဃတိ စန္ဒိ နတ်သမီးသည် မေမယာ၊ ငါ၏နှုတ်လျှာ၌။ ဒိခနဒိနေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ တိဌတု၊ တည်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌၊ စိရန္တိသတိ၊ ငါကြံတိုင်း၊ မြောက်စေသတည်း၊ ပြောင်းလာဘန္တု၊ ငါကြံတိုင်း၊ ရစေသတည်း၊ ၃၇–ခါ ရွတ်လေ။ စုန်းပယောဂစေလိုသော်– မိန်းမဖြစ်လျှင် လက်ဝဲ၊ ယောကျ်ား ဖြစ်လျှင် လက်ယာ၊ ၃၇–လုံးစီထိုး။ အသွယ်မှာ ကြက်ခြေခတ်၊ လာစေလိုသော် မီးကင်း၊ သေစေလိုသော် လျှာနှင့်လျက်၊ သမားတို့ ဆောင်လိုသော် ပေတလူ ၁–ကျပ်၊ ဆေးဒန်း ၁–ကျပ်၊ သစ်ထုံ ၁–ကျပ်၊ ဆိတ်ဖူး ၁–ကျပ်၊ လင်းနှဲ ၁–ကျပ်၊ သက်ငယ်မြစ် ၁–ကျပ်၊ ၎င်းဆေးများကို ညက်စွာကြိတ်ပြီးလျှင် ဆေးကို ၂–ပုံပုံ၊ ၁–ပုံကို စေတီလုပ်၊ ပြောင်း၊ ရစ်ထည့်၊ ပလ္လင်ခံ၊ ပလ္လင် လေး ထောင့်မှာ သိမ်ဝင်အပ် ၄–ချောင်းစိုက်၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ၃၇–အုပ်စုတ်၊ ရွှေချ၍ဘာ၊ ရှိခသစ္စာဆောင်လေး သမားတို့ အကာကြီးလူပြုမျိုးတထောင် မတတ်နိုင်၊ စုန်းဖမ်းသော် ငါကုမည် ဆို၍ မျက်နှာကိုသုတ်၊ ပျောက်၏၊ သွေးအန်သော် ဆေးတမတ်သား ကြံ့သွေး တမတ်သား၊ ရော၍ ပျောက်စေဆို၍တိုက်၊ ပျောက်၏၊ နတ်တိုက် လူပြုသော် ၎င်းဆေးကို ခြိမ်းချောက်၍တိုက် ပျောက်၏၊ မိန်းမများ၊ မီးမဖွားနိုင်လျှင် မှန်ကူ၍ မျက်နှာမှာသုတ် ဖွား၏၊ ဝိယဣတ္ထိကို လိုသော် မျက်နှာကိုလိမ်း၊ ရာဇာကိုလိုသော် နဖူးကို သုတ်၊ နှုတ်ခမ်း လျှာဖျားကိုလည်း သုတ်၊ နှလုံးပျက်၍ ရူးသော် သကြား–ကြံရည် ရောနှင့်တိုက် ပျောက်၏၊ မြွေခဲသော် အထင်က ပြို၍လူး ပျောက်၏၊ ကြို့ထိုးသော် မထိုးနှင့်ဆို၍ လျှာဖျားကို တို့၊ လည်မျိုကို ဆွဲ၍ချ ပျောက်၏၊ ဝမ်းကျသော် ပထမ သွေးအဆွဲ၍ ချက်မှာရပ် ပျောက်၏၊ နှလုံးနာ၍ တပျို့ပျို့ တအန်အန် ရှိသော် သကြား–ကြံရည် ရောနှင့်တိုက် ပျောက်၏၊ သူငယ် နို့မစို့နိုင်သော် နို့ကိုသုတ်၊ ယက်ကန်း၊ ယက်သောအခါ အနှောင့်အရှက် ရှိလျှင် ဆေးကို ဖျော်၍ တောက်၊ စားကောင်းသောက်ဖွယ်မှာ မယုံ

သက်စရှိလျှင် ဆေးခတ်၍ကြည့် ဇာတိဒပါ၏၊ ၎င်းဆေးကိုဆောင်လျှင် ရန်စစ်ရန် သစ်၊သမီး၊တို့ ချစ်မြတ်နိုး၏၊

၂၂၀။ အနုကုန်တိုက်မန္တန်ကိုပြင်း

ဥုံနမောသိဝလိရာဇာ ဟေိမေတ္တာဟေ ဏှရုကာ ဟေ ဏှဇာ ဟေိပုရိယာစ ဟေိဣတ္ထိယာ ဟေိသာဘံ၊ ဥုံဂုရုဂုရု သွာ၊ဟာ၊ ဥုံကတံ ခေမံကာခံ ကာရောမ မံကာကော ခတ္တိယပြဟ္မဏောစ ဣတ္ထိယောစ ပုရိသောစ မမမံကာဏော အာဂစ္ဆန္တိ ဟေိဟေိ ဘုဋ္ဌာဟိ ဘုဋ္ဌာဟိ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် ကုန်ကို ထွက်စေလိုသော် ရေကိုဖြစ်စေ၊ ရေမွှေးကိုဖြစ်စေ မန်း၍ ဖျန်းလေ၊ ရေဈမိုးအိုးကရေကို မန်း၍ သောက်လျှင် အန္တရာယ် ကင်း၏၊ အစာကို မန်း၍ တိရစ္ဆာန်ကို ကျွေးသော် ယဉ်၏၊ ဆေးလိပ်ကို မန်း၍ပေးလျှင် ပိယကောင်း၏၊ နေ့စဉ်ရွတ်လျှင် လူနတ်ချစ်ခင်၏၊

၂၂၁။ တနည်း ပိယမန္တန်ကိုပြခြင်း၊

ဥုံအုံတုံထ၊ တန-ဘန-ထ၊ ၎င်းမန္တန်နှင့် နနွင်းဥတလုံးကို မန်း၍ နနွင်းနှင့် ထဆင်ထူး ၂-လုံးကို လက်မမှာ တည့်တည့် ထုပ်မိအောင် တဘက်တလုံးစီရေး၍ လက်မကို ၎င်းမန္တန်နှင့်ပင် မန်း၍ သွား၊ ရှဇ-သဗ္ဗလူတ္ထိသျှသုံးပါ၊ ကောင်းသောဟူ၏၊ ၊

၂၂၂။ ပိယမန်း ဆေးလိပ်စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဆေးလိပ် ၃-လိပ်ကို နတ်စင်မှာတင်၍ မန်းရမည့်မန္တန်ကား၊- ဥုံ အထက်သိကြာ၊ အောက်နဂါး၊ ဩဇာ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၊ ကြိမ်သို့ နွယ်၊ ကြိုးသို့ထုံး၊ သွားဟုံ သွား၊တွား မန်းပြီးလျှင် တလိပ်ကို

လှိုသူကိုပေးလေ။ သောက်မိလျှင် အချစ်မပြေ။ ဆေးလိပ်ကို ကိုင်၍ နမ်းမိလျှင် ဣန္ဒြေပျက်လိမ့်မည်။ ဆေးလိပ်ကို မပေးနိုင်လျှင် ကိုယ်တိုင် လွေ့ညစကနေ၍ သောက်ပြီးလျှင် အငွေ့ကို လွှတ်။ ဆေးငွေ့သင့်လျှင် သန်းလဧလိမ့်မည်။ ဆေးမှိုင်းထိဘိသို့ နေလိမ့်မည်။ နေလျှင် ကိုယ် အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံသည် မှတ်ယူလေ။

ဤတွင် ကဝေသာရကျမ်းကြီး ၉-တွဲ၏

ပိယသိဒ္ဓိ ဆဋ္ဌမကဏ္ဍအခန်း ပြီး၏။

စိ ရံ တိ ဋ္ဌ တု သ ဒ္ဓ မ္မော

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၂၉။ နက္ခတ်ထွက်ဝင် စသည်တို့ကို ပြဆိုခြင်း

ပညာရှိ၊ ပဏ္ဍိတအစစ်၊ အနှစ်သာရဟု ဆိုအပ်သော ပညတ်ကို ခံထိုက်သည့် ဉာဏဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး၌ စီရင်အပ်ခဲ့သော ကာဝိသာရ နည်းနာအပေါင်းတို့၏ သာမိက ဦးစီးဖြစ်သောအခါ နေ့ရက်တို့ကို ရွေးချယ်ရန် နက္ခတ် ဝင်-ထွက် စသည်တို့ကား။ ။ ရဝိသေစဥ္စသ၊ စန္ဒြာရာဝိသဇ္ဇ၊ ဘောမဒ္ဒတဝီသ၊ ဗုဒ္ဓစတု၊ ဂုရုသုည်၊ ဘာဂုအဋ္ဌ၊ သောရိဒွါဒသ၊ (ဗုဒ္ဓသုည်၊ ဂုရုစတု ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ ကြိုက်ရာယူ)၊ အနက်ကား။ ။ ရဝိ၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ နက္ခတ် အထွက် အဝင် ခပါတ်ကို သိလိုလျှင်၊ သေဥ္စသ၊ တဆယ့်ခြောက်ကို စ၍ ချရာ၏၊ စန္ဒရာ၊ တနင်္လာနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင် ခပတ်ကို သိလိုလျှင်၊ ဝိသဇ္ဇ၊ နှစ်ဆယ်ကို အစပြု၍ ချရာ၏၊ ဘောမ၊ အင်္ဂါနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင်ကို သိလိုလျှင်၊ တေဝီသ၊ နှစ်ဆယ့်သုံးကို အစပြု၍ ချရာ၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင် ခပတ်ကို သိလိုလျှင် စတု၊ လေးခုကို အစပြု၍ချရာ၏၊ (သုည်၊ သုညကို အစပြု၍ ချရာ၏)၊ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင်ကို သိလိုလျှင်၊ သုည်၊ သုညကို အစပြု၍ ချရာ၏၊ (စတု၊ လေးခုကို အစပြု၍ချရာ၏)၊ ဘာဂု၊ သောကြာနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင် ခပတ်ကို သိလိုလျှင်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ခုကို အစပြု၍ ချရာ၏၊ သောရီ၊ စနေနေ့၌ နက္ခတ် အထွက်အဝင် ခပတ်ကိုသိလိုလျှင်၊ ဒွါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ကို အစပြု၍ ချရာ၏။ ။ အစင်အကြွယ်သိရန် အဓိပ္ပာယ်ကား

တနင်္ဂနွေနေ့၌ နက္ခတ်အထွက်ကို လည်းကောင်း၊ အဝင်ကို လည်းကောင်း၊ ခပတ်ကိုလည်းကောင်း သိနိုင်ရန် ဇယားအကွက်သာပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေထောင့် အရပ်မှစ၍ ရဝိသောဥသ ဆိုခြင်းကြောင့် ၁၆-အတန့်၊ ၎င်းတွင် တစ်ခုတိုး၍ ၁၇-တတန့်၊ ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၁၈-ဘတန့်၊ ၎င်း ၃ တန့် တနင်္ဂနွေ ထောင့်ကွက်တွင် ချပြီးလျှင် ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ တနင်္လာအရပ် ၁၉-တတန့် ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၂၀-ဆတန့်၊ ၎င်းတွင် ကိတ်ဂြိုဟ်အတွက် ဂဏန်းမတိုးပဲ ကြက်ခြေ တတန့်ချ၊ ၎င်းသုံးတန်းချပြီးမှ ဇယားအတွင်းသို့ဝင်၍ ၎င်း ၂၀ တွင် တခုတိုး၍ ၂၁-ကိုချ၊ ၎င်း ၂၁ တွင် တခုတိုး၍ အင်္ဂါထောင့်တွင် ၂၂-တတန့်၊ ၎င်းတွင် ၁ ခုတိုး၍ ၂၃-တတန့်၊ ၎င်းတွင် တခုတိုး၍ ၂၄ ဓတန့်အားဖြင့် ၃-တန့်ချ၊ ၎င်း ၂၄ တွင် တခုတိုး၍ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်တွင် ၂၅ တခုတိုး၊ ၂၆ တခုတိုး၊ သတ္တဗီသ ဖြစ်လျှင် ခြေ၍ သုညချ၊ အတွင်း၌ ၁ ကိုချ၊ တခုတိုး၍ စနေထောင့်၌ ၂ တခုတိုး၊ ၃ တခုတိုး၊ ၄-ချ၊ ၎င်းတွင် တခုတိုး၊ ကြာသပတေးအရပ်၌ ၅ တခုတိုး၊ ၆ တခုတိုး၊ ၇ သုံးတန့်ချ၍ တခုတိုး ခပ်တ်၌ ၈-ချ၍ တခုတိုး၊ ရာဟုထောင့်၌ ၉ တခုတိုး ၁၀၊ တခုတိုး ၁၁ သုံးတန့်ချ၊ တခုတိုး သောကြာအရပ် ၁၂-တခုတိုး၊ ၁၃-တခုတိုး ၁၄ သုံးတန့်ချ၍ တခုတိုး ခပတ်၌ ၁၅-ချ၊ တနင်္ဂနွေဖို့ ပြီး၏။

ဤနည်းနှင့် တနင်္လာနေ့၌ သိလိုလျှင် စန္ဒရာဝီသဥ္စဆိုသောကြောင့် ၂၀-ကို အစပြု၍ချ၊ ဇယားကွက်၌ ချရမည်။ ။တနင်္လာဖို့ ဤနည်းအတူ အင်္ဂါနေ့၌ ဘောမတေဝီသ ဆိုသောကြောင့် ၂၃-အစပြု၍ချ။ ။ဗုဒ္ဓစတု ဆိုသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ၄-ခုကို အစပြု၍ချ။ ။(တနည်း သုညကို အစပြု၍ချ)။ ။ဂုရုသုညံ ဆိုသောကြောင့် ကြာသပတေးနေ့၌ သုညကို အစပြု၍ချ။ ။(တနည်း ၄-ကို အစပြု၍ချ)။ ။ဘာရဂုအဋ္ဌ ဆိုသောကြောင့် သောကြာနေ့၌ ရှစ်ကိုအစပြု၍ချ။ ။သောရီဒွါဒသ ဆိုသောကြောင့် စနေနေ့၌ ၁၂-ကို အစပြု၍ချ၊နေ့ ၇-ပါးအဖို့၌ ဇယားချရန် ရှိသည်တွင် တနင်္ဂနွေနေ့ ဇယားပုံစံကိုသာ အစပြု၍ပြအံ့၊ ဤနည်းကို အစဉ်လိုက်၍ တနင်္လာနေ့ အင်္ဂါနေ့စသော ကျန်ရက်တို့၌ ဇယားပုံစံကိုလျှ သိနိုင်လတ္တံ့။

တနင်္ဂနွေနေ့ဇယားပုံ

အထွက် ၁၈ ၁၇ ၁၆	အဝင် ၁၉ ၂၀	အထွက် ၂၄ ၂၃ ၂၂
အဝင် ၁၂ ၁၃ ၁၄	၂၁ ၁၅ ၁ ၈	၂၅ ၂၆ ၂၇ အဝင်
၉ ၁၀ ၁၁ အထွက်	၇ ၆ ၅ အဝင်	၂ ၃ ၄ အထွက်

ဤပုံစံ၌ လေးထောင့်အရပ်ဏာ၊ အထွက်၊ လေးမျက်နှာ တည့်တည့် အရပ်ဏာ၊ အဝင်၊အတွင်းကား ခပတ်ဟူ မှတ်သားရာ၏။

ဤဇယားပုံစံကိုချပြီးလျှင် နက္ခတ်အထွက် ကျသည်၊ အဝင် ကျသည်၊ ခပတ်ကျသည်ဟူ သိနိုင်ရန် ဤဆိုလတ္တံ့သော လက်ာဖြင့် ရွေးချယ်၍ သိရာ၏။

လကဆုန်တည်ငြားလို့၊ ဒွေးမြောက်ပွားဆင့်ရန်၊ရှေးဆံဆဲ လကိုချန်သည်၊ နေ့သွင်းရန်ရက်ပေါင်း၊၊ ထပ်လောင်း၍ သတ်ဖို့သေ၊ ချေလိုက်ပေစန်းယှဉ်အကြောင်း၊၊ ကဆုန်လကို အစပြု၍ လစဉ်ကို ရေတွက်၍ရသော လပေါင်းကိုတည်၊ နှစ်ခုမြောက် ၍၊အရနှင့် ရှေးဆံဆဲဖြစ်သောလ၏ ရက်ပေါင်း၊နှင့်ရှေ့၊ သတ္တဝီသ နက္ခတ် ၂၇-လုံးဖြင့် အကြွင်းစန်းယှဉ် နက္ခတ်ဖြစ်၏၊ (ထိုနေ့ ရသော နက္ခတ်လည်းဟူ၏၊) ဤစန်းယှဉ်နက္ခတ်နှင့် တူရာဇယား၊ ပုံ၌ကြည့်၍ အထွက် အဝင် ခပတ်ကိုသိရာ၏၊အထွက် အဝင် နက္ခတ် ရွေးနည်း၊ ဤတွင်ပြီး၏။

၂၂၄။ တဘက်ကာန်၊ စသောလက်ာကိုပြဆိုခြင်း

ရာဇသဗ္ဗ ဣတ္ထိယနှင့်၊ တည်သင့္ဘာပနာ၊ ပြုကြရာကို၊ ပညာရှင်များ၊ မှတ်သားစေရန်၊ လင်္ကာပြန်ပိမ့်၊ ယမ်မရွေ့၊ ထိုနေ့နက္ခတ်၊ တည်ဖော်မှန်ကြား၊ ကိုးခုစားမှ၊ ကြွင်းငြားပဥ္စ၊ ကေသုသြာ၊ ကြွင်းလေပါမူ၊ ရှုရာမလမ်း၊ တဘက်ကာန်းဘည့်၊ တခန်းခဘာမ၊ သတ္တဘညို၊ သုံးခုကြွင်းရကျိ၊ နှစ်ဘက်မမြင်၊ ထိုပြင်စန္ဒရဗုဒ္ဓသော ကြာ၊ ကြွင်းလေရာမူ၊ ချမ်းသာကြည်လင်၊ နှစ်ဘက်မြင်တည့်၊ ငါးလျှင်ကေ၊ သုညဂဏန်း၊ တဘက်ကာန်းကား၊ ဘုရားဂူကျောင်း၊ တန်ဆောင်းမဏ္ဍပ်၊ စရပ်မြေစိုက်၊ တည်ထိုက်ကောင်းစွာ ကြွင်းရာစုံလင်၊ နှစ်ဘက်မမြင်၊ အကာန်းတွင်ကား၊ ရိပ်ဝင်ဆာယာ၊ ဌာပနာနှင့်၊ ဝိဇ္ဇာဓရ၊ကာယသိဒ္ဓိ၊ ပြီးဘိစီရင်၊နှစ်ဘက်မြင်ကား၊ချစ်ခင်ကြင်နာ၊ ဣတ္ထိယာနှင့်၊ ရာဇာသဗ္ဗ၊ ဟူသမျှကို၊ ဆောင်ကဆောလျှင်၊ ပြီးအောင်မြင်သည်၊ လူ့ခွင်လောကမှတ်ကြောင်းတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ထိုနေ့၌ ကျက်၍ရသောနက္ခတ်ကိုဘည်၊ ၉-နှင့်စား၊ အကြွင်း ပဥ္စ၊ ကေ၊ သုညာ၊ ကြွင်းလျှင် တဘက်ကာန်းဟူ၍ သိရာ၏၊ ဩဳ၊ သတ္တ၊ အဋ္ဌကြွင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်ကာန်း ဟူ၍ သိရာ၏၊ ဒွေ၊ စတု၊ ဆ၊ ကြွင်းလျှင် နှစ်ဘက်မြင်ဟူ၍ သိရာ၏၊ တဘက်ကန်းကြုံလျှင် ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊တန်ဆောင်းမဏ္ဍပ်၊ရေတွင်း၊ ရေကန် စသည်တို့ကို ပြုလေ၊ နှစ်ဘက်ကန်းကြုံလျှင် ရိုန်းဆာယာ၊ ဝိဇ္ဇာဓရနှင့် ကာယသိဒ္ဓိတို့ကိုစီရင်လေ၊ နှစ်ဘက်မြင်ကြုံလျှင် ဣတ္ထိသျှု ပိယသိဒ္ဓိ၊ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့၊ ခါးလှည့် ဆေးထိုး ဆေးနှံ့ဘို့ကို စီရင်လေ၊ ပြီးစီးအောင်မြင်လတ္တံ့သောဟူ၏။

၂၂၅။ ဥပါဒ်မိတ္တု စသည်တို့ကိုရှာနည်း

စန်းယှဉ်နက္ခတ် ၂၀-မကျော်လျှင်၊ သိ၊ ကုန်း၊ ပြည့်၊အောင်၊ လှ၊ တံ၊ ဇောင်ကိုနှော၍တည်၊ ၂၀-ကျော်လျှင် နှောင်၊ ဆို၊ သည်၊ ဘာ၊ မြ၊ အ၊ လား ကိုနှော၍တည်၊ သတ်နှင့်စား၊ သေသ၊ ကော် ဒွေ၊ ဩဳတို့မှာ ဥပါဒ်၊ မိတ္တု၊ ဏာနဟုသိ၊ စတု၊ ပဥ္စ၊ ဆ၊ သုည

တို့မှာ မြို့တွင်၊ ဿာဘံ၊ ဝရံ၊ သိဒ္ဓိဟုသိလေ၊ နေ့ ၇-ပါးအလိုက် နှော ရမည်၊ ပြဆိုဆဲ ပြဆိုလတ္တံ့သော သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးတို့ကို စီရင်သော အခါ ရွေးချယ်၍ စီရင်ကြလေကုန်၊

၂၂၆၊ ကာယသိဒ္ဓိပုတီး စီရင်နည်းကို ပြခြင်း

၁-ဉ ရေဝတာဝါ၊ ဝ-ဉ ကောက္ကသံဝါ၊ ၂-ဉ ဂေါဏ ဂုံဝါ၊ ၃-ဉ ကဿပဝါ၊ ၄-ဉ ဂေါတမဝါ၊ ၅-ဉ ပဒုမ္မုတ္တို ရဝါ၊ ၆-ဉ မင်္ဂလဝါ၊ ၇-ဉ သုမနဝါ၊ ၈-ဉ ဋ္ဌသ္မာဝါ၊ ၉-ဋ္ဌတိပိသောသည်းခြေ၊ ဉ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ၁၀-သမ္ဗုဒ္ဓေသည်းခြေ၊ ဉ အသမ္ဘုသော၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၁၁-ဉ ကာယေ ကာယ နုပဿီ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၁၂-ဉ သံလဟုကဝုတ္တိ သည်လည်းအဆုပ်။ ၁၃-ဉယံကိဉ္စိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၁၄-ဉယံရတနံ၊ သည်လည်း၊ အဆုပ်၊ ၁၅-ဉ ဗုဒ္ဓေရတနံ၊ ပရိတ်ကြီးသည်းခြေ၊ ၁၆-ဉ ဓမ္မရတနံ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၁၇-ဉ သံဃရတနံ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၁၈-ဉ ကရဏီယ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၁၉-ဉ သဒ္ဓါရနိရော ဓာ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၀-ဉ သဒ္ဓါရ နိရောဓော အနေ ကဇာတင် ပရိတ်သည်းခြေ၊ ၂၁-ဉ ပရပရိဏ္ဍာနံ၊ တလာပ် သည်း ခြေ၊ ၂၂-ဉ ကောနိဝုတ္တံ၊ ဆနီးကျမ်းသည်းခြေ၊ ၂၃-ဉ ဒွေးက ပုတ္တံ၊ ဆန်းကျမ်းသည်းခြေ၊ ၂၄-ဉ ပါဖိုကိဉ္စိ၊ ပရိတ်ကြီး သည်း ခြေ၊ ၂၅-ဉ ပရိတ္တံ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၆-ဉ အင်္ဂုလိနံ၊ သည်သည်းသည်းခြေ၊ ၂၇-ဉ အာယကာ၊ သည်လည်းသည်းခြေ၊ ၂၈-ဉ သမန္တာ၊ ပရိတ်ကြီးအသက်၊ ၂၉-ဉ စက္ကဝါဠေသု ပရိတ်ကြီးအသက်၊ ၃၀-ဉ သုခိတတ္တာ၊ ပရိတ်ကြီးအဆုပ်၊ ၃၁-ဉ တဝဟောန္တု၊ သည်လည်းအဆုပ်။ ၃၂-ဉ သုက်ချဏာနံ၊ သည်လှည်းအဆုပ်၊ ၃၃-ဉ ယိတ္တံယံ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၄-ဉ ပူရန္တတော၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၅-ဉ သုခံဝါ၊ သည်လည်း အဆုပ်၊ ၃၆-ဉ ကလံဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၇-ဉ သုဒ္ဓေ တောဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၃၈-ဉ ဿုရိယောဝါ၊ သည်လည်း၊

အဆုပ်၊ ၃၉-ဥုံ အန္တန်ပိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၀-ဥုံ ဝိနသ်န္တု၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၁-ဥုံဒေဝံပိ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၄၂-ဥုံ ပမဏ္ဍယ၊ ၄၃-ဥုံ ဝဝတိ၊ ၄၄-ဥုံ သုသုသ၊ ၄၅-ဥုံ တေသုသု၊ ၄၆-ဥုံ တပုတတ်တသ၊ ၄၇-ဥုံ ကရဏီယချင်ဆီ၊ ဥုံ သမ္ပဝ သန်ဒသန၊ ရတနသုတ်သည်းခြေ၊ ၄၈-ဥုံ ဇရံ ဇရံ စလ သွာ၊ဟ လူတိပိသော သည်၊ခြေ၊ ၄၉-ဥုံ အမ္ဗန္တိဟိ၊ ကမ္မဝါသည်၊ခြေ၊ ၅၀-ဥုံ သက္ကသွာ:ဟ၊ ကရဏီယသည်းခြေ၊ ၅၁-ဥုံ ယဝနကဿ သွားဟ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေသည်းခြေ၊ ၅၂-ဥုံ သုံသုံည၊ အာသောမာဝ သည်၊ခြေ၊ ၅၃-ဥုံ အမောဓရတ္တမော၊ ပရိတ်ကြီး ဂဂမောင်း၊ ၅၄-ဥုံ ဂစ္ဆအမုမှိ ဩကံ သေတိဌာဟိ၊ ကမ္မဝါချုပ်၊ ၅၅-ဥုံ အကွဲရာသု၊ သဒ္ဒါသည်းခြေ၊ ၅၆-ဥုံ အကွဲရာဝိစိ၊ သဒ္ဒါသည်၊ ခြေ၊ ၅၇-ဥုံ တွံသွံမိ၊ အဘိဓမ္မာသည်းခြေ၊ ၅၈-ဥုံ လောကုတ္တ ရာပိ၊ ဥုံ ဘိဓမ္မာသည်၊ခြေ၊ ၅၉-ဥုံ ရူပက္ခန္ဓာယမိုဏ်သည်၊ခြေ၊ ၆၀-ဥုံ ကဗျာကူတာဓမ္မာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်သည်းခြေ၊ ၆၁-ဥုံ အဗျာကတာဓမ္မာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်သည်းခြေ၊ ၆၂-ဥုံ ဣသုနာမိ၊ ပါရာဇိကဏ်သည်းခြေ၊ ၆၃-ဥုံ ဣသ္ဘန္နာပိ၊ ပါရာဇိကဏ်သည်၊ခြေ၊ ၆၄-ဥုံ သွံသော၊ ပါရာဇိကဏ်သည်းခြေ၊ ၆၅-ဥုံ ကျတသောတံ၊ ဝါစိတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၆-ဥုံ အရာပိ၊ ပါစိတ်သည်းခြေ၊ ၆၇-ဥုံ အကွဲရာသောတပါစိတ်သည်၊ခြေ၊ ၆၈-ဥုံ မဟာနေန၊ မဟာ ဝါသည်းခြေ၊ ၆၉ ဥုံမဟာသေန မဟာဝါသည်းခြေ၊ ၇၀ ဥုံစူဠ ကမ္မိ ၊စူဠဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၁ ဥုံစူဠသေန၊ စူဠဝါသည်းခြေ၊ ၇၂ ဥုံ သုက္ခက္ခဏ်၊ သုတ်မဟာဝါသည်းခြေ၊ ၇၃ ဥုံရူပန္ဓစ၊ သုတ်သီလက္ခံ သည်းခြေ၊ ၇၄ ဥုံအသရူပါဏ်၊ သုတ်သီလက္ခံသည်၊ခြေ၊ ၇၅ ဥုံ အာတောဒေါတိပိ၊ သုတ်ပါထေယျသည်းခြေ၊ ၇၆ ဥုံ အာအာအာ ခံဝိ၊ သုတ်ပါထေယျသည်းခြေ၊၇၇ ဥုံသောညတ္တိ၊ကမ္မဝါသည်၊ခြေ၊ ၇၈ ဥုံသဗ္ဗပါပံ၊ ပရိတ်ကြီး၊သည်းခြေ၊ ၇၉ ဥုံဝိနာသန်၊ ပရိတ် ကြီး၊သည်းခြေ၊ ၈၀ ဥုံညာတိကာနံ၊ မင်္ဂလသုတ်သည်းခြေ၊ ၈၁ ဥုံ ယောစသင်္ဂဟော၊ မင်္ဂလသုတ်သည်းခြေ၊ ၈၂ ဥုံပဏိဓာနတော၊ ပရိတ်ကြီးသည်းခြေ၊ ၈၃ ဥုံ အသူရာမိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၈၄ ဥုံ ရာဇတောဝါ၊ ပရိတ်ကြီးအဆုပ်၊၈၅ ဥုံအာမန္တေသိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၈၆ ဥုံ ဘိတ ဒေတိ၊ ပရိတ်အဆုပ်၊ ၈၇ ဥုံလေနဝါ၊ သည်လည်၊

အဆုပ်၊ ၈၈ ဥုံဝိဒ္ဓေါ်ဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၈၉ ဥုံတယံဝါ၊ သည်လည်းအဆုပ်၊ ၉၀ ဥုံအက္ကမလ္လာတော၊ ၉၁ ဥုံကုလုကာတကာတင်၊ ၉၂ ဥုံယဋ္ဌေဝစိန္တိတံ၊ ဟာဒဟောတိ၊ ၉၃ ဥုံဒုမေမော အတ္တဂါထာဒုခမဓော၊ ၉၄ ဥုံတိတိအာ၊ ၉၅ ဥုံပါလိဒ္ဒေမဟုံ၊ ၉၆ ဥုံလုဝါသွားဟာ၊ ၉၇ ဥုံဒုံဟုံသွားဟာ၊ ၉၈ ဥုံတလုံဇိဘုမ္မ သွားဟာ၊ ၉၉ ဥုံပြဟ္မာဟုံဟာ၊ ၁၀၀ ဥုံပိတီဓမတ္တာသွားဟယ်ယျ ဆာပ်၊ ၁၀၁ ဥုံမဟာသုက္ခ ဝ သွားဟဲ့ယျကာပ်၊ ၁၀၂ ဥုံဥတ္တမစ အဇယုဒီယာ စသွားဟဲ့ယျကပ်၊ ၁၀၃ ဥုံဒေဝတာ သေဋ္ဌဇာထာစ သွာတဲ့ယျဆာပ်၊ ၁၀၄ ဥုံဒီပင်္ကရာ၊ ၁၀၅ ဥုံမေခေက်ရာ၊ ၁၀၆ ဥုံ သုမနဝါ၊ ၁၀၇ ဥုံသောဘိတဝါ၊ ၁၀၈ ဥုံဗုဒ္ဓရာဇာတိမ်၊ ဥုံရာဇာဗုဒ္ဓတိမ်၊ ။ဥုံ ရှီးတော်၊ ခေတ်တော်၊ သင်းချပ်တော်၊ တရှိုင်မှိုင်းသွားဟာ၊ ဥုံသီသံဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ သွားဟဲ့ယျကပ်၊ သည်သုံးပုဒ်ကို သုံးချောင်းရေ၍ တလုံးတိုး၊ ဥုံသတ္တိဟိတ္တာနံ မနေ့ထက်ထကီ၊ ဥပုဒ်အာအာ ပုဒိဒိအစပုဟုံ၊ ။သည်နှစ်ပုဒ်ကို တလုံးတိုး။ ဥုံပိသုဇိါကာဆရာကာ၊ သည်ကာ၊ တလုံးတိုး၍ ပုတီး ခေါင်းထည့်၍ အဆောင်ပြု၊ ၎င်းပုတီးကို စီရင်သောအခါ နက္ခတ် ကောင်းစေ၊ သိဒ္ဓိစုတ်၊ ဝရစုတ်၊ လာဘစုတ်၊ အမြိတ္တစုတ် ကြုံစေ၊ ဂါထာရေးသောအခါ တုဏှီဘာဝ ပညာအရှု ဆင်ခြင်ရာသော သမာဓိရှိစေ၊ ပြီးလျှင် ၎င်းပုတီးကို တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့မှာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကျမ်းဦးဂါထာစုတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ စသော တန်ခိုး ကြီးဂါထာမြတ်တို့နှင့် ဆွမ်း၊ သင်ပုဒ် ပန်းမန်နံ့သာ ဆီမီး ထီး တံခွန် ကြက်လျှာ စုံလင်စွာနှင့် တင်ပြီးလျှင် တထောင်စီစုတ်ဆော သိမ်သုံးခါသွင်း၊ အနေကဇာလည်းတင်လေ၊ အကျိုးကား၊ ။ ဇမ္ဗူဒီပါ၊ သောင်းခြားပတ်ကုန်၊ ကျွန်းလုံးကြည်ဟီး၊ မြေကြီး တုန်ဘနန်းရှိအုံ၊ သေနထီမီးပေါက်၊ အမြောက်စိန်ပြောင်းထောင်၊ ထုခပ်သိမ်း၊ ရှိန်းအုံ့ဆာယာ၊ အာကာရိတ်ထွက်၊အသက်ပြောင်းလျှီး တန်ခိုးအတိ၊ အတုမရှိသော သီရိမဟန္တ ရာဇသဗ္ဗသျှိနှင့်တကွ အလို ခပ်သိမ်း ပြီးငြိမ်း အောင်မြင်သောနည်းပေတည်း၊ ။ရှိသေစွာ ဆောင်ရွက်ကြလေကုန်၊

၂၂၇။ ဒုတ်အောင့် စီရင်နည်းကိုပြခြင်း။

မိုးကြိုးပစ်သော သစ်သားကိုယူ၍ တောင်ဝှေးဖြစ်စေ ဒုတ်ဖြစ်စေ တထွာ သို့မဟုတ် ကတောင်လျှပ်၊ အရင်းကို ကြေးနီကွပ်၊ အဖျားကို မိုးကြိုးကွပ်၊ ကြေးနီကို ဂဝံဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ဟန်ထု၍ ပစ္စယဒတွင်နေဟန်ထု၊ စမ္မာနဝအင်းကို ပစ္စယာတွင်ချ၊ ထိပ်တွင်လည်း ချပြီးလျှင် ဥုံဂဝံပတီအင်းဟိုင်ဟိုင်၊ ဂဝံကိုယ်တွင် ပြည့်အောင်ရေး၊ ငင်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်၊ ဥုံသကလရက္ခ ရက္ခန္တု၊ ငင်းမန္တန်နှင့် ၃၇ အုပ် အသက်သွင်းပြီးလျှင် ဒုတ်ရင်းတွင်ထွင်း၍မြှုပ်၊ ပြဒါးခဲကို ခြင်္သေ့ရုပ်လုပ်၍ ထု၊ ခံတွင်းတွင် ဥုံကိုချ၊ လက်ယာလက်တွင် အင်းကိုချ၊ လက်ဝဲလက်တွင် ထိုင်ကိုချ၊ လက်ယာခြေတွင် သွားကိုချ၊ လက်ဝဲခြေတွင် ဟာကိုချ။ ဥုံ သက္ကော ဒေဝါရာဇာသီဟော နဒမ အင်းကို ငင်းမန္တန်နှင့် တထောင်စုတ်လေ။ ဒုတ်ဖျားတွင် ထွင်း၍ မြှုပ်၊ အပေါ်က ရေးရမည့်မန္တန်ကား၊ ဥုံ ခလောလဲညကပ်သွား၊ ဈူ စတ္တမြခရ စတ္တရေဘံဟတ်ဣအရင်းတွင် ၇ ကြောင်းချ၊ ဥုံ သက္ကောဇာဏမဂ်လော သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ ဥုံ ပစ္စိသွားဟာ၊ ဒုတ်ဖျားတွင် ၇ ကြောင်းချပြီးလျှင် သဇွဲးသုတ်၍ မန္တန်ကိုရေး၊ ၇-ဆပ်သုတ်၊ ၇-ဆပ်ရေး၊ ငင်းမန္တန် ၂-အုပ်နှင့်ပင် တထောင်စုတ်လေ၊ ဤဒုတ်ကိုစွဲရသော် ခပ်သိမ်းသေဘ္ဘသူအပေါင်းတို့သည် မတာ်နိုင်၊ အရင်းကညွှန်သော် သူတို့မချည်းဝံ့၊ မတာတ်နိုင်၊ အဖျားကညွှန်သော် ပြိုပျက်၏၊ အကြောင်းရှိလျှင် ပြောင်းပြန်ထောင်၍ ကိုင်လေ။ သိဒ္ဓိဆာယာ အမှောင့် အပျို၊ အဟန့်၊ သေး၊ သေနတ်၊ အမြောက် လွဲစေ၏၊ ရေဘေး ကြည်းဘေးကို အောင်၏၊ စုန်းနတ်တစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ မချည်းဝံ့ကုန်၊

၂၂၈။ ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥုံ သုံတရိမှိုင်၊ ဟရိဝါ မှိုင်းမှိုင်၊ ကွယ်လည်းမှိုင်း၊ ထိုင်းလည်း ဆရာထိုင်း၊ မှိုင်လည်း ဆရာမှိုင်၊ ထိုင်လည်းဆရာထိုင်၊ မှိဘ်လည်း ဆရာမှိတ်၊ အုတ်နဲ့ကြီးပေါင်းကို ဂဝံချက်နှာဖုံးထု၊ မျက်မမြင်ဆံကို ဦးရစ်ပြု၊ ဆူရှုးဆံပင်ကိုခါးဆီးပြု၊ ရွှေကြုတ်တွင်ထည့်၍ သစ်ပင်

ရင်းမှာထား၊ ရက်လည်သောအခါ နွားကိုစီး၍ဝင်၊ နွားမဝင်လျှင် မယူနှင့်ဦး၊ နွားဝင်နိုင်မှ ယူလော၊ နတ်ရဲသောသစ်ပင်မှာ အပေါ်က ပြခဲ့သော မန္တန်နှင့်တထောင်စုတ်လေ၊ ပြီးသောအခါ ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံ၍သွား၊ ကိုယ်နှင့်အတူပါသော အဖော်က မမြင်နိုင်ကုန်၊ မင်းရဲကျော်စွာကြီး အဆောင်တော်၊

၂၂၉၊ ဆောင်ဓားစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဓားဦး လှံဦး သုံးဆယ်စီ ဒပါင်း၍ ဆောင်ဓားလုပ်၊ ဆောင်ဓားနှစ်ဘက်တွင် မန္တန်ရေးလေ၊ ရေးရမည့်မန္တန်ကား၊ ဉုံ ကြီးစွေ့ သလောင်စဲ အနန္တမောတ္တဒ်တ္တဒ် မောရိသတ္တောတျိန်တျိန်၊ ဉုံ ကြိစွေ့သလောင်စဲ အနတ္တမောကျွဒ်တ္တဒ် မောရိသတ္တောဟျိန်ဟျိန်၊ ၎င်းမန္တန်နှင့်ပင် တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်တွင် အရင်းတထောင်၊ အလယ်တထောင်၊ အဖျားကထောင်စီ စုတ်ပြီးလျှင် ရဟန်းသုံးပါး ပရိတ်စင်မှာ ဓားထောင်လျက် ပရိတ်နား၊ ပရိတ်ချည်ကို ဆောင်ဓားတွင် စွပ်၍ထားလေ၊ ရန်သူကိုမြင်၍ အလိုရှိသောအခါ ဟိ၂န်ဟိ၂န်ရွတ်၍ ဓားကိုမိုးလျက်လိုက်လေ၊ ဓားလေးဆယ်လူလေးဆယ်ထင်ရ၏၊ ဓားလေးဆယ်လူလေးဆယ်ကိုမြင်က အသိန်းအသန်းထင်၏၊ ရန်သူ ဘယ်လောက်ပင် များသော်လည်း မခံဝံ့ ပြေးလေကုန်၏၊ အကျိုးကိုဆိုသော် အတိုင်းမသိ ပြည့်တန်၏ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ ဆိုကြကုန်၏။

၂၃၀၊ တန်ခိုးဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဂဝံတင်ပြင်ခွေဟန်ကို ထွက်နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၍ထု၊ လက်ယာလက်ဏာ၊ မျက်နှာဖုံးဟန်ထု၊ လက်ဝဲသက်ကား ခံတွင်းပိတ်ဟန်ထု၍ ကျွဲချိုရှင် ကြုတ်တွင်ထည့်၊ ကြုတ်ကိုပွတ်သောအခါ စူးဆောက်တလချေ၊ သိဒ္ဓိတင်၍ နတ်ယကာ တတ်အားသမျှ တင်လေ၊ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့မှာ ကြုတ်တွင် ဆီထည့်၍ ဂါထာ တထောင်စုတ်လေ၊ နတ်ယကာမှာ မုန့်ခုနစ်ရက်၊ ဝါးခုနစ်ကောင်၊

ကြက်ဖို-ကြက်မ၊ မုန့် ၃၇-ခကြား လေးဆယ်တင်၍ တထောင်စုတ်၊ သင်းချိုင်းတွင် တထောင်ငါးရာ၊ နတ်စင်ရှေ့တွင် နှစ်ထောင်၊ နတ်ယကာနှင့်နည်းတူစုတ်၊ စုတ်ရမည့် မန္တန်ကား၊ ဥုံ ပစ္စယသွား ဟောက်၊ အလိုရှိသောအခါကာလ အမွှေးအကြိုင် စုံလင်စွာနှင့် တလ သိဒ္ဓိတင်ပြီးလျှင် ဆောင်၍ အောင်စေသောဟု ခိင်ခွာန်၍ ငုံလျှင် အကျိုးများစွာ အနန္တသိဒ္ဓိမြောက်၏။

၂၉၁၊ လူခြောက်ရှောမွှေး စိရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

လူခြောက်ရှောမွှေး ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိ၍ ခြောက်လ ရနှစ်လရှိလျှင် တဖြည်းဖြည်း ဝမ်းဗိုက်ငယ်၍ မွေးသောအခါ တမိုက်ခန့်၊ တညိုခန့်၊ လက်လေးသစ်ခန့်မျှ ရှိသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ အင်္ဂါစုံ၍ ပြီးသစွာမွေး၍ မပုပ်မဆွေးသော အခြောက်ကို လူခြောက်ဟုခေါ်သည်၊ ထိုလူခြောက်သည် အရှင်လည်း ရှိသည်၊ အသေလည်းရှိသည်၊ အရှင်ဆိုသော်လည်း အသက်ရှူခြင်း၊ ရှိုက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ၊ အသက် ရှိဘိသကဲ့သို့ မိဘများကို ဆိပ်မတ်ပေးတတ်သည်၊ မကျွေးမမွေးပဲ ပစ်ထားလျှင် ကလေးငိုသကဲ့သို့ အသံကြားရသည်၊ ညအချိန်မှာတစုံတရာ ချောက်ချား လှုပ်ရှား၍ပြတတ်သည်၊ ဤသို့သိသာရန် နိမိတ်ကို ထင်ရှားအောင် ပြမှသာလျှင် ထိုလူခြောက်ကို အရှင်ဟု ခေါ်ဆိုရမည်၊ အသေ ဆိုသည်မှာ ဆိုခဲ့သောနိမိတ် အရိပ်အသွင် အမူအရာ မပြုခဲ့လျှင် အသေတုမှတ်လေ။ ၎င်းလူခြောက် ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် မိန်းမဆောင်ရန်၊ မိန်းမဖြစ်လျှင် ယောကျ်ားဆောင်ရန်၊ အလွန်အကျိုးကြီးသည်၊ သို့ရာတွင် ရရာကိုစီရင်ပြီးလျှင် မရွေးချယ်ပဲဆောင်သောသူမှာ အတိုင်းထက်အလွန် ကျေးဇူးခံစားရလိမ့်မည်၊ ထိုလူခြောက်ကို တွေ့ရှိလျှင် အဘစကားကို ငါသွား နားထောင်ရမည်၊ အဘပြောတိုင်း မငြင်းဆံနှင့်ဟုဆို၍ယူပြီးလျှင် ရိရိသေသေထား၊ ကာလေးသေ၍ မသာချသော ပုခက်ကိုယူပြီးလျှင် ဖျက်၍ ပုခက်ငယ်ငယ်စီရင်ပြီးလျှင် ခြေမကြိုး၊ လက်မကြိုး၊ ကြိုးဆွဲချ၍ သေသောကြိုး၊ ၎င်းကြိုးမရလျှင် မသာချရာ အလောင်းရှေ့ကတပ်၍ဆွဲသောကြိုးကို

ပုခက်ကြိုးတပ်၊ တန်စူးဝါးမရလျှင် ကန္တဝါးတိုင်ကို ပုခက်ချိတ်ရန် တိုင်ပြု၊ လူသေခေါင်းအုံးကို ခေါင်းအုံးငယ်စီရင်၍ ငှင်းလူခြောက် ကို ပုခက်ထဲတွင်ထည့်၍ သုဿန်သွား၍ ယဉ်ကျူးရမည်၊ ထိုသူကို လည်း ကြိုက်ရာ အမည်နာမပေး၍ ယဉ်ကျူးရာမှာ ထိုအမည်ကို ထည့်၍ဆိုရမည်။ ယဉ်ကျူးသောအခါ သုဿန်မြေပုံပေါ်မှာ ခေါင်းရင်းတတိုင်၊ ခြေရင်းတတိုင် တန်စူးဝါးကိုစိုက်၍ ပုခက်ကို ချိတ်ပြီးလျှင် မီးမထိုင် ထိုင်၍ဆို၊ အခေါက် ၃၀ စေ့အောင် ယဉ်ကျူးပြီးလျှင် ပုခက်ကိုလွဲရမည်၊ ယဉ်ကျူးရန်ဘား အိုအို ငါ့သား (မည်သူ) ကြွက်ကြွက်ဆူ၊ ရှင်လူရဟန်း၊ မောင့်ထွိပ်မန်း ငယ်၊ လှမ်း၍ခေါ်စမ်းပါ၊ အို....အို....အိုး....ငါ့သားဝိဇ္ဇာ၊ ဆရာ ပေါင်းစုံ၊ ခေါင်းမီးခြုံ၍၊ လုံးစုံသိဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးရှိရန်၊ စီမံလိုက်ပါလေး အိုလေလေး၊ ယုတ္တံဏှာယိန်၊ နေမိန္ဒရ၊ တောင်မျှမြင့်မိုရ်၊ ထိုထိုသတ္တ ရဘန်၊ ဝန်းရံသမုဒ္ဒရာ၊ ယူဇနာသုံးသောင်း၊ တောတောင်ဟောဝန်၊ လွန်၍ခရီး၊ ငါ့သားကြီး (မည်သူ) ယခုလက်ငင်း၊ ဆောင်ကျဉ်း ပါမေစင်၊ အဘအကျီး ဆောင်ရွက်ပိုး၊ တိုး၍လျှင်လျှား၊ မအား မနေ သွားပါလေ၊ ယီးလေးရို၊ အိုအမောင်၊ စားအောင်း သောက်ဖွယ် ကျွေးပါမယ်၊ ငယ်ရွယ်မောင်ကဒလး၊ ဖခင်အားကိုး၊ လျှင်လျှားမနေ၊ သွားပါလေ၊ အေးအေး။ သချိုင်းမှာသွား၍ ခေါ်ခွက်နှင့် စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အစုံပြင်ဆင်ကျွေးမွေး၍ ယဉ် ကျူးလေ၊ ဤစီရင်နည်းအတိုင်း ၇-သင်းချိုင်းစေ့မှဘန်၊ ၇-ကြိမ် စီရင်ပြီးလျှင် မိန်းမကိုအလိုရှိလျှင် မင့်အမေ (မည်သူကို) ခေါ် လိုက်စမ်းတုခိုင်း၊ ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် မင့်ဦးကြီးကို ခေါ်ရမည်ဟု ခိုင်း၊ လာသောအခါ အလိုရှိရာပြော၊ လိုသောစွည်းကိုတောင်း လေ၊ မနေနိုင် ပေးရလေ၏၊ စေလိုရာကိုစေ၊ အလိုရှိရာခိုင်း ပြီးစီး ၏၊ ရွှေနှင့်စက်၍ပေးသော်လည်း မရောင်းနှင့်၊ ပီယသိဒ္ဓိ နေသိဒ္ဓိ အပြီးတိုင်သော ဟူ၏။

၂၉၂။ လက်ဖြန်ရိုးကို ဂဝံစီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဥုံမောက္ခတော ထောလ်အံ မဗသတ္တံဟိ သိတံ မံရက္ခန္တုံ ကုရုကုရုသွားဟ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် လက်ဖြန်ရိုးကိုယူ၍ ဂဝံရပ်

မျက်နှာဖုံး၊ ပီသစွာ ဆုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းပြခဲ့သော ဂါထာနှင့် တထောင်စုတ်လေ၊ စုတ်ပြီးလျှင် အမြဲဆောင်၊ သျှိသုံးပါး-အပြီး တိုင်၏၊ ခိုတ်ရန်ရှိသောအခါ ဉုံရက္ခဒေဝ ထဆရာထ၊ ၇-အုပ်နှို ၍ သွား အဟန့်ကောင်း၏၊ ကုန်မစွန်သော် ရေစိမ်၍ပတီ၊ ဂဝံရှပ်ကို ကုန်နှင့်အတူထား ကုန်စွန်၏၊ ညအိပ်ရာမှာ ခေါင်းရင်းက မထား နှင့်၊ သူတပါးကို မငှားနှင့်၊ ကိုယ်အလိုရှိသော မိန်းမဆီမ်သို့သွား လျှင် ငါ့အကျိုးကို ဆောင်ရမည်ဟု ပြောပြီးလျက်သွားလေ၊

၂၇၇။ ချွေးမဟောင်သော ဂါထာကိုပြခြင်း

လဆီလေးသစ်မျှရှိသော ဒုတ်ချောင်းတခုကိုလုပ်၍ ဉုံ စိတ္တံ ပန္နမဟိတ်၊ ၎င်းဂါထာနှင့် အသတ်အောင့်၍ ၇-အုပ် စုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းဒုတ်ကို ခါးမှာညှပ်၍သွား၊ ချွေးမဟောင်နိုင် တပွဲထိုး၊ နေ့ခက် တအိမ်ကိုရောက်လျှင် ထပ်၍ ၎င်းအတိုင်း မန်းပြီးလျှင် သွားလေ၊

၂၇၈။ သိဒ္ဓိလက်ဖွဲ့သုံးပါး စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ဉုံသောညတ္တိ ဒုမနိသမနိ၊ ၊ငွေပြားကို ရေထဲမှာငုပ်၍ နငယ်နပဇိးပိတ်၍ ထိုးပြီးလျှင် ၎င်းဂါထာနှင့် ၃၇-အုပ် ရေဆိပ်မှာ စုပ်လွှေ၊ အရေးရှိလျှင် ၎င်းလက်ဖွဲ့ကို နှုတ်မှာငုံ၊ ကိုယ်၌အမြဲဆောင် ဘေးရန်ကင်း၏၊ သားမဖွားနိုင်လျှင် ဆံထုံးထဲမှာထားလေ ဖွား၏၊ စုန်းပယောဂပူးလျှင် ရေပြန်နှင့်တော့ဆ် ပျောက်၏၊ ၎င်းလက်ဖွဲ့ကို ပုဝါစွန်မှာချီ၍ မြားနှင့်ပစ် မစူးမပေါက်ရာ အောင်ပြီဟူ၍မှတ်၊ ရေအဲမှာထိုးက နငယ်နပင်းပိတ် မစပ်မဲ့ နေတတ်သည်၊ မစပ်က မအောင်၊ အောင်မအောင်ကို စမ်း၍ဆောင်လေ၊

၂၃၅။ လေးထောင့် ဆင်နေပဒေသာအင်းကိုပြခြင်း

၄	၀	၃	၀	၄
၂	၂	၉	၀	၂
၅	၉	နံ	၉	၅
၂	၂	၉	၂	၂
၄	၂	၃	၂	၄

ဧင်းအင်းဇံဆာ။ ။လေးထောင့်ဆင်နေ၊ မဇ္ဈေသိဟနာဂ ထကိအောဟ်၊ တောင်မြောက်ကြက်ကျား၊ နေမှာသုံးလုံး၊ အဆုံး လှည့်၍ချ၊ ကုန်းမှစကာ၊ ဖာ။ ရေမှာငါး၊ ရှုအောင်ရှာ၍ အသက် မေးကြပြား။ ။ဧင်းအင်းဇံနှင့် အင်းပုံအတိုင်း၊ ကျအောင်ချလေ၊ ချရန်မှာ သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲမှာချ၍ လိုသူနံနှင့် မိမိနံကို ထည့်၍ လိုသူ အဝတ်စ မိမိအဝတ်စကို မီးစာပြုပြီးလျှင် မဲဆစ်ဆီ ငါး ကျပ်သားနှင့် မီးထွန်းလျှင် မနေနိုင် လာရသောဟူ၏။ တနည်း သုံးလိုလျှင် ငွေပြားကို လက်ဖွဲ့ထိုး၍ မိမိနံကို အလယ်ကွက်မှာ ထည့်ပြီးလျှင် ကြိုးနီ ကြိုးစိမ်းနှစ်ခု ပိတ်ခြင်းတောင့် ထိုး၍ ဆောင်၊ အနုတောင်း၏၊ တနည်း သုံးရန်မှာ ဧင်းအင်းကို သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲ မှာချ၍ ကစားလိုသောနံကို ထည့်၍ ကစားနိုင်၏၊ ကစားသော အခါ မည်မျှနိုင်လျှင် တန်မည်ဟု သစ္စာဓိဋ္ဌာန် ကစားလေ၊ ဓိဋ္ဌာန် အတိုင်း ပို၍ကစားရာ အကုန်ပြန်၍ရှုံးတတ်၏၊ ဆရာမှာသည့်အတိုင်း ပြုလေကုန်၊

၂၃၆။ ဓမ္မရှင်တော်ဂါထာကိုပြခြင်း

ဩံ ဟောဟောတိဿျတ္တာ၊ တိဿျတ္တာ၊ ဗန္ဓဒ္ဓ-ဗန္ဓဒ္ဓ၊ ခါဒရေယျ ခါ ရေယျ၊ ဝါရေယျ ဝါရေယျ၊ နိဝါရေယျ၊ နိဝါရေယျ၊ နိဂ္ဂဏ္ဍယျ နိဂ္ဂဏ္ဍယျ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ္တ ဒေဝဒတ္တ ဥက္ကာခလာ မာမုနိ သွာဟာ ဟုံဟုံ။

ဩံ ဟတ္ထိအဿ သီဟာယက္ခ – ဗျဂ္ဃဒီပိ သံသုမာရ ဓနုခဂ္ဂ သတ္တိအသနိ၊ အဂ္ဂိဥဒက၊ ရာဇစောရ၊ အပိယ၊ အပ၊ နာဂ၊ ယက္ခ ဇော်ဂနီ၊ ၊ဩံ ကုရုတေ ဆိန္ဒန္တု ဆိန္ဒန္တု၊ ဘိဒန္တု ဘိဒန္တု၊ အတ္ထင်္ဂမန္တု အတ္ထင်္ဂမန္တု၊ အဓင်္ဂမိသု အဓင်္ဂမိသု၊ ဝိဓံသန္တု ဝိဓံ သန္တု၊ ဒေဝဒတ္တ ဒေဝဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဥက္ကာခလာ မာမုနိ အာနုဘာဝေန သဗ္ဗအန္တရာယော ဝိနဿန္တု အသေ သတော။

ဤဓမ္မရှင်တော်ဂါထာကို နေ့ညဥ့်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ကြကုန်သောသူတို့ကား၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ တွင်းပသော၊ ရန် အတန်တန် တို့သည် နှိမ်၊ ဆန့် မြူခြိမ်းမှု သမ်းညိုခြင်း မရှိသည့်ပြင် ဣဋ္ဌာရုံ အကျိုး၊ ပြည့်ဖြိုးပြည့်စုံ၍ လူ့ဘုံ၌ မျက်နှာပွင့်လမ်းကြောင်းကို ကျမ်းဟောင်း၌ တွေ့ရှိလေကုန်၏။

၂၃၇။ သုတ္တန်ကျမ်းလာဂါထာတော်ကိုပြခြင်း

အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ၊ အနဝကာသော၊ ယောပရူပက္ကမေန၊ တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ ပရူပက္ကမေန ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာ ယန္တိ။

အပ္ပါဒေါ မဟာထေရော အပ္ပံအာဒါန မုတ္တမော၊ အပ္ပတု လော အရဟာဇာတော၊ သဒါသေတ္တိ ကရောတုမေ။ ။

ဇိနံဗလေ ပိ ဇိနံသေဋ္ဌော၊ ဇိနေ ပုဒ္ဓံ၊ ဇိနံဓမ္မော၊ ဇိနေစသတ္တ၊ ဇိနံဂရု၊ ဇိနေ ရသံ၊ ဇိနံဗီဇံ၊ ဇိနံသံယံ ဇိနံနမေ၊ ။

နညတြဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နညတိန္ဒြိယသံဝရာ၊ နညတြသဗ္ဗနိ သဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိ ပဿာမိပါဏိနံ။

ဘဇဝဝ ါဟံဘယံဒိဿ၊ ဘဝဋ္ဌိဝိဘဝေသိန်၊ ဘဝံနာဘိဝဒိံ
ကိဥ္စိ၊ နန္ဒီဥ္စဥပါဒိန္တိ၊ ။

နိလ္လဲခယဒေဝသုရေနှ၊ သမ္ဘဝနာဒသဏ္ဍဒ္ဓိယာ၊ တဂဝါဒေဝ
သူရသာ၊ စက္ခုစမ္မမိုနိလ္လယိ။ ။

ဘုမ္မိပါလရက္ခဒေဝါ၊ ဇတ္တဲဒမပုဇတ္တာဌပိတော၊ အာဂတေဌာ
နေဂန္တုံ၊ နသက္ကာမံရက္ခန္တုံတော၊ ။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဂန္ဓခန်၊ သောစနုတ္တရာ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ပိသာစေနိဒ္ဓ
မိတ္တာန၊ ဓမ္မဝရဒေသယိ၊ ။

ဤဂါထာတို့ကို ဝစုက္ကသပြု၍ အခါခပ်သိမ်း ရွတ်ဖတ်
သဇ္ဈာယ်ရမူ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောကောင်းကျိုး
ပြည့်ဖြိုးလေကုန်၏။

၂၄၈။ ခိုးသူဖမ်းအောင်၊ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

၁၆	၉	၆	၃
၅	၄	၁၅	၁၀
၁၀	၁၄	၁	၈
၂	၇	၁၂	၁၃

ဥစ္စာပစ္စည်းကို သူတပါးတို့ယူလျှင် ၎င်းအင်းကို သိမ်ဝင်
သပိတ်ကွဲမှာချပြီးလျှင် မဆစ်ဆီငါးကျပ်ထည့်၍ ဂါထာ ၃၇-အုပ်
စုတ်လေ၊ စုတ်ရမည့် ဂါထာကား၊ ဥုံ အရပ်ထင်ဝန်၊ ကျင်၊
စောင့်ထချင်သည်၊ ရှင်နတ်များတို့၊ မ တော်မူပါ၊ မတော် မတရား
လူမိုက်များအား ထင်ရှား ယခုပြပါ မင်းဘကာတို့၊ နတ်တကာတွင်

အခေါင်ချဉ်းသည်၊ နတ်မင်း မြင်တော်မူပါ၊ ခြောင်းဇေယျတုံ ဇေယျတု အောင်စေသော်၊ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်တိုင်အောင် ပသ၍ ပွဲစုံခင်းကျင်းပြီးလျှင် မီးထွန်းပါလေ၊ မီးထွန်းသောအခါ ငှက်ပျောသီးလေးလုံး၊ အုန်းဆံလေးဆံ၊ လဘက်လေးထုပ်၊ မုန့်လေးရှက်၊ ကွမ်းလေးရာတို့နှင့် ပသပြီးလျှင် သစ္စာပြု၍ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားရှေ့တော်တွင် မီးထွန်းလေ၊ ဥစ္စာယူသောသူများ မနေနိုင်၊ လာပြီး တောင်းပန်ရလိမ့်မည် ဟူဘုန်၏။

၂၀၉။ ဘုရားအမိန့်တော်ကြီးကိုပြုခြင်း

ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဝစနတ်တော်ကိုထုတ်ဖော်ဒေသနာအာဏာတော်မြတ်ဖြင့်ဖတ်ကြားပါပြန်ဆိုမည်။ သတ္တရဘန်သီတာ၊ လေးဖြာဒီပ၊ ရာဇရန်လွှတ်၊ စိုင်းရစ်တထောင်၊ ကျွန်များဘောင်တွင်၊ တောတောင်ရေမြေ၊ ရှိလေသမျှ၊ ရက္ခဘုမ္မာ၊ အာကာသစိုး၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ နတ်မင်းနတ်သမီးတို့နှင့်တကွ၊ ကာဏ္ဍနီလေးဖော်၊ ဇော်ဂနီလွှေးထွေ၊ တစ္ဆေမြေဘုတ်၊ ဘီလူးဖုတ်နှင့်၊ အယုတ်မိစ္ဆာ မသမာအပေါင်း၊ ထောင်သောင်းများစွာ သင်တကာတို့ နားနာကြကုန်လော့။ သုံးဘုံလူထွင် ဘတ်မမြင်သည့်၊ သင်တို့ငါတို့၏ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ တိလောကရာဇာ၊ မိန့်မ ပိုင်ခြား၊ ထားတော်မူသည့်နေ့ကစ၍၊ ပြည်ဝေသာလီ၊ လိစ္ဆဝီဘိုင်း၊ အရိုင်းသန်ဘက်၊ သုံးချက်သော ဘေးဒဏ်ကို ညီဖော်အာနန္ဒာအား၊ သင်ကြားပြသ၊ ရတနာသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ဖြေဖျော်ရွတ်မန်းလျက်၊ အကြွင်သရဲ၊ ပြေးလွှဲလွင့်ပျောက်၊ ကြောက်ရွံ့သန့်ရှုံး၊ သေဆုံးမတက်၊ မိစ္ဆာနတ်တို့၊ ဥပါဒ်ရောက်ဘူးကြလေပြီ၊ ဝဿဝတီ၊ ပူရိနေငြား၊ မာရ်နတ်သားလည်းများသောစစ်သည်၊ ဝန်းလှည်ရန်ပေါင်း၊ နတ်သောင်းပြောင်းနှင့်၊ တထောင်လက်ရုံး၊ ခြိမ့်အုံးသန့်စင်၊ မြတ်ပလ္လင်ကို၊ လိုချင်မိငြားလုမိမှား၍၊ သင်းခြားရဟတ်၊ မရပ်မကည်၊ မိမိပြည်သို့၊ ပြန်လည်ထွက်ပြေး၊ သေဘေးရောက်လုနီးလေပြီ၊ ဘုန်းတော်ကိုတန့်၊ ရှောင်း

လျှံခြောက်သွယ်၊ သုံးဆယ်လက္ခဏာ၊ ရာဇာဓိပတိ မုနိထွဋ်တင်၊ ရှာဘုရင်ကို၊ စိတ်တွင်မလျော်၊ ယသော်မေစင်ရင်း၊ မိုတ်ခြင်းမပြတ်၊ ဓဒဝဒတ်က၊ ရှိုင်းပြကျူ လွန်၊ မဆောစင်းဝန်ကြောင့်၊အလွန်ဖွဲ့အဲ မြေကခွဲ၍ ငရဲရွာသို့ပါရွာရလေသည်။ ။ရတနာသုံးရပ်၊ ဆည်း ထပ် မှန်စွာ၊ သမ္မာစာရ၊ ရှိသမျှသူ၊ ဟူဟူသမျှ၊ ဗာလှအပေါင်း၊ မကောင်းသသူ၊ အယူဖောက်ပြား၍ ဆယ်ပါးသော ဒုစရိုက်ကို၊ လိုလိုက်လေ့လော၊ သတ္တဝါကို၊ ဘုရားအလိုမှရှိ၊ သတိမတိမ်း၊ ဆတိမ်းကပါး၊ မတရားပြုခြင်းလျှင်၊ စုတိမခြား၊ မမှားမလွဲ၊ ငရဲသို့ ကျရမည်၊ ကောက္ကသံ ကောဏဂုဏ်၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမိတေယျ၊ မြတ်စွာဘုရား ငါးဆူတော်တို့ အမိန့်တော်၊ ။ဤ အမိန့်တော်ကြီးကို ပယောဂဆရာသမားတို့ဏ မိမိတို့ဆိုင်ရာ နတ် ပြိတ္တာ စသည်တို့ကို ဆင့်ဆိုကြစေကုန်လော၊ ။

၂၄၀။ အကွယ်အကာ စိန္တာမဏိဂါထာတော်ကြီး ကိုပြုခြင်း၊

ဩဗြစင်၊ နမော အနန္တဉာဏတိကပ္ပံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏော၊ သဗ္ဗဒေဝဂဏော၊ စိန္တေန စိန္တာမုနိယေ၊ မုံသံဂဟိတေ၊ အတုလဂုဏဝရ ဓမ္မော၊ ဗြဟ္မသိဒ္ဓေါ ဗြဟ္မဝဏ္ဏော အဝဏ္ဏန ဝါသဝါရော သုဂတော သဗ္ဗဝေရိနံ၊ နဝါရဏောမဓုဝန္ဒနာ၊ ဂီလာယုံကေ၊ သိဒ္ဓေါကာဇာ ပုညဝန္တော မဟာတေဇော မဟာယသော ဘဂ္ဂဝန္တော ဗိဋ္ဌဓမ္မ ဝေဒနိယဘူတော အမှိယမဂ္ဂဖလဝဓမ္မော အနန္တသဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန ဒေသိတော၊ ဝိသုဒ္ဓသော နရာသဘော မဟေသွာရော ဣန္ဒြာဒဝါ၊ မဏာဗြဟ္မာ၊ ဘူမိဝသုန္ဒရောပဋ္ဌ ပဋ္ဌနဒီယော၊ မဏိမေခလော အာကာသဒေဝေါ စတုလောကပါလော၊ စန္ဒိမသူရိယ နက္ခတ္တာရော၊ ဟိမဝန္တော သိနေရုပဗ္ဗတော၊ စက္ကဝါဠသီလုစ္စယော၊ သတ္တပဗ္ဗတော၊ ဂင်္ဂါ ယမုနာ အစိရဝတီ မဟီ သရဘူ ဇမ္ဗူရုက္ခာ ဂတံပေါ၊ ပဗ္ဗရုက္ခာ သိရိသောပါရ ပိပ္ပလပါရိဘတ္တကော၊ အနန္တောရော- ဝဏ္ဏော ဒသဝေဠု မဏိယောနာမာတိ၊ ဣဇ္ဇေတံအာသနံတိဋ္ဌတု တိဋ္ဌတု၊ ဒိပါယဒိပါယ၊ ဝသာယဝသာယ၊ ဒဒါတုဒဒါတု၊ စိန္တာ- မဏိရတနံ မံပါလေတု၊ ဟုလုဟုလု သွာဟာယ သွာဟုံဟုံ၊ ။

ငင်းစိန္တာမဏိ ဂါထာတော်ကြီးကို ညည်းညူမျှင်းရိခြင်း မရှိ၊ သတိမမေ့ ရွတ်ဖတ်လျက်ရှိကုန်သော သူအပေါင်းတို့မှာ မကောင်းသော အနိဋ္ဌဖလ ဒုန္နိမိတ္တ စသော အပြစ်တို့မှ စင်ကြယ်၍ လေးသွယ်လူမျိုးတို့နှင့်တကွ သမ္မာဒေဝ နတ်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းသော ချစ်ခြင်းကို အလျဉ်း ခံရသည့်အပြင် သေလွန်သည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း သုဂတိနတ်ပြည်သို့ ကေန်ရောက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သည့် ဗျာ ရှေးစာဟောင်း၊ အမှာရှိသည်။ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါကုန်။ ။

၂၄၁။ သက်တန့်နာကိုလူးရန် ရေမန်း-ဆီမန်းတို့ကိုပြခြင်း

ဥုံ မြေမှာနေသည့် ဖုတ်မင်းတက် သက်ဆရာသက်၊ ဥုံ မိုးမှာနေသည့် နတ်မင်းတက် သက်ဆရာသက်။ ဥုံ ပုပ္ပါးတောင်မြေကပ်၍နေသည့် စုံးမင်းတက် သက်ဆရာသက်။ ၎င်းဂါထာနှင့် ခုနစ်အုပ်စီ ရေ-ဆီနှစ်ပါး နိုင်းခြင်းစပ်၍ မန်းပြီးလျှင် သက်တန့်နာကို လူးလေ၊ ပယောဂထင်လျှင် ရေကိုမန်း၍တိုက်၊ ဆီကိုမန်း၍လူးလေ။

၂၄၂။ ရင်ဘတ်နာ ဆားမန်း ဂါထာကိုပြခြင်း

ဥုံသုခမခေ၊ အပုတ်ခလုတ်မနေသာ။ ။ရင်ဘတ်နာ တွေ့ရှိလျှင် ဆားကို လက်သုံးချောင်းနှင့်ယူ၍ ၎င်းဂါထာနှင့် ခုနစ်အုပ်မန်းပြီး ပေးပါ၊ မျိုလည်း မျိုပါလေ ကောင်းလှ၏။

၂၄၄။ အပင်းကျ ရေမန်း-ဆီမန်းတို့ကို ပြဆိုခြင်း

ဥုံ ကြာကြောတြာတြိ နတ္ထိ မရှိ သွားဟ၊ ဥုံ မာတြာမာတြိ နတ္ထိ မရှိ သွားဟ။ သဗ္ဗဇေယျ သဗ္ဗဇေယျံ၊ ပြိစ္စနိစ္စဟောစဲ သွားဟ၊ ရေတန်လျှင်ရေ၊ ဆီတန်လျှင်ဆီ၊ ခုနစ်အုပ်မန်း၍ မည်သည့်အနာမဆို မယှ°၊ အရိုးမင်း၊ အသားပင်းမှစ၍ ဆိုင်ရာကြည့်၍ သုံးလေ ကောင်းလှ၏။

၂၄၄။ အပင်းကျ ဆိမန်းဂါထာကိုပြခြင်း၊

ဥုံ ဘုရှူးမြတ်လှ၊ ဂေါတမကာ၊ ခေါင်းရင်းနေ၏၊ ဥုံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာကာ၊ လက်ယာလက်ဝဲ အမြဲရံ၏၊ ဥုံ စတုလောကပါလ နတ်သားလေးယောက် ဦးစောက် ရေစင် ဖြန်းပါလတ္တံ့၊ ဥုံ ထွက်လေဆောစွာ ဝင်ပါ၊ ထွက်ဆရာထွက်၊ သင်ဆရာသက်၊ ဆိုကို ခုနစ်အုပ်မန်းပြီးလျှင် အပင်းရှိရာ နေရာကိုသပ်ရှဲချလေ၊ အပင်းကျသောဟူ၏၊

၂၄၅။ စုန်း ဖုတ် တစ္ဆေပူးသော် တိုက်ရန် ရေမန်းဂါထာကိုပြခြင်း၊

ဥုံ ဝသစဏစရော၊ ရက္ခောဒေဝ၊ ၊ရေကို ၎င်းဂါထာနှင့် ခုနစ်အုပ်မန်းပြီးလျှင် စုန်း၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ၊ အစိမ်း၊ သရဲ၊ သဘက်နတ်ဖမ်းသောသူတို့ကို တိုက်လေ၊ မသောက်လျှင် ခေါင်းက လောင်း ရှဲချ ကောင်းလှ၏၊

၂၄၆။ အစာမန်းဂါထာကိုပြခြင်း၊

ဥုံ သံဂုံဝမယျ၊ ပုဒါသ- သဒါပု၊ ဣသွာသု- ယုသွ၏၊ ဣအမရျာ-ချာမအဣ၊ ဣတိပိ-ပိတိဣ၊ မအဥ-ဥအမ၊ ပုဒိအာ-အာဒိပု၊ ယျခမဂ္ဂုံသံ၊ ဥုံ ဣတိပိဒသာ-ဒသာပိတိဣ၊ အဟံဘဂ္ဂေ-ဣမေကေသာ၊ အာပတ္တိကရိယာမိ အာပတ္တိဣသွာသု၊ ဧ၊ သွာ၊ ဟုံဟုံ၊ ဥုံ ဂစ္ဆိအမှုမှိ၊ ပါဒိသံသစ္စံကာလော၊ မစခေါဝိဋ္ဌာသိ၊ စဝံတံပုဋ္ဌိ၊ ကိန္နာမော၊ သုဏာတုမေဘန္တေသံဃော၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ အာဂစ္ဆာဟီတိ ဝတ္တဗ္ဗော ဥုံ လုမ္ပတုမံ ဘန္တေ သံဃံရာဇာမိ သုဏာသိနစဂ၊ သောဥတ္တိ၊ ဥုံ ဗုဒ္ဓစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ သံဃစက္ကံ၊ ဒေဝစက္ကံ၊ မာတာပိတုစက္ကံ၊ အာစရိယစက္ကံ သဗ္ဗ အန္တရာယော ဝိနဿန္တု၊ အစာများကို ၎င်းဂါထာနှင့်မန်း၍ စားပါလေ၊ အပင်းဟူသမျှ ဖျောက်ကုန်၏၊

၂၄၇၊ ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ရှင်ပျံ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ငှင်း၊ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ရှင်ပျံကို ရွှေပြား၊ ငွေပြား အင်္ဂလိပ်စက္ကူတွင် ချ၍ဆောင်၊ လက်ဖွဲ့ထိုး နှုတ်ငုံ၍တက်၊ တစ်အိမ်လုံးအိပ်၏၊ ဣတ္ထိသျှိ ကိုလိုသော် ရောင်မှာပန်၊ ထမင်းမနပ်စေလိုသော် ရေစိမ်၍ဖြန်း၊ မနာလိုသော် သူ့အိမ်အောက်တွင်မြှုပ်၊ မရဏလက်ဖွဲ့ အကျိုးကို သိလိုသော် ဥစ္စာနှင့်အတူထား မခိုးနိုင်။ ထိပ်ကြိုး သံခြေကျင်း ကျွတ်စေလိုသော် နှုတ်မှာငုံ၍ အောင့်ထား ကျွတ်၏၊ စီရင်သည့် ကာလ တန်ခိုးကြီးဘုရား၊ရှေ့မှာ ဆွမ်း၊ သင်ပုတ် ရေချမ်းနှင့် စီရင် ပါလေ၊ စုန်းဖမ်းသော် လက်ဖွဲ့ကိုရေစိမ်၍တိုက်။ အတန်ကြာအောင်စဉ် ချည်၍ထား၊၊ စုန်းဖြစ်လျှင်ထ၍အော်၏၊ မိ၏၊ လက်ဖွဲ့အကျိုး၊ဓာတ်၊ ရွှေစင် ၅၀-ကာန်တော့မှ ပေးလေ၊ ပွဲတွေ၊

၂၄၈။ ကာယသိဒ္ဓိအင်္ဂါညွှန်း စသည်တို့ကိုပြခြင်း

ဣတ္ထိပိဋသာ တပုဒ်ကုန်ထ၊တပုဒ်စ၊ကာတွင်ရပ်၊သတ်နှင့်စစ၊၊ သုံးခါပျံ၊ သုံးပျံချီ၊ သုံးလီချ၊ ဆယ်ခါယှံမှ အမှန်ရ၊ သတ္တအောင် လျှင် ဖြစ်လေစွ၊နဂကုန်လျှင်၊ ယုံလေမင်း၊၊ ကြိုးနှင့်ခြေကျည်း၊ အကွင်း၊ ကျွတ်လွတ်နေကြ၊ မယုံလျှင်ဆီကိုမန်း၊၊ ကြွက်ကိုသုတ်၊ ကြောင် မရုတ်၊ အဟုတ်မှန်မုချ၊ မသိသောလူ ကျော်လေကုန်၊ သိသောသူ ဖော်လေကုန်၊ မယုံခရှိရ၊ ဣအစ ကအဆုံး ဆယ်အင်၊ မှန်လှစေ၊ ပြည့်ညွှန်လိုမည်၊ မှတ်နား၊လည်လော၊ စိတ်ရည်မှာထား၊ ညာဏ်ပွား၊ စေ၊ကြောင်း၊ လက်ျာလောင်းအုံ၊ ပေါင်းပရိသတ် အိုသူမြတ်တို့၊ ရွတ်ဖတ် သဇ္ဈာယ်၊ နှုတ်ဝယ်သည်းငုံ၊ အာဂုံဆောင်ကြ၊ ကျိုး ကြောင်းပြအုံ၊ ပထမအင်းကွက်၊ ရန်ပျက်ပြုန်းပြေ၊ အင်းခြေဒုတိယ ရာဇပျက်ဖြေ၊ ဆောင်လေတဖန်၊ ချစ်ရိုးမှန်၏၊ အင်းဆံတတိယ ဘရမ်းဘတာ ဖြစ်တိုလာသော် လက်ယာ လထိဝဲ ဖွဲ့၍မီးထွန်း မကျွမ်းစေရ၊ စတုတ္ထမှု ပျောက်လတ် ဥပဒ္ဒဝါ ဘယဟူသမျှ အဏာရ၏၊ ထိုမှမပျောက် ရေး၍သောက်သော၊ ငါးမြောက်ပဉ္စမ အင်းတေဇကာ၊ လာဘပြောင့်တူ ရောင်းမူမစွန် မလွန်စေရ ကုန် တိုတ်ရ၏၊ ဆဋ္ဌမအင်းကျော် မတော်သူရဲ လှန်ပင်ခဲမှ မလွှဲမပယ် ခတ္တခါဝယ်လည်း ယရဇ္ဈာယ်ကြပ်ကြပ် ရွတ်ဖတ် ဘောင်ဘောင် အမှောင်အဟန့် ဆီးတန့်သုတ်လေ တဓွဇ-သရဲ ဖွဲ့သောခါဝယ် သေချာမဆွ မန်းမှုတ်ရျလျက် ဆောင်ရွက်လေပါ လွတ်ချမ်းသာ၏၊ သတ္တမာအင်းကျော် အကျိုးသော်ကာ၊ ပိုးမွှား၊တိရစ္ဆာန် လုပ်ဖန် လယ်ယာ ရောက်ပြန်လာသော် မကြာပျောက်စေ ထွက်ပြေးလေ၏၊ အင်းကျော်ပထမ ထိုသို့ကျသော် ဝေးစွာတထွေ သွား၊လေခရီး ဘေးမဆီးပဲ သားကြီးလောက်ပင် စိတ်တွင်အမှတ် စုန်းရပ်ရွာသို့ ရောက်တို့ဘနည်း၊ ရွတ်ဖတ်ပြီးလျှင် ပြန်ပြီ၊လာသော် ဖြေပါမှလေ အာဇေ၊ပြေ၏၊ တွက်ရေနဝ ကိုးကွယ်ကြသော် တေဇထက်မိုး တန်ခိုး၊ထင်ပေါ် အကျော်တစော ရောက်သောမှန်စွာ ဒိသာပါ မောက် ရောက်ရှောက်သမျှ ခယကျိုးနွံ အားခွန်အားတက် ဘုန်း ကြက်သရေ တိုးတက်လေသည် သပြေကျွန်း၊လုံး မှန်ကင်း၊တည်း၊

၂၄၉။ ဧဝံအစိန္တိယာ ဂါထာကိုပြခြင်း။

အိန္ဒိနလိန္ဒလိ, သိပ္ပမောဓော, ကောပမောတေ, ရှင်ရှင်တန်လိုဏ်, သဝိတလနောတုံ, ကပ္ပံတိုး, ဥံဗုဒ္ဓါနုဝိရုလာယျ, ဥံဓမ္မာနုဝိရုလာယျ, ဥံ သံဃာနုဝိရုလာယျ, သိဒ္ဓိကိစ္စံပီယံမမ။ ။ ဧဝံ အစိန္တိယာ, ဗုဒ္ဓါ အစိန္တိယာ, ဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓဂုဏာ အစိန္တိယာ, အစိန္တိယေ, ပသန္နာနံ ဝိပါကော ဟောတု။ အစိန္တိယော ဒိသွာနုမေတံ စိတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓေရေပိယသိန္ဓေ, အဟံထေရသာ အစနုဘာဝေန သဒ္ဓါ ဟောန္တု ပီယံမမ။ ။ဤဂါထာနှင့် ဧဝံအစိန္တိယာ အင်းကို သဘော်ာစက္ကူ, ပိတ်စလွယ်, ဂမုံးမင်းနှင့်ဖျော်၍ နက္ခတ်ကောင်း ကြုံစေရမည်၊ ကြုံလျှင်ရေး၍ ဖခယောင်းတိုင်လုပ် အစုတ်မန္တန်ကို တတ်အားသမျှရွတ်၊ နေ့ကောင်း ရက်သာရွေး၍ စိတ်အလိုရှိရာ ဆုတောင်းပြီး မီးထွန်းလေ၊ စည်းစိမ်သုခ တိုးတက်သည် မှတ်ယူလေ။

၂၅၀။ ဝမ ဂါထာကို ပြခြင်း။

ပဌမံသက လက္ခဏာခမကာပဒံ၊ ဒုတိယာဒိ ပဒဘာသနီဒဿနတော သမနိဒုနိမာသဒုသနိဒုံဝိဘဇေဏာမတော ပဌမနုဝိနာ။ ။ ကဗ္ဗာ ဇင်္ကမ်ပါသန္တော၊ ဗုဒ္ဓါတိ-ဗုဒ္ဓ၊ ဝဏ္ဏကံ အနေ့ခိုရော တပ္ပေါဒိဒယ၊ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏောနုခိဒယျ၊ ဝံရှဒရော၊ ဝရသိဒ္ဓော၊ မုနိရာဇာဝရဟိထာ၊ ဝရဓမ္မပဒေသရီ အတုလတံ နံမာမဟံ။ ။ တပ္ပေါ ရဝိဗိဝသု သောရတ္တိမာ ဘာသစ္စန္တ ဝမစသန္တတော၊ ရာဇကုမာရော၊ သမ္မာပစ္စတိသာဝတော။ ။ပဌမံကလလံ နကာရော၊ ဒုတိယ အမ္ဗုဒ္ဓမောကာရော၊ တတိယံ ပေသနံပုကာရော၊ စတုတ္ထ ဂနု နကာရော၊ ကေတ္တကာရော၊ ရဏာရော။ ။ပဌမံ ပိန္ဓုဇာတံ၊ ဒုတိယံဒန္တာ၊ တတိယံအင်္ဂုကာ၊ စတုတ္ထ အင်္ဂုလိသမ္ဘဝံ၊ ပဉ္စမံသိသံဇာတံခုကော၊ ဟောတိသမ္ဘဝေါ။ ။ပဌမံပိန္ဓု။ ။ ရင်းနှစ်ပုဒ်မှာ ရုပ်တွက်နည်း။ ။ပထဝီ၊ ။နမဗ၊ ။တဆယ့်နှစ်လုံး၊ ရွဲသုံးအကွဲရာ၊ လေးပါဒဖြန်၊ အငွဲဇာလီ၊ ပေါဝ်ညီအမှန်၊ လေးတန်သစ္စာ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဝိဇ္ဇာစမယ၊ ရှေးကစီရင်၊

အကျိုးလျှင်ကား၊ ထက်ခွင်သွားသော်၊ အကျော်နတ်များ၊ စီးပွား ခယ၊ ယိုညွတ်ကြအံ့၊ အောက်ကသွားမူ၊ စတုပါရပါတ်၊ လေးရပ် ကျေဇက်မှာ၊ ချသောခါလျှင်၊ ကျောက်ဖျာပေါ်ပေါ်၊ ပေါက်အံ့ သောဟု၊ ကျော်စောမှဲ့ဌြား၊ ဘားမှဲ့ဆရာ၊ မိန့်မှာခဲ့သည်၊ သစ္စာ လေးတန် အင်းဝယ်သောဝ်။

ပဌမံ၊ ပဌမအင်းကား-စက္ကူပေါ်တွင် ချပြီးလျှင် မီးထွန်း လေး ရန်ပြို၏၊ ကိုယ်စောင်း၏၊ သူဘထူးမကောင်းမပြုနိုင်၊ ဒုတိယ အင်းကား-ခလေးမျက်နှာမှောက်လျက် မြှုပ်၊ ရန်သူသေ၏၊ တတိယ အင်းကား-ကျောက်ပျာကို ချသော် ကျောက်ဖျာ ပေါ်ပေါက်၏၊ စတုတ္ထအင်းကား အိမ်အောက်တွင် မြှုပ်သော် တအိမ်လုံး မွဲတတ်၏၊ ပဉ္စမအင်းအား အတွင်းမှာမြှုပ်၊ မှောက်၍ထား၊ တအိမ်လုံး သေ တတ်၏၊ ဆဋ္ဌမအင်းကား ထိပ်ဝယ်ရေး၍ထား၊ လူနတ်တို့ ချစ်သော ဟူ၏။

၂၅၁။ ပါပအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ပါပနံ့သတ်၊ စောင့်ခစလျက်၊ လေးချက်ထောင့် နေစေ၊ နံ့သက်ရှိရာ၊ မြင်ပျံပါ၊ လေးခါစေ့ မှနေ၊ ခုနစ်ဆယ့်နှစ်၊ ထွေကလှစ်၊ လည်ရစ်မြင်းမသွေ၊ ပိုဏ်တန်ကျော်အင်း၊ ဖြစ်ကုန်လျှင်း၊ မြဲခြင်း မှတ်ကြလေ၊ ဆေးကြိတ်သောအခါ ကျောက်ပျဉ်မျက်နှာမှာချသည့် အတိုင်းကြိတ်၊ မီးထွန်း ပိုက်သော်-တိလောမာလောဇာ၊ အလျှ ငါးကွက် အနံငါးကွက် အင်းပေါ်ခတ်၍ အဆိုအတိုင်းချပြီးလျှင် သူနဒသက်စေ အတောဇင်ပြည့်စေရမည်၊ ချည်မျှင်ကို မီးစာကြက်ခြေ ပြု၍ အင်းပေါ်တွင် မီးစာခွ၍သားပြီးလျှင် ပွဲစုံစေရမည်၊ သရဏဂုံ ကို သူနာသက်စေ မီးထွန်းလေ၊ အင်းကို ခဲငါးကျပ်၊ ကြေးဖြစ်လျှင် ကြေးငါးကျပ် အတူချလေ ပွဲတွေ့။

၂၅၂။ ယဿာနုဘာဝတော စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

ယဿာနုဘာဝတော၊ ရက္ခာနေဝဒေသာန္တိဘိသန်၊ ယဖိုးစေဝ နုရုင္ဇန္တော၊ ရတ္တိံ ဒိဝမတန္တိံတော၊ အင်းစောက်အတိုင်း မြင်းသွား မြင်းသေ မှန်အောင်ချလေ၊ မျိုးလေးပါးတို့၊ မှတ်သားစဉ်လာ၊ ထားခဲ့မှာသည်၊ အက္ခရာအကျော်၊ ပရိတ်တော်ကို၊ နောင်သော် လူများ၊ အမျိုးသားတို့၊ ယုံမှားမရှိ၊ မှတ်ကြဘိလော၊ ကြီ ဘိ တန်ခိုး၊ အလျှိမဆွ၊ လွန်ပိုင်သ၏၊ ပြီးလှသိဒ္ဓိ၊ ကိတ္တိဘည်ကြည်၊ အနာတည်၍၊ မျှားသည်ဓနု၊ ကြွယ်ဝဥစ္စာ၊ လာဘ်သာဘာလည်း၊ ဝင်လာမစဲ၊ တသဲသဲဘည်း၊ အမြဲကောန်၊ နေ့တိုင်းမှန်၏၊ သုခံချမ်း သာ၊ များစွာခြေရုံ၊ ပီတိလျှံ၍၊ တဖန်မကွာ၊ ဝင်လာကုန်ကြ၊ လူထိုမျှတည်း၊ ဆိုကြမလွဲ၊ ကျော်သဲသတင်း၊ ကြီ ခြင်းကြက်သရေ၊ တက်သစ်နေသို့၊ ဘုန်းဝေညွန့်လန်း၊ လသစ်ဆန်းသို့၊ ပွင့်လန်း မျက်နှာ၊ ကရုဏာနှင့်၊ ပီယာပွံ့ပွား၊ လူအများလည်း၊ သနစ်းစုံ မက်၊ လွန်နှစ်သက်၍၊ အထက်မြင့်စွာ၊ နတ်ဒေဝါတို့၊ မာတာပိတ မိဘအသွင်၊ လွန်ချစ်ခင်၏၊ သစ်ပင်မှိုင်းမှိုင်း၊ စောင့်တိုင်းမြဲစွာ ရုက္ခာနတ်များ သနားချစ်ခင် သား၏သွင်သို့ ကြည်လင်လေးမြတ် နေ့တိုင်းကြပ်၍ မပြတ်စောင်မ ဘုမ္မဒေါ နတ်ဘာကနှင့် မြေ မှာ စောင့်ခြင်း၊ နတ်ရှင်မင်းလည်း သားရင်းပမာ မြဲမြဲစွာလျှင် မေတ္တာချစ်ထုံး နှလုံးချစ်ကြည် ချစ်သည်ဆောင်နစ ကြီးလှစွာ၍ မြေမှာနှံထား ဥစ္စာများကို ပြပြားကုန်လေ၊ ပေးတုံပေအံ့ နတ် ဒေဝါပေါင်း၊ ကောင်းရာပင့်ချီ ပီယသီနှ ပွားထွေကရုဏာ ချစ်မေတ္တာနှင့် တရားပေါ်၊ လူမျိုးများတို့ သိကြရင်သွေး သားမြေးပမာ ကြင်နာစုံမက် လွန်နှစ်သက်၏။ စာဤပရိတ်တော် ဘောဇော်တန်ခိုး အနာမျိုးလည်း၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး များသည် ရန်ဘေး၊ ကင်းဝေးပယ်ခွါ လွန်ချမ်းသာသည် မြတ်စွာဘုရား မိန့်ခွန်းတည်း။

ဗျာဓိတောနက် သုဝန်တက်သည့် စာဤပရိတ်တော် လူသုံး ဖော်မှာ ဿူတော်သူမြတ် မေ့ဓာတ်မေ့လျော် ကိန်းဝပ်ပျော် သည် ရှင်တော်ထံပါး ထပ်တူပြား၍ မြတ်သားသီလ သုံးရက်မျှ စစ ကြည်လင်ပီတိ ရှိစေတနာ ဖြောင့်စွာစင်စင် နှလုံးသွင်း၍

သဘင်းမြေ့မြေ့ သုံးရက်စေ့အောင် သကီသတ်ရှောင်လေ့၊ ထွန်းပြောင်တေဇာ သန့်စွာ ဖယောင်း မီး တိုင် ကောင်း နှင့် အေးကြောင်းညောင်ရေ သုံးလုံးရှေ့ရှင့်၊ ရှိသေသခွါ ဆွမ်းမှာ ကျောင်းမှန် လွန်လွန်သုံးဟပ် ပွဟ်တိုလတ်၍ သက်သတ်မပါ အရသာကာ၊ သထာဘင်လဲ တည်မြဲထောပတ် ငါးကျင်အမှုန့် တဘန်နွှားနို့ ဖက်တိုကောင်းစွာ မိဘရာလျှင် လေးဖြာပေါက် ပေါက် မြောက်တုံလူးဆတ် နှမ်း ဖြတ်ကြိုင်မွှေး၊ သလေးစသာ ကောင်းစွ မြိန်ရှက် အေးမြက်အဖျော် သင်ပုတ်တော်တွင် အစုံ တင်လတ် နတ်ကိုခေါ်တင် မိခင်မှာတာ ပီတာဖခင် သင့်ရာ ဆရာ ထိုထိုမှလည်း ဒေဝါအထူး ဘတဦးကို ကြည်နူးမြတ် လေး မတွေးမဇတ် ပရိသတ်ကို မကောင်းမြတ်ရသာ မှန်စွာ ခုနစ်ဝန် ရွတ်ပြန်၍စာ၊ ကြီးမားသစွာ မှန်စွာစောင့်ရှောက် မပေါက်မကျိုး မညိုးမသန်း လန်းလန်းစေတနာ ကောင်းစွာ တည်ကြည် ထိန်းရမည်တည့်၊ ထိန်းသည့်သစွာ ဆိုသည်မှာကား ငါးဖြာသီလ မြတ်မေ့ကို ဖြူဆွတ်လိုင်လိုင် ကျင့်နိုင်သမျှ မွှေးလှုန့်သစ ငါးမည်ပါနှင့် မှန်စွာထိုရော် ပရိတ်တော်ကို ဝေပေါ်တင်ရွတ် မှန်ဖသသပ်အောင် နှုတ်ကပတ်မှန်စွာ ရေးပြီးခါမှ အင်းမှာ လည်းကောင်း ပန်းပေါင်းနံ့သာ မှန်ဖသချစသည် ပေမှာချငြဖား မြင်းသွားအမှန် သေဟန်မြင်းကိုဟ်၊ ကောင်းထိုက်နေ့ရက် နက္ခတ် ကမတ် အင်းမြတ်ဖိုမ နှစ်ဌာနကို ချ၍မှန်စွာ ပြီးသောခါလျှင် မီးတွင်ပူဇော် ပြုတုံသော်မှ မွှေးလှအကျော် ဖျော်သည့်နံ့သစ ငါးမည်ကြာနှင့် ဖျော်ခါထားမှ ခြားခြားသီးသီး ထားပြီး သေချမှ ထိုသစွာနှင့် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်စားတော်မြတ် ရုပ် စာတ်မေ့လျော် ထင်ပေါ်တန်ခိုး ကျော်ဟိုးသတင်း ကြီးခြင်း သစွာ တော်ရှေ့မှာလျှင် မှန်စွာတည်ကြည် ရည်၍တောင်းသည် ကောင်းကောင်းဆုကို ရွတ်ဆိုရာကား၊ ထိုသစွာလည်း မှန်ပါ သရွေ့ စောင့်လေမြဲစွာ ဟည်ပါသမျှ ကာလအတွင်း နတ်ခပင်း ကို နိုင်နင်းပါစေ ဒေဝါမာယ ပီယပီယာ နတ်များစွာလည်း ချစ်စွာပီတို ရှိပါစေသော် တောနေတောင်စောင့် သစ်ပင်စောင့် မျိုး ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး နတ်အမျိုးနှင့် တန်ခိုးကြီးစွာ အာကာ သစိုး အမျိုးများစွာ ပီယာသိနေဟ မိဘနှင့်သား ကဲ့အလားသို့

ချစ်ပွား၊စေတနာ မေတ္တာမျှဝေ တထွေလူမှုဓ များတကာနှင့် ရာဇာမင်းမှ တောင်ညာစသည် ဒေဝဒေဝီ သူရဿတီ စန္ဒီစန္ဒာ တေဇာလျှမ်းပတ် အိမ်ရှေ့နတ်က နတ်မျှပြဟ္မာ ကိုယ်တိုင်လာ၍ စေတနာကောင်းမှု တောင်းသောဆုကို ယခုမကြာ ပြည့်ပါစေသတည်း၊ နတ်များတကာ ချစ်ပါစေသတည်း၊ ငါ့စကား၊ကိုလူများ တကာ နားမှာမသွေ ထောင်စေသတည်း၊ ငါလိုသမျှ စိတ်ဆန္ဒကို တောင့်တမသွေ ပြီးစေသတည်း၊ သူရဿတီနတ်များ ခုနစ်ပါး တို့ ထင်ရှား ကိုယ် နှိုက် ထိုက်သည်မျက်မှောက် ရောက်စေသတည်း၊ သူဇ်ပမယော ကျော်စောထင်ရှား နတ်ငါးဖါးလည်း ငါ့အား နေ့ညမပြတ် စောင်မစေသတည်း၊ ငါလိုသမျှ စိတ်ဆန္ဒကို တေဇကျော်ဟို၊ ရက္ခစိုးလည်း မြတ်နိုးစုံမက် လွန်နှစ်သက်၍ ဆုမြတ်တောင်းပေသတည်း၊ ပေး၍ မုချရစေသတည်း၊ ကြို့ထိပ် သံခြေကျဉ်း နှောင်အိမ်တွင်းလည်း တွင်းလှောင်ကျပ်ဖိ ထွက်နိုင်ပါစေသတည်း။

ဆုမတောင်းခင် ဘုရားရှေ့တော်မှာ ပွဲတင်၍ ထားရမည်၊ ဆုတောင်းပြီးလျှင် သစ္စာရေကိုသောက်၊ ၎င်းပွဲဘွင် တင်၍ထား၊ ကြိုးထိပ် သံခြေကျဉ်း သံတံခါးတို့ကို ဘုရားရှေ့တော်တွင် လှူခဲ့ပါ၊ သစ္စာရေကို အင်းဆံဂါထာနှင့် ၃၇-အုပ် ရုတ်၍ သောက်ပါလေ၊ ပွဲလုပ်ရန်မှာ ဘုရားတပွဲ၊ ဆရာတပွဲ၊ အဘတပွဲ၊ အမိတပွဲ၊ သူရဿတီနတ်တပွဲ၊ စန္ဒီနတ်တပွဲ၊ ပရမီသွာနတ်တပွဲ၊ မဟာပိန္နဲနတ်တပွဲ၊ ယောရမန္တာနတ်တပွဲ၊ ရက္ခစိုးနတ်တပွဲ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တပွဲ၊ အာကာသစိုးနတ်တပွဲ၊ အိမ်ရှေ့နတ်တပွဲ၊ သိကြားမင်းတပွဲ၊ ဗြဟ္မာမင်းတပွဲ၊ မိမိစားရန်တပွဲ၊ ၎င်းတဆယ့်ခြောက်ပွဲက အသီးသီး တင်ကျွေးလေ။ တပွဲကို ၇-ကြိမ် ဆုတောင်းပြီးလျှင် ၎င်းအင်းဆံဂါထာနှင့် ၇-ခါ မှန်း၍စားလေ၊

တေဇကြီးစွာ အင်းတကာတွင် စမ္ပနုဝ် ခေါ်ဆိုကြသား ကောတမူ ဗဟူများစွာ နတ်မိစ္ဆာတို့ ရှံ့ရှာခန့်ငြား ဟန့်ဆီးတား၏။ နှစ်ကားရာဇာ မင်းတကာတို့ မေတ္တာဖွံ့ပြိုး ချစ်မြတ်နိုး၏၊ ရောင်းမျိုးဝယ်မှု သုံးခုယူလော။ ကြီးတူများလှ မင်းစေားစသည် တောက ကျားမြွေ ကင်းလွတ်စေမှု ချလေစတဲ့ မှန်စွာရှုလေ၊ ငါးခုတမူ ဗဟူများစွာ မှုရာအပြောင်း အောင်နိုးရှောင်း၏၊

တကြောင်းထိုမှ ခြောက်မုချမှု ယက္ခသစ်ကျား၊ တောသားရှောင် စွာ ဝေးသွေ့ရှား၏၊ နဝဂါပြိုင်ပေါ် လှည်းလှေသော်မူ ဓာဇော် လျှင်လှ သတ္တချလော၊ ပီယဒသနာ လူတကာတို့ မေတ္တာစေးရှောင်း ရှစ်ခုလောင်း၍ တကြောင်းထိုမှ ၉-ခုကျမှ များလှသေနတ် ရန်ပတ် ပစ်လည်၊ ရန်စစ်မဲ့ပါ အောင်နိုင်ရာသည်၊ ၊စမ္မာနဝအကျိုးတည်း၊

၂၅၉။ အငွေမှုတ်အင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ဝရမေဓာ မည်တွင်သာနှင့် မဟာထေရ်ကျော် မြတ်သူ တော်လျှင် ဖွေဖော်ရှာထုတ် ဂုဏ်မယုတ်သည့် အငွေမှုတ်အင်း ဆယ်နှစ်ကွင်း၏၊ ကြီးခြင်းကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို ချီးကျူးလက်ာ မျိုးလေ ဖြာတို့ ဆောင်ပါစိမ့်ထွေ ထားခဲ့ပေအံ့၊ ဆူးဝေတသင်း ထိုအခြင်းကို လင်းလင်းဖော်ပြ ဆိုမြွက်ဟပိန့် ဆေစင်ကြလိုမှု နှလုံးယူလော့၊ ကြည်ဖြူစေကနာ စီရင်ပါတ္တ ဒါရဏဂုဏ် ကိုယ် လုံးထိုမှ အငွေရှစ်ဖြာ ဆောက်တည်ပါလျက် ဆရာသမား၊ မိဘ အားကို ဉာတ်ကွာ၊ကော်ရော် ရှိပူဇော်၍ ဒေဝေါသူရဿတီ နတီက တကူအညီ စန္ဒီပရမိသွာ မဟာပိန္နဲ ခပဲများစွာ အာကာ ဘုမ္မ ရုက္ခမကြွင်း၊ နတ်ခပင်းတို့ ကြိုင်သင်းမွှေးစွာ နံ့သာပက်ဖြန်း ပေါက်ပေါက်ပန်းနှင့် ညွန့်လန်းလဘက် ကွမ်း- ငှက်ပျောသီး အုန်းသီး၊ကြံချို ရည်ယိုသကာ ဂနာနို့ဘဲ ပျားတင်လဲက ငွေကဲ ရွှေစင် လေးထောင့်တင်လျက် ကျောက်ပျဉ်ပေါ်ကျင်း သင်ဖြူး ခင်းလေစွ၊ ယင်းသည့်အောက်မှာ နှီးခေါက်ဖြာနှင့် သစ္စာကြည်ဖြူ တောင်းဆုယူ၍ စက္ကူဖြူထွား၊ ရွှေပြားငွေဇင် သလွဲပြင်နှင့် သိမ်ဝင် ကညစ် ဓာစလီဆစ်ဖြင့် ပြေပြစ်ညွှတ်တွား သွယ်ညွန့်ခါးနှင့် ကနားအပြင် ရေးခြင်းဖွာချက် ခန်းမပျက်လျှင် ကိုးကွက်ကိုးလီ ညီစေစတု ဖလးခုအထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်တနီးတန်း မကောက်ရှုံ တည်း၊ မဏာန်းဟရိမ်၊ မတိမ်းမမတ် မလွတ်မပေါ် မကျော်စေရ ဌာနအနေ ဂဏန်းခြေလည်း သေသေချာချာ ထားရာအရပ် အပ်နှင့် ဓာစ်ကို မကြပ်မခွဲ ထားတုံပေမ ဒွေးဇယ်နှင့် ပဉ္စပါရပ် သတ်နှင့် ကြိ နရတိဏည်း အဂ္ဂိကာ၊ဘ ဧသံနမှာ နဝင်းခြေ ရှိဓမယွင်း

နှလုံးသွင်းလေ၇ အင်း၏အရာ မိန့်ခဲ့မှာသည်၊ ။စဉ်လာမှတ်စိမ့် သေ၀ှ၇ တကြောင်းတည်း။

ဘောရန်ကွေးကွာ မျိုးလေးဖြာတို့ ဆောင်ပါစိမ့်ခထွ ထားခဲ့ ပေအုံ၊ တွက်ရေအစ ပဌမကို ဇယကိန်းသေ၊ တည်တုံခပမှ ဒွါဒသ လျှင် အစအင်းတည် မယွင်းအလစ် လက်ယာရစ်၍ ကိုးကွက်ခဲ့ သော် တကွက်ကျော်မှာ တခုသာလျှင် ထိုပါစင်ဆက် အလယ် ကွက်မှာ အချက်သချာ တရာနှင့်ရှစ် တလစ်ထိုမှ ဒုတိယမှာ ဆယ့်နှစ်သာတည် ဈောဒသမှန် တဘန်ထိုမှ ထိုးထမှန်းထား နှစ်ကွက်ခြားမှာ ကောတိုးပြီ၊ တသီးထိုမှ တတိယမှာ ဝိသကိန်းသေ ထည်တုံခပလျက် တိုးပေဒသ ပဌမာအင်း၊ ပုံမယွင်းတည့် တိုးခြင်း မှန်လှ စတုတ္ထမှု ကိန်းလှတည်လှစ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်စင် မျှားသွင်သွားရိုး ကိုးခုတိုးမှ ပဥ္စမမှန်စွာ ငါးအင်းမှာမူ သချာတည်မြောက် သုံး ဆယ့်ခြောက်တည်း၊ တိုးမြောက်ရှစ်မည် ခြောက်အင်းသည်ကား မတည်လောင်ဘွယ် လေးဆယ်လေသာ တိုးလေပါရှစ် သွားတုံ လစ်မှ စေ့လှသချာ သတ္တမှာမူ ကိန်းသာစင်စစ် ငါးဆယ့်နှစ်ကို တိုးလစ်ခြောက်ခု စင်စစ်ပြုမှ ရှစ်ခုအင်းမှာ တည်ပါကာသစ် ခြောက် ဆယ်ဖြစ်၏၊ တိုးလစ်ပဥ္စ ကိုးကွယ်ကြမူ တည်ထခြောက်ဆယ် ကိန်း ဝယ်ပမှစ၊ တိုးငြာစတု အစင်ပြုလျက် ဆယ်ခုအင်းဘွဲ့ ခုနစ်ဆယ့် ခြောက် တည်မြောက်တိုးခါ သုံးခုသာတည်း ဧကာဒသ ဒွါဒသ အင်း ဆယ့်နှစ်ကွင်းကား တည်ခြင်းကိုးဆယ် နှစ်ခုကာယ်လေ့ တိုး ဘွယ်တခု အစဉ်ပြုလျက် ပြီးမှုလွယ်ကွာ အကွက်မှာကား တရာနှင့် ရှစ် အမှန်ဖြစ်သည် ချလစ် တဆယ့်နှစ်အင်းတည်း။

အလျှံတဇာ ဝတိန်သာက ဣန္ဒာသက္က ဝါသဝဟု ဒွါဒသ အင်း ဆယ့်နှစ်ကွင်း၏ ကြီးခြင်းကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို လေးဦး ဗိုလ်လူ သိစိမ့်ဟူ၍ ကြည်ဖြူစေတနာ ဆောင်စိမ့်ငှာလျှင် သချာ မှတ်သား ရေးခဲ့ထားသည်၊ ထင်ရှားထန်ပြင်း ထိုအင်းအစ ပဌမ ၏ တေဇဂုဏ်ရည် အကျိုးသည့်မှု ပွားထူးခြံရံ သုဝဏ္ဏနှင့် ပုတ္တံမိတရ ပြည့်စုံလှသည် ဒါနကြွယ်ဖြိုး နေ့တိုင်းတိုး၍ လာဘ် မျိုးရောက်လာ မိုးသို့ရွာရှင့် အာဏာတေဇ် ဒုတိယအင်း၊ အကျိုး ရင်းကား၊ မျှားအွာရွှေငွေ တိုးတက်ပေ၏၊ ဆန်ခရစပါး ကျွဲနွား ဂေါန ဖဟိသနှင့် ပွားထစေခြင်း ဆင်းမြင်းဟသ္သယ် ထိုမှဝယ်

ကား အုံဖွယ်တေဇ တတိယမှာ သုခချမ်းသာ ကြီးကျယ်စွာလျှော်
ဥစ္စာကျွန်ကျေး သားမြေးပွားစည် စည်းစိမ်တည်ဘုံ ဆောမည်
ဇယ စတုတ္ထမှု ဂုဏ်လျှံမြူ အင်းကျေးဇူးအား ညွတ်တွားမျှော်
ပြောင်၊ ယင်းဖယောင်းကို ကောင်းကောင်းပြေပြစ် ကြိမ်ကြိမ်စစ်
မှ မှန်လှစတု လေးထောင့်ပြုလျက် အင်းကွက်သချာ ပြုပြီး
ခါမှ ဖြူစွာနုထား လေးထောင့်ပြား၍ ရေးသားအင်းသာ ချ
ပြီးမါလျက် ဖယောင်းချက်လော့ မပျက်နေ့ည မုခသီသံ ရှေ့ဆံ
နေကာပစ် ဆောင်သူဖြစ်လျှင် လူပုံရင်တို့ မြင်ကာပီယ သိနေ
ဟ၏ ဓနရွှေငွေ လာဘစွေလျက် ငါးထွေပညာ အကျိုးမှာဆား
တာရာအကြွယ် သုံးဆယ်အပါး ဆိုသည်များ၏ ခြောက်ပါးအင်း
မှာ မဟိသ်ာနှင့် ဂေါဏာခြံတွင်း ထားတုံလျှင်းက မျှားခြင်း
ပွားစီး စည်းစိမ်ကြီးလိမ့် တသီးသတ္တ အင်းဓာဇမှု စိတ်ရှာ
ကြံဆောင် ပြီးစီးအောင်လိမ့် မြားမြောင်ခြွေရံ ဓနံလာဘ ပြည့်စုံ
ဝ၏၊ အဋ္ဌအရင်း အင်းမြတ်မင်းကား ထိန်ဝင်းကျွံပြောင်၊ ကြယ်မြ
ပေါ်တွင် လရောင်တောက်ထွန်း သော်တာရှန်းသို့ ရပ်ဝန်းရွှေငွေ
များပိုလ်ချေနှင့် ပြီးထွေကျော်စော သဘောဂုဏ်အင် သတင်း
ထင်လိမ့် ထိုပြင်တခါ ကိုးအင်းမှာကား အိမ်ယာကျောင်းကန်
ထားနည်းမှန်တွင် ရေးပြန်သချာ လေးမျက်နှာကို နှံပါ လေး
ထောင့် အမှောင့် ပယောဂ နတ်မှတစ္ဆေ ဝေးလေ ဖုတ်ပြိတ်
အဟိတ်မြွေသား တောကျားပျောက်ပြုံ စုန်းနှင့်ပြုသူ တခုမကျန်
ထိုအင်းလှန်က သုခံချမ်းသာ ဘေးမှကွာ၏ ဆယ်ဖြာမယွင်း
ဓသအင်းကား ကြီးခြင်းတေဇာ အကျိုးမှာတုံ မျှားစွာစည်းစိမ်
ရိပ်ငြိမ်ခြွေရံ ပြည့်လျှံထွန်းစွာ သုခါလာဘ လွန်ကြွယ်ဝ၏၊ ဒသ
ဈော်ကာ၊ ဆယ့်တခါလျှင် ထိုအင်းဘုင်ကား သားကိုမရ ဣတ္ထိယ
တု မိန်းမတို့အား ဆောင်စေငြားမူ ကြည်ဖြူပုတ္တ မိဘရတနံ ရရှိ
မှန်၏၊ ကေန်မယွင်း ဆယ့်နှစ်အင်း၏ ဂုဏ်မင်းလျှံဝါ အကျိုးမှာ
ကား ဒွတ္တိသာနှင့် ဘယာပစ္စ သောဠသ ဥပါဒ် မကာပ်ကင်းစင်
ဘေးမဝင်တည်း၊ ထိုပြင်အကျယ် ဂုဏ်ကြွယ်လျှံလူ မှတ်ယူစွဲသုံး
စင်သင့်ရုံး၍ တလုံးစီထို၊ အမုတ်ကျိုးနှင့် မြတ်နိုးပြည့်စုံ ဂုဏ်နှင့်
လျှမ်းလျှမ်း စတုရန်းသစ် နံသင့်ခေါင်းအုန်း တုန်းနှင့်စီရင် ပလ္လင်
ပတ်ခွေ ထားပေတရတ် နတ်စဏ်မူ၏ နဂရနှင့် တေဇသိရိ အင်း

ပေဒမိကို နှိုးစေမယ့်ငှင်း ပွဲတော်ခြင်းကာသ လျှံဝင်းတောဇ အနုဋ္ဌိဟူ ကြီးလှကျိုးရောတ် ပျော်ဆိုတ်တောက်လျက် ကင်းပျောက်မှန်စွာ ဆနဝါသည်။ ဘာသာဆေးမျိုး ကုန်၏တည်း။

၂၅၄ ဇမ္ဗူတုံအင်၊ စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

အင်ဇမ္ဗူတုံ မိတ်စုံနံ့သင့် တဆင့်ဓာတ်ရ ရန့်ဆတြို ရဘိ စတု မှတ်မိပစ္စာ ဆမှာတသွယ် အင်းဝင်အပေါင်း ရကြောင်း ကိုးခု အသုံးပြုလေ၊ ထားမှုလိုရာ နံ့သာထည့်လေ ကွာစေပြတ်သာ၊ လင်မယားမှု ဗျည်းထားဟူ၏၊ ကြင်သူအိမ်ယာ လာစေမှန်လျှ ဇယျတည်မှတည့်၊ မင်းဟူရာဇာ မေတ္တာလွန်ဘိ ရှိစေချင်မူ စတုသန္ဓေ ကိုယ်ဝန်နေကို ပျက်စေလိုက တည်ထ-ဂငယ်၊ လှေဝယ်ပြေးအောင် တည်မြောင်း-ဆလိမ်၊ ရိပ်ငြိမ်ချမ်းသာ ကွယ်ကာလိုက ဝ-ကိုတည်နေ၊ နည်းသွေတခြား၊ မီးကားမတက် စေခြင်လျက်မူ မှန်ချက်တည်ထား ဝ-ကိုထားလေ၊ ချစ်ငြားစေတနာ မိန်းမသာလျှင် မီးသာမဖွား၊ နေလေငြားမူ တည်ထား-ဇကွဲ၊ ရေထဲငုပ်စေ လိုရှိပေတ သွင်းရမှန်စင် ၃-ရင်ကောက်သာ တည်ရာပလေ ရေမြေ တထွက် နှစ်သက်ဆက်ဲ မတည်မြဲတည်း၊ ဆင့်ကဲတနည်း ရေလည်း ခမ်းစေ လိုရှိပေက ကြက်ခြေသာခတ် ပြီးစေတတ်သည် အင်းမြတ်ဇမ္ဗူတုံ ဝယ်ဒလဓသာဝ်။

၂၅၅။ မိတ်အင်းစီရင်ခြင်းကိုပြခြင်း

ကောင်းကျိုးစီရင် မိတ်အင်းတွင်နိုက် ကြည်လင်ဆပွားဓေတ္တာမျှားအောင် မင်းသားမင်းမြေး သူဌေးသူကြွယ် ချစ်ဖွယ်ပီတာ သိနေ့ဟာကို ကျိုးသာပေကြောင်း လုံးစုံပေါင်းလျက် ပျော့ပြောင်းဖြူဖွေး ယာဉ်ကျေးကြော့ရင် ကောင်းခြင်းငါးထွေ ဆိုလေကညာ ကုမ္မာရီက လှသည့်အမျိုး အအိုအမယ်ကြီး စိတ်ပုတီးစွဲ အသက်လည်းရှာကျော် အတော်ကုန်းကွ ရွယ်သုံးမျှလည်း ဖြူစွာကေသာ သူတို့သာလျှင် အင်းသာဇမ္ဗူ ဆောင်သောသူကို

ခါမှုမြင်ရ အဒေါ်လှလည်း ချစ်စွပိယာ ကညာစိတ်ပေါက် ကြိုက်သွေးရောက်၍ တောင်းတခေါ်ခေါ် မိသော်ဖခင် သည်လုသင်ကို ပြချင်လိုက်လှ ကြိုက်တော်စွဟု စိတ်ကအလွဲ အယူစွဲ၍ အခဲခကြေ ရှိရလေရှင့် မဆောင်စေသောသူ အင်းဆံမှုကား ခုမှုမှန်လှ အောင်ပကုလား ဆွေသား၊နှောင်ရင်း မိတ်ဘက်သွင်း၍ ရန်ကင်းဂါထာ ဂုဏ်သရနှံဘိ ဟေိမ်တ္တံ အင်းအရံတည်း၊ စိတ်ယန်ကရုဏာ ချစ်မေတ္တာစမှု အင်းသာအလယ် နံ့ဝယ်ဘည့်မြဲ မိတ်လည်းဆင့်လောင်း၊ ပေါင်းသည်အမှန် နံ့အင်းစီးလေ လေးထွေထောင့်မှာ မိတ်နှင့်သစ လျှင် ချစ်ရင်လေစွ၊ ကြည်လင်ဂုဏ်တို နံ့ကိုသိမှု ဆောင်သောသူသာ မကွာအကူ နံ့မှုရောထား၊ စီရင်ပြားက တိုးပွားမသွေ မေတ္တာကျေ၍ မနေနိုင်ပဲ ချစ်ရည်စွဲ၍ လာမြဲခေါက်ခေါက် ယောကျ်ား နောက်မယ် ကောက်ကောက်လှည်းပါ အင်းမြတ်စွာကြောင့် ဆရာကဝေ စောင်မပေက ဝေဖန်ခြားနား၊ နောက်သား၊ သီးအောင်ပြည့်နှံ၊ဆောင်သည်၊ ဂုဏ်ရောင်ဆီမီး၊ ထွန်း၊လှည့်သော်၊

တထွေစဉ်လာ မော်ကွန်း၊ဖြာပိမ့် နှောင်ထားလူပေါင်း၊ သီးစေ ကြောင်း၊ကို ပြည့်နှံ၊ဆိုမည် ကြည်လင်ဆပွား၊ မေတ္တာများစိမ့် အင်းသွားအင်းနေ အခြေသင့်ရှုံ ဇမ္ဗူတုံ၌ လုံးစုံသဗ္ဗ ဌာရသကို ဖော်ပြမိန့်မည် ကျိုးစက်ရည်အား မြေသည်ကျမ်ရတ် မလွတ်ခစရန် အမှန်ဆယ်ယာ ကျောင်း၊အိမ်မှာနိုက် အရာမကောင်း ကြွေကြောင်း၊ ပျက်စီး မြေကြီးဘုမ္မိ ကြမ်း၊သည်ရှိလျှင် အစီရင်ထား၊ အင်းလျှင်ဇမ္ဗူ ချယ်ကျောက်မှာ အုပ်သာလည်း၊ကောင်း ချပြီးနှောင်း၊မှ ရံကြောင်း ဂါထာ မိန့်အလာကား ဟေဌ္ဌာစပထဝိနာဂေါ် သာဂရော မုနိ မေဃေ ဘေခေါ် ဝဿဝရော မှာရောမဟိဒ္ဓိ ကောတေတိ တာနိ ရာဇာ ဥပ္ပကမ္မာနိ သိဒ္ဓိကာဟု မှန်စွာရံလေ မန်းလေခုနစ်အုပ် မြှုပ်ပစ်စရာ တွင်းမှာဆတောင် တူးပြီးနောင်မှ ကျွေးထနဂါး အရာများလည်း မုန့်ငါးထမင်း မွေးခြင်းနှံ့သာ ငါးပါးပါစေ စီရင်လေက ပြီး၊သမျှကို မြှုပ်ရသောခါ မြေသာစောင့်မှတ် ဖုတ်ဝတ် တစ္ဆေ ဝေးစေရှောင်ရှား အပါ၊မသိ ပြီးပြီးမလာ အင်းကျိုးသာ ကြောင့် လုပ်သာလယ်ကောင်း ယာကောင်း၊ကျောင်း၊အိမ် ရိပ်ငြိမ် ချမ်းမျှ ကောင်း၊စွမင်္ဂလာ ကောင်း၊ညွန့်ဖြာပိမ့် နေခင်ထားဆက်ဆက်

မယိန်ဝှတ်ခအောင် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ကျွန်မူသစ္စာ သောင်မဟာ တက် ဘေဇာကြီးရင့် ဉာဏ်ကြီးဆင့်သည် ဂုဏ်မြင့်နေသို့ ထွန်းလှည့် သောဝ်။

၂၅၆။ အမင်္ဂလာအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း

အမင်္ဂလာ မကောင်းရှာသော် ပညာစဉ်၊စား စီရင်ခြာ၊ လော၊ ရန်ကားစပြု သွင်းမှုဦးညို ခေမာဆိုတော့ သွင်း၊လိုသူတာ ဝေရီလာသား၊ သွင်းပေါ်စမြဲ မလွဲအမှန် ပြုရန်ဂါထာ သုံးဖြာမှုကာ၊ ဉုံနမတ္တုံ့တ ဘာလီတောရာဇာ ကပ္ပကမ္မာနီ ဝိရောဂတာ မိတ္တုံ ဗန္ဓဗလီရာဇာ သဗ္ဗကမ္မာနိဝိရောဓတာ၊ ဤဂါထာကို သေချာရေး သား ရုံ၍ထား၊ရှင့် အခြေ၊သူတို့ ပျက်စီး၊လိုလှ တစပုဆိုး ကြိုး၍ ရှာကြံ အင်းချရန် သင့်နံ့အမည် အလယ်မှာသွတ် မှတ်လှချော မြေ့ လုပ်ပြီး၍လျှင် ဆိုလေ့ဘာထူး ဝါးတံစူး၊ဈ မီးသွေးမျက်ို ရအောင်ယူလေ မင်ပြုပေရှင့် သေချာရေး၊သား ကံမျှားပြီးမြောက် ခေါက်လေခုနစ် ကျစ်လစ်သေချာ လုပ်ပြီးခါလျှင် တစပျဉ်မှာ မြှုပ်ဆင်လေက လျောက်ပတ်လှ၏၊ ပရိဝါရပ် နေမှတ်တဖုံ တစုံ တခု အမှီပြု၍ လွတ်မှုမသာ ဆောင်ရွက်ရှာလျှင် အမင်္ဂလာ ခန္ဓာ ပြောင်း၍ အခါသော်။

မှော်ကွန်းကဗျာ မိန့်လိုက်ပါအံ့၊ သောင်း၊ချာဇမ္ဗူ ရှင်လူ ရဟန်း၊ ငြိမ်းချမ်းခလေ့ သုံး၍မကုန် တတ်စုံပညာ ပွား၊စိမ့်ငှာတု စေတနာလည်း၊ထား၊ ဉာဏ်သွား၊ရှိတိုင်း သမိုင်းအင်းစုံ ဇမ္ဗူတုဟု ကြည်ယုံအင်းမြတ် ကြီးအတတ်ကို မှတ်ကြစေလို ပြည့်နှံဆိုအံ့ နင်ဆိုင်ါဆဲ ဒေါသစို၍ အခဲမျှား၊သော် ထေစင့်လေးပေါ်မှာ ရသော် တည်ရ သည်မှထနည်း ပြောနည်း၊စရာ၊ စမည်မျှား၊ လည်း ပျက်ငြားလို့ခါ ထာ သစလေး၊လုံး တည်သုံး၊မမှား၊ရ လင်မယား၊ကို ပြတ်စေလိုမူ ဗျ-ယူဆေးလုံး တည်သုံး၊မှန်လှ စွဲထ သား၊မှာ ပျက်လိုရာထား၊ ကျ သစလေး၊ထောင် မြဲစောင့်မှန်စေ တည်ပါလေတည့် သင်ပေအတတ် ပညာမြတ်ကို ပျက်ပြိုစိတ်ထား၊

လေးပါးထောင့်မှာ ပျတည်ရာ၏၊ ဘုန်းသာတန်ခိုး၊ အာဏာညို၊
အောင် တိတ်ခိုးကြွလို ပကိုလေးလုံး တည်သုံးကြွလေ တီးလေ
စောင်းညှင်း ဆိုင်းကြေးနင်းနှင့် ဒုံမင်းခရာ တူရိယာငါးပါး ပျက်လို
ငြားမူ မှမှားထောင့်မှာ မ–သာလေးလုံး တည်သုံးစမြဲ ကျိုးမလွဲ
တည်း ရှုလှချင်ဘွယ် အင်းမြတ်လယ်နိုက် သွယ်ဖွယ်အမည် သင့်
နာမည်ကို စိတ်ရည်ချင်အား သချာထားလေ၍ လုပ်ငြာစရာ
အတည်မှာကို ပြဆိုမှန်လှ တစပုဆိုး ကျိုးချိုရာကြုံ ရေးရန်မင်နှာ
ခေါ်ရာအမျာ၊ တံစူးဝါးကို သုံးငြာမီးသွေး ညက်စွာသွေး၍
ရေးသားကြလေ သချာစေကာ ပြီးထွေနောက်မှ ခေါက်ရကျစ်လစ်
ခုနစ်ထားလေ ပြီးတွေနောက်မှ မြှုပ်ရထားလမ်း လမ်းမှာအဆုံ
မရတုံသော် သချိုင်းပေါ်၌ မြှုပ်သော်တော်လှ သည်မှတသွယ်
ခေါ်ဘွယ်ဘွင်လှ ထိုအရ၏၊ မြင့်လှသစ်ပင် မြှုပ်လျှင်ဇာည္ဟိုးကောင်း
တကြောင်းငှာနှ နံမှသင့်ရာ ပရိဝါရပ် သင့်ရပ်ကပင် မြှုပ်စီရင်ဏာ
လူတွင်ပညာ အင်းမြတ်စွာကြောင့် ရောင်ဝါလည်းနွမ်း နေ့ခါ
မြန်းလိမ့် ညှိုးသန်းပူဆာ ဗျာပါသော့ချာ ဒုက္ခလည်းခတ် လမြတ်
စန္ဒာ ဆုတ်ပမာသို့ ဖြစ်ရာလိမ့်မည် အကြောင်းသည်ကို ဉာဏ်ရည့်
ထောက်ရှု စက္ခုဏ္ဍဒြေ ကြီးပေ့ပညာ မြင်ထစွာသား ဆရာထေရ်
မြတ် ကျွန်းသောင်ရပ်ဏ မှတ်ကြစေဟို များလူဗိုလ်ကို ကြည်ညို
ဆပ္ပွာ၊ မေတ္တာများရှိ နောက်သားနောက်နွှေစင်၊ ထုံးဟောင်း
နည်းနာ အဖြာဖြာကို ပညာရှာသူ ငါနည်းတူတူ သုံးယူပါစေ
မှော်ကွန်းဘွေလည်း သပြေသာခန်း သောရွှေကျုမ်းက ဉာဏ်စွမ်း
ညွှန်းတတ်စေသော်၊

ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်းမဟာလျှင် တေဇာတမျှ ထွန်းလျှံဝဏ္ဏ၊
ဂုဏ်ကျော်ဟု ဇမ္ဗူတုံဝယ် အစုံအလင် မိတ်ဆင်ရန်သတ် ခုနစ်ရပ်
အင်း၊ အကျိုးရင်းကို ထွန်းဝင်းလျှံပ သူရိယသွင် ချစ်ရင်လော
မွန်ပြင်နကို စည်းစိမ်လိုမူ မိတ်နှင့်ယူတော့ တမူသည့်ပြင် ချစ်ရင်မူ
ရန်ကိုယူ၍ လူတို့၌မှာ မေတ္တာပီယ သိနေဟာက စသည် ကရုဏာ
ချစ်မေတ္တာမူ လယ်မှာနံကို တည်ဆိုမြဲပင် မိတ်နှင့်ဆင်လေ၍ နံ့ဝိ
စီးစေ တထွေထောင့်မှာ မိတ်နှင့်သာလျှဗီ ချစ်ရင်လော ကြည်လင်
စေတနာ ရာဇဏ္ဍတ္တိ နံကိုသိမူ ဆောင်သည့်သူနှင့် အတူမကွာ

နံချင်၊သစလျှင် ရော၍ဆင်လေ သောချာစုံရှုံး နည်းကျဉ်းချုံး၍ မှာသုံးကျ၏၊ နဝနဝါ အင်းတွက်သာလျှင် ယူလေပင်ထည့် သွန်သင်ဆရာ မူဟောင်းစာတွင် အစီရင်မူ မှန်နှင့်များစွာ ရှိလေရာကို တွေ့ခါမြင်လျှင် အကျယ်ဆင်လော သိမြင်ရုံမျှ နည်းကျဉ်းပြသည် ဆရာ့အမှာအလိုတည်း။

ဇမ္ဗူတုအင်း ဓာတ်အင်းတြိုဂုန်၊ စတုဂုန်၊ ပဉ္စပွတ် ဆပွတ် ပေါင်းကိုးအင်း ခုနစ်အင်းရှ၏၊ ဈေးဆိုင်ထားလိုသော် နံ့ကိုထည့်၊ လင်မယား၊ကွာစေလိုသော် ဗျ-ကိုထည့်၊ လာစေလိုသော် လျှ-ကိုထည့်၊ ရှာဇကိုလိုသော် ထ-ဆင်ထူးကိုထည့်၊ ပဋိသန္ဓေကို ပျက်စေလိုသော် ဂ-ငယ်ကိုထည့်၊ လှေပြေးစေလိုသော် ဆ-လိမ်ကိုထည့်၊ အကွယ်အကာကိုလိုသော် ဓ-ကိုထည့်၊ မီးမတက်စေလိုသော် မီး၊ မဖွာ၊နိုင်သော် ဇ-ကွဲကိုထည့်၊ ရေစုပ်စေလိုသော် ဍ-ချင်ကိုကောက်ကိုထည့်၊ ရေထွက်စေလိုသော် မ-ကိုထည့်၊ ရေခန်းစေလိုသော် ကြက်ခြေခတ်၊ မကောင်းကျိုးကို ပေးစေလိုသော် ဥုံနမတ္ထု ခတဗလိ တေဇရာဇ၊ သဗ္ဗကမ္မာနီ၊ ဝိရောတတာ၊ မိတ္တ ဗန္ဓဗလီရာဇာ၊ သပ္ပကမ္မာနိ ဝိရောဂတာ၊ သည်ဂါထာရုံလေ၊ ကောင်းကျိုးမှာ ဟောိမိတ္တံကိုရုံလေ၊ မြဲ့ ကောင်းကျို၊ မကောင်းကျိုးကို စီရင်လိုသော် ဟောဋ္ဌစပယဝိနာဂေါ၊ ဂါထာကိုရုံလေ၊ ခုနစ်အုပ်မန်း၍ အစာပေးလေ၊ အင်းကိုမြှုပ်လေ၊ အဆိုးစီရင်လျှင် ရုံအင်းဆင့်၊ အကောင်းစီရင်လျှင် မိတ်အင်း၊ ၂-အင်းကို စီရင်လေ၊ လင်မယား ကွာစေလိုသော် ဣ-ကိုထည့်လေ၊ တရားတပေါင် ပျက်စေလိုသော် (လျ) လယပင်း လေ လုံးကိုထည့်၊ အင်းကို ကွက်အလွယ်ဆစ၍ ၁၂၃၄၅၆၇-စာတမ်းဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ဇမ္ဗူတုအင်း အလိုကား အချင်းများကြရသော် ရ-ကောက် လေးလုံး ထောင့်မှာထည့်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာ ပျက်စေလိုမူ ဇ-ကွဲသည် ရှိအောင်ပြု၊အတတ်ပညာ ပျက်စေလိုမူ ဗျ-လေးလုံးထည့်၊ စကားစမည် ပျက်မူကား က-လေးလုံးကိုထည့်၊ လင်မယား ပျက်စေလိုမူ ပျလေးကိုးကိုထည့်၊ ဤ-လည်း၊ထည့်ကြလေသည်၊သား၊ကိုပျက်စေလိုမူကာ ကျ-လေးလုံးထည့်လေ၊ ဇ-ကွဲလည်း၊ ထည့်ကြသည်၊ စည်စောင်၊ညှင် တူရိယာ ငါ၊ပါ၊ပျက်စီးလို သော်မ-ခလေးလုံးကို ထည့်၊ အလယ်မှာ နံ့အမည်

ထည့်၊ အင်းအမှာအတိုင်း တစပုဆိုးကို အင်းချ၍ သူ့နံကို အလယ်တွင် သွတ်၍ တံစူး ဝါးကို မီးသွေးမင်ပြု၍ ရေးပြီးလျှင် ခုနစ်ခေါက်ခေါက်ယူ၍ ယူ၍ပစ်လိုက်ရမည်၊ တစပုဆိုး မီးသွေးရလျှင် သာ၍ကောင်းသည်။

၂၅၄၊ စမ္ဗာနုဝအင်း စီရင်နည်းကိုပြခြင်း၊

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော် အာနုဘောတော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာသမား၊ မိခင် ဖခင် သရိဝါ သရိဝ အမည်ရှိသော နတ်မင်း၏ အပြီးအစီး တန်ခိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပိဿနိုးပရမီသွာ သိရိမဟာပိန္နဲနတ်တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကပါလ အမည်ရှိသော ဒေဝီစန္ဒီ၊ ပရမီသွာ၊ သူရဿတီ ဒေဝီနတ်တို့ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်စီရင်သော စမ္ဗာနုဝအင်းကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ကရုဏာဉာဏ် တိုက်တွန်းသည်ဖြစ်၍၊ အပြီးအစီးသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ၊ မဂ်ဉာဏ်ပညာဖြင့် စီရင်သကဲ့သို့ နိဗ္ဗာသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ စင်စစ်ရသည်ဖြစ်ပါလို၏၊ ။စမ္ဗာနုဝ ပထမအင်းကား ရသေ့ပုံတို့ စကြာဝဠာ၌ ခပ်သိမ်းသောအလိုကို ပေးစေတတ်သောအင်းကို ခပ်သိမ်းသော အကျွရာကို နိုင်နင်းစေတတ်သော အားကို အုပ်နိုင်သော၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာမှစ၍ လူသူအပေါင်းတို့ နှစ်သက်စေကတ်သောအင်း၏ အကျိုးကိုထုတ်သော ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသည် ကျဉ်းရာ၏၊ အကျိုးသည် ကျယ်ရာ၏၊ ဆရာနှင့်ပညာမရှိသောသူတို့ မဟောနိုင်ရာ၊ ပညာအကျိုး မြတ်သောသူတို့သာလျှင် စီရင်နိုင်ရာသည်၊ ပထမ စမ္ဗာနုဝအင်းကို ၂၃-တောင့်ထုတ်၊ ရေကိုတွဏ်စေတတ်၏၊ ဆရာတို့မှာအပ်၏၊ ၎င်းတို့ကို အုပ်စေတတ်၏၊ စမ္ဗာနုဝ စတုဝီသအင်းကို ထောင့် ၆-ခုထုတ်၊ စောလာမုနိဂါထာကို လဏ်ဝဲရစ်၍ရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့သည် မပြန်မလှန်နိုင်ကုန်၊ စမ္ဗာနုဝအင်းကို ဆရာတို့ အမှာကား၊ စတုဝီသတွင် ထောင့်ကို ရှစ်ခုထုတ် ဇမ္ဗူကျွန်းလုံးနှိက် ရန်ခပ်သိမ်းကို ဆောင်စေတတ်၏၊ စတုဒီသာ

လေးမျက်နှာအရပ်နှိုက် ကြေးနီပြားတွင်ချ၍ မြို့ပြပြည်ရွာ မြှုပ်ရသော် သူရဲကောင်းပေါမျ်ား၏၊ မြို့ပြသာယာ၏။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို အနိုင်ရ၏၊ အဋ္ဌဝီသ ၇၂ ဆူဂါထာကိုရံလေ။ ခပ်သိမ်းသော ရန်သူတို့ အတတ်ရှိသော် မြို့ကား ရွာဖြစ်၏၊ ရွာကား တောဖြစ်၏၊ တောကား ထင်းဖြစ်ရာ၏ အဋ္ဌမုက်ကိုရံလေ၊ လဏီယာရံ၊ စမ္ဗာနဝစတုဝီသ ၂၄-အင်းကို ထောင့်ခွနှစ်ခုထုတ်လေ၊ လက်ယာရစ်လေ၊ မမှားစေနှင့်၊ တြိသိဟောဂါထာကိုရံလေ၊ အခြေကောင်းသော် စည်းစိမ်ဥစ္စာမျ်ား၏၊ စက္ကူတွင်ချ၍ ကုန်ပေါ်သို့ထားလေ၊ ကုန်စွန်၏၊ အရှပ်ရှစ်မျက်နှာကလာ၍ဝယ်လတ္တံ့၊ ၊စမ္ဗာနဝစတုဝီသ ၂၄-အင်းကို ထောင့်သုံးခုထုပ်၍ချသော် လေးမျက်နှာက လေးမြှာ၊ မီးပေါက်လှဲ၏၊ စမ္ဗာနဝအင်းကိုပင် ပကဝတ အင်းကိုရံ၍ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ တွင် ချပြီးလျှင် အလံတွင်ထည့်သော် အမြောက်သေနတ်လှဲ၏၊ လှေတွင်ဆွဲထားသော် လှေနှင့်တကွ မမှန်နိုင်ကုန်၊ သံလျက်ရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်နှင့်တကွ ရေး၍အင်းချ၊ မာရဒေဝံကိုရံ၊ အင်းကျော်စစ်အရုပ်နှင့်တကွ ဘီလူးပြေးလေ၏၊ ၊စမ္ဗာနဝကို သိလိုမှုကား၊ ဆရာတို့သည် ဟောပြန်ပေ၏၊ စတုဝီသထောင့်ကို ၁၃-ချက်ထုတ်၊ ပဋ္ဌာနဂါထာကိုရံ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၏၊ အင်း၏ အစနေဘော် အားဖြင့် ရထား ၂-ခု နှစ်ရပ်ကသွင်းလေ၏၊ စည်းစိမ်ရှင်လည်းဖြစ်၏၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ တွင်ချ၍ဆောင်၊ စမ္ဗာနဝအင်းကို ဒွေးသွင်းသော် ရေကိုငုပ်၊ ဝင်စေတတ်၏၊ လေးခွအတွင်းသွင်းသော် ရေကိုထွက်စေတတ်၏၊ ထောင့်လးထောင့်ကို လေးပြားချသော် အသင့်အားဖြင့် သိရ၏၊ မြင်ရလတ္တံ့၊ ၊ဥဏ္ဏာမုနိကို လက်ဝဲရစ်ရံ၍ချ၊ စမ္ဗာနဝကို သိလိုသော် ဆရာတို့မှာပေ၏၊ စတုဝီသ ၂၄ အင်းသုံးကို အလယ်သွင်း အကျိုးကြီး၏၊ အပြီးအစီးဖြစ်စေတတ်၏။

ဓောလာမုနိဂါထာကို လက်ဝဲရစ်ရံ၍ ချလေ၊ စမ္ဗာနဝကို ဆရာတို့ ဟောပေအံ့၊ စတုဝီသအင်းကို ရှစ်ခွအလယ်တွင်သွားသော် ကြေးနီပြားတွင်ချ၊ အဋ္ဌာဝီသ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအင်းကိုရံ၊ မြို့ထောင့်ကို မြှုပ်ရသော် ဆိတ်၏ လက်ဝဲရစ် ချလေ၊ သူရဲကောင်းလည်းထိတ်လန့်ရာ၏၊ မြို့ကြီးလည်း ရွာဖြစ်ရာ၏၊ ရွာကား တောဖြစ်ရာ၏၊

တောက၁၊ ထင်းဖြစ်ရာ၏၊ လက်ဝဲရစ် ချမလ၊ စမ္ပနဝ စတုဝိသ အင်းကို ကျောက်ပျဉ်တွင်ချ၊ အဋ္ဌမုတ်အင်းကို လက်ဝဲရစ် ချ၍ မြို့ရွာလေးထောင့်တွင် မြှုပ်သော် မြို့ရွာအေးချမ်းသာယာ၏၊ ထိုမြို့ စည်ကား၏၊ အိမ်တွင် ချသော် စတုဝိသအင်းကို ခုနစ်ရုအတွင်း သွင်း၍ချ၊ လက်ယာရစ်လေ၊ တြိသီဟကိုရံ၊ ကြေးနီပြားတွင်ချ၍ အိမ်တွင်ထားသော် ငိုက်မျည်းတွေဝေတတ်၏၊ အကြံအစည် မပြည့်စုံ နိုင်၊ ကိုယ်ဖို့မထင်၊ စမ္ပာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို သုံးခုသွင်းလေ၊ နက္ခတ်တာရာ ကောင်းစေရမည်၊ ဆရာမြတ်တို့ အထူး စီရင်လေ သည်ကား၊ ပ-က-ဝ-တ ကိုလက်ဝဲရစ်ချ၍ ရံလေ၏၊ အလံ၌ ချပြီးလျှင် အလံကို လွှင့်ချေက ဆင် မြင်း၊ သူရဲတို့သည် အရိပ်တွင် မနေဝံ့၊ လွင့်ပျောက်လတ္တံ့၊ အကြံအစည်ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်၊ စမ္ပာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို လေးထောင့်ထုပ်၊ ဣတိပိသော ဂုဏ်တော်ကိုရံလေ၊ ငွေပြားတွင်ချ၍ အစဉ်ထားသော် ခပ်သိမ်း သောသူတို့ကို ပြေးစေတတ်၏၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို မေ့စေတတ် ၏၊ ရန်သူလည်း မဖြစ်နိုင်၊ သိဒ္ဓေါမြင်းနှင့် တူသော လျင်ခြင်းကို ဆည်၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏၊ ၊စမ္ပာနဝ စတုဝိသ အင်း၊ ၂၄ ကွက် သွား၊ အဋ္ဌမုတ်အင်း ဂ-ခု၊ ၄-ခု ထောင့်ထုတ်အင်းကို နဂါးရံ၍ အမြီးကို ခံတွင်းသို့သွတ်၊ ဣမေသီသကိုရံ၊ ဝမ်းတွင်ချ၊ အက္ခရာ မပျက်စေနှင့်၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြားတွင်ချ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို ပိတ်ဆို နိုင်၏၊ အကျိုးကိုဆိုသော် များလှ၏၊ သေနတ်၊ ဓား၊ လက်နက် တို့ကို တားစေတတ်၏၊ စမ္ပာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို ၆-ခုထောင့် ထုတ်၊ လေးထောင့်နေစေ၊ ကျားရုပ်စီးလေ၊ ထောင့်က ဗျဉ္ဇနဇာဒ ကိုရံ၍ နေစေ၊ ကျားဝမ်းတွင် ပထမအင်းကိုချ၊ သုံးနှစ်မြှုပ်၍ထား၊ အရေးကိစ္စရှိလျှင် ထိုဥစ္စာကို ထည့်လေ၊ ကျားရောက်၏၊ ကျား ကိုက်သံကဲ့သို့ ထင်၏၊ တန်ခိုးဖြင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ ပြေးလေ၏၊ စမ္ပာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို ၁၄-ခုလေးထောင့်ထုတ်၊ စက္ကူတွင် ရေး၊ ဓေယျပရိတ်ကိုရံ၊ မဟာဝိနာယကကို လေးထောင့်ရံ၊ သုခါ ဝဟကိုလည်းကောင်း အမှန်ချ စင်စစ်ထားရမူ ရန်သူကို စေစင့်စေ တတ်၏၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ အပူဇော်ကိုခံရ၏၊ စမ္ပာနဝ စတုဝိသ ၂၄-အင်းကို ပဌတိ သ ၃၅-ခု၊ လေးထောင့်ထုတ်၊ ကျောက်တွင်ချ၊ ပဌမံကို ရံလေ၊ ထောင့်ကို မိကျောင်းလေးထောင့်ထား၊ အင်းကို

ကိုကိလျက်နေစေ၊ သံသုမာရျှောကို မိကျောင်းဝမ်းတွင်သွတ်၊ ရေမှာ ပစ်၍ထား၊ သုံးနှစ်လည်က အစွယ်ကို ထည့်သော် ကိုကိလေ၏။ မိကျောင်းလည်းရဲ၏။ စမ္မာနဝ စတုဝိသအင်းကို သောဠသတဆယ့် ခြောက်ခု လေးထောင့်ထုတ်၊ ငွေပြားတွင်ချ၊ မိတ္တဒရှောဂ ဂါထာ အင်းကိုရံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရှာရှာဆောင်၊ သပ္ပလ္လတ္တိရှာဇာ၊ ဆီတွင် စိမ်၍လိမ်း၊ စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄–အင်းကို ၇–ခု လေးထောင့်ထုတ်၊ ကျောက်တွင်ချ၊ မြွေလေးစင်းကိုက်လျက်နေစေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေကိုရံ၊ ဥ၊ အသိမသပ္ပေါယာသော၊ မြွေဝမ်းတွင်ထည့်၊ သုံးနှစ်စေ့လျှင် မြွေ ဖြစ်၏။ ဥစ္စာကိုထည့်လျှင် မြွေဖြစ်၍ လိုက်ပေါက်၏။ စမ္မာနဝ စတုဝိသ အင်းကို ၁၈–ခု ထောင့် လေးထောင့်နေစေ၊ လိပ်ရုပ် ထောင့်ကိုဆိုက်၍နေစေ၊ တြိသီဟကိုရံ၊ သိဒ္ဓိနာမ ခြေလွှေးဘဲကိုချ ၍ထား၊ ဥဒ္ဓံနခသောကို ခေါင်းမှာချ၍ ရေထဲသို့ထား၊ သုံးနှစ်စေ့ လျှင် ရေကျူး၏၊ ငုပ်လေ၏၊ စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄–အင်းကို နဝါ ၉–ခု လေးထောင့်ထုတ်နေစေ၊ နွားရုပ်တွင်ချ၊ စိန္တာမဏိကိုရံ၊ နဖူး တွင် ဝိဇ္ဇာရုပ်ရေး၍ ထောင့်တွင်ထား၊ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ ဥစ္စာကိုထည့်က လိုက်၍ဝှေ့၏။ မခံနိုင်ကုန်၊ မာရ်နတ်သား ဖျက် သကဲ့သို့ ပျက်လေ၏၊ ၊စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄–အင်းကို တေရသ ၁၃ ခုကို လေးထောင့်ထုတ် ကျောက်တွင် ဘီလူးရုပ်ရေး၍ရံယေ၊ မဟာယက္ခာ ဝမ်းတွင်ထည့်ပြီးလျှင် ဥ၊မဟာယက္ခာဟူ၍ အမည် ထုတ်၊ ဝမ်းတွင်ချလေ၊ ယက္ခာဂုရု ခေါင်းတွင်ရေး၊ သုံးနှစ်စေ့လျှင် ဥစ္စာကိုထည့်က အံသွားခဲ၍ ခြိမ်းခြောက်၏၊ ၊စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄–အင်းကို ၁၂ ထောင့်ထုတ် ဂုမ္ဘန်နတ်ကြီး အရုပ်ရံ၊ကျောက် တွင်ချ၊ ဥ၊မဟာဂုမ္ဘဏ္ဍော၊ ခေါင်းတွင်ချလေ၊ ဂုမ္ဘဏ္ဍောသွားဟုံ၊ လက်ယာတွင်ရေး၍ ထောင့်တွင်ထား၊ ဥစ္စာကိုထည့်လျှင် အစွယ် လေးချောင်းပြ၍ လိုက်၏၊ စမ္မာနဝ စတုဝိသ ၂၄–အင်းကို ဧကာ ဒသ ၁၁–ထောင့်ထုတ်၊ ကျောက်တွင်ချ၍ ဆင်ရုပ်ကိုရံ၊ တြိသီဟော အင်းကိုရံ၊ လေးထောင့်တွင်ထား၊ ဥစ္စာကိုထည့်က ဆင်လိုက်၍ ထိုးလေ၏။

ဤအင်းညွန်းလက္ခဏာတို့ကို ပြဆိုခြင်းဖြင့် ကဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ပထမတွဲ၌ ပြဆိုအပ်သော အင်္ဂါကဝေသာရ အခန်းကို

ပွင့်လင်း၊ သောဘဉာဏ်ဖြင့် ထုံးဘွဲ့ခဲစေအပ်၏၊ အဓိပ္ပာယ် အယူအဆ အာစရိယ ပရံပရ အနည်းနည်း အဖုံဖုံတို့၌၊ ဟတိမြောက်လိမ္မာသဖြင့်၊ ဆရာတဆူ ပြုလိုသူတို့သည် နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်အပ်၏။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ကာယသိဒ္ဓိအခန်း၊

ကို ပြဆိုရာဖြစ်သော သတ္တမကဏ္ဍ

ဤတွင်ပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၂၅၈။ ယက်ယာအောင်မြေလမ်းကိုပြခြင်း

ယဖိုယာအောင်မြေ ကျွန်းထိပ်ဘေ့တွင် ဝင်သပြေစစ်ညွှာမှလှစ်၍ ဇမ္ဗူရစ်ခွေ သုံ၊ရစ်စေဟု ဓာတ်ခြေမမှာ၊ စီရင်ထား၊သည် ဂြိုဟ်များဓေသဌ်နှင်၊ ရာဇာ့မင်၊ကို နှောင်သွင်၊၍ထာ၊ ကျစ၊နံသမုတ် ဆေးကန်ချုပ်ကို သွေ၊သုတ်၍ခါ စောဇာကြီးလှ စန္ဒရကြေ၊ ဘုခါမှေးလျက် ကန့်လက်အုပ်ပြီး ဇော်ဂျီလုံစွာ ဖိုဝယ်မှန်လျှပ် အသခြည်း တေဇောသွင်းမှ ကြေးစန္ဒနှင့် ထွေးကြရက်တင် ယှင်ခဏ အ်သာချ၍ ဒေါ်သပြေလောက် အာပေါ်ရောဏ်သော် သောကြာဂြိုဟ်မင်း ဖြူရောင်ဝင်နှင့် ဖြန့်ခင်းစကြာလှည့်သောခါဝယ် တရာသီတွေ ချိန်အခစ တွင် မာရ်ငွေ့လျှမ်းလျှမ်း ရာဟုဖမ်းက နေနန်းစကြာ ရတနာသည် ရောင်ဝါလျှပ်လျှပ်သတ်ဇောပြတ်၏၊ ကိတ်ဓာတ်နှင့်ခြုံ ရင်ငွေ့လုံက တူစုံနှစ်ဝ ပြာနုကြ၏၊ ဖြူလွှငြီးငြိ၊ ဟိုင်၊ဆယ်စီ၊ထက် ဆယ်ပဲတက်၍ တွဲရှက်လေ၊တူ ကိတ်မင်းကူသော် တောင်ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ဖြစ်သည်၊ ။ တက်သည့်နေ့နှယ် နိုဝင်းတည်း။ ။

နေ့နှယ်နိုဝင်း သောကြာမျဉ်းကို ခေတ်ရှင်းအာကာ နေစန္ဒာနှင့် ယိုးပါးဟယ်လို တပုံထို နောင် ချူ၊ရုပ်ဆောင်မှာ ဆယ်ကြိမ်သာတည်း၊ နိဗ္ဗာရေးရေး ခေါင်းရမ်းသွေ၊ရော်တ် ဒေါ်သ

ကျား နှစ်ဆယူ ဆား၊ လှော်ဖြူး ဖက် လေးတူ ရှက်၍ ဓာတ်ကြီထတ်နှစ်ဆ နှီးထိုးကမှု သံတူနက်ပြောင် သပိတ်ရောင်ချိပ် လေးစိတ် စိပ်ပြီး တစိပ် ထကျပ် ပစ်ခတ်ဝါဝင်း စပ်တူဆင်း၏၊ မှတ်ခင့်တပုံ ပြာရှိက်ဘုံအုံ ဓာတ်စုံအာကာသ သမဏရွှေဝါ ကြာမှာတစီး ပြည်ကြီး ကဖြင့် သွေးစစ်အလား ယင်၊သုံ၊ပါးကို ခြသေ့ဆို၏၊ ထိုခြင်္သေ့ ဆေး လွှေးစိပ်တစိပ် ဓာတ်နီမိတ်ဖြင့် ဖြစ်သိပ်ဆားကဲ ဆေးထဲတွင် လှောတ် ထိုးတို့ မြောထိက ဆပ်ရဓာတ်ရင်း အဘင်းခွာယူ ထိုတူ ထုံ၊တို့ ဆပ်၍ကုန်က သံဆုံတွင်ကြိတ် ကစိတ်ခြင်္သေ့ နှော၍ တေပါ သံပုရာရည် ချက်လေကြွေအိုး ထိုးမွှေမပျက် ခိုးငွေ့ထွက်က ချထားမှပင် ခြောက်ကမ္ဘူနှီးပြု သိပ်မှုလုံငယ် ပိတ်ကွယ်အဖုံး ဇော်ဂျီ သုံးမံ့ ဖုတ်ရန်ဖွဲ့သိပ် တစိတ်နှင်မှ ပြာမကျလာ တခါဘုတ်အိုး ထုံ၊ပြာနှုန်း စု၍မစ်ခါ ကျပ်မှာလေးရွှေး ရွှေသွေးဝါဝင်း မတ်သွင်း ရေးတူ လွတ်လွတ်မှုကား၊ ပြာမှုခြင်္သေ့ ထပ်လောင်း၍သာ ချက်ပါ ရှေ့နည်း သိပ်သည်၊ငုတ်လေ ဆေးနေလေးတူ စေ့မူတန်ပါ ပြာမှာ နှုန်းညှို့ နှံ့သော်နှစ်ရွှေး ရွှေသွေး၊အဆင်း ထိုဟိုင်းမင်းသည်၊ ၊ ဖြစ်ခြင်း ဇမ္ဗူရာဇ်သားတည်း၊

ဇမ္ဗူရာဇ်သား လုပ်ကိန်းထား၍ တက်ပွားဘခ်နှိ၊ ခြင်္သေ့ ဖမ်းမှု ချိန်တူလက်ချား ဆေးဇဝက်သာ သုံးဖြာတဆယ် ကျောက် ဝယ်ညက်စွာ ကြိတ်ပြီးခါမှ ထပ်ခါထုံ၊ရည် ရေကြည်ပိဿာ ပေါင်း ၍သာလျှင် ချက်ပါနွေးနွေး မအေးမပူ ယောင်းမမှုမွှ ဆူလေ ပွက်ပွက် ကြေညက်ကောလီ ပထဝီရောက် ချော်ဆေးကောထိလော ထိုနောက်ခြောက်သစ် လုံစံနှစ်ကို မြှုပ်လစ်မိုးဝယ် တယ်သည် ဝင်၊ဝင်၊ နီတျင်းတျင်း၍ ခပ်သွင်း၊ချော်ဆေး ဖြေးညှင်းသိုးချိန် ချော်ရည်ငြိမ်ခါ သံပုရာရည် တေသည့်အခြောက် ခြင်္သေ့ဆေးကို ခပ်ပေးပေါက်ခါ ထိုးခါထိုးခါ ထပ်ခါထည့်သွင်း၊ လုံအုတွင်း၍ ဝင်၊ဝင်းစက်စက် ဆိတ်မျက်လုံးသို့ ခုံးခုံးထွက်သော် ဖြည့်လိုက် များစွာ ချော်ဆေးသာအုပ် မေယုတ်ထိုးမြဲ ချော်နက်ထဲတွင် ခဲ့၍ သတ္တ လုံးစုကျုံချက် တော့ဝက်တွင်လောင်း မုံ့ပေါင်းအလား တွားထွားဖြူဝင်း ခြင်္သေ့မင်းလည်း အပျဉ်းမရောက် ထုံ၊ခြောက် ခဲ့သား ထိုအလာ၊တွင် ပျဉ့်သခွား၊သောကြာ နီတျာနှင့် ထင်ခါ

လေးတူ လုံမှုအငယ် ပိတ်ကွယ်သုံးတပ် ဇော်ဂျီပတ်၍ ထိုးလတ်ပြင်းစွာ ချော်နတ်လာသော် သောကြာမရဏ် သီဟာနှစ်ပါး ထုံးကျသွား၏၊ ရွှေသားစင်စစ် တကျပ်တွင်၌ ပစ်ထိုက်တပဲ ထုံးကိုခဲသော် နက်မဲအရောင် မှောင်၏ဆင်ကျိုး အဖိုးမထိုက် လွှင့်ပစ်လိုက်ချင် ဘော်စင်သုံးဆယ် အရည်ဝယ်တွင် ပစ်လေချင်မှ ရွှေစင်ဓမ္မစစ် အမှန်ဖြစ်သည်၊ တတ်သစ်သိင်္ဂိနိက္ခတည်း။

သိင်္ဂိနိက္ခ သုဝဏ္ဏနှင့် ဟိရညစရဏ် အညီပညတ် မှတ်သား တသွန်း ထွန်းသားအနေ ကျွန်းသပြေတွင် ပဝေဏီက သဏ္ဍအင်းစံ ရှင်ပျံရသေ့ နည်းအတွေ့ဖြင့် စေ့မြေမှတ်ကျုံး ခတ်လုံးတခန်း စီရင်လမ်းကား ဖမ်း၍ရလျှင် သောကြာပျဉ်းကို မပိုတကျပ် လှူလတ်နှီးစွာ စန္ဒရာနေ ဆယ့်ငါးပေတည့် တထွေထို့နောင်ခြုံးဆောင်ဆယ့်ငါး ဆယ်ယူထားမှ ဆေးကားအစေး ရှားစောင်းစေးနှင့် ဆေးစေ့သိမ်းသွင်း ကဲခြင်းမပျက် ဇဝက်လက်ချားကျောက်သစ၊ညက်စွာ ပျားတေခါကြိတ် ခတ်နိမိတ်ဖြင့် ပြည့်သိပ်နှစ်ဆ ပိတ်ထိုးကျသော့ ဒသဆယ်လုံ မီးယပ်တုံ၏၊ လျှော့တုံခတ်ရင်း ရွှေထပ်သွင်းပြန် ချိန်ရင်းတကျပ် ပြည့်လတ်သောခါ မိုက်ပဏီမှာကျို ရွှေကိုတပဲ ကျေးမြဲလေ့ ထိုးရွှေ့စွန်သွား၊ စား၍အံခါ ပျားမှာသွန်ယူ မိုက်မှုတဖန် ဖော်ထည့်ပြန်၍ ကျိုရန်သဘောကျေးသောရွှေရည် ထွက်သည်မှချ အမှန်ရသည် သုဝဏ္ဏလမ်းအပြီးတည်း။

ညာသိဒ္ဓိ အရင်ရှိသား၊ ပဝတ္တိအမှန် ပုဗ္ဗကံကြောင့်ထက်ရန်တပုံ ရွှေကုံးတည်ခန်း၊ သိဒ္ဓိလမ်း၊ချုပ် နိဂုံးအုပ်ပိမ့် ရေးထုတ်ဖော်ပြ သတ္တာအစုံ ဘိက္ခုံအာပတ် ခပ္တုံခုတ်တွင် ပေါင်းလတ်သုတ ကြိတ်ထညက်ပေ တောလေသမ္ဘရာ ချိန်ပါရှစ်ကျပ် ခြောက်သွေ့လတ်မှ ရှေးတူမပျက် ဇဂက်လက်ချား၊ ပဲခူးသားနှင့် ထုံးကားရေကြည် ချက်သည့်ချော်ဆေး၊ စုဝေးကျိုပါ ဂဏန်းသားမှု သစကြူစုံတော ခရာခနွာပေါင်းကာ အငွဲရသ နဝပြည့်ခြင်း ကိုးနဝင်းသတ် မှတ်လေအပြီး ဂဠုန်ကြီးပင် ဆေးရွှေစင်ကို လုံတွင်ခပ်သွင်း၊ ချော်ငြိမ်းလင်းမှ ထည့်ခြင်းအစဉ်ဆာ ထပ်ခါဆေးအုပ်

မယုဘ်ထိုးမြဲ နက်မြဲချော်ဝယ် ဘော်နှယ်သတ္တု စု၍သာထား၊ တမတ်သားမူ လောင်းညားဝက်ဆီ ကြိမ်ရည်နှစ်ဆယ် ချောက်စစ ငယ်သွင် ထောပတ်တွင်သောင်း ငုင်းထိုနည်း၊ ကြိုးလည်းပေါ်လာ မြုပ်ပါကြက်ဟောင်း၊ ရောက်ကြောင်းသိဒ္ဓိ ပြီးလင့်ဘိ၏၊ ရရှိသတ္တု ချိန်မှုဘဆယ် ခံရေဝယ်ကာ၊ တောဝက်ထား၍ ရွှေသာ၊တကျပ် ကျိုဗတ်ရေလင် ယင်းတွင်တကျပ် သတ္တုခပ်၍ သွန်လတ်ရွေးနည်း၊ သိမ်းဆည်းလုပ်တု တဆယ်ကုန်ခါ အလင်းသာပစ် ရွှေတုံးဖြစ်၏၊ အနှစ်ညုပ်နှဲ့ နှိပ်မြဲမျက် ဖွဲ့ကခွက်နှင့် တင်လျှင်သုဘ ငါ၊ပုံကျလျှင် ခဲသအမှန် မယူပြန်တင် ဖွဲ့လျှင်နှစ်ပြည် ကျသည်ပြာနု ရုပ်ထုဖြူစင် တဆယ်တွင်ပစ် ထုံးစံနှစ်ရွှေ ဖြစ်လေမှုချ တကာ်လမ်းပြအုံ၊ ခဲထ ပြဒါး၊ ရုငြားထုံးချိန် မမှိန်ရောင်လျှံ ဆယ့်နှစ်ပြန်ကျ ရလတ်သော ခါ ထုံးမှာလေးတူ ပေါင်းယူကျို၊ သွန်ရှုတောပျာ တင်ငြား၊ တုံရောက် ထပ်လျှောက်သုဘ ရွှေနည်းကျဖြင့် ဒွါဒသဆင့် ရောက် လင့်သောခါ ကြီးစွာတန်ခိုး သိဒ္ဓိမျိုးပြီး ခေတ်လုံးကြီးပင် ရွှေ နည်းတုံးခွက် နှိပ်လျက်သုဘ တင်ကာလှူမှု ဗုဒ္ဓသတ္တာ ဂါထာပဋ္ဌမံ အင်းပြန်ဆယ့်နှစ် ချလစ်ဖွဲ့ယှက် မုက်နှာကြက်၍ ခံလျှင်သီလ တင်ထပြဒါး ပြာသားဝါနု ကျိုမှုနှာဂ တို့ထကွမ်းရိုး ခေတ်မျိုး ထိုရွှေ ဖြစ်လေအမှန် သံသိဒ္ဓိဘင် ထုံးကင်ကြငြား ပြဒါးတမူး ပွင့်ဖူးပန်းဝတ် ဖွတ်သည့်ပျားငယ် ပိဿဝယ်၌ နှောဘွယ်စစ်လျှို ပွဒါးပိုအာယု ရှည်မှုအသက် မပျက်သီလ ဝါရိတ္တကို နှုညွှအာ၊ထုတ် ဝိမုတ္တိမြတ် နိဗ္ဗာန်ခေတ်သို့ ရလတ်ထုတ်ခြောက် မကြာရောက်သည် မျက်မှောက်သိကြ၊ ကြခေ သတည်း။

ကမ္ဘာ့တန်ဆာ ရွှေစဉ်လာဖြင့် အာဏာဆယ်နှစ် ဒုံဒွတ်စစ် မှန်လှ သီဟရာဇာ စိန်မှာအနီ အဆီသတ္တု ထုယူစု၍ ခေတ်မှုတွေ့ခဲ ခေတ်ဆဲပွားပြုန်း ခေတ်လုံးတခန်း ခေါ်မှန်းမယွင်း သရက်ကင်းရုံ နှုန်းအစိ မပိုကြိတ်သတ် ဆယ့်ငါးကျပ်တွင် ထည့်ချင်စိန်နီ အညီ ငါးကျပ် ထပ်ခါရောကြိတ် ပြည့်သိပ်သုတ ငါးကျပ်ကျသွင်၊ ကြိတ် ခြင်းမစဲ လှမ်းမြဲနေမှာ ခြောက်ခါကွပ်၊ရွှက် ထွက်သည့်သတ္တု ကြိတ်မှုဘခန်း၊ နေလှမ်းသွေ့ခါ အိမ်သာဒေါ်ရင်၊ ခေါ်ပြင်းဆေး ရွက် ရောယှက်သတ္တု စု၍ကြိတ်ခါ လှမ်းပါနေသွေ့ တေလှေ့သံပုရာ ခြောက်စွာထပ်တပ် ဒယ်တွင်ကပ်၍ အုပ်လပ်စလောင်း နှံ့ခမောင်း

ကြေးအိုး တေရှိ၊မီးကော် ဘော်ရန်အလယ် စဖိုလယ်ပြဒ ဆန်မှာ
ခုံညင်၊ ထည့်ခြင်း၊ညီမျှ ဆားလောန်ဘည့် သုံဘလေးတူ ရင်းမူ
လာတ်ပတ် ရှားဇောင်းထပ်၍ ကြိတ်လက်ဖယောင်း သေကြောင်း
ဓသုတ် သဲပတ်သည့်သွင်း ပည်ခြင်း၊အဓလး နွေးခန့်ဝါးမီး
နောက်ပြီးခိုင်မာ ပြင်းစွာမီးထိုး ချရိုးချိန်ညီ နှစ်နာရီပင် အေးလျှင်
ခွာယူ ဖုံးမူကပ်ပါ ရာဇာသိဟ သတ္တုရ၏၊ ရသည့်သတ္တု စု၍
လုံးသိပ် ထိပ်ကာလက်ချား မီးပေါ်ကာအုပ် မယုတ်တပြည် ထိုး
သည် အပိတ် ရောင်ဘိဘ်ခွဲ ယူမြဲကောင်းစွာ ထိုရာဇာကို ချိန်ပါ
နှစ်ကျပ် ပြည့်စေလတ်မှ စောင့်အပ်သီလ မန္တန်စသည် ကြီးစွဂါထာ
စိန္တာမဏိ အဂ္ဂိဇောတရပ် ခြောင်းကိုးထပ်က သံကြပ်ကြီးငယ်
တည္သယ်ပဌမံ ဂါထာပျံကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ် နေ့စဉ်ဝယ်ပင် အား
ထုတ်ချင်လေ့ အစဉ်သင့်စွာ ပြီးမြောက်ခါသော် ကောင်းစွာ
ချက်မှု စတုပညာ ထိုဆေးသာနှင့် ခပ်ခါလုံသွင်း ထည့်ခြင်းငါးမူး
ဓာတ်ထူးနှစ်ကျပ် ပိတ်တု လတ်မှ ထည့်ခတ်တပြည့် မီးစည်ညှင်းညှင်း
ထိုးခြင်း၊တလုံ ကော်ယူခွဲ ထိုးမြဲရှေးနည်း လုံလည်း၊တရာ ဆေးမှာ
ငါး၊ဆယ် စွန်းကယ်လေးကျပ် ကုန်လတ်သောခါ လေး၊ဖြာရောင်တင်
ဓာတ်လုံးပင်တည်။ စွမ်းအင်သတ္တိ ရှိသည်တန်ခိုး အကျိုးမယွင်း၊
အကျဉ်း၊သုံး၊ဆယ် အကျယ်တထောင် ဆောင်၏သိဒ္ဓိ ထိုးပြီးဝဲယာ
ဖောက်ထုံ၊မှာကား ဘော်သား၊တကျပ် ဟည်လတ်အပိတ် တစိတ်
ကုန်ထိုး ချရိုးချိန်ညီ နှစ်နာရီပင် လျှင်ခွာယူ ထုံမှုကပ်ပါ ရာဇာ
သိဟ သတ္တုရ၏၊ ရသည့်သတ္တု စု၍လုံးသိပ် ထိပ်ကာလက်ချား
မီးပေါ်ကားအုပ် မယုတ်တပြည် ထိုးသည်အပိတ် ရောင်ထိုင်ခွဲ
ယူမြဲမကောင်းစွာ ထိုရာဇာကို ချိန်ပါနှစ်ကျပ် ပြည့်စေလတ်မှ စောင့်
အပ်သီလ မန္တန်စသည် ကြီးစွာဂါထာ စိန္တာမဏိ အဂ္ဂိဇောရည်
ခြောင်း၊ကိုးထပ်က သံကြပ်ကြီးငယ် တည္သယ်ပဌမံ ဂါထာပျံကို
ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ် နေ့စဉ်ဝယ်ပင် အား၊ထုတ်ချင်လေ့၊ အဆင်
သင့်စွာ ပြီး၊မြောက်ခါသော် ကောင်းစွာ ချက်မှု စတုပညာ ထိုဆေး
သာနှင့် ခပ်ခါလုံတွင်၊ ထည့်ခြင်းငါးမူး ဓာတ်ထူးနှစ်ကျပ် ပိတ်တု
လတ်မှ ထည့်ခတ်တပြည် မီးစည်ညှင်းညှင်း ထိုးခြင်း၊တလုံ ဇော်
ယူခွဲ ထိုးမြဲရှေ့နည်း လုံလည်းတရာ ဆေးမှာငါးဆယ် စွန်း၊ကယ်
လေး၊ကျပ် ကုန်လတ်သောခါ လေး၊ဖြာရောင်တင် ဓာတ်လုံးပင်

လည်း၊ စွမ်းအင်သတ္တိ ရှိသည့်ဖာန်ခိုး အကျိုးမယွင်း အကျဉ်း၊ သုံး၊ဆယ် အဘျယ်တထောင် ဆောင်၏သိဒ္ဓိ ထိုးပြီးဝဲယာ ဖောက်ထုံးမှာကား ဘော်သာ၊တကျပ် ထည့်လတ်အပိုတ် တပိတ်ကုန်ထိုး ချရိုးသွေး ထိပ်မှူးဆောင်၊ခါ သေရှာမရဏ စုတိကျ၏၊ ရသည်ဘော်ရှေ စုထားခလုလေ့၊ တထွေထို့ပြင် ရွှေစင်ထည့်ထိုး သေရိုးသုဝဏ် အလွန်နက်စွာ ထိပ်ဆောင်းရာ၏။ ခွခရုံယူသား တခဏ်၊ သွားမှု ပြဒါးသုတ စင်စွချက်ပြီး ခေါက်လုံးကြီး၏၊ ချိန်မှီးထက်ဝက် သက်စေ့အိုးငယ် ထည့်ဖွယ်ခေါက်လုံး စလောင်းဖုံးမှ စုရုံးထင်းမီး ပတ်ပြီးတိုက်ခါ ဖွင့်ကြည့်ရာ၏။ ခုံရှာသုဘ ဆူထပွက်ပွက် အုပ်လျက်တိုက်ပြန် မရဏ်တွင် ရောက်လေ့ချင်မှု မဆူမပွက် ငြိမ်သက်သောခါ ယူပါခေါက်လုံး အဖုံးထပ်အုပ် မီးမှုတ်တိုက်မြဲ ရဲရဲအိုးညီ နီသည့်ကင်းပုံ မှည့်ရုံတန်စေ လုံးအေးစေသော် ယူပေသုတ ဖွဖွဖြူနု ပြာလျှော်စု၏၊ ထိုသုဘပြဒ လေးတူသာပေ ဘော်သေအမှုန် ရွှေသေမှုနှင့် တပုံစီခင်း နှလုံးသွင်း၍ နှပ်ခြင်းဖွဲ့သိပ် တစိတ်ကျင်းခါ ပြာနုမှာကား ဝဲယာနှစ်သွယ် တို့ဖွယ်ကွမ်းရိုး အကျိုးအနန္တံ ဟုမရှိတည့် ခေါက်၏အနေ အခြေမူလ သာဓကနှင့် ဉာဏတန်ဆောင် ဝင်း၊ဝင်း၊ပြောင်သား အခေါင်လေးထပ် ဆရာမြွတ်၏ ဆည်းကပ်တပည့် မည်ရှိသညာ ရှင်အာသဘ လျှောက်ထစာတမ်း တခန်း၊ ကေပိုဒ် ထို့ဒွိတပုဒ် နိဂုံး၊ချုပ်သည် လက်ဆုပ်ဆောင်ကြံစေသတည်း။

မီးခနဆေဇော ချက်သောဗုဒ္ဓ ချက်ထုံးပြအံ့၊ သေလနာဂါရေမှာချထား အသားအသွေး စုခဝေးပျော်ထွက် တရက်စေ့ခါ ယူပါရေကြည် ပိဿာရည်တွင် ပူပင်သိဟ နာမသညာ တခွန်းသာတည်း။ ဟာသီမရွေး ပေါက်သည်ဆေးကို ဉာဏ်ရေးမျှော်သိ ချိန်သိငါးဆယ် ကြိတ်ဖွယ်ညက်လှ နဒဂရေတွင်း သုကိုဆင်းစေ မွေ့ချုံကောလီ အရေကြည်မှု ပိဿာယူ၍ မပူမအေး ချက်ထွေးဒယ်တွင်း အငွေ့ကင်းက သူရသတ္တိ ရှိမည့်ဤဆေး စုခဝေးမစဲ ပျစ်ချွဲလှတ်ကော် ရဆေသော်တန်မေ ရောင်ဝေဖြူလှ ဆန္ဒကာ၊ ချိန်ကြတဆယ် မီးမှာတယ်၍ ခပ်တွယ်လျှင်ဆော ဒိဗ္ဗောဒက ဂဠုန်လျှ၏၊ သီသနတ်ရေ လောင်းလေအကုန် ချက်တုံပွက်သေး စုဝေးခန်းမြဲ ခဲသောအခါ ပေါင်စ မီးသွေး တော်အောင်ဝေ၍ ခပ်ကျေးမီးငြိမ်း ပူရှိန်းမီးညှင်း ဖိုဘိုက်သွင်း၍ ဝင်း၊ဝင်းဒယ်

ရောင် တောက်လောင်ထိုးချက် မီးသွေးဖက်ခါ ဖြစ်လာအောပေါ၊ လျှင်ဆောခဏ စဲပြန်ကလည်း၊ ချရှိသိမ်းသား ခေတ်ကာ၊မီးငြိမ်း၊ မှုမတိမ်းအောင် လုပ်ဆောင်သေသပ် ရှေးပညတ်ကာ၊ မည်မှတ် ကုမ္ဘန် ပြန်နဂါးပတ် ကြော့ကွင်းအပ်သို့ သူမြတ်ဆရာ ထားခဲ့ မှာသည်၊ ။ပညာလက်မှန် ဖြန့်ကြဲတည်း။

နိဂုံးအချုပ် နောက်ဆုံးအုပ်၍ လုပ်ယပ်ထွက်ခဏ်၊ ရုပ်စား လမ်းပါ ဆရာဦးအောင် လှုပ်ဆောင်ခေတ်လုံး အကျဉ်းရုံးပိမ့် ရှေးထုံးနည်းမြတ် နဂါးပတ်လမ်း ဖမ်းသည်သတ္တု ယူမှုနှစ်ကျပ် ကြိတ်လတ်ယမ်းလက် လေးတူစက်၍ ပိဘ်ချက်လုံစေ ထိုးပေသုံးလုံ ယုံနှင့်ဒေါင်းယှက် မေါင်း၍နက်က နဂါးစက်ကာ၊ ပြယ်လိမ့်မည်၊ ဆိုသည့်မှန်လှ နေစန္ဒနှင့် ထိုးကြကိုးလုံ ဟပုံနောက်မှာ ဒန်ခိုးကွာ အောင် စမ္မစကြာ မှတ်ပါတော်သုံး ထုံးဆပ်ဆားကန့် သီးသန့် လေးပါ၊ ဖျော်ထားသံပုရာ ချက်ပါထုံးရေ ခန်းတုံလေရာ ပန်း၊ သေတောင်ဝေး ဘော်သည်ဆေးမှတ် လေးတူကပ်၍ ထိုးလတ်လုံ ပိတ် ကိုးလုံနှိမ်က ဖိတ်ဖိတ်ရောင်လျှပ် ကျွဲခပ်ကြေးမိုး ကုန်ရိုးပျောက် ကွယ် တသွယ်ရှက်ကူး သဘော်ဦးမှာ ဘီလူးကြောက်အောင် ခြူး ရုပ်ဆောင်နှင့် သွင်းလှောင်ကိုးကြိမ် မမှိန်ရောင်လျှမ်း၊ သုံးတန်းနဝါ သတ္တာသီဟာ ထိုးသမျှမှာ ကုန်ထတခွက် မီးဝင်ယှက်၍ နောက်ဘက် ယှဉ်ပြိုင် ထု ဂလိုင်ဆေး လေးတူပေးပြီး ပိတ်ထေးဇော်ဂျီ ကုနီသည် တစိပ် မီးနိမိတ်ဖြင့် နှိပ်ခြောက်ဆယ်ကို၊ ချော်အုပ်မိုးက တင်ရိုး ငါးမတ် ခေတ်လုံးမြတ်ကို မြတ်မူလဆေး ပုရေးမြားဆိပ် ဘင်ဘိန်း ဆိပ်က ဆူးပန်းစသည် ပေါင်းထငါးပါး ပျားနှင့်ကြိတ်ရာ ဖျော်ပါ တုံ လေ ခံရေငါးလည် ချက်သည်ထောပတ် တရပ်ဝက်ဆီ မြွေပွေး ဆီနှင့် မြင်းဆီလင်းမြွေ ဆေးဖြူးမွှေ၍ လောင်းလေသမျှ ကြိမ် သတ္တညီ စဉ်စီနှုလောမ ထိုးကပင်္ဂ ရှေဘိခုနစ်ဆယ် စေ ခါဝယ်၌ ရောင်ဝယ်ဝင်းဝါ သူရိယာနေ ထွက်လေခြေစုံ ဆယ်ပုံသိဒ္ဓိ အောင် မြင်ဘိ၏၊ ကဝိစွယ်စုံ ပေါက်တုံဝဲယာ အဖြာဖြာကို ပညာသတ္တိ အစွမ်းရှိလျှင် ပြီးဘိမှတ်ရာ ဂျတ်နာဘင်သွတ် သံဝတ်တော်ရွှေ မီးနေရုပ်အင် မှာတ်ပုံပြင်ကို သတ်ချင်သောအခါ ထိုးပါငတီလုံး လုပ်ထုံးမပျက် တောဝက်တွင်လောင်း လုံအောင်း ခေတ်သွင်း ထိုးချင်းအပိတ် တစိတ်ကုန်က သွတ်သံဘော်ရွှေ စုတိသေ၏၊ ဓာတ္ထွေ

တဏှီရ သုတဒေါသ စင်လှချတ်ဘွယ် မောတ်ဝေယ်လေးတူ တွဲယူ နှိပ်အုံး ပိတ်ဖုံးတစိတ် ဖွဲ့နိမိတ်ဖြင့် သုံးစိတ်ကုန်က ထုံးသို့ကျမှု ခေတ်လုံးယူ၍ ပြာမှုအပိတ် နှိပ်သိပ်မဖွင့် အုန်းနှင့်သုံးဆယ် တကျပ် ဝယ်ပင် ထိုတွင်ပြာဖြူ တမူးယူ၍ မျှတူသိကြား သကာပျားဖက် တင်လဲစွက်၍ ကြေညက်လေခါ နှံ့သာငါးမည် ပေါင်းစည်းနည်း၍ ကိုးမည်ရာဇာ စန္ဒစသူရိယ သတ္တပြဟ္မာ ဝိဇ္ဇာစနည်ခံ သံသုမာရ ကုရုဋ္ဌနှင့် နခမပညတ် ဂါထာမြတ်ကို သတ္တတြိ ရွတ်ဘိတုံလတ် စုတ်လေးရပ်နှင့် နက္ခတ်အဝင် ကြုံကြိုက်တွင်ဝယ် ရှင်ပင်မြတ်စွာ ထံတော်သာ၌ သစ္စာတရား တိုင်တည်ထား၍ ငါးပါးသီလ ခံပြီး မှလျှင် အစပြဟ္မာ မိဌာန်စာကို မှန်စွာရွက်ဖတ် မျိုတုံလတ်မှ ရင်းကစ၍ နဝဒိဝါ စေ့သောခါလျှင် ပြီးအောင်မြင်က လူတွင် တုမဲ့ ဖြစ်တုံခဲ့၏။ နိုင်းရှိပညာ ဝိဇ္ဇာမရ ဣစ္ဆန္တဟု အကျိုးကြီး လတ် ဂါထာမြတ်ကို သတ္တတြိ ရွတ်ဘိတုံလတ် နဝရတ်သွင် စကား စဉ်ဖြင့် စီရင်ရေးသား၊ကုန်၏တည်း။ ။

မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင် လေးရောင်ဆိုင်သည် အပြိုင်စံရာ ကျွန်း လတ်ယာတွင် ရောမြစ်ကြီး ရစ်စီးသွယ်မြောင် ပန်းလောင်သလွှာ ဒုဋ္ဌာဝတီ ဇော်ဂျီဂတ်ဝိုက် သောင်းတိုက်မှန်ကူ ထီးဖြူကနက် ပြုံးပြတ်ရီးရဲ ဟိန်းသင်းတဲ့နှင့် မင်းရဲတန်ခိုး ဇပ်ကြိုးခယ စော်ဘွား အပေါင်း မော်စီတောင်းသို့ တုပ်ညောင်းထံရင်း ဆက်သွင်းပဏ္ဏာ ရတနာပူရ မြို့ရွှေဝတွင် ရာဇဂုရု ရေးထုခြီးပ တံဆိပ်ရသည် နာမ နိမိတ် ဂီရိဗ္ဗဇ် လေးဝပိတ်ပုံ၊ တောင်လေးလုံးဟု ညွှတ်ရှုံးပူဇော် ဆရာတော်လျှင်၊ နေခင်သော်အများ မျိုးလေးပါးတို့ မှတ်သား စေငှာ ဆရာဂေါ်ဏ် နည်းအရနှင့် ယူဆညီစွာ၊ သေလာသမဏ ချသည်သတ္တု စပ်မှုအပ်ပျဉ်း တက်ခြင်းဝဲယာ စက်မှာခြောက်ခု စီရင်ပြုပြီး ရှပ်ထုသီဟ ဒေဝယက္ခာ ရေးသွတ်ခါလျှင် နောက်မှာ မြှုပ်ရန် လေးတန်စက်ငယ် အကျယ်တထောင် ဆောင်၏သိဒ္ဓိ ထိုပြီး နောက်မှာ နဝါကြိုးစုံ ရောင်ဟုန်လေးသွယ် ကျယ်သည်သိဒ္ဓိ ဘူမိ ဉဒက နုံလေစမဏ္ဍ မနောမယ၊ အာကာသပါ ဣစ္ဆာသယာ ရောက် ထအမှန် စီရင်ရန်ကာ၊ အဆံကုံတော် မှည့်ပျော်ဆင်ယင်ဒိ ချိန်ညီ တဆယ် ကျောက်ဝယ်သမဏ ငါးကျပ်ကျပင် ထည့်ထကြိတ်မြဲ သုံးရဏ်စဲက လုံထဲထည့်သွင်း အတွင်းအုံချောင်၊ ဟောင်းလောင်၊

ဖောက်သွယ် လုံဝယ်တယ်၍ ပိတ်ကွယ်အဖုံး သုံးထပ်ဇော်ဂျီ
မံသည်သေတတ် ထိုးလက်မီးပြင်း သတ္တုဆင်း၏ သတ်ပြင်းသတ်
ဆေး ဘော်စုရေးမှာ ကြေစင်လျှာပုပ္ပ ဆူးပန်းစသည် ခါးလှဖရုံ
လုံးစုံဆံပွင့် ရင့်ဇာတိပ္ပိုလ် မပိုလေးညွှင်း ထည့်သွင်းအညီ ကန့်ချုပ်
နီတည့် ဘိန်းဆီမြှားဆိပ်ရိုင်း ဘောစကိုင်းက ဒဟာဿကိုင်း ခြား
ဂိုင်းဆေးဖေ့ ဘော်ရွှေစုထား ဆယ့်ခြောက်ပါးကို ပျားနှင့်ဘောကုန်
သုံးပုံပုံ၍ တပုံကလော ကဲနှော့မဖောက် ခံ့ထောက်ကပုံ ကဲလေ
တုံလော့ ကျတုံသတ္တု မရပျားတော ဆေးမြဲတကို နှီးသေသုံးလုံ
စမ်းသပ်ရုံ၍ လုံးစုံဇာတိ မမှန်ဘိသော် ဟိုက်ဟော်တိပ်ရစ် မည်း
ညစ်အရောင် မပြောင်ပြာလစ် လှင့်၍ပစ်လေ့ စင်စစ်ဇာတိ မှန်ဘ
ပြီးကာ လုံးပိထိပ်မောက် မြကျောက်ပတ္တမြား ထိပ်အလားသို့
ဖြူသားအရောင် ဝင်း၍ပြောင်၏ ထိုနှောင်ဝဲယာ အောက်လမ်း
မှာကာ စင်စွာသမဏ သတ္တုရလျှင် နှစ်ဆတည်မြဲ ကလောကဲ၍
ပိတ်ကွဲအဖုံး သုံးထပ်ဇော်ဂျီ အညီမီးသင်း မြှင်းခါမြှင်းခါ ချော်
နီလာအောင် ထိုးပါတုံလေ လုံရေမရှိ ပျဉ်းဘိရောက်ခါ တခါ
ထိုးမြဲ ခန်းတောက်ကဲသွင်း ဆေးမင်းနှစ်ဆ ဆတ်လျင်းရပြန်
ထိုးဟုန်မွှေ့ သိမ်း သုံးကြိမ်ဆပ်ပျဉ်း ထိုးတုံလျှင်းမှ သဏ္ဍာဆင်
ရှား ကျောက်နဂါးသည် ထွားထွားမှန့်ကြေ စုတော့လေ၏ သေ
သည်သဏ္ဍာ ဆက်ကျမ်းရလျှင် အဇဆရာ ထ သည့်လုပ်သမ်း ဘင်
စမ်းသံဘိုး ခံရေမျိုးတွင် သောက်ချိုးညီစွာ ဟက်လေပါက ဝဲယာ
လဏ်လွှတ် အပြီးမှတ်လေ၊ တရေပ်ဥဿုံ နည်းတပုံကား ကျတုံသတ္တု
စုဘိနဂါး ထိုအသားကို ဘက်ပွားအမြဲ ကလေ ကဲနှင့် ထိုးမြဲဘစေ
ပျဉ်းပြန်လေ၏ ထိုအသေပျဉ်း ရပ်ခြင်းမီးနေ စီရင်ပေအံ့ ပျားတော
သဘော ဆေးကလောနှင့် ယပ်နှော့သွင်းလတ် ညောင်ကြတ်ပြာဖြူ
လေးတူထည့်သွင်း ကြိတ်ခြင်းညက်စွာ ထိုးပါအနေ နဂါးသေဖြင့်
ဆေးရင်းလေးဆ ပိတ်ထအဖုံး သုံးထပ်မဖေ လုံရေခြောက်ဆယ်
စေ ခါဝယ်၌ ရောင်ဝယ်လျှပ်လျှပ် ပတ်ပတ်လည်နှန်း ချွန်းထောက်
မရှိ လုံးဘိစေ စပ် မီးနေယပ်နှင့် မီးယပ်နဂါး ခေတ်လုံးသွားကို
သိမ်းထားကောင်းစွာ ထိုးရာလုံဝယ် ရေခြောက်ဆယ်ကို ညာဘယ်
ဝဲယာ ဘက်ဖို့သာပင် ထိုလုံတွင်၌ ဘင်ကိုပိတ်ထိုး ဆင်ကျိုးကြေမွ
ရွှရွှနုနု အမှုန့်ပြု၍ သုဘအစင် ခေတ်လျှင်ထက်ဝက် ထည့်လျက်

မသွေ့ တောကုန်ဝါဏ ဗလံစတုံ ဆေးအစုံအား၊ ကျောက်နံ့သမဏ ပြည်မတောင်းရှိင်၊ ကန့်ပိုင်းထန်းသစ်း စိန်သားနီစွာ ထိုးလေပြာမှုန့် သုံးပုံတပုံ ထည့်ဖေသံပုရာ တောခါကြော်အိုး၊ ချက်ရိုးညောင်စေး ချိုးလေသောခါ သိပ်ပါလိုင်ယ် ဖွဲ့ဝယ်တစိတ် နှပ်သိပ်ထုတ်ရော ဖြူလေပြာနု ဂျလာစုဏ်၊ လုပ်မှုခနေ၊ နာကမျှားစွာ ကျို၍သစလျှင် ပစ်ပါတရွေး ဖွေးဖွေးဘော်ဖြူ လက်လွတ်ဟူ၍ တမူလက်ဆော လှုပ်ထိုးမှာကာ၊ တင်ကားချွတ်ကြေ ယင်းအသေကို သံနေဒလးတူ ကပ်ယှူလုံဟောင်း ထိုးတု ရှောင်၊ကာ ဘင်ကဆောရာ ကြေညက်ရာ တွင် သုဝဏ္ဏစစ် ထည့်ရစ်ဖွဲ့ယှက် ထက်ဝက်တည်မှန် ထိုးပြန် လုံဟောင်၊ ထောင်းထောင်းမကျေ ထိုးလေဆပ်ခါ လုံဟောင်း သာပင် သေရှာမရဏ စုံတိဏျာ၏၊ ကြေမှုမှန့်ပြု စုံသည်ခြသော် ဆေး လက်တွေ့ကား ဈောက်သာ၊ရွှေဝါ ပြည်ဘာဟိုင်းကြီး၊ တပြိုး ကျားဝါ ထိုသုံးဖြာတည် ညက်စွာမှုန့်ပြု သုံးစုံ၍ တစုံထည့်သွင်၊ ချက်ချင်းသံပုရာ ရှေးမှာနည်းတူ ပြီးမှုဇော်ဂျီ အဆင်ညီ၏၊ နာဂ မျှားစွာ ကျိုပြီးခါလျှင် တိုပါကွမ်းရိုး ကြောက်စိုးလန့်ဖွယ် ရင်းဝယ် နှာရဏ် အညီသုဝဏ္ဏ ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဉာဏ့် ပတ္တိ ပညာရှိတို့ နိုင်ရဏ္ဍက လောကီမျှကို မှချလှော်လာ တတ်စွမ်းပါက ဆရာတဆူ ငါ့နည်းမှု၍ ခံယူသီလ စာရိတ္တနှင့် ရှို့ ဆင်ကြီးကုတ် အားပါထုတ်၍ မယုတ်ကောန် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ လမ်းကောင်းထင်စွာ ထားခဲ့ပါသည်၊ ဝိဇ္ဇာ နယ တန်ခဆောင်တည်း။

၂၅၉။ ဆရာအောင်ကြီး–လုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း

ကောက်ခွဲရ ကောသလ္လနှင့် ကအက္ခရာ တလုံးစာကို သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ အကျဉ်းပြခဲ့မည်၊ နဝသင်္ချေယျ ဝါစင် အောင်ဆုကို ပန်ရသည့် စိန္တံ့ သတ္တ ဇောအာရနှင့် သောဥသ–ဧရာနေ့ာ၏ ကောက် ထည့်လျှင် တဆယ့်ခြောက်အနေ လေးသင်္ချေနှင့် ကုဋ္ဌေဘစ်သိန်း၊ ဆမ္ဘာကိန်းတွင် လေးသိန်းနောက်ပါ ရှံသီ မျှားနှင့် သာရမဏ္ဍ ဆပ္ပကျွတ်သရေ လူ့ ထိပ်နေတို့ မိန့်ရွေဗျာဒိ နှုတ်တံဆိပ်နှင့် အောင် နိမိတ်ရ ဆုဇာထင်းကြ၍ ရသော့စစ်တွင် ဖြစ်တော်မူကြ သမ္ဗုဒ္ဓက

သတ္တမနေ့ လေးဂိုရှု၍ မြောက်မူသတ္တ သဲချာပြဟွင် ဂေါတမ သယမ္ဘူ ဖြစ်တော်မူရသည်၊ ဘုံသဒ္ဒါသုတ် ပောဓိရုပ်၌ အာလုပ် အနက် အို-ဟူ၍ ထွက်သောကြောင့် သိသက်သေဝိဘတ် ဂ-ပညတ် နှင့် သုဒဿန ကျောင်းတော်မှသာလျှာ် ၁၀၈-အုတ်ရွှေ ထိန်ထိန် ဝေအောင် မြေဒလီမ့်ကြဲ တော်ထပ်၍လဲ့ရ ပွဲများထိပ်ဦး၊ နတ်လူဖူး ထိုက်အောင် ဆုထူးပန်ဆင် ရှိဦးသာဘင်ကြဲတော့ မင်္ဂလာအောင်ဆု ဇေယျတုနှင့် ဘယ်သူ့သည်ဉာဏ် သူ့အညွှံခံရှိုးလှာ၊ သယမ္ဘူဇော ထွင်ယူခဲ့နှာ ရွှေဗောဓိသတ် ဉာဏ်တော်မြတ်တွင်မှ ဏ-ကြီးသတ် ရွှေဉာဏ်တော် မေတ္တာ-ကရုဏာ မုဒိတာ-ဥပေက္ခာပြု ချာန်ကသိုဏ်၊ ရှုသော် နုသူရင့်သူ ဤနှစ်လူ နုသူမတန် မင်းဝေဿန်တို့မှ ရွှေသန် လျက်ဓား ချွတ်ယောင်ပြ မှားသေးသည် ဘုရားဖြစ်မူ ပါရမီတော် ပြုယင်းပင် သူ၏နှလုံးတော် အကြံချော်တဲ့လို့ ကျော့-တော်-ကုံ-ကား အလှူမှ မှားသေးသည်၊ ပုဏ္ဏားမိုက်စွာ ဇူဇကာကြောင့် ဝက်ပါထဲ လင်းတဝဲမည်လို့ တွဲတွဲသာလို တိုတကိုယ်မှာ မဆိုသဒ္ဓါ ပါရမီဖြည့်ရေး၊ အလွန်ပင် ဝေးမည်ကြောင့် ဉာဏ်ထွေးမရှိ အရိပ် သာ သိကြရေစွ (သစ္စိကရဏတွေ့နပရမတ္ထနာပိ ပုဂ္ဂလော) ဘုရားမှဟောရသည် ငါလို့မကောကြနှင့် လောလျှင်ဖေးရော့ ခွေး ပုဂ္ဂိုလ်-ဝက်ပုဂ္ဂိုလ် ကြဏ်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဇလိုဇလာ မထောင်း သာသေးဘူး သည်ခန္ဓာပုဂ္ဂိုလ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝန်တိုနှင့် မိစ္ဆာ ခေါင်ကပင် လာသောကြောင့် ကရုဏာဒေါ်ဝေါ သိလျက်နှင့် မေ့ရမည်၊ ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ် ပါယ်လေးရပ်မှာ နာမ်ခပ်ကျောမှီ ဖြစ်လေပြီကို အလီလီတွေးကြရော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်ဖို့ဖြစ်လျှင် မမိုက် ရာ ကိုယ်ရှင်ကိုကိုယ်လို့ဆိုသော် ကိုယ်မဟုတ်ရာ ကိတ်မှာကိတ်ပုဒ် ကာဟ္တားထုတ်က နာမ်ရုပ်ကိုငဲ့ ရှာသကဲ့သို့ ကိုယ်နဲ့ ရုပ်နာမ် သည် နှစ်တန်မှ နိဗ္ဗာန်နာမ်ရုပ် ပုံကိုနုတ်လျှင် နာမ်ရုပ်ပြီးပြင် နိဗ္ဗာန်လွှင် ကို ကောင်းထင်လို့ဟောခဲ့ ဂေါမမ္ဗဇာတိ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာသော်လည်း၊ သဒ္ဒါဆိုသည့်အနက် ပါဠိတချက် အနက်ဆယ်ထွေ သွက်ဓာတော ဝေရာတွင် သုံးထွေဆယ်လီ ယုဂ်ပြတ်ညီအောင် ပါရမီဖြည့် စုံကာစိ တည်သည့်ဘကာတော် မယွင်းချော်ရဲအောင် ယခေသော်ခရာ ရာဟုလ မညာဘဲဝံ့ ရွှေကိုယ်တော်စွန့်ရ လေးကျွန်းလုံးရာဇိန် တာဝတိံသာန ဥပဇာပြုသည့် အရွှေဆိုအာနော်က် သာတောပေါက်ကြရော့ မြောက်

ဆို တောင်က အရိပ်ပြသောကြောင့် နှစ်မနှင့်မောင် အလယ်ခေါင် မှာ ရောင်ပေပေကြီး စိတ်ပုတီးငယ်နှင့် ဘုန်းကြီးသရုပ် ရွှေဦးထုပ် နှင့် နာမ်ရုပ်ကို ရှာကြရသည်း သည်ခါမှ စိတ်တွတ်မိ မွေမကိုတော် ရတနာ ရွှေဒေါက်ချာက ဖြိုးလူလူ နေပူလို မိုးရွာ လူမျိုးက လာကြရေစွ စာတိုတို လူတိုဘို တပေါင်သံဆိုလိုက် ဆောတံဘို ခြောက်ဆယ့်ကိုး လူးခြောက်ဆယ့်ကိုး အလိုညက်ကဲ့ သည့်ခေတ်ဘွင် သည်ကံ ကူဘန်သူ ကူကြရော့ ကူဘန်မှ ကူပါစေ မကူ့တကူ ကူ့တကူနှင့် တမူရှာ ဟန်ဖွဲ့လို့ တကယ့်ဟန်ဘွေ သုနာတုမေနှင့် အနေတော်မဆည်ဆိုင် ပြီးစလွယ်ချိုင်ဘော့ တွန်ဂလိုင်ထိုး ဇစ့စေ့ ကြည့်လျှင် သူရုပ်သွင် သမင်မကုတ် လူမဟုတ်နှင့် ဦးဆိုပ်သလှပတ် ပေလူကင်လို့ ပညတ်တော်မူသဏ္ဍာနှင့် တူသည်လို့ရဲ့ ယူမဆနိုင် ဂေါတမနောက် ဂေါမ္မောတ်ကဲ့သို့ နှစ်ယောက်ဘုရား နှစ်ဆူများ ထားသည်နှယ် ထိပ်ဖျားမှခွဆိုးလို့ ကိုးကွယ်လှည့်ကြ ဘုရားက ရွှေတိဂုံ မြို့တော်က ရန်ကုန် သယ်ာတော်ဆာအရုံ မာတ်ဖြစ်စဉ်က အစုံ စစ်စလီသုံးချက် လိုင်အနက်မကျန်ကြွင်း၍ ဒုခင်းမှုဆို မခသရုံ ကြွစေလို့ လောဟာတမျိုး သုတလောဟာ ဘင်နာဂျတ်သွတ် ပန်း မာတ်ပိန်သေ မီးနေရုပ်ဝင် မာတ်ပုံမြင်က ရှင်အရဟံ ဘောင်းကင် ပျံနှင့် ပုဂံရှင်ကြီး ရှာမထီးဖျှ ခေါ်ဝေါ်ကြ ဂေါတာမကျွ လှုပ်ရပ် မှုများမှာ ကျမ်းပြု၍ထား နေ့ာတ်သားလူရှင် သိမြင်စိမ့်ငှာ သာ သနာတော် ထင်ပေါ်ထွန်းတောက် ပညာပေါက်စေလို့ အခကာကို အယူ ထားတော်မူသော်သည်း ဇမ္ဗူလက်ယာ ဖတောင်မျက်နှာတွင် ကမ္ဘာကျက်သရေ ထိန်ထိန်ဝေဇအောင် သာရေခေတ္တရာ ရာမာသမိုက် သောင်းတတိုက်တွင် သမိုက်ဝင်ပြု ဆရာစုတွင် သုနာတိဟိတ် ဂုဏ် အတိတ်နှင့် ဗိဗ္ဗစကျွ ဆရာကြီးပြုလိုက်မည်းအာနုဘော်သံ ပညာ ဉာဏ် ပေကြံသော ဇွန်း ယောက်မသော ထောမနာသံ ဂုဏ် သဘင်းခံမလား ရွှေဆံတော်မြတ် စံကိန်းဝပ်သည် သုဒဿန သကျ မျိုးမည် စံတည်မယွင်း စကျအင်းတော့ တောင်ရှင်းဘူမိနှိ ဇေယျာ နှိမ်က ဝရဇိန်ခင်းသွား ပင်လယ်သို့ခြားပြီဟု နှဒ်းနိဗ္ဗာန်ဝင် ဂေါတမရှင်ကြီးက ဂိုဏ်းသိမ်း၍ပသေ့ တခဲတည်နေတည့်အောင် ရွှေတ္တမြားပင်ပွင့် ဖူးတံဆင့်သောခါ စင်တလျှင်းခတ် မာတ်ရှင်း သင်ရှိအောင် ကမ်းခတ်သည့်ကျဲ မင်းတကာယ်ရဲမလှာ အမဲသားရုပ်

စင်းကော၍ ကောဍ်သုဘ်ကရေဈ ဦးကုပ်ကုပ်ခပ်ခွေခွေ ခ်ါးမ
ကောင့်ရှည်ကြီးနှင့် အနေသင့်ပိုင်ပိုင် ခါးခေါက်ကိုချိုင်ဆွိုက်မည်
ဆောင့်ချောင့်ထိုင်ရွှတ်ခွေ လျှာထွက်၍သေရေဈဟဲ့ သံပန်းသေ
တောင်ဝှေ့နှင့် နံ့ကွေးအောင်ချိုင်လိုက် ခွင်လုံးပိုင်မှတ်ကရေဈ
ထွက်ရပ်လမ်းတွင်မှ ရဟန်းမြင်ရှေ့ လမ်းမကွေ့နှင့် တဆွဲ့ခုန်
လွှား သတ္တုဖြူပြာပုံနှင့် ခွင်လုံးပိုင်စိမ်ပြီးလျှင် ဘယ်သူကိုအရောင်
ဘာပြုလို့မှောင်ရ မှောင်ချင်တိုင်း အငိုဇာနှင့် ပိတ်လိုပင်ကာမလား
လွဲ၍ဖြုံးဖြုံးပြိုစိမ့် ပါရမီတော်နှဂို မရင့်လို့လျှင် ကုသိုလ်လို့မဟော
ထိုက်စေနှင့် မိန့်ရွှေခွန်းသံ ဗျာဒိတ်တော်ခံရပြီ ဉာဏ်မရှိသူ-ဉာဏ်
ရှိသူ နှစ်လမ်းနှစ်ထွေ နှစ်သွယ်စီနေခဲ့လျှင် စေတနာသဘော စော
ကြောလို့ဆင်ခြင် သုံးဘုံပိုင်အရှင်ကလည်း သိမြင်တော်မူသဖြင့် အနု
အရင့်သည်နှစ်ခွင့် နိမ့်မြင့်နှိုင်းညှိ ဣန္ဒြေရှိကြောင်းကို ဣန္ဒြိယ
ပရောပရိယနှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု မြက်ငါးခုနှင့် သဗ္ဗညုဘဂဝါ တို့ထိပ်ခြာ
ဝယ် သုံးရွာလုံးဉာဏ်ချောင် ငါးမာန်အောင်ကလည်း တပေါင်ကိုယ်
တော်စားလို့ မိန့်တော်ကြားမှာခဲ့ပြီ အာသဝက္ခယမို့ အနေတော်
မကြုံမှ မကျဉ်းကျယ် အဓိပ္ပာယ်ရုံး တိုတိုသာကုံးလိုက်မည် နှလုံး
ဉာဏ်ရှိ သိသူသာသိကြရော့ ဣဝိရွှေနန်းပန် သည်ကာရန်တွင် မြန်
မြန်နှီးတဲ့အောင် အပြီးသတ်၍မှာမည်၊ ကမ္ဘာလေးရပ် ထပ်လေး
ထပ်တွင် ကပ် ၃-ပါး၊ ကပ်လေး-၄ပါး၊ ကပ် ၅-ပါး စကား
ပညတ် ကပ်ချင်တိုင်း ထပ်ထရေဈ ပီဋကတ်သုံးပုံ သည်ခေတ်တွင်
ကြုံပါမှ ထုလိုထု လုံလိုလုံ ခေါင်းမီးခြိုက် သဘာဂ ဝိသဘာဂ
မနွေး ဗေဒင်စကြာ တပျူးတော်ဓမ္မစကြာ လာချင်တိုင်းလာကြရေဈ
၈-ငယ်သုံးခု အုပ်ရှစ်ကိုထုတော့ ကြက်ဥထောင်သည့်နှယ် ခေါ်တ်
ဝေါင်းတွေ့ဖို့သို့ ဝက်ဘာဝေ ဆံကြောသာမြတ် ကိန်းဝပ်သည့် မေ့
ခေတ်တော်စုံ ကိုးသွယ်ဂုဏ်အတု မရှိပြုသည် သုခေတ်ကြီးဂုဏ်ကိုးလို့
မယုံရင်စမ်းမှုလာ့ ရွှေနန်းတော်ကြီးမိတ်ဆာဏ် ကြက်သရေဝင်းပြောင်
ဝေပုလ္လ တောင်အလုံးကို အသုံးတော်မျှားစွ ရှိသမို့ ပညာမူ
အရေးကို အမေးတော်ရှိသည်နှင့် ဉာဏ်သဏ္ဍာန်ကဝရဇိန် တထိန်
ထိန်ထွန်းလတ္တံ့၊ ရွှေမော်ကွန်းရောင် တပြောင်ပြောင်နှင့် ကမ္ဘာ
ဆောင်ဝေလို့ မကျေစာတမ်း သည်ခေတ်မြတ်စွာ လွှေစကီရတနာ
မို့ ဥစ္စာရွှေငွေ ရတနာတွေကို မရေမရာ စွန့်ပစ်ခွာ၍ ပါရမီရှင်

တို့ထိပ်တင်ငယ် မကြွင်မနာ အကြံတော်ပေါက် သန်းခေါင်ကျော်ကို နှစ်ယောက်တည်း၊ စီးတော်မြင်းနှင့် မင်းယသော်မောင် အမနော် မဆိုင်ပ် သဲသောင်ရိပ်မှာ ပိတ်ကရေဖွဲ့ ရွှေစိတ်တော်ခဲလို့ တနဲကြီး၊ ကြံ နိဗ္ဗာန်ဆိုသူမတူတိလား၊၊ သူလုပ်သည့်နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်နိဗ္ဗာန် တူရမည် ဆယ်ထိ၊ဖြူမတန်သည့် ရွှေမဂ်ဉာဏ်လမ်း၊၊ ၊

အလိုဉာက်ကဲ့ ရွှေနန်းသူ ထွင့်မဓအော ကြာစေဘူး၊ မြန်မြန် ပြန်မည်လို့လည်း၊မမှာ လာမည်လို့လည်းမဆို သလွန်ဘုံပန်း၊မော်မှာ ဝင်တော့မည်ဟန်ဟန် ကာနန်း၊ရုံတင်းတိမ် ရွှေခြူ၊လိမ်ဇန်းနွယ်ကို လက်တော်နှင့်ပယ်ပြီး၊လျှင် အသွယ်သွယ်မျက်ရည်နှင့် မဆည်တတ်ရှာ ရွှေမျက်နှာနှစ်စုံကို သလွန်ဘုံခန်း၊ခွင်မှ သာ၊ရွှေစင်ရောဟုနှင့် ဿနှစ်ဆူ ထွက်သည့်နှယ် ပန်းပုံ့ပုံ့ကျက်သရေ ရှောက်တွဲမေမယ်ယခုသော် ရွှေကိုယ်တော် ပန်းပုံကို သဲတုန်အောင်ချစ်ရက်နှင့် ထွက်ခဲ့ရှာ၊ ဤ ရုပ်ကလ္လာကို ဝေဒနာအနိစ္စ ဝိညာဏသင်္ခါရ ဆုံးအောင်ပ ရွှေနှလုံး၊ တော်အထင်နှင့် စျာန်ဝင်တော်မူလို့မုန်း၊လိုက်သည် တူနှင်ဖော်သက်စု ရာတုလာနေရစ်တော နှစ်တော့နှစ်တော့မည်မြန်မြန် ပြည်ကိုဖြင့် ပြန်ပြီဘူး ရွှေနန်း၊စံထွတ်မှန်ကူ ထီးဖြူကြီးကျက်သရေ ဗဏ္ဏာခွေနေ ရစ်တော ရွှေသစ္စာခန်း။

ဆောင်းပါ၊လက်ာ ရကန်စာနှင့် မှာစာကကာ၊ပြေ လေး၊ ထွေလေး၊ရပ် နည်း၊စုံအောင်စပ်လိုက်မည် တတ်သူတို့ပညာ အခရွှေ ငယ် ပညာစိတ်ဝှက် ထမင်း၊ချက်သို့ တောလွှဲခါး၊စာ သည်ဟာ လည်း၊မတူက် ရွှေလုပ်သည့်အခန်း၊ ဇာမ္ဗူဒ္ဒါန်း၊နှင့် ခေတ်ကျွမ်း၊ယောင် ယောင် တပေါင်လိုလို့ ဟင်၊ပေါင်း၊စုံချိုသည့်နှယ် ကာလဆိုစာ နည်းစုံအောင်ပါရေစလို့ ကြိုက်ရာအသုံး၊ရအောင် ရွှေနှလုံး၊တော် ရွှေဘုန်၊တော်ကြောင့် ပေါ်ပေါ်သမျှ စာအရတွင်မှ သြဒိဿ ဓေတနာ အရင်း၊ကစစ်၍ အမြစ်ကိုရှုံးလိုက်မည် နှလုံး၊ဉာဏ်စာ နည်း၊ဝို အောင် ဖြာလိုက်သည် သည်တခါလာချေသေး၊ရဲ့ ဂြိုး၊ဂြိုး၊ဂြိမ့်ဂြိမ့် နိုး၊နိုး၊နိမ့်အပို ရော်ရမ်၊လို့မဆို စက်စက်ယို အဆီခဲ မသိသူလှဲ့ သိသူ သာစွဲရတဲ့ မလွဲနိုင်သည့်မြတ်စွာ သတ္တုရောင်ဖြာတော့ခါ ဤကမ္ဘာ လောကဓာတ်ကို လျှပ်တပြက်သွား၊နိုင် ပညာပိုင်သည်ဆရာ့ရှိ ပေါ်

ဆောမည်မှန် အကြောင်းထင်စွာ ဤအရာကို သတ္တဝါလူပေါင်း ကြံတုံ့ရှောင်းသော်လည်း ရှေးကြောင်းရင်းကံ ကျတ်ခွင့်သန့်လှမှ ပဒမှန်သဘော ဘယ္တောဆိုအနက် ဉာဏ်ဝရစိန်လက်နက်နှင့် တချက် ထည်းထင်မြင် ဆုကြီးဆင်ရမည် နက်လူသာစု ကောင်းချီပြုဆိုက် သည် နှုသူတို့သက္ကဆောမှာ ပင်္ဂသားဝင်သောသော်လည်း အနက်မှာ အထွေထွေ တကျာမြွစ်ကြော အကုန်မြေ ကြွတဲ့ သတ်တွေကို မြပစ်စီရွေ့သုံးလူ့ရှင်မှ မတင်နိုင်သေး ဝေါစုံခေတ်တွဲ့ ခေတ်ခွဲ- ခေတ်ခွါ ဖရှိဖရဲ လှေးခဲလုံးစုံ အမှုမှုကို သုဘမွားစီးရာသည် ပွာနိအခ ဖါနိကိုပြုသည် ပါပမှာအခြေ ဝါနသေ ရသရွေ ပင္စိသရွေ့အဆုံး ခေတ်သုံးရင်သော ချုနှင့်သဂြိုဟ် မိလိုဖသို ငါ့ကို အမှု ပြုခဲ့သည့်အတူ ခေတ်ကူသမ်ပြု အာဟာရခေတ် ရေဝတ် ရေသာကျေး မအားခင်နာနှပ် သဘော့ဦးက ဘီလူးကြောက် အောင် ခြူးရှပ်အောင် ပလောင်သေနှင့်ရိုက် နဝ့ါသုံ ဆင့်ဆိုက် ကြိုက်ရာခေတ်ကိုချေ နဝကိုးအင်းမှ တခွေဖြစ်က တွေ့ခဲ့သည် မနေဖြင်က မေ့ခဲ့သည် ရှေကိုကြည့်မြောက် နောက်ကိုးထောက် ဂ ချင်တောက်ကယ်နှင့်အဘော်ပင် မသိယင်တွေးဆင်ခြင် မမြင်ချင် မောင့်၍ရှာ အောက်ဘနီးဆာမှာ ရင်မပါဘူး နာခန္ဓာကူး အရှူး ကို ဝအောင်ကျေး ကျောင်းကန်ပလ္လင်ခွး အေးကိုမသိက ဂြိုဟ် ဂ-လုံးမှာလည်း၍ရှာ ဗျည်း ၃၃-သုံးကိုလှန် ကျန်သည် အသက် ဂ-လုံး၊ဂြိုဟ်နှင့်ယှက် အသက်ကဂဠုန် နဂါးသမ်၊ကိုထောင့်တန်း ခြုံ ယုန်နှင့်ဒေါင်းဝက် ပေါင်း၍ယှက်က နဂါးစကားပြယ်လိမ့် မည်၊ အမျိုးထက်ကား ကြွယ်လိမ့်မည်၊ အရှည်လိုက်မှမဟုတ်ဖူး နာရီဆိုက်မှမဟုတ်ဖူး ကူးလမ်းဖြင့်ရောက်လွယ်၏၊ တေဇောခေတ် မှာအုံးရမည်၊ အာကာခေတ်မှာသုံးရမည်၊ ပထဝီတိက ပါရိဒ္ဓါဒသ ဇစ်ကုတ်ဒွေးကုတ် မလှုပ်စပါးနှော ရာသီပေါ်၏။ ပေါ်သည့် နက္ခတ် နဂါးမှတ် ရှိရာ တောင်ထိပ်မှာ ကြာပေါက်သည့် မြေမရှိမှု ကျောက်ပြင်မှာ သုတနဂါးရောက်သည် ဗျိုင်းဖြူကို ခြောက် ဆင်ဦးနောက် ၆-ခေတ်မှာသာဝဲလိမ့်မည်၊ ဟိုင်းတဦးက ပုံမင်းအနေ ယောခုပ်ယက်ဝါး အောက်ယက်သား နဂါးအနီး ကြွက်မင်းကြီးခန်းမဝေးကျွားသာကျေးဖြေဖြေးချင့်တွက် ဆင်ခြင်ကို ရှုပေါင်း၍ယှက် အထက်ဂဠုန် နဂါးလမ်းကို ထောင့်တန်းခြုံ

မယုံဘူးလော၊ ယုံမလား၊ တဆင့်နှစ်မီးကိုမြှင့်ရင် အချိန်သင့်သင့် ဆယ်နှစ်ဆင့်တော့ မနေ့မယိဒ္ဓိ ရောက်သည့်ထိုပြော ထုံးပမာ အုံး မှာသုံးဆယ် နှပ်ပြီးဝယ်မှ ၎င်းကမူ တမူးယူ၍ မျှတူသကြား သကာ ပျားထက် တင်လဲစွက်၍ တေညက်သောခါ နှံ့သစေါ၊မည် ပေါင်းစည်းညီ၍ ၉-မည်ရာဇာ စန္ဒာသူရိယ သတ္တပြဟ္မာ ဝိဇ္ဇာဒ မည်ခံ သံသုမာရ ကုရုဋ္ဌနှင့် နာဂသေရာ ဝေါဟာသမုတ် ပြုလုပ် ရူပ နာမပညတ် ဂါထာမြတ်ကို သတ္တတြိ ရွတ်ဘိတုံလတ် စုခလ၊ ရပ်နှင့် နက္ခတ်အဝင် ကြုံကြိုက်တွင်ဝယ် ရှင်ပင်မြတ်စွာ ထံတော် သာ၌ သစ္စာတရား တိုင်တည်ထား၍ ငါးပါးသီလ ခံပြီးမှလျှင် အစပြဟ္မာ ပိဋ္ဌာန်စာနှင့် မှန်စွာရွတ်ဖတ် မျိုထုံလတ်မှ ၎င်း၊ဆေး၍ နဝဒိဝါ ဓမ္မရောက်ခါသော် ရှစ်ဖော်အဌ မြတ်သီလကို သတ္တရက် စေ့ စောင့်သုံး၍လျှင် ပြီးအောင်မြင်၏၊ လူတွင်တုမဲ့ မြတ်တုခဲ့ လိမ့် နှိုင်းရှဲပညာ ဝိဇ္ဇာမှယ ဣစ္ဆန္တဟု ကြီးလှတန်ခိုး စုံပြည့်ဖြိုး သော၊ အကျိုးထူးမြတ် ဖတ်ရွတ်မန္တာန် ဂါထာပျံက ဓိဋ္ဌာန်စကား၊ နဝရပ်စင် စကားပြင်၌ စီရင်ရေးသား၊လေကုန်၏၊ ကိုးပါ၊သော အရပ်ကို ခွတ်ဖလား၊တွင် တခေါင်းတည်၊ထည့်၍ ဂုဏ်တော် ၉-ပါ၊ သွခက္ခစတော သုပ္ပဋိပ္ပန္နော အစရှိသည်ကို လက်ဝါးတွင်ထည့်၍ စုတ်ရခြည့်မန္တန်ကား။ ။ဩဝှဗုဒ္ဓယရဏ၊ ဣစ္ဆိတံတြိတြိဂစ္ဆဒမိ၊ မဋ္ဌိမယ၊ ပဋ္ဌကာဓမ္မံ၊ သရဏံ၊ ခိပ္ပံခမဝံ ပဋ္ဌကာ သဏ္ဍန္တံ၊ သံဃေ ဃေဝ၊ ဂုရုဂုရု ပဋ္ဌကာယ နုယန္တံ သဂ္ဂေပွေါဩ၁တြိတြိ၊

၎င်းမန္တာန်နှင့် ၃၇-အုပ်စုတ်၊ အစပြဟ္မာ ဋိဋ္ဌာန်ရမည်၊ ပြဟ္မာမင်း၊ကဲ့သို့ အရောင်အဝါထွန်းတောက် ၍ ရာဂခေါင်းပါ၊စေ လျက် အသက်ရှည်စွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ကောင်းကျိုး၊ချမ်း သာကို ဆောင်ရွက်စေနိုင်သော ဆို၍မျိုး၊ ။နောက်ကို တရက် သိကြား နောက်နေမင်း၊ နောက်လမင်း ၎င်းနောက်ဝိဇ္ဇာဓိုရ် ၎င်း နောက် ဂဠုန် ၎င်း၊နောက်နဂါး ၎င်းနောက် ခြင်္သေ့ ၎င်းနောက် သံသုမာရမိကျောင်း၊ မျိုလေ၊ ။သုံးကျိပ်သုံး၊ပါးသော နတ် အပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၊ကဲ့သို့ အရောင်အဝါ တင့်တယ်ခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောဘေးရန်ကို တား၊မြစ်၍ သတ္တဝါ အပေါင်း၊တို့အား၊ မှ ၈ ဖန်ဆင်းနိုင်သည် ဖြစ်စေသော်၊ ။

ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော ရှင်နေမင်းကဲ့သို့ တန်ခိုးဝဥ္ဇာ ထွန်းတောက်ပခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့မြင်လျှင် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်သေ၏။

လေးကျွန်းလုံးကို လှည့်လည် ထွန်းပနိုင်သော လမင်းကဲ့သို့ ချမ်းအေးကြည်လင်စွာရှိသည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အကျိုးကို ရွက်ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်စေသော၊ ၊သိဇ္ဈအခေါင် ဖြစ်စေသော်၊ ။ဝိဇ္ဇာဓိုရ်ကဲ့သို့ သိဒ္ဓိမျိုးမှသည် ဣစ္ဆာသယ ဝိဇ္ဇာမယိ သိဒ္ဓိမျိုးကို ပြီးမြောက် အောင်မြင်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်စွာ ကုသိုလ်ဘာရှား ပွားများနိုင်သည် ဖြစ်စေသော၊ ၊သုပဏ္ဏက အမည်ရှိသော ဂဠုန်မင်းသည် ကောင်းကင် အဆီးအတား မရှိ၊ အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းကင်ခရီး တမုဟုတ်ခြင်း၊ မြန်မြန်ရောက်ပေါက်နိုင်သည့် ဖြစ်စေသော၊ ၊နာဂရာဇာ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းသည် မြေအဆီးအတားမရှိ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့ကို မျက်စောင်းထိုး ငြိတ်ခါမြင့် ဖွဲ့ပြာလိုက်ခြင်း၊ အရှိန်အငွေ့ကို မခံမရပ်နိုင်ခြင်း၊ မြေခရီးကို ငုတ်လျှိုး ထွင်းဖောက်သွားနိုင်သည် ဖြစ်မစေသော၊ ။တော ၃၀၀၀-ကို အစိုးရသော ဇောသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည် သားတကော တို့ကို အစိုးရခြင်း၊ ပေါ်ပါးလျင်မြန်ခြင်း၊ ဟောက်သံမစဲနေရာမြဲသို့ ပျံ့ဝဲကျရောက်လာခြင်း၊ ရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းနိုင်ခြင်း၊ သတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခုန်ပြေးခြင်း၊ ဗလခွန်အား ကြီးမားသန်မြန်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါလို၏။

ဆရာအောင်ကြီး လုပ်ထုံးပြီး၏။

၂၆၀။ တြိနေတြလုပ်ထုံးလမ်းကိုပြခြင်း

အတိုင်းမသိ နည်းအရှိတွင် မသိသူကျယ် သိသူလွယ်စိမ့် တဆယ်တွင်ခွဲ ဗာခုထဲကို ခေါ်မြဂဠုန် သုညနဂါး ဓာတ်နှစ်ဝါး

ခေါ်ပြီး၊ တေဇော ခေတ်ကျွမ်းဟော၏၊ တေဇောအရ နာမ်ကိုချ သည့် ဒသသဉ်ျာ ပေါင်းခြင်းရာကြောင့် ပေါရဏာစရိယ မြတ် သေဌကို ဉာဏ်နှောက်မွေ ကြံရှာဖွေ၍ တေဇောခေတ်မြောက် အဟုန်တောက်သို့ ပေါက်၍လည်းဆင်၊ ဆိုတုံလျှင်း၏။ ခေတ်ရှင်၊ ဘောဇော ဤသဘောလည်း၊ လောကဓာတု ပျက်မှုဘည့်မှု သည် နှစ်စုကိုပြုသည့်တေဇော လျှံတဆော၏၊ အသောအချမ်း၊ အကျွမ်း အဆွေး မျှော်ထောက်တွေးလော့၊ ဆိုရေးမကုန် ဥဒ္ဒုန်နဂါး ခေတ် နှစ်ပါးတွင် ချင့်ထားအနေ သိတက်စေဖော မိန့်ပေတချက် ကြံဆ တွက်၍ လိုက်ဘက်သင့်ရာ ကျွမ်းများစွာတွင် မှတ်ရာနည်းသေ ပြင်ြားပေ၏၊ ဆိုထွေအနန္တ နည်းနယတွင် သုညနဂါး သည်ဘပါး ကို နည်းခြားနည်းထူး ကြံသူမှူးမျှ ရှုးတိုစဘွယ် ပရိယာယ်ခြား ဂဏန်းအားဖြင့် ၅ - ခုသင်္ချာ သတ္တာသုည ဤမျှသုံးပါး ဘုရား အွက္ခရာ ဗျည်းဏလာသည် မှတ်ရာနဂါး ဆယ်မည် ပြစ၏။ အခြားပဥ္စ ဗျည်းဖြင့်ပြသော် ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ပြသည် ငါးပါး၊ ဤသည်များကို အခြားဗျဥ္ဇန ကပ်ယှဉ်ကျ၍ ယပင်းရစ် သတ်ဆင့်အင် အတင်အဆွဲ အကွဲကွဲဖြင့် မိုးဖွဲ့နှင်းပေါက် တဖြောက် ဖြောက်သို့ ဘယ်လွှောက်ဘယ်မျှ ဉာဏ်ဖြင့်ဆလည်း၊ မုချသိခက် ဇမ္ဗူထက်တွင် သစ်ရွက်သစ်မြစ် များစွာဖြစ်သို့ ဒိတ်စစ်တွက်က ကြံဆုံးစလျှင် ရသခြောက်ထွေ အကျယ်ရေသော် ပွားလေအဇက် အစုတ်ရသ ဂဏန်းချသော် ပဥ္စသတ္တတိ ကွက်ရှိမကျယ် ၇၂-ပါး ရသပြားဖော ဘုရားအတု ဉာဏ်အစုဖြင့် သုဘဗုဒ္ဓ သုဇနတို့ ဆုံးဆ ပိုင်းခြား မှတ်ရိုးထားသို့ နဂါးအစာ ဆေးများစွာကို ပညာကြီး ကျယ် ဆရာကျယ်တို့ ဘွယ်သွယ်ဝဝ ဇေဒ္ဒါရာ အစဖြာ၍ ယထာ လာဘ စိတ်ကူးရတိုင်း မှတ်ကြကျဉ်းကျယ် ဖြင်ပေါယယ်သည် ပင် လယ်ရေနှင့် တရှိတည်း၊

အသီးအသီး မှူးမြစ်စီးသို့ ဈေးကြီးကျမ်းငယ် မှတ်ဖွယ်ဖွယ် ပင် အလွယ်အခက် အဝှက်အလင်း ကျမ်းခေါင်းကို အကျဉ်းသိ၍ ဆိုဦးတု အံ့၊ ပုံပန်းပုံပြ အနန္တတွင်း ပါပသူရဇ္ဇ အမြိတ္တကောလီ အသီတိခေတ် ရှစ်ဆယ်မှ၏သည့် ထိုအမည်ကို အရည်တူရာ နာမ်ယူ သာအောင် ဆရာရှင်မထို့ ဥက်ကဉ်ဖြင့် သိသူတို့လုပ် နာမ်နှင့်ရုပ်

ကို ချုပ်၍သတ်လေ ပြတ်ု ပေ၏။ ကြံ့လတလီ အသီတိဒသ ဓလော စတု လောကပါလာ နတ်မဟာတို့ များစွာသ၃ပေါင်း ရှိကြောင်း လျှော်ကိကြား ထိုစကား၊လည်း ပြဒါးသတ်ခစ ဓာတ်ညွှန်းပေ၏၊ ဆိုထွေတသီ နာမ်ရုပ်ပြီမှ အညီအညွှတ် ပြီးစေတတ်သည် ကျမ်းမြွတ်ဖွေရှာ ဤသို့မှာ၏။ နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ် မချုပ်သမျှ မရနိဗ္ဗာန် အမှန်ကျမ်းလာ ခြင်းရာတခြား မြေနဂါးကို ငါးခုပဥ္စ ကြံဆုံးဆမှုနာမတချက် အသစ်စွက်၍ ကြွက်နှင့်ဟိုင်းမင်း အတူသွင်းမှ ဆိုခြင်း အစ သည်အရကို နာမတသီ၊ ရှားမီးတွင်ကျ မရဏနှင့် တေဇပြင်းဗျာန် ဂဠုန်နဂါး ဓာတ်နှစ်ပါးတွင် ချထားအခနေ သိဘတ်စေဟု ဆိုထွေတသုံ ဂဠုန်ကားအစ် ခုနစ်နဂါး ပေါင်းထား၊တဝ ဟိုင်းမင်းရ၏၊ ထ-ဆင်ထူးတွင် ဂဏန်းမြင်ဖြင့် ပေါင်းလျှော် နဂါး ဂဠုန်များ၊ကို ကျုံပြား၊ထင်ထင် ပေါ်ချင်သတ္တုရည် ပေါင်းဘုံလတ်လည်း အင်မှုစသတ်ဆေး ဖော်၍ပေ၊လိမ့်၊ ကြံ့ရေ၊သတ္တုရည် နှစ်ခုဓာတ်ထည့် ရေနတ်သုပဏ် ကုပ်ဟန်အပြီး တသီ၊ပေါင်း၊ရ ဟိုင်းအဋ္ဌဖြင့် သတ်ရွှေရေနတ် သေမြဲမှတ်လေ၊ ထိုဓာတ်သုံးပါး ခြင်းရာများကို နဂါး၊လည်ပင်း ဂဠုန်နင်းလျှက် မြီးရင်းဟိုင်းစီး ကြွက်ကြီးဝမ်း၊ဖောက် ကျောင်းအိမ်ဆောက်တိုင်း ခုံမြောက်ဟူးရား အခါကြား၊သည် မှတ်သားပညာ သတိတည်း။

အပြီးအပြီ၊ အသီးသီး၊ဖြင့် အတီ၊ရှေးက ပဏ္ဍိတတို့ လောကစီးပွား နှလုံးထား၊ဖြင့် ပြထားကိလိဋ္ဌ အစိတ်အဖြာ နည်းများစွာဖြင့် မှတ်ရာထုံးပုံ ဆိုပုန်တုံအုံ၊ စွယ်စုံဉာဏ်ရှင် လင်း၊လင်း၊မြင်စိမ့် ရှစ်တွင်ကိုးဆင့် သုံးကြိမ်မြင့်သော် ဘုရင့်နက္ခတ် သုံးလုံးမှတ်၍ ပေါင်းလတ်ရှစ်ပင် သတ်ဆေးမြင်လိမ့်၊ပေါင်း၊ချင်ဆေးသား ရှစ်ပါး တရာ ထိုသင်္ချာတွင် အာဒိဆိုက ဆေးကိုပြသည်၊ ဒသသင်္ချာ ဓာတ်မှာအားမီး တသီ၊ဆေးဒန်၊ အုန်းထန်းအိမ်ထနီး သင်္ချာမှန်း၍ ဂဏန်းဒသ နာဂ-ဂဠုန် သုဆုကိုချေ ပြခထွတသီး ကကြီး၊ဗျည်း၊ရ က-ကစ၍ ချသည်ကိုးကွက် သဘော်ချက်တွင် ဆက်ခါပဉ္စ ဗျည်း ကိုချသော် က-ည-ခ-သ ဤ ကိုရ၏၊ အ-ကို သွေပါ၊ အကွာရာ ခြောက်ပါ၊ ဆေးရင်းထား၏၊ ခြောက်ပါးအရ ဂဏန်းချသော် ဒသအဋ္ဌ ပေါ်လာမြင်မျှော် ခြင်းရာဖော်၍ အောင်ကျော်ညာတဏ်

လှ၏ထွက်၏၊ ပြက်ပြက်မြင်ယူ စပ်ပူခါးရား ဆေးလေးပါးလည်း ထွက်ငြားတူလှ စ-က-ဗ-လ-ယ ကျမ်းလည်း တမျှခြင်းရာ ကမ္ဘာလက်ာရ ဆရာပြုသည် တသံညင်းချိတ် ကြောင်းဟိတ်ထုံးစံ နည်းယူကြံလှစ် တဆယ့်ရှစ်တည်း၊ စင်စစ်ဂြိုဟ်သတ် ယူ၍တွက်လျှင် ပေါ်ထွက်သဘော ဇောပညာသ ပြန်၍ချလျှင် ပဉ္စစာလီ ပေါင်းညီနဝ ရှယ်၍ပြသည် ကေနှင့်အဌ လည်၍ပတ်၏၊ မှတ်လေခုနံသေ့ ဉာဏ်ဖြင့်တွေ့လေ၊ ခြသေ့နှင့်ကျား၊ ပေါင်း၍ထားပြီး ရေ့လားဆိုချက် ကြက်နှင့်ပိုင်းမင်း အတူသွင်းက ထွက်ခြင်းတဝ အစ်ကိုချ၍ သုည နှင့်အဌ ပူးပွတ်ယှဉ်က နာမ်ရုပ်မ၏၊ သုညအကွာရာ ပဉ္စလာ၍ ကောနှင့်ကေ မိတ်ရက်အောင်ပ ကျမ်းရင်းပြသည် မုချပုံထို ကောင်း စေလို့သော် ကိုးကိုဂဠုန် ဖက်ပါကုန်တူ ခုနှ်ကာလွားကာ သီဟာ မြူးယောင် ပုံဆောင်မရှေ့ ခြသေ့ထီးဆောင်း အပေါင်းနိမိတ် ဟစိတ်အဖြစ် အဌာရသ ဂဏန်းရကို ပြသည်ထွေထွေ ပင်လယ်ရေသို့ တထွေထိုမှ ဒသကိုချေ ကြံလေအဌ သင်္ချာရကို စမ-ခလလုံး စသည်ထုံးဖြင့် သုံးခုငါးဘက် ခြောယ်ခုတွက်တွင် စွက်သည့်နှစ်ခု ပုံစံပြု၍ အတုမဲ့စွာ သင်္ချာအရ ဂဏန်းပြနှင့် အဌယူရန် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပုဗ္ဗန်ပုဗ္ဗာ ပညာဥဒေါင်း မှတ်ကြောင်းလူစံ အကြံ မပေါက် ဝ-လေးထောက်နှင့် မြေပေါက်ဆပ်ပြာ ဝံစွာယမ်းထူ စိန်ဖြူယုန်သား ဆယ့်ရှစ်ပါးကို နှောထားတသီး ပေါင်းပြီး အုန်းရည် ယစ်သည့်အရက် စက်ဆုပ်ရှုံဘွယ် ရေအိမ်လယ်နှင့် မှတ်ဖွယ်အရိုး အမျိုးမျိုးကို ပိုးကပြဟွာ ရေတွက်လှာလည်း နည်းနာ မဆုံး ဂဏန်းကျုံးသည့် အုံ့လုံးကွဲဖွယ် အတိတည်း။

အတိုင်အဖေစတ် ပုံထောက်ခတ်ပြ အမအထွေ၊ ခတ်ကြီး ဘက်ထား၊ ယောကျ်ားမိန်းမ ခတ်ရမီးခရ လေမြေနေလ နေ့နှင့် ညှက ရွှေမြရောင်ဖြာ မြတ်စွာဘုရား တရားသင်္ချာ ပုံတူရကို သင်္ချာ ရေတွက် လိုက်ဘက်ပြန်ပြန် ယူရန်ထွေထွေ ဆေးပင်တွေ၏ ပေါင်း လေဂဏန်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်မှန်း၍ ဥဒါန်းတွင်ဘိ ပရိဟာသာ ဥခါဟ ရက် ဆောင်ကုန်သိုးသီး ရှေးအတီးက ဉာဏ်ကြီးသူများ ရေးမှတ်ထားသည် ပွားခါပွားငါ စမ္ပာနဝ အင်းပုံချ၍ ပြသည်ခြားခြား ၁၂-ပါးနှင့် ၉-ပါး ၈-ပါး တက်ပွားသတ္တဝိ စဉ်ဖီနက္ခတ် ဆတ္တိ

တြဲင်း နဝင်းကိုးဆစ် တရာ့ရှစ်တွင် ဆေးမြစ်ခေါတ်စုံ အကျဉ်းငုံ၍၊ ယုံကြည်သောသူ ခေါတ်ကိုယူ၍ မူလဆိုလျှင် ကိုးခုမြင်၏၊ ချချင်ရေထွေး ငါးဆယ့်လေးနှင့် လေးဆယ့်ငါးမှန် နှော့ပြန်နဝ -ထိုနဝကို ဆနှင့်ပူးမြှောက် ကိုးဆယ့်ခြောက်တည်း၊ ထိုနောက်တခြား ငါးဆယ်နှစ်တစ် ခြောက်ခုဖြစ်၏၊ တလစ်မှတ်ထု ံး သုံးဆယ့်ငါးနှင့် ဘုရားဖြစ်နှစ် ရှစ်ဆယ်သက်တော် ဝါတော်ဆိုရေး လေးဆယ့်ငါးဝါ ကုသိနာမှာ မလ္လာမင်းတို့ အင်ကြင်းပင်စုံ ရွှေဘုံနိဗ္ဗာန် ယူဟန်ထွေထွေ ဂဏန်းဓေခြဖြင့် ခွဲ့ဝေစစ် တရာ့ရှစ်က ဖြစ်လေသည်ချည်၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီး၏၊ နည်းသစ်အထူး ဆိုသော်မူးမျှ ဆေးကျူးနှစ်ပါး ပေါင်းရုံးထား၍ နဂါးနှင့်မ သုံးပါးရ၏၊ ဤမျှအကျဉ်း အကုန်ချဉ်းသည် အစဉ်းလူတိုင်း မသိတည်း။

ဘုရားဖြစ်မှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ယူပြီး ခေါက်မီးတေဇော လေစင်သောအဆုံး သုံးပါးသမ္ဗိန္န ပမာဏနှင့် ဝဏ္ဏသုံးထွေ ရွှေငွေ ခိုးကြိုး မှတ်ရွယ်ကိုး၍ အမျိုးခုနစ်တန် ကျမ်းညွှန်အသမ္ဘိန် ပြင်းရှိန်တေဇာ သတ္တာတြိန္န ကိန်းဒသဖြင့် အများစီးပွား မြတ်ကိုယ်စားတော် ရုပ်ပွားခေါတ်မွေ့ တည်စေတော်မူ ဉာဏ်ရှိသူတို့ မှတ်ယူကိုးကွယ် ပင်လယ်သံသရ အဏ္ဏဝမှ ဒုက္ခကုန်ရာ ကမ်းပမာဖြင့် ခန္ဓာကွယ်ချုပ် နာမ်ရုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗူတာဟု ခေမဒအဘယ ရသဝိမုတ် လောကုတ္တရာ ရတနာ ပြည့်စုံရာဟု အင်္ဂါကိုးပါး ငါးပါးနိကာယ် မကွယ်ကြာမြင့် ၅ဝဝဝ-တင့်၍ ရှင်ပင့်ကိုယ်စား ဘုရားအပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရုပ်ဆောင်ရုပ်ပွား အခြားခြားနှင့် ထူးခြားထွေထွေ စေတီပုံပုံ စည်းခုံဆူဆူ ကျွန်းဇမ္ဗူတွင် သူတော်သူမြတ် ရှိခသည့်တတ်၍ ခေါတ်မွေ့ကိန်းအောင်း ရွှေကျောင်းပုထိုး ကိုးကိုးကွယ်ကွယ် အပါယ်မလား ခြောက်ပါးနတ်ရွာ လူချမ်းသာနှင့် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် မင်္ဂလေးသွယ်ဖြင့် ဖိုဝယ်လေးတန် မြတ်နိဗ္ဗာန်နှင့် နဝလောကုတ် ဝိမုတ်ရသ အဆုံးကျသည် ဖလသမာပတ္တိထိတည်း။

အုံ့ဖွယ်သရဲ ကြိမ်တောင်းဘဲကို ကြိမ်ခဲလှစွာ ကြိမ်သည်မှာလည်း တရာနှင့်ရှစ် စက်ကြဖြစ်သား စံနစ်စနာ အဖြာဖြာတွင်

ပညာရှိများ ရေးမှတ်ထားသည့် ပြဒါးသေကြောင်း ဆေးပေါင်း ဆေးစု အတုပတိ နည်းအရှိကို မသိတန်ရာ သိခဲလပါသား ဣန္ဒာစရိယ မြတ်ဉာဏလျှင် ဘုရားအလျာ သုခေမာသည် ပါရမ်ဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ် အကျယ်ဉာဏ်မြင် ထင်သည့်ကာလ ပြသည့်နိမိတ် အကြောင်းဟိတ်သို့ တိုးလိမ့်အုပ်အာ ထင်လာစမှတ် နတ်ဗြဟ္မာများ ကြားသည်စနည်း ကြီးသည့်မြေကြီး ဟီးသည်ပွဲဘင် လှုပ်ချင်ပထဝီ ဤသည်များကျယ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါး နိမိတ်များကို ပြထားမမွှာ ထိုခြင်းရာကြောင့် ထင်လှာပြက်ပြက် မဖမ့်ရက်အောင် ပြချက်တွေ့ထူး မကြိမ်ဘူးကို ချီးကျူးကြားပြီး ကြားပြီး ပဌမ ရောက်ကာလတည်း။ နယထွေထွေ ပြဒါးသေအောင် မွှေမွှ နှောက်နှောက် စိုင်စက်နှောက်မျှ အောက်နှင့်အထက် အချက်ချက်ပင် ခွဲဝက်ပြထား ဆေးပေါင်းများတွင် ဘုရားရှေ့စက် ရာရှစ်ကွက်၌ သက်ဝင်သချာ တူမောစွာကို ကမ္ဘာဦးက ဥဒယဟု ပြောကြဥဒါန်း အစဉ်ထွန်း၍ ပုံညွှန်းသချာ ဤခြင်းရာကို ဣန္ဒာစရိယ သရုပဖြင့် တွေးဆနှောင်လှာ သိလွယ်သာအောင် လက်ာထပ်လောင်း စကားဟောစင်းတွင် မြင်ကြောင်းကေနို လင်းလင်းပြန်ပိမ့် ဉာဏ်စုံ ထင်ကြ နှံ့ကျယ်တည်း။

နှံ့ကျယ်မလွဲ ဉာဏ်နက်နဲသော် ကျော်မြဲဥဒါန်း ကမ္ဘာ ကျွမ်းလည်း မယွင်းမယိမ်း လှုခပ်သိမ်းသို့ စိတ်ငြိမ်းရှင်ကြည် ဖြောင့်မတ်တည်သား၊ နာမည်ထူးလှ ဥဒယတု ညြည်ထသညာ အမည်မှာတား တရာနှင့်ရှစ် စက်တော်ဖြစ်၏ စံနစ်အနက် ဥဒည်သက်သည် နေထွက်တခြား တံခါးဦးတည် ၊ တနည်းဝမ်းစာ အနက်လာ၏၊ ဆရာအရှင် အိပ်ပျော်ချင်သည် ထန်းပင်ထက်က မီးစရဲရဲ မြင့်စွာဆွဲပြီး ကျောင်းကြီးဆရာ ထပါဘုရား ဆွမ်းခံသွားဟု နိုးကြားလျှင်မြန် လျှောက်ထားဟန်ကြောင့် ဖောက်ပြန်အမှတ် မချွတ်လတ်ဘိ အယူရှိ၍ တစိမကြာ ကျောင်းခမ်းဝါသို့ ဆရာအပ်ထား ဆွမ်းခံသွားသော် မျက်ဝါးလင်းစင် မမြင်အရှက် ယုန်မင်းလမင်း မထွန်းမပ စောသေးလှ၏ ခဏခိုဝင် အိမ်ဦးစင် ဝယ် နေချင်ရှည်ကြာ မလင်းပေါ၍ ဆရာပြန်ရောက် တံခါးပေါက်က စောင့်ရှောက်နေပြီး ရှင်ကြီးလစလည်း ရိုက်ပါမှာထား သည်

စကားကြောင့် တံခါးပိတ်ပြီး ဆီး၍ရိုက်ဟန် ခြင်းရာပြန်သော် တန်ဘန်ဆိုမှ ဆရာကလည်း ခ-ယ-ငါးပါး တေခင်းပန်ကြွားသော် နှစ်းမှာမကြာ၊ ငါးဖြစ်အိုင်ဆင်း ဆိုခြင်းပေါ်တန် တစ်ပန်သစ်ကိုင်း ရှိတိုင်းရေတွက် ဖွတ်ရှင့်တက်၍ ရိုက်နှက်ချက်ထစ်း အသားကုန်အောင် စားပြီးလျှောင်သာ၊ အရိုးမျှားကို ပြကြွားအတွတ် ဆောက်ပုတ်ကိုင်ခါ ဆရာကိုရိုက် ရင်မိုက်လွန့်ဟန် တဟန်နေညီ၊ အတီးရှေးထုံ၊ စရုံးသိမ်းထား စာစောင်မျှားတွင် ရှားမီးခဲကို ရေထဲချသော် မြည်၍အော်၏၊ ဖျော်သည့်နနွင်း ထုံးနှင့်ကျင်းက အဆင်းသွေးဖြင့် စင်စစ်မှန်စွာ ပန်းမှစသခွပ် ဟင်းကြွပ်ကသစ် ပန်လှစ်ပြီးခါ ဒေါင်းဆပ်ပြာနှင့် ညောင်ပြာလိမ်းလျှင် ခပ်သိမ်းလူရှင် မမြင်ပျောက်သော စကောနှစ်ချပ် အတောင်ညှပ်က မိုးရပ်ပျံကြောင်း၊ ထုံးတောင်းတွေ့ပြား စာတွက်မျှားနှင့် မမှားစေရ ခြင်းရာပြ၍ ပြုကြပြီးလျှင် သက်နံးချတ်ထား တုရင်ဖျှားဝယ် ပုန်းကွယ်ပျောက်သော မြှောက်၍ပြောလျှင် အဆောတလျင် ခုန်ပြန်ချင်သော် ကျွဲဝင်ခြေစုံ ကလိမ်ခြုံ၍ မှောက်ခုန်ပက်လက် လွန့်ရက်မလွှတ် အဝတ်သက်နံ၊ အမှန်းမသိ မူးမော်ဘိ၍ မချိပန်းပမာ အဆောလျင်စွာ လှာဘာစဒယ ဟစ်အော်မှလျှင် ဒယဓပြာခါ ကပ်မည်လာသော် ရုပ်ဝါမထင် ထိုအရှင်သည် ဆယ်ခွင်ကဟစ် မမြင်လစ်သို့ ရစ်ခါပတ်ခါ ရှာဖွေလေဟန် ခြင်းရာပြန်ပြီး တစ်ဖန်ကျောင်းဘက် ကျားမတက်၍ ကြောက်မက်စရာ နေလှည့်ရာကို လျင်စွာမြဲမြဲ အမြီးဆွဲတူ ဖက်လှဲတကင်း ကျောင်းကြီးမင်းကို ချက်ချင်းဖမ်းမည် လျှောက်ပြန်သည်တွင် မရှည်တိုတို ကျားမိကိုလျှင် ထိုဘုန်းကြီးဆွဲ အားကုန်နှဲ့သော် မြဲစေမြဲစေ ဆိုသောထွေဖြင့် မထေလေးစား လှန်ကန်ဖျှားဖြင့် ကျားမကိုထို၊ အားကုန်ကျုံး၍ ဂြိုးဂြိုးဂျုံးဂျုံး တတုတ္တုနှင့် ဒုံဒုံးဒိတ်ဒိတ် ဘုန်းကြီးထိပ်ကို နှိပ်ခါကြိတ်ခါ ကိုက်ခဲရှာ၍ ဆရာထိပ်ပြဲ ကျားမြီးဆွဲလျှော် ရဲရဲတီးတီး သွေးစီးသံယို အညိုအမည်း အူးသည်းပြောင်းပြန် လန်၍သေရှာ ကျားလွှတ်ခါလည်း မာန်ပါခဏ စုန်းခါထ၍ ဒယကိုခဲ တောကျောင်းထဲမှ ဖောက်လွှဲတုတု ကြမ္မာကုန်သော် ဝသုန္ဒရာ မြေမဟာအောက် စုတိရွေ့ကျလျှင် ဈောက်မြေသိလာ ပထဗျာတို့ ထမ်းခါခံရ ဝင့်ကြီးလှ၍ ကဇာလရှည်ကြာ ပုန်းကြွားရှာသော် ဘယ်ညာ

ပြောင်းလဲ မြေကြီးထဲက သဲသဲမြည်တုန် လျှောင်ခုန်၍ တုန်တုန် ဆတ်ဆတ် ခံသည်ဝင့်မှ မလွတ်ကြာလှ ဥဒယသည်။ ။ ဏာဏကမ္ဗာ ခန့်ရှယ်တည်။

ဟမ္ဗာပတ်လုံး မဆုံးသမျှ ဥဒယသည် ကာလရှည်စွာ မဟာပထဝီ သီလာမြေရှတ် ခံရချက်ကို အမြွက်စကား ခြင်းရာများကို ပြဒါးချုပ်ရန် သတ်ဟန်သကြောင်း ရစကောင်း၍ ထုံးဟောင်းအကျ ဥဒယတွင် တရစ့ရှစ်ကွက် ရွှေစက်ထင်မြင် ထန်းဝင်မီးစဂဏန်းချသော် ရသည်ရှစ်ဆယ် သဏ္ဌာန်ရှယ်ခတ်ရှိ အသီတိတည့် နိဘ့်ပ္ပူးစင် ရှစ်ခုမြင်၏ ရိုက်ချင်ပိတ်ဆီး ရှင်ကြီးရှင်ငယ် မှတ်ဖွယ်ဒွါရ ခရတ်နှစ်ပါး ကြေပျောက်သွား၏ ငါးလျှင်အိုင်ဆင် ဆိုထခြင်းမှ ပဉ္စကာန် အောင်ပမှန်ငြား ဖွတ်သစ်းရှည့် သစထာ သည်အရိုး ယင်မျိုးယင်မ ရှာမီးရှာ၏ ရဲကြဆောက်ပုတ် ရှစ်ရုထုတ်သော် အတုတ်မှတ်စွဲ ရှာမီးခဲကို ရေထဲမှာချ ရှစ်ဆယ်ရ၏ အဋ္ဌပဉ္စ ရှစ်းမီးလာ၏ မှတ်ရာမယွှင်း ထုံးနည်းမှာ မည်ရင်သုတ နှစမပြဒါ နားဖြင့်ကြားသော် နဂါးနှစ်ကောင် ပန်ဆောင်ဆသစ် ဟင်းခွက်စစ်လည်း ရှစ်ရမှန်စွာ ညောင်ပြာတရှပ် ရှစ်ခုတပ်၍ ဒေါင့်ဆပ်ပြာလည်း သုညာရာမ ပဋ္ဌပေါင်းထွက် ရှစ်ဆယ်တွက်၍ သတ်တော်နှစ်ယွယ် ထင်ဖွယ်နာမ်ရှပ် ချုပ်ဆေးသတ်ဆေး ပေါ်၍ပြေးလိမ့် ဆိုရေးသက်နှံ ဂဏန်းရှာ့ရှစ် စင်စစ်တုရင် ရှစ်ခွပင်တည့် တို့ပြင်မှန်ဟော စကောနှစ်ချပ် ယှဉ်ခါစပ်လျှင် ဝညတ်မှည်ကြူ ထ-ဆင်ထူးသို့ ပူခါအောက်ထက် နဂါးတက်၍ ဟိုင်းထက်ခွေဟန် ကြိမ်အဖန်မှာ ယူရန်မတိမ် ကလိန်နှင့်ပြ ဇာဝဝိသဏနယကျယ်ဝန်း ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း မှတ်ဖွယ်ချည်းတည်း နောတ်နည်း ကျားမြီး ဆွဲကုန်ပြီးသော် သေကြီးသေကြ သေပြန်ကလည်း ဒယဖြစ်ထွေ သေလစပထဝီ ရွက်ချိထမ်းခါ တကမ္ဘာလုံး ကြာဆုံးကြီးကြာ သည်ခြင်းရာမှာ သေလာပထဝီ ရောင်နိန်နီဖြင့် လေးလီသေသ အဆုံးကျသော် လေးဝသချေ် ကပ်ကြီးကျေ၍ ခေါ်ထွေကမ္ဘာ မတာတပ်တျ ထုပြီးရ၏ နေလနှစ်ပါး ထင်ရှားပေါ်ထွက် ဥဒည်ထက်၌ နံနက်ကိုတစ် ညကိုနှစ်နှင့် လည်ရစ်ချာချာ ဆယ့်နှစ်ရာဝယ် သုံးဖြာတြင်း ကိုးနဝင်းတွင် ခေါ်ခြင်းစဉ်စီ သတ္တာဗီဖြင့်

ကြိမ်လည်ဖန်ဖန် အနန္တရောက် ထပ်ခါတပ်ခါ ကြွေပေလာ၏၊ ကမ္ဘာ ကုန်မှ ကိန်းဆုံးကျသည်၊ သုညာဝဇ္ဇည်း သဖွယ်တည်း၊ ပြောခဲ့ကြ ခက်ခဲလေစွ။

ပုဂ္ဂမရ အေးမှရသည် ဝ-ဇ္ဇည်းနက်ကျယ် သုညငယ်ကို အလွယ်မမှတ် ဆင်ခြင်ဟတ်လျှင် ဉာဏ်မြတ်ပိုင်းခြား ဘုရားအတူ ကျွန်းဇမ္ဗူတွင် ရှင်လူအံ့ဩ လုန်ကျော်စောလိမ့်၊ သဘောအရ ထို သုညကို ဝ-အက္ခရာ ရေးပြီးခါလျှင် ဝ-မှာထက်ဝက် အောက်ကိုဖျက် လျှင် တင်စအဋ္ဌ ဂ-ငယ်ရ၏၊ ထိုဂ-ငယ်ကိုလှန် ခေါ်ပြန် (ပ)စောက် ရှစ်ခုရောက်၏၊ ပ-စောက်နှစ်ရပ် ပက်လက်စပ်က ယ-အက္ခရာ ဖြစ် ပြန်လာ၏၊ မှောက်ခါရေးက က-ကြီးရ၏၊ ပ-စောက်အထက် ဟောက်ပက်ပိတ်လိုက် ဗ-ထက်ခြိုက်ရ မှောက်ပြန်ကလည်း ခ- အောက်ချိုက်သာ ထင်ပြန်လာ၏၊ နည်းနည်းကျယ်လှ ထိုသုညကို နေလထွက်ဝင် ထင်ပြန်သည်က ပြည့်ဝန်းပလည်း သုည(ဝ)ပုံ ထင်တုံရှောင်ဖြာ မျက်စိမှာလည်း ညီစွာနက်ဝန်း စွမ်းသည့်ရင်ဝယ် ဝ-ငယ်အရေး မျှော်ဆခတွေးလော၊ တွေးတွေးနီတိ ငါးမျက်စိနှင့် မြီးကိုယှဉ်ဝံ ဘာတန်ကြက် ထက်ဝက်မှောက်စုန် တင်တုံ ဂ-ငယ် ဥဒေါင်းငယ်လည်း မှတ်ဖွယ်ဘာတန် ပုဇွန်ကျောက်ထက် ထင်ပြက် ပြက်နှင့် ရေတွက်သင်္ချာ နာမည်အရ အင္ဂနှင့်ပင် သစ်ပင်ပိန္နဲ အညှာ ထဲဝယ် ဂ-ငယ်နှင့်ပါ၊ သုညဝန်းဝန်း အစဉ်ထွန်း၏၊ ချွန်းသော သမ္ဗ-စတ်မကျတည့် ဝန်းကစက်ဝင် ကျေးဇူးအင်မှာ ရှင်ပင်ဘုရား ဉာဏ်ပိုင်းခြားမှ ကုန်ကြွားဖွယ်ပင် ထင်သည့်အက္ခရာ ဝ-ကျယ်စွာ သည်၊ စကြာဝဠာ တောင်ကြီး နှန်းဆွယ်တည်း၊ ပြော နက်နဲလေစွ။

စကြာဝဠာ ဝန်းကိုက်ကာသို့ အက္ခရာဝ ထိုသုညကို ရှေးလ စံနှစ် ဉာဏ်ဖြင့်လှစ်ပိမ့် ဆန်းသစ်ရွှေလ နန္ဒာကလျှင် စ၍ဘဖြာ ဇေယျာရိက္ခာ ပုဏ္ဏာပဥ္စ သုံးပြန်ကျတွင် ဆန်းစနှစ်ရက် သုံးရက် ကစ ဂ-ငယ်ပြ၍ ၁-ပြီးသေး အရောင်ရေးလည်း ဖွေးဖွေးရွှေရွှေ အောက်ကနေ၍ ညိုဖွေ့ထွက်က ဗထက်ခြိုက်ဟန် ထိုပြန်တိထိ အစဉ်မှီ၍ အညီအလာ ပွားကာကာဖြင့် ငါးဖြာတိထိ သုံးခါ

ချိုသော် ပုဏ္ဏမိဏ္ဍ သုဏ္ဍမဏ္ဍ ဆယ့်ငါးရှင်၊ သောဠသကာလ ပြည့်သောခါလျှင် ထွန်းဖြာအရောင် ညှဥ့်လုံးပြောင်၍ တန်းဆောင်ကြီးသို့ ရောင်ဝါပြို၏၊ ထိုမြို့တချက် ကန္တစ်ဖက်သို့ လျှောသက်ပြန်ခါ ရောင်ဝါကွယ်ပ ပန္နရရက် ငါးချက်တိုက် သုံးပြန်လီသော် စဉ်စီ ထာလ ထိုက္ခအရေး၊ ညိုရှောင်ပြေး၍ ရေးဆန်းခဲ့ရ ပမာဏသို့ ဂ-ငယ်ရှစ်ရောင် ထင်ပြီးနေဝင်ဝယ် မိုက်မှောင်ဖုံးခါ ခြောက်လ ကြာလျှင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်း ဖမ်းတုံလျှင်း၍ ဝင်းဝင်းထွန်းစင် မမြင် ရှောင်ဝါ ညိုမှိုင်းပြာ၍ အုံ့အာသရဲ ကျော်သံသဲတည့် ခေါ်မြ ထုံးတမ်း ငပုပ်ဖမ်းဟု ခွဲခြမ်းသရုပ် ခွေးငပုပ်တို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ နေစင် လာသိအောင် ပရိဘောသာ ဥဒါန်းလာသား ကမ္ဘာဇကာ၊ ဘိုးဘွား မိဘ ပြောဆိုကြသည့် ရှေ့လစ်နှစ် ခွေးညှစ်ငပုပ် သည်အရုပ်ကို အထုပ်ဖြေဏ ရတနာစုံ ပြသည့်ပုံသို့ ဆိုဘု လဿဇ နည်းတဖြာ ဖြင့် ဋ္ဌာန္တာစရိယ တထူးပြပိမ့်၊ ၊ကြုံကြုံညက်သွား၊ ညက်စွယ်ထည့်း၊

ညက်စွယ်ညက်သွား၊ ညက်စဉ်းစား၍ ပြဒါးသတ်သွေ့ မှတ်စေ ဟူသို့ ပုံထူစရာ ရှေးအခါက မြို့သစ်ကျက်စား၊ မှုဆိုးသားသည် သားငါးရှာမည် တောသို့လည့်သော် ကျောက်ရှည်မျိုးခြား မြွေ ငယ်များကို ရှေ့ဖျားအလျင် ရှေ့လေချင်၍ ဝင်ခါဆွဲခါ ရိုက်ပြီး ခါလျှင် နောက်ပါငယ်သား၊ တပည့်အားကို လျင်လျားအိမ်ရောက် ပြန်လေမြောက်ကာ စားသောက်ရန်ပြုတ် တမတ်ဖြင့် သုတ်သုတ် ပြီးစေ မှာလိုက်ထွေဖြင့် ပြန်လေပြုတ်ထား၊ မြွေငယ်များကို မေ့ ဘွားသည့်မိ တစ်ဘာမြင် ထိုခါတွင်နိုက် ထင်သည့်ခြေရာ လိုဆ်၍ လာပြီး ကျက်စွာပြုတ်ထား မြွေငယ်များကို မစားသေးဘဲ အိုးကြီး ထဲ၌ အုံ့အုံ့စရာ ဩဇာနက်လေ၊ ဆေးမြစ်ကိုခပ် လျင်ရှပ်ရှပ်ဖြင့် စွပ်ခါစွပ်ခါ ထွက်ခါလိုက်ကျ တခဏနှင့် မြွေမခေါ်သွား မြွေငယ် များကို တောဖျားဝင်မြောက် ပျောက်လေသည်ဖြစ် အိုးကိုလှစ် သော် ဆေးမြစ်ရသည့် ထိုတပည့်ကို လာသည့်မှုဆိုး စားမည်ကျိုး ၍၊ မြွေအိုးယူချေ ဆိုလေသောခါ မြွေများစွာကို ယောမြွေကြီး လာပြီးခေါ်သွား အကြောင်းကြားက မုသားပျက်ကွယ် ယုံဘွယ် မဆို စားလိုသမျှ ငါ့အလျင်စား ကုန်လေငြား၍ လှည့်စားလေ့လူ သွားလေ့ဟူသော် ထိုသူတပည့် လှည့်ပတ်ရပ်ခြား၊ နှာ၍သွားက

သမားစိတ်ဝင် နှလုံးရှင်နှင့် တွေ့ချင်လမ်းပေါင် ခွေးသေကောင်ကို ဆောင်သည့် ဆေးငွေ နှာခေါင်းဟောသော် ဆေ့ဆေ့တုလတ် ခြေဆပ်ဆပ်ဖြင့် မဏ်တတ်ခွေးပုပ် ရုပ်နာမ်အစုံ ရှင်လာကုန်၍ စုံစုံမက်မက် ခေါ်လျက်သွားလေ ဝေးနေရပ်သီး သေဋ္ဌေးကြီး၏ သမီးပျိုငယ် တင့်တယ်စွာလှ ဆင်းရုပနှင့် သေစဆဲဆဲ ဝန်းအုံပွဲသို့ သဲသဲ သံ ထိုအသံကို နာခံမေးက သေဋ္ဌေးသမီး ပျက်စီးသေစ နှစ်မြော ဂြ၍ ထိုမျှသူငါ ဆေးတကာတို့ ကောလဟာလ ငိုကြွေးကြတူ ခြင်း တစကား တုတ်တိုင်းကြားက သမားလုလင် ခြသော့သွင်ဖြင့် ပြုံးရှင် ရယ်ကာ ချိုမှုက်နှာနှင့် သေရှာလေငြား သမီးအားကို ပေးစား အလျင် အသက်ရှင်စိမ့် ဆိုချင်လေက မောင်သူလှသည် ငါသမီး အား ကုရှင်ငြားက မယားဖြစ်စေ ထိမ်းမြားပေအံ့။

ဆိုထွေစာချုပ် သေကောင်ရုပ်ကို တုံးအုပ်ရိပ်ငြိမ် ကာတင်း တိမ်ဖြင့် ငြိမ်စေဆေးလေး နှာနှပ်ဆေးဖြင့် မွှေးမွှေးနှာဝ လှွင့်မှုတ် ကာလျှင် ဇီဝအသက် ဆက်ကာရှင်ပြန် စောင်းဘိလှုန်၍ သေလွန်သူ ကျက် ရှင်ပြန်ချက်ကြောင့် သမက်ဖမ်းပြီး သေဋ္ဌေးကြီးသည် သမီး ကိုရ သမက်ရဟု သုခပီတ် ပြည့်လျှမ်းရှိလျက် သိလေကျော်ကြား ထိုဆေးသားကို ရှည်လျားအောင်ကို ဆောင်စေလို၍ ထိုဆေးသမား အိမ်တိုင်ဖျားဝယ် တင်ထားလှမ်းကာ လနတ်လာ၍ ရုပ်ဝါစွန်ဟန် လျင်မြန်ချီလေ စောင့်ရှေ့နေသား ခွေးသားပုပ် ထိုစွန်ကုပ်လည်၊ ဆေးထုပ်ကိုတ မရ့ရအောင် ပြင်းစွာဟောင်၍ မိုးခေါင်ကိုလိုက် လဝန်းတိုက်သို့ ဆိုက်ရောက်ဝင်ငြား လ-နတ်သားကို ဆေးဝါ ပးကြောင်း မည်ဟိန်းမောင်းလျက် ဆေးတောင်းလေတုံ လကိုငုံ၍ မိုင်းမှုံအရောင် မပြောင်မလင်း လမင်းညိုရုပ် ခွေးငပုပ်ကြောင့် ဂုန်လှုပ်ဆေ့ဆဲ့ အပုပ်ငွေ့ဖြင့် တွေ့ကြုံရရှာ သည့်ခြင်းရာကို ကမ္ဘာဥဒါန်း၊၊ အစဦးညွှန်း၍ လဝန်းကွယ်ချုပ် ငပုပ်ဖမ်းကြောင်း ဤထုံးဟောင်းကို တသောင်းဇမ္ဗူ မြကျွန်းသူတို့ မှတ်ဟူပြောကြ ရှည်ကြာလှသည်။ ။ရွှေလငပုပ်ဖမ်းကွယ်တည်း။

ငပုပ်ဖမ်းကွယ် ရွှေလဝယ်လျှင် မှတ်ဘွယ်ထူးခြား ဤ စကားနိုက် ပြဒါးသတ်သူ နည်းတူယူစိမ့် လူညစ်အမျိုး မုဆိုး

ဆေးမြစ် သင်္ချာစစ်သော် ရှင်ခုနှင်နှင် ဂ–ငယ်မြင်လိမ့် အလျှင်မြွေ
ငယ် အသွယ်သွယ်ကို ရှင်လွှယ်စေတတ် ဆေးမြတ်ခပ်သော် ရှုပ်ရှုပ်
အလျှင် တောသို့ဝင်နှင့် သေချင်ပုပ်ပြီ၊ ခွေးကြီးအရ ခွေးစမ္မဖြင့်
ပြသည့်ချင်းရာ နောက်ပါငယ်သား တပါးခွေးသေ ယူလေသေ
ကောင် ထွက်ဆောင်အဋ္ဌာ မှတ်အပ်စွာ၏၊ စန္ဒာလနတ် စွန်အမှတ်
ဖြင့် ချီလတ်လေဟန် အကြောင်းပြန်သော် ရွှေစွန်ဘယ်မှ ဝဲသည်
မှဟု တန္တုဆိုရေး နောက်ဆုံးမွေးသည့် ခွေးကိုလိုလှ ဝဲသည်ပဟု
ဆိုကြတခြား၊ ဝါတ်သုံးပါးကို စွဲငှားစွန်ခေါ် မြွော်လေငတရေး
ခွေးအသားလည်း ခါးကြီးခါး၏။

မစားကောင်းပေ ခါးပစေတော့ ရေနှင့်ဆေးမည် ဆိုရေး
တည်၏၊ ရေသည်စစ်စစ် ဆေးမျှဝဇ်က အညစ်ဒေါသ ဖြူဆွဆွဟု
ဆိုကြမှတ်ရေ၊ ခွေးကိုသုည ရေအင်္ဂဖြင့် ဤမျှထုံးဟောင်း နည်း
သိကေ်ာင်းဟု အောင်းဈေးဈာဏ်ဓါတ် ဗြဟ္မာနတ်တို့ မပြတ်ကိစ္စ
လူကိုမ–သား လောကပါလ နတ်တကာအာ၊ ဆင့်ဆင့်ကြား၍
သားမြေးစဉ်ဆက် အုပ်ကျတ်မည် စနည်းသံဖြင့် နာခံတတ်သူ မှတ်
စေဟုဆို မှတ်ယူဘွယ်ချည်း အနည်းနည်းဖြင့် (မန်ကျည်းခုနစ်စဉ်
ဟည်ပါလှသည့် ရပ်ကယ်က ကိုကြီးမြတ်ကယ်စေဆိုလာ ဈာနည်
နောင်မှာ ကြေစင်နှစ်ကျင်းကြောင့် ပျိမငြင်းသာ ထမိ ဖာလိုပါ
သေး၏၊ တဘတ်ဖာလိုပါသေး၏၊ ဘီးနှင့်မှန် ကျန်ပါသေး၏၊
ကိုကြီးမြတ်ကယ်ဏ ရေလိုအေးနှင့်လိုက်ပါတော့မယ်လေ၊) ဆိုရေး
ပတ်ကုံး ဇမ္ဗူလုံးပင် ထုံးတမ်းတွင်၍ ထင်ထင်ရှားရှား ဆိုစကား
လည်း နတ်မျစ်ပြသ လူထိုမျှအာ၊ နဂါးသေနည်း၊ မန်းကျည်း
သင်္ချာ ဝဋ္ဋဗီသ ကြောင်ကြက်ရ၏။

ပဋ္ဌကြက်ကို အမျိုမှန်းထစ၊ ဈာသည်းညီနောင် ကြောင်
လည်းရှောထွေ၊ ဓသွးဆောင်အညီ ထမီတဘက် ဖာနှစ်ချက်မှာ
ကြွက်ကိုပြပေ တဆယ်နေ၏၊ ဆိုထွေပြီးမှန် မာရ်ဆယ်ထွေ ရေလို
အေးဓာတ် ကိုကြီးမြတ်မှာ ကြွက်ခေတ်ဟိုင်းမင်း ယဉ်ပါသွင်း၍
ထွက်ခြင်းမှန်ပြီ၊ ရှားမီးတွင်ဘျ မရဏဆည့် ပုံချယူလေ အထွေထွေ

ကို စာပေလင်္ကာ ချီသာယာဖြင့် ဠာန္တာစရိယ နည်းစုံပြသည်။ ။ ရှေးကထုံးဟောင်း အကျွယ်တည်း။ ။သြော်သိမည်ခဲခလစ္စ။

အကျယ် အကျယ် မှတ်သားဘွယ်ကို ဆန်းကြယ် ဉာဏ်ရှိ တထုံးသိလော့၊ မိဘဆိုးတွား သူဟောင်းများတို့ ရှေ့ကျွားရှေ့ယုန် ပြောကြတုံသား ရှေးစကားတည်း။ ပြဒါးသတ်လမ်း ကုံးတမ်း ထင်ထင် ဂဏန်းမြင်လိမ့် သည့်ပြင် မှတ်ဆောင် ဒိန့်ဒိန့် ချောင်ဟု ကြောင်နှင့်ကြွက်ရုပ် ခုတ်ခြင်းစကား တပြားနှစ်ပြား လင်ပန်းပြား က စသည်ထုံးတွင် ရှင်မထိက္က သိသူဖော်စေ ဂဏန်းချေဖြင့် ပုံဒသ နည်းပြ က-ခ-ဂ-ဃ-င ယူကြလင်္ကာ မှတ်ပါတ ၀ စ-ဆ-ဈ-ဇ-ည ယူကြလင်္ကာဝဲ ရိပ်ခါစွဲ၍ အမြဲမြှောက်ကိန်း ဒွေးတြိန်းဖြင့် ထွက်ကိန်းကိုပြ ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ပဉ္စသင်္ချာ မြှောက်ပါသနည်း။

ဗျည်းနှင့်ဒွယ ပြသည့်အချက် ကြွက်လည်း ငါးကောင် ကြောင်လည်းနှစ်ခု ယူမှုစုံစေ ခြသေ့်ဟိုင်းကို မရှိင်းယူဟု ဆိုမှု ထွေထွေ မှတ်စေဘရေ၊ ခြသေ့်ဆေးကို ယုံရေးမုချ ခြသေ့်ကမူ နေလအထက် အောက်သက်နဂါး လဆန်းလားသို့ အောက်ကား ပြောင်ပြောင် ထက်ခေါင်မှိုင်းညို ရာဟုမျိုးသို့ တို့ကိုပုံကြ ပုဂံရှင်ကြီး ထီးဆောင်း၍ပျော်ကို ဝလေးထောက်နှင့် နှော့နှောက်ယူဘိ ကရ ကိယ ဂဏန်းပြ၍ ပေါင်းကြသောခါ ပဉ္စာဒသ သုံဒသနှင့် ပဉ္စပီသာ၊ ခတ်ကားမှန်ပြ က-ခ-ဂ-ဃ-ဒ နည်းအရနှင့် စ-ဆ-ဇ-ဈ-ည၊ ပ-ဖ-ဗ-ဘ-မ ကြောင်းခြင်းရာကို မြင်ပါလိမ့်မည် နှလုံးရည်၍ ဆန်းသည်ရွှေသ သုက္ကရက်မှာ ပုဏ္ဏာတိထိ သုံးခါလည်သော် အညီ ပဉ္စ ဒသတဖြာ ပဉ္စာဒသ ပုဏ္ဏမတွင် လဝန်းပြည့်ပြောင် အရောင် ဝန်းဝင်၊ ညဉ့်လုံးလင်း၏၊ နေမင်း လမင်း ပြခြင်းအနက် အချက် ချက်ကို ပြက်ပြက်ထင်စွာ ကြောင်းခြင်းရာသည်။ ။စကြာလည်သော နယ်တည်း။ ။သြော်အံ့ဘွယ်သရဲ၊

နေမင်းတက်စ ဥဒယနှင့် လမင်းသရုပ် ခွေးငပုပ်တို့ အထုပတ္တိ တွင်ဘိနိဒါန်း၊ အစဉ်ညွှန်းပြီး၊ တစန်းမှတ်ရန် ဆဒ္ဒန်

ဆင်မင် မွေ့ရှဲဆင်၊ ဝယိ ဆင်မင်၊ မှာရှစ် စိန်ဖြူဖြစ်၍ စင်စစ် ဆန္ဒန် ဆေးဒါန်းမှန်၏၊ စာတန်ပေါက်စပ် မှတ်လေဖိပ်ဘန် မှန်သည် ပင်စိန်၊ ဆေးခပ်သိမ်းကို မတိမ်းစေရ ဂဏန်းချဖြင့် ပြသည်ခတွေ့ထွေ မရေနိုင်ပါ မှတ်ရာတမျိုး အဘိုးအိုမှာ ပဥ္စစဋ္ဌသ အဒေါ်မှမှ ဒသသချိ ရင့်မာလတ်ပံ မလုံတကိ၊ ဆီမီးတောတ်ဥ မှတ်မှု တကြောင်း၊ မြင်းခေါင်း၊ နှာရောင်၊ လျော်အောင်ယူရလ တထွေ ဒေါ်ရင်း၊ ပြင်းနှစ်ရှင်းနှစ် စင်စစ်ခပေါင်း၊ ကြွက်ငယ်ခြောင်း၍ တကြောင်းကြောင်းပ မှန်းသည့် ကြက်သွန် ဆေးထွန်ကျဲဘဲ ငမွဲ နံရိုင်း ဒန်းရှိင်းတစာန် ပုဇွန်ဆေးမျိုး အဆိုးအကောင်း ဆေးသိန်း သော်င်းဝယ် အပေါင်းလျော်ရာ သညာဝိညာဉ် ပညာကျွတ်စား သုံးပါးအမှတ် အကြောင်းခံတက်ကို ထောပတ်ဆီမှာ နာနစနှတ်ကြောင်း နို့ပေါင်းစုနှင့် ရှု၍တေမြောဇာ ဂဏန်းကောတ်သော် ထောတ် လေစွတေမှာ သုညလာ၏၊ အင်္ဂါပတ်ဆီ ရှစ်ဆယ်ညီ၏၊

ပတ်ဆီနီဖြူ ပေါင်းစုအင်္ဂါ နို့သုညဖြင့် နယတခြေ၊ ကြံတိုင်၊ ပွား၍ ဘုရားဒေသနာ ဘိဓမ္မာခုနစ်စည်၊ ဝိနည်းငါးရပ် သုံးထုပ် သုတ္တန် ပေါင်းပြန်သုံးငါ၊ ရှစ်ခုထားပြီး အဘိဓမ္မ ကျန်သုတ္တကို သုညချလေ ရှစ်ဆယ်နေ၏၊ တထွေခုနစ် ချလစ်သဘော သုံးခုရော သော် ဝေါ်၏ဒသ အနွေရ၏၊ ပဥ္စတြိန်း နေ့စကိန်းပေါင်းအ အင်္ဂါသတ် ဖြစ်ပြန်ရိုလာ ကိန်းပဥ္စာကို မြှောက်တြိန်း သုတ္တကိန်းပင် တြိန်းပဥ္စ ပြန်၍ချလည် ကဏ္ဍပကျ ဆယ့်ငါးရ၏၊ အောင်ပမိတ် ဘော် ခေါ်လေအုံမှန်၊ အမြစ်ညွန်းလေစွ အုံမှန်းကိုရှင် ကြံပြန် လစ်သော် ဥသျှစ် အရွက် ၁၈ ထွက်၏၊ ရွှတ်ကိုသည ရေးပြန်က လည်း ရဆည်အနှစ် တဆယ်ဖြစ်၏၊

အနှစ်အနှစ် မာချက်ချက်ကို ဆတ်ဆက်ရမှု ညက်ဘော်ရှု၍ ဥဒယဗ္ဗယ ပြသည့်ကမ္မဋ္ဌာန်း အမှတ်ရှမ်း၍ တစန်းဥဒက ဗထလွဲသွေ ရေနှင့်ဥဗျိုင်၊ ကသိုဏ်းမကျ သည်ခြင်းတကြောင့် ဘုရားသဘော ထပ်၍မောသည့် အတွေ့အနှစ် အချက်ချက်ဖြင့် အကျွမ်းပြ ဆေ

စာလီ အညီပေါင်းက ပဉ္စကွန္တာ ထိုခန္ဓာသည် ရှည်စွာဒီဃ ငါးလုံး ရ၏၊ ရဿမှာသုံး ပေါင်းရုံးသရ အလေးသဒ်ျာ ဏျာမ်းလာမျည်း ဝယ် သုံးဆယ်နှင့်သုံး အဆုံးဂဠုန် ပြင်းဟုန်နိဂ္ဂဟိတ် ခွဲစိတ်ခြမ်းက ဗျာဉ္ဇီ သရာ ရသည့်လက္ခဏာ လောင်းလျာအစစ် ဘုရားဖြစ်လိမ့်၊

ရှစ်ရှသရ သုညနိဂ္ဂဟိတ် ယှဉ်၍ကြိတ်သော် ပေါ်၏လက္ခဏာ အငယ်သာတည့် မှန်စွာသတ်ထော် ခေါ်သည့်နှစ်ရပ် အချုပ် သတ်ဆေ၊ မျှော်တွေးအပြီး ကကြီးကာမ ပဥ္စဝီသာ ဝဂ္ဂ ပဉ္စ ဝဂ္ဂန္တတွင် သုညသေးသေး၊ နှိပ်၍ရေးသော် ရှေးအမည်မှ မည်ထူး ရ၍ ပရဿပညာ ယှဉ်ပါလေလော လျော်ရာခွင်းကြ ပုဗ္ဗမဓော သဘောဒဏ္ဍပ်ထွေ နဓေယမရုံ ကြံလေသဒ္ဒိ ကျမ်းရင်းရှိသည့်၊ ၊ အဇ္ဈိအစ ရုပ်ဝယ်တည်း၊၊ ၊၊အဟောဝတ အစ္စရိယံ၊ ၊

တတြာယမာဒိ ပုဒ်ဖြတ်မိသော် အဇ္ဈိအရ ဒသာသဘော ကတ္တွာအန္တော တေဇောခတ်ရ ဓာတ်မူလတည်၊ တတြမှာ နဂုနှစ်ဖြာ အရုံမှာလည်၊ အင်္ဂါရသ ကျသည်သဘော သောတာ ပန်များ ဘုရားအလို ဓာတ်ကိုသိလျှင် တွေ့တွေ့မြင်လိမ့် ထင်သည့် နိဗ္ဗာန် မြတ်တုံမှန်ကို သောတာပန်ကစ တေဇောပြု၏၊

နောက်ကထပ်ခါ တတြာဘိရတိ မိစ္ဆေယျံ ရှိ ဤပါဠိဖြင့် အဘိရတိ ရွှေနန်းဆီမ့်သို့ စည်းစိမ်ကြီးကျယ် အံ့ဖွယ်ဘွယ်ကို ညာဏ် ကျယ်ဆရာ မဟာကစ္စည်၊ နည်းအစုံပြ လောကဓမ္မ အဟ္ဝနှစ် ချက် အနက်ပြီးစေ အနေကဇာ ဒေသနာအစ အဇ္ဈိချ၍ အန္တ ဝသန် နိဗ္ဗာန်ဝင်နီး ရှင်ကြီးရှင်ငယ် အသွယ်သွယ်အဇ၊ သနာ တော်မူ ဘိက္ခူ-ဘိက္ခူနီ ဥပါသက်-ဥပါသကာ ဓပ္ပံမာဒေန သမ္ပာဒေထ အန္တိမဖြင့် ဘိက္ခုဥပါ ပဉ္စဒသ ပဉ္စဝီသာ ဂဏန်းလာ ဖြင့် ထမှာဆင်ထူး ၀-ကိုပူး၍ လူ့မူးဘုရား အဆုံးကြားသည်၊ ၊ စကားပန်းနှယ် ကုံးသွယ်တည်း၊၊

ပုအလုံးနှင့် ပန်းကုံးသဘွယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် ဝ-ကျယ်သည် နိဗ္ဗာနကို ထ-ဆင်ထူးဖြင့် လူ့မှာဘုရား အဆုံးထား၍ ဟောကြား ခြင်းရာ ဘုရားမှာလည်း အဋ္ဌဝီသ ရှေးကာဘုရား ပွင့်ပြားထွန်းဖြစ် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ကို ချလစ်ဂဏန်း ရှေ့ငွေမှန်းလော့ နှစ်ခန်းရှေ့ငွေ ပေါင်းနှောရေလည်း တေဇောအာဒိ ဆေးရင်းသိလိမ့် ခေါ်ဘိ ့ည် တွင် တကျက်ရာ အနက်မှာလည်း ဘကျာလောဘ တတ်စွမ်းကြ သည် လောကဘုရား နှစ်ပါးရှေ့ငွေ ပြည့်စုံပေက မေဓက်ရာ သရဏာနှင့် ဝီပါအလား အမျုးမှီရာ သာရကပ်က စသည့်ထင် ပေါ် လေးမည်ကျော်သဒ်း ရေသော်ကမ္ဘာ ဆယ့်တခါကို နှော ပါကုန်ကြ။

ဒွေးစမှစစ် ကျားကြောင်ဖြစ်၍ ရောင်တစ်နေလ ဒွေးကော တွင် ရဇတသဘော ဖြူသောဥစ္စာ ဒွေးကလာသည် ငွေသား အဟုတ် သုဒ္ဓေါဓန ဘုရင့်ခမည်း သိမ်းထည်းဥစ္စာ ရှိသည်မှာလည်း များစွာကိစ္စ ပြီးနေကျ၍ သုဒ္ဓသည်းမှတ် သိဒ္ဓတ်သားတော် သတင်း ကျော်၍ ယသော်ဓယာ များစွာခြံရံ အမေ့မွခံသား ဘွားသည်သား ဟု ရှေ့နိဉသို့ ရှုချင်စဘွယ် အသွယ်သွယ်ပင် မိုးကြယ်ပြင်သို့ သိမြင် တတ်က အဿာဏီ ဘရဏီဘ သတ္တဗိသာ နက္ခတ္တာနှင့် ကာက ဟံသ ကက္ကဋတို့ နဝတရော တွေတွေဖြာ၍ မိုးမှုကြယ်စု ဘရ မကျန် ကျမ်းကြေပြွန်လျှင် လင်းလင်းမြင်၍ ကောင်းကင်ကိုလျှာ ဥာဏ်တော်စက်ဖြင့် ချင့်တွက်စာနာ စက္ကဝါဠကွင်း တိုက်အတွင်း ဝယ် ရှိခြင်းရတနာ များပြားစွာတို့ စကြာမင်းဖျား ပတ္တမြားတွ ထွေပြားထင်သို့ မြင်လိမ့်ဆောန် အဆုံးစွန်သည်၊ ။နိဗ္ဗာန့်ရှေ့နန်း ပျော်ဘွယ်တည်း။

နိဗ္ဗာန့်ရှောက်ကြောင်း လူအပေါင်းအား နည်းဆောင်း ဟောခဲ့ အကျဉ်းဘွဲ၍ နှစ်ဆယ့်လေးလုံး ချသုံးအက္ခရာ အရဏာရှ ဦးစွာရှတ်ဘိ သာဝတ္ထိဖြင့် မည်ရှိဆန်းမှာ မည်သည့်ာဝယ် စမ္ပယ် စည်းစိမ် ရိုင်ငြိမ့်မကွာ ဝိတ္ထိမှာလည်း သဗ္ဗာဝိတျာ နာဘူယဘော

ကြုံလေမူချ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ မြောက်ကိုင်းဖြင့်ပြု ဇော်ဘိုသည့် သဗ္ဗ ဝိတျ္ဂ ပြီးစီးရာဟု အနုဘူယတေး ခံစားရေးကို မျှော်တွေးသိစေ ဥဇ္ဇက်တော်တွေ၍ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန် ခရီးညွှန်သည် နှစ်တန်ကောင်း ကျိုး ရည်ရွယ်တည်း။

ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ အင်္ဂမကာလ မ်နသိဒ္ဓိအခက်၊ ဤတွင်ပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နဝမကဏ္ဍ—ဇေယျသိဒ္ဓိအခန်း

၂၆၁။ ဆေးကျောက်မျိုးတို့၏ သိုက်ကိုပြဆိုခြင်း။

သုနာပရန္တတိုင်း၊ တမ္ပဒီပတိုင်းတို့၌ မြန်မာဦးစွန်းထွန်းသော မဟာ ဘုမ်မည်သော သရေခေတ္တရာ အရိမဒ္ဒနာ ဝိဇယပူရ ဇေယျာပူရ သုနာပရန္တတိုင်း၊ တမ္ပဒီပတိုင်းဟု သမုတ်အပ်သော နိုင်ငံအတွင်း မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလာသည်။ ဘိုးဦး တောင်ဈ နေ၍ သရေခေတ္တရာပြည် တည်မည့်အကြောင်း၊ ယင်းမှသည် တန့်၍ ကြွသည့် တော်မူသော် တန့်ကြည့်တောင်ထိပ်ထက်နေ၍ အရိမဒ္ဒနာ ပေါက္ကရာမ မည်သော ပုဂံပြည် တည်မည့်အကြောင်း၊ ထင်းကသည် အညာသို့ ရောက်လျှင် တောင်ထိပ်ထက်ဝယ် အသံတော်ဖြင့် မြွက်တော်မူသော ကြောင့် သံတော်မြွက် တောင်ထိပ်က ရပ်တော်မူ၍ မြင်းစိုင်းမြို့၊ မကွဲရာမြို့၊ ပင်းယမြို့ စသော ပြည်ဖြစ်မည့်အကြောင်း၊ ဝိဇယပူရ စသောမြို့၊ ထီးနန်းဆောက်တည်လိမ့်မည့်အကြောင်း၊ ဗျာဒိတ် ရွှေ နှုန်း ညွှန်းတော်မူသည်။

ယင်းမှသည် မင်းဝံတောင်ရိုးသို့ ရောက်တော်မူလျှင် ဇေယျာ ပူရ၊ ရတနာပူရ၊ အင်းဝ စသောမြို့တို့၌ ထီးနန်းဆောက်တည်လိမ့် မည်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်။ ယင်းမှ မြန်မာ ဦးစွန်းထွန်း မည့် သာသနာတော်တည်ရာ ပြည်ကြီးဖြစ်အံ့ဘာ အစ ဆနဦး၊ဓ

ဘ၀ါးတော်ဦးစွာ ရောက်တော်မူ၍ ဘ၀ါးဦးတော်တောင်သည် နစမ် ရွှေ့သောကြောင့် ဘိုးဦးတောင် တွင်ပြန်သည်၊ ပေါက္ကံမြို့ ထီးနန်းဆောက်တည်မည့် အကြောင်းကို ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသည်၊ စိုင်သုံးစီးတို့သည် မြေပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်လျှင် အသံတော်ဖြင့် မြွက်၍ မြင်စိုင်း မကွာရာ့ ပင်သယ်စသော မင်း ညီနောင် သုံးယောက်တို့ကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် သံတော်မြွက်တောင် တွင်သည်၊

စစ်ကိုင်းမြို့ ရွှေတောင်ဦးမော်ကိုလည်း ရွှေခေါင်ဦးမော် ဆိုသည်၊ မြတ်စွာဘုရား ရေမွတ်သိပ်တော်မူသောကြောင့် ဦးခေါင်းတော်ဖြင့် မျှော်တော်မူလျှင် တောင်စောင့်သော သမ္မာဒေဝနတ်သည် ရောက်တော်မူ၏၊ ထိုသမ္မာဒေဝနတ်ကိုလည်း ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်၊ ဤသန်လျက်ကျွန်းဝယ် အစအဆုံးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ မိုးညှင်းမင်းတရား၊ သား-မင်းရဲကျော်စွာ၊ ညီ-ထူပါရုံ ဒါယကာစ နရပတိကြီးကို ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်၊

ရွှေကြက်ယက်၌ ရွှေကြက် ဆိုသော စကားသည် မှန်၏၊ ဘုရားလောင်းအစစ် ကြက်ဖြစ်သောကာလ မောင်နှံနှစ်ပါး နေဖူးသော တောင်တည်း၊ ရွှေကြက်တောင်မှာလည်း ရွှေကြက်နေသည်၊ သီဟတော ဘုရားရှိသော ကျွန်းသည် အစဦးက သီဟဂီရိကျွန်း ဟု ခေါ်သည်၊ ၎င်းသီဟဂီရိကျွန်းတောင်ကို သီဟဂီရိတောင် တွင်သတည်း၊ ၎င်းတောင်တွင် ခြင်္သေ့မင်းအစစ် ဖြစ်တော်မူသော ကာလ မောင်နှံနှစ်ပါး အရှင်ါးရာနှင့် ပျော်ပါးနေဖူး၏၊ ၎င်း သီဟဂီရိတောင်၌ ဗဟန်းဖြူ-ဗဟန်းနတ်ရှိသည်၊ ရပ်မိ၊ ငါးခတာစ ခန့် ခြောက်တောင်ခန့်ရှိသည်၊ မုနိရာဇရဲဒေသ၊ ဂန္ဓတရားဇော်ဂျီတို့ နှင့် များစွာသော ဝိဇ္ဇာဓိုရ် လုလင်တို့ ခိုသော တောင်ကြီးတည်း၊

ထိုတောင်၏ အနောက် ချောက်ကမ်း ကြီးစွာရှိ၏၊ ၎င်း ချောက်အတွင်း ကျောက်ဖျာ ရှိ၏၊ ကျောက်ဖျာ အောက်တွင် ကျောက်ဖစ်ရှိ၏၊ ၎င်းအောက် ရပ်မိးရှိ၏၊ ယင်းမှသည် မြောက် ဝယ် တောင်ပူစာရှိ၏၊ ၎င်းအနောက်မှာ ရာဇရသေ့ဂူပျက် ရှိ၏၊ ဂူပျက်တခေါ်ခန့်တွင် တောင်ကမ်းပါး ရှိ၏၊ အဆင်းတွင် ၉၂- တောင်ခန့် ရိုးနီရှိ၏၊ အရှည် ဝန်း၏၊ အပင်ဘစ်တောင်ခန့် ရှိ၏၊

အပွင့်ဖြူ၏၊ အသီးမသီး၊ ထိုဆေးပင်ကို ဇော်ရန်းပင် ဆိုသည်၊ နှာသေ၏၊ ယင်းအနောက်တွင် ဂန္ဓာရမည်သော တောင်ကြီးရှိ၏၊

ထိုတောင်ထိပ်ဝယ် ကျောက်ငူတောင့်ရှိ၏၊ ကျောက်ငူတောင် ကမ်းပါးအလယ်တွင် တစ်တွင်းခန့် တူးသော်_ရုပ်နီ ရုပ်ဖြူလည်း ရှိ၏၊ ဗဟန်းဖြူ ဗဟန်းပြာလည်း ရှိ၏၊ ရုပ်ဖြူကား သုံတသေ၏၊ ရုပ်နီကား သံသေ၏၊ ၎င်းအရှေ့ချောက်၊ ပုလဲဆိုင် ပုလဲပွင့်မည် သော ဆေးမျိုးရှိ၏၊ ဂန္ဓာလရှင်ရသေ လက်ဝဲ-လက်ယာ ပျော်ဖူး သောလမ်းတည်း။ ဆေးမျိုးကို သိလိုသော သူတို့သည် ကြည့်၍ ယူကုန်ရာသည်၊ ပုဂံမြို့ ထီးနန်းဆောက်တည်သော နရပတိသီဟ မည်သော မင်းလက်ထက်၊ ဘုန်းကြီးပညာကျော် အရှင်စိတ္တရုံသိ တို့နေ၍ လုပ်ရပ်အဆိုအတိုင်း ဝိဇ္ဇာဓိုရ်လမ်းသို့ ရောက်ဖူး၏၊ သိဗ္ဗာ ဂီရိ မည်သောတောင်၊ ဂန္ဓာလ မည်သောတောင် ၂-လုံး အညွန်း တည်း။ ။

ယင်းကသည် စုန်ခဲ့လျှင်၊ ရွှေကျွန်းရွာဝယ် အနောက် တောင်တန်းကို ယက္ခကောလာတောင်ဟူ တွင်သတည်း။ ထိုတောင် တွင် ရှုသေ့ဇော်ဂျီ တမသီတို့ မနေ၊ ယက္ခိုက်တို့ များစွာနေ၏၊ သစ်ကျော၊ ပြောင်ဆင် သမင် ချေငယ် စိုင်ဆတ် စသော သတ္တဝါ တို့ နေ၏၊ ရွှေကျွန်းရွာငယ်၏ အထူးပွတ္တိကား၊ ဇေယျာဝဍ္ဎနတိုင်း ဏေတုမတီ မည်သော ပြည်ကို မဟာသိရိဇေယျသူသား၊ တေဝရှင် မင်းတရား ရွှေထီးလက်ထက် တိုင်းနိုင်ငံ ကျယ်ဝန်းသည်၊ ဘုန်း လက်ရုံးကြီးသည်ဖြစ်၍ ရာမညတိုင်း တလိုင်းနိုင်ငံ လုပ်ကြံတော်မူ၍ ဟံသာဝတီပြည်ကြီး၌ ထီးနန်းစိုက် ဆောက်တည်၍ မင်းပြု၏၊ နှာ၊မတွင်ရ၍ အလွန်အဆင်းလှပမြတ်နိုး ဒေမနော်မည်သော မိန်းမ ငယ်နှင့် ပျော်ပါး၍ သောက်စားမွေ့လျော်ရှိလျှင် တလိုင်းအမတ် စစ်တောင်မြို့စား စက္ကဒေါတို့ လှည့်ပတ်၍ အနိစ္စရောက်လျှင် အထိန်းတော်ကြီး မင်းရဲသိင်္ခသူသား၊ သားတော်အကြီး ယောတ်ဖ တော် ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရတာနန်းကို သိမ်းမြန်း၍ မင်း ပြု၏၊

တလိုင်းမင်းမျိုး သမိန်ဓောရာဇာ ဟံသာဝတီမြို့နန်းကို လုပ်ကြံ၍ ရွှေပန်းကိုပန်စေလျက် ပန်းအမှုထမ်းသမုတ်၍ အစိုး ဖွဲ့ လေ၏၊ သားတော်ညောင်ရမ်းမင်းလက်ထက် ခမည်းတော်အရိပ်

အရာဖြစ်သော တိုင်းနိုင်ငံကိုရ၍ ၎င်းရလျှင် သေလာမည်သော တောင်ခြေရင်းဝယ်ရွာဖွဲ့ပြီးလျှင် စမို၊စမြေချထား၍ အမှုထမ်းစေ၏၊ ရွှေပန်းပန်အမှုထမ်း တလိုင်းတို့ နေသောကြောင့် ညောင်ရမ်းမင်း၊ ယက်ဆက် ရွှေကျွန်းဟု တွင်သည်၊၎င်းတောင်တန်းကသည် ပတ္တမြား တောင်တန်းထိ ယက္ခသေလှာတွင်သတည်း။

ဘီလူးယက္ခိုဏ်တို့သည် မန္တလေးတောင်နှင့် တစပ်တည်း ကူးသန်းကြသည်။ တောင်လုံး၊ တောင်ပြုံး တောင်မြင့် တောင်ကြီး စသော ဘီလူး (၄၀၀၀)တို့ နေရာ သေတာပန်ဆိပ် စသော ဘီလူး(၅၀၀) တို့နေရာ တောင်ဘီလူး၊ စသော တကျိပ်သော ဘီလူးတို့နေရာ ဘုရားမြတ်စွာသည် သေတာပန်ဆိပ်ဝယ် ဘီလူး (၅၀၀)တို့ကိုဓမ္မာဒေသနာ တိုက်ကျွေးတော်မူ၍ သောတာပန် တည်သောကြောင့် သေတာပန်တွင်သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ဇေတဝန်ဆိပ်ဝယ် ဇေတဘီလူးနှင့် မိတ်ဆောင် အစုံ (၇၀၀) သော ဘီလူးတို့ကို ချွတ်တော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် ဇေတဝန်ဆိပ်တွင်၏။ နံကိုင်းဘုရားရှင်ရှိသောတောင်ကို နံကိုင်း တောင်တွင်သည်၊ ၎င်းတောင်မြောက်-တောင်ကို ပြာပုံတောင် တွင်သည်။အဝိဘဇော်ဂျီ၊ သိဒ္ဓိဗလဇော်ဂျီ၊ ပရဘိဇ္ဇမည်သောဇော်ဂျီ စသော(၅၀၀) တို့လည်းကောင်း ဇာနလက္ခဏာမည်သောရသေ့၊ အညကိစ္စမည်သော ရသေ့၊ ဝိတိနာရသေ့၊ နန္ဒာသုခ ရသေ့ စသော ဘာဂီယရသေ့တို့ ဘုရားမြတ်စွာ ပြာပုံတောင်ကိုယူ၍ စေတီတည်သောကြောင့် ပြာပုံတောင်တွင်သည်၊ ၎င်းပြာပုံတောင် အနေစဉ်တောင်ထောင့်တွင် လေးလုံးသောတောင်ဝယ် ဝိသာဂီရိ တောင် ခေါ်သတည်း။

နွယ်ငန်းပင်လည်းရှိ၏၊ နွယ်ရွှေစင်မည်သော ဆေးပင်လည်း ရှိ၏၊ နဂါနွယ်မည်သော ဆေးပင်လည်းရှိ၏၊ နောက်ရွှေ့လျော လျှင် ဘီလူးတောင်တွင်သည်၊ ဘီလူးတို့သည် များစွာရှိ၏၊ နောက်ဆီ ကြာလျှင် တောင်ဘီလူးတွင်သည်၊ ဂူဟောင်း ဂူပျက်များစွာရှိသည်၊ ၎င်းတောင်ဘီလူး မည်သော တောင်မြောက်၊ ဣစ္ဆာသယမည်သော တောင်ကြီး ရှိ၏၊ ထိုတောင်အရှေ့ ဂူပျက်များရှိ၏၊ ဣစ္ဆာသယ မည်သော ရသေ့အမ်ဦး နေပူး၏၊ ထိုတောင်တွင် ဂူပျက်မြောက် မှန်းကျည်းမောင်နှံ ရှိ၏၊ မန်ကျည်းမောင်နှံအနောက် ခြသေ့ဂူ

တောင်၊ ၃၀ ရှိ၏၊ ထိုဂူမြောက် ၁၂-တောင်ခန့် အရပ်တွင် တောင်ကမ်းပါးဝယ် ဆယ်တာခန့်တူးသော် ပြဒါးသေ၍ အိုးဖြင့် ၁၂ လုံးရှိ၏၊ နေ့ခင်းလာသော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ စားစေခြင်းငှာ ဣဿာသယရသေ့ ထားတော်မူ၏၊

၎င်းတောင်အထောင့်ရှုန်းတွင် ချောက်ဝယ် ဗဟန်းပြူ ဗဟန်းနက်ရှိ၏၊ ကန့်ချုပ်နက်, သမန်းနက် မဟာဂါနက်ရှိ၏၊ ဂဇော်နက်, ကြောင်ပန်းနက်ရှိ၏၊ ၎င်းတောင်ထိပ်ဝယ် နာဂရစ်-မည်သော ဆေးပင်လည်း အရွက်ဝန်း၏၊ အသီးခရမ်းသီးခန့်ရှိ၏၊ ၎င်းအစေ့ကို နမ်းသော်-မူးမေ့ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ အစေ့ဝါ၏၊ ထိုနာဂရစ်မည်သော ဆေးပင်သည် ကြေးနီ-ခဲမတို့ကို မြစ်ချင်း ရ၏၊ ကြက်မောက်ရွက်ကဲ့သို့ အလယ်တွင် နီ၏၊ သီခြင်း, ပွင့်ခြင်း မရှိ၊ ခါးရိုးခန့်ပင် အလုံးရှိ၏၊ ၎င်းပဒ္ဒနှင့် သံကိုထိုးသော် ပြင်း၏၊ ငါးမိထိုးသော် ပန်းသေ၏၊ ၁၂-မီးထိုးသော် လမ်းပေါက်၏၊ မီး ၂၀-ထိုးသော် ဣဒ္ဓိမယပြီး၏၊ ဆီဦးထောပတ်ကျွေးလေ၊

ဣဿာပယကျမ်းညွှန်း ဥစ္စာထားသည့် ဘုမ္မိအရပ်ကို လိုက်လိုသော် ပုဂံမြို့ သိုက်ဟောင်းများတွင် ဣဿသယကျမ်းတွင် ကြည့်လေ၊ ဣဿာသယတောင် ၃-လုံးရှိ၏၊ အရှေ့တောင်ကို ဆိုသည်၊ အလယ်တောင်ကား ဝရုဏဟာရီ မည်သော ဇော်ဂျီဘစ်ဦးသည် ခေတ် ၄-လုံးနှင့်တကွ လမ်းအဆုံးသို့ ရောက်၏၊ ထိုဝယ် ကျောက်ဂူလိုဏ်ကြီးနှင့် နေ၏၊ တရံရောအခါ ဘိန္နရာဇ် တိုင်းပြည်တွင် တပိုရန်ပင်နန်းမြင့်စိုက် ဆောက်ထားသော ဘိန္နရာမင်း၏ သမီးတော် စိတ္တရဲသီ အမည်ရှိသော မင်းသမီးကို ၎င်းဝရုဏဇော်ဂျီသည် ဆေးတန်ခိုးနှင့် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ယူဆောင်၍ ကျောက်ဂူတွင် ထားလေ၏၊ ဝရုဏဇော်ဂျီလည်း စိတ္တရဲသီမင်းသမီးကို နှစ်သက်စေခြင်းငှာ ဆေးတန်ခိုးဖြင့် ၎င်းတောင်မြောက် တလုံးသော တောင်ထိပ်ဝယ် နတ်ဗိမာန်တည်သကဲ့သို့ စိတ္တရဲသီ အမည်ရှိသော မင်းသမီးနှင့် ဝရုဏဇော်ဂျီနေသောကြောင့် နတ်ဘုံတောင် တွင်သတည်း။

နတ်သားတျတောင်၌ ဆေးမျိုး, ကျောက်မျိုး၊ အလွန်များ၏။ ၎င်းတောင်အရှေ့ ရေကန်ရှိ၏။ ထိုနတ်ရေကန်အောက် ၃-တောင်, ၄-တောင်ခန့်တွင် ကျောက်ယောက်သွား၊ ရွှေရောင် ငွေရောင်ရှိ၏။ ၎င်းနတ်ရေကန်တောင် တခင်းခန့်တွင် ၅-တောင်, ၆-

တောင် တူးသော် အောက်ဘွင် နွယ်၍ သီးသော ကျောက်ဖရုံ များစွာရှိ၏။ ၎င်းတောင်မြောက်က တောင်သည် ပုညရှင်တောင် ကည်း။ ရှေးသောအခါ ဓမ္မိကတောင် တွင်သည်။ ဓမ္မိကတောင် အကြောင်းကိုကား ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားမပွင့်မီ ရတနာပုရ အင်းဝ မြို့သည် မိတ္ထီလာတံခါးဖြစ်သည်။ ၎င်းမှ ရှေ့လျော၍ နာရာဝတီ ရဌကမ္မနိမည်သော တိုင်းကြီးပြည်ကြီး ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂစိုးမင်းအဖြစ် ၆ သက် (၇၄၀၀) နေသည်။

၎င်းနောက် နေမိမင်း ဆက်သည်။ ထိုမင်းတို့လက်ထက် ၎င်း ကျွန်း၌ ထီးနန်းဆောက်တည်၍ အဘိသိက်ခံကုန်သည်။ ၎င်းနောက် ထိုတိုင်းပြည်တို့သည် တောအတိဖြစ်လျှင် နာဝတီ အမည်ရှိသော ကြီးစွာသော နတ်နဂါးကြီးတို့ ပျော်ပါး၍ နေဖူး၏။ ထိုအခါ အဘိသူရိသေနတိုင်း အာဒိစ္စပူရ မည်သောပြည်၊ အသမ္ဘိန္န စသော မင်း ၆-ဆက်၊ ထိုနောက်ဆုံးစွန်ဖြစ်သော မဟာပဝဿရာဇာ မည်သော စကြာမင်းသည် စကြာ လှည့်လည်တော်မူ၍ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်လာရာ ဤသံလျက်ခုံကျွန်း၌ ရောဝတီမည်သော နဂါးကို [illegible]သေ၏။ စကြာမင်းလည်း ညီတော် ဥပရာန္တ ညီတော် အနုရာဇ မင်း စသော သူတို့ကို မေး၏။ ငါယခုလာရာ အဘယ်မည်သော အသံနည်းမေးရာ ရောဝတီနဂါးတို့ ကြွေးကြော်သော အသံတည်း ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း နဂါးတို့ကို ကောင်းကင်ခရီးတွ စက္ကာဇိရ မည်သော လက်နက်နှင့် ပစ်ခသလျှင် အခေါင်မကာ များကုန်သော နဂါးတို့သည် ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင် နာကျင်ကိုယ်ရှိ၍ တောင်ခြေရင်းသို့ ဝင်လျှိုးပြေးကုန်၏။

၎င်းနှံကိုင်းတောင် မြောက်-တောင့်ကို နဂါးရှိတောင် တွင်၏။ ထိုတောင်ဝယ် ငါတို့ဘုရား မရှိသည့်နောက် အနှစ် ၁၀၀ ကျော်ခန့်တွင် အရှင်ဓမ္မဒိန္န၊ အရှင်နာဂပုည၊ အရှင်သဒ္ဓမ္မပါလ၊ အရှင်စိတ္တမုနိ စသော လေးဦးသော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ များစွာသော အရှင်တို့သည် သီတင်းသုံးနေဖူး၏။ ထိုအရှင်လေးဦးကား ငါတို့ဘုရား မရှိသည့်နောက်တည်း။ မဟာပဝရဿခိရာဇာ ဟူသော အမည်ရှိသဖြင့် ၎င်းစကြာမင်းသည် ကဿပဘုရားရှင် သာသနာ အဆုံးကာလတည်း။ ထိုစကြာမင်းသည် သီရိဓမ္မာရ ဟူသောပြည်

သမုတ်၍ သာ၊တော် ဥပရာဇ စသော (၈၄၀၀၀) သော မင်းတို့နှင့် အဘိသိက်ခံ၍ မင်းပြုကြကုန်သည်။ မနောမယမင်းတွင် ဆုံး၏။

ထိုမနောမယမင်းမှစ၍ ၉၅ ယောက်သော မင်းတို့သည် သံလျက်ခုံကျွန်းကို ရောဝတီရဋ္ဌကမ္ဘနိမည်သော တိုင်းကြီးဟု သမုတ်၍ ရှမည်တိုင်အောင် အဘိသိက်ခံကုန်၏။ ရောဝတီရဋ္ဌကမ္ဘနိကို မြန်မာတို့ ဘာသာပြန်သော် ရောဝတီ နဂါးကြီးတို့၏ နေရာဟူ ဆိုလိုသည်။ သီရိမ္မာရ ဟူသော မြန်မာတို့ ဘာသာဆိုသော် ဘုန်းကျက်သရေတို့ဖြင့် ထွန်းပသောပြည် ဆိုလိုသည်။ ထိုမင်းလက်ထက်ဝယ် ပုညရှင်ရှိသောတောင်ကို ဓမ္မိအတောင် တွင်သတည်း။

ရတနာပူရ သန်လျက်ခုံ ကျွန်းကြီးသည် သီရိမ္မာရပြည်ဖြစ်သောကာလ၌ အတိကရာဇာမည်သောမင်း၊ ကုမုဒ္ဒရာဇာမင်းသား၊ အပရေဒေဝမင်းသား၊ မဟာသကျမင်းသား၊ ဒေဝရာဇမင်းသား၊ မဟာစရာဇမင်းသား၊ အတိဥပရာဇ်မင်း၊ အဘိသေကသုမ္မရာဇာမင်းသား၊ ဇေယျနန္ဒနမင်းသား၊ ကောသိနန္ဒမင်းသား၊ သုန္ဒရမင်း၊ သခ်မာရမင်းသား၊ သူရဒေဝမင်း၊ ဥတ္တမဝိရာဇမင်း၊ သူရာမင်း၊ အန္တရာဇ်မင်း၊ သီဟကမ္ဗုမင်း၊ အနုက္ခပုညမင်း၊ သမုတိမင်း၊ မဟိန္ဒရာဇာမင်း၊ စက္ကသဟရာဇာမင်း၊ မင်္ဂလဇေယျမင်း၊ သောဏာပဝရမင်း၊ ဥပရပါကမင်း၊ အသောင်းမကမင်း၊ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ၎င်းဓမ္မိကတောင်၌ ရသေ့ရဟန်း ပြုကြကုန်၏၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို လေ့လာပျော်မွေ့လျက် လောကီချမ်းသာကို ရကြကုန်သည်ချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုဓမ္မိကတောင်ဝယ် ဝဏ္ဏရူပ မင်းသမီးညီမ ဝဏ္ဏဒါရီ၊ တူမ နာဂစန္ဒီ၊ အသက်ာမိတ္တာ၊ ပေါင်းလေးယောက် မနောမယမင်း၏ သမီးတို့သည် တောထွက်၍ ရသေ့အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်နေဖူး၏၊ ၎င်းနောက် မဒ္ဒုကာလျာဏီမင်းသမီး၊ ရူပဝတီမင်းသမီး၊ မဏိမယာစန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၊ စိတ္တသုန္ဒာ၊ ခေမာ၊ စက္ကုနာ၊ သုဏောသာ၊ သုမာလာ၊ သုပီယာ စသော ရာဇညတိုင်းတို့မှ မင်းသမီးတို့သည် အခြွေအရံ များစွာနှင့် သစ်သီးစား၍ တရားအလှိုင်ဂှာ မုနိသာရီ အမှုးရှိသော ရသေ့မတို့နှင့်တကွ ရသေ့ပြုလုပ်၍ အများရှေ့၌ နေဖူး၊ ကျင့်ဖူး၏။

ထိုမှတပါး ပုဏ္ဏား၊ ပုဏ္ဏေး၊ လူ့ဌေးသူကြွယ် အစရှိသော အမျိုးလေးပါးတို့သည် သာသနာပတ္တာလဖြစ်၍ ရသေ့ ရဟန်း မိမိတို့ အသီးသီးပြုကြကုန်၏၊ ထိုနောက် အမည်ရွှေလျောကြီးလျှင် ရင်းမြို့ဘုတောင်သည် ငါတို့ဘုရားရှိသည်နောက် ၉၀-ကျော်ခန့်တွင် ရဟန္တာအရှင် နာဂဒတ္တ မထေရ်သည် ထိုတောင်၌ သီတင်းသုံး၍ နတ်ဆွမ်း ဘုန်းပေးတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် နောက် နာဂဒတ္တတောင်တွင်သည်၊ ထိုနောက်ကြီးလျှင် ထိုတောင်သည် ဖားသဏ္ဌာန်နှင့်တူသောကြောင့် ဖားဦးတောင် ခေါ်သတည်း။

ရင်းနောက်ကြာလျှင် သက္ကရာဇ် ၄၀၈-တွင် ပုညရှင်တွင် ပြန့်သည်၊ အကြောင်းကား ဝိဇယပုရမြို့တည် သိဟသူသည် စမုန်းရိုးမှမျောလာသော ကိုယ်လုံးဖြူသော ဆင်ဖြူမကို ကြည်းထက်သို့တင်၍ ရွှေချည်ဦးအောင်းတန်ဆာတို့ကို ဆင်၍ ခြေတော်တင် ပြီးလျှင် တစီးရှင် သိဟသူတော့ ခေါ်တော်မူသည်၊ ထိုမင်း ပြည်ရွာ ဖျက်စေခြင်းငှာ သိပိုင်ကုလားတို့သည် ကွမ်းလေခင်း ကွမ်းခွက် တွင် မွေတော်ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာပြီးလျှင် ဆက်သလိုက်၏၊ သိဟသူလည်း ပညာရှိတို့ကို တိုင်ပင်၍ မယုံမနာ ရှိသောကြောင့် ကွမ်းလေခင်း ကွမ်းခွက်တို့ကို ပန်းတိမ်သည် ငစိန်သင်ကိုဖျက်စေ၏၊ ညဉ့် ငစိန်သင်အိမ်တွင် တူတွင်တစ်ဆူ ပေတွင်တစ်ဆူ ကွမ်းလေခင်း မှထွက်၍ ကိန်းစပ်တော် မူပြီးလျှင် အရောင် ၆-ပါးနှင့် တကွ တထိန်ထိန် ပြာဋိဟာကို ပြုတော်မူ၍ တစ်အိမ်လုံး လင်းသော် ပန်းတိမ်သည် ငစိန်သင် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် တူပေတန်ဆာ တို့ကိုယူပြီးလျှင် ညဉ့်ခြင်း စစ်ကိုင်းဘယ်သို့ကူး၍ အသင်္ချာရှစေယျင်း အမတ်ကြီးပုညအား မွေတော်ဓာတ်မြတ် အကြောင်းကို ငစိန်သင် ပြန့်ပြောလေ၏။

ပုညအမတ်ကြီး ပန်းတိမ်သည် ငစိန်သင်တို့သည် အခြားလူတို့ထို မသိစေရ၊ နာဂဒတ္တတောင် သီရိခေမ္မာသေဏမင်း တည်သော စေတီနာမဝယ် တည်ထား၏၊ နတ်တို့သည် ကူညီ၍တည်သောကြောင့် စေတီသည် နေ့ချင်းပြီး ပြည့်စုံလျှင် ပုညအမတ်၊ ငစိန်သင်တို့သည်လည်း ရေစက်သွန်းချသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော

လူ နတ်တို့ သာခု ဟနုဓမာဒနာ ပြုကုန်၏၊ ဇေယျပူရ စစ်ကိုင်းမြို့ ထီးနန်းတည် ဘုရင်အသခ်ရာစောယွမ်း ကြားလျှင် ငါဘုရင်ဖြစ်လျှက်ကို မတင်မထား ငါလည်းမသိ၊ ငါမတည်ရလေလောဟု အမျက်ကြီးစွာထွက်၍ ပုညအမတ် ပန်းတိမ်သည် ငစိန်သင်တို့ကို ရေတွင်စိမ်ခလေ၏။ ကိုယ်၌ ရေမစွတ်၊ ရေဝိုင်း၍ နေသောကြောင့် ယခုထက်တိုင် ရေဝန်းအရပ်ဟု တွင်၏၊

ထိုပုညအမတ် ငစိန်သင်တို့ စေတီသည် ပုညရှင်တောင်တွင်သည်၊ ၎င်းပုညရှင်တောင်ကို ကကုသန်ဘုရားလက်ထက် ဒေသလာပဗ္ဗတတောင်တွင်သည်၊ ကောဏာဂုံဘုရားလက်ထက် ဝက်စာရတောင် တွင်သည်၊ ကဿပဘုရားလက်ထက် ဓမ္မိကတောင် တွင်သည်၊ ငါတို့ဘုရားလက်ထက် နာဂဒတ္တမထေရ် နေဖူးသောကြောင့် နာဂဇတ္တထေစင် တွင်သည်၊ ထိုနေဇက် ငဖားတောင် တွင်သည်၊ ရွှေ့လျောကြာလျှင် ပုညအမတ်အစွဲပြု၍ ပုညရှင်တောင် တွင်သည်၊ ၎င်းပုညရှင်တောင်ဝယ် သီရိဓမ္မာသောကမင်းတည်သော စေတီတစ်ဆူ၊ မခုသခ်ရာဇာတည်သော စေတီတစ်ဆူ၊ ပုညရှင်တစ်ဆူ သုံးဆူသော ဘုရားစေတီရှိ၏၊ တောင်ဘီလာပုဂ္ဂိုလ်ခကျော်တို့ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ ပုညရှင်ခြေသို့ အမောက်မှ အရောင်ခြောက်ဖြာနှင့် အနောက်မြောက်ထောင့်က တန်ခိုးပြာဋိဟာ ထွက်၍ပြနေသည်ကို ဆရာတော်ကြီးပြ၍ ဖူးမြင်လိုက်ရ၏၊ သီရိဓမ္မာသောက တည်သော ဘုရားကဖြစ်မည်၊ မခုသခ်ရာဇာတည်သော စေတီကဖြစ်မည်၊ ပုညရှင် စေတီကထွက်ဝင်သည် ဖြစ်မည်မသိ၊ တဆူမှတဆူ ပြောင်းသွားရှိသည်၊ အဘယ်စေတီက မွေတော်၊ ဓာတ်မြတ်ဖြစ်မည်မသိပါ၊ ၎င်းပုညရှင်တောင်၏ အရှေ့တောင်က တလုံးသောဘောင်ကို ဝတ်ရုံတော်တောင် တွင်သည်၊

ဘုရားသခင်အာ၊ ထိုဝတ်တောင်စောင့်သော သမ္မာဒေဝနတ်သည် ရေကပ်လှူ၍ ရေသပ္ပါယ်တော်မူရာ တစ်ဦးသောဘီလူးသည် ဘုရားမြတ်စွာကို စားမည်လိုက်၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ထိုဘီလူးကို ချွတ်တော်မူ၍ သရဏဂုံဘည်လေ၏၊ အတွင်းနေသော ဘီလူးငယ်တစ်ယောက်လည်း ရှိသေးစွာ ရှိခိုး၍နေ၏၊ ဘီလူးကြီး

ဆည်း ဘုရားသခင် ရေသနုပ်တော်ကို ယူပြီးလျှင် ခြေဖြင့်နင်း၍ ညှစ်၏၊ ဘုရားသခင်ဆည်း နောင်သောအခါ မြန်မာဦးစွန်းထွန်းရာ ငါဘုရားသာသနာတော်မြတ်တည်ရာ သုနာပရန္တ၊ တမ္ဗဒီပ စသော မြို့ရွာဖြစ်သည်ကာလ ထိုဘီလူးသည် ဘုန်းကြီးသောမင်း ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ငါဘုရားသာသနာတော်မြတ်ကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလိမ့်မည်၊ နောက်တဖန် သာသနာတော်မြတ်ကို နှိမ့်ချလိမ့်မည်ဟူ၍ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်ကို ရည်၍ စကီချည်လျှံဝေ လှည့်ခဲ့ပေသော၊ သရေခေတ္တ ပုဂံစသည် ပင်းယမြင်စိုင်း စစ်ကိုင်းရော သာသနာလည်း အညာဆန်ကြ ပြည်အင်းဝဝယ် ထွန်းပတည်မည် ထိုသည့်အမှန် အညာဆန်ဟူ မျက်ပျံ့သုံးလူ့ သုနာပရန် ရန်မာန် နှိမ့်ခြုံ ဝတ်ရုံတောင်ထိပ် ခတ်တံဆိပ်ကြောင့် တောင်ဗ္ဗာဿရ တော ယက္ခကို လူ့ဘဘုရား ဗျာဒိတ်ထားသည့် နောင်လာ၊ ဓာန်ခိုးကြီး အံ့တည်း၊ ဟူ၍ ပညာရှိတို့စပ်ဆိုလေသည်၊

မှဝုသခ်ရာဇာမည်သော ဘုန်းကြီးအား၊ ရတနာပူရ အင်းဝ မြို့တည် သတိုးမင်းဖျား လက်ထက်တည်း၊ ပိဋကတ်ဗေဒင် ဟတ် မြောက်သည်၊ ဗဟုသုတ အကြားအမြင်များသည်၊ ပညာရှိသည်၊ နက်နဲသိမ်မွေ့စွာ ကြံနိုင်သည်ဖြစ်၍ လောကဓမ္မတတ်ပွန်လိမ်မာ သည်ဖြစ်၍ လောကီကျမ်းများ၌လာသော ဆေးမျိုး ကျောက်မျိုး လုပ်ရပ်မျိုးတို့ကို အပြီးတိုင်၍ ၎င်းတောင်တို့၌အပြီး လက်ဝဲ လက် ယာ ပေါက်သည်၊ ဥမင်-၃၀ ဆောင်ထိပ်ဝယ ဥမင် ၃၀-ကို မခုံသခ်ရာဇာ တည်သည်၊ ဥမင်-၃၀ တောင်ကို သုဝဏ္ဏဂိရိတောင် တွင်သတည်း၊ ၎င်းတောင်ဝယ် သုဝဏ္ဏမာချိတ် ကျောက်ရှိ၏၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမည်သော ကျောက်များလည်းရှိ၏၊ ၎င်းကို သုဝဏ္ဏဂိရိ တောင် အနောက်မြောက် နှစ်လုံးသောတော၀် အညွန်းခေါ် သတည်း။

အဿနရာသီကျောက်စုလျှံ သုံးတောင်ရှိ၏၊ ၎င်းတောင် မြောက် တစ်လုံးသော တောင်ကို မဏိသေဏတောင် ခေါ် သတည်း။ ထိုတောင်ထိပ်ဝယ် ကျောက်သီလာ ကျောက်ဟိတ္ထင်၊ လည်းရှိ၏၊ ကျောက်ပွင့်ကျောက်ယားလည်းရှိ၏၊ မင်းဝွဲတောင်၏

အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်း၊ ဝံ့သူကျော်ကောင်းသည် ဘုရားမြတ်စွာကြွတော်မူလာလျှင် အမြိန်အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်သီးကို ကပ်လှူလေ၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏၊ သံလျက်ခုံကျွန်း၌ မင်းပြု၍ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်တော်ကို တည်လိမ့်မည်၊ သာသနာတော်ကိုလည်း ချီးမြှင့်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ရှိသည့်အတိုင်း မင်းကြီးစွာစော်ကဲဆိုသူတွင် အင်းဝမြို့ ရွှေစည်းခုံ ဒါယကာကြီးတည်း၊ ထိုမင်းဝံတော်၌ ပွက်ဖြူကျောက်ရှိ၏၊ ဘော်ဖြူကျောက်လည်းရှိ၏၊ သေလရာဇာမည်သော ကျောက်လည်းရှိ၏၊ တရုတ်ဆေးနှင့်ချွတ်သော် ရဇတဖြစ်၏၊ မင်းဝံတော်အညွန့် ပြီး၏၊

တောင်ဘီလာကိုနာဂဝိသပဗ္ဗတဟုရှေးကလည်းတွင်၏၊ နာဂဓမ္မ နာဂရဋ္ဌဝသော နဂါးကြီးတို့ ရှေးကနေဖူး၏၊ ထိုနေစက်-၂၀ သောနဂါးတို့ နေဖူး၏၊ ထိုကြောင့် နာဂဝိသတောင် တွင်သည်၊ ရှေးသရောအခါ ဇော်ဂျီဝိဇ္ဇာဓိုရ်တို့ နေဖူး၏၊ ၎င်းတောင်ဝယ် မြစ်ချင်းရသောဆေးကား တပင်ရွှေထီးပင်ရှိ၏၊ တပင်ရွှေထီးဆိုသည်ကား အရွက်ထီးကဲ့သို့ဝန်း၏၊ အရိုးနီ၏၊ အပင်တစ်တောင်ခန့်ရှိ၏၊ အသီး ချည်ဝင်ကဲ့သို့ရစ်၍သီး၏၊ ၎င်းအရှေ့ ချောက်ဝယ်ရှိ၏၊ ၎င်းပဥ္စငါးပါးနှင့် ဘင်နာတို့ကို တမီးချင်း အပြီးသို့တိုင်၏၊ ၎င်းတောင်ဘီလာဘုရားကို မဓုသင်္ချာဇာ တည်၏၊ ၎င်းတောင်အဆင်း အရှေ့ဘက်တွင် ဂူပျက် ဂူဟောင်းရှိ၏၊ ၎င်းတောင်အပေါ်တွင် တတောင်ခန့်ရှာတ်လျှင် ကျောက်နဂါး တွေ့လိမ့်မည်၊

၎င်းကျောက်နဂါးကို ယူပြီးလျှင် တတောင်ခန့် တူးသော် ကျောက်ဖျာကြီးထိ၍ ၎င်းကျောက်ဖျာအောက်ကို တူးသော် ကျောက်ဖားကြီး မြည်သံကြားလိမ့်မည်၊ ဖားသံကိုလျှောက်၍ တူးသော် ကောင်းကင်သွားခြင်း၊ မြေလျှိုးခြင်း၊ အထူးထူးသောတန်ခိုး ပန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊ အဝတ်ပုဆိုး ထီးနန်းကိုပြီးစေနိုင်ခြင်း၊ ရေ၌သွားလာနိုင်ခြင်း၊ ယောက်ျား မိန်းမ ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ အတိုင်းမသိသော ဗိုလ်ပုံအလယ်၌ ကိုယ်ပျောက်နိုင်ခြင်း၊ စိန္တာညဏ် သူတပါးတို့ကို သိနိုင်ခြင်း၊ ဆေးဝါး၏ အထူးထူးသော ဣဒ္ဓိမယကို ပြီးစေနိုင်ခြင်း၊ ဆေးပါးသော

ဓာတ်ဖြင့် ဝေဖန်အပ်သော လေးလုံးသောဗျည်းအက္ခရာတို့ကို လုပ်နည်းနှင့်တကွ ကြေးနီပုရပိုက်နှင့် ရေး၍ သိတဿရသော ဂဝံ၂တော တို့နှင့် မဟာစရာသီ ရှင့်ရသေ ဓာတုနိဒ္ဒ ဇော်ဂျီ၊ စိတ္တမဏိ ဇော်ဂျီ၊ စေတီ မဟီရမည်သော ဇော်ဂျီ၊ အရိန္ဒဝိပ မည်သော ဇော်ဂျီ၊ လေ့လာဒသော ကိုးဆယ့်ရှစ်ထပ်သော ကြေးနီပုရပိုက်တွင် ကြည့်၍ စီရင်၊ ထိုတောင်ဝယ် နတ်တို့ကွယ်ဝှက်ထားသောစေတီ၊ မဟူရာ ဇော်ဂျီ ထားခဲ့သော နာနာမယမည်သော ပဥ္စရူပ ဆေးမြင်းရှိ၏၊ ၎င်းပုံရပိုဖိတွင် ဘီလူးမန္တရားရှိ၏၊ ထိုဆေးမြင်းကို ဘုန်းကြီးသော သူတို့ ရရှာသတည်း။

ထိုဂူဝယ် ဿံခသခြေနင်း၊ သံခသဦးထုပ်၊ သံခသဓား၊ သံသေ ဆေးရုပ်၊ သံသေတောင်ဝှေး၊ ပလ္လင်နှင့်ထာေး၏၊ လျောင်းလျက်နေဟန် မဟူရာဇော်ဂျီရုပ်လှည်း ရှိ၏၊ အထဲ၌ ဘီလူးဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရုပ် ရှိ၏၊ ခံတွင်းဝဝယ် သံသေတစ်လုံး ဦးခေါင်းဝဝယ် သံသေတစ်လုံး လက်ဝဲ၌တစ်လုံး ထားခဲ့၏။ ထိုတောင်တွင်းဝယ် ညဥ့်ဓနမသိ တလင်းတည်း ဖြစ်သတည်း။ ဂဝံ၂တော၊ ရသေ့၊ ဇော်ဂျီ၊ ဘပဿိ၊ ဝိဇ္ဇာဓိုရ်တို့နေသည့် တောင်တည်း။

တောင်ဘီလာတောင်ကား သုံးလုံးရှိ၏၊ အလယ်တောင်ကို ဆိုသည်၊ ၎င်းတောင် အရှေ့မြောက်ထောင့်က ဆင်း၍သွား၊ သော် ချပ်ထဲသို့ရောက်၏၊ ၎င်းအနေပ်သို့ရောက်သော် အမြိန်အရသာ အနံ့ မွှေးလှ၏၊ ၎င်းအနံ့ ထားကျောက်သြဇာအနံ့တည်း၊ ထိုကျောက်ဝယ် အဆီရှိ၏၊ ၅၀ ၆၀ ခန့်ရှိ၏၊ ခွဲ၍ကြည့်သော် အဆီငွေ့ငွေ့ရှိ၏တူ ဆိုသည်၊ ၎င်းတောင်ဘီလာ အနောက်မြောက်တွင် မဓုသခ်ရာဓာစ ငွေ လုပ်သော ကျောက်တွင်းရှိ၏၊ ထိုအနီးအနားဝယ် တပင်တိုင်မည် သော ဆေးပင်ရှိ၏၊ အရွက် ကျီးလျှာကဲ့သို့ တစ်ပင်တည်းပေါက်၏၊ အရွက်တစ်ရွက်တည်း၊ အရိုးမရှိ၊ ၎င်းအနီးတွင် ဆေးဆပ်ပင်လည်း ရှိ၏၊ စပ်လည်းစပ်၏။ ၎င်းလွှက်ဝဲလှမ်း တစ်ခန်းတည်း။ ၎င်းတောင် ဘီလာတောင်၏ မြောက်ကိုမျက်ရှုတောင်ခေါ်သည်၊ ထိုတောင်ဝယ် ဆေးကမြင်း-ကာလခန္တီရှိ၏၊ တရော်နက် တရော်ဖြူ နက်ဝဲကြီး ရှိ၏၊ ၎င်းမျက်ရှုတောင် မြောက်သို့ သွားသော် နတ်သမီးတောင် တွင်သတည်း။

ထိုနတ်သမီးတောင်ဝယ် ကျောက်ကတိုး ရှိ၏၊ အိမ်ဝယ်ထားသော် တအိမ်လုံးမွှေး၏၊ သတ္တုရပျောက်၏၊ ဘုန်းကျက်သရေတိုးတက်၏၊ နတ်၏အဆင်းကဲ့သို့ ဟိုးတက်၏၊ နတ်ချစ်၏၊ထို့ကြောင့် ရှေးသောအခါ နတ်သမီးတို့ ပျော်မွေ့သော တောင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် နတ်သမီးတောင် တွင်သတည်း။

ထိုတောင်ဝယ် မောရဂီဝါကျောက်လည်း ရှိ၏၊ စိတ္တရဂီဝါမည်သော ကျောက်လည်းရှိ၏။ ကျောက်သင်းတွဲ ကျောက်သလဲလည်း ရှိ၏၊ နာဂမိမှိုင်းကျောက်လည်း ရှိ၏၊ ဆီမီးတောက်ပွင့်အပြုအနီလည်း ရှိ၏၊ မဟောရာ ကျွဲသဲလည်း ရှိ၏၊ ငှင်းတောင်မြောက်ချပ်ဝယ် သလာဖြူလည်း ရှိ၏၊ မုခုစရဏရသေ့နေ၏၊ နတ်ရဲ၏၊ ပ့သ၍ ရှစလေ၊ ဂဝံပတေ ရသေ့ ဇော်ဂျီတို့နေခက်၌ဖြစ်သောသူတို့ စာရစ်စေခြင်းငှာ အရိုးဒေါင်းပေါင်၊ အရွက်ဒေါင်းတောင်၊ တိုင်းလုံးဝအောင် ကျောက်နဂါးရုပ်ကို ခပ်သိမ်းသောသူများ၊ ဝေငှကြ၊ သုဝဏ္ဏစစ်ပင်လုံးဖြစ်၏၊ ထိုအပင်ကိုရှာ၍ သခ်ီရာဇာတွေ့လျှင် ငှင်းချပ်တွင် လှက်ဝဲ့လက်ယာ ပျော်ဖူးသောလမ်းတည်း။ နတ်သမီးတောင်အညွှန်း၊ ပြီး၏။

တေဇင်ဘီလာ အရှေ့တောင်ကြီးကို ပတ္တမြားဇေတီတောင်ခေါ်သည်၊ ရှေးသောအခါက မဏိကဏ္ဍနာ ခေါ်သည်၊ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ပြီး၏၊ လူတို့ တရားမစောင့်သောကြောင့် နတ်တို့ ကွယ်ဝှက်ထားသည်၊ ထိုပတ္တမြားတောင်ဝယ် ဝရုဏနတ်မင်းကြီး ရှိ၏၊ သမီးရတနာ ဖြစ်သောကြောင့် ပတ္တမြားတောင် ခေါ်သတည်း။

ဣရဏ္ဏသီ နဂါးမင်းသမီးသည် မယ်တော်ဝိမလာဒေဝီမိဖုရား၌ ဣန္ဒပထနဂရပြည်ဝယ် ဝိဓူရဘုရားအလောင်း အမတ်၏ သည်းပွတ်နှလုံးသားနှင့်တူသော တရားဓမ္မဒေသနာကို နာချင်သော စေတနာအလွန်ရှိသောကြောင့် တောင့်တသောစေတနာ ပျောက်စေခြင်းငှာ စိတ္တရသိပ္ပမည်သော တနိဆာအထူးကို ဆင်ယင်၍ ထိုမဏိကဏ္ဍနာတောင်ထိပ်၌ နေပြီးလျှင် သာယာစွာ သီချင်းကိုဆိုသော် ဘီလူး

ပုဏ္ဏကာဘိုလူးသည် မြဝ်းပျံစီးလျှဏီ ဣရဏ္ဍသီ မည်သော နဂါး မင်းသမီးနှင့် အတိသစ္စာပြု၍ ငါတို့ဘုရှားလောင်း ဝိဓူရသုခမိန်ကို ယူဆောင်လေ၏။

ဤသို့ ဝိဓူရဇာတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဖုနီကဒ္ဒနတောင်ဆိုသည် ထိုပတ္တမြားတောင် ဖြစ်ရာသည်။ ထိုတောင်ထိပ်၌ရှိသော စေတီကို အချို့သော ဆရာတို့က သီရိဓမ္မာသောကမင်းတည်သော ဘုရား စေတီ ဆိုသည်၊ နောက်ကြာလျှင် မခုသဓ်ရာဇာ ထပ်မံ၍ တည်ပြန် သည် ဆိုသည်။ ထိုတောင်၌ ဂဝံပတေ့ ရသေ့တို့သည် မိမိတို့ အတတ်ဖြင့် ဆေးဝါး အင်းအိုင် ယန္တရား အနွံအထား ပြုကြသည်၊ ထိုတောင်အဆင်း၌ အမျှားသော ဆိုရစ်စေခြင်းငှာ ရာဇမုနိမည်သော ရသေ့သည် ဆေးတန်ခိုးဖြင့် ကျောက်အစီအနွံအသားပြု၍ ရေ တွင်းတူး၏၊ နတ်တို့ ရေသွန်း၍၏။ ထိုတွင်းကို ယခု သိကြားရေ တွင်း ခေါ်သတည်း။

ပတ္တမြားတောင်ရံမြောက်တွင်း ချပ်ဝယ် အသီး ဆင့်ရှေ့ခန့် ရှိ၏၊ အပွင့်နှစ်ထပ်ပွင့်၏၊ အရွက်မှာ အမွေးဖွားဖွား ရှိ၏၊ အဖင် တစ်တောင်ရှိ၏။ ၎င်းအပင်ကို ဏမ္မသာနီတူ ခေါ်သတည်း။ သံသမ်း ကိုပြီး၏၊ ၎င်းအနီး၌ ကြက်မအုပ်ပင် များစွာရှိ၏၊ ကျောက်ချဉ် လည်းရှိ၏၊ ထိုအရှေ့မြောက်တောင်ကို ဆေးဒန်းတောင် ခေါ် သတည်း၊ ထိုတောင်ဝယ်တူးသော် ဆေးဒန်း များစွာရှိ၏၊ ထို တောင်၏ အရှေ့တောင်ကို မြေဖြူတောင် ခေါ်သတည်း၊ ၎င်း မြေဖြူတောင်ဝယ် တွင်းကျင်း များစွာ ရှိ၏၊ ထိုပတ္တမြားစေတီ တောင်ဝယ် သိကြားရေတွင်း ရှိ၏၊ ၎င်းအနောက် ဂူပျက်တခု လည်းရှိ၏၊ ဂူပျက်အနောက် မန်ကျည်းမောင်နှံလည်း ရှိ၏၊ ၎င်း အရှေ့ ကျောက်ကြီး အိမ်လုံးခန့် ရှိ၏၊ ထိုကျောက်ကြီးကို ခွာ၍ တူးသော် ရှစ်တောင်ခန့်ရောက်လျှင် ကြေးကျောက် အချင်းများစွာ တွေ့လိမ့်မည်။

ထိုကျောက်ကိုခွာသော် ကျောက်မောင်းကျောက်စည် ရှိ၏၊ ရေငွေကြေး ဒီဒန် စသော နန်လေဖကာ စသော ပရပိကီ လောကီ

ဝိဇ္ဇာ စသော ရသေ့ ကျမ်းပုရပိုက်ရေးလျက် တွေ့ရလိမ့်မည်။ အချိန် ၁၀၀-ကျော်ခန့် ရွှေဖားကြီးရှိ၏။ ပတ္တမြား စသော ပုလဲတို့လည်း အိုးနှင့် များစွာရှိ၏။ ရွှေကြိုက်ဥ သုံးတင်းခန့်ရှိသည်ဟု ရသေ့တို့ မှာသည်။ ၎င်းကိုတူးလျှင် အစ ရှေတွေ့လိမ့်မည်။

ရတနာပူရ အင်းဝစသောပြည်ကို သတိုးမင်းကျော၊ ထီးနန်း စိုးစံ ဆောက်သည့်နောက် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ လက်ထက် ဆော ဇော်ဂျီတယောက် နေဖူး၏။ မိန်းမ ယောကျ်ား ဖန်ဆင်းခြင်း၊ မြင်းယောင် ဆင်ယောင် ဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့် ပျော်ပါး၍နေ၏။

ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်ညီ အင်းဝမြို့ သတိုးမင်းစော်ကြွ လက်ထက် ၎င်း စိတ္တကျော်ခေါင် ဘုန်းတော်ကြီး ဆေးဝါးလုပ်ရန် အပြီးဖြင့် ထိုတောင်ဝယ် ပျော်ဖူး၏။ ညောင်ရမ်းမင်းတရား လက် ထက် ဖားမဲ့ ဖားကြီးကြီး ဖားတမှတ် ဖားတမေ မှုန်ခင်ကြီး၊ ခင်ကြီးမုန်တို့တောင်၌ ဆေးဝါးစီရင်ဖူး၏။ ၎င်းတိဝရဇောတိပါလ ရှင်ဝရဇောတိတို့ သီတင်းသုံးနေ၍ ၎င်းတောင်တို့၌ အရည်ကစ် မူဆင်ဆောက်တည်ဖူး၏။ ဝတ်ချက်ရှာကို အမှီပြု၍နေဖူး၏။

ညောင်ရမ်းမင်းတရားလည်း ထိုအရပ်၌ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ သွမ်းအကျိုးငှာ ဝတ်ချက်ရွာကိုပြုစု၍ စမိုးစမြေချထား၏။ အမှု ထမ်းစေ၏။ ဇေကုသန္ဓိဘုရားလက်ထက် ဂန္ဓာစန္ဒနတောင်၊ ဓော ဏာဂုံ ဘုရားလက်ထက် သီဒါရိတောင်၊ ကဿပဘုရားလက်ထက် မုနိကုဋ္ဌနတောင်၊ ဂေါတမဘုရားလက်ထက် ပတ္တမြားတောင် တွင် သတည်း။ ၎င်းမခုသဒ်ရာဇာကို အစွဲတည်သောစေတီကို ပတ္တမြား စေတီခေါင် တွင်သတည်း။ ဤကား ပတ္တမြား စေတီတောင် အညွှန်းတည်း။

ဇာဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၄-တွဲ၏ တောင်ညွှန်း၊
ဆေးညွှန်းတို့ကိုပြဆိုရာ ဇေယျာသိဒ္ဓိ-နဝမကဏ္ဍ
ဤတွင် ပြီး၏။

နိဂုံး

သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက တည်းဟူသော လောကသုံးပါးတို့၏ ဖြစ်ပွားရေး၊ ချမ်းသာရေးကို ရည်မှတ်၍ လောကီ လောကုတ္တရာတို့အကျိုးငှာ ရည်သန်ပြုဆိုအပ်သော နှိပ်စဏ်ဏာလူ ပြုတတ်ကုန်သော ၁- စုန်းတို့၏ အပြားကို လည်းကောင်း၊ ဖော်ထုတ်သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော ၂-ဆေးဂမုန်းညွန့်တို့၏ အပြားကို လည်းကောင်း၊ ၃- စီရင်ထုံးမြိုက်အပ်သော နတ်ဆေးတို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ၄- ဖတ်အုံရွတ်ဆို မန်းမှုတ်အပ်ကုန်သော မန္တန်မန္တရားတို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ရေးသွင်းစီရင်အပ်ကုန်သော ၅- အင်းအိုင်တို့၏ အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ၆-အနုချစ်ဆေးဟူ ဆိုအပ်သော ပီယသိဒ္ဓိအပြားကိုလည်းကောင်း၊ ၇- အဆောင်အရှက်ဟူ ဆိုအပ်သော ကာယသိဒ္ဓိအပိုင်းကို လည်းကောင်း၊ ၈- ရွှေငွေအစီအရင်ဟူ ဆိုအပ်သော ဓနသိဒ္ဓိအပိုင်းကို လည်းကောင်း၊ ၉- ဝိဇ္ဇာမဲယလမ်းဟူ ဆိုအပ်သော ဇေယျသိဒ္ဓိအပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ တစ်စွန်းတစ်စ ခြားနားစွာဝေဖန်လျက် ကိုးပိုင်း ကိုးအင်္ဂါတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤသည့် (ကဝေသာရကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ) ကို ၁၂၀၃-ခု၊ နှစ်စင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော် (၂)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် တစ်ချက်တီးကျော် အခါကောင်းသမယတွင် စီရင်ရေးသား ပြုစုအပ်သဖြင့် အပြီးသို့ရောက်၏။

ကဝေသာရ ကျမ်းရင်းကြီး ၉-တွဲ၏ ၄-ပိုင်း၊

ဒုတိယတွဲ ဤတွင်ပြီး၏။